

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ:

التجريد الكريه

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی گردن و ليكۆينه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

مُخْتَصَرُ صَاحِبِ الْبُخَارِيِّ

الْمُسْتَسْقَى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

مختصر صحيح البخاري

المسمى

بالتجريد الصريح

دانراوى: أبى العباس زين الدين الزبيدى

به كوردی كردن و ليكولینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پييدا چوته وهو سه رپه رشتی له چاپدانی کردووه

1431 ك

2010 ز

به رگی پينجه م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزییدی.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دوووه‌زارو پینج سه‌ده دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوته‌رو هه‌له‌ چنن: (روبار حسین/کۆمپیوته‌ری شانی)

📖 له‌سه‌ر نه‌رکی کتیب‌خانه‌ی نارام له‌ سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی بو

کتیب‌خانه‌ی ناویراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷۰- نامہی ژنہینان * کتاب النکاح

پیشہ کی:

۱. باسی ژنہینان (نیکاح) لہ فیکھی ناسان دا، والہ بہرگی دووہم دا، زنجیرہ: ۲۵۲ لاپہرہ: ۶۰۵ ہتا لاپہرہ: ۶۵۲ چاپی یہ کہم.

۲. باسی ژنہینان لہ تاجول ثوصول دا، و مرگہ پراوہ کوردی یہ کہی، و لہ بہرگی سیئہم دا، چاپی یہ کہم، زنجیرہ: ۲۲، لاپہرہ ۴۷ ہتا لاپہرہ ۱۵۰.

۳. بو نہم باسہ تہ ماشای نہم جینگہ یہش بی سوود نابی: ریاض صالحین، بہرگی یہ کہم ل-۲۲۳ ز-۳۲ ہتا لاپہرہ: ۲۴۷ کوٹای زنجیرہ/۳۶- کوردی یہ کہی.

۱۷۴۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةُ رَهْطٍ إِلَى يُبُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ يَقَالُوهَا فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذًا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي. (الحديث ۵۰۶۳) (۱۷۴۳).

نہنہسی کوپی مالیک-رمزای خوی لی بی- ہرمووی:- سی کہس چوون بو مالی ہاوسہرمانی پیغہ مہر- دروودی خودای لہسہر بی - کہنیمامی عہلی و عہدوللای کوپی عہمری کوپی عاص و عوسمانی کوپی مہظموون بوون،

لهبارهی په‌رستیش و خوا په‌رستی ی پیغه‌مبه‌ره‌وه -دروودی خوای له‌سه‌ر-
 پرسپاریان هه‌بوو، که‌پێیان گوترا عیباده‌تی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه-
 چه‌نده و چۆنه، وه‌ك بڵێی به‌گه‌می بزانی وابوو، له‌به‌ر نه‌وه له‌ناو خۆیا‌نا
 گو‌تیان: ئێمه له‌كوئ و پیغه‌مبه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- له‌كوئ، ئه‌و خودا
 به‌پاشك‌او‌ی به‌ده‌قی ئایه‌ت له‌گونا‌هی به‌رود‌وای خۆش بووه، نه‌وه‌تانی یه‌زدانی
 گه‌وره مژده‌ی ده‌دات‌و پێی ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا. لِيَغْفِرَ لَكَ
 اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا. سورة
 الفتح ٤٨/١-٢﴾ جایه‌کیکیان گووتی: من به‌شه‌و ناخه‌وم هه‌ر شه‌و نوێژ
 ده‌که‌م هه‌تا هه‌تایه، یه‌کیکی تریشیان گو‌تی: منیش ساڵ دوا‌زده مانگه هه‌ر
 به‌پۆ‌زوو دهم‌و یه‌ك پۆ‌ژی لی ناخۆم، ئه‌وی تریشیان گو‌تی: منیش که‌نار
 ده‌گرم له‌ژن و هه‌تا هه‌تایه ژن نا‌هین‌م و توخنی ژن نا‌که‌وم. کاتی پیغه‌مبه‌ر -
 دروودی له‌سه‌ر- به‌مه‌ی زانی، هات بۆ لایان و فه‌رم‌و‌وی: ئه‌وه ئێ‌وه وه‌ها وه‌ها
 ده‌لێن و ئه‌م جو‌ره فه‌سانه ده‌که‌ن! ده‌سا به‌و خودایه من له‌ئێ‌وه زیاتر له‌خودا
 ده‌ترسم‌و، له‌ئێ‌وه زیاتر ته‌ق‌وای ده‌که‌م، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌میش دا من به‌ش
 به‌حالی خۆم پۆ‌زو‌ویش ده‌گرم و پۆ‌زو‌ویش نا‌گرم و شه‌و نوێ‌ژیش به‌شی خۆم
 ده‌که‌م و به‌شی خۆیشم ده‌خه‌وم و سه‌رم‌پ‌رای ئه‌مانه‌یش ژنیش ده‌هین‌م، جا
 ئه‌مه پێ‌گه‌و ره‌وشت و په‌فتاری منه، ئه‌وه‌ی لێ‌ی لایدا و په‌په‌ره‌وی نه‌کا له‌من
 نیه‌و، به‌په‌په‌ره‌وی ته‌وا‌وی ئایینی من دانان‌ری، گه‌رچی به‌موس‌و‌ل‌مانیش
 دا‌بن‌ری. (تاج‌ول ئوص‌ول به‌گور‌دی، به‌رگی سی‌یه‌م لا‌په‌ره: ٤٨ زنجیره/٢٢).

ره‌به‌نی و خۆ‌خه‌ساندن زۆر نا‌باشه

١٧٤٤- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ التَّبَّثُلَ وَلَوْ أُذِنَ لَهُ لَأَخْتَصِمْنَا. (الحديث ٥٠٧٣
 - طرفه في ٥٠٧٤) (١٧٤٤).

سہ عدی کوری ٹہبو وھماص - ٲرمزای خودای ئی بی - ھہرمووی عوسمانی
کوری مہزعوون ویستی ئی بٲری بۆ خوداو، واز لہ دنیا بھیئی و بہرہ بہنی
بژی و ژن نہ ہیئی، پیغہ مہریش - دروودی خودای لہ سہر بی - ٲیگہی
ٹہوہی نہ دا، ٹہگہر پیغہ مہر - دروودی لہ سہر - بۆ ٹہوہ ٲیگہی ٹہوی بدایہ،
ٹیمہیش خۆمان دہخسان و تہرکی دنیاو ژنہینانمان دہکردو سہرمان دہکردہ
خوا ٲہرستی ھہتا مردن! (تاجی کوردی/ ۳ ز/ ۲۲ ژ/ ۶ ل/ ۵۰).

۱۷۴۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ
شَابٌّ، وَأَنَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي الْعَنْتَ، وَلَا أَجِدُ مَا أَتَزَوَّجُ بِهِ النِّسَاءَ، فَسَكَتَ عَنِّي،
ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ
ذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَلْتَ لَاقٍ
فَاخْتَصَصَ عَلَى ذَلِكَ أَوْ ذُرْ. (الحديث ۵۰۷۶) (۱۷۴۵).

ٹہبو ھورمہرہ - ٲرمزای خودای ئی بی - ھہرمووی: گوتہ: ٹہی پیغہ مہرہی
خودا! من ٲیاویکی گہنجم و جہ ہیٹلم و نیمہ ژن بھیئم، لہ خوٹم دہترسم
کہتووشی نارہوایی و بی شہرعی ببم، کہواتہ: ٲیگہم ٲی بدہ باخوٹ بخہ سیئم،
ھہتا لہ مہترسی بی ژنی و ٲہبہنی ٲزگار ببم! پیغہ مہریش خاموش بوو،
وہیچی نہ ھہرموو، ھہتا سی جار ٹہمہم ئی دووبارہ کردہوہ، ھہر دمنگی
نہ کرد: تالہ جاری جوارما ھہرمووی: (ٹہی ٹہبو ھورمہرہ! ٹہوہی کہ دیٹہ
ٲیٹ تازمتی ٲہ ٲیوہو ٲہت بوونہوہی بۆ نییہو، کار لہ کار تہرازوہو لہ چارمت
نووسراوہو کاغہزو ھہٹم ٲیچراونہ تہوہو ھہ لگیراون و ہیچ لہ گہٹ چارمنووس
ناکری! لہ گہٹ ٹہمیشہ کہیخی خوٹہ ھہزدہکہی خوٹ بخہ سیئنہو، ھہزدہکہی
واز بھیئنہو خوٹ مہخہ سیئنہ، ہیچ لہ کارہکہ ناگوٲی و لہ ناستی چارمنووسی

(۱۷۴۵) لم یوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة: (شاب أخاف العنت..) (فتح الباری

له وحواله محفوظ هیچ سوودی نییه). (بپر: تاجول ثوصول به کوردی، لاپه ره: ٥٠ بهرگی/سییه م).

هینانی کج په سهنده

١٧٤٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا وَفِيهِ شَجَرَةٌ قَدْ أَكَلَ مِنْهَا وَوَجَدَتْ شَجَرًا لَمْ يُؤْكَلْ مِنْهَا فِي أَيِّهَا كُنْتُ تُرْتَعُ؟ قَالَ: فِي الَّذِي لَمْ يُرْتَعْ مِنْهَا تَغْنِي أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتَزَوَّجْ بِكَرًا غَيْرَهَا. (الحديث ٥٠٧٧) (١٧٤٦).

عائشه - پرزای خودای ئی بی- فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! پیم بفرموو نه گهر له شوینن دابه زیت، دوو جوړه له وهری ئی بوو. په کیکیان ئی ی خورابوو، نازهل تیا له وهرابوو، نهوی تریان ئی ی نه خورابوو، نازهل ئی ی نه له وهرابوو، تو له کامیانا وستره کمت ده له وهرپتی؟ فهرمووی: لهو له وهرپتیانا که دهمی بو نه پراومو لیئ نه خوراوه! عائشه مه بهستی نهوه بوو که پیغه مبهر - دروودی له سهر- بیجگه له خوئی کچی تری نه هیناوه، و مژنه کانی تری به بیومژنی هیناوی. ههر له بهر نه و میش پیغه مبهر- دروودی له سهر بی- زیاتر نازی عائیشهی ده گرت. (تاج/ ٣ ز/ ٢٤ ل/ ٥٦ ژ/ ٥).

پاښه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودمیه به لگه یه له سهر نهوه که ووا باشه: ههر قسه و گو فتوگو یه که په پیو هندی به کاری نهینن ی نیوانی ژن و پیاووه هه بی، له ژیر په رده وه بی و به پراشکاوی و سهروالایی نه بی. ههروه که جوړه به لگه یی یه کی واتیادا: که کچیش واپه سهنده شووبکا به کور.

(١٧٢٦) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث عائشہ: (لو نزلت وادیا...). (فتح الباری. ج/ ١٠)

ماره برینی بچووک له که وره دروسته

۱۷۴۷- عَنْ عُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ عَائِشَةَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا أَنَا أَخُوكَ، فَقَالَ: أَلَيْتَ أَخِي فِي دِينِ اللَّهِ وَكِتَابِهِ، وَهِيَ لِي حَلَالٌ. (الحديث ۵۰۸۱) (۱۷۴۷).

عوروه - رحمهتی خودای گه وره ی ئی بی- فهرمووی پیغه مبهه دروودی له سهه- خواز بیئی عائیشه ی کچی نه بوبه کر، له نه بوبه کر، دهکا بو خوی، نه بوبه کریش پیی دهئی: (جائه وه چۆن ده بی، چونکه من برای تو، نه ویش کچی منه، بر ازش به مامه ی خوی ناشی؟). پیغه مه ریش حالی ده کاو پیی دمه ره رموی: (راسته تو برای نایینی منی، به پیی نامه ی خودا، که دمه ره رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (۱۰) سورة الحجرات واته: موسولمانان له ناو خویانا خوشک و برای نایینین. به لām خوشک و برای نایینی، نابی به مایه ی له یه کتری حه رام بوون، به لکوو ته نها خوشک و برای خوینی و شیر ی (نه سه بی و ر یضاعی) ده بی به هو ی حه رام بوونی خوشک و برا له یه کتری، تویش نه برای خوینی منی و نه برای شیر ی، که واته: عائشه ی کچت بو من دروسته و پیم ده شی).

رافه و شیکردنه وه:

به لگه بیی ئەم فهرموودمیه له سهه سه رباسه که، له و رووه و ده یه: که پیغه مبهه گه ئی له عائیشه گه ورمتر بووه، به ته مه ن، عائیشه له و کاته دا، زۆر بچکۆله بووه. ئەم فهرموودمیه مورسه لی تابیی یه، به لām له بهر نه وه ی شکۆمه ندیی عوروه ی کوری زوبه یر ناسراوه له ناو فهرموده زانا کان دا، وه ئەم باسو خوا سه یش په یومندی به عائیشه ی پوری و به نه بوبه کری با پیری وه هه یه، که باوکی نه سمای دایکی عورو مبووه، وه عوروه خوی فه قی و شاگردی عائیشه ی پوری بووه، له بهر ئەم چهنده هو یه چاوپووشی له ئرساله که ی کراوه و له حوکمی

مسندی متصل دایه (تهواو کارئ) . ههروهك دروسته ژنی كهوره پاپیر لهمنال، پاله كورې كهنج ماره بكرئ. (بر: بهرگی ۱/ ژ ۳/ ل ۱۲/ + ژ ۷۵/ = بهرگی ۱/ ل ۹۵).

باسی هاوتایی و هاولفی - كهفانهت

۱۷۴۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَبَا حُدَيْفَةَ بْنَ عُتْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبْنَى سَالِمًا، وَأَلْكَحَهُ بِنْتُ أَخِيهِ هِنْدُ بِنْتُ الْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَهُوَ مَوْلَى لِمَرْأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ كَمَا تَبْنَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْدًا، وَكَانَ مَنْ تَبْنَى رَجُلًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ دَعَا النَّاسُ إِلَيْهِ وَوَرِثَ مِنْ مِيرَاثِهِ حَتَّى أُنْزَلَ اللَّهُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ) إِلَى قَوْلِهِ (وَمَوَالِكُمْ) فَرَدُّوا إِلَى آبَائِهِمْ فَمَنْ لَمْ يُغْلَمْ لَهُ أَبٌ كَانَ مَوْلَى وَأَخًا فِي الدِّينِ فَجَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سَهْلٍ ابْنِ عَمْرِو الْقُرَشِيِّ ثُمَّ الْعَامِرِيُّ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي حُدَيْفَةَ بْنِ عُتْبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَرَى سَالِمًا وَلَدًا وَقَدْ أُنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ مَا قَدْ عَلِمْتَ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. (الحديث ۵۰۸۸ - طرفه في ۴۰۰) (۱۷۴۸).

عائیشه - پرمزای خودای لی بی- ههرمووی: نهبو حوزمیفه ی کورې عوتبه ی کورې ره بیعه ی کورې عهبدو شه مس- پرمزای خودای لی بی- سالی کورې مه عقلی، له سه رده می نه زانیدا، کردبوو به کورې خو ی، که به م کرداره له زاراوی شهرعی پیرو زدا، ده گوترئ: (تبني) نه م نه بو حوزمیفه یه یه کیک بوو له وزاتانه ی که له گه ل پیغه مبه ردا، ناماده ی جهنگی به در بوو بوو، له م رووه وه پی ی ده گوترئ: به در ی. نه بو حوزمیفه برازایه کی خو شی - که ناوی هیندی

(۱۷۴۸) أشار العسقلاني في خاتمة كتاب النكاح بأن مسلماً وافقه في تخریجه. (انظر فتح الباري

کچی وهلیدی کورپی عوتبهی کورپی ږمبیه بوو لهه ساهلی بهناو کورپی ماره کردبوو، سالم نازاد کراوی ژنیکی نه نصاری بوو، ناوی ثوبه ییه بوو، ژنی نه بو حوزمیفه بوو، نهه ږووداوی کردنی کهسئ به کورپی خوت، له پېش ئیسلا ما باو بوو، نهوه بوو، نهوه بوو؛ پېغه مبه ریش لهو سهرده مه ده، زهیدی کورپی حاریسهی کردبوو بهناو کورپی خوی، وهک له قورانا باسی نهه داستانه کراوه، له سهرده می نه قامیش دا دستور بوو، کهسئ پیاوړکی بکردایه به کورپی خوی، مه رده که بهناوی نهوه و ناویان دهینا، وهک به زهیدی کورپی حاریپه یان دهگوت: زهیدی کورپی موحه مه ده، وه بهناو کورپه که له باوکه دروینه کهی میراتو که له پوری دهگرت، نهه باوو دستوره هه روا ما، هه تا نهه نایه ته پیروزه هاته خواره وه: **﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ اللَّائِي يُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ. ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا. - سورة الأحزاب (۳۳/۴-۵) -﴾**

واته: وهخودا ږر کورپه کانیش تانی نه کردووه به کورپی ئیوه، نهوه قسه یه کی رووته، که به زار دیکه، ږپاری یاسایی به شتی وا دانامه زری، خودا هه رمانیشتی راست و دروسته، وه هه رخوی ږیگه ی هه ق نیشانی به نده گانی خوی ددها. نیتر نهه ږر کورپه تان بهناوی خوتانه وه بانگ مه که، به لگوو بهناوی باوکی راسته قینه ی خویانه وه بانگیان بکه. بؤ نمونه: مه ئین: زهیدی کورپی موحه مه ده، به لگو بلین: زهیدی کورپی حاریسه. چونکه واله بار ترو ږهواتره له لای خودا، خوتنه گهر دنیا بوو، باوکی نهه و انتان نهه دمناسی و نهه تان دهمانی که کورپی کین، نهه و برای دینی و دوستی ئیوه. نهه گهر به هه له، له سهر عاده تی کون، شتی واتان له دهه دمرچوو، به وینه: له باتی نهه و ی که بلین: سالی

کوپری معقل، گوتتان: سالی کوپری ئەبو حوزەیفە، ئەووە قەیدی نییە و بەووە
 گوناھارنابن، بەلام لەپاش ئەم ڕوونکردنەوہیە، بەقەستی دڵ، ئەگەر شتی
 واتان گوت، ئەووە بەرپرس دەبن و پێی گوناھار دەبن ھەمیشە خودا لەگوناھ
 دەبوورئ و رحم بەدروستکراوانی خۆی دەکا. جاکاتی ئەم ئایەتە پیرۆزانە
 سەبارەت بەم بابەتە ھاتنە خوارەووە، ئیتر ئەو زپکوپر و بەناو کوپرانە بەناوی
 باوکی خۆیانەووە بانگ دەکران، و مھەر کەسێ لەوان ناوی باوکی نەزانرايە،
 ئەووە ئازاد کراویان بوو، و مبراى ئایینی یان بوو، و مەناوی زپابەکەییەووە
 ناویان نەدەھێنا، جا سەھەلە کچی سۆھەیلی کوپری عەمرى ناسراو: ھەم
 بەقورەیشی و ھەم بەعامیری، کەھەوئ ی ئوبەییەى ژنی ئەبو حوزەیفە بوو،
 ھاتە خزمەتی حەزەرت. دروودی خودای گەورەى لەسەر بێ. فەرمووی:
 (ئەى پێغەمبەرى خودا! خۆت دەزانی کەئیمە جارێ لەسەر دەستووری کۆن،
 سالمەن بەکوپری خۆمان دەزانی، وە وەك کوپری خۆمان ڕەفتارمان لەگەڵ
 دەکردو مەحرەم و خۆیی بوو لەناو مانا، بەلام ئیستا ئەومەتا وەك دەزانیت
 خودای گەورە بەئایەتی قورئان ئەو دەستورو باوو نەریتە کۆنەى پووچ
 کردۆتەووە ھەلئ و مەشاندۆتەووە. جا ئەى پێغەمبەرى خودا! تۆ ئیستا چی
 دەفەرمووی لەم بارەییەووە؟ فەرمووی: (مەمکی بەدەرئ ھەتا سالم ببێ بەخۆیی
 (بەمەحرەم) بۆت، سۆھیلەیش پێنج جار لەشیری خۆی تیر شیرى کرد، ئیتر
 سالم بوو بەکوپری شیریی سۆھەیلەو کیشەکەیان کرایەووە. (بەر: تاج/ ۷ ل/ ۹۳
 ز/ ۱۶ + ۱۰/ ز/ ۱۱) + (ژ: ۱۷۵۳ تجرید).

رافەو ڕوونکردنەووە:

۱- پەییوەندی فەرموودەکە بەسەر باسەکەووە لەوہدایە، گەرچی سالم و
 ھیند کەژن و میرد بوون، یەکیکیان کۆنەبەندەو ئەوێ تریان ئازادی ئەصلى
 بوو، بەلام چونکە لەئایین دا ھاوکوف بوون و ھەردوکیان موسلمان بوون

مارمیان لهیه کتر هاتوو، به لām نه گهر نه سه ب مه رج بوايه، ده بوو ماریان لهیه کتری نه یه ت.

۲- نه م فه رموو دمی به لگهی نه و می، که شیرو مه مک خواردن به که ور مییش کاری گهری هیه و ته حریمی ته نبیدی پی دادمه زری، چه زرتی عانیسه فه توای وای ددها بو خه لک و خوشی کاری پی ده کرد، چونکه واده بوو فه رمانی ده کرد به خوشکه زاو برازا کانی که مه مک بدن به هه ندی پیاو، هه تا ببن به خوشکه زاو برازای چه زرتی عانیسه، نیتر له وه دوا پگهی هاموشوی پی ددهان وه ک خوپی و مه حرده، ژنه کانی تری پیغه مبه ر شتی وایان نه ده کرد.

۱۷۴۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى ضَبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ لَهَا: لَعَلَّكَ أَرَدْتَ الْحَجَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجَعَةً فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَاشْتَرِطِي قَوْلِي: اللَّهُمَّ مَحِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي. وَكَأَنْتَ تَحْتَ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ. (الحديث ۵۰۸۹) (۱۷۴۹).

عانیسه- ره زای خودای لی بی- فه رموی پیغه مبه ر- دروودی خوای له سه ر بی- چوو بو سه ردانی ضوباعه ی کچی زوبه یری کوری عه بدو لوگه لیب، که ناموزای پیغه مبه ر بوو، ضوباعه گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا؟ ده مه وئ بجم بو چه ج، به لām دترسم له پئ نه خوش بکه وم؟ فه رمووی پی- دروودی خودای له سه ر بی-: (برو بو چه ج و مه رج دابنی، ناوا: بلئ: نه ی خودایه! له هر کوئ تو نه خوشت خستم، له وئ ئی حرام ده شکینم). ضوباعه ژنی میقدادی کوری نه سه ده بوو. (تاج/ ۲ ل/ ۱۷۰ ز: ۸۷ ژماره/ ۵).

پافه و شیکردنه وه:

ده ی نه گهر بیجگه له هاوکوفی له ئایین دا، هاوکوفی له نه ژادو نه سه بدا مه رج بوايه، ماره ی ضوباعه ی ناموزای پیغه مه ر- دروودی له سه ر- له میقداد

نہدہات، پروانہ: ژماره/۱۵۳۵ تجرید = ۴۰۱۹ فتح الباری = بہرگی چوارہم
ل/۲۶۹.

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتَ
يَذَاكَ. (الحديث ۵۰۹۰) (۱۷۵۰).

نہبو ہورہیرہ - پرمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر دروودی
لہسہر۔ دمفہرموی: (واباوہ لہناو خہلکا، کہژن لہبہر نهم چوار شتہ مارہ
دہکری و دہخواری: لہبہر نھوہ کہمائی ہہیہ، یالہ بہر نھوہ کہ خانہدانہ،
یالہبہر نھوہ کہ جوانہ، یالہبہر نھوہ کہ بہنایینہو بہدینہو دیندارہ، جائہی
ژنخواری ہوشمہند! تو نافرہتی ناینداری بہدین بہینہو لہکیس خوئی مہدہ،
ہہتا دہستہ شکین نہبیت!)۔ (تاج/۳ ل/۵۴ ز/۲۴ ژ/۱)۔

روونکردنہوہ:

بو ژنیش ہہروا، ومنہم چوار شتہ، بہپئی نهم فہرمودہیہ، سوننہ تہ
ہم بو پیاو و ہم بو ژن رہچاوبکریں۔ بہنمونہ: ژنی کوپیکی دہولہمہندی
خانہدانی بہدین و کوپیکی ہہژاری بہدین داوی بکہن، واباشہ شوو بکا بہ
کورہ دہولہمہندہ بہدینہکہیان۔ مہبہست ہہر نهم چوار شتہ نییہ، بہلکوو
ہہموو شتیکی باش، ہاندہریکہ بو ژنہینان و شووکردن، بہلام سہر گولہکہیان
دینہ۔

۱۷۵۱- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا: حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ
يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ يُسْتَمَعَ قَالَ: ثُمَّ سَكَتَ فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: مَا
تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ لَا يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ:

أَنْ لَا يُسْتَمَعَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلْءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا. (الحديث ۵۰۹۱ طرفه في: ۶۴۴۷) (۱۷۵۱).

سەھلی کۆری سەعدی ساعیدی ئەنصاری فەرمووی: پیاویکی داراو دەوڵەمەند، لەلای پێغەمبەر و مەجلیسە کە یەوہ رابورد. فەرمووی: (ئەم پیاوہ چۆن پیاویکە بەلاتانەوہ؟) گوتیان: ئەمە پیاویکی خانەدانی دەوڵەمەندە، بەخودا ئەمە شایستەیی ئەوہیە ئەگەر داوای ژن بکا، ژنی پێ بدە، ئەگەر تکای بکا تەکای بگیری، ئەگەر قەسە پێ بکا گوێ بۆ قەسە کە ی بگیری و گوێ بۆ شل بکری. پێغەمبەریش - دروودی لەسەر بێ - خامۆش بوو، تا پیاویکی ھەژار لەموسلمانان لەوێوہ پەت بوو، جا فەرمووی: (ئەدی ئەی ئەم پیاوہ چۆن پیاویکە بەلاتانەوہ؟) گوتیان: ئەی پێغەمبەری خودا! ئەمە پیاویکە لەھەژارانی موسلمانان، ئەمە ھەقی وایە کە ژنی پێ نەدری، تەکای نەگیری، گوێ لە قەسە نەگیری! پێغەمبەریش - دروودی لەسەر بێ - فەرمووی: (دەسا بزانی کە ئەمە یان، کە ئێوہ لەبەر ھەژاری واتان پێگوت، لەلای خودای گەورە، باشترو لەپێشتەرە لەپەر زەوی لەوێنەیی ئەوہی تریان. قەدر و پێزو چاکی لەلای خودای گەورە، بەدلی پاکە، بەباومری جوانە، بەمال و سامان و خانەدانی نییە). (تاج/ ۳ ل/ ۵۸ ز/ ۲۵ ژ/ ۱) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۲۳ ژ/ ۲۵۳).

باسی شوومی و بەدقدوومی ژن

۱۷۵۲- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ. (الحديث ۵۰۹۶) (۱۷۵۲).

(۱۷۵۱) لم يوافقة مسلم على تخريج حديث سهل: مر رجل فقالوا: هذا حري إن خطب ان

- المترجم -

ينكح- فتح/ ۱۰ خاتمة كتاب النكاح ص ۴۳۲.

(۱۷۵۲) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة والرقاق، باب: أكثر أهل الجنة الفقراء...، رقم:

ئوسامەى كۆپى زمىد - پەزى خۇداى لىئى بى - فەرمووى (لەپاش مەرگى خۆم، هېچ ئازاۋەو فېتنە يەكەم لەناو ئومەتەما بەجى نەھىشتوۋە، كەۋەك ئازاۋەو فېتنەى ژنان زىانبەخشن بى بۆ پىاۋان). (تاج/ ۳ ل/ ۵۷ ز/ ۲۴ ز/ ۸) + (رياض/ ۱ ز/ ۳۵ ل/ ۲۴۴ ز/ ۲۸۸).

پوونكردنهوه:

بۆ ئەم باسە پروانە: (تاج/ ۴ ل/ ۲۳۱ ز/ ۷۷) + (رياض الصالحين، بەرگى چوارەم، لاپەرە/ ۱۲۳۰ ز/ ۳۰۴) = ژمارە: ۱۶۷۴ تا ۱۶۷۷.

باسى شىرو مەمكخواردن

۱۷۵۳ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا تَتَزَوَّجُ ابْنَةَ حَمْزَةَ؟ قَالَ: إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ. (الحديث ۵۱۰۰ طرفه في: ۲۶۴۵) (۱۷۵۳).

ئىبنو عەباس - پەزى خۇدايان ئى بى - فەرمووى ئىمامى عەلى عەرزى پېغەمەر دەگا - دروودى لەسەر - ئەۋە بۆچى كچەكەى حەمزەى مامەت، كەنامۇزای خۆتە مارە ناكەى بۆ خۆت، بەراستى كچىكى شۆخ و شەنگە؟ فەرمووى: (پىم ناشى، چونكە برازای شىرىمەو كچى حەمزىيە، حەمزىش ھەم مامى ھەقمە، براى باۋكەمەو ھەم براى شىرىمە، چونكە ئوۋمىبە ھەم شىرى دابوو بەئىمامى حەمزە، ھەم شىرى دابوو بەپېغەمبەر - دروودى لەسەر - بەدووسال لەپاش حەمزە مەمكى دابوو بەپېغەمبەر. (تاجول ئوصول، بەرگى/ سىيەم لاپەرە/ ۶۷ ز/ ۲۹) + (ل- ۶۹ ز/ ۳۰ - باسى مەمكخواردن و شىرخواردن).

١٧٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عِنْدَهَا وَأَنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ قَالَتْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَاهُ فَلَانًا لِعَمِّ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ قَالَتْ عَائِشَةُ لَوْ كَانَ فَلَانٌ حَيًّا لِعَمِّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ دَخَلَ عَلَيَّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ الرِّضَاعَةُ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ. (الحديث ٥٠٩٩ طرفاه في: ٢٦٤٦، ٣١٠٥) (١٧٥٤).

عائشه - پرمزای خودای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر-دروودی لہسہر- لہلای من بوو، گویم لی بوو پیاوی پرخوازی دہکرد کہبچی بو لای حہفصہی کچی عومہر، کہژنی پیغہمبہر بوو، عائیشہ فہرمووی: عہرزی پیغہمبہرم کرد: نہی پیغہمبہری خودا! نہوہ پیاویکہ پرخوازی دہکا، کہبچی بو مالی تو، واتہ: بو مالی حہفصہی ژنت؟ فہرمووی: (وادہزانم کہفیسارہ کہسہ، کہمامی شیریی حہفصہیہ) کہواتہ: خوئی یہو بیگانہ نییہ، بابچیئت) عائیشہ فہرمووی: منیش عہرزیم کرد: دہی کہوابی نہگہر نیستا فیسارہکس ہمای، کہمامی شیریی من بوو، دہیتوانی وہک مہحرہم ہاموشوی من بکا؟ فہرمووی: (بہلی، چونکہ ہہرچی بہخرمایہتی و زاوزی حہرام بیی، بہہوی مہمکخوادنیشہوہ حہرام دہبی). (تاج/٣ ل/٦٧ ز/٢٩ ژ١- ش/د/ت/ن- شہیخان + نہبوداوود + تہرمہزی + نہسانی. رحمہتی خوا لہہہموویان بی).

١٧٥٥- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْكَحْ أَخْتِي بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ فَقَالَ: أَوْثَجِبَنِّي ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ وَأَحَبُّ مَنْ شَارَكَنِي فِي خَيْرِ أَخْتِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ ذَلِكَ لَا يَحِلُّ لِي قُلْتُ: فَإِنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّكَ تُرِيدُ أَنْ تُنْكِحَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ؟ قَالَ: بِنْتُ

أَم سَلَمَةَ قُلْتُ: نَعَمْ فَقَالَ: لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رَبِّيتِي فِي حَجَرِي مَا حَلَّتْ لِي إِلَٰهَا لَابَنَةُ
أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ أَرْضَعْتَنِي وَأَبَا سَلَمَةَ ثَوْبِيَّةٌ فَلَا تَعْرِضْنِ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ وَلَا
أَخَوَاتِكُنَّ. (الحديث ۵۱۰۱ أطرافه في: ۵۱۰۶، ۵۱۰۷، ۵۱۲۳، ۵۳۷۲) (۱۷۵۵).

نوم حەبیبەیی کچی ئەبو سوفیان -پەزای خودایان ئی بی- فەرمووی: گوتم:
ئەو پێغەمبەری خودا! حەمنەو خوشکەم کە کچی ئەبو سوفیانە، مارە بکە بۆ
خۆت. فەرمووی: جاپێت خۆشە؟ گوتم: بەئێ، چونکە ئەووە ئەبێ کەتۆ تەنیا
هەر بۆ من بیت، خۆشەوێستەری کە سێش کە هاوبەشەم بێ لەم بەهرە
هاوسەرێتی ی تۆدا، ئەو خوشکەمە، کە وایوو حەز دەکەم مارە بکە، هەتا
ئەو شانازی و سەربەرزێ یە بەویش بپێ. فەرمووی: (دەسا ئەووە بۆ من
دروست نییە و پێم ناشێ، چونکە دروست نییە بۆ پیاوی دوو خوشک مارە بکا
بۆ خۆی). منیش گوتم: ئەو پێغەمبەری خودا! سائیمە لەناو خۆمانا مقو
مقوئ ئەووە مانە کەتۆ دمتەوئ دورە کچی ئەبو سەلەمە مارە بکە بۆ
خۆت، ئەو ئەووە چۆنە؟ فەرمووی: (هەنەزا کە خۆم کە کچی ئومموسەلەمە
ژنە؟). گوتم: بەئێ ئەو! فەرمووی: (دەسا بەخودا ئەووە راست نییە، چونکە
ئەووە گریمان ئەگەر زێ کچیشم نەبێ و لەکۆشی خۆشم دا بەخۆی نەکەم،
هەر پێم ناشێ، چونکە ئەو برازای شیریمە؟ لەکاتی خۆیدا ئوووەیبە مەمکی
داوە هەم بەمن و هەم بەئەبو سەلەمە ی باوکی، جا نە کچی خۆتان و نە خوشکی
خۆتانم بۆ هەل مەدەن و ئەوانەم پێشکەش مەکەن، ئێوە کەژن و هاوسەری
من). (تاج/ ۲ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۴).

پاشەو شیکردنەو:

۱. شوومبیه دایکی شیرئ نیمامی جه مزه و پیغهمبرو نه بو سه له مه بوو، له سه رده می پیش هاتنی نیسلام دا شیرئی دابوو به هر سیکیان و نه و شیر پیدانه کاریگر بوو. که واته نیستایش نه گهر دوو کهس شیر و مه می ژنی بخون و پاشان نیسلام ببین، له یه کتر حه رام ده بن.

۲. نه م چوار ژنه مه میکان به پیغهمبر داوه: نامینه ی دایکی و شوومبیه و حه لیمه ی سه عدیه و نوم نه یمن.

۳. نیبنو مه نده دمفرموی: شوومبیه نیسلام بووه. پیغهمبر زور بوئی باش بووه، خه دیجه ییش زور ریزی ده گرت، له سائی حه وتی کوچی دا له پاش نازاد کردنی خه یبر، کوچی دواپی کردووه. پرزای خودای لی بی. برپوانه: بهرگی پینجه م، تاج، لاپه ره:

۱۷۵۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا رَجُلٌ فَكَأَنَّهُ تَغَيَّرَ وَجْهُهُ كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ فَقَالَتْ إِنَّهُ أَخِي، فَقَالَ: انْظُرْنَ مَنْ إِخْوَانُكُنَّ فَإِنَّمَا الرُّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ. (الحدیث ۵۱۰۲) (۱۷۵۶).

عائشه - پرزای خودای لی بی - فرموی: جارئ له مالی خوم پیاوی له لام دانیشتبوو، پیغهمبر - درودی له سر - له وکاته دا هات بو لام، که نه مه ی دی له بهری گران بوو، سه رنجی دهمو چاویم کردتوو پریموو، عه رزیم کرد: نه ی پیغهمبری خودا! نه وه برای شیریمه، بیگانه نییه، پیئت ناخوش نه بی. فرموی: (باش سه رنج بدن له براو خوشکی شیرئی خوتان، هه تا بزنان هه موو مهرجه گانی شیر و مه مکخواردن هاتوته جئ نه و جا بریار بدن، چونکه نه مکخواردن کاتئ داده مه زئی، که له گاتی ساوایی دابی، که منال له بهر برسیتی ی شیر ده خوات). (تاج ۳/ ل ۷۰/ ز ۳۰/ ز ۳ - ش/ د).

دروست نییه ژن به سهر پووری،

یابه سهر میمکی خوئی شوو بکات

۱۷۵۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا. (الحديث ۵۱۰۸) (۱۷۵۷).

جایبری کوړی عهبدوللا - پرمزای خودایان لی بی - هه رمووی: پیغه مبهه - دروودی له سهر - ریگری دهکرد له وه: که ژن شووبکا به سهر خوشکی باوکی، که پی ی دهگوتری میمک، یاشوو بکات به سهر خوشکی دایکی که پیی دهگوتری پوور، وهه روا پورو میمکیش نابی شوو بکه نه به سهر برارازو خوشکه زای خوئیان. (تاج/ ۳ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۳ ش/ د/ ت/ ن).

راهو شیکردنه وه:

چهند برپاریکی شهرعی عه مه لی:

یه که مه: پوخته یی له برپارمکانی شیرو مه مکخواردن:

۱- هه ردوو که سی شیر خواردنی شهرعی چه سپا له نیوانیان دا، هه تا هه تایه له یه که تر حه رام ده بن، مارهیان له یه که تر نایی، نه ظهریان بو یه که تر حه رام نییه، خه لو هتیا ن دوو به دوو له گه ل یه که تر دا حه رام نییه، سه فهریان پی که وه دوو به دوو دروسته، دروسته له گه ل یه که تر بیچن بو حه ج، ده ستونویژیان له یه که تر ناشکی، به شیوه ی گشتی، له بابیه تی خواستن و ته ماشا کردن و دوو به دوو پی که وه بوون و سه رفهر کردن و ده ستونویژو ته و قه کردن و ماچ کردن و ته و ابیعی نیکاحه وه، داده نرین به دوو خزمی خوئی و مه حره م، به بی زیادو که م، چی بو نه وان دروسته بو نه مانیش دروسته، وه چی بو نه وان دروست نییه بو نه مانیش که که سی شیریی یه که ترین دروست نییه.

(۱۷۵۷) لم یوافقہ مسلم حدیث جابر فی الجمع بین المرأة وعمتها. (فتح/ ۱۰ ص ۴۲) - خاتمة

ب۔ بہ لَام بہ شیر و مہ مکخوارن نہم برپارانہ ناچہ سپی: کہلہ پوورو میرات لہیہ کتری ناگرن، ژپوارو نہفہ قہیان لہسہر یہ کتری نییہ، نہ گہر کوری شیری خوشکی شیری خوی، یادایکی شیری خوی، یاباوکی شیری، یاہہر کہ سیکی تری شیری خوی بوو بہ بہ نہدہو مولکی، بہوہ نازاد نابی، بہ پیچہ وانہی باوک و دایک و براو کہسی نہسہبی، کہلہ کاتی وادا یہ کسہر نازاد دہبن۔ یا شایہتی برای شیریی بۆ دایکی شیری قہیدی نییہ و و مردہ گیری، یانہ گہر باوکی شیریی کہسی، یاباپیری شیریی کہسی، یان دایکی شیریی کہسی، کہسیکی تری کوشت، نہم منالہ شیرییہی بہ عاقلہ دانانری، واتہ: بہشی لہ خوینی کوژراوہ کہ ناکہ ویتہ نہستوی نہو۔ نہ گہر باوکی شیریی یادایکی شیریی، منالی شیریی خویی کوشت دہ کوژریتہوہ لہ باتی، بہ پیچہ وانہی منالو باوک و دایکی خوینی، واتہ: نہسہبی۔ چونکہ نہوان لہ باتی منالی خویان ناکوژریتہوہ و دہرودہا براو باوک و مامی شیری و نہمانہ، لہ کاتی مارہ برپن داو، لہ کاتی حہدو توّلہ سہندن و قصاص و قہزفو تہ عزیزو نہمانہ دا نابن بہہ قدارو وہی ژنہ شیرہ خورہ کہیان، یاباوکہ شیرییہ کہیان۔

ج۔ بہ شیوہی گشتی سیلہی رہحمیان سوننہتہ، بہسہر کردنہوہو سہر لیڈان و دیاری بردن بۆیان سوننہتہ، باشبوون بۆیان سوننہتہ۔

د۔ شیر خواردن مہ حرہمیہت لہ نیوان شیرہ خورو نہم کہسانہ دا لہسہر نہم شیوہیہ دادہ مہ زرینتی:

۱۔ ژنہ شیر دمرہ کہ، چونکہ دایکی شیریی یہتی۔

۲۔ میپردہ کہی چونکہ خاومنی شیرہ کہیہو نہو ژنہ کہی متوربہ کردوہ۔

۳۔ ناغای ژنہ کہ، نہ گہر ژنہ کہ کہ نیزہ ک و جاریہ بوو، میپردی نہ بوو، ئوم و دہلہ دبوو۔

۴۔ دایکی ژنہ شیر دمرہ کہ، چونکہ نہنکی شیرییہتی، بابہرہو ژووریش برہو۔

۵۔ خوشکی شیر دمرہ کہ، چونکہ پووریہتی۔

۶- كچى شىردەرەكە چۈنكە خوشكى شىرىيەتى.

۷- كچى كچى شىردەرەكە، چۈنكە خوشكەزايەتى، بابەرەو خوارىش برۋا،

۸- كچى پىاۋى خاۋەن شىرەكە بالەژنىكى تىرىشى بى چۈنكە خوشكى شىرىيەتى.

۹- كچى كچى خاۋەن شىرەكە، چۈنكە خوشكەزاي شىرىيەتى، بابەرەو خوارىش برۋا.

۱۰- دايكى خاۋەن شىرەكە، چۈنكە نەنكى شىرىيەتى، بابەرەو ژوورىش برۋا،

۱۱- خوشكى خاۋەن شىرەكە، چۈنكە پوورى شىرىيەتى.

۱۲- براى خاۋەن شىرەكە چۈنكە مامى شىرىيەتى.

۱۳- كورى خاۋەن شىرەكە، چۈنكە براى شىرىيەتى

۱۴- باۋكى خاۋەن شىرەكە چۈنكە باپىرە شىرىيەتى، بابەرەو ژوورىش برۋا.

۱۵- كورى شىرەكە، چۈنكە براى شىرىيەتى.

۱۶- براى شىردەرەكە، چۈنكە خالى شىرىيەتى.

۱۷- كورۋو كچى كورى شىردەرەكە، چۈنكە كورۋو زاۋ خوشكەزايەتى لە

شىرەۋە. (بۇ زىيادە بەھرە، برۋانە: فىقھى ئاسان، بەرگى دوۋەم، لاپەرە/۶۲۷ زىجىرە/۲۶۱).

ھ- باۋك و دايك و براۋ خوشك و كەسى تىرى مەحرەمى منالە شىر خۆرەكە

نابىن بەھىچى ژنە شىر دەرەكە و مېردەكەى و منال و كەس و كارى تىرىن، ئەگەر لەلایەكى ترەۋە مەحرەمىيان نەبن.

و- شىرو بىرپارەكانى شىر لەنئىۋانى موسولمان و ناموسلمانىش دا دادەمەزىرى،

ئەگەر شىردەر مەسىحى بوو، منالە شىرە خۆرەكە موسولمان بوو، دەبن بەدايك و كورى شىرى يەكتىر و دەھەروا.

دوہم: بوختہ ئی لہ نادورستبوونی کۆکردنہ وەدی دوو ژنی لہ ناو خۆیا نا

خۆیی، لە ژن ئیتی ی پەک پیاو دا؛

۱- حەرامە کۆکردنە وەدی دایک و کچ.

۲- حەرامە کۆکردنە وەدی نەنک و نە وەدی خۆی.

۳- حەرامە کۆکردنە وەدی دوو ژن، کە ئەگەر گریمان یەکیکیان پیاو بێ و

یەکیکیان ژن بێ، مارمیان لە یەکتەری نە ئی، وەک دوو خوشک پیکە وە، یا ژن

لەگەڵ برازای خۆی دا، یا لەگەڵ خوشکەزای خۆی دا، یا کۆکردنە وەدی دوو

خوشکی شیریی بە یەکە وە، یا کۆکردنە وەدی کچ لەگەڵ دایکی شیریی خۆی دا،

یا کۆکردنە وەدی کچ لەگەڵ نەنکی شیریی، یا کۆکردنە وەدی ژن لەگەڵ دایکی

شیری، یا نەنکی شیریی باوک و دایکەدا... تادوایی.

باسی ژن بە ژن

۱۷۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَهَى عَنْ الشُّغَارِ وَالشُّغَارُ أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ لَيْسَ

بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ. (الحديث ۵۱۱۲ طرفه في: ۶۹۶۰) (۱۷۵۸).

ئیبنو عومەر- پەزای خودایان ئی بێ - فەرمووی: پێغەمبەر- دروودی

لەسەر- پێگە ئی بە ژنی نە ئەدا، ژن بە ژنیش ئەوە تانی کە دوو پیاو بە کچی

خۆیان ژن بە ژن بکەن، بە بێ مارمیی (تاج/ ۳ ل/ ۱۴۷ ز/ ۵۹ ژ/ ۲ - ش/ د/ ت/ ن

= شەپخان + ئەبوداوود + تەرمەزی + نەسائی - رحەمەتی خودا لە هەموویان).

روونکردنە وە:

ژن بە ژن لەسەر ئەم شیوەیە کەوا لەم فەرموودمێدا نادروستە، ئیتر کچ

بە کچ بێ، یا خوشک بە خوشک بێ، یا کچ بە خوشک بێ، یا پوور بێ، یا دایک

به خوشك بى، ياكج به كچه زاو كورمزا بى ههرومهه. به لآم نه گهر ژن به ژنه كه له سهر نهم شيويهى تر بى كه ئىستا باوه، نه وه ژنبه ژنه كه داده مه زرى، چونكه به دوو عه قدى سه حيح ههردوو ژنه، ههريه كه يان له ميړده كهى خوى ماره ده كرى، وه ماريى بو ههردوو ژنه كه داده نرى، وه تارادى به رزموندو رزمه ندى ههردوو ژنه كه ره چاو ده كرى. به لآم له گهال نه مه يشه ژن به ژن زور باش نييه، گهال جاركي شه و به ره دروست ده كا. (بروانه: فيقهى ناسان، بهرگى/دووهم ل/ ٦٤١).

باسى سيغه كردن، واته: موتعه

١٧٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: كُنَّا فِي جَيْشٍ فَأَتَانَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكُمْ أَنْ تَسْتَمْتَعُوا فَاسْتَمْتَعُوا. (الحدیثان: ٥١١٧-٥١١٨) (١٧٥٩).

جابرى كورى عهبدو لآو سه له مهى كورى نه كوه -رمزى خودايان لى بى- هه رموويان: له ناو سوپايه كا بووين، له غه زايه كا فروستادهى پيغه مبه ر- دروودى له سهر- هات بو ناومان، هه رمووى: له لايه نى پيغه مبه روه -دروودى خوداى له سهر بى- ريگهى ژن سيغه كرنان دراوه، ده توانو و دروسته بو تان كه ژن سيغه بكهن). (تاج/ ٣/ ز/ ٦٠ ل/ ١٤٧، ١/ ٢، ٣، ٤).

پوون كردنه وه:

نهم بابيه تى سيغه كردنه، كه پيشى ده گوترى: ماره برينى كاتى، قسهى زورى له سهر كراوه، له لاي شيعه كان دروسته، و مبه زوريش دميكهن. به لآم له لاي سوننيه كان: ژنه ينانى كاتى، ماوه يى ره وا بووه، به لآم دوايى پيغه مبه ر- دروودى له سهر- حه رام و نادروستى كردووه هه تا روى قيامت، وه هيج

بایه خن به رای پیچه وانه ی نه م رایه نادری، لیره د شتی هه یه هه ز ده گم روونی بکه مه وه: (له سه رمه تاوه وهک نیستا نه م فه رمووده و بریاره شهرعی یانه مه شه وورو زانراو نه بوون، به لکو پوخته و موجه لیکیان له بابته تی عیبادات و خوا به رستی و دروشم و شه عاتیره وه سه قامگیر بوون و بوون به پیناسه و دروشم و جیاوه کهری نایینی پیروزی نیسلام، له نایینه کانی تر. به لام هو ی زور هه بوو، بو دروست بوونی رای زور له هه ندی بابته تی شهریه تدا، که نه و راجیا جیا یانه، هه یان بوو له یه کتره وه نزیک بوون، هه یان بوو به پیچه وانه ی یه کتری بوون، هه یان بوو ته واه کهری یه کتری بوون، یه کی له م هو سه ره کی یانه نه وه بوو: که زورینه ی کات و مفدو خه لکی زورو زورینه ی سه حابه کان، ناو به ناو به خرمه ت پیغه مبه ر ده گه یشتن، و مزورینه ی کات داده بران له پیغه مبه ر و مئا گایان له بریاری نو ی نه بوو، وه نه و فه رمووده و بریارانه ی که له و دانیشتنانه دا، له پیغه مبه ر ده بیست، کاریان پی ده کردو فه توایان پی دده واه په خشیان ده کرده و، هه تا فه رمانیکی نو ی پیغه مبه ریان له و بارمی هه وه ده بیست، که ته عدیلی ده کرد، یانه سخی ده کرده و، نه واه به رده واه بوون له سه ر نه و بریارو فه رمووده و زانیاریانه ی که کاتی خو ی له پیغه مبه ریان و مرگرتبوو، جانه مه و زور هو ی تر بوون به هو ی نه م هه مو و راجیایی یه).

ژن پیشکesh کردن به پیاوی باش

۱۷۶۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً عَرَضَتْ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوِّجِيهَا فَقَالَ مَا عِنْدَكَ؟ قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ قَالَ: اذْهَبْ فَالْتَمِسْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَلَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي وَلَهَا نِصْفُهُ قَالَ سَهْلٌ: وَمَا لَهُ رِذَاءٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا تَصْنَعُ إِذَا رَأَيْتَ إِنْ لَبِستَهُ لَمْ يَكُنْ

عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَيْسَتْ لَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَاهُ أَوْ دُعِيَ لَهُ فَقَالَ لَهُ: مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ: مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا لِسُورٍ يُعَدُّهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَلَكُنَا كَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث ۵۱۲۱ أطرافه في: ۲۳۱۰، ۵۰۲۹، ۵۰۳۰، ۵۰۸۷، ۵۱۲۶، ۵۱۳۲، ۵۱۳۵، ۵۱۴۱، ۵۱۴۹، ۵۱۵۰، ۵۸۷۱، ۷۴۱۷) (۱۷۶۰).

ئەم فەرموودمىيە لەتاجى پىرۆزدا ئاوەهاىيە: سەھلى كورى سەعد -رمزى خوداى لى بى- فەرمووى: ژنىك هاتەلاى پىڤەمبەر- دروودى لەسەر- گوتى: ئەى پىڤەمبەرى خودا! هاتووم هەتا خۆم ببەخشم بەتۆ، پىڤەمبەرىش - دروودى خوداى لەسەر بى- سەرتاپا تەماشای كردو، ئەنجا سەرى دانەواندو، هېچ قەسەى نەكرد. ژنەكەيش كەپوانى پىڤەمبەر- دروودى لەسەر- هېچى نەگوت لەبارمىيەو دانىشت. جا پياوى- كەلەهاورپىيانى پىڤەمبەر بوو- هەلسا گوتى: ئەى پىڤەمبەرى خودا! ئەگەر خۆت ناتەوئى لەمنى مارمبەكە؟ فەرمووى : (ئايا هېچت هەيە كەبىكەى بەمارمىي؟ گوتى: نەبەخوا ئەى پىڤەمبەرى خوا! هېچم نىيە كەبىكەم بەمارمىي. فەرمووى: (دمبرۆ بۆ مائەوە بۆ لاى كەسوگارت بزانە هېچت دەست دەكەوئ كەبىكەى بەمارمىي) پياووەكە رۆيشت و هاتەوە گوتى: بەخوا هېچم دەست نەكەوت، ئەى پىڤەمبەرى خودا! فەرمووى: (دەشتىك پەيدا بكە بانهنگوستىلەيەكى ئاسنىش بى، بىكە بەمارمىي). پياووەكە ديسان رۆيشتەووە هاتەووە گوتى: بەخودا ئەى پىڤەمبەرى خودا! ئەنگوستىلەى ئاسنىشم دەست نەكەوت، بەلام ئەم تاقە لۆ جلكەم هەيە، نيوەى بۆ من نيوەى بۆ ئەو لەباتى مارمىي؟

(۱۷۶۰) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الصداق وجواز كونه تعليم القرآن وخاتم حديث....

پیغهمبەر- دروودی لهسەر- فهرمووی: (ئهوه بهوچی، خووی یهك پارچهیه،
ئهگەر لهبهر تۆدا بی، هیچی بهر نهو ناکهوی، ئهگەر لهبهر نهودا بی هیچی
بهر تۆ ناکهوی).

جا بیاویکە، تاویکی باش دانیشت، لهپاشا ههلسا پویشت، پیغهمبەر-
دروودی لهسەر- چاوی لی بوو، ناردی بهشوپنیدا، بانگی کردوه، کههات پی ی
فهرموو: (چیت لهقورئان لهبهره؟) گوتی: نهو سوورتهو نهو سوورتهم
لهبهره، وهسوورتهکانی ژمارد، فهرمووی: (ئایا نهو سوورتهانه ههموویان
بهباشی لهبهر دهخوینی؟) گوتی: بهئێ. فهرمووی: (دهپرۆ نهو لهسەر نهو
قورئانهی که لهبهرته نهو ژنهم کرد بههی تۆ). لهگیرانهوهیهکا: (نهو
لهسەر نهو کهفیری نهو قورئانهی بکهی کهخۆت نیستا لهبهرته نهو ژنهم
ماره کرد لهتۆ). (تاج/ ٣/ ز/ ٢٤/ ل/ ٨١/ ژ/ ١/ ش/ د/ ت/ ن- رحمهتی خودا
لهههموویان بیت).

لهگیرانهوهی ئێردها نهو رستهیهی پتره: (سههل فهرمووی: بیاوهکه بهس
نهو بهرکووشهی ههبوو، پهشتهمالی سهردهوهی نهبوو کهبههرمیی پی ی
دهگوتری: ریداء) بهبهرکووشیش دهگوتری: ئیزار. ئهمهیش لهدواوه
گیرانهوهکهی تاجول نوصوول:

١٧٦٠- مکرر- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ لَأَهَبَ لَكَ نَفْسِي فَتَنْظُرَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَعَّدَ النَّظَرَ إِلَيْهَا وَصَوَّبَهُ ثُمَّ طَاطَأَ رَأْسَهُ فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْبُضْ فِيهَا شَيْئًا جَلَسَتْ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرَوِّجْنِيهَا فَقَالَ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَذْهَبَ إِلَى أَهْلِكَ فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا قَالَ انْظُرْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي قَالَ سَهْلٌ مَا لَهُ رِذَاءٌ فَلَهَا نِصْفُهُ

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَصْنَعُ يَا زَارِكُ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى طَالَ مَجْلِسُهُ ثُمَّ قَامَ فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوَلِّيًا فَأَمَرَ بِهِ فَدُعِيَ فَلَمَّا جَاءَ قَالَ مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ قَالَ مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا قَالَ أَتَقْرَأُوهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ قَالَ نَعَمْ قَالَ أَذْهَبَ فَقَدْ مَلِكْتُكُمَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث (۵۳۰) طرفه في: ۱۷۶۰ تجريد = ۵۱۲۱ فتح) (۱۷۶۰-۳). فهرمووی دهی پیش نهم فهرموودمیه.

وهلی - ههقدار

۱۷۶۱- عَنْ مَعْقِلُ بْنُ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: زَوَّجْتُ أَخْتًا لِي مِنْ رَجُلٍ فَطَلَّقَهَا حَتَّى إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهَا جَاءَ يَخْطُبُهَا فَقُلْتُ لَهُ زَوِّجْكَ وَفَرَشْتُكَ وَأَكْرَمْتُكَ فَطَلَّقْتُهَا ثُمَّ جِئْتُ تَخْطُبُهَا لَا وَاللَّهِ لَا تَعُودُ إِلَيْكَ أَبَدًا وَكَانَ رَجُلًا لَا بَأْسَ بِهِ وَكَانَتْ الْمَرْأَةُ تُرِيدُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ آيَةً: فَلَا تَعْضِلُوهُنَّ. فَقُلْتُ: أَلَا أَنْ أَفْعَلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَزَوَّجَهَا إِيَّاهُ. (الحديث ۵۱۳۰- أطرافه: ۴۵۲۹، ۵۳۳۰، ۵۳۳۱) (۱۷۶۱).

مهعقیلی کوری یه سار-رمزای خودای لی بی- فهرمووی: خوشکیکم ههبوو، مارهمیم بری له پیاوی، چوو بهرهلای کرد، ته لافی دا، لی نه پرسیییه وه ههتا حهیهی هه لئات و عیددهی به سهر چوو، نهوسا هات داوایکردموه، منیش پییم گوت: من خوشکه کهی خۆم پییت دا، کردم بهنوین و ژیره خهرت و له لای خۆی قه درو ریژم لی گرتی، که چی تو چوویت به پیچه وانه وه، ته لاقت داو بهرهلایت کرد، نیستایش هاتوویته وه، دیسان خوازبینی ی دمکه یته وه لی!

نايه خوا ههتا ههتا يه نابيٽه وه به ژنت له راستيش دا پياوه كه خراب نه بوو، خوشكه كه ي منيش كه ناوې جو مه يل بوو، دميويست كه بگه پټه وه بؤ لاي، جاله م نيوانه داو له م هه لو مهرجه دا نه م نايه ته پيروزه هاته خواره وه: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلِحْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ. (سورة البقرة ٢٣٢) واته: كاتى ژنتان ته لاق دا ودمييدميان ته واو بوو، ودميټرده كوټنه كانيان ويستيان به پي ي شهرعي خوا مارميان بگه نه وه، ئيوه ئه ي خاومنان و ههقدارانى ئه و جوړه ژنانه مه بن به پيگر له وه. ئيتر منيش گوتم: ئيستا ئه ي پيغه مبهري خودا! خواي گه وړه چوټ دمفه رموي واده كم. هه رموي: (ئيتر دووباره براكه ي له سهر مارمى يه كي تازه، ماره ي برييه وه له ميټرده پيشينه كه ي).

ههقدار- وهلى- چ باوك بى، چ كه سى تر بى،

كچ يابيټوه ژن نادات به شوو، مه كمر به ناره زووى خوى

١٧٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُنْكَحُ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْلَاهَا؟ قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ. (الحديث ٥١٣٧- طرفاه في: ٦٩٤٩، ٩٧١) (١٧٦٢).

له ئه بو هوريره وه- رمزاي خوداي ئي بى - پيغه مبهري دروودى له سهر- دمفه رموي: (بيټه ژن نادري به شوو، تا به پراشكاوى پاي ودرنه گيرئ، كچيش نادري به شوو، تا پرس و پاي پي نه كړئ) گوتيان: ئه ي پيغه مبهري خودا! له م رپوژگارمى ئيمه دا، كچان شهرمنن، له رويان نايي كه له باسى وا به رويونى بدوين، جا چوټ بزانيه كه كه كه ه قاييله يانا؟ هه رموي: (كه له بهر شهرم و

شكۆ نهو هك له بهر هوپه كى تر، قسه ي نه كرد، نه وه مانای واپه كه رازى يه).
(تاج/ ۳ ز ۳۱/ ل ۷۲/ ژ ۱/).

رافه و روونكر دنه وه؛

نهم فهرموودميه و كۆمه ئى فهرموودى ترى راست و دروست نيشانه و
به لگه ي نه وه ن كه ژن، چ كچ بى، چ بيوه ژن، كاتى دهرى به شوو، دهبى رمزى
له سهر شوو كرنه كه ي هه بى، ئيتى نه و په زابوون و پيگه پيدانه، به پى ي پۆژ
ده گۆرئ، له شه رعى پيرۆژدا كۆمه ئيك بپيار هه يه به پى ئ كات و سات ده گۆرئ
نهم بابه ته يش له و جوړه بپيارانه يه. من به خودى خۆم، ناماده ي چه ندين
ماره بپين بووم، به شيوه ي هه قدار، به شيوه ي شايه ت، به شيوه ي مه لای ماره
بپ، به شيوه ي خرمى ريش سبى، له كورد، له عه رب، له توركمان، له سلیمانى،
له كه ركوك، له به غا، له شوپنانى تر، له كۆمه لگای جوړاو جوړ، له لادى و گوند،
له شارو شارۆچكه، له خه لكى به دين، له خه لكى مه ده نى، كه پله ي هو شيارى و
زرنكى و رو شنبيرى خه لكه كه ي به رزونمى پيوه ديار بى.

جا له پاش نهم ريخوشكر دنه، نه وه ي كه په چاوم كردو وه له لای هه موو
كه سى كه ناگای له م بارودوخه ناسكه بى، نهم ديارده به لگه نه ويسته يه،
كه نه مه بوخته كه يه تى: (زۆرينه ي كات، په يوه نديداران و عه لاقه مه ندان، چ
هه قدار و هلى بن، چ ژن و ميژدين، چ شايه ت بن، شه رم و شكۆ دميانگري،
ساميان ئى دهنيش، گه ئى جار و ده په شوكتين، شپىزمى يان پيوه دياره، زۆر
جار واده شله ژين قسه كان تيكه ل و پيكه ل ده كن، باوكى كچه كه، ياكچه كه،
ياميژده كه، زمانى ته ته له ده كا، ده مى ده له رزئ، شه رم و سام واده يگرئ تفى بۆ
قووت نادرئ. جارئ من خۆم مه لای گريدمرى گريپه ندى ماركه رنه كه بووم،
باوكى كچه كه كه پياوئكى كامل بوو، پزىشك بوو رۆژئ له رۆژان ره نيسى
صيحه ي شارى سلیمانى بوو ميژده كه يش پزىشك بوو، كچه كه دمرچووى
كۆليژ بوو، دايكى كچه كه خانمىكى شازنى هو شه ندى ژيرو سه لار بوو،

خوینہ وار یکی بہرز بوو، شایہ تہکان کۆمہ لئ له پیاو ماقوولانی شارہکە بوون، کەناسیاو و دۆستی ھەردوولا بوون. دە ی باوکە کە واشەرم گرتبووی، زمانی گۆی نەدەکرد، ھەسە یۆ نەدەکرا، ھەروا کۆرۆ کچە کەش، تەنیا دایکی کچە کە نەشلەژا، وەک ناومندی پابەری ئەوانی دەکردو ھەسەکانی یۆ راست دەکردنەو، لەبەر ئەوێ من کە ھەستم بەم شلۆقی ھەلۆیستە کرد، ناچار بووم کە بە باوکی کچە کە بلییم؛ تۆ من بکە بەو دگیل یۆ ئەم کارەو ئیتەر ھەفت نەبێ، ئەویش وایکردا دە ی برا! کە ئەمە حالی دوکتۆرو پۆشنبیرانی سەدە ی بیستەم بێ، لەکات و ساتی وادا، ئیتەر دەبێ حالی کچە دەوارنشینکی کورد، یاعەرمب، یاهەر نەتەو مەیکە تر، لە گوندیکی لاری، یالە کوێرە دی یەک، یا لە دوورگە یەکی دوورە دەست، یالە زۆنگاوی لە زۆنگاوەکانی خوارووی عیراق، لە مەو پێش و ئیستایش و لە مەو دوایش چۆن بێ و چۆن بتوانی کە وەک بولبول، بە گوساخێ پەر بە دەم ھاوار بکاو بلی؛ من وادەکەم. ئەو دی کە لەم لایەنەو پێویستە ئەو مە: کە پەزابوونی ژن و میرد بە یە کتری مسۆگەر بێ، ئیتەر دەرپرین و ئاشکرا کردنی ئەم مەبەستە بە ھەر شیو مەیی بێ دروستەو دەبێ. ئەو دی وانائی لە حالە کە حالی نییە یا نە یەوئی حالی بێ.

۱۷۶۳- حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الرَّبِيعِ بْنِ طَارِقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ عَنْ أَبِي عَمْرِو مَوْلَى عَائِشَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبُكَرَ تَسْتَحِي؟ قَالَ: رِضَاهَا صَمْتُهَا. (الحدیث ۵۱۳۷ طرفاه فی: ۶۹۴۹ - ۶۹۷۱) (۱۷۶۳).

عائیشە -رمزای خودای ئی بێ- عەرزێ پێغەمبەر -دروودی لەسەر- دەکات: ئە ی پێغەمبەری خودا! لە کاتی کچ بەشوودانا، کاتی پەرس و پاو پاویژ بە کچ دەکری شەرم دەکا کە بە پاشکاو ی رمزابوونی خۆی دەرپرێ و بلی: ئاشوو بەو پیاوێ دەکەم و پازیم مارەم بکەن ئی ی، دە ی لەبارودۆخی ئاوادا چار

چییه؟ فہرمووی: (لہکاتی ئاوادا بی دمنگی ی کچہکە نیشانہی رمزامہندییہتی).

پیاو کچی خوی کەرەزامەندیی لەسەر نہبیّ بدا بە شوو، بەشوودانەکە ی پووچو بیّ بایەخە

۱۷۶۴ - عَنْ خَنْسَاءِ بِنْتِ خِدَامٍ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكْرِهَتْ ذَلِكَ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ نِكَاحَهَا. (الحديث ۵۱۳۸ أطرافه في: ۵۱۳۹، ۶۹۴۵، ۶۹۶۹) (۱۷۶۴).

خەنسای کچی خیدام - کەئافرمەتیکی ئەنصارى بوو - فەرمووی: بێژمژن بووم، باوکم دامی بەشوو، منیش پێم ناخۆش بوو، چووم بۆ خزمەتی پێغەمبەر - دروودی لەسەر - رووداوەکەم حالى کرد، ئەویش مارەپرینەکەمى هەلومشاندەو. (تاج/ ۳ ل/ ۷۳ ز/ ۳۱ ز: ۳).

روونکردنەو:

خەنسائ صەحابییە بوو، یەك فەرموودەى لەبوخارى پیرۆزدا هەیه، کەئەم فەرموودەیهى ئێرەیه، بەلام لەسێ جێگەى تریش لەبوخاریدا دووبارە بۆتەو، وەك لەئەطرافەكان دا ئاماژە بۆ ژمارەكانیان كراوە كەژمارە: (۵۱۳۹) و (۶۹۴۵) و (۶۹۶۹) ن. كاتێ ئەم سكالایەى لەدەستى باوكی کرد، بێژمژن بوو، وە عەرزی پێغەمبەرى کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! من پیاویكى تر داواى كردووم، وەدئەم بەووەیه، پێغەمبەرىش كەمارەپرینەكەى هەلومشاندەو، بەباوكەكەى ی فەرموو: (الحقها بهواها: دئى بە كێوێهە بیدە بەو). ئیتر باوكیشى بەدئى ئەوى کرد.

(۱۷۶۴) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث خنساء بنت خدام في تزويجها (فتح الباری -

خوازیبئی له سه‌ر خوازیبئی نادرسته

۱۷۶۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبِيعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَلَا يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتْرَكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ. (الحديث ۵۱۴۲ أطرافه في: ۲۱۳۹ ، ۲۱۶۵ ، ۲۱۴۰ ، ۲۱۴۸ ، ۲۱۵۰ ، ۲۱۵۱ ، ۲۱۶۰ ، ۲۱۶۲ ، ۲۷۲۳ ، ۲۷۲۷ ، ۵۱۴۴ ، ۵۱۵۲ ، ۶۶۰۱) (۱۷۶۵).

ئيبنو عومەر - ره‌زای خودایان لّی بّی - فه‌رمووی: سه‌ودا له‌سه‌ر سه‌ودای برای ئایینی خۆتان مه‌که‌ن، هه‌روه‌ها خوازیبئیش له‌سه‌ر خوازیبئی ی برای ئایینی خۆتان مه‌که‌ن، مه‌گه‌ر خوازیبئی کاری پّیش ئه‌و وازی هینابّی، یا ئه‌و رّیگه‌تان پّی بدا) . (تاج/۲: ۱۵۲ ز/ ۷ + تاج/۳ ز/ ۲۶ ز/ ۵ ل/ ۶۱) ماموستای عه‌ینی له‌عمده القاری و دا، له‌روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رموودمه‌یه‌دا ده‌فه‌رمووی: (وشه‌ی برا له‌م فه‌رموودمه‌یه‌دا، ئه‌م سّی جوّره‌ براهه‌ ده‌گرێته‌وه: برای خوینی- واته: برای نه‌سه‌بی - و برای ئایینی و برای شیریی).

برای خوینی موسلمان و ناموسولمانی هه‌یه، برای شیریش هه‌روه‌ها، برای ئایینیش خوینی و شیریی و بیانی هه‌یه، له‌م جوّره‌ بابه‌تانه‌دا، که‌له‌م جوّره‌ فه‌رموودانه‌دا باسکراون، کپین و فرۆشتنو خوازیبئی و برا، نمونه‌ن. قه‌یدو مه‌رج نین، بوّ زیاده‌ روونکردنه‌وه‌ن، روونترین نمونه‌ن له‌بابه‌ته‌که‌دا، که‌له‌زاراودا پّی ده‌گوتری: (اظهر مثال). که‌واته هه‌موو مامه‌له‌و سه‌ودایه‌ک به‌سه‌ر مامه‌له‌و سه‌ودای برای خۆت نادرسته یابه‌سه‌ر مامه‌له‌و سه‌ودای خوشکی خۆت نادرسته، وه‌ک: ره‌هن به‌سه‌ر ره‌هن، یاسه‌له‌م به‌سه‌ر سه‌له‌م، یاقیراض به‌سه‌ر قیراض، یاهاوبه‌شی به‌سه‌ر هاوبه‌شی، یاکه‌سّی خوشکی خۆی

پیشکش بکا به پیاویکی باش، که سیکی تریش پیشپری لی بکاو، به سهر نهو خوشکی خوئی، یا کچی خوئی پیشکش بکابهو پیاوه باشه، ومزورشتی تری لهم چه سنه بابته تانه، ومهر ودها خوشک له گه لی خوشکا.

نهو مهرجانه ی له هاوسهر کرتن دا نا دروستن

۱۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تَسْأَلُ طَلَّاقَ أُخْتِهَا لَتَسْتَفْرِغَ صَخْفَتَهَا فَإِنَّمَا لَهَا مَا قُدِّرَ لَهَا. (الحديث ۵۱۵۲- أطرافه في: ۹۶۹ تجريد = ۲۱۴۰، ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۵۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۶۶۰۱ بهرگی/ ۳- ۴۲) (۱۷۶۶).

رافه و روونکردنه وه:

لیرهدا، له کوتاوه دمه رموی: (نهو ژنه نه گهر هه وئی وایش بدا، نه گهر چارمنووسی خوایی له سهر نه بی مه به سته که ی نایه ته جی، که واته: باهه وئی بی هووده نه داو، خوئی ته سلیمی چارمنووسی ی خوایی بکا). زاناکان دمه رموون: مه به ست له خوشک لهم فهرموودمه دا نه م چوار جورمه:

۱- خوشکی خوینی.

۲- خوشکی شیریی.

۳- خوشکی نایینی.

۴- خوشکی ناموسلمانن چونکه نه ویش خوشکی تی له ناده میزادیدا ئیبنو عهبدولبهر - ره حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: به بی ی نه م فهرموودمه دروست نییه که هه وئی داوا له میرده که ی بکا، که هه ویکه ی ته لاق بدا، هه تا هه رخوئی به ته نها ژنی بیت.

ژنان ژن ده بن به بووکی بو میرده که یو

دووعای پیتو فهران بو ده که ن

۱۷۶۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زُفْتُ امْرَأَةً إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْوٌ؟ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهُو. (الحديث ۵۱۶۲) (۱۷۶۷).

عائیشه - رمزای خودای لی بی- فهرمووی: ژنیکم گواسته وه بو پیاوکی نه نصاری، پیغه مبه- دروودی له سر- فهرمووی: (عائیشه! نایا هیچ به زم و شادی به کتان نه گیرا؟ چونکه یاریده دمران (نه نصار) حزیان له به زم و شادی هه یه). (تاج/ ۳ ل/ ۸۶ ز/ ۳۷).

نزای کاتی دروستبوون له که ل جه لال و هاوسه ردا

۱۷۶۸ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا. (الحديث ۵۱۶۵ أطرافه في: ۱۴۱، ۳۲۷۱، ۳۲۸۳، ۶۳۸۸، ۷۳۹۶) (۱۷۶۸).

ئیبنو عبباس - رمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مبه- دروودی له سر- دمه رموی: (کاتی به کی له ئیوه ده یه وی پرواته لای خیزانی خوی، نه که ر بللی: باسم الله... مار زه تننا؛

(۱۷۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة: (فإن الأنصار يعجبهم اللهو...). (فتح/ ۱۰)

- المترجم

ص/ ۴۳ - خاتمة كتاب النكاح.

(۱۷۸) أخرجه مسلم في النكاح، باب: ما يستحب أن يقوله عند الجماع، رقم/ ۱۴۳۴.

بهناوی خودا، نهی خودا! شهیتانمان له کۆل بکهره وه وشهیتان دووربخه ره وه
 لهم رزق و رۆژی خۆته که داوته به ئیمه. ههر که سه تان له و کاته دا ناوابلی،
 نه گهر له و جارهدا منداڵ له چاره بیان نووسرابی، ههر گیز شهیتان زیانی بوی
 نابی. (تاج/ ۳ ز/ ۴۳ ل/ ۹۷ ز/ ۱).

شایی و مهر سه ربیرین له شایی دا

۱۷۶۹ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَوْلَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 عَلَى شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ: أَوْ لَمْ يَشَأْ. (الحديث ۵۱۶۸ - أطرافه في
 ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۷۰،
 ۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۳۹، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۷۶۹).

ئه نهس- رهزای خودای ئی بی - فهرمووی: نه م دیوه که پیغه مبهه-
 دروودی له سهه - بو که سی تر له ژنه کانی، نانی شایی دروست بکا، وهک نهو
 نانهی که بو شایی یه که ی زمینه بی ژنی دروستی کردبوو: مهریکی کوشته وهو
 کردی به نانی شایی بو. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۴ فهرمووده ی ژماره ۴ - ش/ د).

۱۷۷۰ - عَضُنْ صَفِيَّةُ بِنْتُ شَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَوْ لَمْ يَشَأْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَّتَيْنِ مِنْ شَعِيرٍ. (الحديث ۵۱۷۲) (۱۷۷۰).

سه فیهی کچی شهیه به حمه تی خودای ئی بی - فهرمووی: پیغه مبهه-
 دروودی خودای ئی بی - بو یه کی له ژنه کانی خوی، دوو موود جو ی کرد
 به نانی شایی. دوو موود ده کاته نیومه ن، واته: نیو صاع سه فیهی سه حابییه
 نییه، ئه م فهرمووده یه مورسه له.

(۱۷۶۹) أخرجه مسلم في النكاح، باب زواج زينب- ونزول الحجاب.. رقم/ ۱۴۲۸.

(۱۷۷۰) لم يوافقه مسلم على حديث صفية بنت شيبة في الوليمة (فتح الباری ج/ ۱۰ ص ۴۲۲-

۱۷۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا. (الحديث ۵۱۷۳- طرفه في ۵۱۷۹) (۱۷۷۱).

عہد و ثلاثی کوری عومہر - رھزای خودایان لی بی - فہرمووی: پیغہ مبہر - دروودی خودای لی بی - فہرمووی: (کاتی کہ سیکتان خوٹک کرا بو سہر نانی شایی بابچیت).

ناموژگاری خیر دہربارہی ژنان

۱۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ. (الحديث ۵۱۸۵ - طرفه في: ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵).

وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضَلَعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ ثِقْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا. (الحديث ۵۱۸۶ - طرفاه في: ۳۳۳۱، ۵۱۸۴) (۱۷۷۲).

ئەبو ھوریرە - رھزای خودای لی بی - لە ھەزەر مەتھو - دروودی خودای لی بی - دەفەر موی: ھەرکەسێ باوەری تەواوی بە خودا و بە پڕۆژی دواپی ھەبی، نابێ ئازاری دراوسێی خۆی بدات، ناموژگاری بی لێتان زۆر باش بن بو ژنان، چونکە ژنان، لە بنە پەتھو، لە پەراسووی باوە ئادەم دروست کراون، چونکە دایە ھەوا لە پەراسووی جەپی باوە ھەوا (واتە: باوە ئادەم) دروست کراوە، لە لارترین شوینی پەراسوو کە نووکە کە یەتی دروست کراوە، واتە: بە سروشت بە چەوتی و بە لاری و خواری دروست کراون، جائە گەر بتەوی راستی بکەیتەو

(۱۷۷۱) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الأمر بإجابة الداعي الى دعوة، رقم: ۱۴۲۹.

(۱۷۷۲) أخرجه مسلم في الرضاع، باب الوصية بالنساء، رقم: ۱۴۶۸.

راست نابیتەو، بەلام دەشکێ، ئەگەر دەستیشی ئی نەدەوی ئەوا بەلاری دەمینیتەو، هەرچۆنی بی بوونی لەنەبوونی باشتەر، کەوابوو، با راسپیری و دەست بی لیتان زۆر باش بن بۆ ژنان) لەگێرپانەو مەیهکی تاجول ئوصول دا دەفەر موی: (ژن لەپەرأسوو دروست کراوەو جەوتییەکە بەشیکی لەسروشتی تیکلاوی خۆین و بیرو هۆشی بوو، جا لەبەر ئەوە تاسەر لەسەر یەک بار نامینێ و زوو زوو دەگورێ و بەسروشت حول حول یەو لەمەدا تارادەیی بیانووی هەیه، جالەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر دمتەوئ لەگەڵیا رابویری، ئەوا دەبی بەپی ی سروشتەکە بەلاری و خواری رابویری لەگەڵی دا، ئەگینائەگەر بتهوئ راستی بکەیتەو، ئەوسا لەگەڵی رابویری، ئەوە بەتۆ راست نابیتەو، بەلکو لەدەستتا دەشکێ، شکاندنەکەیشی بریتیه لەبەرەلا کردنی و تەلاق دانی، ئەوەیش بەپێچەوانەی مەبەستە). (تاج/ ۳ / ز/ ۴۷ / ل/ ۱۱۶ / ژ/ ۱-ش/ تیرمیزی) + (ریاض/ ۱ / ل/ ۲۳۶ / ز/ ۲۴ / ژ/ ۲۷۳).

رافەو روونکردنەو:

مەبەست لەم جۆرە فەرموودانە تانەو تەشەر نییه لەژن، وەك هەندێ مروفی گیلۆکە والی ی تی دەگەن، بەلکو بەپێچەوانەو مەبەست روونکردنەو پێکەتە جەستەیی و دەروونی ژنە، بەپی ی سروشتی خودایی، هەتا تەکلیفی مالایطاقی ئی نەکرێو، ئەرکیکی نەخریتە سەر شان، کەلەتوانای دا نەبی، کاری خودایش بی دانایی نییه، دیارە کەئافرمتی لەسەر ئەو شیوە کەچ و خواره دروست کردوو، سوودی خۆی و سوودی پیاویشی واتیادا، نابینی خودی پەرأسوو جەماوەو لارە، ئەگەر راست و رهوان بوايه وەك دووخ، رۆلی خۆی نەدەبینی، قەفەزە ی سینگ دروست نەدەبوو، کەشوورایەکی قاییمە بۆ هەموو ئەندامە هەناوییەکانی مروف، وەك دل و جەرگ و سیی و گورچیلەو رېخۆلەو سپل.

داستانی نوم زرع

۱۷۷۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: جَلَسَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدْنَ وَتَعَاذْنَ أَنْ لَا يَكْتُمْنَ مِنْ أَخْبَارِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا. قَالَتِ الْأُولَى زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ غَتَّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ لَنَا سَهْلٌ فَيُرْتَقَى وَلَا سَمِينٌ فَيَنْتَقِلُ، قَالَتِ الثَّانِيَةُ: زَوْجِي لَا أَبْتُ خَبْرَهُ إِلَيَّ أَخَافُ أَنْ لَا أَدْرَهُ إِنْ أَذْكُرُهُ أذْكَرُ عُجْرَهُ وَبُجْرَهُ قَالَتِ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعَشَقُّ إِنْ أُلْطِقَ أُلْطِقَ وَإِنْ أَسْكُتَ أَعْلَقَ قَالَتِ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ بَهَامَةٍ لَا حَرٌّ وَلَا قَرٌّ وَلَا مَخَافَةٌ وَلَا سَامَةٌ قَالَتِ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَّ وَإِنْ خَرَجَ أَسَدٌ وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهْدَ قَالَتِ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفٌّ وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ وَإِنْ اضْطَجَعَ انْتَفَّ وَلَا يُولِجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَيْتُ قَالَتِ السَّابِعَةُ: زَوْجِي غَيَابَاءُ أَوْ عَيَابَاءُ طَبَاقَاءُ كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ شَجَّكَ أَوْ فَلَّكَ أَوْ جَمَعَ كُلًّا لَكَ قَالَتِ الثَّامِنَةُ زَوْجِي الْمَسُّ مَسُّ أَرْتَبٍ وَالرَّيْحُ رِيحُ زَرْبٍ قَالَتِ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ طَوِيلُ النَّجَادِ عَظِيمُ الرَّمَادِ قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِ قَالَتِ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ وَمَا مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ لَهُ إِيْلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ وَإِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمِزْهَرِ أَيقَنَ أَهْلُهُ هَوَالِكُ قَالَتِ الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ وَمَا أَبُو زَرْعٍ أَلَسَ مِنْ حُلِيِّ أَدْنَى وَمَلَأَ مِنْ شَحْمٍ عَضُدِي وَبَجَحَنِي فَبَجَحَتِ إِلَيَّ نَفْسِي وَجَدَنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَذَائِسٍ وَمُنَقٍّ فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَكْبَحُ وَأَرْقُدُ فَلَا تُصَبِّحُ وَأَشْرَبُ فَلَا تُفْقَحُ، أُمُّ أَبِي زَرْعٍ فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ عَكُومُهَا رَدَاخٌ وَبَيْتُهَا فَسَاخٌ، ابْنُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ مُضْجَعُهُ كَمَسَلٌ شَطْبَةٌ وَيَشْبَعُهُ ذِرَاعُ الْجَفْرَةِ، بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ، طَوْرُ أَبِيهَا، وَطَوْرُ أُمِّهَا، وَمِلاءُ كِسَائِهَا وَغَيْظُ جَارَتِهَا، جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ لَا بُتُّ حَدِيثَنَا تَبِيْثًا وَلَا تُنْقَتُ مِيرَتَنَا ثَنَقِيًا وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَغْشِيْشًا قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوْطَابُ مُنْخَضٌ. فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا كَالْفَهْدَيْنِ يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ خَصْرِهَا، بَرْمَاتَيْنِ، فَطَلَّقَنِي، وَلَكَّحَهَا، فَتَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا رَكِبَ شَرِيًّا وَأَخَذَ خَطِيًّا وَأَرَاخَ عَلَيَّ نَعْمًا ثَرِيًّا وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَايِحَةٍ زَوْجًا وَقَالَ كُلِّي أُمُّ زَرْعٍ. وَمِيرِي أَهْلَكَ. قَالَتْ:

فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِيهِ مَا بَلَغَ أَصْغَرَ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ قَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأَمْ زَرْعٍ. (الحديث ۵۱۸۹) (۱۷۷۳).

عائیشہی ھاوسہری پیغہمبہر۔ دروودی خودا لہسہر پیغہمہرو رمزای خودا لہوبی - فہرمووی: یازدہ ژن کوپری قسہی لی دمہستن، ودمہلین بہیہکتری دہدمن و، پھیمان دمہستن کہہیچ شتی لہدمنگوباسی میردمکانیان نہشارنہوہ، ژنی یہکہمیان دہلی: میردہکہی من گوشتہلہرکی وشرہ لہرہ، وابہسہر لووتکہی شاخیکی سہختہوہ،نہشاخہکہ سہرکہوتنی ناسانہو، نہگوشتہکہش نہوہندہ باش و فہلہوہ، تاکہسی بجی بوی و بیبات بو خوی. واتہ: ہمہ رژدو چرووکہو ہمہ چہمووش و بہدخوہ. دہمیان دہلی: ھہوالی میردہکہم بلاو ناکہمہوہ، چونکہ ناویرم ناوی بہرم، نہگینا شہن و کہوی دہکہم و ناوی دہزپینم! واتہ: نہنگی زورہ، کہم نہنگ ھہیہ کہتیا نہبی. سییہمیان دہلی: میردہکہی من قووچیکی ناقولای نہگریسہ، نہگہر نقہ بکہم تہلاقم دہدا، نہگہر نقہیش ناکہم نہوا وک بیوہژن بہسراومہتہوہ، نہخوی بہمیرد دہچی و، نہبہرہلاشم دہکا. تابو خوم شوویہکی تر بکہم بو خوم. چوارہمیان دہلی: میردہکہی من وک شہوی تیھامہ ہیئک و خوشہ، نہساردہو نہ گہرمہ، بہبی ترسو بہبی بیزاری، دوو بہدوو بو خومان رادہبویرین. پینجہمیان دہلی: میردہکہی من لہمالہوہ ویزہ، ھہردہکاو دہخہوی و لہدہرہوہ شیرہو نازایہو چاو تیرہو لہشتی ناوماال ناپرسیتہوہ!

شہشہمیان دہلی: میردہکہی من بو خواردن لرفہی لی دی و لہکاتی خواردنہوہدا بہشی کہس ناداو، کہدہخہوی خوی گرمؤلہ دہداو، دہس ناگیپری تالہپہزارہی دل تی بگا! واتہ: زور خورو بہدفعہرو رژدو دژکردنہ! ژنی حہوتہمیان دہلی: میردہکہی من دژیکی نیسک قورسی دژ پہرینہ، لازگ و

گه وچو گیلە، هه موو دهردی بۆ ئەو دهردهو دهرده داره و دهغهزاره و دهردنییه که تووشی نه بووبی! له گهڵ ئەوهیسا هه روا به ئاسانی له دهستی رزگارت نابێ، یاسه رت ده شکینی، یاشوینیکت دمقرنجینی، یاتووشی چورتومیکی گه ورهت دهکا!

ژنی هه شته میان دهلی: میرده کهی من نه رمو نۆله وهک که رویشک، بۆنی خۆشه وهک زهغه ران. ژنی نۆ هه میان دهلی: میرده کهی من خانه دان و نانبدو و جهوانمه ردو بالا به رزو شوخ و شهنگه و، ئالای به خشندهیی ئی هه لکردوو و خانهی نزیکه یانهیه و، سه ردارو ئازاو میوانه پهره ورو هۆشه نده! ژنی ده هه میان دهلی: مالیکه میردی من چۆن مالیکه! گه لی له م پیاوانه ی که ئیوه ده لێن باشتره، و شترو په چه و شتری زۆره، به لام پاوان و پاکژی که مه، چونکه بۆ سه ربرپینی راگرتوون، نه وهک بۆ به خێو کردن، که و شتره کان دمگی که مانچه ده بیستن دهرانن که و سه ریان دهرپن بۆ میوانی نۆی!

ژنی یازده هه م ده لی: ئەبو زهرعی میردی من چۆن ئەبو زهرعیکه! هه ردو و گویچکه ی پر کردووم له گواره و خشل، و م بازووی پر کردووم له گوشت و به ز، ئەوه نده نازی ئی گرتوووم و ئەوه نده نازی کی شام تا نازدارو نازمین بووم، له ناوخی زانیکی هه زاری مه ردار دابووم، له په نا یه کابووین، ئەو هینامیه ناو خیزانیکی تیرو پری ده ولته مهندی داراوه، که به چه ندان په وگو و پانه و شترو گاگهل و خه له و خه رمان و مشتاخیان هه بوو، که قسه م ده کرد له گه لیا که سته یدمه دایه وه به ده ماما، به شه و که ده خه وتم له باومشیا، تابه یانی له خه و هه ل نه ده سام، چونکه کاره که رو نۆکه ری زۆرم هه بوو، ئەوان ئیشی ناوما لیان ده کرد، وه هه تا ده متوانی له جۆره ها شه رابی نایاب ده مخواره وه.

دایکه ئەبو زهرع، که خه سووم بوو، چۆن ژنیکی شاهانه بوو، چۆن خان و مانی بوو، خورجه کانی هه میشه پر بوون و هه م قه به و هه م که شخه بوون و

هه مووکاتی پېر بوون له گه وههرو زیږو زیوو جلی ئالو والا، وده ماله که ی پان و پوړ بوو، وه بۇ هیچ شتئ دانه دهما! کوږمه که ی نه بو زمرع چوڼ کوږیک بوو! که له گه ت و ناو هه د باریک، پاکخوړو که مخوړ، به ژن و بالائی نه و منده ږیک و شوو شو هه لئمه ی بوو، له شوین تلیشی په لکه خورما په کا جیگه ی دمبووه، له بهر که مخوړی له دمستی کار ژده لپی له بهری دهمایه وه!

که چه که ی نه بو زمرع چوڼ کچیک بوو! گوږپرایه ل و فهران بهرو کارم هند بوو، له فهرانی باوک و دایکی دمر نه ده چوو، بۇ جوانی وینه ی نه بوو، خرپنه و خړو خه پان و خه په توله بوو، له بهر شوخ و شهنگی و ناسک و نازداری و داوین پاکي هه ویکه ی ږقه ی لی ده کی شو، بوو بوو به چقلی چاوی ناحه زی!

که نیزه که که ی نه بو زمرع چوڼ که نیزه کیک بوو! نه هسه مانی دمبرده دمره وه، نه نازوو هه و دانه ویلئ ه ی دهمزان دین و، نه ناومالی پېر ده گردین له پووشکه و په لاش، زمان پاک و دلسوزو پاک و ته میزو نیش جوان بوو، نوم زمرع گوتی، مه شکه دمه ندرا، کات گهرمه ی به هار بوو، به هاریکی خوش، ږوژی نه بوو زمرع دمرچوو بۇ دمره وه، تووشی ئافرمتی دمی، دوو کوږی خو ی به به ره وه دمی، وهک دوو به چه ویز، مه مکه کانی دایکیان دهمژن، که وهک دوو هه نار وادمین، خړو نهرمو نؤل و پېر به دست دمین، ئیتر نه بو زمرع منی ته لاق داو، نه وی ماره کرد، به هیوای نه وه ی که منالی وه جاخزاده ی لی بی، وهک نه و دوو مناله که له به چه ویزان ده کردا نه نجامنیش- له دوا نه و- شوو مکرد به پیاویکی خانه دانی داراو ده و له مهند، سواری نه سپیکی نایابی خوشږه و بوو، ودرمیکی چاکی هه لگرت، وه سر له ئیواری ئاژه لیکي بی شوو ماری هی نایه وه بوم، وه له هه موو چه شنی سهر و جووتی داپیم، وه گوتی: نه ی نوم زمرع! له هیچ دست مه گره وه، نه له خوت و نه له کهسو و کارت.

ئوم زمرع گوتی: بهلام ئەم ھەموو نازو نیعمەتە ی ئەم میژدە تازە یەم،
نادات لەگۆچکە یی نانی ئەبو زمرع! چ جایی ئەو ھەموو خێرو بیژدی کە ھە ی
بوو.

عائیشە - پەزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر
بی- بی- ھەرمووم: (ئە ی عائیشە! ئەبو زمرع چۆن بوو بۆ ئوم زمرع، منیش
بۆ تۆ وام، بەلام لەناز گرتن و ھەدر زانین دا ، نەو ھک لەجیا بوونەو ھو تەلاق
دان دا) . (تاج/ ٣ ز/ ٤٩ ل/ ١٢١ ژ/ ١ - ش/ ن).

رافەو شیکردنەو ھ:

لەم ھەرموودەدا: پێژ گرتنی ژن دیاریکراو ھ، و ھگوزمرانی خوێش لەگە ئیدا
زۆر پەسەندە، ھەرمانکراو ھەحوسنی مو عا شەری، و مژۆر لە پەفتاری بەرزی
میژد لەگە ئ ھاوسەریدا دیاری کراو ھ، و مئەم جۆرە بپارائەشی ئی و مردەگی ی:
١- تەمثیل و نمایش و شانۆگەری دروستن، بەمەر جی لە پەردە ی شەرم و
شکۆدەرنە چن و سودو بەرژەو ھندی کۆمە ئیان تیادا بی، تەنانەت دروستە
رۆمان و جیروک و حیکایاتی دەستە ئبەست بۆ ئەم جۆرە شتانە دابنرێن و
داستان و سەر گوزمشتە ی نەتەو ھ پێشینە کان بکری ن بەسەر مەشق و نمونە و
چاویان ئی بکری و بکری ن بەقلیم و رۆمان و شتی واو پەخش بکری نەو ھ،
دارشتنی گفتوگۆ لەم بوارەدا دانانری بەدرۆ.

٢- گفتوگۆ ی خوێش و گالتەو سو عبت و ھسە ی نەستەق کردن و ھسە ی
رەوا، بەھەر شیو ھیی بی، دروستەو ھیجی تیا بەستە نییە.

٣- واپەسەندە ھسەو گفتوگۆ و گپارائەو ھو ئاخاوتن بەوشە ی ناسک و
رستە ی دل و ھەست بزوی ن و بە ھسە ی نەستەق و بە پەندی بەرزی رەوان و
بەدەر پینی جوانی پەر لەرەوان بیژی بپازی نرێ نەو ھ، بەسە حج و ھاوسەر وایی
جوان بنەخشینرێ ن.

۴- چہند برکہائی لہفہرمايشتهکانی ماموستای عہسقلانی، بہعہرمبی، سہبارمت بہسوودو بہہرہی نهم فہرموودہیہ، لہپاشہوہ، راگوئز دہکہین، بؤ پشتیوانی نهم خالانہی پیٹشہوہ: دہفہرموی، (في هذا الحديث من الفوائد: حسن عشرة المرء أهله و الحادثة بالأمور المباحة، و فيه المزح احياناً و بسط النفس، و فيه الحديث عن الأمم الخالية و خربُ الامثال بهم اعتباراً، و جواز الانبساط بذكر طرف الاخبار و مستطابات النواذر و تنشيطا للنفس، و جواز المبالغة، و فيه جواز التأسی بأهل الفضل من كل امة.. و فيه جواز الکلام بالألفاظ الغریبة و استعمال السجع.. و في کلامهن من فنون التشبيه و الاستعارة و الکناية و الموازنة و الترصیع و الإشارة و ضرب المثل و الله یمن علی من یشاء بما شاء..).

۵- نهم کؤمہلہ ژنہ لہنہتہوہکانی پیٹش نیسلام بوون.

بہبی فہرمانی میرد نابی ہاموشوی ژنی میرددار بکری

۱۷۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَرَزَّوْجَهَا شَاهِدًا إِلَّا يَأْذِنَهُ وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا يَأْذِنَهُ وَمَا أَلْفَقَتْ مِنْ نَفَقَةٍ عَنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذَى إِلَيْهِ شَطْرُهُ. (الحديث ۵۱۵۹- أطرافه في : ۲۰۶۶، ۵۳۶۰، ۵۱۹۲) (۱۷۷۴).

نہبو ہوریرہ -رمزای خوای لی بی- دہفہرموی: پیٹشہمہر- دروودی خوای لی بی- دہفہرموی: (دروست نییہ کہژن رۆزووی سوننہت بگری، نہگہر میردہکھی لہگہلیابی، مہگہر بہرمزای میردہکھی، ہہرومہا نابی کہژن ریگہی کہس بدا کہہاموشوی بکاو، بچی بؤ مائی مہگہر بہرمزای میردہکھی ہہرکاتیکیش ژن، بہبی وەرگرتنی فہرمانی روون و ناشکرا لہمیردہکھی، شتی

ببه خش، یاخه رج بکا بو کاری خیر، خیری نهو به خشینه نیوهیی یانه).
(تاج/ ۳ ز: ۴۶ ل- ۱۱۲ ژ: ۱ - ش، د/ت) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۴۲ ز/ ۳۵ ژ/ ۲۸۲).

رافه و شیکردنه وه:

مه بهست نه م چهند شته یه:

۱. واباشه ژن رۆزووی سوننمت بهی رهمانه ندیی میرده که ی نه گری،
به مه رجی میرده که ی له ماوه ی رۆزووه که دا له گه ئیایی. مه به ستیش
له پره زابوون نه و مه که مه نه ی نه کا. گریمان ژن بهی فه رمانی میردیش
به پرۆزووی رۆزووه که ی دروسته به لام کاریکی ناباشی کردوه.

۲. پیاوی بیانی نابی هاموشوی ژنی بیانی بکا، مه گهر به رما ی میردو
که سوکارو به پی ی باوی جوانی ناو کۆمه ل، به وینه: نه گهر چهند پیاوی هاتن
به میوانی، دروسته ژن دمرگایان بو بکاته وه و بیانبا له دیوه خان دانیشن و
به خیر هاتنیان بکاو، چاوه پروانی بکه ن هه تا خاوه ن مال دیته وه، چونکه به پی
ی نه ریت و باوی جوانی ناو کۆمه لگای موسو لمانان شتی وا گومانی خراپی پی
نابری، مه بهست له پرهمانه ندی و فه رمان و ئیزن، رما بوونی ئاسایی و باوه، ئیتر
به هه ر شیوه ی نهو رهمانه ندی یه سه ر بگری دمی. مه بهستی سه ره کی له م
جۆره فه رمووده یه، رپیگری یه له هه موو کۆبوونه وه یه کی دوو به دووی گومان
لیکراوی ژن و پیاو.

۳. ژنیش وه کوو پیاو نه ندایکی نهو ماله یه که تیایدا دمزی له بهر نه وه
پیویست ناکا بو هه موو شتی، وه ک منالی ساوا، پرس به م و به و بکا، وه ک نه وه
بلی: نه ری پیاوه که نه وه سوال که ری که له بهر دمرگا له تی نانی بده می؟ نه ری
پیاوه که ده چم بو نویژی جومعه له مزگه وت رازیت ده فلس بده م به هه ژاری.
به راستی له کاتی وادا ژن به هه د کاره که ری دهستی نا روا. بهی گومان ژن
داده نری به نه ندایکی کارا له ماله وه، سه ربه خو یی خو ی هه یه، وه مالی

کورددهواری جارانی خوْمان، جوانترین نموونهی بالابوو بۆ مائی موسولمانی جوان!

سه‌ریچی ژن:

هووی نه‌وه‌یه که زۆرینه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خن

١٧٧٥- عَنْ أَسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ٥١٩٦ - طرفه في: ٦٥٤٧). (رياض/ ١: ٣٢: ل/ ٢٢٥: ٢٥٨: (١٧٧٥)).

ئوسامه -رمزای خودای ئی بی- له‌خۆشه‌ویسته‌وه- دروودی خوای ئی بی- فهرمووی: (له‌دمرگای به‌هه‌شتا راوستام، سه‌رنجم دا زۆریه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان که‌چوو بوونه ناوی هه‌زاران و مسکینه‌کان بوون، به‌لام داراو دمو له‌مهنده‌کان هیشتا راگیرابوون بۆ حیساب و لیپرسیینه‌وه له‌سه‌ر سامانه‌کانیان، که‌رچی ئه‌وه‌ی که‌دۆزه‌خی بوون به‌فهرمانی خودا برابوون بۆ ناو دۆزه‌خ، له‌به‌ردمرگای دۆزه‌خیشا راوستام، سه‌رنجم دا زۆریه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ناوی ژنان بوون!).

قورعه‌ کردن له‌نیوانی چه‌ند ژنی‌کا له‌کاتی سه‌فه‌ردا

١٧٧٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا خَرَجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَطَارَتْ الْقُرْعَةُ لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ بِاللَّيْلِ سَارَ مَعَ عَائِشَةَ يَتَحَدَّثُ، فَقَالَتْ حَفْصَةُ، أَلَا تَرَ كَيْنَ اللَّيْلَةِ

بَعْرِی وَارْكَبْ بَعْرِكَ تَنْظُرِينَ وَالْظُرُ؟ فَقَالَتْ: بَلَى. فَرَكِبَتْ فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى جَمَلٍ عَائِشَةَ وَعَلَيْهِ حَفْصَةُ فَسَلَّمَ عَلَيْهَا ثُمَّ سَارَ حَتَّى نَزَلُوا وَافْتَقَدَتْهُ عَائِشَةُ، فَلَمَّا نَزَلُوا جَعَلَتْ رِجْلَيْهَا بَيْنَ الْإِذْخِرِ وَقُولُ: يَا رَبِّ سَلِّطْ عَلَيَّ عَقْرَبًا أَوْ حَيَّةً تَلْدَغُنِي، وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ لَهُ شَيْئًا. (الحديث ٥٢١١) (١٧٧٦).

عائشه -رمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر -دروودی خوای لہسہر بی- کہ دہمیویست بجی بؤ سہفہری، لہنیوانی ژنہکانیدا تیروپشکی دہکرد، پشکی ہہرکامیکیان دہربجواہیہ نہومیان لہگہلی دہچوو بؤ نہو دہرچوونہ، جاپشکی عائیشہ و حہفصہ دہردہچی کہ لہگہلی بچن بؤ نہو سہفہرہ، پیغہمہر -دروودی خوای لہسہر بی- لہشہودا کہ دہکہوتنہ ری، لہگہل عائیشہ دہرؤی و ہسہو گفتوگویمان پیکہوہ دہکرد، حہفصہ بہعائیشہ دہلی: بانہم شہو وشرہکانمان بگؤرینہوہ، تؤ سواری وشرہکہی من بہ، منیش سواری وشرہکہی تؤ دہبم، دہور دہگؤرینہوہ، نہوہی تؤ لہ شہوانی پیشوودا دیوتہ منیش دہیبینم لہنہحوالی پیغہمہر -دروودی خودای لہسہر بی- وئہوہی منیش لہشہوانی پیشوودا دیومہ تؤیش دہیبینی ! عائیشہ یش دہلی باشہ، وہوا دہکہن. جاکہ دہکہونہ ری، دہق وہک شہوانی پیشوو، پیغہمہر -دروودی لہسہر- دہچی بؤ لای وشرہکہی عائیشہ و سلاوی لی دہکا، ئیتر دہرؤن ہہتا کاتی لادان و دابہزین و چان. جائہو شہوہ عائیشہ ہہست بہبی پیغہمبہری دہکا، لہداخی نہوہ کہ دادمبہزن، ہہردوو قاچی خوای دہخاتہ ناو بنچکی سوور ناتکہوہ، کہ زؤرینہی کات حہشارگہی چرو جانہومرہو، نزای خراب لہخوای دہکاو دہلی: خواہی! لہتؤلہی نہم ہہلہپہدا کہ کردم کہ نہوہیہ نہمشہو لہہاودہمی پیغہمہر داہرام، دووپشکی، یا ماریکم بؤ ہرہخسینہ کہ پیغہوہ بدات!

سہارمت بہ پیغہمبہریش لہم بارمیہوہ ناتوانم ہیچی دہربارہ بلیم،
چونکہ سووچ سووچی خوّم بوو، سووچی کہسی تری تیا دا نہبوو).

نۆره شہوی ژنان - القسم بین الزوجات

١٧٧٧- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَوْ شِئْتُ أَنْ أَقُولَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَكِنْ قَالَ السُّنَّةُ إِذَا تَزَوَّجَ الْبُكَرَ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. (الحديث ٥٢١٣ طرفه في ٥٢١٤) (١٧٧٧).

ئەنەس —رمزای خودای لی بی— فەرمووی: سوننەت وایە ئەگەر پیاو کچی
هینا بەسەر بیوژن، ھەوت شەو لەلای بی، ئەوسا بەسەر شەویان وەک یەک
بۆ دابنیت، بەلام ئەگەر بیوژنی هینا بەسەر کچ سێ شەو لەلای بی، ئینجا
بەنۆرە وەک یەک شەویان بۆ دابنیت. ئەبو قیلابە فەرمووی: ئەگەر بمەوی
لەباتی ئەوہی بلیم ئەنەس فەرمووی: (سوننەت وایە..تاد) دەلیم: ئەنەس
فەرمووی: پیغەمەر — دروودی لەسەر — فەرمووی: (ئەگەر پیاو کچی هینا
بەسەر....تاد). (تاج/ ٢/ ل/ ١٢٩ ز/ ٥١ - ش/ د/ تیرمیزی).

لافو کہ زافو خو ھەلکیشانی

ھەوی بەسەر ھەوی خۆیدا

١٧٧٨- عَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي ضَرَّةً
فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ إِنْ تَشَبَّعْتُ مِنْ زَوْجِي غَيْرَ الَّذِي يُعْطِينِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ. (الحديث ٥٢١٩) (١٧٧٨).

(۳۳) أخرجه مسلم في الرضاع، باب: قدر ماتستحقه البكر والثيب من إقامه

ئەسما - پەزاي خۆي ئى بى - فەرمووى: ئى پەرسىياري لە پەيغەمبەر - دروودى
خۆي لەسەر بى - كرد: گوئى: قوربان من هەوئىبارم، ئەگەر خۆم هەلەبکەشم و
لافو گەزاف ئى بى دەم، وەك ئەو بەروالەت خۆم وانیشان بى دەم كە مەردەكەم
تەرو پەرم دەكاو، ئەو دەو ئەو دەم بۆ دەكاو لەگەڵ دەكا، لە راستىشدا شتەكە
وانىيە، ئايا ئەمە چۆنە، گوناھم دەكا يانا؟ فەرمووى - دروودى خۆي لەسەر
بى - (كەس لافو گەزافى ئەو ئى بى، كە ئەو دەو ئەو هەيەو نەيىبى، وەبۆ
خۆهەلەكەشان وابەلى، ئەو گورگە لە پەستى مەردا). (تاج/ ٣ ز/ ٥٠ ل/ ١٢٩
٦/٧).

مەردايەتى و بەتەنگەوه بوونى نامووس زۆر پەسەندە

١٧٧٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ
قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَعَارُ وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ. (الحديث
٥٢٢٣م) (١٧٧٩).

ئەبو ھورەيرە - پەزاي خۆي ئى بى - لە خۆشەويستەو دەفەرمووى: (خودا
بەتەنگەو دە، ھەر وەھا موسوئلمانىش بەتەنگەو دە، لەكاتى پەروانى كاري
ناشەيندا خودا غەيرەت دەيگري، موسوئلمان غەيرەت دەيگري، بەتەنگى شەرەفو
ئابروو نامووسەو دەين، بەتايبەت خودا لەسەر ئەو غەيرەت دەيگري و ھەل
ئەداتى، كە موسوئلمان شتى ناپەروا بكەو ئەو كە خودا پەروا نابەينى ئەو
پەروا بىينى). (تاج/ ٣ ز/ ٥٧ ل/ ١٤٢ ژ ١/ ت/ ب).

(١٧٧٨) أخرجه مسلم في اللباس والزينة، باب النهي عن التزوير في اللباس وغيره...

رقم/ ٢١٣٠.

(١٧٧٩) أخرجه مسلم في التوبة، باب: غيرة الله تعالى وتحريم الفواحش، رقم: ٢٧٦٢، ٢٧٦١.

١٧٨٠- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ تَزَوَّجَنِي الزُّبَيْرُ وَمَا لِي فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَمْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِهِ فَكُنْتُ أَغْلِفُ فَرَسَهُ نَاضِحٍ وَغَيْرِ وَأَسْتَقِي الْمَاءَ وَأَخْرُزُ غَرَبَهُ وَأَعِجُنُ وَلَمْ أَكُنْ أَحْسِنُ أَخْبِرُ وَكَانَ يَخْبِرُ لِي جَارَاتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَكُنْتُ نِسْوَةً صِدْقٍ قَالَتْ وَكُنْتُ أَقْلُ الثَّوِي مِنَ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِي وَهِيَ مَتَى عَلَى ثُلْثِي فَرَسَخٍ فَجِئْتُ يَوْمًا وَالثَّوِي عَلَى رَأْسِي فَلَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَدَعَانِي ثُمَّ قَالَ إِيْخُ إِيْخُ لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ فَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ أَسِيرَ مَعَ الرِّجَالِ وَذَكَرْتُ الزُّبَيْرَ وَغَيْرَتَهُ وَكَانَ غَيْرَ النَّاسِ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي قَدْ اسْتَحْيَيْتُ فَجِئْتُ الزُّبَيْرَ فَقُلْتُ لِقِينِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى رَأْسِي النَّوَسُ، وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَأَنَاحَ لَأَرْكَبَ فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ وَعَرَفْتُ غَيْرَكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لِحَمْلِكَ الثَّوِي كَانَ أَشَدُّ عَلَيَّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعَهُ قَالَتْ حَتَّى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ يَكْفِينِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ فَكَأَنَّمَا أَعْتَقَنِي. (الحديث ٥٢٢٤ طرفه في: ٣١٥١) (١٧٨٠).

ئەسمای کچی ئەبوبەکر، کە خوشکی عایشەیی هاوسەری پێغەمەر بوو، فەرمووی: کاتێ زوبەیر منی هینا، ئەوەی پێی بێی مالدو بەندەو شتی تریوا، ئەیبوو، تەنیا و شترێکی ئاوکیش و ئەسپەکەیی خۆی ئەبێ، وەمن خۆم ئالیکم دەدا بە ئەسپەکەیی و ئاوم دەکیشا بۆ خۆمانو، سەتو و دولجەکەیم دە دووری یەو و پێنەو پەرۆیم دەکرد، وە خۆم نان و هەویرم دەکرد، بەلام ئەم دەزانی بە جوانی نان بکەم، چەند ژنیکی دراوسێمان هەبوو، ئەنصاری بوون، ئەوان نانیان بۆ دەکردم، بەراستی ژنی راست و دروست خۆیان بوون. لەو پارچە زەویەو، کە پێغەمەر -دروودی خۆی لەسەربێ- بەخەلاتی دابوو بە زوبەیر، لەوێو بەسەر سەر ناوکی خورمان دەگواستەو بۆ مالهو، بۆ

(١٧٨٠) أخرجه مسلم في السلام، باب جواز إرداف المرأة الأجنبية إذا أعيت في الطريق.

ئاللىكى وشترەكان، زەمبەكە نەزىكەى دوومىل لەمالەوہ دوور بوو (مىلى چوار ھەزار ھەنگاوە)، جا رۆژى لەسەر ئەم بارودۆخە، كۆلى ناوكە خورما بەسەر سەرمەوہ بوو، لەرپگە گەيشتم بە پىڭەمەر و كۆمەلى لەيارانى، لە كۆمەلى يارىدەدەمران، جا پىڭەمەر بانگى كردم، ئەوجا خورپى لەوشترەكەى كە پىخى بداو فەرمووى: (پىخ ... پىخ) ھەتا من لەپاشكۆى خۆيەوہ سوار بكا، چونكە من بىانى نەبووم، چونكە خوشكى عائىشەى خىزانى بووم، بەلام من سوارنەبووم، چونكە شەرم دەكرد كەلەگەل پياوانا برۆم بەرپگەدا، لەھەمان كاتيشا بىرى ئەوشم كەردمەوہ كەزوبەيرى مىردم، بۆشتى واو لەكاتى وادا تەنگە دەبگرى و پىى ناخۆشە، چونكە بەراستى لەھەموو كەسى زياتر زوبەير بەتەنگى نامووسەوہ ھەبوو، جاكاتى پىڭەمەر -دروودى خواى لەسەر- بەمەى زانى كەوا من شەرم دەمگرى، تەشرىفى رۆشت و منيان بەجى ھىلا، جا كاتى زوبەيرم دى حالەكەم لەنووكەوہ بۆيگىراپەوہ، كەلەسەر حالىكى وا بەخزمەت پىڭەمەر و كۆمەلى لە يارىدەدەمران گەيشتم، پىڭەمەر -دروودى خواى لەسەر- وشترەكەى پىخ دا كە من لەپشتى خۆيەوہ سواربكا، بەلام من شەرمەم كەردو بىرى غەيرەى تۆم كەوتەوہ، ئىتر ئەوان رۆشتن و من مامەوہ).

زوبەير فەرمووى: (سویندم بەخودا ئەوہم بەلاوہ گرانتر بوو، كەلەسەر ئەوھالە كۆلە ناوكە خورما ھەلبگرى، ھەتا ئەوہى كەلەپاشكۆى پىڭەمەرەوہ سواربوويتايە!).

ئەسما فەرمووى: ئىتر لەسەر ئەم شىوہىە مامەوہ، خۆم خزمەتى زوبەيرو ولاخەكانىم دەكرد، ھەتا ماومىي لەوودوا پىڭەمەر -دروودى خواى لەسەر- بەھۆى ئەبوبەكرى باوكمەوہ خزمەتكارىكى بۆم نارد، خزمەتى ئەسپەكەى لەكۆل خستم، ئەم كارە ئەوھندە گرنگ بوو بەلامەوہ، وەك لەبەندىمى و كۆيلەمى نازەم بكات وابوو.

١٧٨١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي قَالَتْ فَقُلْتُ: مِنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ فَقَالَ: أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً فَإِنَّكَ تَقُولِينَ لَا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ وَإِذَا كُنْتُ غَضَبِي قُلْتُ لَا وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلٌ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ. (الحديث ٥٢٢٨، طرفه في: ٦٠٧٨) (١٧٨١).

عائيشه - په زای خوای لی بڼه - فهرمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه - فهرمووی: (من د زمانم که تو ئه ی عائيشه له من پرازیت یانا گوتم: چوڼ چوڼی و به چیا د زمانیت؟ فهرمووی: (به وده د زمانم کاتۍ تو له من پرازیت، له کاتۍ گو فتو گوډا، به وینه ناوا سویند ده خویت: نا، به خودای موحه مهه، به لام کاتۍ له من نیگه ران بیت، له کاتۍ گو فتو گوډا ناوا سویند ده خویت: نا، به په روه ردگاری نیبراهیم). عائيشه فهرمووی: منیش عه رزیم کرد: به ئی چوڼ دم فهرمووی وایه، ئه ی پیغه مهه ی خودا! بهس ناوکه ت تهرک نه که م، ئه ویش به دهم و بهس، به لام له دله وه هه ر دلم لای تو یه، له کاتۍ ناشتی و له کاتۍ زویری دا، قهت به دل لیت زویر نابم.

پیکه وه بوونی دوو به دووی هه ردوو په که زی ناخو یی

١٧٨٢- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النَّسَاءِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُوَ قَالَ الْحَمُوَ الْمَوْتُ. (الحديث ٥٢٣٢) (١٧٨٢).

(١٧٨١) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة رضي الله عنها، رقم: ٢٤٣٩.

(١٧٨٢) رواه الشيخان، التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، أخرجه مسلم في السلام، باب

تحريم الخلوة بالأجنبية، رقم/ ٢٧٢٢.

عوقبهی کوری عامیر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی پیغه مهر - دروودی
 خوای له سهر- فهرمووی: (به ته نیا مه چن بؤلای ژنانی ناخویی، واته:
 نامه حرهم، پیاویکی نه نصاری گوتی: نهی پیغه مهری خودا: نهی نه گهر
 خزمی میړده که ی بی؟ فهرمووی: (خزمی میړ مردنه: نه و له هه موو خرابتر،
 نه گهر نامه حرهم بی، چونکه دوور نییه که به ناوی خزمایه تییه وه کاری
 دوژمنی بکا). (تاج/ ۳ ل/ ۱۳۸ ز/ ۵۶ باسی به ته نیا کؤبوونه وه له گهل نافرته
 بیگانه دا ش/ت).

روونکردنه وه:

مه به ست له م جوړه فهرموودمیه، کردنی احتیاط و وهرعو دووربینی،
 مه به ست چاندنی تۆوی دوو دلی و به دگومانی نییه له ناو که سوکاردا، جا
 هرکاتی له ناو خیزانا، هه ست به م جوړه په یوه نندی په گومانبارانه کرا،
 پیویسته پیښگری لی بکری، دنا نه گهر هیچ هویه کی پوهانه بوو، بؤ پیکه وه
 ژيانی خیزانی ناو که سوکار، نه وه پیویست به وروژانی وا ناکات که بی
 به هوی دلپسی و پچراندنی شیرازی ناو خیزان و که سوکار. له راستیدا
 له سهرده می پیغه مهر خویه وه هه تا نیستا خوشک و براو مام و خال و برازا و
 خوشکه زای میړد یا ژن به که سیکی نه میندار ناسراوه و پیکه ی هاموشوی
 ناسایی یان لی نه گیراوه، مه گهر به هوی نه و هاموشویه و گومان یا کی شه یی
 دروست بووی.

گیرانه وه و باسی جوانی و شیوهی ژنی ناخویی بؤ میړد

۱۷۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ فَتَنْتَعَهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا. (الحديث ۵۲۴۰
 طرفه في: ۵۲۴۱) (۱۷۸۳).

عەبدوللاى كۆرى مەسعود — رەزاي خۇاى ئى بى — فەرموۋى: خۇشەويست —
 دروودى خۇاى لەسەر — دىمفەرموۋى: (نابى ئۇن سەرنجى ئۇنىكى تر بىدا، لەپاشا
 ورد ورد باسى لەشولارى ئەو ئۇنى تر بىكا بۇ مېردەكەى خۇى بەشپۇدەكەى وا
 ۱۴۰/ل ۵۶/ز ۳/تاج) (تاج/۳ ۵۶/ز ۵۶/ل ۱۴۰/ل ۵۶/ز ۳/تاج).
 ۷/ — باسى كۆبۇونەۋەى نادروست لەگەل ئۇنى ناخۇى — نامەحرەم — دا).

ئەمە بۇ پىاۋىش ھەرومەھايە، النساء شقائق الرجال فى معظم الأحكام. لە
 پەنجاكانى سەدەى پىشۋودا، بەھوكمى ومزىضە لە ھەببانىيە بووم
 كەئەۋسەردەمە كوردەكانى خۇمان پىيان دىگوت: سىنە دەبان، كەۋا دىزانە
 موكەررەدى (سِنَّ الدُّبَانِ). ئەۋكاتە بەھۋى ئىنگلىزەكانەۋە، تا رادەمەكى زۇر،
 بەر بەرەلەى رەۋشتى لەۋى ۋەك ئىستاي كوردستانى خۇمان، بەرە بەرە بىلاۋ
 دىبۇۋە و پىشتىگىرى ئى دىمەر، بەتاپبەتەى لەگەشتە سەپىرانى دىمىچەكەى
 ھەببانىيە، ئۇن و پىاۋ بەبەرگى مەلەۋ، مەلەۋ شەپەرەگۈمكى و شەپەرە مەلەپان
 پىكەۋە دىمەر، ۋە ەشامەتتىكى زۇر لەھەموۋلاۋە دىھاتن و لەۋى لەۋجۇرە
 شتانەدا، بەبى پەرۋا، بەشدارىيان دىمەر.

جا كابرائى ناۋى خۇشابە بوو، ھەموو رۇزى لەگەل بىرادەرىكى خۇىدا،
 كەناۋى ئىشۋ بوو، دىچن بۇ مەلەۋ شتى ۋا، كە دىگەرپىتەۋە خۇشابە، باسى
 لەشولارى ئىشۋ بۇ ئۇنىكەى دىكا، كە چۇن لاۋىكى شۇخ و لاۋچاك و جوان
 خاسىكە، ھەتا باسى ئەۋەى بۇ دىكا، كە پارۋكەى دىللى بىرەدارە!

جا رۇزى كە خۇشابە دىتەۋە دىروانى ئۇنىكەى لەگەل ئىشۋ دا دىرپى
 تىكەلن و خەرىكى داۋىنپىسىن. جا خۇشابە زۇر بەخۇىن ساردىيەۋە،
 لەدىپارىان دىۋەستى و دىست خۇشى يان ئى دىكاۋ، بە ئۇنىكەى دىللى: (ئۇنىكە
 ۋىزە لە خۇتان تىك مەدەن، ئەمە خەتاي مەن، نەۋەك تۇ، چۇنكە ئەم مەلە
 مەن بەدەستى خۇم ناۋمەتە ناۋ ئەم مىكەلەپەۋە).

دلیپسی نیوانی هاوسه ران هه ویتنی رووخانی خیزانه

١٧٨٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَطَالَ أَحَدُكُمْ الْغَيَّةَ فَلَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا. (الحديث ٥٢٤٤ طرفه في: ٥٢٤٦) (١٧٨٤).

جابیری کوپی عهبدوئلا - پرزای خوای لی بی- دمفه رموی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه- دمفه رموی: (کاتی که سیکتان سه فه ره که ی در یژه ی کی شا یا بؤ ما و میه کی زور، له بهر هه هه یه ک بی، له خیزانی دابرا، با به شه و له نا کاوا نه کا به ما لاو، له بارود و خی نا وادا نه دابه سه ر خیزانی دا). (تاج/ ٣ ز/ ٤٧ ل/ ١٨ ٥/ - مافی ژن له سه ر میرد - ش/ د/ ت/ ن).

١٧٨٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ عَلَى أَهْلِكَ، حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمُغِيَّةَ، وَتَمْتَشِطَ الشَّعْبَةَ. (الحديث ٥٢٤٦، أطرافه في: ٤٤٣، ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٦٧، ٦٣٨٧) (١٧٨٥).

جابر کوپی عهبدوئلا - پرزای خودایان لی بی- فه رموی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رموی: (کاتی له سه فه رو شتی وا ده که ری نه وه، نه که ر به شه و ده که یشتنه جی، وابکه ن که له پی شدا نا گاداریان بکه نه وه، هه تا ژن سه ری خوی شانه بکاو، دمرمانی هه مام به کار بی نی بؤ لابر دنی مووی زیاده ی له شی). نه مه ده فی گیرانه وه ی نه م فه رمو و ده یه له تا جول ئو صولدا. (بر: تاج/ ٣ ل/ ١٨)

(١٧٨٤) و أخرجه مسلم في الجهاد عن بندار، (عيني/ ٢٠ ص/ ٢٢١). - المترجم

(١٧٨٥) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: كراهة الطروق وهو الدخول ليلًا. رقم/ ٧١٥.

ز/٤٧ ٦ + ٨ + ٥ + ٧/ش/د/ت/ن = شه یخین: بوخاری و موسلیم و
نه بوداود و تیرمیزی و نه سائی).

روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یه جوړیکه له نه ده بی نهینی نیوانی ژن و میړد، نمونیه که
بوړینمایي ژن و میړد، سه بارمت به و کردار و رفطارانه ی که ده بن به هوکاری
پته و بوونی نیوانیان.

ماموستای عه سقه لانی - په حمه تی خوی لی بی- دمه رموی: نامه ی ژنه نیان
دووسه دو بیست و هشت فهرمووده ی به رزه وه بووی واتیادا، بیړشته و
موتابه عه گانی چل و پینج فهرموودن، نه وانی تریان په یوه ستن، واته:
مه وصولن، دووباره گانیان سه دو شه ست و دوو فهرموودن، پوخته که یان
شه ست و شه ش فهرموودن، پیښه و موسلیمیش وه ک پیښه و بوخاری
همه موویانی گیراوه ته وه بیجکه له مانه یان، که بیست و دوو فهرموودن:

١. فهرمووده ی ثیبنو عه باس (خَيْرُ هَذِهِ الْأَمَةِ أَكْثَرُهَا نِسَاءً) = ژماره/٥٠٦٩
فهتج له ته جریده که دا نییه.

٢. فهرمووده ی ژماره/١٧٤٥ تجرید = ٥٠٧٦ فهتج. نه بوهوره یره (إِلَى شَابِّ
أَخَافُ الْعَتِّ).

٣. ز/١٧٤٦ تجرید = ٥٠٧٧ فهتج = عایشه (لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا).

٤. ز/١٧٤٧ تجرید = ٥٠٨١ فهتج = (إِنَّمَا أَنَا أَخُوک).

٥. ز/١٧٥٠ تجرید = ٥٠٩٠ فهتج = (تَنكِحُ الْمَرَأَةَ لِأَرْبَع).

٦. هه دیسه که ی سه هل: (هَذَا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يَنْكِحَ ...) ١٧٥١ تجرید =
٥٠٩١ فهتج.

٧. هه دیسی ابن عباس (حَرَمٌ مِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ) = ٥١٠٥ فهتج.

۸. حەدیسى (دَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَبِيبَتَهُ إِلَى مَنْ يَكْفُلُهَا) له نیوانى ژماره ۵۱۰۵ و ۵۱۰۶ فهتج دایه.
۹. حەدیسى جابیر: (أَنَّ تَنكِحَ الْمَرْأَةَ عَلَى عَمَتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) = ۱۷۵۷ تجرید = ۵۱۰۸ فهتج.
۱۰. حەدیسى ابن عەباس (فِي الْمُتَعَةِ...).
۱۱. حەدیسى سلمه: (أَيُّمَا رَجُلٍ وَامْرَأَةٍ تَوَافَقَا) = ۵۱۱۹ فهتج.
۱۲. فەرموودەكەى ئیبنوعەباس سەبارت بە پروونکردنەودى ئایەتى: ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ = ۵۱۲۴ فهتج.
۱۳. فەرموودەكەى عائشە: (كَانَ النِّكَاحُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَلْحَاءَ) = ۵۱۲۷ فتح الباری.
۱۴. فەرموودەكەى خەنسائى كجى خدام: (أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثِيْبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ... فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ نِكَاحَهَا) = ۵۱۳۸ فهتج = ۱۷۶۴ تهجرید.
۱۵. فەرموودەكەى رەبىعى كورى معوذ، سەبارت بە لىدانى دمف له شایىدا = ۵۱۴۷ فهتج.
۱۶. فەرموودەكەى عائشە: (فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يَعْجَبُهُمُ اللَّهُوُ...) = ۱۷۶۷ تهجرید = ۵۱۶۲ فهتج.
۱۷. فەرموودەكەى ئەنەس: (كَانَ إِذَا مَرَّ بِجَنَابَاتِ أُمِّ سَلِيمٍ دَخَلَ عَلَيْهَا...) = ۵۱۶۳ فهتج. ئەم فەرموودەى موعەللەفە، باقیەكەى مۆتەفەقوعەلهیى یە.
۱۸. فەرموودەكەى صفیهى كجى شەیبە لەبارەى نانى شایى = ۵۱۷۲ فتح الباری.
۱۹. تەعلیقەكەى: (لَمْ يُوقَّتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْنِي فِي الْوَلِيمَةِ) له پێش ژماره: ۵۱۷۳ فهتج.

٢٠. فهرموودهى نه بوهورميره: (مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُلْزِمُ جَارَهُ)

= ٥٨٥ فتح.

٢١. تهعليقه كهى معاويهى كورى حیده: (لَا هَجْرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ) = بابى/٩٣

والهپیش ژماره/٥٢٠٢ فتحه وه.

٢٢. فهرموودهى ئیبنوعه بیاس له بارهى داستانى هه جری ژنان = ٥٢٠٣ فتح

البارى.

هه روا شیخ ده فهرموئ: لهم نامه یه دا سی و شەش بیسترا و اثرى

صه حابه و تابعینیشى واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۱- نامه‌ی ته‌لاق (ژن به‌ره‌لاکردن)

کتاب الطلاق

۱۷۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْهُ فَلْيَرَا جِفَهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ فِتْلِكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ۵۲۵۱ أطرافه في: ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰).

ئيبينوعومهر - ږمزاى خواى لى بى- فهرمووى: به‌سهرينى پيځهمهر - دروودى خوداى له‌سهر- ژنيكم له‌بيڼويژى دابوو ته‌لاقم دا، عومهر - ږمزاى خواى لى بى- بؤنهم مه‌سه‌له‌يه له‌خوشه‌ويست دمپرسى - دروودى خوداى له‌سهر- خوشه‌ويست - دروودى خوداى له‌سهر- دمفهرمووى: (پيى بللى: با ژنه‌كهى بگيرپيته‌وه بؤ ژير رگيفى خوى، نه‌وسا بيهيلايته‌وه له‌لاى خوى تا له‌بيڼويژى پاك دمبيته‌وه و جاريكى تر دمكه‌ويته‌وه سهر بيڼويژى و ديسان پاك دمبيته‌وه، ئيتړ له‌وه دوا نه‌گهر نارمزووده‌كا با به‌جوانى پاي بگري لاي خوى و ژنى خويه‌تى، ومكى تريش نه‌گهر نارمزووش ده‌كا به‌رله‌وهى كه بجپته لاي، با ته‌لاقى بدل، نه‌مه كه‌ژن له‌پاكييه‌كا ته‌لاق بدرئ، كه مي‌رده‌كهى له‌وپاكييه‌دا نه‌چووبيته‌لاى نه‌و حه‌يه و عي‌دميه‌يه كه‌خودا له‌هورنانا فهرمانى كردووه كه‌ژنى تيادا ته‌لاق بدرئ، كه دمفهرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِمَدَّتِهِنَّ وَأَخْصُوا الْعِدَّةَ وَالْقُوا لِلَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (سورة الطلاق ۱/۶۵) واته: نه‌ى پيځهمهرى خوشه‌ويست: به‌ موسولمانان بفهرموو: ههركاتى ويستان ژن

تہ لاق بدن بالہ کاتی کدا تہ لاقیان بدن کہ ماوہی عیددہیہ، کہ کاتی پاکی
ژنانہ لہ بینویژی و زمیستانی، وہ ژمارہی روژو کاتی عیددہکہیان رابگرن، وہ
بہردموام لہخودا بترسن). (بر: تاج/ ۲ ل/ ۱۵۷ ز/ ۶۴ ز/ ۱+۲ س/ د/ ن).

۱۷۸۶م - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حُسِبَتْ عَلَيَّ بِتَطْلِقَةٍ. (الحديث ۵۲۵۳
طرفہ فی: ۱۷۸۶ تجرید) (۱۷۸۶).

لہ گیرانہ و مہیکی تری ئەم فەرموودہیہدا ئیبینو عومەر -رہزای خودایان ئی
بی- فەرمووی: (ئەو تہ لاقہی کہ لہکاتی بینویژیدا دام، دانرا بہیہک تہ لاق و
ژنہکەم بہوہ یەک تہ لاقی کەوت)

بہ کارهینانی ووشە ی تہ لاق و لی داتا شر اوہکانی

مەرجه بو کەوتنی تہ لاق یانا؟

۱۷۸۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ ابْنَةَ الْجَوْنِ لَمَّا أُدْخِلَتْ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدَنَا مِنْهَا قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ لَهَا: لَقَدْ غُذِتْ
بِعَظِيمِ الْحَقِّي بِأَهْلِكَ. (الحديث ۵۲۵۴) (۱۷۸۷).

عائیشہ -رہزای خوای ئی بی- فەرمووی: پیغہ مەر -دروودی خودای لہسەر-
ژنیکی هینا، ناسراو بوو بہ ئیبینہ تولجہون، کاتی گواستیانہوہ بو پیغہ مەر و
پیغہ مەر ویستی بہدہستی بگری، ژنہکە گوتی: پەنا دەگرم بہخوا لہتو.
پیغہ مەریش -دروودی خودای لہسەر- فەرمووی پی: (بہراستی پەنات گرت
بہکەسیکی گەورەو مەزن، کەخوای گەورمہیہ، لہبەر ئەوہ من بہدلی خوئت

(۱۷۸۶) أخرجه مسلم في الطلاق، باب تحريم طلاق الحائض بغير رضاها، رقم/ ۱۴۷۱.

(۱۷۸۷) (۱۷۸۸+۱۷۸۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة و حديث أبي اسيد و حديث

سهل بن سعد في صته الجونية - خاتمة كتاب الطلاق، فتح/ ۱۰ ص/ ۶۲۲.

لەگەڵ دەکەم و دەستت بۆ نابەم کەواتە برۆرەووە بۆ سەر کەسوکار، چونکە لەم ساتەووە تۆ ژنی من نیت).

۱۷۸۸- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى الطَّلَقْنَا إِلَى حَائِطٍ يُقَالُ لَهُ الشَّوْطُ حَتَّى اتَّهَيْنَا إِلَى حَائِطَيْنِ فَجَلَسْنَا بَيْنَهُمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اجْلِسُوا هَا هُنَا وَدَخَلَ وَقَدْ أَتَى بِالْجَوْنِيَّةِ فَأَنْزَلَتْ فِي بَيْتٍ فِي تَخْلِ فِي بَيْتِ أُمَيْمَةَ بِنْتِ الثُّعْمَانِ بْنِ شَرَّاحِيلَ وَمَعَهَا ذَاتُهَا حَاصِنَةٌ لَهَا فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ هَبِي نَفْسُكِ لِي قَالَتْ وَهَلْ تَهَبُ الْمَلِكَةَ نَفْسَهَا لِلْسُّوقَةِ؟ قَالَ فَأَهْوَى بِيَدِهِ يَضَعُ يَدَهُ عَلَيْهَا لِتَسْكُنَ فَقَالَتْ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ: قَدْ غَذَتْ بِمَعَاذٍ ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ يَا أَبَا أُسَيْدٍ اكْسُهَا رَاغِبَتَيْنِ وَأَلْحِقْهَا بِأَهْلِهَا. (الحديث ۵۲۵۵ طرفه في: ۵۲۵۷).

ئەبو ئوسەید - ڕەزای خوای ئی بێ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- ژنیکی خواست، ناسرابوو بە بینتولجەون چونکە لەھۆزی بەنی جەون بوو، من چووم بۆ وولاتی خۆی و گواستەمەووە بۆ پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- کە ھەوالم بە پێغەمەر دا، کەوا بینتول جەونمان ھێناوە بەبووکی بۆت، پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- دەرچوو ڕۆیشت بۆلای، ئیمەیش لەخزمەتیدا چووین، ڕۆیشتین لەخزمەتیدا ھەتا گەیشتینە ڕەزە خورمایەکی شووردار، کەپێی دەگوترێ ڕەزی شەووط، کەناوی باخیکی ناسراوە لەمەدینە، ڕۆیشتن ھەتا گەیشتن لە دوو ڕەزە خورما، لەبەینیانا دانیشتین، پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- فەرمووی ئێوە لیڤەدا دابنیشن.

پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- ڕۆیشتە ناو ھۆدەیی، لەناو ڕەزە خورمایەکا بوو، بینتول جەونیان بردناو ئەو ھۆدیمەووە، نوعمانی کوپی شەراحیل بوو، نازناوی بینتول جەون: ئومەیمە بوو، دایەنەکەشی کەلەلەیی بوو لەگەڵیا ھاتبوو، جا پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- کەچوووە ژوورەووە بۆلای پێی گزوت: (خۆتم پێی ببەخشە).

بىنتول جەون گوتى: مەن شازادەم و تۆ مسكىنى، چۆن شازادە خۇى دەبەخشى بەگابرايەكى بازارى مسكىنى وەك تۆ؟ فەرمووى: جا پېغەمەر – دروودى خوداى لەسەر- دەست دەبا، كە دەست بىخاتە سەرشانى ھەتا ھيەن بېيتەو، ژنەكەش دەلى: پەنا دەگرم بەخوا لەتۆ. پېغەمەرىش دەفەرموئ: (پەنات گرت بەكەسى شايەنى پەنا بۆ بردنە).

ئەوجا تەشرىفى دېتە دەرەو و واز لەژنەكەى دېنى و ھات بۆلاى ئىمە و فەرمووى: (ئەى ئەبو ئوسەيد! دوو كراسى ئاودامەنى بلوورىنى سې، لەجۆرى رازقىيەى بۆ بکەو، بىبەرەو بۆ خاومنى، ئەمە بۆ ھاوسەرىتى مەن دەست نادات).

روونکردنەو:

ئەبو ئوسەيدى ساعىدى ناوى مالىكى كۆرى رەبىعەيە، خەزەرەجىيە، ئەنصارىيە، ئامادەى غەزاي بەدرو غەزاكانى پاش بەدر بوو، لە پۆزى ئازاد كەردنى مەككەدا ئالاي ئىلى بەنى ساعدە بەو بوو، واقيدى دەفەرموئ: بىاويكى كورە بالاي سەرو پىش سې بوو، مووى پەرو زۆر بوو، لەئاخىر تەمەنىدا نابىنا بوو، سالى شەستى كۆچى لەتەمەنى ھەفتا و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كەردو، دواترىن كەس بوو لەبەدرىيەكان كە مردوو، لەمەدپەنە مردوو.

جىگەى داخە پەكارانى ئەم فەرموودمە و تەرمەفەكانى، زۆر بەگالى و كرجى باسى ئەم چىرۆكى شوو كەردنى بىنتول جەونە و جىابوونەو، لەپېغەمەر دەكەن، زۆرىنەى بۆ چوونەكانيان لاوازو بى تام و بى مەعنايە، بگرە ئەم چىرۆكە يەك چىرۆكە بەلام ئەوان وائالۆزىيان كەردوو، لەكەسى واپە كە پېغەمەر چەندىن ژنى ھىناو لەم بابەتەو، وە بەم جۆرە مەھانانە لىيان جىابۆتەو، وىنە ناوى ئەم ژنانە لەم چىرۆكە داھاتوو، ەمەرى كچى جەون و ئەسمای كچى كەندەى جونى و ئەسمای كچى نۇعمان و ئەسمای كچى ئەسوود

و هیندی کچی یزید و فاتیمه کی کچی زه حاك و عه مری کچی یزید و که سانی
تریش!!

له هه مووی سه پرتتر هسه و کوفتوگو و گیرانه وهی رووداوه کانی نه م چیرۆکه،
له حیواری فیلم و نمایش و شانۆدهکا.

ئیه وه ته ماشاکه ن کچیکی شازاده، باوکی پیشکەشی بکا به پیغه مه ر وه
پیغه مه ر مارمیه کی باشی پی بدا، وه کۆمه ئی پیاو به سه روکایه تی نه بو
ئوسه ی د بنیری، که به وه به ری پێزو هه دره وه له ولاتی خۆیه وه بیگوازنه وه بۆ
پیغه مه ر، کاتی پیغه مه ر بچیته په رده وه پیی بلێ: (ومره بۆ ئیره) نه ویش
بلێ: تۆ ومره من نایه م، وه له سه ر نه مه لییان ببی به کیشه و به ره، نه و بلێ
من له تۆ گرنگترم دمبێ تۆ بی، نه و بلێ به پیچه وانه وه، وه به هۆی بارو
دۆخیکی ئاوا په هله وانانه وه، به ره له وهی به یه کتر بگه ن له یه کتر جیا بنه وه!!

ته لاقی سی به سی دروسته یا نا دروسته

١٧٨٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَّاقِي وَإِنِّي
لَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ الزُّبَيْرِ الْقُرْظِيُّ وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تُرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَأَ، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ
وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ. (الحديث ٥٢٦٠ أطرافه في: ٢٦٣٩، ٥٢٦١، ٥٢٦٥، ٥٣١٧، ٥٧٩٢، ٥٨٢٥، ٦٠٨٤) (١٧٨٩):

عائشه -پرمزای خوای ئی بی- دمفه رموی: ژنه که ی ریفاعه ی قورمظی هاته
لای پیغه مه ر -دروودی خودای له سه ر- گوئی: نه ی پیغه مه ری خوا: ریفاعه ی
قورمزی به ئیجگاری ته لاقی داوم و له پاش نه و شووم کردوو به نه و په رحمانی

کۆری زه‌بیری قورمزی به‌لام چووکی نه‌وره‌حمان وه‌ک په‌تک وایه‌و، جیماعی
 پی ناکری؟ پیغه‌مه‌ر — دروودی خودای له‌سه‌ر- فه‌رمووی پی: په‌نگ بی
 به‌هوی بگه‌رپیته‌وه‌و به‌لای ریفاعه‌ی می‌ردی پی‌شووت، شتی وانابی، هه‌تا
 نه‌وره‌حمان چیژ له‌خۆشی جووتبوون له‌گه‌ل تۆدا نه‌چیژی و تۆش چیژ
 له‌خۆشی جووتبوون له‌گه‌ل نه‌وره‌حماندا نه‌چیژی، دانانری به‌شووی دووهم
 که ده‌بی به‌هوی دروستبوونی شووکرده‌وه‌و به‌می‌ردی په‌که‌م، به‌مه‌رجی می‌ردی
 دووهم ژنه‌که ته‌لاق بداو عیده‌ی ژنه‌که له‌می‌ردی دووهم ته‌واو بی، نه‌وسا
 دروسته نه‌وژنه به‌گری‌دانیکی نوێ شووبکاته‌وه‌و به‌می‌ردی پی‌شووی). (تاج/٣
 ١٥٩/ز ٦٥/ژ ١/ش/د/ت/ن).

شتی هه‌ل له‌خۆحه‌رامکردن به‌وه‌ هه‌رام نابێ

١٧٩٠- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُحِبُّ الْعَسَلَ وَالْحُلُوءَ وَكَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الْعَصْرِ دَخَلَ عَلَى نِسَائِهِ فَيَدْنُو
 مِنْ إِحْدَاهُنَّ فَيَدْخُلُ عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ فَاتَّخَبَسَ أَكْثَرَ مَا كَانَ يَحْتَبِسُ فَعِزَّتْ
 فَسَأَلَتْ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لِي: أَهْدَتْ لَهَا امْرَأَةً مِنْ قَوْمِهَا عُكَّةً مِنْ عَسَلٍ فَسَقَتِ النَّبِيَّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُ شَرْبَةً فَقُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَتَحْتَانَنَّ لَهُ فَقُلْتُ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ
 إِنَّهُ سَيَدْنُو مِنْكَ فَإِذَا دَنَا مِنْكَ فَقُولِي: أَكَلْتُ مَغَافِيرَ فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: لَا، فَقُولِي لَهُ مَا
 هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ، فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: سَقَنْتَنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ، فَقُولِي لَهُ:
 جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، وَسَأَقُولُ ذَلِكَ، وَقُولِي أَنْتِ يَا صَفِيَّةُ ذَاكَ قَالَتْ: تَقُولُ
 سَوْدَةُ: قَوْلَ اللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَامَ عَلَى الْبَابِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَبَادِيَهُ بِمَا أَمَرَنِي بِهِ، فَرَقَا
 مِنْكَ، فَلَمَّا دَنَا مِنْهَا قَالَتْ لَهُ سَوْدَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَلْتُ مَغَافِيرَ؟ قَالَ: لَا. قَالَتْ:
 فَمَا هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ؟ قَالَ: سَقَنْتَنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ. فَقَالَتْ: جَرَسَتْ
 نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ قُلْتُ لَهُ نَحْوُ ذَلِكَ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ صَفِيَّةُ قَالَتْ لَهُ مِثْلَ
 ذَلِكَ فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ حَفْصَةُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَسْقِيكَ مِنْهُ؟ قَالَ: لَا حَاجَةَ لِي

فیه. قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: وَاللَّهِ لَقَدْ حَرَمْنَا، قُلْتُ لَهَا: اسْكُنِي. (الحديث ٥٢٦٨ طرفه فی: ١٧٠٩ تجرید = ٤٩١٢ = بهرگی چوارم ل/٥٠٨).

عائشه -رمزای خوی لی بی- فہرموی: پیغمہر -دروودی خودای لہسہر-
 حمزی لہہنگوین و حہلوا بوو، گہ لی جار لہپاش کردنی نویژی عہسر
 دہچوو بۆلای ہاوسہرہکانی، یہکہ یہکہ ہہوائی دہپرسین و ساووی لی
 دہکردن، نہوجا دہچوو بۆلای یہکیکیانن وچتنیکی دہگرت لہلای و خوی لی
 نزیک دہکردہوہ، ماچ و مۆچ و شتی وای لہگہل دا دہکرد، بہلام بہبی
 جووتبوون و دروستبوون لہگہلی. جا جارئ چووہ ہۆدہگہی حہفصہی
 ہاوسہری، کہ کچی عومہری کورپی خہتاب بوو، زیاتر لہوہی کہ چاوہروان
 دہکرا لہلای گلی خواردہوہ، منیش دہماری ہہویباری گرتمی، کہ پرسیم ہوی
 نہم زیادہمانہوہی پیغمہر لہلای حہپسہ چیہ، پپیان گوتم: ژنیککی خزمی
 دوو بہرمی ہہنگوینی بہ دیاری بۆ ہیناوہ، نہویش شہربہتی لی دروست
 دہکاو دہیدا بہ پیغمہر -دروودی خودای لہسہر- بہو ہۆیہوہ گہمی لہلای
 دہمینیتہوہ، منیش گوتم: بہخوا دہبی فیلیکی وای لی بکہین کہوازیبئی نہم
 مانہوہی لای حہپسہیہ، جا بہ سہودہی کچی زمعمہم گوت: کہیہکہم ژنی
 پیغمہر بوو لہپاش مردنی خہدیجہی یہکہم ہاوسہری، پیم گوت: دیارہ کہ
 پیغمہر -دروودی خودای لہسہر- تہشریف دینئ بۆلای تۆیش، لہنۆرہ رۆزی
 خۆتا. کہ تہشریفی ہات بۆلات، پیلی بلئ: من بیئی مہغافیرمت لی دہکہم،
 دہلیئی مہغافیرت خواردوہ؟ نہویش پیت دہفہرموی: (نا، مہغافیرم
 نہخواردوہ! تۆیش پیلی بلئ: نہی نہم بۆنہ ناخۆشہ چیہ کہلیت دی،
 نہویش دہفہرموی: (نہوہ لای حہفسہ شہربہتی ہہنگوینم خارڈۆتہوہ)
 تۆیش پیلی بلئ: (نای: نہوہ ہہنگہکہی جہویی داری عورفوطی ہہلمژیوہ،
 کہپی دہگوترئ مہغافیر) کاتئ ہاتیش بۆلای من، منیش ہہمان شتی یئ
 دہلیم، وہ تۆیش نہی صہفیہ، کاتی پیغمہر لہسہرہی خۆتا تہشریفی ہات

بۆلات ھەمان قسەو پرسیارو گفتوگۆی لەگەڵ بکە، سەودە ھەرمووی: (بەخوا لەترسی تۆ ئەو عانیشە! ھەر کە پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- لەدەرگا کەووە ھاتە ژوورەو، ویستم یەگسەر قسەکە ی تۆ پێت گوتم پێی بلییم، جا کە ھاتە پێشەو و لییم نزیکبۆو گوتم پێی: ئەو پێغەمەری خودا: مەغافیرت خواردوو؟ ھەرمووی: (نە) عەرزیم کرد: ئەو ئەم بۆنە ناخۆشە چییە کە لێت دێ؟ ھەرمووی: (حەفسە ی خیزانم شەربەتی ھەنگوینی دەرخوارد داوم) گوتم: دیارە کە ھەنگە کە ی مەغافیری ھەلەمژیو و کردوویەتی بە ھەنگوین، کە جەویی داریکی دەرکاوی یە حوشتەر دەپخوات، بە عەرمی پێی دەگوتری: عورفوط، رەنگ بی بە داری عورفوط، بە کوردی، بلیین: مارگرە. عانیشە ھەرمووی: کاتی لەسەرە ی خۆما ھات بۆلام منیش ھەروام پێ گوتم، کاتی لەسەرە ی سەفیش دا دەچی بۆلای سەفیش ھەروای پێ دەلی، کاتی لەسەرە ی حەفسە دا دەچی بۆلای، حەفسە پێی دەلی: ئەو پێغەمەری خوا! با شەربەتیکی ھەنگوینت بۆ بکەم. دەھەرمووی: (کارم پێی نییە) عانیشە ھەرمووی: جا سەودە بە منی گوتم: کاریکی باشمان نەکرد، ھەنگوینمان لە پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- قەدەغە کرد، منیش پیم گوتم: وسبە، فیلە کەمان با ئاشکرا نەبی. (بروانە: ژ/ ۱۷۰۹ تجرید - ۴۹۱۲ ھەتھولباری= بەرگی چوارەم ل/ ۵۰۸) + (تاج/ ۷ ل/ ۲۰۵ ز/ ۴۹ ژ/ ۱ سورەتی تەحریم).

روونکردنەو:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموودمیە و مردەگرین:

۱. لەسەر ھەرمایشتی گەلی لەزانایانی پایەبەرز، کەسێ بەژنی خۆی بلی:
- (ئەوا تۆم لەخۆم حەرام کرد) بەو تەلەقی ناکەوئ و لیشی حەرام نابێ، بروانە ھەرموودمی ژمارە/ ۵۲۶۶ لە ھەتھولباری دا.

۲. دهمارگری و ههویبازی بو ژنان کاریکی سروشتییه، ههتا رادهیی، چاوپۆشی لی دهکری و بهگوناها دانانری.

۳. واباشه ههندی کاروباری ژن و میرد که شه رماوی بی، له ژیر بهرده وه قسهی لی بکری، نه وه کوو به راشکاوی و به زهقی و کوتو مه ترمقی، ههتا له نیوان ژن و میرد پشا هه روا، که واته: ههندی نامیلکه و شتی وا پهیدا بوون، کهسانی بازرگانیان پیوه دهکن، ههتا هه یانه وینهی نه ندانه کانی نیرو می تی روونکرا و مه وه. نهو نامیلکانه زور خراپن، منال و لاو دهو روژینن پیش کات.

باسی (خولع): ریکه و تنی ژن و میرد

له سه ر جیا بوونه وه به رامبه ر به مال

۱۷۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ امْرَأَةً تَابِتُ بْنُ قَيْسٍ أَلَّتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَابِتُ بْنُ قَيْسٍ مَا أَعْتَبَ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَقْبِلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً. (الحديث ۵۲۷۳ أطرافه في: ۵۲۷۴، ۵۲۷۵، ۵۲۷۶، ۵۲۷۷).

ئیبینوعه باس - پرهای خودایان لی بی- فهرمووی: ژنه که ی سابیتی کوری قهیس هاته لای پیغه مه ر- دروودی خودای له سه ر- گوتی: نه ی پیغه مه ری خودا! گله ییم له ره ووت و به دینی سابیت نییه، له م رووه وه که مو کوری نییه، به لام زور ناشیرینه، له به ره وه مه ترسی نه وه م هه یه نه گهر به شیوه یه کی ره و دهستم له دهستی نه بیته وه خۆم کافر بکه م، به و شیوه یه نیکاحی خۆم لای هه ل بوه شینمه وه، پیغه مه ریش- دروودی خودای له سه ر- فهرمووی: (نه و باخه ی که له باتی مارمی داویتی بیت دهمیدمه ته وه پی؟) گوتی: به لی،

فهرمووی بهسابیت: (باخهکەى ئۆ وەربگرەو و تاقەیهک تەلاقى بەدە). (تاج/ ۳
ل/ ۱۶۴ ز/ ۶۷ ژ ۱/ ب/ن).

کەنیز خۆى سەرپشکە لەپاش نازادبوونى، کەبمىننیتەو وە لەلاى مێردى کۆيلەى

۱۷۹۲- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ زَوْجَ بَرِيرَةَ كَانَ عَبْدًا يُقَالُ لَهُ مُغِيثٌ كَأَنِّي
أَنْظُرُ إِلَيْهِ يَطُوفُ خَلْفَهَا يَبْكِي وَدُمُوعُهُ تَسِيلُ عَلَى لِحْيَتِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لِعَبَّاسٍ: يَا عَبَّاسُ أَلَا تَعْجَبُ مِنْ حُبِّ مُغِيثِ بَرِيرَةَ وَمِنْ بَغْضِ بَرِيرَةَ مُغِيثًا فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ رَأَيْتَهُ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: إِمَّا أَنَا
أَشْفَعُ. قَالَتْ: لَا حَاجَةَ لِي فِيهِ. (الحديث ۵۲۸۳، أطرافه في: ۵۲۸۰، ۵۲۸۲).

ئىبنو عەبباس -پەرزەى خەوای ئۆ بۆ- فەرمووی: مێردەکەى بەریرە کۆیلە
بوو، ناوی موعیث بوو، کاتێ بەریرە نازاد بوو خۆى هەلگرتەو وە نیکاحی
خۆیى لە موعیثی مێردى هەلئەوشاندەو، جابەم بۆنەیهو وە موعیث شوێن
بەریرە کەوتبوو، دەگریاو لکێ دەپاراپەو وە کە نیکاحەکەى هەلئەو وەشپنیتەو،
فرمیسکی هۆن هۆن بەسەر ریشی دا دەهاتە خوارەو پێغەمەر -دروودی
خودای لەسەر- بەمنى فەرموو: (ئەى عەباس: تەعەجۆب ناکەى لە
خۆشەویستی موعیث بۆ بەریرەو لەرقى بەریرە لە موعیث؟). پێغەمەر -
دروودی خودای لەسەر- بە بەریرەى فەرموو: (بۆچی ناچیتەو وە بۆلای؟).
بەریرە گوتی: ئەى پێغەمەرى خودا ئەمە فەرمانەو پێم دەکەى، ديارە کە
فەرمانى تۆ دەبێ جێ بەجێ بکرى، یا فەرمان نیهو شتێ ترە؟ پێغەمەر -
دروودی خودای لەسەر- فەرمووی: نا، ئەمە فەرمان نیهو، بەلکو تکایە و بۆى
دەکەم لەلاى تۆ، زۆرى تیا دا نیهو. بەریرە گوتی: کەواتە کارم پێى نیهو
تازە ژنیتى نەوم قەبوول نیهو). (بەر: ژمارە/ ۱۰۹۴ تجرید = ۲۵۶۰

فته تح = بهرگی ۳/ ل ۱۸۳ + (تاج ۳/ ل ۳۸ ز ۱/ ف ۱ + تاج ۲/ ل ۳۱۰ ف ۳/ ز ۱۴۹) + (ژماره: ۷۸: تجرید = ۱۴۹۵ فتح الباری = بهرگی ۲/ ته جرید ل ۱۴۱).

ناماژه بریار و حوکمی پیداده مه زری

۱۷۹۳- عَنْ شَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا. وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى، وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. (الحديث ۵۳۰۴، طرفه فی: ۶۰۰۵).

سه هلی کوری سه عدی نهل ساعیدی - پرزای خوای لی بی - فه رمووی:
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - فه رمووی: (من و دمسته بهرو به خپوکاری
هه تیو له به هه شتا ناوا وهك نههم دُوو په نجه یه له نزیك یه كتره وه دمبین).
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - به په نجه ی شایه تمنای و به په نجه ی
ناو پرستی ناماژه ی گردو توژیك له یه كتری بلاوی كړنه وه). (تاج ۹/ ل ۲۱/ ز ۵/ ژ ۲۱+ ش/ د/ ت+ م).

روونكړدنه وه:

وهك له كوښه لی فه رمووده ی پیغه مهر وه، كه نههم فه رمووده ی سه هله
یه كيكيانه دمردكه وئ، به ناماژه كړدن بریار دادمه زری، به تایبه تی نه گهر
واتاكه ی روونو تیگه یه نه ربی، یا قسه شی له گهل دابی، كه واته: نه گهر كه سئ
ته لاقی خواردو له هه مان كاتدا به یهك په نجه ی ناماژه ی كړد كه مه به ستم یهك
ته لاقه، نه وه ته لاندانه كه ی دادمه زری و یهك ته لاقی دهكه وئ.

حوكمی ته عریض بو حاشا كړدن له منالی خو ی چیه

۱۷۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ أَسْوَدَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ: قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: مَا أَلْوَأَلُهَا؟ قَالَ: حُمْرٌ قَالَ هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْزُقٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَأَكَى ذَلِكَ؟ قَالَ لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ. فَلَعَلَّ إِبْنَكَ نَزَعَهُ عِرْقٌ. (الحديث ٥٣٠٥ طرفاه في: ٦٨٤٧، ٧٣١٤).

نہبو ہورہیرہ - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیاویکی ہؤزی بہنی
فہزارہیی ہاتہ خرمہتی پیغہمہر - دروودی خودای لہسہر- عہرزی کرد: نہی
پیغہمہری خودا! من خؤم سہیم کہچی ژنہکہم کورپیکی رشی بووہ؟
فہرمووی: ہیج وشرت ہہیہ؟ گوتی: بہئی ہہمہ. فہرمووی: رمنگیان چؤنہ؟
گوتی: سوورن. فہرمووی: وشرت تالہیان تیادا ہہیہ؟ گوتی: بہئی وشرت
تالہیان واتیادا، فہرمووی: نہو وشرتہ تالانہیان لہکوپوہ تی کہوتووہ؟ گوتی:
رہنگ بی رہگی لہرہگہزیان رہنگی وابوو بی، نہمانہی نیستا چووبنہتہوہ
سہر رہنگی نہو رہگہزہ کؤنہی خؤیان! فہرمووی: دہ کورہکہی تؤیش
ہمروہا. (تاج/٣ ل/١٧٢ ز/٧١ ژ/١ - ش/د/ت/ن).

روونکردنہوہ:

واتہ: خانہ گومانی و بہدگومانی باش نییہ، شت بہگومانی بی بناغہ
سہرناگری، تہعریض لہکاتی وادا کاریگہری نییہ نہومتا نہم پیاوہ
کہلہژنہکہی خؤی خانہگومان بووہ، لہسہر نہم تہعریزہی ہیج حوکمی
دانہمہزراوہ، نہتہلاقی ژنہکہی کہوتووہ، نہکورہکہی لہکورپیتی نہو
دمرچووہ.

مارہیی ژنی شہرہنہفرین لہکال کراو

١٧٩٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي حَدِيثِ الْمُتَلَاعِنِينَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُتَلَاعِنِينَ حِسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ لَا سَبِيلَ
لَكَ عَلَيْهَا. قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: لَا مَالَ لَكَ إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ
بِمَا اسْتَخْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ. (الحديث ٥٣١٢)

اطرافه فی: ٥٣١١، ٥٣٤٩، ٥٣٥٠). پروانه: (ژماره/١٦٧٥ اتجرید + ١١٧٦ = ٤٧٤٥ فتح + ٤٧٤٧ فتح - بهرگی: ٤/ ل ٤٦٣ + ٤٦٦)

لهم گیرانه و هدا دمفه رموی: ئیبنو عومەر - پرمزای خودیان ئی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - بهو ژن و میردهی فهرموو، کهله ناو مزگه و ته کهی پیغه مهر دا شهر نه فرینیان کرد: حیسابو پرسینه و متان له سهر خودایه، دیاره که ئیوه یه کیکتان درو دمکهن، ئیتر نه م ژنه له ژنی تو دمرچوو، وه مافت نه ما به سه ریه وه و هرت پی یه وه نه ماوه). پیاوه کهی میردی ژنه کهیش گوتی: نهی ماله کهم، نهی نه و ماله ی کهله جیاتی مارهی داومه پی؟ فهرمووی - دروودی خودای له سهر - : مالت ناکه وی، نه و مارهی داوته پی بووه بهی خو، چونکه نه گهر فسه کهت راستبی نه وه ماله کهی ده که وی و نه و مارهی به دمی بهی نه و له باتی نه وه کهله مه و پیش ژنت بووه و له باخه ئت گرتوو، خو نه گهر بوختانیش کرد بی بو ی نه مه یانت خراپتر).

کل بو ژنی ره شپوش

١٧٩٦ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ امْرَأَةً لَوْفِي زَوْجَهَا فَخَشُوا عَلَى عَيْنَيْهَا فَأَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنُوهُ فِي الْكُحْلِ فَقَالَ لَا تَكْتَحِلْنَ قَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ تَمُكُّثُ فِي شَرِّ أَخْلَاسِهَا أَوْ شَرِّ بَيْتِهَا فَإِذَا كَانَ حَوْلَ فَمَرَّ كَلْبٌ رَمَتْ بِعَرَّةٍ فَلَا حَتَّى تَمْضِيَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. (الحديث ٥٣٣٨، طرفاه فی: ٥٣٣٨، ٥٧٠٦) (١٧٦٩).

زهینه بی نه بو سه له مه - رحمه تی خوی ئی بی- فهرمووی: بیستم له دایکم له نوم سه له مه - پرمزای خوی ئی بی- فهرمووی: ژنی هاته خزمه تی پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - گوتی: هوربان: کهه کهم میرده کهی مردوو، هیشتا

عیددهی تهواو نه بووه، چاویشی دیشی ئایا چاوی برپژئی؟ فهرمووی: (نه) نهوسا فهرمووی: (ۆی تهنیا چوار مانگ و دمه شه وه، نهویش له بارو دۆخیکی له بارو نهو په پری پاك و خاوپنیدا، كه چى ئیوه هیشتا په له په لى ئى دهكه نه و دمه تانهوئ لى بدزنه وه، به لام جارن له سه رده مى نه زانیدا، له پاش تیپه ربوونی سالى نهوسا پشقله كه تان فرى دمه).

حومه ید - ره حمه تی خودای لى - كه نه م فهرموودمیه له زمینه به وه دهگپرته وه ده لى: به زمینه به م گوت: له پاش تیپه ربوونی سالى نهوسا پشقله كه تان فرى دمه، واته ی چى؟ فهرمووی: جارن ژن كه می رده كه ی دمه رد ده جووه ناو كوله به كه وه و جلیكى زۆر خرابی له بهر ده كرد، وه بوئى خو ش و گولاو و شتى وای له خو ی قه دهغه ده كرد، جا تا سالى دمه پۆی نه مه حالى نه م ژنه بوو، نه و جا ولاخیکیان بو دهینا، ئیتر نه و ولاخه كه ربوايه، یا مه پربوايه، یا بالنده بوايه، نه و ژنه خو ی پى پاك ده كرده وه، به لام به دهگمه ن رى ده كهوت كه نه و ژنه خو ی به شتى پاك بكاته وه و نه وشته له بهر نه و پیسی و پۆخلییه نه مرئ!

نهوسا ژنه كه له كوئبه كه ی دههاته دمه وه و پشقلیکیان دمه یه دهستی، نهویش پشقله كه ی توورده دا، نیشانه ی نه وه بوو كه ئیتر عیددهی تهواو بووه. ئیتر له وه دوا تازی ده شكاند و نهوسا نه گهر ئارم زووی بكردایه، وهك جارانی، جلو به رگی ئاسایی له بهر ده كردو، بوئ و گولاو و شتى وای به كارد دهینا به وه!! (تاج/ ۳/ ل ۱۸۶/ ز ۷۹/ ژ ۴/ ش/ د/ ت/ ن).

روونكر دمه وه،

گپرانه وه كه ی حومه ید، كه وا له تاج دا، دهقی فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۷، له فه تحو لباریدا، بۆیه منیش كردم به ته فسیری فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۸، ىئیره كه فهرمووده ی ژماره/ ۱۷۹۶ ی ته جریده كه یه، له بهر پۆشنایی نه م دانایی و حيكمه ته ی كه وا له م شیعره دا:

بەزىمانى رۇڭ گۇڭتوگۇيەنى!

لەبەر رۇشنايى ئەم خىكمەتە دەلئىم:

(لەپىش ھاتنى ئىسلاما، لەسەراسەرى جىھانا، بەگۇى را، ژن لەۋپەرى
كەساسى و داماۋى و جەوساۋەيى و بەشخوراۋىدا بوو، كۆمەلئ نەرىت و
رەفتارى ناھەموار، بالى كىشابوو بەسەر جىھانى ژناندا، بگرە خالى كۆيلە و
بەندەى زەرخىپىدە لەخالى ژن گەلئ باشتىر بوو، تەنانەت ژنان خۇشيان دىل و
بەيدەستى ئەو ھەموو كۆت و زنجىرو بەندى باۋانە بوون، كە كۆمەلگاو
نەرىت و باۋى رۇڭگار سەپاندبوى بەسەريانا، وئەم دەستور و باۋو نەرىت و
تەقالىدانە گەرچى ھەيان بوو پاشماۋەى حوكم و بىرپارەكانى ئايىنە
پىشەنەكان بوو، بەلام ئەۋەندە پۈۋ و سۈۋبون، لەكەل كەۋتوبون وەك
كراسە كۆنىكى دىراۋى پىنە پىنە كراۋ، كە لە قوماشىكى چاك دروستكرابى،
ئاۋا بەرباد بوو بوون، كەچى لەگەل ئەۋەشدا ۋا لە قولايى و ناخى دل و
دەروۋنى جەماۋەردا دەقيان بەستبوو، وە رەمگ و پىشەيان داكوتا بوو، ھەموو
ھەۋل و تەقەلايى بۇ گۆرپىن و باشكردن و نۆيژمىكردنەۋەيان، بەشىتى و لەرى
دەرچوون لە قەلەم دەدرا. لەچىن، لەھىند، لە خۆرەلات بەگشتى ژن
لەپايەيەكى ھەرە نزمدا رىز بەندى دەكرا، ژن خۇى دەسوۋتاند لەدۋا مردنى
مىردى، بەپىى ھەرمانى ئايىن، لە تىبىت قەۋمەكەى دەلا لايما، ھەتا ئەمىرپۇش
نەك فرە مىردى باۋ بوو لەناۋيانا، بەلگۈۋ بەرمبابى، دوو بىرابىن، يا زىياتر،
يەك ژن دىنن!! جارى ۋاھەيە ژنەكەۋ براى يەكەم تەمەنيان پەنجا ساللە،
ئاخر برا كە بەئۆتۆماتىكى دەبى بەمىردى براژنەكەى تەمەنى دەساللە!!

لە دوورگەى عەرمب ئەمە خالى ژن بوو: (بەمىندالى زىندە بەچال دەكرا،
بە گەۋرەيى وەك ئاژەل دەفرۇشرا، ژن بىرىتى بوو لەبەشى لەسامان و مال و
دارايى كەسوكارى، يا مىردى، لەپاش مردنى مىردەكەى ژن دەبوو بە

كه له پوورى ميراتبهرانى ميړدمكهى، گه لى جار گوړى مردووه كه مارهى دمكردموه بۇ خوى، هره ميړدى هره زور باو بوو، ژن هه بوو دميري هه بوو، نه گهر منالى بېوايه رمگه زناس (هائف) دميلكان به يه كى لهو دميري دموه!

له نايينى دمسكارىكراوى زمرده شتيدى، كه نايينى رسمى دهولته تى ئيران بوو، كه يه كي ك بوو له گه ورمترين سهرچاوهى زيارو حه زارهى كوڼو بگره ئيستايش، كچ مه گهر زور ناشيرين بوايه يا په ككه وته بوايه، دنا باوكى بۇ خوى مارهى دمكرد، هه تا له بهر باوكى نه مايه ته وه بهر براى نه دمكه وت، دى دمبى چى له وه ناخوشت و دزيوتربى، دايك كاتى كچيكي دمبى، سوور بزاني، وه ختى كه خوى پير دمبى و نه م كچه ي گه وره دمبى و خال و ميل دمپريزى، ببى به هه وئى، نه مه يه ده لىن، به كچه مار گه ورمكردن! له پۇنان و ميسر حالى ژن له مه باشت نه بوو، له نه وروپا گومانيان هه بوو له وده كه ژن مروقه يا نازله!! به كوى دنگ، ژن له هه موو جيهانا هه تا كاتى هاتنى نايينى ئيسلام: (به ناو نازاد بوو، به لام به مه عنا به نده وكويله بوو. نه مه كورته يه كى پوخته له راستى حالى ژن. به لام كاتى ئيسلام هات، نه م راستى يه جاپدا، وه بهر كرده وه پياده كړد، دمرووى رحمه تى بۇ ژنان خسته سهرپشت ﴿الْإِسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ﴾ : ژنان له مافو ريزا، مانه ندى پياوانن. هاوكه رتى يه كترين، وهك چوڼ سيوى بيه كه يت به دوو له تى يه كسانه وه ناوا!!!

ئيتړ نه م بانگه وازهى ئيسلام به جيهاندا، وهك ناگرو پووش بلاو بووه، وه هه تا نه مپوئيش ژن ههر له پيشكه وتن دايه. تافه پيومري بۇ نه م پيشكه وتن، يا له مپه رى له بهر دم نه م يشكه وتن دى، تهنيا دوو شته، له نايينى پيروزى ئيسلام دا:

يه كه م: كاروبارى بهرستش و خوا بهرستى، چ بۇ ژن، چ بۇ پياو، شياوى دمسكارى و دمست تيومردان نيهه.

دوووهه م: گه شه کردنی مافی ژن و بهر وه پئیش چوونی، نابی له سه ر
حیسانی شهر وه و نامووس و هه سییه تی بی، چونکه ئافه رت به بی خووی
به رزو به بی ئابروو مه ندی، له گوئی ژاکاو ده چی، که نه بوئی هه بی و نه پرنگ،
ئه مه حه قیه ته که یه جا نه وه ی که پئی رازی یه نه وه حه قی قه بوئه،
ئه ومیشی که شتی تر ده ئی به ده م ئیسلامه وه له م لاینه وه، نه وه یا درۆزن و
بوختانچی و نیاز پیسه، یا گیلۆکه و نه قامه و دوژمنه و له بهرگی دۆستا. وه له
راستیشدا ئایینی پیروزی ئیسلام کوشته ی دهستی نه م دوو کۆمه له یه یه.

بسم الله الرحمن الرحيم

مامۆستای عه سقه لانی - په حمه تی خوای ئی بی- ده فه رموی: نامه ی ته لاق و
پاشکۆکانی، له لیعان و ظهار و شتی تریش، سه دو هه ژده فه رمووده ی به رزه وه
کراوی له خو گرتووه، بی پرشته (تعلیق) هکانی بیست و شهش فه رموودن،
ئه وانی تریان په یوه ست - موصول-ن، دوو باره کانیان نه وده دوو فه رموودن،
بوخته که یان: (١٨ - ٩٢ - ٢٦) بیست و شهش فه رموودن پێشه و موسلیمیش
نه م بوخته یه ی وه ک پێشه و بوخاری گێرا و ته وه، بێجگه له مانه یان:

١. فه رمووده که ی عانی شه، له باره ی داستانی بنت لجونه وه = ١٧٨٧ تجرید
= ٥٢٥٤ فه تیح.

٢. فه رمووده که ی نه بو ئوسه پیدیش له م بارمیه وه = ١٧٨٨ تجرید = ٥٢٥٥
فه تحول باری.

٣. فه رمووده که ی سه هلی کوری سه عد له م بارمیه وه = ٥٢٥٦ فتح الباری.

٤. ته علیقه که ی ئیمامی عه لی که ده فه رموی: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ الْقَلَمَ رُفِعَ عَنْ
ثَلَاثَةٍ ...) که و له بابی (١١) دا، له بابه کانی کیتابی ته لاق، له پێیش ژماره: ٥٢٦٩
فه تیح.

۵. فہرموودہ کے ٹیبو عہد، لہ بارہی خولعی ژنہ کے سابییتی کوری
فہیس = ۱۷۹۱ تجرید = ۵۲۷۳ فتح الباری.
 ۶. حہ دیسہ کے ٹیبو عہد، لہ بارہی بہ میردہ کے بہریرہ = ۱۷۹۲
تجرید = ۵۲۸۳ فتح الباری.
 ۷. فہرموودہ کے ٹیبو عہد (كَانَ الْمُشْرِكُونَ عَلَىٰ مَنَازِلَتَيْنِ...) = ۵۲۸۶
فتح الباری.
 ۸. فہرموودہ کے ٹیبو عہد، لہ بارہی مارہ کردنی ژنہ زمیہ وہ = ۵۲۸۵
فتح الباری. عہینی دمفہ رموی: (وهذا الحديث من أفرادہ...).
 ۹. فہرموودہ کے لہ بارہی روونکردنہ وہی نایہ تی ٹیلانہ وہ = ۵۲۹۰ فہتج.
 ۱۰. فہرموودہ کے میسور لہ بارہی سوبہ یعہوی نہ سلہ می یہ وہ = ۵۳۲۰
فتح الباری شہرچی صہ حیچی بوخاری.
 ۱۱. فہرموودہ کے عائیشہ: (كانت فاطمة بنتُ قيسٍ في مكانٍ وحشٍ) =
۵۳۲۵، ۵۳۲۶ فتح الباری.
- ہہروا مامؤستای عہ سقہ لانی دمفہ رموی نہم کتابہ سہد بیستراو — اثریشی
واتیادا. کہ ریوایہت کراون لہ صہ حابہ کان و لہ چینہ گانی دوا نہوانہ وہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٢- نامه‌ی زیوار و نه‌فقهه - کتاب النِّفَقَاتِ

١٧٩٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُلْفَقَ الْمُسْلِمُ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَأَنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحديث ٥٣٥١ طرفه في: ٥٥ فتهج/٥١ تجريد. لهوى ودرگه‌پاوه‌که‌ی رُویشت = به‌رگی یه‌که‌م ل/٣٧) (١٧٩٧).

١٧٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ. (الحديث ٥٣٥٣، طرفاه في: ٦٠٠٦، ٦٠٠٧) (١٧٨٩).

نه‌بو هورمیره - ږمزی خوای لی بی- دغه‌رموی: خوښه‌ویست - دروودی خوای له‌سهر- فهرمووی: (که‌سی تیښکوشی له‌پیناوی ژنی بی می‌ردو مروقی هه‌ژاردو، ساغ بو ږمزی خودای که‌وره به‌خیویان بکاو خزمه‌تیاں بکا، زیوار و گوزمرانی ئاسوودمیان بو فهرامهم به‌ینی، نه‌وه به‌فهد نه‌وه که‌سه خیرو پاداشی بو هه‌یه: که‌ساغ له‌به‌ر ږمزی خودا خه‌بات ده‌گیږی و غه‌زاده‌کاو ناودم‌ده‌کات به‌غه‌زاکار له‌ږیگه‌ی خوادا، یا به‌فهد نه‌وه که‌سه خیرو پاداشی باشی بو هه‌یه که‌به‌شو هه‌رشه و نوږزبکا و لیی سارد نه‌بیته‌وهو، به‌ روژیش هه‌میشه به‌روژو بیو سال دوانزه مانگه به‌روژوو بی یه‌ک روژی لښه‌شکینی). (ریاض ١/ ل/ ٢٣٢ - ژماره ٦/ ١٢٦٥).

(١٧٩٧) اخرجہ مسلم فی الزکاة، باب: فضل النفقة، علی الأقربین، رقم: ١٠٠٢.

(١٧٩٨) اخرجہ مسلم فی الزهد و الرفائق، باب الأحسان إلى الأرملة... رقم: ٢٩٨٢.

۱۷۹۹- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبِيعُ تَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَيَخْسُ لَهُلِهِ قُوتَ سَنَتِهِمْ. (الحديث ۵۳۵۷) (۱۷۹۹):

عومەر - ۲/مزاى خواى لى بى- فہرمووی: پیغہ مہر - دروودى خواى لہ سہر- کہ بہہ رى باخہ خورماکانى بہنى نہزیرى دہفروشت، کہ لہفہیئى غہزای خہبہر دہستى کہوتبوو، ہہموو سالى بہشى نانى سالى خیزانہ کہی لکدانہ ناو، نہوہى لہوہ دہمایہوہ، دہیدا بہچہک و تفاقى غہزا). (تاج/۲ ل/۱۹۶ ۷/۲).

ماموستای گہورہو مہزن عہسقہ لانى دہفہرموى: نامہى ژپوار و نہفہقات بیستو پینج فہرموودہى بہرزہوہکراوى لہخوگرتوودہ، سیانیان بى رشتن، ہہموویان دووبارہن سیانیان نہبى، نہو سیانہیش نہمانہن، فہرموودہکہى نہبوہورمیرہ (السّاعى على الأزملة والمُسکين) = ۱۷۹۸ تجرید = ۵۳۵۳ فتح الباری موسلیم گپراویہتیہوہ. تہعلیقہکہى ثیبونوعہباس و تہعلیقہکہى موعاویہ لہبارہى ژنانى قورہیشہوہ = ۵۳۶۵ فہتج لہموسلیم دا تہخریج نہکراون.

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۷۳- نامہى خواردہ مہنیہکان * کتابُ الأطعمَةِ

۱۸۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنِي جَهْدٌ شَدِيدٌ فَلَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَاسْتَقْرَأْتُهُ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَدَخَلَ دَارَهُ وَفَتَحَهَا عَلَيَّ فَمَشَيْتُ غَيْرَ بَعِيدٍ فَخَرَزْتُ لَوَجْهِهِ مِنَ الْجَهْدِ وَالْجُوعِ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي فَقَالَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ فَأَخَذَ يَدَيَّ

فَأَقَامَنِي وَعَرَفَ الَّذِي بِي فَأَلْطَقَ بِي إِلَى رَحْلِهِ فَأَمَرَ لِي بِعُسٍّ مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ عَذَّ يَا أَبَا هِرٍّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ ثُمَّ قَالَ عَذَّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ حَتَّى اسْتَوَى بَطْنِي فَصَارَ كَالْقَدْحِ قَالَ فَلَقِيتُ عُمَرَ وَذَكَرْتُ لَهُ الَّذِي كَانَ مِنْ أَمْرِي وَقُلْتُ لَهُ: فَوَلَّى اللَّهُ ذَلِكَ مَنْ كَانَ أَحَقَّ بِهِ مِنْكَ يَا عُمَرُ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَقْرَأْتُكَ الْآيَةَ وَلَأَنَا أَقْرَأُ لَهَا مِنْكَ قَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَكُونَ أَذْخَلْتُكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي مِثْلُ حُمْرِ النَّعَمِ. (الحديث ۵۳۷۵ طرفاه في: ۶۲۴۶، ۶۴۵۲) (۱۸۰۰).

ئەبوھورمیرە - پرمزای خوای لی بی- فەرمووی: جارئ لەتاوبرسیتی ووزەم تیادا نەمابوو، ویستم بەبیانوویەک کەسێ لەگەڵ خۆی بمباتەووە و تیرانەم و ئاوم بکا، دەرچووم بەم نیازە گەیشتم بەعومەری کورپی خەتتاب، داوام لێکرد کە فلانە ئایەتەم لەقورئانی پیروزی بی بلی، لە دڵەووە مەبەستم ئەووە بوو کەبەم بۆنەیهووە هەست بکا کەمن برسیم و نانو ئاویکم پێ بدا، بەلام عومەر ئایەتەکە ی پێ گوتەم و لەمەبەستەکەم حالی نەبوو، بەجێی هیشتەم و پۆیشتەووە بۆ مائەووەی.

جا تۆزی پۆیشتەم و لەبەر شەگەتی و برسیتی لەپەورووگەوتەم و بوورامەووە و لەسەر خۆ چووم، کاتیکم زانی پیغمەر - دروودی خوای لەسەر بی- لەدیارم پاوەستاو، فەرمووی: (ئەبو هیڤ!). گوتەم: بفرموو ئەی سەرور، فەرموودەت لەسەر سەر. جادەستی گرتەم و هەلێ ساندەم سەر پێ و لەگەڵ خۆی بردمیەووە بۆ مائەووە، هەستی کرد کە لەبەرچی وام بەسەرھاتوووە فەرمانی کرد پرجامی شیریان بۆم هیئا، لێم خواردەووە، بەلام فەرمووی: (دووبارە ی بکەرەووە ئەی ئەبو هورمیرە!) منیش دووبارە شیرم خواردەووە، دیسان فەرموویەووە: (دیسانەووە دووبارە ی بکەرەووە). منیش بۆجاری سیھەم تەواو تەواو تیرم لە شیرەکە خواردەووە، هەتا سکەم وەک دووخ رێک بۆووە.

(۱۸۰۰) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة، في استقرائه عمر الآية (فتح) ۱۰/ ص ۷۲۴ - خاتمة كتاب الأطعمة - المترجم.

ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: ئەو دوا کە گەیشتم بە عومەر، ھالیم کرد، لە ھالە کەو چیرۆکە کەم لە نووکەووە بۆ گێڕایەو، وەپێم گوت: ئەو عومەر! خوای گەورە ئەم ئەرکە سێارد بە پیغەمەری خودا، کە دیارە ئەو لەتۆ لە پیشتەرە بۆکاری خیری وا. عەرزیشم کرد: بە خوا کە ئەو ئایەتەم لەتۆ پرسییەو مەبەستم ئەو بوو کە لەو شەکەتی و برسیتی یە پزگارم بکە، دەنا خۆم لەتۆ ئایەتە کەم باشتر دەرانی!!

عومەر، کە لە ھالە کە ھالی بوو ھەرمووی: تازە ئەو دەم لە کێس چوو، بەو خوایە تۆم بێردایەتەو بەو مەلەو لە گەڵ خۆما و ئاوو نانم بۆ دانایایە، ئەو دەم بەلاو بەشتەر لە پانەوشتی سوور، کە باشترین سامانی عەرەب.

۱۸۰۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّخْفَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ يَمِينِكَ وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ. فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. (الحديث ۵۳۷۶، طرفه في: ۵۳۷۷، ۵۳۷۸) (۱۸۰۱).

عومەری کۆری ئەبو سەلەمە - پزەزای خوای ئی بێ- ھەرمووی: منال بووم، پیغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- خۆی بە خێوی دەکردم، چونکە زێکۆری بووم، کۆری ئومموسەلەمە بووم، کە ھاوسەری پیغەمەر بوو، - دروودی خوا لەسەر پیغەمەر و پزەزای خوا لە ھەموو ھاوسەرە بە پزەزەکانی، کە نانم دەخوارد دەستم دەگێرا بە ناو لە گەنە کەدا، بە ئارمەزووی خۆم، جا ھەزەرت - دروودی خوای لەسەر بێ- تەمینی کردم و ھەرمووی پێم: (پۆلە: کەنان دەخۆی لەسەر تاو و ناوی خوا بێنەو بیسمیلا بکەو، بە دەستی راستت بخۆو لەبەر دەمی خۆتەو بخۆو دەست مەگێرە بەم لاوлада، مەگەر لەبەر عوزر).

عومهر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: نیتر لهوساوه ههتا ئیستا ههربهه
شیوهیه نان دهخۆم که پیغه مهه فیری کردووم. (تاج/ ۴/ ز/ ۱۶/ ل/ ۴۶/ ز/ ۲-
سه رباسی دهستووری نانخواردن - ش/ د/ ت + ریاض/ ۱/ ز/ ۳۸/ ل/ ۲۵۰/ ز/ ۲۹۹ +
ریاض/ ۲/ ل/ ۲۴۸/ ز/ ۱۰۰/ ز/ ۷۲۸).

روونکردنه وه:

سوننه ته شت به دهستی راست شت بخوری، مه گهر له بهرناچاری و مه هانه ی
پهوا، وهك نه خووشی و برین و شتی وا، به زهینم که سی چه په وانه نه بی و اباشه،
که هه وئ بدا به دهستی راست بخوا، به لام نه گهر بو ی زه حمهت بوو، دروسته
دهستی چه پی به کار بهی نی.

عومهری کورپی نه بو سه له مه - پرمزای خوای لی بی- هه نه زای پیغه مهه بووه،
له سالی دووی کۆچی دا، کاتی باوک و دایکی کۆچکار بوون، له خاکی حه به شه
له دایک بووه، له رۆژه که ی خه نده قا له گه ئ ئیبنو زوبهیرا، له ناو
خه نده قه که دا بوون، له گه ئ سو پای ئیمامی عه لی دا ئاماده ی جهنگی نه ل-
جه مه ل بوو، که له دژی له شکری عایشه بوو، هه لی کردی به بهرپرسی سه ر
ولاتی فارس و به حرهین، کۆمه ئی فهرمووده ده گپرتیه وه، له ریجالی
صه حیه ی نه، هه روا له کتیه شایسته گانی تری فهرمووده دا فهرمووده ی تری
هه یه، نه م زاتانه راوی فهرمووده گانی بوون: محمدی کورپی، سه عیدی کورپی
مسیب، عوروه، نه بو ئومامه، وهه بی کورپی کیسان و کهسانی تریش،
له سه رده می جینشینیی عه بدوله لیکی کورپی مه روانا، له مه دینه سالی هه شتاو
سیی کۆچی، به مه رگی خوا مردووه، نزیکه ی هه شتا سالی ژیاوه، دوو
فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، یه کیکه له هاوپی بجوکه گانی پیغه مهه -
دروودی خوای له سه ر بی- ته مه ن درێژ بووه، بپروانه به رگی یه که م، لاپه ره/ ۱۸
فهرمووده ی ژماره/ ۹۴ بو زانی نی ژیا نامه ی ئوم سه له مه ی دایکی.

۱۸۰۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: ثَوَّقِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ شَبَعْنَا مِنَ الْأَسْوَدَيْنِ: التَّمْرَ وَالْمَاءَ. (الحديث ۵۳۸۳ طرفه في: ۵۴۴۲) (۱۸۰۲).

عائيشه - پرہزای خواى لى بى- فہرمووى: ھەل لەگەڵ تیرسكى خویمان لەخورماو ناو خوارد، ئیتر ئەوەندەى پى نہچوو، پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- ومفاتى کرد. (تاج/ ۹/ ل ۳۱۶/ ۵+ ۶) + (ریاض صالحین/ ۲/ ل ۶۴/ ز ۶۵/ ۴۹۲).

۱۸۰۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَكَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُبْزًا مُرَقَّقًا، وَلَا شَاةَ مَسْمُوطَةً حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ. (الحديث ۵۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲۱، ۶۴۵۷) (۱۸۰۳).

ئەنەس - پرہزای خواى لى بى- فہرمووى: پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- عەتا چووہ دیوانى خودا، نہناى تیری و نہمەرى بریانی نہخوارد.

۱۸۰۳م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي رِوَايَةٍ، قَالَ: مَا عَلِمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عَلَى سَكْرَجَةٍ قَطُّ، وَلَا خُبْزَ لَهُ مُرَقَّقٌ قَطُّ، وَلَا أَكَلَ عَلَى خِرَانٍ قَطُّ. (الحديث ۵۳۸۶ طرفاه في: ۵۴۱۵، ۶۴۵۰) (۱۸۰۳م).

دیسان ئەنەس - پرہزای خواى لى بى- دھەرموى: من ناگام لى بى پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- لەسەر قەردوانەى رازاوہ ھەرگیز نانی نہخواردووہ، یالەسەر خوان (میز) نانی نہخواردووہ، یانانی تیری بو نہکراوہ. بەقەتادەیان گوت: ئەى لەسەرچى نانیاں دەخوارد؟ فہرمووى: لەسەر سفرە. (تاج/ ۴/ ز ۱۹/ ل ۶۵/ ۵).

(۸۰۲) أخرجه مسلم في الزهد و ارقاق، رقم: ۲۹۷۵.

(۸۰۳) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أنس (ما رأى شاة سميطة). فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ -

الترجم

خاتمة كتاب الأطعمة.

(۸۰۳م) الظاهر لم يوافقه مسلم على تخريجه -الترجم.

۱۸۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ. (الحديث ۵۳۹۲) (۱۸۰۴).

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای لی بی- فەرمووی: خۆشەوێست - دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرمووی: (نانی دوو کەس بەشی سێ کەس دەکا، وەنانی سێ کەس بەشی چوار کەس دەکا). (تاج/ ۴ ل/ ۶۷ ز/ ۲۰ ژ/ ۱ ش/ ت) + (ریاض/ ۲ ل/ ۲۶۲ ز/ ۱۱۰ ز/ ۷۵۵ + ۷۵۶).

۱۸۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُؤْتِيَ بِمَسْكِينٍ يَأْكُلُ مَعَهُ، قَالَ نَافِعُ الرَّائِي عَنْهُ: فَأَذْخَلْتُ رَجُلًا يَأْكُلُ مَعَهُ فَأَكَلَ كَثِيرًا فَقَالَ يَا نَافِعُ لَا تُدْخِلْ هَذَا عَلَيَّ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ. (الحديث ۵۳۹۴ - طرفاه في: ۵۳۹۳، ۵۳۹۵) (۱۸۰۵).

نافیع - پەرحمەتی خودای لی بی- فەرمووی: دەستووری ئیبنو عومەر - پرمزای خوای لی بی- وابوو نانی بەتەنیا نەدەخوارد، هەمیشە نانی لەگەڵ هەزاراندا دەخوارد، ئەگەر کەس نەبوابێ، هەزارێکیان بۆ پەیدا دەکرد، هەتا نانی لەگەڵدا بخوات، جا جارێ هەزارێکم برد بۆلای، نانی لەگەڵیدا خوارد، بەلام زۆر زۆری خوارد. فەرمووی: ئەو نافیع! جارێ تر ئەمە مەهینە بۆم کەنانم لەگەڵدا بخوات، چونکە من لەپێغەمەرم ژنەوتوو - دروودی خوای لەسەر بی- دەیفەرموو: (موسولمان کەمخۆرە و بەهتیااتە و خواردنی بەپیت و فەرە، دەلێی لەچاو کافردا یەک گەدە هەیە، بەلام بیپروا چاو برسییەو سکه پۆو سکدراوه و خواردنی بی پیت و فەرە، بۆیە هەردەخواو تیرناخوا و تیر نابێ،

(۱۸۰۴) أخرجه مسلم في الأشربة: باب فضيلة المواساة في الطعام: رقم/ ۲۰۸۵.

(۱۸۰۵) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: المؤمن يأكل في نعي واحد: رقم/ ۲۰۶۱-۲۰۶۰.

وہك له چاو پیاوی موسولماندا جهوت ورگی هه بی وایه). (تاج/ ۴ ل/ ۵۳ ز/ ۱۶ ز/ ۱۹ + ۲۰ ش/ ت + م/ ت).

۱۸۰۶- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ: (لَا أَكُلُ وَ أَنَا مُتَّكِئٌ). (الحديث ۵۳۹۹ طرفه في: ۵۳۹۸) (۱۸۰۶).

ئه بو جوحه یفه -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: لەخزمه تی پیغہ مهردا بووم -دروودی خوای لەسەر بی- پیاویکی لەلابوو، پیی فہرموو: من به پال کهوتنه وه شت ناخۆم. (تاج/ ۴ ل/ ۵۱ ز/ ۱۶ ز/ ۱۲ ب/ د/ ت/ ن) + (ریاض الصالحین/ ۲ ل/ ۲۵۸ ز/ ۱۰۸ ز/ ۷۴۶).

۱۸۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ. (الحديث ۵۴۰۹ طرفه في: ۳۵۶۳ = بهرگی/ ۴ ل/ ۱۰۹) (۱۸۰۷).

ئه بو هورهیره -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہ مهردا دروودی خوای لەسەر بی- هەرگیز خراپە ی لەخواردن و نان و ئاو نەدەگرت، ئەگەر حەزی لیی بوایه دەیخوارد، دەنا ئەگەر بەدلی نەبوایه وازی لی دەهینا). (تاج/ ۴ ل/ ۵۱ ز/ ۱۶ ز/ ۱۱) + (ریاض الصالحین/ ۲ ل/ ۲۵۳ ز/ ۱۰۱ ز/ ۷۳۶).

۱۸۰۸- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: هَلْ رَأَيْتُمْ فِي زَمَانِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّقِيُّ؟ قَالَ: لَا، قِيلَ: كُنْتُمْ تَنْخَلُونَ الشَّعِيرَ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنْ كُنَّا نَنْفُخُهُ. (حديث ۵۴۱۰، طرفه في: ۵۴۱۳) (۱۸۰۸).

(۸۰۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي جحيفة، (لا أكل متكئا) (فتح/ ۱۰ ص/ ۷۳۴ خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

(۸۰۷) أخرجه مسلم في الأشربة: باب: لا يعيب الطعام، رقم/ ۲۰۶۴. راجع رقم/ ۱۴۳۶ تجريد.

(۸۰۸) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ۱۰ ص/ ۷۳۴ - خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

گوترا به سه هل - پرمزای خوای لی بی- نایا پیغمه مهر - دروودو سلّاو و
 صهلاوات و رهمهت و بهرکات و سۆزو پیروزی خوای گهوره و سهروهری له سه ر
 بی- نایا پیغمه مهر نانی تیری ناردی سپی خواردوو؟ فهرمووی: نه ئیمه و نه
 پیغمه مهر، تا نه و روژدی که پیغمه مهر چوو دیداری خودا چاومان به نانی سپی
 نه که وت. گوتیان پیی: نهی چۆن چۆنی ناردی جۆتان چار ده کرد؟ نایا
 دمتانبیژایه وه؟ فهرمووی: نه، به لام فوومان لیی ده کرد، ئیتز نه و سۆس و
 شتهی که باده میرد نه و ده میرد و نه و دهیسه ده مایه وه ده مان گرتیه وه ده مان
 شیلاو ده مان کرد به هه ویر. (تاج/ ۹/ ل ۲۲۴/ ز ۱۷/ ز ۹۹/ ت/ ب).

۱۸۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَسَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَوْمًا، بَيْنَ أَصْحَابِهِ ثَمْرًا فَأَعْطَى كُلَّ إِنْسَانٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ، فَأَعْطَانِي سَبْعَ ثَمَرَاتٍ،
 إِحْدَاهُنَّ حَشَقَةٌ، فَلَمْ يَكُنْ فِيْهِنَّ ثَمْرَةٌ أَعْجَبَ مِنْهَا شَدَتْ فِي مَضَاغِي. (الحديث
 ۵۴۱۱، طرفاه فی: ۵۴۴۱، ۵۴۱۱ م) (۱۸۰۹).

نه بو هورمیره - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: جاری پیغمه مهر - دروودی
 خوای له سه ر بی- له بهرکه می خۆراک، خورمای دابهش ده کرد به سه ر
 هاوړپیانیدا، هه رکه سه ی به ژماره دهوت دهنکی ده داپیمان، دهوت دهنکی دا
 به منیش، دهنکیکیان پووچه ل بوو، جیره وه بوو بوو، به لام له گه ل نه و دهیسه
 له لام له هه موویان خوشتربوو، چونکه نووسا به مه لاشوومه وه و به گران
 ده جوورا، وهک بنیشت و ماجووم هه تا تاوی جوویم، له بهر نه وه زۆر خوشت
 بوو له لام. (تاج/ ۴/ ل ۶۸/ ز ۲۰/ ز ۴/ ب/ ت).

١٨١٠- و عنه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ فَرَّ بِقَوْمٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ، فَدَعَوْهُ، فَأَبَى أَنْ يَأْكُلَ، وَقَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَشْبَعْ مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ. (الحديث ٥٤١٤) (١٨١٠).

نهبو هورميره - رهازي خواي لي بي- جاري له لاي كومه لي پياوموه رخت بوون مهريكي برياني يان بو دانرابوو، خهريكي خواردني بوون، خولكي نه بوهورميره يان كرد كه له گه ليان دا له گوشتي نهو مهريه برژاوه بخوات، به لام نه بو هورميره قايبيل نه بوو، لي لي نه خوارد، وه ههرمووي: (پيغه مهر - دروودي خواي له سهر بي- هه تا له دنيا در چوو، تييري له ناني جو نه خوارد، نيتر من چون دلم به رايي بدا، كه قاورمهو گوشتي برياني بخوم).

١٨١١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَدِيمِ الْمَدِينَةِ مِنْ طَعَامٍ بَرَّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ. (الحديث ٥٤١١/ طرفه في: ٦٤٥٤) (١٨١١).

عائيشه - رهازي خواي لي بي- ههرمووي: له و كاته وه كه پيغه مهر - دروودي خواي له سهر بي- كوچي كرد بو مهدينه، تا نهو روزهي كه خودا بهريه حمهت برديه وه بولاي خوي، خوي و خيزانه كهي سي شهو له سهر يهك تير سكي خويانيان له ناني گهنم نه خواردوو. (تاج/ ٩/ ل ٣١٥/ ز ٩٦/ ز ١/ ش/ ت).

١٨١٢- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا فَاجْتَمَعَ لِلذَّكَاءِ ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَّا أَهْلَهَا وَخَاصَّتَهَا أَمَرَتْ بِرُمَةٍ مِنْ ثَلْبِيَّةٍ فَطُبِخَتْ ثُمَّ صُنِعَ ثَرِيدٌ فَصَبَّتِ الثَّلْبِيَّةُ عَلَيْهَا ثُمَّ قَالَتْ: كُلْنَ مِنْهَا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الثَّلْبِيَّةُ مُجَمَّةٌ لِفُؤَادٍ

الْمَرِيضُ يُذْهِبُ بَعْضَ الْخُزْنِ. (الحديث ۵۴۱۷ طرفاه في: ۵۶۸۹ - ۵۶۹۰) (۱۸۱۲).

عائیشہ - پرزای خوی لی بی- کہ ہاوسہری پیغہ مہرہ - دروودی خوی لہ سہر بی- کاتی کہ سیکی دہمرد، ژنان کہ لیی گو دمبونہ وہ، کاتی کہ بلاومیان لی دمکردو دہمانہ وہ بہس کہسو کارو دمستو پیوہندمکہی خوی، دمستووری دمدا پر دیزہیک پہلوولہیان دمکردو دہیان کرد بہسہر تریٹدا، ٹہوسا عائیشہ بہ ژنہ کانی دہگوت: لہمہ بخون، چونکہ من خوم ژنہ وتوومہ لہ پیغہ مہر - دروودی خوی لہ سہر بی- دہیفہ رموو: (پہلوولہ بہری دلی نہ خوش دہگری و ناوسکی دہمہ وینیتہ وہو خہم و خہفہ تیش ہہنی دہرہ وینیتہ وہو). (تاج/ ۴/ ل/ ۲۰۸/ ز/ ۶۷/ ۱/ ۳+۲+۱).

۱۸۱۳- عَنْ حَدِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۴۲۶ طرفاه في: ۵۶۳۲، ۵۶۳۳، ۵۸۳۱، ۵۸۳۷) (۱۸۱۳).

حوزہ ہیفہ - پرزای خوی لی بی- فہر مووی: ژنہ وتم لہ پیغہ مہری خوشہ ہست و نازدار - دروودی خوی لہ سہر بی- دہیفہ رموو: (ٹاوریشم و دیباج لہ بہر مہ کھن، لہ حاجت و قاپ و قاچاگی زیرو زیویشا، نہشت بخون و نہشت بخونہ وہ، چونکہ نہ مانہ لہ جیہانا بو ٹہوانن و لہ دوارؤژدا بو خومانن). (تاج/ ۴/ ل/ ۶۴/ ز/ ۱۹/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن).

(۸۱۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: التلبينة مجمة لفؤاد المريض رقم/ ۲۲۱۶.

(۸۱۳) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب و الفضة،

له گێرانه وهکی تاجول نوصولدا: هه رکه سی له حاجه تی زیڤدا، یا له حاجه تی زیودا شت بخوا، یا شت بخواته وه ئه وه قلبه قلب ناگری دۆزه خ دمڤزینیته ناوسکی خۆیه وه).

روونکردنه وه:

مه به ست له خۆمان موسولمانانه، مه به ستیش له وان ناموسولمانانه، لیڤدا دوو خالی سه ره کی هه یه:

یه که م: بڤیری ژن له م چوارشته دا له بیاو جیا یه، زیڤو زیوو ئاو ریشم و دیباج بۆ ژن ڤه واو دروسته، ته نیا وه ک حاجه ت و قاپ و قاجاخ ئه م چوارشته بۆ ژنیش نادرسته. به لام به شیوه ی گشتی کڤین و فروشتن و بازرگانی کردن به م چوارشته وه بۆ هه موو موسولمانی، نیڤ بی، یا می بی، دروسته، له گه ل هه ندی مه رجی تایبته که ئیستا شوینی ئه و ورده کاریه نییه، له بهر ئه وه دروست کردنی پارچه و خشل و که لوپه ل و شتی و له م شتانه دروسته، وه داده نڤ به که سابه تی هه لال، هه مووشمان دزمانین که کاسب خۆشه ویستی خوا یه. (بڤ: فیه کی ناسان/ ۱ ل/ ۲۱ ز/ ۶).

دوو هه م: ئه و ڤسته یه ی له فه رموو ده که که ده فه رموی: (ئه م چوار شته بۆ بی ڤروایانه له جیهانا) ئه وه بۆ به یانی واقع و رووداوه، نه وه ک بۆ به یانی ئه وه بی که ئه مانه له دنیا دا بۆ ئه وان هه لال و ڤه وان.

ته نیا ئه وه ند هه یه ده سه لاتی ولاتی ئیسلام ده توانی ئه م شتانه له موسولمان قه دهغه بکا، مه گه ر له سنووری ڤه وای خۆیا نا، به لام بۆی نییه ئه م چوارشته له ناو موسولمان قه دهغه بکات!!

۱۸۱۴ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ أَبُو شُعَيْبٍ وَكَانَ لَهُ غُلَامٌ لَحَامٌ فَقَالَ: اصْنَعْ لِي طَعَامًا أَذْغُو رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسَةَ خَمْسَةٍ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَامِسَ خَمْسَةٍ، فَتَبِعَهُمْ رَجُلٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكَ دَعَوْتَنَا خَامِسَ خَمْسَةٍ،

وَهَذَا رَجُلٌ قَدْ تَبِعَنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَذْنْتُ لَهُ وَإِنْ شِئْتَ تَرَكْتُهُ. قَالَ: بَلْ أَذْنْتُ لَهُ. (الحديث ۵۴۳۴ أطرافه في: ۲۰۸۱، ۲۴۵۶، ۵۴۶۱) (۱۸۱۴).

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری -پەزای خوای ئی- فەرمووی: پیاویکی ئەنصاری ناوی ئەبو شوعەیب بوو، خوڵامیکی گۆشتفرۆشی هەبوو، پیی گوت: نانێ دروست بکە، پیغەمەر و چوار کەسی تر خەڵک دەکەم، جا پیغەمەر و چوارکەسی تری بانگ کرد، پیاویکیش شوینیان کەوت، کە گەیشتنە بەردەرگای مالهە، پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر پی- بەخاوەن مالهەکی فەرمووی: (ئەم پیاووە شوینمان کەوتوو، کە تۆخوڵکت کردین ئەومان لەگەڵ نەبوو، جا ئەگەر پێی ئەدەی ئەوا دێه ژوورەو، ئەگەر حەزیش ئەکەیت ئەوا دەگەرپێتەو؟ خانە خویکەیش گوتی: قوربان! رێگەیی پی ئەدەم، با بفەرموئ لەگەڵ ئێو). (ریاض ۲/ ز ۱۰۳/ ل ۲۵۴/ ژ ۷۳۹ چاپی دووهم).

۱۸۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الرُّطْبَ بِالْقِثَاءِ. (الحديث ۵۴۴۰، طرفاه في ۵۴۴۷، ۵۴۴۹) (۱۸۱۵).

عەبدوڵلای کورپی جەعەفەری کورپی ئەبو تالیب -پەزای خوا لە خۆیی و بابی پی- فەرمووی: پیغەمەرم دی -دروودی خوای لەسەر پی- فەریکە خورما (روتاب)ی دەخوارد بە ترۆزییەو. وە فەرمووی: (فینکی ترۆزیەکە گەرمکی خورماکە دەشکێنێ). (تاج ۴/ ز ۲۱/ ل ۷۳/ ژ ۳+۲).

روونکردنەو:

پشتهی ئەم فەرموودەیە لە پشته چوارینەکانی بوخارییە، پیاوانی پشتهکە ئەمانەن (بەروانە: ژمارە/ ۶۹۴ = بەرگی دووهم لاپەرە/ ۱۱۶):

(۸۱۴) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: ما يفعل الضيف إذا تبعه غير من دعاه... رقم/ ۲۰۳۶.

(۸۱۵) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: أكل القثاء بالرطب، الرقم/ ۲۰۴۳.

۱. مامؤستای بوخاری، که بوخاری ئەم فەرموودمیهی لەووه
گیراومتهوه، کهناوی عەبدولعەزیزی کورپی عەبدووللایه.

۲. شیخی شیخەکەیی بوخاری، کهناوی: ئیبراھیمی کورپی سەعدی کورپی
ئیبراھیمی کورپی عەبدولرەحمانی کورپی عەوفا (بروانه: ژماره: ۹۹۳ ته جرید
= ۲۰۴۸ فتح الباری - بهرگی ۲/ ل ۵). مامؤستای مامؤستاکەیی بوخاری ئەم
فەرموودمیه لەباوکی خۆیهوه دەگیرێتەوه که:

۳. سەعدی کورپی ئیبراھیم، کورپی عەبدولرەحمان کورپی عەوفا، ئەویش
ئەم فەرموودمیه دەگیرێتەوه له:

۴. عەبدووللای کورپی جەعفەری کورپی ئەبوتالیب، رەزاو رەحمەتی خودا
لە هەموویان بێ- (بروانه: ژماره: ۷۶۱ ته جرید = ب/ ۱/ ل ۷۸۸). پیاوی سییەم
لەم فەرموودمیهدا، کەسەعدە لە گچکەیی پەپرەوانه، واتە: لە صقاری تابعینه،
کەناسراون بەچینی دووومی موسوولمانان، پیاوی چوارەمیش کە عەبدووللای
کورپی جەعفەر لە گچکەیی هاوپیانیان، واتە: صقاری صەحابەیه، کە پیغمەر
مردوووە ئەو ماناکار بوو. دوو فەرموودەیی لەبوخاریدا هەیه، لەخاکی
حەبەشە، کاتێ باوک و دایکی لەوێ کۆچکار بوون عەبدووللای لەدایک بوو،
دایکی ناوی ئەسمائی کچی عومەیه، یەکەم منائی موسوولمانە کە لەحەبەشەدا
لەدایک بوو، کاتێ باوک و دایکی لەحەبەشەو هاتن بۆ مەدینە ئەویش
لەگەڵیان هات، دووبرای باوک و دایکی تریشی هەبوو، کەناویان موحەمەد و
عەون بوو، ئەوانیش لەپاڤۆرەکەدا لەگەڵ ئەوانا کۆچیان کرد بۆلای پیغمەر،
لەمەدینە، پیغمەر -دروودی خوای لەسەر بێ- دەستی هێنا بەسەریداو،
فەرمووی: (خودایە: چیگەیی جەعفەر بەمنالەکانی پربکەرەوه). کاتێ
پیغمەر -دروودی خوای لەسەر بێ- مرد، عەبدووللای تەمەنی دە سال بوو،
لەجەنگی صفین دا عەبدووللای یەکێ بوو لەفەرماندەکانی ئیمامی عەلی،
عەبدووللای زۆر سەخی بوو، تەنانەت ناسراو بوو بە: بەحری جوود، واتە:

دمریای سه خیتی، پایاوکی پیواوانه‌ی ره‌وشت به‌رزی زمان پاک و ره‌وشت پاک
 بوو، رای وابوو که گوی گرتن له گورانی و له‌دمنگی خوش هه‌یدی نییه،
 فه‌رمووده‌ی له‌پیغه‌مه‌ره‌وه له‌به‌رکردوو، ئه‌م زاتانه له‌وه‌وه، له‌پیغه‌مه‌ره‌وه،
 فه‌رمووده‌مکانی ئه‌ویانگی‌پارامته‌وه؛ دوو‌کوره‌که‌ی خوی؛ ئیسماعیل و مو‌عاویه،
 هه‌روا ئه‌بوجه‌عه‌ره‌ محمه‌دی کوری عه‌لی و قاسمی کوری مو‌حه‌مه‌د و
 عورو‌ی کوری زوبه‌یر و سه‌عدی کوری ئیبراهیمی ئه‌کبه‌ر و شه‌عی و مورق
 العجلی و عه‌بدو‌ل‌لای کوری شدادو حه‌سه‌نی کوری سه‌عدو عه‌باسی کوری
 سه‌هلی کوری سه‌عدو که‌سانی تریش. له‌مه‌دینه مرد، سالی هه‌شتای کۆچی،
 له‌ته‌مه‌نی نه‌وه‌د سالی‌دا، (به‌روانه؛ فه‌رمووده‌ی ژماره‌/ ۱۵۷۶ ته‌ج‌رید = ۴۲۳۰،
 ۴۲۳۱، فتح الباری + ۱۵۸۰ ته‌ج‌رید = ۴۲۶۱ فتح الباری = به‌رگی چواره‌م ل/ ۳۲۱)
 + (تاج/ ۴ ز/ ۱۰۲ ل/ ۳۲۷ ز/ ۱).

۱۸۱۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ بِالْمَدِينَةِ يَهُودِيٌّ
 وَكَانَ يُسَلِّفُنِي فِي تَمَرِي إِلَى الْجَدَادِ وَكَانَتْ لِحَابِرِ الْأَرْضِ الَّتِي بِطَرِيقِ رُومَةَ
 فَجَلَسْتُ فَخَلَا عَامًا فَجَاءَنِي الْيَهُودِيُّ عِنْدَ الْجَدَادِ وَلَمْ أَجِدْ مِنْهَا شَيْئًا فَجَعَلْتُ
 أَسْتَنْظِرُهُ إِلَى قَابِلٍ فَيَأْتِي فَأُخْبِرَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ
 امْشُوا نَسْتَنْظِرُ لِحَابِرِ مِنَ الْيَهُودِيِّ فَجَاءُونِي فِي تَخْلِي فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ الْيَهُودِيَّ فَيَقُولُ أَبَا الْقَاسِمِ لَا أَنْظِرُهُ فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَامَ فَطَافَ فِي التَّخْلِ ثُمَّ جَاءَهُ فَكَلَّمَهُ فَأَبَى فَقُمْتُ فَجِئْتُ بِقَلِيلِ رُطَبٍ فَوَضَعْتُهُ
 بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَكَلَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ عَرِيضُكَ يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ
 فَقَالَ افْرُشْ لِي فِيهِ فَفَرَشْتُهُ فَدَخَلَ فَرَقْدَهُ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ فَجِئْتُهُ بِقُبْضَةٍ أُخْرَى فَأَكَلَ مِنْهَا
 ثُمَّ قَامَ فَكَلَّمُ الْيَهُودِيَّ فَأَبَى عَلَيْهِ فَقَامَ فِي الرُّطَابِ فِي التَّخْلِ الثَّانِيَةِ ثُمَّ قَالَ يَا جَابِرُ
 جِدْ وَأَقْضِ فَرَقَفَ فِي الْجَدَادِ فَجَدَدْتُ مِنْهَا مَا قَضَيْتُهُ وَفَضَّلْتُ مِثْلَهُ فَخَرَجْتُ حَتَّى

جَنَّتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَشَّرْتُهُ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ. (الحديث ٥٤٤٣) (١٨١٦).

جابیری کو پی عہدوللہ - پرمزای خوائی لی بی۔ فہرمووی: جوولہکھین
لہمہدینہ ہہبوو، پیٹھکی پارہم لکی و مردہگرت بہسہلہم بہسہر خورما ہہتا
کاتی پنینی، باخہ خورمایہکم ہہبوو، لہریگہکھی بیری رومہ بوو، نہو سائلہ
پرمزہ خورماکہ بہری نہگرت، مہگہر زور کہم، نہوہیش دہبوو بہہوی
دواکہوتنی دانہوہی سہلہمہکھی سہرم، جا کاتی خورماپنین، کابرای
جوولہکھ ہات بولامن داوای خورماکہی لیم کرد، منیش ہیچم لی نہپنی بوو،
لہبہر نہوہ داوام لی کرد کہ ہہتا سالی ناپیندہ مؤلہتم بدات، بہلام قاییل
نہبوو مؤلہتی نہدام. نہمہ نہگیپنہوہ بو پیغہمہر - دروودی خوائی لہسہر
بی۔ نہویش بہہاوپیکانی لای خوی دہفہرموی: (بابرپوین داوای مؤلہتی
دواخستن لہو جوولہکھیہ بکہین، کہ مؤلہتی جابیر بدا تاسائی). جا لہناو
پرمزہ خورماکہ مابووم ہاتن بولام، وہ پیغہمہر - دروودی خوائی لہسہر بی۔ لہم
بارہیہوہ زوری لہگہل کابرای جووہ فہرموو، سوودی نہبوو، ہہموو جاری
کابرای جوولہکھ بہپیغہمہری دہگوت: نہی نہبوو ہاسم! مؤلہتی جابیر نادہم،
جا کاتی پیغہمہر - دروودی خوائی لہسہر بی۔ پوانی حالہکھ وایہ، ہہلسا
خولیکی خوارد بہناو باخہ خورماکہدا، دیسان ہاتہوہ بولای کابرای
جوولہکھو لہم بارہیہوہ قسہی لہگہل کردہوہ، دیسان جووہ ملی نہدا و قاییل
نہبوو مؤلہتی جابیر بدات، جا منیش ہہلسام چووم ہہنی فہریکہ خورمای
تازہم ہیئا و لہبہردہم پیغہمہردا دامنا بوئی، نہویش لکی نوش کرد، نہوجا
فہرمووی: (نہی جابیر! ساباتہکھت، کہلہناو نہم باخہدا، ستاری تیا دہگریٹ
لہکوئی یہ؟) منیش نیشانم دا و جیگہکھیم پی گوت. فہرمووی شتیکم لہبنیا

بؤ راخه، نهوجا ته شریفی چووه ناو ساباته کهو سه رخه ویکی تیا شکاند و نهوسا خه بهری بؤوه، جا چه پکی فهریکه خورمای ترم بؤیهینا و لکی خوارد، نهوسا هه ئساو قسه ی له گهل جووله که که له م بارمیه وه کرده وه، به لام جووه رازی نه بوو، نه نجا به ناو بهری تازه ی باخه که دا، که هیشتا به دارم وه بوو. جاری تر سووراپیه وه و نرای پیروزی و پیت و فهری دیسان به سهردا خوینده وه، نهوسا به پستی پیت و فهری خودا فهرمووی: (دهست بکه به رنینی خورمای باخه کهو به ته وای سه له می جووله که کهم دایه وه، وه نه و منده ی تریشی لی زیاد بوو، جا له خوشی نه وه ی که نیمه به ته مای نه و میش نه بووین که بهری باخه که به شی فهرزی جووله که که بکا، که چی له پیت و فهری پیغه مهر وه دوو نه و منده ی تیا بوو رویشتم بؤلای پیغه مهر، وه موژده ی نه م پیت و فهر و پیروزی به م پی دا، نه ویش بؤ روونکردنه وه ی نه م موعجیزه گه وره یه، که به لگه یه له سهر پیغه مهرایه تی نه و که سه ی که له سهر ده ستیدا پرووی داوه فهرمووی: (شایه تی دده م که من پیغه مهری ره وانه گراوی خودام، دهنه خودا موعجیزه ی وا گه وره ی له سهر دهستی مندا پیشان نه ئه دا). (بروانه: تاج/ ۴/ ز/ ۱۰۸ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱/).

۱۸۱۷ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَصَبَّحَ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ. (الحديث ۵۴۴۵ أطرافه في: ۵۷۶۸، ۵۷۶۹، ۵۷۷۹) (۱۸۱۷).

سه عدی کوپی نه بو وه قاص پرزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رمووی: (هه رکه سی به یانیان له سه- خورینی، جهوت دهنک خوما (عه جوه) بخوات، نیتر نهو رۆزه نه زههرو نه جادوو زیانیان نابی بۆ). (تاج/ ٤/ ز/ ٦٥/ ل/ ٢٠٣/ ژ/ ١).

١٨١٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ حَتَّى يُلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا. (الحديث ٥٤٥٦) (١٨١٨).

ئیبو عه باس- پرزای خویان لی بی- دمه رمووی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رمووی: (که نان ده خون دهستی خۆتان مه سپن، هه تا خۆتان ده لیسنه وه، یا یه کی تر بۆتانی ده لیسیته وه!). (تاج/ ٤/ ز/ ١٦/ ل/ ٥٦/ ژ/ ٢٤).

پوو نکر دنه وه،

هو ی ئه م لسته وه یه نه وه یه که له فه رموده یه کی تر دا پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رمووی: (ئیه نازانن که پیت و فه ری خوار ده مه نی یه که تان له کامه ی دایه). (پروانه: ریاض الصالحین بهرگی/ ٢/ ل/ ٢٦٠/ ز/ ١٠٩/ ژ/ ٧٥٢).

وه کی تریش مه به ست له وه ی که که سی تر له پاش نان خوار دن دهستی بۆ بلیسیته وه نه گهر خو ی نه یلیسیایه وه، که سی که که قیزو بیژ له وه نه کاته وه، وه ک منالی خو ی و فه قی که بۆ پیرۆزی دهستی بلیسیته وه، به هه ر حال، به هیج شی وه یه که مه به ست نه وه نییه که موسو لمان کاری ناشایسته و باری ناله بار به رو پی بدا، ئه م جو ره کاره سونه ته، کردنی سونه تیش هه ر کاتی کیشیه کی بۆ موسو لمانان دروست ده کرد، نه وه نه کردنی له کردنی باش تره، وه ک زۆر له سونه ته کانی جه ج، نه گهر هه موو حاجی یه که له کاتی جه ج کردنا جه جه رو لئه سو ده ما ج بکا، یا نیسلامی رو کنی یه مانی بکا، یا دو ورکات

(٨٨) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: استحباب لعق الأصابع و القصعة ... رقم: ٢٠٣١.

نویژی سوننەت لەمە قامی ئیبراھیم بکا، ئەو ھەموو ھەجەکیان دەفەوتی،
یا ھەزاران کەس دەبن بەژێر پێو، ھەتا زۆر لەزانایانی خاوەن تەقوای ئەمپۆ
قسە لەو دەکەن، کە دروستە بۆ بەرژمەوێندی ئیسلام و موسوڵمانان تەری
ھەندی واجیبیش بکری، وەك کچی موسوڵمان بەبەرگی مۆدەو لەزانکۆ دەوام
بکا، ئەگەر دەوڵەت رێگەى نەدەدا بەبەرگی موسوڵمانانەو دەوام بکا،
ھەموومان دەزانین رۆژ گۆڤاوە، خەڵك خراب بوون، سەلبیەت و
سەھیۆنیەتیش قەت وەك ئەمپۆ، بەنەرمە برە، لەدزی ئیسلام سەنگەریان
نەگرتوو، لەھەمووی بھەتر لەوڵاتی ئیمەدا بەداخەو، مزگەوتەکان چۆلن،
مەیدان خالیە، زانای دانای کارا کەم بوو، ئەو مەیشی ھەیە کەنارخاوە!
بەتایبەتی لەوڵاتی ئیمەدا، کەسانى پەیدا بوون، پەرورەدی ناو زیاربن،
کەخۆیان پێى دەلێن: خەباتی ژێرزمینی، ئیستا ھەلیان بۆ پەخساو،
دەغزو کینەى پەنگەو خواردووی چەند سائەى ناو دەروونی پیسیان بەو
پەرى سەربەستییەو، وەبى پەروا لەدزی ئیسلام، وەك ئاودەستخانە دەردەى
ھەل دەپێژن، وە بۆ نەگبەتی ھەل و مەرجیکى واش پەخساو کەخەلك
گوێیان ئى دەگریو بگرە باومریشیان پىدەکا، بەتایبەتی لە کوردستانی
ئازاددا، بەناوی ئازادییەو، کۆمەلەى نیمچە میرزا و بەناو پۆشنیر، بە
کریگیارون، بۆ پەفکردن و تانەوتەشەردان لەئیسلام، ھەتا شیوەى جوانى گەلى
کورد ناشرین بکەن و ھەل بۆ دوژمن بسازیئەو کەگواپە کورد کافر
بونەتەو تا ئەنظامان بکەنەو.

۱۸۱۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدْ كُنَّا زَمَانَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ لَنَا مَنَادِيلُ إِلَّا أَكْفُنَا وَسَوَاعِدُنَا وَأَقْدَامُنَا ثُمَّ لُصِّلِي وَكَا
تَتَوَضَّأُ. (الحديث ۵۴۵۷) (۱۸۱۹).

جابیری کوپی عہدوللا -رمزای خویان لی بی- فہرمووی: (جاران نیمہ
لہسہ ردمی حہزہ تدا -دروودی خوی لہسہر بی- بیجگہ لہلہ پو قول و
ژیرپی خومان دہستہ سپی ترمان نہ بوو، واتہ: کاتی شتیکیان دہخوارد
کہ دہستیان چہور دہ بوو، یا تہ پردہ بوو، لہبہرئہ وہی خاوی و دہسمال و
دہستہ سریان نہ بوو دہستیان بہ دہستہ کہی تریان، یان بہ قولی خویان یا بہ بن
پی و پشتی پی خویان دہسپی). مہ بہست روونکردنہ وہی پلہی ہہزاری و کہم
دہستی یانہ، لہوسہ ردمہ دا، چونکہ نہ مہ بابہ تی (رہقائیکہ = ناسککاریہ
دلہہ ژینہ کان) دہنا مہ بہست نہ وہ نییہ کہشتی وا سوننہت بی.

۱۸۲۰- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا
رَفَعَ مَائِدَتَهُ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْتَى
عَنْ رَبَّنَا. (الحديث ۵۴۵۸ طرفه في: ۵۴۵۹) (۱۸۲۰).

نہ بو نومامہ -رمزای خوی لی بی- فہرمووی: لہ پاش نانخواردن کہ
سفرہ کہی پیغہ مہر -دروودی خوی لہسہر بی- ہہلدہ گیر، دہیفہرموو (الحمد
للہ کثیرا طیباً مبارکاً فیہ غیر مکفی ولا مددع ولا مستعتی عنہ ربنا: سوپاس و
ستایش و حہمدیکی زوری پاک و پیروز بو خودای پەروردگارمان، نہ کہس
جیگہی نہو دہگریتہ وہ و نہوازی لی نہہینری و نہئہوزاتہ پشت گوئی
دہخری، وہ کہس نییہ کہلہ خوا بی نیازبی، نہو خودای نیمہیہ). (ریاض
الصالحین/ ۲/ ز/ ۱۰۰/ ل/ ۲۵۱/ ژ/ ۷۳۳) + (تاج/ ۴/ ل/ ۶۲/ ز/ ۱۸۰).

۱۸۲۰-م- و عنه في رواية: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَعَ مِنْ
طَعَامِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ. (۱۸۲۰-۳)

(۷۲۰) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل -المصدر السابق-

-الترجم-

(۷۲۰-۴) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل -المصدر السابق-

-الترجم-

دیسان لہنہ بوئومامہ وہ - پرزای خوی لی بی- لہ گپرانہ و میہ کی تردا؛
 حہ زرمٹ - دروودی خوی لہ سہر بی- لہ دوای نانخواردن دمیفہ رموو؛ (الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ: سوپاس و ستایش بو خودا کہ ہر
 خوی بہس و بہشمان دہکاو، ہر خوی تیراومان دہکا، نہ کہس دمتوانی جیگہ کی
 نہ و بگریتہ وہ، نہ کہس رادہی دہکہ وی کہناسوپاسی نہ و زاتہ بکا). (تاج/ ۴ ز/ ۱۸
 ل/ ۶۲ ز/ ۲).

۱۸۲۱- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِالْحِجَابِ كَانَ أَبِي بْنُ
 كَعْبٍ يَسْأَلُنِي عَنْهُ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا بِزَيْنَبَ بِنْتِ
 جَحْشٍ وَكَانَ تَزَوُّجُهَا بِالْمَدِينَةِ فَدَعَا النَّاسَ لِلطَّعَامِ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَجَلَسَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسَ مَعَهُ رَجُلَانِ بَعْدَ مَا قَامَ الْقَوْمُ حَتَّى قَامَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَشَى وَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، ثُمَّ ظَنُّ
 أَنَّهُمْ خَرَجُوا فَرَجَعَ فَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ مَكَانَهُمْ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ الثَّانِيَةَ
 حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ قَدْ قَامُوا فَصَرَبَ بَيْنِي
 وَبَيْنَهُ سِتْرًا وَأَنْزَلَ الْحِجَابَ. (الحديث ۵۴۶۶ أطرافه في: ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳،
 ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۲۶، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۸۲۱).

نہنس - پرزای خوی لی بی- فہرمووی: من لہہموو کہسی باشر لہبارہی
 حیجابہ وہ شارمزام و ناگام لیہتی، ثوبہی کی کوری کہعبیش لہبارہی ثاہتی
 حیجابہ وہ پرسیری لیم کرد، ہوی ہاتنی ثاہتی حیجاب ناوا بوو: پیغہمہر -
 دروودی خوی لہ سہر بی- لہمہدینہ زہینہبی کچی جہحشی ہیئا، جا شہوی
 زاوایی بو بہیانی کہخوڑ بہرزہوہ بوو، پیغہمہر - دروودی خوی لہ سہر بی-
 نانی شایی دروست کردو بانگہیشتی لہخہک کرد بو نانخواردن بہم

بۆنه یه وه. جا کاتێ خه لکه که له پاش نانخواردن بلامو میان لێ کرد، چهند پیاوی له خزمه تی پێغه مهردا - دروودی خوای له سه ر بێ- دانیشتن و نه رۆیشتن و هه ر ده وریان چۆل نه کرد، هه تا پێغه مه ر خۆی هه لسا و رۆیشت، منیش له خزمه تیدا رۆیشتم هه تا گه یشته به رد مرگای هۆده که ی عایشه، نه وسا له وێوه گه راپه وه منیش له گه لیا گه راپه وه، وه له پێغه مه ر وابوو که ئیستا پیاوه کان رۆیشتوون، که چی ته ماشامان کرد هیشتا هه ر له شوینی خۆیان دانیشتوون، دیسان پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بێ- گه راپه وه و رۆیشت هه تا گه یشته وه به رد مرگای هۆده که ی عایشه، منیش دیسان له گه لیا جووم که پێغه مه ر گه راپه وه، منیش له گه لیا گه راپه وه، نه مچارمیان که ته ماشامان کرد پیاوه کان هه لسا بوون رۆیشتبوون. ئیتر پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بێ- به رده ی له نیوانی من و خۆیدا دادایه وه وه خودای گه وه ئایه تی حیجابی نارد هه وه که ده فه رموی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِيَّاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (٥٣/٣٣) سورة الأحزاب** واته: ئه ی کهسانی که باو مر تان هینا وه به خودا و به پێغه مه ری خودا، خود سه ر خۆتان مه که ن به نا و ماله کانی پێغه مه رد ا، مه گه ر کاتێ که رێگه تان پێبدری بۆ نانخواردن و شتی وا، له م حاله شدا کاتێ بچن که نانه که پێگه یشتی، نه وه ک له پێشا بچن له وێ چاو مه نار بکه ن تا نان پێ ده گا، جا کاتێ خۆلک کران برۆن، کاتێ نانتان خوارد بلامو ی لێ بکه ن، وه له وێ کو پری قسه ی لێ دامه به ستن و زۆر مه میننه وه، چونکه شتی وا ئازاری پێغه مه رده دا، پێغه مه ر شه رمتان لێ ده کا، بۆیه قسه نا کا، به لام خودا له شتی حق شه رم نا کا، وه مه ر کاتێ داوای شتی

دهكهن له هاوسه ره گانی پیڅه مه ر له پستی په رده وه داوایان لی بکه ن، چونکه به م شیومیه باستره بؤ دلپاکي ئیومیش و بؤ نه وانیش. (تاج/ ٣ ز/ ٤٠ ل/ ٩٤ ژ/ ٥ ش/ ت).

روونکردنه وه:

زمینه بی کچی جه حش دایکی ناوی ئومه یه ی کچی عه بدول موته لی بی کوری هاشم بوون که واته پوورزای پیڅه مه ره، له پېشدا ژنی زهیدی کوری حاریسه بوو، که زهید له پېشدا زړکوری پیڅه مه ر بوو، که زهید ته لافیدا شوو یکرد به پیڅه مه ر، زمینه ب جوان بوو، له پېش نه وده دا شوو بکا به پیڅه مه ر ناوی (برّة) بوو، پیڅه مه ر ناوی نا زمینه ب، له سالی پینجی کؤچیدا شووی کرد به پیڅه مه ر، ته مهنی زمینه ب نه وکاته سی و پینج سال بوو، ژنیکی خواناسی خواپه رستی زور باش بوو، شه ونو یزی زوری ده کرد، رۆزووی سوننه تی زوری ده گرت، خیرکه ره یکی گه وره بوو، ژنیکی دست رنگین بوو، که ولی خوش ده کرد، مه شکو کونده ی ددووری و دمیر وشت و پاره که ی ده کرد به خیر وه دمیدا به هه ژاران، جاری زمینه ب به سه فیه ی هاوسه ری پیڅه مه ر ده لی: کچه جوو، له سه رنه وه دهوری سی مانگ، پیڅه مه ر دهنکی لی دابری زمینه ب که می کورته بالابوو، په که م ژنی پیڅه مه ر بوو که له دوا ی مردنی پیڅه مه ر مرد. کؤمه لی فهرمووده له پیڅه مه ر وه ده گیر پته وه، نه م زاتانه فهرمووده گانی نه ویان گیرا وده وه: موحه مه دی کوری عه بدول لای کوری جه حش که برازی بووه، هه روه ها ئوم حه بیبه ی کچی نه بوسو فیان و زمینه بی کچی نه بوسه له مه، له بوخاریدا دوو فهرمووده ی هه یه، زمینه ب کفنیکی بؤ خوی ناماده کرد بوو، کاتی که وته گیانه لا گوتی: خوّم کفنیکم بؤ خوّم ناماده کردووه، عومه ریش کفنیکم بؤ دمنیرئ، له په کیکیانا بمنیزن و نه وی تریان بکه ن به خیر! نه گهر دمتوانن کراسه که ی به ریشم بکه ن به خیر!!.

داستانی شووگردنه که ی به پیغمه مهر، وا له سوورمتی نه حزابا به دوورو
 دریژی له تهمه نی په نجا سالیډا، له سالی بیستنی کوچیدا، له سه رده می
 جینیشینی عومهردا کوچی دواپی کرد، که له وسالهدا میسر نازادکرا. بو
 زیډه زانیاری تر، سه بارمت به ژیانی خاتوو زمینهب پروانه هم شوینانه،
 فهرمووده ی ژماره/۱۱۲۱ مختصر صحیح البخاری به کوردی بهرگی سییه م ل/۲۰۹
 = ۲۶۶۱ فه تحولباری + فهرمووده ی/۳ بهرگی ل/۱۲ + ۹۴/ز بهرگی ل/۱۸ +
 ۱۵۴/ز بهرگی ل/۱۷۰ + ۳۵۹/ب ل/۱ + ۳۵۶/ز بهرگی دووهم لاپه ره/۳۹
 + ۹۳۱/ز بهرگی ل/۲۰۸ + ۹۳۵/ز بهرگی ل/۱۰ + ۱۴۹۸/ز بهرگی ل/۴ + ۱۸۴/
 ژماره/۱۴۹۹ بهرگی ل/۴ + ۱۸۵/تاج/۵ + ۴۰/ل/۱۵۹ + تاج/۵/ز/۳۵ + ۱۴۸/
 ز/۳۶ ل/۱۴۹ + ز/۳۷ ل/۱۵۲ + ز/۲۸ ل/۱۵۸ + ز/۴۱ ل/۱۶۱).

بسم الله الرحمن الرحيم

ماموستای عهسقه لانی - په زای خوای لی بی- له میډا دمفه رموی، نامه ی
 خوارده مه نییه کان (کتاب الأطعمة) سه دو دوازه فهرمووده ی بهرزه ووه کراوی
 واتیدا، چوارده طهریقیان بیپرشتهن، واته ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن،
 واته: موصولن، نه ووه دیان دووبارمن، پوخته که یان (۱۱۲ - ۹۰ = ۲۲) بیستو دوو
 فهرمووده ن، هه موویان له ته جریده که دا هاتوون، له ژماره: ۸۰۰ هه تا
 ژماره/۱۸۲۱، موسلیمیش هم پوخته یه ی گیرا ووه ته ووه بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده ی ژماره/۸۰۰ ته جرید = ۵۳۷۵ فه تح = فهرمووده ی
 نه بوهورمیره (فی استقرائه عمر الآیه).

۲. فهرمووده ی ژماره/۸۰۳ ته جرید = ۵۳۸۵ فه تح = فهرمووده ی نه نه س:
 (مارآی شاة سَمِطاً).

۳. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۰۶ تہجرید = ۵۳۹۹ فہتج. فہرموودہی نہبو جوحہیفہ: (لا آکلُ متکناً).
۴. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۰۸ تہجرید = ۵۴۱۰ فہتج = فہرموودہی سہل: (ما رأى النقي).
۵. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۱۶ تہجرید = ۵۴۴۳ فہتج. فہرموودہی جابر: (وَفَاءٌ دَيْنِهِ).
۶. فہرموودہی ژمارہ/ ۵۴۶۳ فہتج. لہتہجریدہکەدا نییہ = (إذا حضر الطعام و الصلاة) فہرموودہکەی نہنہس.
۷. ژمارہ/ ۱۸۱۹ تہجرید = ۵۴۵۷ فہتج = فہرموودہی جابیر باسی دمسہسرو خاوی.
۸. ژمارہ/ ۱۸۲۰ تہجرید = ۵۴۵۸ فہتج. فہرموودہکەی نہبوئومامہ پارانہوہ لہپاش نانخواردن.
۹. ژمارہی نییہ وا لہنیوان ژمارہ/ ۵۴۶۰ فہتج و ژمارہ/ ۵۴۶۱ فہتج فہرموودہی نہبو ہورمیرہ الطاعمُ الشاکر.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٤- نامه‌ی جهوتم: کتاب العقیقة

١٨٢٢- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ فَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ وَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَكَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِي مُوسَى. (الحديث ٥٤٦٧ أطرافه في: ٢٢٢، ٦٠٠٢، ٦٣٥٥) (١٨٢٢).

نه بوموسا - پرهای خوی لی بی- فهرمووی: کوریکم له دایک بوو، بردم بو خرمه تی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- ناوی نا ئیبراهیم، به دمنکی خورما مه لاشوی شیرین کرد، له سهر نه م شیومیه: پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- دهنکه خورماکه ی ته و او جوی، نه و جا ماجوومی خورماکه ی تفانده ناودهمی مناله که، له پیشا ناوی نا نهوسا مه لاشوی شیرین کرد، وه پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- نزای پیروزی و بیت و فهری بو مناله که کردو نهوسا دایه وه دمستم فهرمووی: نه و کوره نوبه رهی مناله کانم بوو). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٢ ز/ ٥+٣+٤+١ + تاج/ ١٠ ز- ٦٤ ل- ١٦٠ ز- ٤+ + فیهی ناسان بهرگی سییهم لایه ره: ٩٣٨ ز/ ٣٧٣)، بو زیده سوودو به هره بروانه نه م شوینانه.

١٨٢٣- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا حَمَلَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ قَالَتْ فَخَرَجْتُ وَأَنَا مُتِمٌّ فَأَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَنَزَلْتُ بِقَبَاءٍ فَوَلَدَتْهُ بِقَبَاءٍ ثُمَّ أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ فَمَضَغَهَا ثُمَّ تَفَلَ فِي فِيهِ فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ جَوْفَهُ رِيقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَنَكُهُ بِالتَّمْرَةِ ثُمَّ دَعَا لَهُ وَبَرَكَ عَلَيْهِ وَكَانَ أَوَّلَ مَوْلُودٍ وَلَدَ فِي الْإِسْلَامِ فَفَرِحُوا بِهِ

فَرَحًا شَدِيدًا لِأَنَّهُمْ قِيلَ لَهُمْ: إِنَّ الْيَهُودَ قَدْ سَحَرْتُكُمْ فَلَا يُؤَلِّدُ لَكُمْ. (سبق بتمامه في: رقم ١٨١٨ - المجلد الرابع في الترجمة الكردية). (١٨٢٣)

١٨٢٤- عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً فَأَهْرَبُوا عَنْهُ دَمًا وَأَمِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى. (الحديث ٥٤٧٢ طرفه في: ٥٤٧١) (١٨٢٤)

سهلانی کوری عامیری زمببی -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: هه زردمت -دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: (هه وتم بو کور دمکری، که واته خوینی بو بکه و ناژه لیکی دهست بدا بو هوربانی بو بکه به هه وتم، وه نازارو لیمان و شتی وای لی دووربخه ره وه). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٦ ژ-).

روونکردنه وه:

له دوا فهرمووده ی ژماره: ١٨٢٥ وه رونکردنه وه ی شیوا له سهر باب ه ته که وه له سهر سهلانی کوری عامیر دهنوسین.

١٨٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا فَرَعَ وَلَا عَتِيرَةَ) وَالْفَرَعُ أَوَّلُ النَّجَاحِ كَأَنَّهُ يَذْبَحُونَهُ لِطَوَاغِيتِهِمْ وَالْعَتِيرَةُ فِي رَجَبٍ. (الحديث ٥٤٧٣ طرفه في: ٥٤٧٤) (١٨٢٥)

ئه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: (نه فه ره ع هیه وه نه عه تیره) زوهری له ته فسیری فه ره ع وه تیر هدا ده فه رموی: (فه ره ع یه که م نو به ره ی ناژه له، جاران له سه رده می نه زانیدا سه ریان ده بری بو بته سه رکه شه کانیان

(١٨٢٣) أخرجه مسلم في الآداب، باب: استحباب تخنيك المولود عند الولادة ... رقم: ٢١٤٦.

(١٨٢٤) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ١١ ص- ١٧ خاتمة كتاب العقيدة) - المترجم -

(١٨٢٥) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول رواه الخمسة وأشار العسقلاني في

خاتمة كتاب العقيدة الى أنه وافقه مسلم - المترجم -

که هوی گومرا بوونیان بوون، عه تیرهش جوړه کوشتی یه که بوو، له دهی یه که می مانگی رهجه با ناژه لیکیان به ناوی عه تیره وه سهر دمبری به ناوی بهرسته وه). (تاج/ ۴ ز- ۱۲ ل- ۲۳ ژ ۱+۲+۳) + (مغنی المحتاج/ ۴ ص- ۲۹۶).

روونکردنه وه:

له موغنی موحتاجا، له م بابی حه وتمه دا، له حه وتمدا، به نه قل له ئیبنو سورا ه وه دمه رموی: (خیرترین سهر برپاوی سوننه ت ناژه لی دیاری خانیه خودایه، که پئی ده گوتری هدی بهیت، نه و جا قوربانی سوننه ت، نه و جا حه وتم، نه و جا عه تیره، نه و جا هره ع، ...) هه رمایشی موغنی ته و او.

که واته: هره ع، که نوبه رهی ناژه له، کاتی گه وره بوو، نه گه ر خاونه که ی بیکا به خیرو سهری برپئ دمی، هه روه ها که سی له دهی یه که می مانگی رهجه با، یا له مانگی رهجه با ناژه لی بکا به خیرو سهری برپئ به ناوی عه تیره وه، یا به ناوی رهجه بییه وه دمی. له سهر هه رمایشی ئیبنو سورا ه له خیرترین سهر برپاوی سوننه ته. گه رچی خه تی ب دمه رموی: (ئه م دوو شته ناباشن و مه کروهن) له بهر هه واله که ی بوخاری پیشه وه: (لا فرع ولا عترة). وادیاره مه بهستی ئیبنو سورا ه - په زای خوی لی بی- نه و میه: که کردنی ئه م دوو شته کاتی ناباشه که له بهر لاسکایی بته رسته کان بی، به لام نه گه ر به نیاز یکی پاکی موسولمانانه بی، وه ک مه ولوودی و خیری مو تله ق و سو پاسی خودا له سهر نازو به ره گانی، کاریکی په سه ندو جوانه و ناباشی نییه. وه زور شتی تری له م بابه ته که له سهر دمی نه زانیدا کرا وه شهرع نه هی لی کردو وه، که له سهر شیوه ی بته رستان بکری و مه بهست لاسکایی نه وان بی، به لام له گه ل نه وه یشا ریگه ی پی درا وه له ئیسلاما گه لی جار نه و کاره واجبه وه ک حه ج، یا سوننه ته وه ک: ریش هی شته وه و چا ور شتن و مار می و خوازی پی و ژنه یان و خیر کردن و ری زگرتنی که سوکارو سیله ی په حم و زور شتی تر.

پايانى - الخاتمة

يەككەم: پوختەى بېرىلمەكەنى ھەوتەم: احكام العقيقة:

۱. ھەوتەم سوننەتتىكى گەورمىيە، لەشەرعا ئەو ئازەلەيە لەرۇژى ھەوتەما دەكرى بەھەوتەم بۇ منالى تازە لەدايك بوو، يالە ژيانيدا، يا لەپاش مردن بۇيدەكرى بەھەوتەم.

۲. ئەو ئازەلەى دەكرى بەھەوتەم دەبى ھەموو مەرجهكانى ئازەلى قوربانى تىابى و دەست بدا بۇ قوربانى. دەبى لەتەمەن و جۇرو بىنەنگى و ساغيدا، دەق وەك ئازەلى قوربانى وابى، كەواتە: تەنيا مەرو بزن و پەشە و لاخ و گامىش و حوشتر، ھى مالىيان نەك ھى كىوىيان، بەھەموو جۇرەكانيانەو دەكرىن بەھەوتەم. وەك مەرى دووگدارو مەرى بى دووگو بزنى شاخدارو بزنى كۆل و بزنى مەرمزو مەرى عەرەبى و مەرى كوردى و حوشترى ئاسياىى و حوشترى ئەفرىقى و حوشترى يەك كۆپارە و حوشترى دوو كۆپارە و مانگاي عىراقى و مانگاي ھۆلەندى و ... تاد. جۇرى كىوى ئەم ئازەلەنە دەست نادەن بۇ قوربانى و ھەوتەم. ھەريەكى لەم چوار جۇرە ئازەلە مالىيانە، مەرجى تايبەتى خۇيان ھەيە، لەباسى قوربانيدا بەدوورو درىژى باسكراون. گامىش لەھەموو روويەكەو، وە لەھەموو بابەتتىكى شەرعىدا، بېرىار و ھوكمى پەشەولاخى ھەيە بەبى زىادو كەم.

۳. كاتى قوربانى، لەمەزھەبى خۇمانا، كەمەزھەبى ئىمامى شافىئىيە - پەھمەتى خوداى لىبى- چوار رۇژى جەژنى قوربانە، بەلام ھەوتەم كاتى ديارىكراوى بۇ نىيە، گەرجى و سوننەتتەرە، لەرۇژى ھەوتەمى لەدايك بوونى منالا ھەوتەمى بۇ بكرى (بۇ زانىنى بېرىلمەكەنى قوربانى، كەھەوتەم وەك ئەو وايە، لەزۇر رووھو بېروانە: تاجى كوردى، بەرگى چوارەم، زنجىرە: ۱۳، لاپەرە: ۳۶ ھەتا كۆتايى زنجىرە- ۱۵ ل- ۴۳).

۴. کاتی حەوتەم لەو دەمەووە دەست پێ دەکا، کە منالەکە لە دایک دەبێ، لەوکاتەووە حەوتەم بۆ هەقداری منالەکە سوننەتە، هەتا کاتی بالقبوونی منالەکە، وە دەبێ لەمال و پارەى خۆى بیکا، نەوێک لەمالی منالەکە، وە لەکاتی بالقبوونەووە حەوتەم بۆ منالەکە خۆى سوننەتە هەتا کاتی مردن، وە دەبێ لەمالی خۆى بیکات. ئەمەى کە بێئین: حەوتەم لەسەر هەقدارە، واتە: وەلى، مەزھەبى ئىمامى شافىعىيە، هەقدار وەک: باوکی، باوکی باوکی، بۆى، مامى، ئامۆزای.

۵. ئایا بێجگە لەهەقدار (وەلى) کەسى تر، لەخزم و بیانی، بۆیان هەیه حەوتەم بۆ کەسێ بکەن؟ بەئێ بۆیان هەیه، تەقلیدی ئەو زانایانە بکەن کە هەقداریان بەمەرج نەگرتووە، کەواتە: دایک و خوشک و باپیرەو خال و نەنکی دایکیش دەتوانن حەوتەم بۆ منالی کەسوکاریان بکەن. چونکە پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بێ- حەوتەمى بۆ حەسەن و حوسەینی کچەزای کرد، باوک و دایکی حەسەن و حوسەین ئەوکاتە لە ژيانا بوون. ئەو مەیش کە دایک و نەنک و پوور و خال و خزمی کەژن بێ بۆیان هەیه کە حەوتەم بکەن بۆ منالی کەس و کاریان، فەرموووە کەى عائیشە یە کە بە دەق دەفەرموێ: (أَمَرَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَعْقَ عَنْ الْغُلَامِ بِشَائِنِ وَعَنْ الْجَارِيَةِ بِشَاةٍ). ئەو مەتا لەم فەرموووە صەحیحەدا عائیشە دەفەرموێ: (پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بێ- فەرمانی پێمان کردووە کە بۆکۆر... تاد). چونکە ئەم جۆرە دەرپەین و تەعبیرە ژن و پیاو، وەک یەک دەگرێتەووە (بروانە: فیهی ئاسان/ ۲ ل- ۹۳۹ ز- ۳۷۳ = تەجریدى صەحیح = مختصر صحیح البخاری/ ۳ ل- ۳۴ ژ- ۱۳). گۆتمان: حەوتەم بۆ هەقدار (وەلى) و کەسوکار سوننەتە هەتا منالەکە رەسیدە دەبێ، بەلام لەپاش رەسیدە بوون بۆ منالەکە خۆى سوننەتە، هەتا زووتر بیکا باشترە، وە لەهەر تەمەنیکا بیکا دەبێ، وە لەهەر کوێ بیکا دەبێ، وە دەتوانی وەکیل بگرێ کە بۆى بکا. لای شافىعیەکان تەنیا بۆ هەقدار حەوتەم سوننەتەو

بۆ خودی ماناڤه که له پاش رمسیدمبوونی. عهسقه لانی لهفه تحولباریدا دمفه رموی: (گهرچی شافیعییه کان وا دمفه مون، به لام وشه ی (یذبج) لهفه رموودمکه دا، به فیعلی بینا مه جهوول، به لگه ی نه و میه که حه و تمکه ر دیاریکراونییه و نادیاره، که واته: دروسته هه موو که سی، خزمبی، یا بیگانه، حه و تمی بۆبکا (بر: شهرحی فه رمووده ی ژماره: ٥٤٧١. وه ژماره گانی دوا ی نهو).

٦. سوننه ته بۆ کوپ دووسه ر ناژه لی ورده (بزن و مه ی) بکری به حه و تم، وه بۆ کج یه ک سه ر ناژه لی ورده. نه صلی سوننه ته که به یه ک سه ر بۆ کوپ، یا بۆ کج جی به جی دمبی، واته: مه رج نییه بۆ کوپ دووسه ر بکری، یه ک سه ریش دمبی، یا بۆ کج هه رییه ک سه ر بکری، دوو سه ریش بۆ کج دمبی.

٧. دروسته گایه ک، یا وشتری بکری به حه و تم، یا حه و ت یه کی ر مشه و لاخیک، یا حه و ت یه کی حوشتری بکری به حه و تم، وه دروسته زیاتریش بکری، وه ک که سی دمسه ر ناژه ل بکا به حه و تم، بۆ کوپ، یا بۆ کج. ناژه له کان نیربن، یا می بن دمبن. چونکه له عیباداتی سامانی دا، نه ندازه ی دیاریکراو. زۆرینه ی کات، مه رج نییه، به لکوو بۆ دیاریکردنی لای که می نه ندازه ی دیاریکراوه، بۆ نه وونه زمکاتی پینج و شتر مه ریکه، یا بزنیکه، به لام دروسته وشتری بدری به زمکاتیانا، فیدییه ته مه تتوع له حه جا مه ریکه یا بزنیکه به لام دمتوانری حوشتری بدری، وه زۆر شتی تری له م بابه ته، وه ک دانی نه ندازه ی زیاتر له و نه ندازه مییه که دیاریکراوه بۆ سه رفه ره، له نه نواردی دمفه رموی: (نه گه ر زیاتر له نه ندازه ی پیویستی، له سه رفه ره، یا له زمکات دا، به پیشیاوی، پیویسته له سه ر و مرگر، پیی بللی که نه ندازه ی پیویست نه و مند میه). واته: نه گه ر زمکات دمر به نارمزووی خو ی زیاتری دا دمبی. (بر: موغنی موحتاج ١/ ص- ٣٧٠ تنبیه).

٨. سکی دوانه بی دوو حه و تمی بۆ ده کری، زیاتر بی زیاتری بۆ ده کری.

۹. نېرۇ مى (واتە: خونثا) برىارى كچى ھەيە، واتە ئەھلى سوننەتەكە بەيەك سەر دېتە جى، زىاتىرىشى بۇ بىرى خىرتەرە.

۱۰. كۆيلەو بەندە ھەوتى بۇ دەكرى ھەر كەسى بۇى بىكا دەبى، كاتى ئازادبوو خۇى بىكا بۇ خۇى ئەگەر بۇى نەكرابوو (بى: ژمارە-۳۰).

۱۱. منالى زىنا ھەوتى بۇدەكرى، ھەر كەسى بۇى بىكا دەبى، يا لەكاتى گەورەبوو خۇى بىكا بۇ خۇى (بى: ژمارە-۳۰) لەدواو.

۱۲. ئەگەر يەك سەر پەشەولاخ، يا يەك سەر وشىر بۇ ھەوت منال سەربىرى دەبى و برىتى ھەوتى ھەر ھەوت منالەكە دەكەوى، ئىتر زىندووبىن، يا مردووبىن، يا ھەندىكىان زىندووبىن و ھەندىكىان مردووبىن دەبى.

۱۳. ئەگەر چەند كەسى وشىرى، يا پەشەولاخى، يا گامىشى، بەھاوبەشى سەربىرىن، ھەموو ھەوت يەككى ئەو ولاخە دەست دەدا بۇ ھەوتىم، يا بۇ قوربانى، يا بۇ گۆشت. كەواتە: ئەگەر موخەمەد و ئەخمەد و مەھمود، يەكى سەد دىنارىان دا، وە ھەسەن چوارسەد دىنارى دا، وە بەھارمىيە بەھاوبەشى گايەكىان كرى، ئەو دەروستە موخەمەد ھەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتىم، ئەخمەد بىكا بەقوربانى، مەھمود ھەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتىم، تەمەتتوعى ھەج، ھەسەن بەشى لە چوار بەشەكەى خۇى بىكا بەقوربانى، بەشىترى بىكا بە ھەوتىم، بەشىترى بىكا بەھەوتىم، تەمەتتوع، بەشى چوارەمى بىكا بەگۆشت بۇ خۇى و مال و منالى بىخون، يا بىفرۆشى، يا ھەرچى لىدەكا، وەك بەخشىن و دىارى و شتى ترىوا. ئەم جۆرە نمونەبى ھەر لەكاتى قوربانىدا جى بەجى دەكرى، كە برىتىيە لەچوار رۆژى جەزنى قوربان، چونكە قوربانىيان واتيادا، ئەگەر قوربانىيان تىانەبوو ھەموو كاتى دەبى.

۱۴. نىەت و تەمەنى ئازەلى ھەوتىم و جۆرى و چۆنىتى و ساغى و بى نەنگى و لىخواردن و لىبەخشىن لەگۆشتەكەى، رىك وەك قوربانى سوننەت

وايه، له قوربانی سوننه تدا مهر جبی له چه و تمیشدا مهرجه، وه گوشتی قوربانی سوننه ت بۆ کئ دروسته لیی بخوات بۆ چه و تمیش هه روا.

۱۵. سوننه ته چه وتم بۆ مردویش بکری، چی پیش روژی چه و ته می ته مه نی مردبی، چی پاش نه و روژه مردبی، ته مه نی مردوو که هه رچه نی بی چه و ته می بۆ ده کری، وه هه روها ته مه نی زیندوو، که واته: چه وتم بۆ نی، بۆ می، بۆ زیندوو، بۆ مردوو، بۆ بچوک، بۆ گه و ره ده کری، وه هه رکه سی بیکا ده بی. ته نانه ت نه گه ر که سی به گه و ره می بمری، وه خوئی چه وتم بۆ خوئی نه کا، چه و ته می بۆ ده کری.

۱۶. چه وتم چه ند جار ده کری؟ وه لام یه کجار ده کری.

۱۷. سوننه ته له کاتی سه ربړینی چه وتم دا، چه و تم کار بلئ: (بسم الله هذا منك و اليك) واته: به ناوی خودا، خواجه! نه مه هی خۆته و بۆخۆته. چه وتم بۆ کراوه که دیاری بکا، وه ک بلئ: نه مه چه وتم بی بۆ باوکم یا بۆ دایکم یا بۆ فیساری کورم یا کچم ... تاد.

۱۸. سوننه ته له کاتی گزنگدانی خۆردا چه وتم سه ربړی.

۱۹. نه وهی که له روژی چه و ته می له دایک بوونی منالا سوننه ته بۆی بکری:

(۱) سوننه ته چه وتم له روژی چه و ته می مناله که دا بۆی بکری ته نانه ت نه گه ر له وه و پیشیش بۆی کرابوو، سوننه ته له روژی چه و ته م دا، دووباره بکری ته وه. (ب) له هه مان روژدا، له پاش سه ربړینی چه و ته مه که ی، نه گه ر چه و ته می بۆکرا ناویکی جوانی لیبنری، نه گه ر چه و ته میشی بۆ نه کری هه روا. وه سوننه ته منالی له بارچویش ناوینری، وه نه گه ر نه دمه زانرا که کوره یان کچه، ناویکی هاوبه شی لی بنری، وه ک: ناوات و نه وروژ له کور دیدا، که هه م ده ست ده دن بۆ کور هه م بۆ کچ.

ج) نهوجا سهري منالہکە، کورپی یا کچ، بەتەواوی بتاشری، وە سەنگی ئەو زێر یا زیو بکری بەخێر و بدری بەهەزاری، یا بەکەسی کە زەکاتی پی بشی، وە سوننەتە بانگ بدری بەگویی راستیدا، وەقامەت بکری بەگویی چەپیدا، وە بۆ پەرۆزی و موفەپکی، کور پی یا کچ، ئەم نایەتەش بخوینێ بە گوێچکە راستیدا: (إِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) لە موغنی موحتاجا نامازە بۆ ئەو دەکا، کە سورەتی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) یەش بخوینری بەگوێچکە راستیدا. وە مەلاشوی منالەکە بەشیرینی شیرین بکری. (بر: فیهی ناسان، بەرگی سییەم، لاپەرە: ۹۴۰ ز-۳۷۴).

د) ئەگەر کەسی بەمنالی سەری نەتاشرابوو، وە ئەوخیرە بۆ نەکراوو، بۆی هەیه کاتی خۆی گەورەبوو، بەقەد پارە سەنگی ئەو موو، ئەگەر لەپەرۆزی حەوتەیدا بتاشرایە بکا بەخێرو بیدات بەهەزاری. (بر: مغنی محتاج — عقیقە).

ه) سوننەتە بۆ حەوتەکار، ژن بی یا پیاو، یا نیرو می، ئەگەر خۆشی نازەلی حەوتەکە سەرنەبڕی، لەکاتی سەربرپندا، نامادەبی بەدیار سەر برپنەکەوێ، لەوکاتەدا کەوێکەلە سەری دەبریت.

۲۰ سوننەتە لەگۆشتی حەوتە بەشی مامانەکە لی بدری، تەنانەت ئەگەر منالەکە خۆی رەسیدە بوو، وە خۆی حەوتمی کرد بۆ خۆی، ئەگەر مامانەکە مابوو، بەشی بدات، واباشە سەرۆپیکە پی بدریت.

۲۱. هەروا سوننەتە ئەم نازەلی حەوتە بەکولای پێشکەش بکری بە مەردوم و لەکاتی کۆلانەکیدای شیرینی تیکەل بکری، بەنیازی نوڤلانە باش، کە رەفتار و کردارو گوتاری شیرین و جوان بێت. سوننەتە ئەوێندە بکری ئیسقانەکانی نەشکیئری، بەلام ئەگەر ئیسکەکانیشی بشکیئری، یا بەگۆشتی بەنەکولای دابەشکری بەسەر خەلکا ناباش نیه.

۲۲. سۈننەتە بەخۇرما، يا بەشىرىنى تر مەلاشۈۈى شىرىن بىكرى، لەكاتى ناۋاناندا، يا لەكاتى لەداىكبۈۋونىدا، بەلام بەخۇرما باشترە.

۲۳. سۈننەتە منالى لەبارچۈۈ، ئەگەر ھاۋارئ، قىزىمى، گىرانى، خۇگرز كىرنى، ياهەر نىشانەيەكى ترى ژيانى لى بىنرا، حىسابى گەۋرى بۇ بىكرى، كەۋاتە: دىمۇرئ، كىن دىكرى، نۇپۇزى لەسەردەكرى، دىمىزىرى، ۋە ھەۋتى بۇ دىكرى ۋە ناۋىكى شىۋى لى دىمىزى، كىچ ۋو ناۋى كچانە لى دىمىزى، كۈر ۋو ناۋى كۈرانە لى دىمىزى. (مغنى المحتاج/ ۱ ص-۲۴۹).

۲۴. لەبارچۈۈ بەمنالى دىگۈترى كە مانگەكانى تەۋاۋ ۋوۋى منالى، لەسكى داپكىدا تەۋاۋ نەكرىدى، كەۋاتە: ئەگەر منالى نۇ مانگ يا زىاتىر لەسكى داپكىدا ما، دۋاۋى لەبارچۈۈ، ۋە بەمىردۋى لەداىك ۋو، بەگەۋرە دادىمىزى ۋە مامەلەى گەۋرى بۇدىكرى، با ھىچ نىشانەيەكى ژيانىشى لى نەبىنرى.

۲۵. ئاۋا درۋستە بەھەى ھەۋتم بە پارمى لەباتى ھەتم ۋە گۈشتەكەى بدىرى بەھەزاران، يا ئازەلەكە بەساغى بدىرى بەھەزارى، يا بەچەند كەسى، ۋەك ئازەل ۋە مالى زەكات؟ بۇ پىرسىارى يەكەم: بەلى، كەسى تەقلىدى ئىمامى ئەھمەد بكا لەم بابەتەدا بۇى ھەيە پارەى ھەۋتمەكە بدا بەھەزاران، ھەروەك بۇ سەرفترە تەقلىدى ئىمامى ھەنەفى دىكەين، لەباتى خۇراك پارەمدەمىن. چۈنكە ئىمامى ئەھمەد — پەھمەتى خۋاى لى بى — دىفەرەمۋى: (كىرنى ھەۋتمە پى باشترە ھەتا ئەۋەى كە بەھاكەى بە پارمى بىكرى بە خىرو دابەش بىكرى بەسەر ھەزاراندا). بۇ پىرسىارى دوۋەمىش: دىلىن: ۋا سۈننەتە كە ئازەلەكە سەر بىرئ لەمالى ھەۋتمكارەكەدا، بەلام ئەگەر بەزىندۋىش بدىرى بەھەزارى يا بەچەند ھەزارى دىبى بەقىاس لەسەر بەھاكەى. خالىكى گىرنگ ھەيە ۋوۋى دىكەينەۋە: مەرجى عىباداتى سامانى، ۋەك مەرجى خۋاپەرستى جەستەيى ۋە گۈتارى نىيە، كە نەۋوۋى مەرجەكەى خۋاپەرستىيەكە ۋوۋ دىكاتەۋە، بگرە لە عىبادەتەۋە دىبى بەگۈناھ ۋە تاۋان،

بەوئىنە: پۈۈكۈرۈنە پۈۈگەۈ دەسئوئۇ مەرجن بۇ ئوئۇزى فەرز، جا ئەگەر كەسئ بەبئ مەھانەى پەو بە ئارموزو ئوئۇز پىشتەو پۈۈگە بكا تاۋانە، يا بەبئ دەستئوئۇ بىكا تاۋانە، بەلام ئەگەر كارئ بدا بەزەكاتا، يا قەلەمونئ، يا كەئشیرئ بكا بەقوربانئ، بە نىيازىكى پاك، يا مەپكى شەل بكا بەقوربانئ، يا لەپاش كۈرۈنئ قوربانئ، يا كۈرۈنئ حەۋتم دەرکەۋت ئازەلەكە مەرجن لەمەرجهكانئ قوربانئ تئیدانىيە، لەم كاتانەدا بەكۈرۈنئ ئەم كارانە تاۋانبار نابئ، بەلگۈۈ خىرى دەگا، ۋەك ئەۋپارمىيە، يا ئەۋ ئازەلە، يا ئەۋ گىانلەبەرەى كۈرۈنئ بەخىرو سەدەقەى ئاساىى ۋايە، ئەۋەندە ھەيە خىرى قوربانىيەكە، يا حەۋتمەكە، يا نەزەرەكە، يا زەكاتەكەى ناگات، ۋە لەسەرەمتى فەرزى ئەم شتانە لەكاتىكى تردا بكا، بەكۈرۈنئ ئەمانە فەرزەكەى لەكۆل ناكەۋئ ۋەگەئ كەمتر لەخىرى سۈننەتەكەى بۇدەنۈوسرى.

۲۶. لە ئەنۋارى ئەردەبىلى دا — پەحمەتى خوداى لئبئ — دەفەرمۈئ: (كەرەھەتى ھەيەۋ ناباشە كە بەخۈئنى حەۋتمەكە، سەرى حەۋتم بۇ كراۋ خۈئناۋى بكرئ) لە موغنى موحتاجىش دا ھەروا دەفەرمۈئ، بەلام دەش فەرمۈئ: (ھەندئ لەزانايان دەلئىن شتى ۋا ناباش نىيەۋ درۈستە چونكە فەرمۈۋەدى لەسەرە).

۲۷. نىيەتھىنان مەرج نىيە كەھەر لەكاتى سەربېرىندا بئ، ئەۋە سۈننەتە، ۋەك لەخالى ژمارە (۱۷) دا پابوۋرد، بەلام درۈستە لەپىشيشا نىيەت بەئىنئ ۋ بئئ: ئەم مەرە يا ئەم مانگايە حەتم بئ بۇ فەيسارەكەس، ۋە لەپاشا ھەر لەكاتى ۋىستى سەرى بېرىئ، ۋە ئىكتىفا بەۋ نىيەت پىشەنەبكات. بەلام ۋاباشە لەكاتى سەربېرىندا نىيەت بەئىنئىت لەھەموۈ حالەتئكا، بەلام درۈست نىيە نىيەكە دۈابخرئ، چونكە لەنىيىتى قوربانىدا، نىيەت پىشخستن درۈستە، بەلام نىيەت پاشخستن درۈست نىيە.

۲۸. سوننه ته وهك قوربانی، چه وتمكار خوئی حه تمه كهی سهر برپړئ، به لام بؤ ژن و نیرو می كه سی نه توانئ شت سهر برپړئ وهكیل بگرن سوننه ته كه پیاو سهری برپړئ به دهستی خوئی، به لام نه گهر كه سیكی وه هایش بكا به وهكیل، كه سه برپړای دهستی هه لال بی، نه وه دروسته و ده بی و كه راهه تی نییه، له گهل په چا و كړدنی ته واوی خالی (۲۹).

۲۹. له كاتی وهكیل گرتن دا كامیان نیه ت بهینن؟ وه لامی نه م پرسیاره شیوه كار و نمونه ی زوره:

(ا) چه وتمكار وهكیل بگړئ و بیکا به وهكیلی نیه تهینانیش، وهك نه وهی موسولمانئ كه بؤ خوئی سوننه ت بی حه وتمی خوئی سهر برپړئ، بكا به وهكیل و بلئ: تؤ وهكیلی من به حه وتمیكم بؤ سهر برپړو، خوشت وهكیلی نیه تهینان به. (ب) چه وتمكار خوئی نیه ت بهینن و بلئ نیه تمه نه م گایه م كرد به حه وتم، یا نیه تمه نه م مه په ده كم به حه وتم، نیتر كه سی بكا به وهكیلی سهر برپړنی نازه له كه. وهكیله كه سهری برپړئ نه وه منده به سه، با وهكیله كه له كاتی سهر برپړنه كه دا نیه تیش نه هیئنی، به لام مه رجه كاتی نازه له كه ده داته دهستی وهكیله كه نیئنی نه وه بی كه بیکا به حه وتم.

(ج) حه وتمكاریش نیه ت بهینن و وهكیله كه ش نیه ت بهینن ده بی.

(د) دروسته حه وتمكار كا برایه کی خاومن نامه وهك جوله كه و مه سیحی بكا به وهكیل، كه گوشتی سهر برپړایان هه لال بی، كه حه وتمه كهی یا قوربانیه كهی بؤ سهر برپړئ، به لام ده بی حه وتمكاره كه، یا قوربانی كه ره كه خویان نیه ت بهینن، دروست نییه كه بؤ نه م دوو شته، واته: بؤ قوربانی و حه وتم كا فر بكرئ به وهكیلی نییه تهینان. بؤ ژن و نیرو می و پیاوئ نه توان بی، وهكیل گرتن سوننه ته، و اباشه بیكه ن به وهكیلی نیه تهینان نه گهر وهكیله كه موسولمان بوو، و اباشه كه خوشیان نیه ت بهینن.

۵) دروستە كە كەسنى بىرئى بەۋەكىل، كە لەشۋىنى تايىبەت ھەۋتمى بۇيكا،
 ۋەك ئەۋە بەكەسنى بلى: ۋەكىلى مەن بە لەدىكەى خۇمان، يا لە گەرمكى
 خەبات، يالە ھەرشۋىنى بەباشى دىزانىت، ئازەللىكەم بۇ بىكە بە ھەۋتم بۇ
 خۇم، يا بۇ كچە مردوۋمكەم، يا بۇ فىسارەكەس، يابە حاجىيەكا پارمىنىرى بۇ
 مەككەۋ مەدىنە لەۋى بۇ بىكا بەھەۋتم يا بەقوربانى، يا بەخىر ...
 ۋەھەرۋەھا.

۳۰. ئەگەر كەسنى شايدان بوو بۇ ھەۋتم كىردن، ۋە بەزىمىنى بەھىزى خۇى
 باۋمىرى ۋابوۋ كە: بەمەنالى ھەۋتمى بۇ نەكرادە، ۋەك ئەۋە بزانى لەكاتى
 لەدايك بوۋنى ئەۋدا، دايك ۋاۋكى ھەزاربوۋن، يا خۇيان پىيى بلىن ھەۋتمەن
 بۇت نەكرادە، ئەۋە سۈننەتە ھەۋتم بۇ خۇى بىكا. ۋاتە: مەۋكە كاتى گەۋرە
 دىبى، ئەگەر بەشايەت ۋە بەلگە چەسپا كەھەۋتمى بۇ كراۋە ئەۋا باشە، دىنا
 بۇى ھەيە ھەۋتم بۇ خۇى بىكات.

۳۱. دروستە مەۋكە قوربانى، يا ھەۋتم، يا خىرى تر بىكا بۇ خۇى، ۋە
 كەسانى تر بىكا بەھاۋبەش ۋە شەرىكى خۇى لەخىرو پاداشەكەيدا، بەپىيى
 فەرمۇدەكەى موسلىم: (پىغەمەر -دروۋدى خۇاى لەسەر بى- دوۋ بەرانى كىرد
 بە قوربانى ۋە فەرمۇۋى: خۇدايە قەبۇلى بىفەرمۇۋ لە مۇھەمەد ۋە كەسۋاكارى
 مۇھەمەد لە ئومەتى مۇھەمەد). لەمۇغنى مۇحتاجا، ۋا دىفەرمۇۋ.

۳۲. قوربانى ۋە ھەۋتم بۇ سىك ناكىرى ھەتا لەدايك نەبى، بەلام دروستە
 كەسنى بلى: ئەگەر ئەم سىكە لەدايكبوۋ ئەۋ ۋىترەى بۇ دىكەم بە ھەۋتم، ئەۋە
 دادەنرى بەھەۋتمى نەزر كراۋ، پىۋىستە لەسەرى كەبۇى بىكا لەپاش
 لەدايكبوۋن.

۳۳. فەرمائىشتى ھەرە دروست ئەۋمىيە كەئازەلى ئاۋس دەست نادا بۇ
 قوربانى ۋە بۇ ھەۋتم، جا ۋاباشە ئازەلى ئاۋس نەكرى بەقوربانى ۋە ھەۋتم،
 بەلام لەلەى ھەندى زانا ئاۋسىش دەست دەدا بۇ قوربانى ۋە بۇ ھەۋتمىش.

له بهر نه وه دروسته تهقلیدی نه م زانایه بکړئ له کاتی روودانی شتی وادا،
ته نانه تهقلیدی پاش عه مه لیش دروسته، نه گهر که سی قوربانی کرد، کاتی
گوشته که بیان دابه شکرد، دمر که وت نازه له که ناوسه، دروسته تهقلیدی پاش
عه مه ل بکاو قوربانیه که ی یا حه وتمه که ی داده مه زری، نه و میش که ده لئین:
قوربانی ناوس دروست نییه، نه وه مه عنای وانیه که گوشته که ی حه رame،
نه به لکو گوشته که ی حه لاله، به لکو و ده کړئ به خیریش.

۳۴. ناماز و نیشارمتی که پروال، که تی که یه نه ربی، و ده کو قسه ی قسه کار وایه،
همو و ناماز پی له بابته تی خو ی دا برپاری له و بابته دا پی داده مه زری: (إشارة
الأخرس المفهمة كنطق الناطق).

۳۵. سه ربړین و قوربانی و حه وتم کردن له شه ودا، به شیوه ی گشتی ناباشه،
واته: مه کرو ووه.

۳۶. دوو په گي نه م چوار نازه له لناو خو یانا دمبی، به لام دمبی بو ته مه ن،
باوک و دایکه که ی کامیان مه رجه ته مه نی زور تربی، نه و ته مه نه بو به چکه
دوور په که بیان په چاو بکړئ، که واته دوو په گي له به ران و بزن بی، دمبی دوو
سالی ته و او کرد بی و پی نابیته سی سال، و ده بویه که سی ش دمبی،
له په شه و لاخ و و شرب بی، دمبی پی نابیته شه ش سال، به لام بو حه وت که س
دمبی. به لام دوو په گي له مه پری کیوی بی، یا له گای ماله و گای کیوی بی نابی.

دوو ه م: سه لمانی کوړی عامیری نه ل ضه بیبی، سه حابه ی پیغه مه ره، له
بو خاریدا به س نه م فه رمو و د میه ی هیه، له شاری به صره داده نیشت، شیخی
بو خاری نه م فه رمو و د می له سه لمانه وه به م چهند شیوه یه دمر هی ناوه، واته:
اخراج کرد ووه، یه که م: به و مه و قو و فی له سه ر سه لمان، دوو د م: به موعه لله فی
مه و قو و ف له سه ر سه لمان، سییه م: به موعه لله فی مه و صولی مه رفو و ع. شیخی

بوخاری ئەم فەرموودەیی لەسەلانی کۆری عامیرەو، بە پێنج شیواز (طریق) دەرھێناوە ئاوا:

۱. بە مەوقوفی لەسەر سەلمان، لە شیخی بوخارییەو هەتا سەلمان پەیوەستە، واتە: موصولە، واتە: مەوصولی مەوقوف.

۲. بە موعەللەقی مەرفوع، لە رشتەگەیدا حەمادی واتیا بەپێی مەرجی شیخی بوخاری نییە. واتە: حەمادی کۆری سەلەمە لە رجالی صەحیحی بوخاری نیە.

۳. موبهەمی موعەللەقی مەرفوع.

۴. موعەللەقی مەوقوف لەسەر سەلمان.

۵. هەژمە گری مەرفوعی مۆتەصیل بێ، وە شیخی عەسقەلانی دەرەرموی: ئەم شیوازی پێنجەمی ئەم فەرموودەییە: زۆربەیی فەرموودە زانەکان بە موصولی دادەنێن. وەك مامۆستا ئیبنو صەلاح لە (علوم الحدیث) دا ئەوەی بریارداوە. وەهەڵبەش دەگری موعەللەقی مەرفوع بێ.

ئەم پێنج شیوازه هیچیان بەپێی مەرجی بوخاری نین، بەلام لەبەرئەوەی فەرموودەگە، لەئەصلاً، لە بنەڕەتدا صەحیحە و دروستە زیانی نیە، چونکە مەرفوعەو لەرێگەی زۆری ترەو بەصەحیحی پێواوەت کراوە، بەلام ئەو رێگە ساغ و دروستانە دەست بوخاری نەگەوتوون.

سێیەم: عەسقەلانی -رەزای خۆی لی بێ- دەرەرموی: نامەی حەوتەم و فەرەعو عەتیرە دوازدە فەرموودەیی لەخۆی گرتووە، سیانیان بێرشتەن، تەعلیقن، ئەوانی تریان پەیوەستن، هەشتیان دووبارەن، پوختەگەیان چوار فەرموودەیی، گەنەمانەن:

۱. ژماره: ۵۷۴۰ فہرمودہ گہی ٹہنس، داستانی مردنی براکھی و لہدایکبوونی برایہ کی تری، لہ تہ جریده گہدا لیترہدا نییہ، موسلیمیش گپراویہ تہ وہ.

۲. ژماره: ۸۲۵ تہ جریده = ۵۴۷۲ فہتج = فہرموودہ گہی ٹہبوهورمیرہ (لَا فَرَعْ وَلَا عَتِیرَۃً) موسلیمیش گپراویہ تہ وہ.

۳. ژماره: ۸۲۴ تہ جریده = ۵۴۷۲ فہتج = فہرموودہ گہی سہلمان (مَعَ الْغُلَامِ عَقِیقَۃً) لہ موسلیمدا نییہ، واتہ: لہ ٹہفرادی بوخاریہ.

۴. فہرموودہ گہی سہموورہی کوری چوندوب، کہ لہ تہ جریده گہدا نییہ، وہ ژمارہی نییہ، وہ وا لہدوا ژماره: ۵۴۷۲ وودہ، ٹہمیش لہ ٹہفرادی بوخاریہ لہ موسلیم دا نییہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۵- نامه‌ی سهربراهه‌کان و نه‌چیر

کتاب الذبائح والصيد

ناوی خودا هیتنان له‌نه‌چیر

۱۸۲۶- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ قَالَ مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فَكُلَّهُ وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقَيْدٌ وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ فَقَالَ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاةً وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ. (الحديث ۵۴۷۵ أطرافه في: ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۵، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷). (۱۸۲۶)

عه‌دی کوپی حاتهم -ره‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: پرسیم له پیغه‌مه‌ر -
دروودی خوای له‌سه‌ر بی- نه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! من پراوده‌که‌م، جاری واهه‌یه
تیره‌ کۆله، که‌به‌عه‌رمبی پی‌ی ده‌لین (میعراض) ده‌گرمه‌ نه‌چیرو ده‌پییکم،
نهم جوړه‌ پراوه‌ چه‌لآله‌ یانا؟ فه‌رمووی: (نه‌گهر تیره‌ کۆله‌ت گرت‌ه نه‌چیرو
به‌باری تیژییه‌که‌یدا پی‌کای وتی‌ی هه‌لچه‌قی و زاماری کرد، نه‌وه‌ بیخو،
چونکه‌ چه‌لآله‌، ته‌نانه‌ت کات‌ی ده‌گه‌یته‌ سه‌ری مردبوو ههر چه‌لآله‌، به‌مه‌رجی
نه‌گه‌نی بی، به‌لام نه‌گهر له‌سه‌رباری پانی نه‌نگاوتی، وه‌ فیریاری سه‌ربرینی
نه‌که‌وتی و به‌وتیره‌ مردار بوویه‌وه، نه‌وه‌ مه‌یخو، چونکه‌ نه‌وه‌ به‌زم‌بر

مردارە و مېووە و بهرئە و مەوقووزمیه دەکەوئ، کەخودا لەقورئانا حەرامی کردوو، کەناسراوە بە (مَوقُودَة). وە ئیشم پرسی لەبارەى نەچیری ڤاوکراو بەسەگی فێرە ڤاو، عەرزەم کرد: ئەى پێغەمەرى خودا! من سەگی فێرە ڤاوم هەیه کەدمیانکەمە نەچیر دەیگرن بۆمن، وە لەکاتی بەرەللا کردنیانا کە دمیانکەمە نەچیرە کە ناوی خودا دەهینم، ئەى ئەمە چۆنە؟ فەرمووی: (کاتی سەگی فێرە ڤاوی خۆتت بەرەللا کردە گیانی نەچیر و ناوی خودات ئی هیئا، ئیتەر لەگۆشتی نەچیرە کە بخۆ، ئەگەر بیشی کوژئ هەر لێی بخۆ، بەمەرجی سەگی تری لەگەل نەبێ، کە کەسێ ڤەوانەى نەکردبێ و لەکاتی ڤاوەکەدا بسم الله نەکرا بێ، چونکە گرتنی سەگەکە، کە نەچیرە کە دەگرئ ئەو دەهەنئ بەسەر بڕین، جانەگەر لەگەل سەگەکەى خۆتا، یا لەگەل سەگەکانی خۆتا روانیت سەگی تریش هەبوو، وە مەترسی ئەوەت هەبوو کە ئەویش بەشداری کردوو لە کوشتنی نەچیرە کەدا، وە کەسێ لەکاتی بەرەللا کردنییدا بۆ گیانی نەچیرە کە کەسێ ناوی خودای نەهیناوە، ئەو مەیهیخۆن چونکە تۆ بەس ناوی خودات لەسەر ڤەوانە کردنی سەگەکانی خۆت هیئاوە). (تاج/ ۴ ز- ۶ ل- ۲۲ ز- ۴+۱+۲+۵+۶+۷+۸+۱۰ ز- ۷ ل- ۲۵ هەتا ز- ۱۱ ل- ۲۱) + (فیقهی ئاسان/ ۳ ل- ۹۰۲ ز- ۳۵۹ + ز- ۳۵۷ + ز- ۳۵۸).

روونکردنەو:

عەدی کوڤی حاتەمی طائی، ناسراو بەسەخی، لەپیشا فەلە بوو، مەسیحی بوو، لەسائی نوێ کۆچیدا موسوڵمان بوو، حەوت فەرموودەى لەبوخاریدا هەیه، لە کووفە دادەنیشت، دەیفەرموو: ئەوەتەى ئیسلام بووم، هەرکاتی بانگی دابی، دەستنویژم بوو، ئامادەى ئازادکردنی عێراق بوو، لەشەری سەفیندا لەگەل ئیمامی عەلى بوو، مامۆستا عەبدولەڤ لە ئیستیعبا دەفەرمووی: (ئاغایەکی بەگزادەى ناودار و رێزدار بوو لەناو ھۆزەکەى خۆیدا،

وتار بیژیکی جوان بوو، ناماده وه لّام بوو، واته حازر جهواب بوو. دمیغه رموو: هه موجاری که ده چووم بو خزمهتی پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- جموجوئیکی ده کردو جیگهی له ناو کوړه که دا بوم ده کرده وه، جاری چووم بو خزمهتی له ماله وهی بوو، هؤده که پرېوو له هاورپکانی، پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- ته که ته که ی بهمه ردومه که کرد هه تا جی بو من بکاته وه، سهره نجام له په نا خو یا دانیشتم. له هه رای نه لجه مه لا چاو یکی قه لپووت کرا، به شداري صه فین و نه هره وانیشی کردو وه، له کوفه مردو وه، له سهرده می موختاردا، هه ندی ده لّین: عه دی - پرهای خوای لی بی- له سالی شه ست و نو ی کوچی دا مردو وه، ته مه نی سه دو بیست سال بو وه. پروانه: ژماره ۸۵ ته جرید = ۱۹۱۶ فه تح = بهرگی/ ۲ ل ۲۷۶.

۱۸۲۷- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنْ أَرَضَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَفْئَاكُلُ فِي آيَتِهِمْ؟ وَأَرَضَ صَيْدٌ أَصِيدُ بِقَوْسِي وَبِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعَلِّمٍ وَبِكَلْبِي الْمُعَلِّمَ فَمَا يَصْلُحُ لِي؟ قَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا وَمَا صِدْتَ بِقَوْسِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ الْمُعَلِّمَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَذَرْتُ ذَكَائَهُ فَكُلْ. (الحديث ۵۴۷۸ طرفاه في: ۵۴۷۸، ۵۴۹۶) (۱۸۲۷).

نه بو سه عله بهی خوشه نی - پرهای خوای لی بی- فه رمووی گوتم: نهی پیغه مه ری خودا! نیمه له ولاتی شامین، دراوسی خاوه نامه کانین و له ولاتی نه وانداین، واین له گهل مه سیحی و جوله که دا، وه لحال نه وان له مه نه جله کانیا نا گوشتی به راز ده کو لّینن له قاپ و حاجه ته کانیا نا مه ی و باده و ناروق ده خونه وه، لهم حاله دا نیمه چارمان چی یه، ئایا له و حاجه ته یانا شت بخوین، یا

بخۆینهوه؟ فهرمووی: (ئەگەر دمفیری تەرتان دەست کەوت لەو هەدا بخۆن و بخۆنەوه، بەلام ئەگەر حاجەتی تەرتان دەست نەکەوت، بەناو پاک بیانشۆرن و نیتەر تیا یاندا شت بخۆن و بخۆنەوه). عەرزیشم کرد: قوربان ئیمە واین لەولاتی نەجیری زۆرە، هەم بەتیر و کەوان راودەکەم، هەم بەوسەگەم کە مەشقی راوی نەکردووه، هەم بەو سەگەیشم راودەکەم کە فێرە راو و لەشەرعا ناودارە بە (کەلبی موعەللەم: سەگی فێرکراو) جا لەم جوۆرە راو کەمەیان حەلالە بۆم؟ فهرمووی: (ئەوهی کە بەتیر راوی دەکەوی وە ناوی خودات ئی هیناوە بیخۆ، وە ئەوهی کە بەسەگی مەشقیدە فێرە راو، راوی دەکەوی و ناوی خوات ئی هیناوە بیخۆ، وە ئەوهی کە بەسەگی فێر نەکراو راوی دەکەوی و فریای دەکەویت کە پێش ئەوهی مردار ببیتەوه سەری بپری بیخۆ). (تاج/ ۴ ل- ۶۶ ز- ۱۹ ژ- ۶).

روونکردنەوه:

ئەبو سەعلەبەیی خوشەنی، لەهاوێ پێشینەکانی پێغمەمەرە -دروودی خوای لەسەر بێ- لەوکەسانەن کە لەپەیمانی بەیعهتو شەجەرەدا لەخەزەت پێغمەمەردا پەیمانی وەرگرت (بروانە: ژ- ۱۲۱۲ تەجرید- ژ- ۲۹۵۸ فەتخ = بەرگی/ ۳ ل- ۳۳۵). پێغمەمەر -دروودی خوای لەسەر بێ- ناردی بۆناو هۆزەکەیی خۆی، لەسەر دەستی ئەودا هۆزەکەیی قەبوڵی ئیسلامیان کرد، لەجەنگی صفین دا لەگەڵ کەسیان نەبوو، بەشداری ئەم جەنگە نەکرد، دەرەموون: هەموو شەوی دەچوو دەرەوه، تەماشایەکی وردی ئاسمانگی دەکرد، ئەوسا دەگەراییهوه و سەجدەیهکی ئایەتی دەبرد (ب: تاج/ ۱ ص- ۳۱۲ لمطلق الآيات = بەرگی - ۱ ل- ۴۷۱) ئەبو سەعلەبە دەرەمووی: (لەخودا دەخوازم کە من لەسەرەمەرگا وەك ئیوه لەکاتی گیانەلادا دەکەونە لرخە لرخ، من ناوا نەکەومە لرخە لرخ) ئەبو زاهیریە دەرەمووی: (جا شەوی ئەبو سەعلەبە

شه و نوپژ دهکا، له ناو جهرگه‌ی شه‌وا، له ناو سه‌جده‌دا فه‌رمانی هه‌ق به‌جی دهه‌ینی و ده‌مری، له وکاته‌دا کچه‌که‌ی ده‌خه‌وی، له‌خه‌ویدا ده‌بینی که‌وا باوکی مردوو، له‌خه‌و راده‌چه‌نی و هاوارده‌کا؛ کوا باوکم؟ ده‌لین؛ وا له‌نوپژگا‌که‌ی خوی سه‌رگه‌رمی شه‌ونوپژه، جالای خوی‌ه‌وه بانگی ده‌کا؛ بابه، بابه! وه‌لام نابی، جا راده‌کا بۆلای، ده‌روانی به‌مردووی واله‌ کورپ‌نووشدا، که‌ راپیده‌وه‌شین خه‌ ده‌که‌وی به‌لادا. له‌بوخاریدا سی فه‌رمووده‌ی هه‌یه. کۆمه‌لی له‌میژوو نوسانی هاو‌پ‌نیانی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموون؛ له‌سالی حه‌فتاو پینجی کۆچی‌دا له‌شام مردوو.

۱۸۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: لَا تَخْذِفْ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْخَذْفَ وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَلَا يُنْكَى بِهِ عَدُوٌّ وَلَكِنَّهَا قَدْ تُكْسِرُ السِّنَّ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ ثُمَّ رَأَاهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: أَحَدَّثَكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَرِهَ الْخَذْفَ وَأَنْتَ تَخْذِفُ لَا أَكَلْمُكَ كَذَا وَكَذَا. (الحديث ٥٤٧٩) (١٨٢٨).

عه‌بدو‌ل‌لای کوری موغه‌فه‌ل -پ‌رمزای خوی لی بی- پیاویکی بینی په‌له‌پیتکه‌ی دمه‌ه‌قان، پی فه‌رموو؛ په‌له‌پیتکه‌ مه‌هاو‌پژه، چونکه پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- رینگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌داوه، یا حه‌زی له‌وه‌ نه‌بوو، وه‌ ده‌یفه‌رموو؛ (نه‌وه‌ نه‌ نیجیری پی و‌راوده‌کری و نه‌دوشمنی پی کۆله‌وار ده‌کری، به‌لام به‌پ‌یچه‌وانه‌وه‌ دوورنیه‌ که‌ ددانی که‌سی بشکینی، یا چاوی دۆستی کو‌پ‌ربکا!) جا ماوه‌یی له‌وه‌دوا دیسان عه‌بدو‌ل‌لای پیاوه‌که‌ی دییه‌وه، په‌له‌پیتکه‌ی ده‌هاو‌یشته‌وه، جا عه‌بدو‌ل‌لای به‌کا‌برای گوت؛ من فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- بۆ تۆ ده‌گ‌پ‌مه‌وه، که‌ پیغه‌مه‌ر -دروودی

(۱۸۲۸) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح باب: إباحة ما يستعان به على الاصطياد و العدو،

خوای له سهر بئ- رښکې په له پیتکه ی هاویشن نادات، که چی تو هه رواز ناهینی، جا که وای لئ هات، هه تا نه و منده و نه و منده قسه ت له گه ل ناکه م). (تاج/ ۴ ل/ ۲۵ ز/ ۶ ژ/ ۱۰ ش/ د).

روونکردنه وه:

نهم فهرموودمیه که ورمترین رافه و روونکردنه و دیه بو نه و فهرموودانه ی تر، که رښکې قسه دابرین نادم و به نارېوا و نادرستی داده نین، به پی ریسای (الحديث يفسر بعضه بعضا: فهرمووده کان له ناو خو یانا دمېن به شهرح و رافه و روونکردنه وه بو یه کتری).

جا له سهر نهم بنیاته دروسته که موسو لمان، پتر له سی رۆژ، قسه له که سی دابرئ، به مەرچی قسه دابرین و قسه نه کردنه که له بهر رېزای خوابی، نه و هک بو هه و او هه و هس بئ. (بر: رياض الصالحين/ ۴ ل/ ۱۱۷۵ ز/ ۲۸۰ هه تا زنجیره که ته و او دمېن) + (تاجی کوردی/ ۹ ل/ ۶۴ ز/ ۲۲ تاکوتایی).

۱۸۲۹ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اقْتَنَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبِ مَاشِيَةٍ أَوْ ضَارِيَةٍ نَقَصَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيْرَاطَانٍ. (الحديث ۵۴۸۰ طرفاه في: ۵۴۸۱، ۵۴۸۲) (۱۸۲۹).

عه بدوللای کورې عومهر - رېزای خویان ئی بئ- له پیغه مه ره وه - دروودی خوای له سهر بئ- دمفه رموی: (هه رکه سی سه گي رابگری، که سه گي پاسی ران و کیلگه و ران نه بی، هه موو رۆژی پارچه پی، هه تا نه و سه گه رابگری، له پاداشتی باشی کرده و ی باشی که م دمبیته وه، یا دوو پارچه له پاداشی کرده و ی باشی که م دهکا). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۵۸ ز/ ۱۷۱ ژ/ ۱ باسی سه گ بو پاس و رمشه و لاخ بو زه و ی کیلان).

روونکردنه وه:

به پئی یاسانامه ی نیسلام سهگ پیسه، و مزیا نی زۆره له زۆر رووه وه، به لام له گهل نه وه یشا شهرعی پیرۆز ریگهی سوود و مرگرتنی له سهگ داوه، به هه موو چه شنه کانیه وه، به لام نه وکه سه ی که سهگ راده گری، ده بی چه ند خالی ره جاوبکا، وهك پاك و ته میزی و پا کژکردنی، له سه ر نه م شیومه یه:

یه که م: دروسته سهگ بۆ نه م مه به ستانه رابگری:

۱. بۆ پاس و ناگاداری، وهك پاسی پان و مه زاراو مال، له دزو جانه و مری زیانه خرۆ، وهك گورگو چه قهل و به راز، یا بۆ پاسی منالی ساوا وهك له له، یا بۆ پاس و ناگاداری پیاووژنی که فته کار له ماله وه.

۲. بۆ راوشکار، وهك تووله و تانجی و سه گی راوی تر.

۳. سه گی پۆلیسی، بۆ دۆزینه وه ی تاوان و بۆ زۆر مه به ستی ره وای تر وهك له کاتی بوومه له رزه و کارساتی سروشتیدا، ته رمی ژێردار و به رد نه دۆزێته وه، یا مرۆفی گیر خواردووی ژێر ره ووخاوی و شتی وا دمدۆزێته وه، یا ماده سپکه ره کان و بارووت و ته قه مه نی شاراو به نیازی خراپ که شف دهکا، یا له زۆر ره ووی تری شهرعیه وه سوود به کۆمه لگا ده که یه نی.

۴. سه گی چاوساخ له نه وروپا و له زۆر ولاتانی تر، ده بن به چاوساخ بۆ کوپرو نه مانه و له پێشیا نه وه دهرۆن و نه وانیش به هو ی په تیکه وه شوپنیان ده که ون.

۵. بۆ کارکردن، وهك ده بینین، له ولاتی ئالاسکا، له ناو نه سکیمۆکاندا، له به ر زۆر ساردی سه گ به کار ده یێن بۆ گالیسکه و عه ره بانیه ی سه ره به فر، وه به سه گ راپیده کیشن، وهك له زۆر شوپن سه گ فێرده که ن و مه شقی پی ده که ن و زه میله ده که نه ملی و ده چی له بازار له لای مامیل گوشت و سه وزه و شتی وا ده کړئ و ده که رپێته وه بۆ مائی خاومنی، جا نه م سه وداو مامه له یه له ره ووی شهرعه وه دروسته یانا، دوا یی ده که رپێنه وه سه ری.

دوۋەم: سەگ لەم سەردەمەى ئىمەدا و لەكۆنىشدا بۇ زۆر شتى تر بەكار دەھىنرى، وەك:

۱. سەگى گەمەو يارى وەك مەيمونى لۆتى، وەك لە سىرك و ئەمانەدا دەيبىنين، وەك سەگ بۇ جوانى، وەك خولياو ھىوايە.
 ۲. بۇ شېرە سەگ و شتى ترى واو بۇ قومارو بۇر بۇرپىن.
 ۳. بۇ ھەندى كارى نارەوا، كە پىيوست ناكنا ناوى بەرىن.
 ۴. دەواجىنى سەگ ھەيە لەكۆرياو ئەو ولاتانەى كەسەگ دەخۇن، بۇ خواردنى گۆشتەكەى، وەك دەواجىنى پەلەومر و ئازەلى ولاتى خۇمان.
- سىيەم: جا ئەوەى ئەركى موسولمانە ئەمەيە:

۱. بەپى تەوانا خۇى لەسەگ دوور بگرى، وە بۇناچارى نەبى، بەپىى بېرگەكانى (يەكەم)، بەكارى نەھىنى.
۲. لەكاتى بەكارھىنانىدا بىكوتى، بە لقاحى دژى ھارى.
۳. ھەموكاتى شوپىنىكى بەتەرى بەرسەگەكە كەوت گلاوى دەرېكات، وە ئەوئەندەى دەتوانى، جىگەو كولانەى سەگ و شوپىنى، پاك و پوخت رابگىرى، وە بىرسى و توونى نەكات. چونكە لەفەرموودەدا ھەيە: (ژنى بەھۇى تىراوكردىنى سەگىكەو دەچىتە بەھەشت وە بەھۇى ئازاردانى پىشیلەيەكەو دەچىتە دۆزەخ).
۴. جا بەنىازى سوود وەرگرتنى رەوا لەسەگ دروستە پەرومردەش بگرىو بە توتكەيى گەورەبگرى. وە لەرووى شەرەوە ئەم جۇرە كىدارانە دروستەو قەيدى نىيە و بەر ئەو نەھىە ناكەوئ كە لەراگرتنى سەگ كراو. بەلام ئەوئەندە ھەيە كاركردن بەوسەوداو مامەئەى كەسەگ ئەنجامى دەدا، ياكردنى ھەندى تصەروفاتى سەگ بەبەلگەو نىشانە لەسەر ھەندى بېيار ئەوە باسكىى دوورو درېژە، ئېرە جىگەى ئەوە نىيە.

۱۸۳۰- عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُرْسِلْتَ كُلْبَكَ وَسَمَيْتَ فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَكُلْ وَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ وَإِذَا خَالَطَ كَلْبًا لَمْ يُذَكِّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهَا فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي أَثَرَهَا قَتَلَ وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ فَكُلْ وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ. (الحديث - ۵۴۸۴ طرفه في: ۵۴۷۵ فتح = رقم/ ۱۸۲۶ تجريد) (۱۸۳۰).

له پيشه وه له ژماره/ ۱۸۲۶ دا له بهرگی پينجه مډا راپوورد، به لام ليړه دا نه م زياته هه يه:

نه گهر تيرکت نا به نه چيرک وه، وه پيکاي وه له پاش يه ک دوو روژيش دوزيته وه به مردوبی نه وه بيخو، به مهرجی چيگه ي پيکانی تيره که ي تو ی پيوه بی و به س، به لام نه گهر گه نی بوو، يا که وتبو وه ناوچه م و پيرو گو می ناو ه وه نه وه مه یخو، چونکه هه ل ده گری که له ناو ه که دا خنکابی و مردار بووبیته وه). (تاجی کوردی/ ۴/ ل/ ۲۳/ ۵).

۱۸۳۱- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَوْ سِتًّا كُنَّا نَأْكُلُ مَعَهُ الْجَرَادَ. (الحديث ۵۴۹۵) (۱۸۳۱).

عبداللای کوری نه بو نه وفا - پرهای خودا له خو ی و باوکی - فه رموی: جهوت غهزا - یا شش غهزا - مان له گهل پیغه مهر خویدا - دروودی خوی له مهر بی - کرد، که له و غهزایانه دا، له گهل پیغه مهر دا کولله مان ده خوارد. (تاجی کوردی/ ۴/ ل/ ۲/ ۲ + ل/ ۱۰/ ۳).

(۱۸۳۰) لاحظ ما جاء في هامش رقم: ۱۸۲۶.

(۱۸۳۱) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: إباحة الجراد، رقم/ ۱۹۵۲.

۱۸۳۲- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: تَحَرَّنا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ فَأَكَلْنَاهُ. (الحديث - ۵۵۱۱، أطرافه في: ۵۵۱۰، ۵۵۱۲، ۵۵۱۹) (۱۸۳۲).

ئەسمای کچی ئەبوبەکرى صديق -رەزای خوايان لی بئ- فەرمووی: لەسەردەمی پێغەمەر خویدا -دروودی خوای لەسەر بئ- لەمەدینە، ئەسپیکمان سەربری و خواردمان). (تاجی کوردی/ ۴/ ۱/ ۶/).

روونکردنەوه:

ئەم جوړه دەربرین و تەعبیر، بەلگەى ئەومیه که پێغەمەر ناگای لەکارهکه بووه و رەزای لەسەر بووه. لەبەرئەوه بریارى حەلالی بو گوشتى مایین و ئەسپ دەچەسپى، کاتى شەرع یهکى لەدوو رەگەزى نازەلیکی دانا بەحەلاله، وهک رەگەزى نیر، یا رەگەزى مئ، ئیتر ئەوه هەردوو رەگەزهکه حەلال و گوشتى دەخورى، ئەم نمونەى ئیرە بو بەیانى واقعیەو بو روونکردنەوهى رووداوەکهیه. زاناکان دمهفرموون: پای سەنگین ئەوهیه، کاتى صەحابى، ژن بئ یا پیاو، بفرموى: لەسەردەمی پێغەمەردا ئەوهمان دەکرد، ئەوه بریارى رمفعى ههیه، ئەو فەرموودەیه دادەنری بەبەرزهوکر او بو پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ-. (بڕ: فیهقى ئاسان/ ۳/ ل/ ۹۱۳).

۱۸۳۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَمَرُّوا بِفَتِيَةٍ أَوْ بِفَرٍ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا عَنْهَا وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ فَعَلَ هَذَا. (الحديث ۵۵۱۵) (۱۸۳۳).

(۸۳۲) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: في اكل لحوم الخيل، رقم: ۱۹۴۲.

(۸۳۳) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: النهي عن صيد البهائم، رقم: ۱۹۵۷، ۱۹۵۸.

سه عیدی کوپی جوبه یر - رحمة تی خوی لی بی - فه رموی: له خزمه تی
عه بدوللای کوپی عومه ردا بووم، له لای تاقمی لای قوره یشه وه پمت بوو،
مریشکیان نابووه به نیشانه و تیران تی ده گرت، نهو تیرانه ی که لکی نه نه دا،
ده پاندا به خاوهن مریشکه که، که چاویان که وت به ئیبنو عومه ر، له شه رمانا
هه لاهتن و بلا و میان لئ کرد، ئیبنو عومه ر فه رموی: کی نه مه ی کردووه، نه مه
ئیشی چ بی ویزدانیکه، ده ک نه فرینی خودای لی بی، چونکه پیغه مه ر -
دروودی خوی له سه ر بی - له عنه تی کردووه له وکه سه ی که گیانه به ر
ده نیته وه به نیشانه). (ریاض ۴/ ز ۲۸۲ ل ۱۸۰ ز ۲ + تاجی کوردی ۴/ ز ۹/
ل ۲۸ ز ۳).

روونکردنه وه:

سه عیدی کوپی جوبه یر - پمزاو ره حمة تی خوی لی بی - پی شه وایه کی
که ووه شوکمه نده له فه رموودم زانه کان، له چینی شوینکه وتوانه، که ناسراون
به تابعین، چینی دووه می موسوئمانان، سه عیدو عه کره مه و عه تای کوپی
ره بباح، له فه قی که ووه ناو داره کانی ئیبنو عه باس بوون، سه عید وه ک
زانایه کی که ووه بوو، زاهیدیک و خواناسیکی که ووه یش بوو، هه می شه
سه رکه رمی خواپه رستی بوو، به خزمه ت زور له که ووه پیاوانی سه حابه
که یشتووه، وه ک عه بدوللای کوپی عومه ر وه عه بدوللای کوپی عه باس،
خه لکیکی زور له تابعین شاگردو فه قی بوون، وه ک ئیمامی زوه ری. حه حاج
به ناهه ق کوشتی، دوعای له حه حاج کرد، که له پاش نهو زال نه بی به سه رکه سی
تردا، وه نزاکه ی گیرابوو، وه له پاش شه هیدبوونی سه عید، حه حاج وه ک شیتی
لئ هات، چهند روژی ژیاو مرد، له کوئه مانگی سالی نه ووه دو پینجی کوچی دا
حه حاج سه عیدی کوپی جوبه یری شه هید کرد. ده ئین: له کاتی دادگایی کردنی
له به رده می حه حاج دا، حه حاج پی ده ئی: داوای لی بوردنم لی بکه دمن دده م

له گهر دنت، سه عیدیش دمه رموی: خۆم به تاوانبار نازانم ههتا داوی لیبور دنت لی بکه، له نه نجاما هه جاج به درنده گانی بهردهستی دهلی: بیبهن بۆ به رفه ناره که له گردنی بدن، به لام له پڕی نه گهر قسه ی کرد، بیگی پنه وه بۆلای خۆم، که دمی بهن سه عید له پڕی پیده که نی، دمیگی پنه وه بۆلای هه جاج، لئی ده پرسئ: بۆ پیده که نیت؟ دهلی: له زۆرداری تۆو له بی و می من و له بیباکی خودا!! هه روا ده لئین: پاش نه وه ی هه جاج سه عید شه هید دمکا، وهک شیئی لی دی، به شه وهک گا ده پۆرپنی و دهلی: کوا سه عید بیهینن بۆم، مه یکوژن، به لام تازه چ سوود، کار له کار ته رازا بوو.

میژوونوسی گه وه ئیبنو خه له گان دمه رموی: (ناو هه ناوی هه جاج تووشی خۆره بوو بوو، پزیشک ده چیته سه ری، پارچه یی گوشت به په تی به قورگیا شۆر ده کاته وه، پاش تاوی دهری ده هی نی، کر میکی زۆری پی وه دمه ووسی، خوا تووشی له رزوتایه کی وای کرد بوو، له سه رمانا گهر می نه ده پۆوه، مه قالی پر له ناگری مه شقه لانیان به ده وریدا ریز کرد بوو. پیسته که ی دمه ستاندا، به خۆی نه دمه زانی و گهر می نه ده پۆوه).

له لای شیخ هه سه نی به صری - پرزاو ره حمه تی خوای لی بی- هه جاج سکالای حالی خۆی دهکا، شیخ هه سه ن پیی دمه رموی: (چه ندهم پی گویت که نازاری پیواچاکان مه ده، تۆ هه ر به گویت نه کردم لاساریت کرد...).

هه جاج دهلی: ئه ی هه سه ن: داوی نه ومه لئناگه م که داوا له خوا بکه ی که چاکه بکاته وه، به لام داوات لئنه که م که داوا له خوا بکه ی که به زووی گیانه بکیشی و له مه زیاتر سزاو ئیش و نازار نه دا...).

که سانیکی زۆر له وانه ی که له نزیکه وه بوون دمیانگوت: (هه جاج له پر له خه و راده پهری به شه له ژاوی، وهک گا دمی پۆراند: خزمینه! سه عیدی کوری جوبهیر له مه زیاتر چی تری له من دهوی، هه رچه ند دمه وه ی چاوم به چیته خه و، سه عید دمه ست ده خاته به ربی نه م و دمه تاسی نی و دمی وه ی بمخنی نی).

ھەجەج ۋای ھەست دەکرد کە بانگکەرێ دەرزیکیئێ بەناو گوێچکەیدا و پێی
 دەئێ: (ئەو دوژمنی خودا! لەسەرچی سەعیدی کۆری جوبەیرت کوشت؟).
 خودایە لەگەڵ سەعیدی کۆری جوبەیردا ھەشرمان بکە. (سبحان اللہ!).
 کاتی کاوەی کۆرم لەگەڵ کۆریکی کەرکوکی تردا لەپێی پێنجوین، لەلایەنی
 کۆمەئێ چەتەو، بۆ پارەو پوول و سەپارە کوژران، لەبێرو باوەری بەندەدا،
 کەئەو ھەورەترین تاوان بوو، کۆر کوژرا، مال پراو دزرا، ئوتومبیل فرێنرا،
 کەوتینە بارودۆخیکی واو دەنگمان بەخوا نەبێ بەکەس نەدەگەشت، سی و
 دووساڵ لەغەریبی، بەدڵشکاوی و بەنازاردراوی، بەسەر و ریشی سپییەو،
 خۆشی خۆشی گەراپنەو ناو وڵاتی خۆمان، کەچی کۆمەئێ کوردی نامەردی
 سەر بەم لایەنە کوردییە بەناو پێشمەرگانە، کە لەپراستیدا جاش مەرگەن،
 نەوێک پێشمەرگە، وەک دوو پشکی عەربەت و کۆلەو پیاو دایان پێمانەو. جا
 لەمالەو مەن و دایکی کاوە دەستمان کرد بەپارێنەو ھۆرئان خوێندن و
 ھۆرئان ھەلپەن و ھۆر و سکاڵدان، گاور بەزمی پیاوانا دەھاتەو، ناگامان
 لەھیچ نەبوو، مێش دوژمنمان نەبوو، ھیچ خەبەرێ نەبوو، رۆژی دووپیاو
 لەخەلکی ئەو ناوچەیە ھاتن بە پڕسمانەو، ئێمەش رێزیکی شایانمان گرتن،
 دڵم خەبەری دا کەئەمانە شتێ لەدێانداپە، لەبەر ئەو یەکی کتیبێکی تاجی
 کوردیم بە دیاری پێیان داو گوتم پێیان: ئەمە نوێنەری ئێمەییە لەلای ئێو.
 ئەوانیش بەخەیاڵی خۆیان ئێمە مالە مەلایەکی ھەزاری خۆدای بێ کەسین و
 تەواو، لەبەرئەو جێگە مەترسی نین بۆیان.

جا رۆژی جەزنی مەولود (یا جەزنی مێعراج) بوو، پاش عەصر دەرگەوت
 کرابوو، بۆ مزگەوتی گەرە، لەو ناھەنگەدا لەناو مەلەکانا دانیشتبوو،
 خزمیکم ھات، گوتی: کابرایەك والەدەرەو داوات دەکات، کەچوو دەرگەوت
 واپیاوێ رانکو چۆغەییەکی پەشی و لەبەردا، لەناو حافظەکانا لەبەردەم
 مەرھەدەکی کاک ئەحمەدی شیخ دا دانیشتوو، کەمنی دی گوتی: تۆ نووری

فارسی باوکی کاوہیت؟ گوتەم: بەئێ بۆچی؟ گوتی: دەبرۆ دەمانچەیی بێنەو بمکوژەو رزگارم بکە، من یەکیکم لەو کۆمەڵەی کە کۆرەکە ی تۆمان کۆشتوو، گوتەم: بابچینە ژووری لە ژووری حافظەکان، لەوێ گوتی: ناپۆم هەتا نەمکوژی، ژیانم ئێ تال بوو، شەوتا بەیانی نەقیبێکی عەسکەری دێتە گیانەم، نازارم دەدا دەست دەخاتە بەربینەم، هەتا بەیانی دەمتاسیئە، هەموو شەوێ پێم دەئێ: رۆژ لە رۆژ خراپترت ئێ دەکەم، ئەگەر نەچی بۆلای باوکی کاو و ئەم تاوانە ناشکرا نەکەیت!! گوتی: ئێوە نازانن هەرشەوێکم مردنیکە، منیش لەگەڵ خزمەکەما هەرجی گوت لەبارە ی تاوانەکەو لە کورتە کاغەزێ بەپەلە نوسیمان، ئەوجا پێم گوت: من لێردە، لەپەنا قەبری کاک ئەحمەدی شیخا — غەرقی رەحمەتی خودایی— پیاو ناکوژم، بەلام تۆ بپۆ با ئەو پۆلیس و ئینزیباتانە پێت نەزانن، ریزی مزگەوتەکە نەشکی، بەیانی سەعات نۆ وەرەو بۆ فلان دوکان، گوتی باشە. بەلام ئیستا بێ یان بەیانی نەمکوژی ناپۆم، کەچوو مەو بۆ مالهو هەموو گوتیان: چۆن هەلە ی وات کردوو تازە نایەتەو، بەلام من دلتیا بووم کە قورئان کەمەندکیشی کردوو بە دەست خۆی نییە دێتەو، چونکە کابرا زۆر پەڕیشان و لەحالیکی سەیرایوو.

کەبە یانی چووین بۆ دوکانەکە، لەوێ گوتی: من لە سەعات هەشتەو لێردە، ئەمشەو لە هەموو شەوێ ناخۆشتر بوو، نەقیبەکە هاتەو سەرم، پێی گوتەم: ئەو پیاو لە خۆت رازی نەکەیت خراپترت لێدەکەم.

جا گوتەم بابچین بۆلای مدیری شورتە، کەئەو کاتە: کاک سەلاح چاوشین بوو، وەکاک سەلاح عەقیدێکی شورتە ی پەسپۆری بانگ کرد، بە حزووری ئێمە و کاک سەلاح و چەند پەسپۆریکی تری پۆلیس لەنووکەو تاوانەکە ی روون کردەو، وەپەکە یەکە تاوانبارەکانی ناو نووس کرد، وەهۆی ئەم خۆتەسلیم کردن و اعتراف کردنە ی وەک پێشوو روونکردەو، کەزانی ئێ تال بوو و خەو و خواردنی ئێ هەراسان بوو. کە ئیفادەکە ی تەواو بوو، ئەوجا

بەمنى گوت: دە درەنگە كەي دەمكوزىتو رزگارم دەكەيت؟ منىش پىم گوت:
من لەم لە حەزمىيەو دە تۆم بەخشى، وە داواشم لەكاك سەلاح و شورتهكانى تر
کرد، كە رىزى ئەو كابرايە بگرن و ئازارى نەدەن، وە ئەوانىش وایان کرد،
هەتا ئەنجامى دادگايى، لەپاش ھەمووشتى، لەگەڭ باوكەكەيدا زۆر ھەولمان دا
ھەتا بەردرا، لەماوەى حەپسەكەيدا مائەلەكان خەزمەتێكى زۆریان کرد. ئەوەى
كەلىردا دەمەوى ئاماژەى پى بەكم ئەم خالانەپە:

۱. لەپاش خۆ تەسلىم كردن و زەبىتى ئىفادەكەى و كەشفى تاوانەكەى
لەئازارەكەى رزگارى بوو.

۲. لەتاوانبارە ناو تۆماركراوەكان لەدادگا، ھەشتیان لەشەپسەگى شەپە
خۆرىدا كۆژران و بەر شەقى قورئان كەوتن و دەستى ئىمەيان پىوە خویناوى
نەبوو.

۳. مەلای ئەو گوندەى كە دووپىاوەكەى ھاتن بۆ بوارتاقى كردنەو بۆ مالى
ئىمە، بۆيگىرپامەو، گوتى: رۆژى باوكى يەكئ لەوتاوانبارانەى كە كۆرەكەى
تۆيان كۆشتوو، ھات بۆ مزگەوت، كەتیبكى بەدەستەو بوو، گوتى: مەلا ئەم
كتیبە چى لىبەكم ئەمە مالى منى وئران کرد، كەتەماشام کرد: كەتیبەكە
بەرگىكى تاج بوو بەكوردى، تۆ بەدىارى دابووت بەباوكى ئەو تاوانبارەكە
كۆرەكەى لەجەردەمىدا، لەرپەگەى پىنجوین كۆژرابوو.

۴. لەرپەگەى خەزمىكمانەو، رۆژى كابرايى ھات، گوتى: بە ئوتومبىلىكى
بەپازىلى (ع)ت بۆ دەكۆژم، كە (ع) يەكئ بوو لە بكۆژەكان، منىش دەرم كردو
بەخەمەكەمانم گوت: من بەگوللە كەس ناكۆژم، قورئانەكەم نیشانداو گوتم:
من ئەمە چەكى دەستەو بەس. دەورى مانگىكى پى چوو، عومەر چاوشىن
ئەوكابرايەى كۆشتو لەكوردوستانا دەنگى دایەو و بوو بەيەكئ لەپىنج
پالەوانەكان!.

سہ عیدی کوری جوبہیر - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ چل سال لہ پیزی
یہ گہمی جہ ماعتا بووہ، جہ ماعتی نہ فہ و تاوہ، لہ و ماوہ پدا پشت ملی
مہ نمووی نہ دیوہ، لہ تہ دریبی راوی دا دمفہ رموی: فہرموودہ زانی گہورہ
یہ حیای کوری سہ عید - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ دمفہ رموی:
(مورسہ لاتی کوری جوبہیر لہ لام باشترہ لہ مورسہ لاتی عہطاء). وہ ہر وہا
لہ تہ دریبی راوی نیمامی سیوو طیدا - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔
دمفہ رموی: (کۆمہ لی لہ زانا گہورہ کان، کہ یہ کئی لہ وان سہ عیدی کوری
جوبہیرہ - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ ریگہی نویسنہ وہی فہرموودہ یان
دما، وہ خوشیان دمیان کرد، ہر وہ ک ریگہی زہبتی فہرموودہ یان لہ دا، وہ
خوشیان دمیان کرد). (ظبط) بریتہ لہ نوختہ و سہر و بۆرو ژیر و زہنہ کردن
بۆ وشہ، لہ گہل نویسنی اعراب بۆی، ہتا وشہ و رستہ بہ پی ری نووس و
پیزمان کۆنترۆل بکریں و دواپی بہ جوانی و بہرہ وانی، بہ بی ہلہ لہ بہر بکری،
یا بنوسری.

۱۸۳۳م - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي رِوَايَةٍ: أَلَّهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَثَلَ بِالْحَيَوَانِ.

لہ گپرانہ وہ پدا کا نیبنو عومہر - پرماو خویان لی بی۔ فہرمووی: پیغہ مہر -
دروودی خوی لہ سہر بی۔ نہ فرین و لہ عنہتی کردوہ لہ و کہ سہی کہ لاشہی
گیانلہ بہر، بہ زیندوی، یا بہ مردوی بشیوین، وک نہوہ لچو و لیو و لووت و
گوپچکہی بپری، یا کلک و پلہ کانی بقرتین.

۱۸۳۴م - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ دَجَاجًا. (الحديث ۵۵۱۷ أطرافه في: ۳۱۳۳، ۴۳۸۵،
۴۴۱۵، ۵۵۱۲، ۵۵۱۸، ۶۶۲۳، ۶۶۴۹، ۶۶۷۸، ۶۶۸۰، ۶۷۱۸،
۶۷۱۹، ۷۵۵۵) (۱۸۳۴).

نهبوموسای نهشعهری - رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهرم دی - دروودی خوای لهسهر بی- گوشتی مریشکی دهخوارد. (تاج/ ۴ ز/ ۱/ ۳/ ۱/ ب/ ت/ ن).

۱۸۳۵- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. (الحديث ۵۵۳۰ طرفاه في: ۵۷۸۰، ۵۷۸۱) (۱۸۳۵).

نهبو سهعله بهی خوشه نی - رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ههر درندمی که که لبه ی هه بی، پیغه مهر خواردنی گوشته که ی قه دهغه کردوه. (تاجی کوردی/ ۴ ل/ ۱۴ ز/ ۳ ز/ ۹) + (فیقهی ناسان/ ۳ ل/ ۹۱۴).

۱۸۳۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالسَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمَسْكَ وَالنَّافِخِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُخْلِدَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَالنَّافِخُ الْكَبِيرُ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً. (الحديث ۵۵۳۴ طرفه في: ۳۱۰۱) (۱۸۳۶).

نهبوموسا - رهمزای خوای لی بی- له پیغه مهرده - دروودی خوای لهسهر بی- دمفه رموی: نمونه ی هاوړی و هاوونشینی باش، وهك میسك فروش وایه، وپنه ی هاوده م و هاوړی خراپیش وهك مووشه دمه چی وایه، میسك فروش یا خوت لی دهری، یا خوی بهشت ددها، یا ههرهیج نه بی بو نه خوشه که ی ده چی بهسهرتا، به لام مووشه دمه چی واته: ناسنگر یا جله کانت دموتینی، یا ههر هیج نه بی بو چروکیکی پیس دیت بهسهرتا. (تاجی کوردی/ ۹ ز/ ۵۵ ل/ ۱۲۴ ز/ ۶ ش/ د - رهمزاو رهمه تی خویان لی بی-).

(۱۸۳۵) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: تحريم اكل كل ذي ناب.. رقم: ۱۹۳۲.

(۱۸۳۶) أخرجه مسلم في الأدب - (العيني/ ۱۱ ص/ ۲۲۰) قال النووي في رياض الصالحين: متفق عليه، رقم تخريجه في مسلم (۲۶۲۸) هامش الحديث الرقم ۳۶۲/۴ ص/ ۱۹۰.

۱۸۳۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُضْرَبَ الصُّورَةُ. (الحديث ۵۵۴۱) (۱۸۳۷).

ئىبنو عومەر -پرمزای خوای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- نەیی کردوووە لەووە کە لەدەموچاوی ئازەل و گیانلەبەر بدرئ.

روونکردنەووە:

مامۆستای عەسقەلانی دmfەر موئ: پێشەوا بوخاری بەم فەرموودمیه ناماژە دەکا بۆ ئەو فەرموودەى تر کە پێشەوا موسلیم دمری هیناوە کە بە دەق دmfەر موئ: (جابیر -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- فەدەغەى کردوووە کە بدرئ لەپروخساری گیاندار، یا روخساری گیاندار داخ بکری بۆ نیشان کردن). (تاجی کوردی/ ۴/ ل ۱۵۲/ ز ۴۸/ ز ۱/).

پایانی - الخاتمة

مامۆستا شیخی عەسقەلانی -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: نامەى نەچىرو سەر بپراوەکان نەوودو سئ فەرموودەى بەرزەموکراوى واتىادا، بیستو یەک فەرموودمیان بپړشتەن، واتە: تەعلیقن، هەلسپێراون، ئەوانی تریان پەيوستو مەوصولن، حەفتاو نۆیان دووبارەن، پوختەکەیان: (۷۹-۹۳ = ۱۴). چوارده فەرموودمیه، کە بۆیەکەم جار لەم باسەدا دمرهینراون. ئەم چوارده فەرموودمیه موسلیمیش وەک بوخاری هەموویانی گپراوەتەووە، بپجگە لەمانەیان:

۱. فەرمودەکەى ئىبنو عومەر: (...أن تُضْرَبَ الْبَهِيمَةُ = ۵۵۱۴ فەتەح) لەتەجریدەکەدا لیڤەدا نییە.

٢. فەرموودهكهى ئىبنوعهباس سهبارمت به (أن تصبر البهيمه للقتل) بپروانه: كۆتايى فەرموودهى ژماره: ٥٥١٥ فتح الباري.
٣. فەرموودهكهى عهبدوللاى كورى يهزىد: (في النهي عن المثلة = ٥٥١٦ فتح).
٤. فەرموودهى ژماره: ٥٥٢٩ فتح = حديث ابن عباس و الحكم بن عمر و في الحمر الانسية. ليّرهذا نبيه.
٥. ژماره ١٨٢٧ تجريد = ٥٥٤١ ففتح = حديث ابن عمر في النهي عن الصورة. ههروهها عهسقهلانى دهفهرموى: ئەم نامهيه چلو چوار بيسراو (اثر)يشى واتيادا، كههى سهحابهو كهسانى دواتره.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۶- نامه ی قوربانی - کتاب الاضاحی

(باسی قوربانی له فیهی ناسانا وا له بهرگی سییه مدا، ز: ۳۶۶ لایه پرده/۹۲۰).

۱۸۳۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ فَلَا يُصْبِحَنَّ بَعْدَ ثَلَاثَةٍ فِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْعُ كَمَا فَعَلْنَا عَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُّوا وَأَطْعِمُوا وَادَّخِرُوا فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا. (الحديث ۵۵۶۹) (۱۸۳۸).

سه له مهی کوری نه کوه - پرزای خوی لی بی- فه مووی: پیغه مهر - دروودی
خوی له سهر بی- فهرمووی: (هه رکه سی له نیوه قوربانی دهکا، بابیکا، به لام
نابی له پاش سی شهو له گوشتی نهو قوربانیه له مالیا بمینی، جاله سالی
ناینده دا عمرزبان کرد: نهی پیغه مهری خودا! نه مسالیش وهک پار بکهینه وه؟
فهرمووی: نه، هه خوشتان لی بیخون و هه بهشی خه لکی تریشی لی بدهن
و هه قایمه (ادخار)یشی لی بکهن، پار بویه کا وام گوت، چونکه پار ساله که ی
نه هاتی و گرانی بوو، خه لکه که پهروش بوون و حالیان په ریشان بوو، ویستم
نیومیش یاریدمیان بدهن و دستگیروی خه لک بکهن). (تاج/ ۴ ل- ۵؛
ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه وه:

نه هه فرموده یه به لکه یه له سهر نه وه که پرپار به هو ی کات و هوکار
دهگوری، هو ی هه رامبوونی قایمه کاری و ادخار، زیاتر له سی شهو، له سالی

(۱۸۳۸) أخرجه مسلم في باب الأضاحي، باب: بيان ما كان من النهي عن أكل لحوم الأضاحي

...رقم: ۱۹۷۴.

پیشوودا بههوی گرانیه وه بوو، کاتی سالی ناپینده دی هۆکارمکه که گرانیه نامینی برپاری حهرامبونیش دهگۆرئ به برپاری که بگونجی لهگهڵ کاتو سهردهمی نویدا، که قایمه کاری دروسته.

۱۸۳۹ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ أَنَّهُ شَهِدَ الْعِيدَ يَوْمَ الْأَضْحَى مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَصَلَّى قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ نَهَاكُمْ عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْعِيدَيْنِ أَمَا أَحَدُهُمَا فَيَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَوْمُ تَأْكُلُونَ نُسُكَكُمْ. (الحديث - ۵۵۷۱ طرفه في: ۱۹۹۰) (۱۸۳۹).

زوهری - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: ئەبو عوبهیدی نازادکراوی ئەزهەر، بۆیگپراومه تهوه، فهرمووی: لهکاتی جینشینی ئیمامی عومهردا، لهخزمهتیدا نامادهی نوپژی جهژنی قوربان بووم، نوپژی جهژنی قوربانی لهپیش وتارخویندنه وهدا کرد ئەوجا وتاری داو فهرمووی: ئەهی خهڵکینه! پێغه مهری خودا - دروودی خوای لهسه ر بی- نهیی کردوو لهگرتنی رۆژووی رۆژی جهژنی رهمهزان و رۆژی جهژنی قوربان، چونکه په که میان رۆژی جهژنی رۆژوو شکاندنه، ئەوی تریشیان رۆژی خوادرنی قوربانیه کانتانه.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ: پروانہ ہم شوینانہ، کہ پیومندیان ہیہ بہ بابہ تی قوربانیه وه:

۱. فہرموودہی ژمارہ: ۵۰۱ تجرید/۹۵۵ فتح الباری = مختصر صحیح البخاری، بہرگی یہ کہہ لاپہرہ/۴۷۸. پروانہ ژمارہ کانی دوايش کہ بۆرہ پیومندیہ کیان بہ قوربانی و رؤزی جہ ژنی قوربانہ وه ہیہ.

۲. پروانہ ژ/۷۷۹ تجرید/۱۶۲۲ فتح/بہرگی ۲ ل/۱۹۹ + ژمارہ/۷۹۷ ل/۲۱۴. ژمارہ کانی پاشی ہتا ژمارہ/۸۱۰ بہ تایبہ تی ژمارہ: ۸۰۱ = ۱۷۰۷ فتح ل/۲۱۷ وه ژمارہ/۸۰۲ تہجرید/۱۷۰۹ فہتج. وه ژمارہ/۸۰۴ تہجرید/۱۷۱۳ فہتج. وه ژمارہ/۸۰۶ تہجرید/۱۷۱۹ فہتج.

۳. بر: ژمارہ/۱۰۱۲ تہجرید/۲۳۰۰ فہتج بہرگی/۳ ل/۹۳.

دووه: عہسقلانی - پرزاو رہحمہ تی خوای لی بی- فہرمووی: (نامہ ی قوربانی چلو چوار فہرموودہی لہ خوئی گرتووه، پازدہیان بیپرشتن، ئەوانہ ی تریان پھیوہستن و مہوسوولن، سیو و نۆیان دووبارہن، پوختہ کہیان: (۴۴-۳۹=۵) پینج فہرموودہیہ، موسلیمیش وەك شیخی بوخاری - پرزاو رہحمہ تی خوایان لی بی- ئەم پینج فہرموودہیان گپراوتہ وه بیجگہ لہ فہرموودہکی فہتادہی کوری نوعمان = ۵۵۶۴ فہتج لہ گہل زیادہی لہ تہجریدہ کہدا نییہ وه ہرودھا دمفہرموی حہوت بیستراویشی واتیادا.

سیئہم: پوختہ یہ کی کورتی بریارہ کانی قوربانی:

۱. قوربانی سونہ تیکی گہورمہیہ، سونہ تہ ہہموو موسولمانیک، ہہموو جہ ژنی قوربانی، ئەگہر ہہیبوو قوربانی بکا، ژمارہ بۆکردنی قوربانی دانہ نراوہ.

۲. قوربانی دوو جوڑی ہیہ: قوربانی سونہت، قوربانی واجب. قوربانی سونہت بۆ ہہموو کەسئ ہیہ کەلئی بخوات، یابہشی بدرئ لئی. بہ لام قوربانی پیویست، کەتہنیا بہنہزر پیویست ئەبی، کەپیشی ئەگوترئ قوربانی

نەزەرگە دەپ گەشت گۆشتەكەي بكا بەخېرو بېبەخشىتەو، بەسەر ھەزارانا،
نابى نەخۇي و نەكەسى ژىواری لەسەرى بى لىى بخوات، نابى بەشى
دەولەمەندىشى لىبدا، مەبەست لەھەزار كەسىكە، زەكاتى پى بشى.

۳. لەبەرئەوئە گۆتەي نەزەرگەن جۆرى زۆرە و بۆھەموو كەسى بەباشى
كۆنترۆل ناكرى، واباشە لەكاتى قوربانى كردن و مەولوودىدا، قوربانىكەر، يا
مەولوودىكار ئاوا بلى: (ئەم ئازەلەم كرد بەقوربانى سوننەت، كە بۆھەموو
كەسى ھەبى لىى بخوات، يا ئەم ئازەلەم كرد بە مەولوودى سوننەت، كەھەم
خۆم و ھەم ھەموو كەسى بۆى ھەبى كەلىى بخوات وە ئەگەر لەكاتى
سەرپرېندا ئەم نىيەتە دووبارە بكاتەو زۆرباشە).

۴. كاتى قوربانى سەرپرېن دەست پى دەكا بە تىپەرپوونى ماوئى دوو پركات
نۆيژو دوو وتار لەپاش ھەتاوگەوتنى رۆزى يەكەمى جەزنى قوربان، وە
دەمىنى ھەتا رۆز ئاوا بوونى رۆزى سىيەمى پاش رۆزى يەكەمى جەز، كە
تىكرا دەكاتە چوار رۆز، رۆزى جەز و سى رۆزەي پاش جەز.

۵. ئەو ئازەلەنەي كە بۆقوربانى دەست دەمدەن ئەمانەن: وشتر و پەشەولاخ و
مەرو بزن. بەھەموو جۆرەكانىانەو، گامىشيش لەزاراوى شەرا بەپەشەولاخ
دادەنرى.

۶. تەمەنى ئازەلى قوربانى: بزن دووسالى تەواوگرېبى و پىى نابىتە سالى
سىيەمەو، مەپ سالىكى تەواوگرېبى و پىى نابىتە سالى دوو. پەشەولاخ
دەبى دووسالى تەواو گرېبى و پىى نابىتە سالى سىيەمەو. وشتر دەبى پىنج
سالى تەواوگرېبى و پىى نابىتە شەھەو.

۷. قوربانى بۆ مردوو دەكرى، ئەگەر خۆى راپىسپاردېبى كە قوربانى بۆ
بكەن، ھەندى زانايان دەفەرموون: مردوو كە راسپىرىشى نەكرېبى بۆى
دەكرى، دروستە تەقلیدى ئەو زانايانە بكرى.

۸. زۆر لەبەپارەكانى قوربانى لەباسى ھەوتەدا راپوورد لەم بەرگەدا،
لەكۆتايى ژمارە/۱۲۵ = رەنكرەنەوئە.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۷- نامہی خوار دنہ وہ کان: کتاب الأشربة

باسی نادروستی مہی

۱۸۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرِمَ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۵۷۵) (۱۸۴۰).

عہدو لای کوری عومہر - پرمزای خواہان لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- دہفہرمووی: (ہہموو سہرخوشکہری ئارہقہ، وہ ہہموو سہرخوشکہری حہرامہ، وہمہر کہسی لہجیہانا ئارہق بخواتہوہو فیری بیو تادہمری تہرکی نہکاو وازی لی نہہینی و تہوبہی لیئہکا، نہوہ لہبہہشتا چہشکہی ناکات). (تاج/ ۴/ ل ۹۰/ ز ۲۶/ ژ ۱/ ش/ د/ ت/ ن). (بر: ریاض/ ۲/ ز ۱۱۱/ ل ۲۶۲ - ۲۷۲ ز/ ۱۱۶).

۱۸۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: (وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ فِيهَا حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ). (الحديث: ۵۵۷۸ أطرافہ فی: ۲۴۷۵، ۶۷۷۲، ۶۸۱۰) (۱۸۴۱).

نہبوہورمیرہ - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- دہفہرمووی: (داوینپیس لہکاتی نہنجامدانی داوینپیسیدا بہ

(۱۸۴۰) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: بيان أن كل مسكر خمر: رقم: ۲۰۰۳.

(۱۸۴۱) أخرجه مسلم في الإيمان باب: نقص الإيمان بالعاصي.. رقم: ۵۷.

و مال و منالايان دىمىن بەئزىر ھەرمىسى كىيۈكەۋە، ۋە ئەۋانەشيان كەنەبىۋىن بەئزىر ھەرمىسى كىيۈكەۋە، خودا بېچىمىيان دەگۈرۈۋ دەيانكات بەمەيموون و بەراز، ھەتا رۇزى قىيامەت ئەم جۇرە سزايە لەناو ئەم گەلى ئىسلامەدا ھەردەمىنى، ناو بەناو بۇ پەندو ئامۇزگارى، لىيان رۇدەچى بەناو ناخى زەمىداو، لىيان دەبى بەئزىر ھەرسەۋە لىيان دەبى بەمەيموون و بەراز). (تاج/ ٤ ل/ ٩٢ ز/ ٢٦).

روونكر دنەۋە،

١. ئەۋەدى كەلەم ھەرموودمىيە ۋەردەگىرى: (بىرپارى شەرى پەيۋەندى بەمەعناو واتاى شتەكەۋە ھەيە، نەۋەك بەناوۋ بە لفظ و لەقەبەۋە، بادە لەبەرئەۋە نادروستە، كەسەر خۇشكەرە، ئىتر پىئى دەئىت: مەرى، يا ئارەق، يا خەمر، يا بىرە، يا ۋىسكى، ھىچ لەكارەكە ناگۈرۈ). بەمە لەزاراۋى ئۇصولا دەگۈترى: (بىرپارى شەرى لەگەل ھۆكەيا دەسوورپى، ھۆكە ما بىرپارەكە دەمىنى، ھۆكە نەما بىرپارەكە نامىنى) بۆنموونە: (مەى پىسە، نادروستە، چۈنكە سەرخۇشكەرە، بەلام كاتى كەلەخۇيەۋە، بەبى دەسكارى كەسى بوو بەسركە، پاك و ھەلالە، چۈنكە لەم كاتەدا سەرخۇشكەر نىيە).

٢. لەم سەردەمەى ئىمەدا ئەۋ پىشېبىنىيەى لەم ھەرموودەدا ھەيە، ھەموۋى ھاتۋەدى. تەننەت زۇرىنەى دەۋلەمەندو داراكانى ئەمپۇ، گەرجى ھىشتا لە سوورەت و شەكلى مۇۋفا بەدىمەن ماون، بەلام لەراستىدا بەسیرەت و پەفتار گەلى لەئازەل ۋە مەيموون و بەراز خراپەرن.

٣. ئەبوعامىر ئەشعەرىيە، ھاورپى پىغەمەرە، دەئىن: ناۋى عوبەيدى كورپى ۋەھبە، لەشام نىشتەجى بوو، لەبەنەرەتا، لەھۇزەكانى يەمەن بوو لەسەردەمى عەبدولەلىكى كورپى مەروانا ھەرمانى ھەقى بەجى ھىنا، ديارە كەئەبوعامىرى مامى ئەبۇ موساى ئەشعەرى نىيە، چۈنكە ئەم لەسەردەمى پىغەمەر خۇيدا،

لهغه زای حونه یندا شهید بووه. درودی خودای گه وره له سهر پیغه مه ربی و
 ره زاو په حمه تی خواش له سهری هه موو یارو هاوړ پیا نی بیټ. له موغه دیمه ی
 فه تحو لباریدا، باسی نه وه ناکات که نه بو عامیر چهند فه رمو وده ی له بو خاریدا
 هه یه.

خوشاو دروسته نا دروست نییه

۱۸۴۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى أَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ فَدَعَا
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غُرْسِهِ فَكَانَتْ امْرَأَتُهُ خَادِمَهُمْ وَهِيَ الْعُرُسُ
 قَالَ: أَتَذَرُونِ مَا سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلْقَعْتُ لَهُ ثَمَرَاتٍ مِنَ اللَّيْلِ
 فِي ثَوْرٍ. (الحديث ۵۵۹۱ طرفه فی: ۵۱۷۶) (۱۸۴۳).

سه هلی کورې سه عد - په زای خوای لی بی - فه رمووی: نه بو نوسه یدی
 سه عیدی پیغه مه رب بانگ دهکا بو سه رزه ماوه نه که ی، ژنه که ی واته بوو که که ی
 ژنی نه و خزمه تی ده گردن، سه هل فه رمووی: نایا ده زانن که بوو کی چی
 خوار دنه وه یه که پیشکه ش دهکا به پیغه مه رب؟ هر له وه شه وه چهند دهنکی
 خورما له ته شبیه کی به ردینه دا ده خوسینی، وه له پاش نان خوار دن، نه و
 خوشاو خورما یه دده به پیغه مه رب - دروودی خوای له سهر بی - نو شی گیانی
 دهکات. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۲ ژ/ ۲ + تاج/ ۴ ل/ ۹۵ ز/ ۲۷ ژ/ ۱ ش) +
 (ریاض/ ۲ ل/) .

ریدان به به کارهیتانی هه ندی ده فرو قاپ و حاجهت

۱۸۴۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْأَسْقِيَةِ قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ سِقَاءً فَرَخَّصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرَ الْمُرْقَتِ. (الحديث ۵۵۹۳) (۱۸۴۴).

عەبدوللای کۆری عومەر - پرمزای خوایان لی بی- دهمەرموی: لەوسەر دهمەدا کە پیڤه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- نهیی کرد، لەدروست کردنی خۆشاو (نەبیز) لەهه ندی حاجهتی تایبهتا، وهک: کووپه ی دارین و کوو له که و شتی وا، چونکه خۆشاوی ئەم جوړه دهمره، زوو دهبی بهمه ی.

عه رزیان کرد: قوربان! خو هه موو که سی جه و مندو کونده ی دهست ناکه وئ، ههتا بهس له وانا خۆشاو (نەبیز) بکا، وهک تۆ دهمه رموی ئە ی چار چییه؟ جا بههوی ئەم پرسیاره جوانه وه، پیڤه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- ریگه ی خۆشاو کردنی له کووپه ئەدا دا، بهمه رجی به زفت پوو کهش نه کرابی).

روونکردنه وه:

مه بهستی سه رهکی له نه هیه که ی پیڤه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- ئە وه بوو، که ههتا دهتوانن له مه ی و هه رجی سه ره ده کیشی بۆ مه ی دووربن، ئیتر دهمرو قاپ له زاتی خویانا هه لال و نه ی روونا کاته ئەوان.

خۇشاو دەبى لىيەك جۆرە ميوە بىت

١٨٤٥- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ التَّمْرِ وَالزَّهْوِ وَالتَّمْرِ وَالزَّيْبِ وَلْيُبَدَلْ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى حِدَةٍ. (الحديث ٥٦٠٢) (١٨٤٥)

ئەبو قەتادە - پرمزى خىۋى ئى بى- فەرمۇۋى: پېغەمەر - دروودى خىۋى لەسەر بى- نەبى كىردوۋە لەوۋە كەدوۋىشت پېكەۋە لەيەك دەفرا بىكرىن بەخۇشاۋ، ۋەك خورماۋ بەرسىلەى ئالو بۆلى خورما، يا ۋەك خورماۋ مېۋ، با ھەرىكەى لەم دوۋە سەربەخۇ خۇى بەتەنھا بخووسىنرى و بىكرى بەخۇشاۋ).

خواردنەۋەى شىرو سەرداپۆشىنى خۇراك

١٨٤٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَبُو حُمَيْدٍ بِقَدَحٍ مِنْ لَبَنٍ مِنَ التَّقِيعِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا خَمْرَتُهُ: وَلَوْ أَنْ تَغْرُضَ عَلَيْهِ غُودًا. (الحديث ٥٦٠٥ طرفه في: ٥٦٠٦) (١٨٤٦)

جەبىرى كورى عەبدوللا - پرمزى خىۋى ئى بى- فەرمۇۋى: ئەبو حۇمەيد لەنەقىع، كە شۋىنېكە ۋا لەشۋى عەقىق، كەبىست فەرسەخ لەشارى مەدىنەۋە دوۋرە، جامى شىرى ھىنا بۇ پېغەمەر - دروودى خىۋى لەسەر بى- سەرى دانەپۇشراۋو، پېغەمەر - دروودى خىۋى لەسەر بى- پىى فەرمۇۋ: (ئەۋە بۇچى سەرىت دانەپۇشۋىۋە، دەبوۋ ئەگەر ھەر ھىچت دەست نەكەۋتايە كەبىكەى بەقەباغ بۇى، تەلەدارىكت بەسەردا راپەل بىكرەپە).

(١٨٤٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: كراهة انتباز التمر و الزبيب مخلوطين، رقم/١٩٨٨.

(١٨٤٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: شرب النبيذ و تخمير الإناء، رقم: ٢٠١١.

١٨٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعْمَ الصَّدَقَةُ اللَّفْحَةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةً وَالشَّاةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةً تَعْدُو بِإِنَاءٍ وَتَرُوحُ بِآخَرٍ. (الحديث ٥٦٠٨ طرفه في: ٢٦٢٩) (١٨٤٧).

ئەبوهورەمیرە -ڕەزای خوای ئی بی- لەخۆشەوێستەو دەفەر موی: (وشتی شیرداری بەشیرو مەرو بزنی شیرداری بەشیر، خێریکی گە ئی چاکن، بۆ کەسێ بەدۆخە بیاندا بەخێزانێ، کە بۆخۆیان شیرەکە ی بخۆن، بەیانێ قاپێ شیرو ئیوارە قاپێ شیر، دەسەنەیهکی گە ئی چاکە).

دۆخە ئازە ئیکە مەر بێ، یا بزنی بێ، یا مانگابی، یا وشتی، کە خاومەکە ی بەپیاویتی، بەخۆپایی، بۆ ماوێهەکی دیاریکراو، دەیدا بەمائیکی ڕەشایی کە ئازە ئی دۆشەنی یان نەبێ، کەهەتا وشک دەکا بۆ خۆیان شیر و ماست و دۆکە ی بخۆن و داوویی بیگێر نەو بە خاومەکە ی. فەر موودەکە بۆنی ئەوێ ئی دێ، کە واپەسەندە ئەو ئازە ئی دەدرێ بەدۆخە لەسەر گوان بێ و بەر لەزایی ن بەدرێ بە مائە ڕەشاییهەو لەهەمان کاتدا شیر دەریکی باش بێ، نەو هەک خاومەکە ی ئازە ئیکە ئایە خ هە ئێرێ.

١٨٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَمَعَهُ صَاحِبٌ لَهُ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ كَانَ عِنْدَكَ مَاءٌ بَاتَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ فِي شَنَةِ وَإِلَّا كَرَعْنَا قَالَ وَالرَّجُلُ يُحَوِّلُ الْمَاءَ فِي حَائِطِهِ قَالَ: فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدِي مَاءٌ بَاتَ فَانْطَلِقْ إِلَى الْعَرِيشِ قَالَ: فَانْطَلِقْ بِهِمَا فَسَكَبَ فِي قَدَحٍ ثُمَّ حَلَبَ عَلَيْهِ مِنْ دَاجِنٍ لَهُ قَالَ فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ شَرِبَ الرَّجُلُ الَّذِي جَاءَ مَعَهُ. (الحديث ٥٦١٣ طرفه في: ٥٦٢١) + (رياض ٢/ ل ٢٧١) (١٨٤٨).

(٨٤٧) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل المنيحة، رقم: ١٠١٩، ١٠٢٠.

(٨٤٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث جابر في الكرع (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١).

جابر بن کبریٰ کو پی عہدوللہ - رزای خویان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر۔
 دروودی خوی لہسہر بی۔ لہگہل پیایو لہہاوپرپانی، کہ حہزرمی
 نہبوبہکری صہدیق بوو - رزای خوی لی بی۔ چوون بۆلای پیایو
 لہپاردہدہران، کہ لہزاروی خہلکی فہرموودہدا ناودارن بہ (نہنصار)، کہ
 نہوپیاوہ ناوی نہبو ہہیسہمی کوپی تہیہانی نہنصاری بوو، پیغہمہر۔
 دروودی خوی لہسہر بی۔ بہپیاوہکہی فہرموو: (نہگہر ناوی شہوی کوندمت
 ہہیہ، بیہینہ بۆمان، تا بیخۆینہوہ، نہگینا خۆمان دہمی تی دہنیین و بہدہم
 لہجوگہکہ دہخۆینہوہ)۔

پیاوہکہ بہبیلّ ناوہکہی لہدیراوہکہوہ دہگواستہوہ بۆ دیراویکی تر۔ ہہتا
 ہہموو درہخہتہکان ناو بخۆنہوہ، فہرمووی: پیاوہکہ عہرزی کرد: قوربان:
 ناوی شہویم ہہیہ، کہنہم شہو لہکوندہدا بووہ، کہناوی وا ہہم ساردہ و ہہم
 سافہ، نہی پیغہمہری خودا! بفہرموون بابرۆین بۆلای ساباتہکہ۔ فہرمووی:
 جا ہہردووکیان دہبا بۆلای کہپرہکہ، لہوئی لہکوندہکہ ناوی کردہ جامیک و
 نازہلّیکی دہستہ مؤیان ہہبوو دۆشی و شیرہکہی کرد بہسہر ناوہکہداو کردی
 بہشیراو، نہوجا پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ لئی خواردہوہ، نہوجا
 نہبوبہکریش لئی خواردہوہ، کہلہگہلّیا بوو)۔ (تاج/ ۴ ز/ ۱۷ ل/ ۶۰ ز/ ۱۳)۔

ناوخواردنہوہ بہپیوہ دروستہ

۱۸۴۹ - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَتَى عَلَى بَابِ الرَّحْبَةِ فَشَرِبَ قَائِمًا فَقَالَ
 إِنَّ نَاسًا يَكْرَهُ أَحَدَهُمْ أَنْ يَشْرَبَ وَهُوَ قَائِمٌ وَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَعَلَ كَمَا رَأَيْتُمُونِي فَعَلْتُ. (الحديث ۵۶۱۵ طرفہ فی: ۵۶۱۶) (۱۸۴۹)۔

(۸۴۹) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث علي في الشرب قائما (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ۱۱)

نه ززال - په حمه تو په زای خوای ئی بڼ- فهرمووی: له بهر دهرگای جه وشه ی
 مزگه وتی کوو فده دا، ئاویان هیڼا بو ئیمامی عه لی - په زای خوای ئی بڼ- عه لی
 به راوه ستانه وه ئاوه که ی خوار دوه و فهرمووی: (هه ندئ که س جه ز ناکه ن
 به راوه ستانه وه شت بخونه وه، به لام من به چاوی خوّم پیغه مه رم دیوه - دروودی
 خوای له سهر بڼ- ئاوا وه ک ئیستای من به راوه ستانه وه شتی خوار دوه وه!).
 (تاج/ ۴/ ل ۵۷/ ز ۷/ ژ ۲) + (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۷/ ژ ۷۸/۲/ ز ۱۱۴).

۱۸۵۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: شَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَائِمًا مِنْ زَمْرَمَ. (الحديث ۵۶۱۷ طرفه في: ۱۶۳۷ فتح = ۷۸۳ تجريد = بهرگی
 دووهم، لاپه ره: ۲۰۱) له پیښه وه به ته واوی را بوورد (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۷/ ژ
 ۷۶۷/ (۱۸۵۰)).

دهم و ههنگلی کونده و مهشکه هه لپیچ کردن

۱۸۵۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ يَعْنِي الشُّرْبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا. (الحديث ۵۶۲۵ طرفه
 في: ۵۶۲۶) (۱۸۵۱)

نه بوسه عیدی خودی - په زای خوای ئی بڼ- فهرمووی: پیغه مه ر - دروودی
 خوای له سهر بڼ- نه هی ده کرد له وه که دهم و ههنگلی کونده و جه وه ونده و
 مهشکه هه لپیچ بکړئ و نه جا دهمی پیوه بنړئ و ئاوی ئی بخور پته وه. (تاج/ ۴/
 ز ۱۷/ ل ۶۰/ ژ ۱۱/ ش/ د/ ت) + (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۲/ ژ ۷۶۲/ ز ۱۱۱).

خواردنه وه له ده می کونده و مه شکه

١٨٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الشُّرْبِ مِنْ فَمِ الْقُرْبَةِ أَوْ السَّقَاءِ وَأَنْ يَمْتَعَ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي دَارِهِ. (الحديث ٥٦٢٧ سبق طرفه في: ١٠٦٩ تجريد = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١) (١٨٥٢).

نه بو هورهیره - پرمزای خوای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- ریگری دهکرد له وه، که دهه بنری به دهه و ههنگلی دمفری چه رمینی ناو و شتی واوه، وهک کونده و مه شکه و شتی تری وا. مهنده ی هه رمووده که له ژماره: ١٠٦٩ ته جرید = ٢٤٦٣ فهتج = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١ له وی رابورد (ریاض/ ١ ل/ ٢٥٣).

هه ناسه دان له کاتی شت خواردنه وه دا

١٨٥٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَفَسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا. (الحديث ٥٦٣١). (بپ: ریاض/ ٢ ل/ ١١١ ز/ ٢٦٢ ل/ ٧٥٧) (٧٥٣).

نه نهس - پرمزای خوای لی بی- دهیغه رموو: دهستووری پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- وابوو: بهسی بین شتی ده خوارده وه، له دهره وهی جامه که سی هه ناسه ی ده دا). (بپ: ژماره: ١٢١- بهرگی/ ١ ل/ ١٤٥).

روونکردنه وه:

واته: زۆرینه ی کات پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- کاتی که ناو و شتی وای ده خوارده وه، په له په لی نه ده کرد، به لکوو له سهه ره خو، به شی نه یی، به سی جار شته که ی نوښ ده کرد، هه موو جارئ جامه که ی له ده می دوور ده خسته وه

ههناسه يهكي پشوو داني دمد)، نهوجا ههنديكي تري دهخواردموه ههتا تيراو دمبوو، زورينه ي كات بهسي ههناسه شتهكي دهخواردموه. (بروانه: ژ/١٢١ ت/١٥٣ ههتج).

١٨٥٤ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِسَاءِ الْفِضَّةِ إِمَّا يُجْرَجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ. (الحديث ٥٦٣٤) (١٨٥٤).

ئوم سهلهمه -رمزاي خواي لي بي- فهرمووي: خو شهويست دروودي خواي لهسر بي- فهرمووي: (ههركهسي له حاجهتي زيودا شت بخواتهوه، نهوه قلهه قله ناگري سووري دوزهخ دهرژينيته ناو سكي خو يهوه). (رياض/٢ ز/١١٦ ل/٢٧٢ ژ/٧٧٨ ش).

١٨٥٥ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَقِيفَةَ بَنِي سَاعِدَةَ فَقَالَ: اسْقِنَا يَسْهَلُ. قَالَ: فَخَرَجْتُ لَهُمْ هَذَا الْقَدَحَ فَأَسْقَيْتُهُمْ فِيهِ. قَالَ الرَّاوي: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرَبْنَا مِنْهُ قَالَ: ثُمَّ اسْتَوْهَبَهُ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَوَهَبَهُ لَهُ. (الحديث ٥٦٣٧) (١٨٥٥).

سههلي كوري سهعد -رمزاي خواي لي بي- فهرمووي: جاري چه زهتي پيغه مهر -دروودي خواي لهسر بي- لهبونهيهكا، ته شريفي هات لهساباتهكي بهني سهعيد، لهوي دانيشتو بوو بهميوانمان، نهوجا فهرمووي (نه ي سههل) خواردنهويهكي پايمان بو بينه). منيش نالهه جامه دا، كه جامي پيغه مهر خوي بوو، خواردنهويهكي پاكو چه لالم دهخوارد دان، پيغه مهر خوي و هاوپكاني دهمي پيروزيان نا بهليوي نهه جامه وهه لهخواردنه وههكيان

(١٨٥٤) اخرجہ مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال اواني الذهب و الفضة في

الشرب، رقم: ٢٠٦٥.

(١٨٥٥) اخرجہ مسلم في الاشرية، باب: عقوبة من شرب الخمر..رقم: ٢٠٠٧.

خوارددهوه. ئه‌بو حازم كه‌ئهم فهرمووده‌یه له‌زاری سه‌هله‌وه ده‌گێڕێته‌وه فهرمووی: (جاله سه‌ردا‌وای خۆمان، سه‌هل ئه‌و جامه‌ی بۆمان هێنا، وه ئاومان لێی خواردده‌وه بۆ موفه‌رکی).

فهرمووی: له‌دواتر عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیز، کاتێ فهرمانروای سه‌رشاری مه‌دینه‌بوو، دا‌وای له‌سه‌هل کرد كه‌ئهو جامه‌ی پێ ببه‌خشی، ئه‌ویش به‌خشی پێی).

۱۸۵۶- عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَيْتُ قَدَحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْقَدَحِ أَكْثَرَ مِنْ كَذَا وَكَذَا قَالَ: كَانَ فِيهِ حَلَقَةٌ مِنْ حَدِيدٍ فَأَرَادَ أَنَسٌ أَنْ يَجْعَلَ مَكَانَهَا حَلَقَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ فَقَالَ لَهُ أَبُو طَلْحَةَ: لَا تُغَيِّرَنَّ شَيْئًا صَنَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَرَكَهُ. (الحديث ۵۶۳۸ طرفه في: ۳۱۰۹) (۱۸۵۶).

عاصمی ئه‌حوهل -پ‌مزاو پ‌حه‌مه‌تی خ‌وای ئی بێ- فهرمووی: جامی ئاو خ‌واردنه‌وه‌که‌ی پێغه‌مه‌رم له‌لای ئه‌نه‌س دی. ئه‌نه‌س -پ‌مزاو خ‌وای ئی بێ- فهرمووی: (چه‌نده‌هاو باره‌ها جار به‌ده‌ستی خۆم ئاله‌م جامه‌دا ئاوو شتی تری خ‌واردنه‌وه‌م داوه به‌پێغه‌مه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ- خ‌واردوووه‌یه‌تی‌ه‌وه عاصم فهرمووی: ئیبنو سیرین فهرمووی: ئه‌لقه‌یه‌کی ئاسنی پێ بوو، ئه‌نه‌س ویستی بی‌گۆڕی به‌ئه‌لقه‌یه‌کی زێڕ، یا گوتی: بی‌گۆڕی به‌ئه‌لقه‌یه‌کی زیو، ئه‌بو ته‌لحه‌ی ز‌ربابی ئه‌نه‌س به‌ئه‌نه‌سی فهرموو: (شتی که پێغه‌مه‌ر خ‌وی -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ- کرد بێتی تۆ ده‌ستکاری مه‌که‌و مه‌ی‌گۆره‌) ئیتر ئه‌نه‌سیش ده‌ستکاری ئه‌لقه‌که‌ی نه‌کرد.

(۱۸۵۶) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي طلحة في قدح النبي صلى الله عليه وسلم

خاتمة كتاب الأشربة ج/ ۱۱ ص/ ۲۳۸ - الفتح).

روونکردنه وه:

۱. ئەم جامە لەدارى نایاب، وەك دارى ئابە نووس دروست كرابوو، پانكۆلە بوو، پانیەكەى زیاتر بوو لەقوولێكەى، ئەلقەیهكى ئاسنینى پێوه بوو، بەو ئەلقەیه هەل دەواسرا، لەنیو مودد زیاترى دەگرت، بەلام كەمتر لەموددیكى دەگرت.

۲. ئەنەس دمیفەرموو: بەدەستى خۆم لەم جامۆلكەیهدا جۆرەها خواردنەوهم پێشكەش كردوو بەپێغمەرو نۆشى كردوو، وەك شەرابى هەنگوین و خۆشاو و ئاو و شیرو شتى تر.

۳. بوخارى -رەزاو رەحمەتى خۆى لى بى- دمیفەرموى: (لە بەصرە بەخزمەت ئەم جامەى پێغمەر -دروودى خۆى لەسەر بى- گەشتووم، وە بەجایى خۆم دیومە ئاوم پى خواردۆتەوه، بەر نەضرى كۆرى ئەنەس كەوتبوو، لەكە لەپوورەكەى نەضر كریبوویان بەهەشت سەدەهزار درەمى (زیو).

۴. چەند جامیكى پێغمەر -دروودى خۆى لەسەر بى- لەپاش مەرگى، لەلای ئەم زاتانە بوو، وە هەموویان لەداربوون، جامى یادوان لەلای ئەنەس بوو، جامى لەلای سەهل بوو، جامى لەلای عەبدوڵلای كۆرى سەلام بوو. جامیكیان ناوى رەبیان بوو، جامیكیان ناوى موعیث بوو، جامى تری هەبوو، سى پینەى زیوى پێوه بوو.

۵. كۆمەلئ شتى تر، لەناكارى پێغمەر، لەپاش مەرگى خۆى، بەجیماوو، وەك: جیەو میزمو شانەیهكى عاج و مەقەست و سیواك و ئاوینەو ئەموستیلهو قەرەوانەیهكى شووشە و چەندین شتى تری لەم بابەتە، لەپاش خۆى، موسولمانان بۆ تەبەرەك بەكاریان دەهینا.

پایانی - الخاتمة

شیخی عهسقه لانی - پرماو پر حمتی خوی لی بی - دمفه رموی: نامه ی خوارندنه وهکان نه وه دو یهک فه رمووده ی له خو گرتووه، نوژده ریگه (طریق) یان بی پشتن، واته: ته علین، نهوانی تریان په یوهستن، واته: موصولن، حهفتا ریگه یان دووبارن، پوخته که یان بریتیه له (۹۱ - ۷۰ = ۲۱) بیستو یهک فه رمووده، نیمامی موسلیمیش وهکوو نیمامی بوخاری نه م پوخته یه ی گپراو مته وه، بیچکه له مانه یان:

۱. فه رمووده ی ژماره: ۱۸۴۲ ته جرید - ۵۵۹۰ فهتج - حدیث ابی مالک و ابی عامر فی المعارف.
 ۲. فه رمووده ی ژماره: ۵۵۹۶ فهتج = حدیث ابن ابی اوفی فی الجبر الأخضر.
 ۳. ژماره: ۵۶۱۰ فهتج = حدیث انس فی الاقداح لیلۃ الإسراء وهو معلق.
 ۴. ژماره: ۱۸۴۸ ته جرید = ۵۶۱۳ فهتج = حدیث جابر فی الکرع.
 ۵. ژماره: ۱۸۴۹ ته جرید = حدیث علی فی الشرب قائما = ۵۶۱۵ فهتج.
 ۶. ژماره: ۵۶۲۸ فهتج = حدیث ابی هریره فی النهی عن الشرب من فم السقاء. به لام نه م فه رموودمیه که ته رمفی ژماره: ۲۴۶۳ فهتجه. لهوی دمفه رموی: موسلیم ته خریجی کردووه. (بر: ز/ ۱۰۶۹ تجرید = بهرگی/ ۲ ل/ ۱۶۱).
 ۷. ژماره: ۱۸۵۶ ته جرید = ۵۶۲۸ فهتج - حدیث ابی طلحه فی قدح النبی صلی الله علیه وسلم.
- دهیش فه رموی: چوارده بیسراوی صه حابه و چینانی دواسه حابه یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٨- نامه‌ی نه خو شه کان - کتاب المرضی

١٨٥٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (الحديث ٥٦٤٢ و الحديث ١٨٥٧).

نه‌بو سه‌عی‌دی خو‌دری و نه‌بو هور‌هیر‌ه -په‌زای خوایان لی بی- ده‌فه‌رموون؛ پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموی؛ (هه‌رشه‌که‌تی و کفتی و نه‌خو‌شی و په‌زار‌ه‌و خه‌م و خه‌فه‌ت و ئیش و ئازاری که‌تووشی موسو‌لمان ده‌بی، خودا ده‌یان‌کات به‌سه‌ر‌پو‌ش و په‌رده (که‌فار‌مت) و بریت‌ی گونا‌هه‌کانی، و می‌ه‌که یه‌که گونا‌هه‌کانی نه‌و موسو‌لمان‌ه ده‌س‌پ‌نه‌وه، ته‌نانه‌ت در‌کی‌کیش که‌له شوین‌یکی هه‌ل‌چه‌قی هه‌روا -ش). (تاج/ ٤ ز/ ٥٢ ز/ ١ ل/ ١٧١).

١٨٥٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكْفَأُ بِالْبَلَاءِ وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ صَمَاءً مُعْتَدِلَةً حَتَّى يَقْصِمَهَا اللَّهُ مَتَى شَاءَ. (الحديث ٥٦٤٤ طرفه في: ٧٤٦٦) (١٨٥٨).

نه‌بو هور‌هیر‌ه -په‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموی؛ (موسو‌لمان وه‌ک قه‌رسیلی سه‌وزی نه‌رم و نو‌ل وایه،

(٧٥٧) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب .. رقم: ٢٥٧٣.

(٧٥٨) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم .. باب: مثل المؤمن كالزراع و مثل

الكافر .. رقم: ٢٨٠٩.

(٢٦٠) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه... رقم: ٢٥٧٠.

۱۸۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ وَهُوَ يُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا وَقُلْتُ: إِنَّكَ لَتُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا قُلْتُ إِنَّ ذَاكَ بِأَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ قَالَ: أَجَلَ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تَحَاتُّ وَرَقَ الشَّجَرِ. (الحديث ۵۶۴۷ أطرافه في: ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷) (۱۸۶۱).

ثیبنو مهسعود که ناوی عهبدو لآیه -رمزای خوای لی بی- دمهفرموی: (له) نه خویشینه که ی پیغه مهردا، -دروودی خوای له سهر بی- چووم بو سهردان و هه والپرسینی، تایه کی گران لی هاتبوو، عهرزیم کرد: نه ی پیغه مهری خودا! تایه کی گران و سهخت دایگرتوویت. فهرمووی: (نه دی وایه، من که تا دامده گری به قهد دووپیاو له نیوه تا دامده گری، گوتم: دیاره نه وه له بهر نه وه یه که تو دووقات پاداشت بو هه یه، فهرمووی: (به لی نه وه وایه، وه ههر موسولمانی ههر رئیس و نازاریکی بیته ری، له درکیکه وه بیگره هه تا زیاتر، به هو ی نه وه وه خودا گونا هه کانی هه ل دمو ری نی، هه روه ک چون که لای دره ختی سهر پاک هه لومری ناوا، هه تا له نه نجاما به هو ی نه خو شی و نی شو نازاره وه موسولمان له گونا هه پاک دمبیته وه). (تاج/ ۴، ل/ ۱۷۲، ز/ ۵۲، ز/ ۵ -ش).

۱۸۶۲- عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي قَالَ إِنَّ شَيْتَ صَبَرَتْ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شَيْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِكَ فَقَالَتْ: أَصْبِرُ فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ فَدَعَا لَهَا. (الحديث ۵۶۵۲) (۱۸۶۲).

(۸۶۱) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه.. رقم: ۲۵۷۱.

(۸۶۲) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب ثواب المؤمن... رقم: ۲۵۷۱.

عهتای کوپی نه بوړه باح - پژاو په حمه تی خوی لی بی - فه رمووی؛
 نیبنوعه باس - پژای خویان لی بی - پیی فه رمووم؛ باژنیکی بهه شتیت پی
 نیشانبدهم، گوتم؛ نادهی بفه رموو؛ فه رمووی؛ نه م ژنه په شه هاته لای
 پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی - عهرزی کرد؛ قوربان! من فیم لی دی، و
 کاتی په رکه مه که ده مگرئ گیانم دمرده که وی، له خودا بپارپړه وه بوم، که چاکم
 بکاته وه. فه رمووی؛ (نه گهر چه زده که ی ددان بگره به خوئا و نوقره بگرو
 نارام بگره له سهر نه م نه خوشین و نیشو نازاره، له تو له ی نه وه دا خودا
 بهه شتت پی خه لات دهکا. نه گهر چه زیش ده که ی نه وا له خوا ده پارپړه وه
 بو ت که خودا چاکت بکاته وه!) ژنه په شه که فه رمووی؛ (باشه نارام ده گرو
 له ژیر باری خودا دا صهر ده گرم، به لام له کاتی خو ولیاته نه که دا له شم
 دمرده که وی، له خودا بپارپړه وه که نیر له شم دمرنه که وی، پیغه مهریش -
 دروودی خوی له سهر بی - نرای نه وه ی بو یکرد...). (تاج/ ۴/ ل/ ۱۷۴/ ز/ ۵۲/ ژ/ ۹/ ش).

۱۸۶۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبْرَ عَوِضَتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ يُرِيدُ عَيْنِيهِ. (الحديث ۵۶۵۳) (۱۸۶۳).

نه نه س - پژای خوی لی بی - فه رمووی؛ له پیغه مهرم بیست دهیغه رموو؛
 (خودای گه ووره، له فه رموو دهیه کی قودسیدا، ده فه رموی؛ کاتی دوو چاو به و
 شیرین و نازداریه، له بهنده ی خوم سنده وه و گیروده ی داوی کویریم کردو،
 نه ویش مهردانه له ژیر باری تاه ی کردنه وه مندا، نارامی گرت و ددانی گرت
 به خویدا، به به شی من رازی بوو، نه وه منیش هه قی بو ده که مه وه و له باتی

(۱۸۶۳) لم يوافقته مسلم على إخراج حديث أنس في الحبيبيتين (فتح/ ۱۱/ ص/ ۲۷۶) خاتمة

نہو دووچاوه له قیامه تا، بههه شتی دهمه می! (تاج/ ٤ ل/ ١٧٥ ژ/ ١٠ ز/ ٥٢ ش/ت).

١٨٦٤- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُنِي لَيْسَ بِرَأْكِبٍ بَغْلٍ وَلَا بِرَذْوَنٍ. (الحديث ٥٦٦٤ سبق طرفه في: رقم: ١٤٣ تجريد = ١٩٤ فتح = بهرگی ١/ ل/ ١٦٤) (٨٦٤).

لیرمدا دمفه رموی: نه خووش بووم پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- له گهل نه بوبه کری صدیقا، به پی ته شریفیان هات بو هه والپرسینم، نه به سواری هیستر بوون و نه به سواری بارگیر بوون).

١٨٦٥- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: وَرَأَسَاهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاكَ لَوْ كَانَ وَأَنَا حَيٌّ فَاسْتَغْفِرَ لَكَ وَأَدْعُوَ لَكَ فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَآ ثُكْلِيَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأُطْنُكَ ثُجْبٌ مَوْتِي وَلَوْ كَانَ ذَاكَ لَطَلَبْتُ آخِرَ يَوْمِكَ مُعَرَّسًا بِبَعْضِ أَزْوَاجِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلْ أَنَا وَرَأَسَاهُ لَقَدْ هَمَمْتُ أَوْ أَرَدْتُ أَنْ أُرْسِلَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَابْنِهِ وَأَعْهَدَ أَنْ يَقُولَ الْقَائِلُونَ أَوْ يَتَمَنَّى الْمُتَمَنِّونَ ثُمَّ قُلْتُ يَا أَبَى اللَّهِ وَيَذْفَعُ الْمُؤْمِنُونَ أَوْ يَذْفَعُ اللَّهُ وَيَأْبَى الْمُؤْمِنُونَ. (الحديث ٥٦٦٦ طرفه في: ٧٢١٧) (١٨٦٥).

جاری چه زرمتی عائیشه سه ری دیشی، له تاو ژانی سه ری دمفه رموی، وای سه رم! چه زرمتی عائیشه - رمزای خوای لی بی- فه رمووی، که من وام گوت پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- فه رمووی، (نه خووشی نیشانه ی مردنه نه گهر تو له پیش منا بمریت نه ی عائیشه! بیگومان له خوای گه وره بوژت ده پاریمه وه که گونا هه کانت بیووشی و نرای باشت بو ده که م) منیش گوت م:

ئاي كۆستىم كەيىن! بەخۇا وادىزىمىز ھەز دەكەيت كەيىن بىر، خۇ ئەگەر شتى
وا پروودات، مەن بىر مەن تۆ زىندوو بىت، ئەمەندە خەم بۇ مەن ناخۇى ھەر ئەو
رۇزە مەن بىر دەچىتە، دوورنىيە لەكۆتايى ئەو رۇزەدا كەلەگەل يەكەك
لەئەنەكانتا زەماو مەن بىكەيت، واتە: بىچىتە لاي و دروست بىت لەگەل!!

دىارە كەئەم جۆرە قىسەو گىتوگۇيە، لە پرووى نازو رازو گىلەيى بەيىنى زىن و
مىدەو بوو و بۇ خۇشى و سوعبەت بوو بۇيە خۇشەويست - دروودى خۇاي
لەسەر بى- بەقەسەكەي عانىشە زەردەخەنە دەيگىرى. ئەو جا پىغەمەر - دروودى
خۇاي لەسەر بى- بەعانىشە دەفەرموى: (واز لەم قىسانە بىنە تۆ زۆرت ماو
لەئەندە، ئەگەر راستىت دەيى، مەن واي سەرم! مەرگ گىرى مەن دەدا نەو دەك تۆ،
كەواتە ھەتا زوو مشورىكى مەن بىخۇ! پىغەمەر بەسرووش - وحى - ئەمە
دەزانى. عانىشە - رەزاي خۇاي لى بى- دەفەرموى: (ئىتر بەرە بەرە نەخۇشىنى
سەرمەمەرىكى دەستى پىگەرد).

پىغەمەر - دروودى خۇاي لەسەر بى- ويستى كە دووپاتى بىكەتەو بۇ
عانىشە كە مەرىكى نىزىكە، ئەو ھەتا بىر لەدىارىكىردى جىنشىن بۇ خۇي
دەكەتەو لەھەمان كاتا دەيەوئ دلى بىداتەو، بەو كە باوكى مورەشەخە بۇ
ئەو، دەك عانىشە خۇي ئەمە پروون دەكەتەو و دەفەرموى: (پىغەمەر -
دروودى خۇاي لەسەر بى- لە نەخۇشىنى سەرمەمەرىكا كەتيا مەرد، فەرموى:
ئەي عانىشە ئەبۇبەكرى باوكت و براكەتم بۇ بانگ بىكە، ھەتا دەستنامەيى
بنووسم بۇ ئەبۇبەكر، كەلەپاش مەرىكى خۇم ئەو جىنشىن بى، نەبادا
ھەركەسە بۇخۇي ھەول بىدا بۇ شوينەكەم و بلى: ھەقى مەو بۇ مەن رەواترە
و بىروپىانوو بۇ ئەمە بىدۆزەو! لەپاشا فەرموى: دەل نا، پىويست بەنامە و
راسپىرى ناك، چۈنكە خۇدا ئەو ناكات و موسولمانىش شتى و قەبۇل
ناكەن و جگە لە ئەبۇبەكر بەكەسى تر رازى نەبەن كەلەپاش خۇم بىي

به جینشینم، نهوه بوو و ابوو له پاش چه زړه ت نه بوبه کړا به جینشین.

(تاج/ ۵/ ز ۳/ ل ۱۷/ ژ ۵) + (ریاض/ ۲/ ل ۳۵۰/ ژ ۹۱۶).

۱۸۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ مِنْ ضَرٍّ أَصَابَهُ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَلْيَقُلِ اللَّهُمَّ أَخِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي. (الحديث ۵۶۷۱).
(ریاض/ ۱/ ز ۳/ ل ۵۸/ ژ ۴۰/ ش^(۸۶۶))

نه نه سى كورې مالك -رمزى خواى لى بى- فهرمووى: پيغه مهر -دروودى خواى له سهر بى- فهرمووى: (نه گهر تووشى ناخوشى بوون خوژگه بو مردن مه خوازن، نه گهر هه رناچار بوون شتى واپكهن بلين خوايه هه تا ژيانم بوم باشه بم ژينه، وه كاتى مردنم باستر بوو بوم بم مړينه). (تاج/ ۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱۹۱/ ش ۱/ د/ ت/ ن).

۱۸۶۷- عَنْ خُبَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَكْتَرَى سَبْعَ كَيَّاتٍ فَقَالَ: إِنَّ أَصْحَابَنَا الَّذِينَ سَلَفُوا مَضَوْا وَلَمْ تَنْقُصْهُمْ الدُّنْيَا وَإِنَّا أَصَبْنَا مَا لَا نَجِدُ لَهُ مَوْضِعًا إِلَّا التُّرَابَ وَلَوْ لَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَانَا أَنْ نَدْعُو بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ. (الحديث ۵۶۷۲ اطرافه في: ۶۳۴۹، ۶۳۵۰، ۶۴۳۰، ۶۴۳۱، ۷۲۳۴) (۸۶۷).

خه بباب -رمزى خواى لى بى- له چه هوت شوين سكى خووى داخ كړدبوو فهرمووى: هاوړئ پيشينه گانمان، بهروو سوورى مردن و سهریان نايه وه، به هووى خووشى جيهانه وه له پاداشى دوا روژيان به هيچ جوړئ كه م نه بووه چونكه تيكه لاوى دنيا نه بوو بوون. به لام نيمه به پيچه وانه وهى نه وانه وه، نه وونده سامان و دارايمان كه له كه كړدووه، جى نه ماوه تى كهين، مه گهر خانووى پى بكهين، وه له بهر نه وه نه بى كه پيغه مهر -دروودى خواى له سهر

(۸۶۶) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ۲۱/ ص/ ۲۲۵). -المرجع-

(۸۶۷) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ۲۱/ ص/ ۲۲۶). -المرجع-

بی- رینگری کردووه لیمان که مهرگ بهناوات بخوازین، دمنه مهرگی خومم بهناوات دهخواست). (تاج/ ۱/ ز ۱۹۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱/).

۱۸۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزْدَادَ خَيْرًا وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتَبَ. (الحديث ۵۶۷۳ سبق في: ۳۷ ب/ ۱/ ل ۵۶/ (۱۸۶۸)

ئه‌بو هورمه‌ره -ر‌م‌زای خ‌وای لی بی- فه‌رم‌ووی: ژنه‌وتم له‌ خو‌شه‌و‌یست - در‌و‌ودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رم‌وو: (قه‌مت کر‌ده‌وه‌ی که‌س‌ی نایب‌اته به‌ه‌ه‌شت)، ها‌ور‌پ‌یان فه‌رم‌وویان: هه‌تا تو‌پ‌یش ئه‌ی پ‌یغه‌مه‌ری خو‌دا! به‌کر‌ده‌وه‌ی باشی خو‌ت نا‌ج‌یه‌ به‌ه‌ه‌شت؟ فه‌رم‌ووی: (به‌ئ‌ی، هه‌تا من‌یش به‌ه‌و‌ی کر‌ده‌وه‌ی خو‌مه‌وه نا‌چه به‌ه‌ه‌شت، مه‌گه‌ر خو‌دا به‌مه‌رو سو‌زو ره‌حه‌متی خو‌ی بم‌ پ‌وش‌ی و نو‌قه‌ی مه‌ره‌بان‌ی خو‌یم بکات، جا که‌واته هه‌ر له‌ئ‌یستاوه ملی ر‌یگه‌ی راست بگرن و ئه‌وه‌نده‌ی بو‌تان ده‌لو‌ی در‌یغ‌ی له‌کر‌دن‌ی کار‌ی باش مه‌که‌ن و مزگ‌ین‌ی و مر‌بگرن).

هه‌رگ‌یز که‌ستان مه‌رگ به‌ناوات مه‌خوازن، چونکه ئه‌وه‌ی خو‌ی باشه‌و چاکه‌کاره، سا به‌ئ‌کوو باش‌تر ده‌بی‌و پ‌تر چاکه‌ ده‌کا، ئه‌وه‌یش‌ی که‌ خو‌ی خرابه‌کاره و پ‌یاو خرابه، سا به‌ش‌کوو خو‌دای گه‌وره مو‌ئ‌ه‌تی بدا، تا ته‌وبه ده‌کاوه‌ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه بو‌لای خو‌دا). (ریاض/ ۱/ ز ۱۴۰/ ل ۱۳۵/ ز ۱۴۵/ + (تاج/ ۱/ ز ۹/ ل ۵۱۷/ ز ۲/).

۱۸۶۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَتَى مَرِيضًا أَوْ أَتَى بِهِ قَالَ أَذْهَبَ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ

إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. (الحديث ٥٦٧٥ اطرافه في: ٥٧٤٣، ٥٧٤٤، ٥٧٥٠) (١٨٦٩).

عائيشه -رمزى خواى ئى بى- فەرمووى: دەستوورى پېغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- وابوو، كاتى دەچوو بۆلای نەخۆشى، يا فەرمووى كاتى نەخۆشىكىان دەھيئا بۆلای ئاوا نزاى چاكبوونەوہى بۆى دەگرد دەيفەرموو: (أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبُّ النَّاسِ أَشْفَى وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا: ئەى خوداى من! ئەى پەرورەدگارى ھەرچى ئادەمىزادە، ئەى لابەرى ئىشو ئازارا شىفاى بىدەو خۆش و چاكى بکەرەوہ، شىفادەرى بەراستى ھەرخۆتیت و خۆشبوونەوہ ھەربەدەستى تۆيە، بىجگە لەتۆ شىفادەرى تر نىيە، ئەگەر خواستى تۆى لەسەر نەبى دەرمان و نووشتە پارمناکا، شىفایەكى تەواوى وا کەھىچ دەردى نەھيلى!). (تاج/ ٤/ ز ٧٤/ ل ٢١٦).

پایانی - الخاتمة

پیشہ‌وای عہد سقہ لانی - پرہزاو پر حمہ تی خوای لی بی - دمفہ رموی: نامہ ی نہ‌خوشہ‌کان چلو ہشت فہرموودہ ی بہرزی واتیادا، حہوتیان ہہ‌سپیراو (معلق)ن، نہ‌وانی تریان پہیومستن، واتہ: موصولن. سیو چوار ریگہیان دوویارہن، پوختہ‌کہیان: (۴۸ - ۳۴ = ۱۴) چوارہ فہرموودہ یہ، موسلیمیش وەك بوخاری ئەم پوختہ یہ ی گیراوەتہ وە جگہ لەمانہیان.

۱. ژمارہ: ۱۸۵۹ تجرید / ۵۶۴۵ فہتج = من یرد اللہ بہ خیرا یصب منہ.

۲. حدیث عطاء: إناہ رای ام زفر. انظر: الطريق الأخری من رقم: ۵۶۵۲ فتح.

۳. رقم: ۱۸۶۳ تجرید = ۵۶۵۳ = حدیث انس فی الحبیبین، ژمارہ: ۱۸۶۵

ت=۵۶۶۶ ف-حدیث عائشہ: وارساہ ہہروا دمفہ رموی: چہند بیستراو - اثر یکی صہحابیشی واتیادا.

روونکردنه وه:

له م فهرمووده پیرۆزهدا حه قیقه تیکی پزیشکی واتیادا، که نه ویش نه ویه، خوای گه وره ههنگوین و نهشته رگه ری و داخکردنی کردووه به هوئی چاکبوونه وهی نه خوشی و دردی زۆر. ئیستا ههنگوین به ریزهیه کی دیاری کراوی جیا جیا، له زۆرینهی دهرمانه نوئ سهرده مییه کانداهیه، وه نهشته رگه ری و کردووه نهشته رگه ییه کان، که ناسراون به عه مه لیاتی جیراخی، نه و منده زۆربوون له پادمه دهرن، بگره شیومه کاره کۆنه کان واله بیرده چنه وه، وه که له شاخ گرتن و خوین به دان و زالوگرتن، و مداخ کردنیش ئیستا گه شهی کردووه، وه بووه به هونه ریکی گه لی پيشكه وتووی سهرده می نوئ، به راستی ئیستا که زۆرینهی راستیه کان به نه زموون و به موشاهه ده چه سپاون، مروف به دلتیاییه وه ده توانی بلی: (نه وهی له م فهرموودمیه دا ئامازهی بۆکراوه راستیه کی پزیشکی و زانستیه چونکه: نهشته رگه ری و ههنگوین و داخ کردن، به هه موو جوړو شیوه کانیه وه رۆح و گیانی پزیشکی نه مپۆن).

١٨٧٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَى الْغَائِيَةَ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ الْغَائِلَةُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ فَقَالَ: قَدْ فَعَلْتُ؟ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ فَبَرَأَ. (الحديث ٥٦٨٤ طرفه في: ٥٧١٦) (١٨٧٢).

ئه بو سه عیدی خودری پرهای خوای لی بی- فهرمووی: پیاوی هاته لای پیغه مه ر دروودی خوای له سه ر بی- گوتی: براهه کم هیه سکی دیشی؟ فهرمووی: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری دووهه م هاته وه خزمه تکی دیسان فهرموویه وه: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری سیهه م هاته وه خزمه تی: دیسان فهرموویه وه: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری چواره م هاته وه گوتی: قوربان!

ههنگوینی ددهموی، که چی زیاتر رهوانی دهکا؟ فهرمووی: دروودی خوای لهسر بی: خودا لهفورثانی پیروژدا دمفهرمووی: (فیه شِفَاءٌ لِلنَّاسِ - لهههنگوینا شیفاو دمرمان ههیه. کهواته: ئهم فهرمایشتهی خودا راسته بهلام نهوهی که تو ههنگوین ددهدی بهبراکمت و سکی چاک نابی، سکی براكمت درودهکا، دیسان ههنگوینی پی بده، جا ههنگوینی جاری تر دمداتی، و سکی چاک دمی). (تاج/ ٤ ل/ ١٩٥ ز/ ٣).

١٨٧٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَلْهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ السَّوْدَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا مِنَ السَّامِ. قُلْتُ: وَمَا السَّامُ؟ قَالَ: الْمَوْتُ. (الحديث ٥٦٨٧) (١٨٧٣).

عائیشه پرمازی خوای لی بی- فهرمووی: ژنهوتم لهپیغهمه- دروودی خوای لهسر بی- دمیفهرموو: (پهشکه دمرمانی ههموو دمردیکه، مه رگی لی دمرچی). عهزم کرد: مه بهست لهمه رگ چی به؟ فهرمووی: مه بهست لهمه رگ مردنه. (تاج/ ٤ ز/ ٦٢ ل/ ٢٠٠ ز/ ١ ش/ ت).

١٨٧٤- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ يُسْتَعْطَى بِهِ مِنَ الْعُدْرَةِ وَيُلْدُّ بِهِ مِنَ ذَاتِ الْجَنْبِ. وَدَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِابْنِ لِي لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ فَبَالَ عَلَيْهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَرَشَّ عَلَيْهِ. (الحديث ٥٦٩٢ أطرافه في: ٥٧١٣، ٥٧١٥، ٥٧١٨، والحديث ٥٦٩٣ طرفه في: ٢٢٣) (١٨٧٤).

ئوم قه یسی کچی میحصنه پرمازی خوای لی بی- دمفهرمووی: لهپیغهمه رم بیست، دمیفهرموو: عوودی هیندی به کار بهینن، چونکه ههوت دمرمانی پیوه ههیه، بهم شیومیه به کار دهیتری: دمی کوتن و بهرؤن زمیتوونه وه، یان

رؤنه کهی دهگرن بۆ دوومه لی مه لاشووی منال دمیته کینه کونه لووتی، وه
رؤنه کهشی بۆ نه خوشی پالوو دهخوریته وه، له گهیرانه ومیه کا: کورپکی خۆم
په بوو، دوومه ل له ناو قورگی هاتبوو، به زمبری په نجه دوومه له که ته قاند،
که چوومه خزمه تی حه زمه ت - دروودی خوای له سه ر بئ - فه رمووی: (بۆچی
به زمبری په نجه دوومه لی گه رووی منالته دمه قینه و نازاریکی زۆریان
ئه ده ن، به لکوو له باتی نه وه به عودی هیندی دمرمانی بکه ن، نه م عوودی
هیندییه، که به کوردی پی ده گوتری: داره هیندی، دمرمانی حه وت دمردی
واپوه، بۆ دوومه لی گه رووی منال، دمیته کینه ناو کونه لووتی، وه ناوه کهشی
بۆ نه خوشی پالوو دهخوریته وه). (تاج/ ٤/ ل ٢٠٢ ز/ ٦٣).

له گهیرانه ومیه کی ئیره دا ده فه رمو: چووم بۆ خزمه تی پیغه مه ر درودی
کورپکی ساوای خۆم په بوو، نانه خو ره نه بوو بوو، میزی کرد به جله کانی دا
پیغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بئ - داوای ناوی کردو لای پرژاندو ئیتر
نه یشۆرد).

عودی هیندی واته: قوسط، بۆ واتای نه م وشه یه بروانه: ژماره: ٢٠٥
ته جرید = ٣١٣ فه تح = به رگی/ ١ + ٢١٤/ ل + ١٦٢/ ز تجرید = ٢٢٣ = به رگی/ ١
ل/ ٨٣.

١٨٧٥ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَجْرِ الْحَجَّامِ فَقَالَ اخْتَجَمَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ وَأَعْطَاهُ صَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَكَلَّمَ مَوْلِيَهُ
فَخَفَّفُوا عَنْهُ وَقَالَ: إِنَّ أَمْثَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحَجَّامَةُ وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ وَقَالَ: لَا
تَعْدَبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمَزِ مِنَ الْعُذْرَةِ وَعَلَيْكُمْ بِالْقُسْطِ. (الحديث ٥٦٩٦ طرفه في:
رقم: ٩٥٣ تجريد = ٢١٠٢ فتح الباري = به رگی/ ٣ ل/ ٢٧) (١٨٧٥).

پرسیارکرا له نیمامی نه نه س - پړزای خوای ئی بی: - نایا کرئی که له شاخگر
 حه لاله یا چی یه؟ فه رمووی: (کرئی که له شاخ گر دروسته، چونکه نه بو
 طه یبه که له شاخی گرت له پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- جا حه زمرت -
 دروودی خوای له سهر بی- له باتی نه وه دوومه ن خوراکي پییدا، وه هسه ی
 له گه ل ناغا نازاد که ره گانی کرد، له باره ی یارمه تی دانیه وه، چونکه نه م
 خزمه ته باشه ی پیشکesh به پیغه مهری خودا کردووه، نه وانیش نه وسهرانه ی
 که دایان نابوو له سهری به رامبه ر به نازادکردنی بۆیان که م کرده وه).

وه خوشه ویست - دروودی خوای له سهر بی- فه رمووی: (به راستی باشتړین
 نمونه بۆ دهرمانی باش، بۆ نیوه ی دانیش تووانی گهرمیان که له شاخ گرتنه، وه
 هه روه ها عوودی دهریایی، که به عهره بی پیی ده گوتړی: قوسطی به حری). وه
 هه روه ها حه زمرت - دروودی خوای له سهر بی- فه رمووی: (منالتان نه گهر
 تووشی دوومه لی گه روو بوو، یا نالووی که وت، به گوشینی په نجه نازاریان
 مه دهن، به لکوو له باتی نه وه به عوودی هیندی واته: به قوسط دهرمانی بکه ن.
 (بړ: تاج/ ۲ / ۲۹۹ + ژ/ ۷۷۴ + تاج/ ۴ / ل ۲۰۱ / ژ ۱/).

روونکردنه وه:

نه و به هرانه ی له م فه رمووده یه و مرده گیرین:

۱. که له شاخ گرتن و خوین به ردان و خو داخ کردن و زالوو به کاره ییان،
 له شه رعا ریگه یان پی دراوه، وده هتا نیستاش نیازمه ندان به کاریان ده یین، وه
 سودیان ئی و مرده گرن، وه پزشکی و دوکتوریش ریگه ی شتی وا دمد.

۲. هه رکاتی باشتړ هه بوو، کار به و بکړی نه وه کار به باش بکړی. وه ک
 له م فه رمووده ا دمرده که وئ: که عهرمه گان به نه زموون له کؤنا، دوومه لی
 گه روو، وه یانالوو که وتیان، به گوشینی سه ری په نجه و به ته قانندن دهرمان و
 چاره سهر کردووه، به لام نه وه تا پیغه مهر - درودی خوای له سهر بی- ده فه رموی:

لهوه باشت رهيه، نهوه دمبې بهوۍ نازار، تيمارکردنې نهوجوړه
نهخوښيانه بهداره هيندي بکري بې نيشترو باشتړه. بړوانه: ژماره:
۹۶۷-بهرگي ۳/ل ۲۰.

۳. لهفه رمووده که وه دمرده که وئ که که له شاخ گرتن، له ولاتی گهرمیان به سووتره، ههتا کوپستان، ههرها بۆلاو به سووتره ههتا بۆ پیر.

٤. وهكى تریش ئیستا هه موو شتی گۆراوه، وئهم رینماییه پزیشکیانه، په یوهندی به عیباداته وه نییه، له بهرته وه دمتوانری خۆ درمان کردن و خۆ چار سه رکردن به شیو میه کی سه رده مانه بێت نه ک بهم شیوانه.

١٨٧٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ فَجَعَلَ النَّبِيُّ وَالنَّبِيَّانِ يَمُرُّونَ مَعَهُمُ الرَّهْطُ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ قُلْتُ: مَا هَذَا؟ أُمْتِي هَذِهِ. قِيلَ: بَلْ هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ قِيلَ: انْظُرْ إِلَى الْأَفْقِ فَإِذَا سَوَادٌ يَمَلَأُ الْأَفْقَ ثُمَّ قِيلَ لِي انْظُرْ هَا هُنَا وَهَا هُنَا فِي آفَاقِ السَّمَاءِ فَإِذَا سَوَادٌ قَدْ مَلَأَ الْأَفْقَ قِيلَ هَذِهِ أُمَّتُكَ وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ هَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ ثُمَّ دَخَلَ وَلَمْ يَبَيِّنْ لَهُمْ فَأَفَاضَ الْقَوْمُ وَقَالُوا: نَحْنُ الَّذِينَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاتَّبَعْنَا رَسُولَهُ فَتَحْنُ هُمْ أَوْ أَوْلَادُنَا الَّذِينَ وَلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ فَإِنَّا وَلِدْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخْرَجَ فَقَالَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَلَا يَكْتُمُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَالَ غَكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ أَمِنْهُمْ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: أَمِنْهُمْ أَنَا؟ قَالَ: سَبَقَكَ بِهَا غَكَّاشَةُ. (الحديث ٥٧٠٥ اطرافه في: ٣٤١٠، ٥٧٥٢، ٦٤٧٢، ٦٥٤١) (١٨٧٦).

ئىبنوعەباس —رمزى خودايان لىيى- فەرمووى: پېغەمەر —دروودى خوای
لەسەر- رۆزى لەمال دەرچوو ھات بۆ ناو مان زەھرمووى، (لەخەوما
نەتەھەکانم يەكە يەكە پى نیشان دران و رانويئەران لەبەرچاوم. ديارە

كەخەوى پېغەمەرانىش ھەقەو راستەو دروستە، تەماشام كرد: پېغەمەرى وا ھەبوو، نزيكەى دەپياوى لەگەل بوو، وە ھەبوو دوو پياوى لەگەل دا بوو، وە پېغەمەرى وا ھەبوو كەيەك پياوى لەگەل دابوو، وە ھەموو گەلەكەيان بریتی بوون لەو چەند كەسە، يالەو دوو پياو، يالەو تاقە زەلامە! ھەتا پېغەمەرى وا ھەبوو كەتە شريفى بەبەردەمما ڤەت دەبوو، كەسى لەگەل نەبوو، چونكە لەدنيادا لەگەلەكەى كەس باومڤى پىنە ھىنا بوو!

ھەتا لەدواى ئەوان تارمايى و عەشاماتىكى زۆرم بينى، تا چاوپرکا ئاسۆيان داگرتبوو، گوتم دەبى ئەم گەلە زۆرە كى بى، تۆ بلایى گەل ئىسلامى من بى؟ دەى خوادا ئەوان بن. بەلام پېم گوترا ئەمە مووسا و گەلى مووسان. ئەنجا پېم گوترا: ئادەى تەماشای ئىرمو ەكە و چاوبگىڤرە بە ئاسۆى ئاسمانا كاتى تەماشام كرد تارمايى عەشاماتىكى زۆرم دى، ھەتا چاوپرکا ئاسۆى داپۆشى بوو، ديسان گوتیانەو ە پېم: ئادەى تەماشای ئەم لاوالای خۆشت ەكە، جا ديسان كەتەماشام كرد تا چاوپرکا بەراست و بەچەپا، بەھەر چوارلادا، تارمايى عەشاماتىكى بېشمار ئاسۆى داگرتبوون پېم گوترا.. ئەمە ھەمووى نەتەو ە (ئوممەت)ى تۆن، لەمانە ەفتا ەزار كەسيان بەبى لىڤرسينەو ە دەچنە بەھەشت).

جا لەپېش ئەو ەدا كە پېغەمەر —درودى لەسەر— باسى ئەو ەفتا ەزار كەسيان بۆ بكا، كەكۆن و كۆ نين و چ كارەن، خۆى رۆيشتەو ە بۆ مائەو ە، يارانىش بلاوميان لىكرد، وە لەناو خۆيانا كرديان بەمقۆمقۆ و گوتيان:

ببى واتە: نەبى ئەوانە ئىمەين، چونكە ئىمە بەردى بناغەى ئىسلامان دامەزراند: پړوامان ھىنا بەخودا و پەيڤەوى پېغەمەرەكەيمان كرد، ھەندىكى تريان گوتيان: ئىمە ھەرچەند باومڤرمان ھىناو ە بەخودا، بەپېغەمەرى خودا، لەم ڤوومو ە شايانى ئەومين كە ئۆو ەمىلۆن، بەلام لەبەر ئەو ە كە ئىمە لەسەردەمى فرە خودايى (شرك) دا لەدايك بووين، ڤەنگ بى لەبەرئەو ە

ئەوانە ئیمە نەبین، بەلکوو ئەوانە نەتەووی ئیمە بن، کەیه کسەر
لەئیسلا مەتیدا لەدایک بوون. جاکاتی ئەم وتووێژە گەشتەووە بەپێغەمەر –
درودی لەسەر- تەشریفی هات، فەرمووی: (ئەوانە کەسانیکن لەنەتەووی
ئیسلا، کە نووشتەناکەن و نووقلانە ی خراب لێنادەن و لەبەر هەندئ
نەخۆشی کەوا باوە خەلکی تر هەندئ شوینی تایبەتی خۆیان بەنیازی چارە
سەر و دەرمان خۆیان داخ دەکەن، ئەوان ئەومناکەن و خۆیان لەبەرشتی واداخ
ناکەن، بەلکوو هەمیشە بۆ جێبەجێ بوونی کار و فرمانیان پشت بەلوتف و
کەرەم و بەخششی خودا دەبەستن و بەس!).

جا عەککاشە ی کۆری میحصەن –رمزای خۆی لێی- هەلسا فەرمووی: ئەو
پێغەمەری خودا! ئایا من لەم دەستە یەم یانای فەرمووی: (بەلێ تۆ لەوانی)
پیاویکی تریش هەلسا گووتی: ئەو پێغەمەری خودا! ئایا من لەوانم یانای
فەرمووی: (وەکاشە دەست پێشکەش کەری لێکردی و ئەو بەهرە گەورە یە
بۆخۆی برد) (بەر: تاج/ ٤/ ز ٨٠/ ل ٢٤٠/ ژ ١/ + (ریاض صالحین/ کوردی/ ١/
ز ١٠/ ژ ٧٤/ ل ٨٧- چاپی دووهم).

روونکردنەو:

یەكەم: وەك لەفەرموودە ی تری زۆری صەحیحەووە دەرەكەوئ:
کەنوشتەکردن بەنایەتەکانی قورئان و بەناوە جوانەکانی خودا و بە پارانەووی
ریکی شەرع دروستە، یاخۆ داخکردن لەبەر هەندئ نەخۆشی دروستە، وەك
داخکردنی لاجانگی منال، بەموورووای ئاقیق، یاداخردنی دوگمە ی
مەیا سیری و زۆر شتی تری لەم بابەتە، برپوانە: ژمارە: ١٠٠٦: تجرید= ٢٢٧٦
فەتحوالباری= بەرگی/ ٣/ ل ٨١+ تاج/ ٤/ ز ٧٣- ل ٢١٣).

دووهم: عوککاشە ی کۆری میحصەن –رمزای خۆی لێی- لەموسولمانە
پێشینەکانە، پیاویکی زۆر جوان بوو، سوارچاکی وەك خۆی نەبوو،

لەكۆچكارانە، نامادەى جەنگى بەدر و جەنگەكانى ترى پاشى بوو، پالەوانانە لەجەنگى بەدر دەر دەجەنگى، شمشیرەكەى لەدەستیدا دەشكى، چونكە زۆرىنەى جەنگاومەكانى ئەو رۆژگارە زىيەى ئاسنین و مەتالین لەبەردابوو، كاتى شمشیر بەتوندى بەرى دەكەوت وەك بىكىشى بەئاسن و بەرددا و ابوو، چاپىغەمەر - دروودى خوای لەسەر - بپرەدارىكى قەوى دەداتى-ون پىرى دەفەرموى: (بەمە جەنگ بكە) ئىتر لەخواو ئەو بپرەدارە دەبى بەشمشیرىكى درىزى پشت ئەستوورى سبى ئىتر وەكاشە شەرى پى دەكا هەتا خودا سەریان دەخات، لەو دەوايش ئەم شمشیرە لەلای وەكاشە دەمىنى، هەتا لەشەرى هەلگەرپاوەكانا، كەناودارە بەحوروبى ریددە، لەبوزاخە، لەسەردەمى جىنشینی ئەبوبەكرى صەدىقا بەدەستى تولىحەى كۆرى خووەیلىد كۆزرا، ئەم تولىحەى ئەو كاتە لافى پىغەمەرىتى لىدەدا، بەلام لەئەنجاما موسوئلمان بوو، وە موسوئلمانىكى دروستى لىدەرچوو، وەكاشە لەم شەردەدا، لەگەل سابىتى كۆرى ئەفەرمەدا، پىش قەرەوئى ئىمامى خالىدى كۆرى وەلید بوون، تولىحە و سەلەمەى براى هەر دووکیان كوشتن، لەشوینى كەناوى بوزاخە بوو، لەولاتی یەمامە، كەوا لەیەمەن. لەئىستیعابا دەلى: (كاتى پىغەمەر - دروودى لەسەر - مەرگ بوو بەمىوانى عوگاشە، تەمەنى چل و چوار سال بوو، سالى لەو دەوا شەهیدكرا). لەسالى دوازدهى كۆچیدا شەهید بوو، دیارە كە گۆرەكەى لەو دەفەرمە، لەگەل گۆرى شەهیدەكانى تری حوروبى ریددەدا،

لیرەدا شتى هەیه شایانى روونکردنەومە، ئەویش ئەومە: كە لەزۆر شوین خزن و گۆرى پیرۆزو شەخس هەیه بەناوى (وەكاشە) وە، وەخەلکی ئەو دەفەرە، بەتایبەتى رەشەخەلک و خەلکی عەوام، خاوەنى ئەو گۆر و قەسنانە بەم حەزرەتى عەكاشەیه دەزانن لەبەرئەو زۆر بەچاوى ریزو خۆشەویستى یەو تەماشای شەخسى ناو ئەو گۆرپانە دەكەن و بەگەرمى

سەردانىيان دەكەن، ھەتا مەلاو زانا يانېش بەشدارى لەم ھەست و سەردانىانەدا دەكەن.

و دەمن بەچاۋى خۆم دوو مەرھەدم دىۋە بەم ناۋە، كەپەكچىيان وا لەقەراخ، وا لەنىۋانى برايماو ھەپگىنەدا، لەبەھارانا خەلگىكى زۆر لەھەموو چىنى، لەژن و پىاو، لەگەورە و منال، لەشىخ و مەلاو ئۆمى، لەرۋزى چوارشەمەدا، لەم گوندانەۋە، ھەتا ئىستاش دىن بۆسەردانى ئەم وەكاشەيە، وەچەندىن گۆرى تىرى وەكاشە ناۋى تىرىش لەشۋىنيانى تىرىش ھەيە. گۆرچىكى تىرىش بەم ناۋە لەناۋچەى شۋان، لەپارېزگاي كەكوك دىۋە، لەبەھارانا بەتايبەتى لەم گوندانەۋە دىن بۆنەم وەكاشەى كەوا لەپال ھەپگىنەدا؛ لەتىمارو گەپەزىل و گەلمەردە ھەلا سۋورە سەرزەل و دارىكەلى و تەنگى سەرو فېكە دەرە برايماو و ھەپگىنەۋە كانى رۆشنايى و ھالەدەرە و چەندىن گوندى تىرى ئەم دەرەۋە، سەرچەم خەلگى ئەم گوندانە، بەخاۋ خىزانەۋە، دەھاتن بۆسەردانى گۆرى وەكاشەشە.

لەپاش مەراسىمى زيارەت، دەبوو بەسەيران، ھەبوو ھەل دەپەرىن، ھەبوو نىشانىيان دەنايەۋە، ئىتر ھەركەسە بەجۆرى تالەدوا نوپۇزى عەسر، دووبارە زيارەتيان دەرگەۋە و ئەۋجا بىلەمىيان لىدەكرد. و دەمن بەچاۋى خۆم دىۋەمە كەشىخ محمودى مەلىك و عائىشە خىزانى، لەگەل كۆمەلچى چەكدارى خۇيانا لەبەھارا، لەدرايكەلىيەۋە ھاتىبون بۆ زيارەت و سەيران بۆ سەرنەم وەكاشەيە! نامىنە خانى سەرزە لىشيان لەگەلدا بوو، كەزىنچى شازنى خاۋەن دىۋەخان و ھەلۋىستى مەردانەبوو لەزۆر كەسى خەلگى برايماو و خەلگى سەرزەلو مەلاكانى ئەۋناۋچەيەم بىستۋە: كە كۆمەلچى پەيدا بوو بوون، دزايەتى گۆرى پىاۋچاكانىيان دەرگە، ئەم جۆرە مەرھەدەپىرۋزەمىيان دەرۋوخان، وەنەيان دەھىشت خەلگى سەردانىيان بكا، گوتيان: يەكى لەۋكۆمەلە ناۋى بەكر بوو كۆرى مەلا رەنۋفى ھەپگىنەبوو، كەۋالەپال مەرھەدەكەدا، ئەو گۆرى ئەم

وہکاشہ یہی تیک داو، بی ریزی ہی کرد، گوتیان؛ سال و مر نہ گہرا، کہ بہر
موشہ کی کہوت، یہک پہنچہ یان بہنہنگوستیلہ کہیہ وہ دؤزیہ وہ، کہ بہہوئی
نہو پہنچہ یہ وہ خوشکیکی ناسیہ وہ!!

وہکاشہ کہی تریش لہناوچہی شوان، حیزبی بہعس رووخاندی، لہگہل
نہوگونہ کوردانہی کہلہوچہ بوون، گواپہ موخہریبین نہو مہرقہدہ بؤ
خویان دمکن بہہنکہو بارہگا، نہگہر نہروو خیئرئ، وہ حیزبی بہعس
بہہزاران مزگہوتو مہرقہدی پیاوچاک و شوینی پیرؤزیان لہکوردستان
رووخاند، تہنانت زؤر لہمہلاو زمیوان و خزمہتگوزارانئ نہوشوینہ
پیرؤزانہشیان گوشت، لہہہمووی سہیرتر نیستا کہسانئ ہن، بؤ نہو رژیہ
خوینپڑو خوینمژہ دمگرین و خؤزگہی بؤدہخوازن، بیگومان کہچارمنووسی
نہمانیش وک چارمنووسی حیزبی بہعس دمبی، نہگہر خراپتریش نہبی کہ
نہویش ہہموومان دزمانین کہچی بہسہرہات! وہ وکوو بیستوومہ لہکہسی
متمانہ پیکراو، خزنی وہکاشہ ناوی تریش ہہیہ بہہمان ناو و نیشان، وہ
نہمانہ ہہموویان گؤری پیاو باشانن وہ ہیچیان گؤری نہم وہکاشہیہ نین
کہلہم فہرموودمیہدا ناوی ہہیہ.

۱۸۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةَ وَلَا هَامَةَ وَلَا صَفَرَ وَفَرٌّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفَرُّ مِنَ
الْأَسَدِ. (الحديث ۵۷۰۷، اطرافہ فی: ۵۷۱۷، ۵۷۵۷، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳،
۵۷۷۵) (۱۸۷۷).

نہبوہورمیرہ —رمزای خواى لى بى۔ لہخؤشہویستہوہ —دروودی خواى
لہسہر بى۔ دمفہرموى؛ (نہ نہخؤشى تہنینہوہ لہخؤیہوہ ہہیہو، نہنوقلانہی
خراب ہہیہو، نہبی رەشى و بہدقوومى ہہیہو، نہ (ہامہ) ہہیہو،

نەپاشخستنی مانگی موحرەم ھەيە بۆکاتی مانگی سەفەر و نەبەپچەوانەووە
مانگی سەفەر پێش بخرئ بۆ کاتی مانگی موحرەم. لەگەڵ ئەو مەيشە ئەمە
واتای وانییەگە پارێز لەنەخۆشی نییە، بەئکوو پارێزکردن لەپەتاو نەخۆشی
کاری باش و دروستە، دەی گەواتە ھەتا بۆت دەکرئ پارێز لەگول بکەو،
لەبەری ھەلبێ ھەروەك چۆن لەترسا لەبەر شیر ھەل دێیت ئاوا!). (تاج/ ٤ ل-
٢٣٠ ز ٧٦- ٥+١+٢+٣+٦).

پوختەى قەسەى ساخ ئەمەيە: ئەفسانەى كۆنى سەردەمى نەزانی و شتى
ترى لەم بابەتە بێ بايەخە، ھەموو شت لەبنەرەتدا بەدەست خودا خۆيەتى،
بەلام بەپێى ياسای ئاسايى و، بەپێى حال و عادەت و باوو بەراورد دەبێ بۆ
ئىحتيات واتە: دووربىنى خۆت لەدەردو نەخۆشى بپارێزى نەبادا تۆش تووش
ببى، بەتايبەتى لەنەخۆشى خراپ وەكوو گول و گەپرئ. ئەمە پوختەى
فەرموودەى ئىمامى نەوەوىيە، لەم شوێنەدا، پەرگۆپرئ پىرۆزى لەنوورى
خودابى. ھامەش بەزۆر واتا ھاتوو، ھەموو واتاكانى قەسە لەبەد قوومى و
ئەفسانە گەرى دەكا، كەشتى وا لەشەرا بى بايەخە (بەر: تاج/ ٤ ل- ٢٢٧ ز-
٧٦).

١٨٧٧- مکرر- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَقَالَ أَغْرَابِيٌّ يَا رَسُولَ
اللَّهِ فَمَا بَالُ إِبْلِي تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَالْغَاظِ الطَّبَاءُ فَيَأْتِي الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ بَيْنَهَا
فَيُجْرِبُهَا؟ فَقَالَ: فَمَنْ أَعْدَى الْأَوَّلِ. (الحديث ٥٧١٧، طرفه في: ٥٧٠٧) (١٨٧٧-٣).

ديسان ئەبوھورميرە -رمزای خواى ئى بى- لەگىرپانەومىەکا، فەرمووى:
پێغەمەر -دروودى خودای لەسەربى- فەرمووى: نەنەخۆشى تەننەووە ھەيەو،
نەمانگى صەفەردەبى بەمانگى موحرەرم و نەكوندە بوو بەدبوومە،
عارمبىكى دەشتەكى گووتى: ئەى پێغەمەرى خودا: وادەبى كە وشترەكان لەناو

لم دان، له بهر گورج و گۆلی و پاکی و پوختی ده لئی رهوه ناسکن، چ درودو به لایان نییه، که چی که و شتریکی لاوکی که پریان تیکللاو دهبی هه موویان که پ دهکا نهی نه که نه خوشی ناته نیته وه نه وه بو وایه؟ هه رمووی: (نهی باشه نه خوشییه که له کیوه تهنیییه وه که پشت به یه کهم و شتر!). (تاج/ ٤ ل- ٢٢٩ ز- ٧٦ ژ- ٣).

١٨٧٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنْ يَرْفُقُوا مِنَ الْحِمَةِ وَالْأَذْنِ قَالَ أَنَسٌ كُوتِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيٌّ وَشَهِدَنِي أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَسُ بْنُ النَّضْرِ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَأَبُو طَلْحَةَ كَوَانِي. (الحديث ٥٧٢٠، ٥٧٢١) (١٨٧٨).

نه نهس - رهزای خودای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی له سهه - ریگهی مالیکی نه نصاریدا، که ناسراون به نالی عه مری کوپی چه زم، که نزاو نوشته و دهمبهستی مارو دوو پشک و جرو جانه و مری تری زه هردار و نوشتهی گوئی ئیشه بو خویان و بو خه لکی تریش بکهن، نه نهس دهیغه رموو: (نه خوشی پالووم بوو که به عه ره بی پیی ده گووتری - ذات الجنب - نه بو طلحهی زربابم به داخیکی تایبه تی، بو چاره ی نه نه خوشی پالوو به دهستی خوئی داخی کردم، نهو سهه رده مه پیغه مهه - دروودی له سهه - له ژیا نا بوو، نه نهسی کوپی نه زپی مامه م و زهیدی کوپی سابیتیش له لام ناماده بوون له کاتی داخکرنه که دا). (تاج/ ٤ ز- ٧٣ ل- ٢١٤ ژ- ٢+٦+١+٣ ز- ٧٤ ل- ٢١٦).

١٨٧٩- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا أُتِيَتْ بِالْمَرْأَةِ قَدْ حُمَتْ تَذْعُرُ لَهَا أَخَذَتْ الْمَاءَ فَصَبَّتُهُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ جَنْبَيْهَا وَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَبْرُدَّهَا بِالْمَاءِ. (الحديث ٥٧٢٤) (١٨٧٩).

فاتيمه کی کچی مونزیر -رمزای خوی لی بی- فہرمووی: دستوری نہسمای کچی نہبوبہکر -رمزای خوی لی بی- وابوو کاتی ژنیکی تاداریان دہینا بولای، لہکاتی تالی ہاتنہکہدا، ہمتا دوعای بو بکا، دہچوو ناوی دہینا، لہیاخہیہوہ دہیکرد بہباخہلیا بو سہرلہشی، وہدہیگوت: پیغہمہر -دروودی لہسہر- فہرمانی کردووہ پیمان کہتادار بہئاو فینک بکہینہوہ). (تاج/٤ ل/٢٠٥ ز/٦٦ ز/٢).

١٨٨٠- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. (الحديث ٥٧٣٢ طرفه في: رقم/١١٦٥ تجريد = ٢٨٣٠ فتح = بہرگی/٣ ل/٢٩٦) (٣٨٠).

لہ ژمارہ: ١١٦٥ دا بہتہواوی رابوورد.

١٨٨١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ أَمَرَ أَنْ يُسْتَرْقَى مِنَ الْعَيْنِ. (الحديث ٥٧٣٨) (١٨٨١).

حہزرہتی عائیشہ -رمزای خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -دروودی خوی لہسہر- فہرمانی پیم کردووہ، یا فہرمووی فہرمانی بہموسولمانان کردووہ، کہ چاووزار بکری بو رزگاربوون لہچاوی پیس).

(٣٧٩) أخرجه مسلم في السلام، باب: لكل داء دواء و استحباب التداوي. رقم: ٢٣١١.

(٣٨٠) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، رقم: ١٩١٦.

(٣٨١) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة .. رقم: ٢١٩٥.

۱۸۸۲- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةٌ فَقَالَ اسْتَرْقُوا لَهَا فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ. (الحديث ۵۷۳۹) (۱۸۸۲).

نوم سہلہ مہی ہاوسہری پیغہ مہر - دروودی خودا لہسہر پیغہ مہرو رمزای خودا لہسہر ہہ موو ہاوسہرہ کانی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر۔ لہمائی من بوو، کچوئہیہ کی دی خہرکانہ لہدموچاوی ہاتبوو، فہرمووی: (چاومزاری بوبکھن، ئہمہ بووہ بہ چاوموہ). ۰ تاج/ ۴ ز/ ۶۶ ل/ ۲۰۷ ز/ ۶).

۱۸۸۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: رَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّقِيَّةَ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ. (الحديث ۵۷۴۱) (۱۸۸۳).

عائیشہ - رمزای خودای لی بی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر۔ ریگہی داوہ بہ موسوئمانان کہ نوشتہو چاومزار و دمہبہست بکھن بو ہہ موو جانہومریکی زمہردار، وہک مارو دووپشک و زمردہوالہو ہہ موو جزوودار و زمہر داریکی تر).

۱۸۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ لِلْمَرِيضِ بِسْمِ اللَّهِ ثَرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِقَّةٍ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا. (الحديث ۵۷۴۵ طرفہ فی: ۵۷۴۶) (۱۸۸۴).

عائیشہ - رمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: ئہگہر کہسی ئیشی، نازاریکی ببوایہ، پیغہ مہر - دروودی خوی لہسہر۔ ئہنگوشتی شایہتمانی بہتفی خوی تہر دہکردو دہینایہ سہر خاک و پہنجہی تۆزی خوئی پیوہ دہلکا، ئہوجا پہنجہی بہ خوئی و تہرایہ کہی دہمیہوہ دہینا بہسہر شوینی نازارہکہدا و

(۸۸۲) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة ... رقم: ۲۱۹۷.

(۸۸۳) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة.. رقم: ۲۱۹۳.

(۸۸۴) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة... رقم: ۲۱۹۴.

لهوكتاهدا ئەم نزایە دەخویندو دەیفەرموو: (بسم الله، تربة أرضنا، بريقة بعضنا، يشقى سقيما بإذن ربنا: بە پیرۆزی ناوی خۆی گەورە، دۆعات بۆدەگەم، ئەمە خاکی زەوی خۆمانە، لەگەڵ تەپرایکی دەمی موسوڵمانی لەخۆمان بەفەرمانی پەروردگارمان، دەبی بەچارەو دەرمان بۆ ئەخۆشمان). (تاج/٤/ ز/٧٤ ل/٢١٧ ز/٤ ش/د/ت).

١٨٨٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا طَيْرَ وَخَيْرُهَا أَنْفَالُ قَالُوا وَمَا أَنْفَالُ قَالَ الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ. (الحديث ٥٧٥٤ طرفه في: ٥٧٥٥) (١٨٨٥).

ئەبو ھورەیرە- پەزای خۆی ئی بی- فەرمووی: لەپێغەمەرم بیست دەیفەرموو: (نوقلانی خراب بایەخی نییە، باشتەین نوقلانیەش نوخسە لێدانە). گوترا: ئەو پێغەمەری خودا! نوخسە لێدان وەکوو چی؟ فەرمووی: (وہك ئەو دمتانەوی کاری بکەن، لەکاتی نیازی کردنەگەیا، وشەیکە باش بەرگویتان بکەوێ). (تاج/٤/ ز/٧٨ ل/٢٣٢ ز/١).

بۆ نموونە یەکی بجۆ بۆ حەج، لەکاتی باسکردنی ئەم سەفەرەدا، بەرگوێ دەکەوێ، کەسێ ئەم نایەتە دەخوینێ: ﴿لَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەو جۆرە نوقلانیەکی باشە لەخوداوە، نیشانی ئەوێ کە حەجەیکە بەنسیب دەبی، زۆرجار پێغەمەر- دروودی خۆی لەسەر بی- کاتی ئەرکیکی دەسپارد بەکەسی، ئەگەر ناوەکە بەدڵی بواپە پێی خۆش بوو، ئەو بەنوخسە باش لێدەدا، وە ئەگەر ناوەکە بەدڵی نەبواپە پێی ناخۆش بوو، بەوێنە: ئەگەر سەرکاریکی دابنایە ناوی سەرکەوت بواپە پێی خۆش بوو، بەلام ئەگەر ناوی ژێرکەوت بواپە پێی ناخۆش بوو.

١٨٨٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي امْرَأَتَيْنِ مِنْ هُدَيْلٍ اقْتَتَلَتَا فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَأَصَابَ بَطْنُهَا وَهِيَ حَامِلٌ فَقَتَلَتْ وَلَدَهَا الَّذِي فِي بَطْنِهَا فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى أَنَّ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ الَّتِي غَرِمَتْ كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا شَرْبَ وَلَا أَكْلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطْلَقُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ. (الحديث ٥٧٥٨ أطرافه في: ٥٧٥٩، ٥٧٦٠، ٦٧٤٠، ٦٩٠٤، ٦٩٠٩، ٦٩١٠) (١٨٨٦).

ئەبو ھورەیرە - ھەرمووی - ھەرمووی: دوو ژنی ھوزەیلی بوو شەریان، یەکیکیان بەردیکی گرتە ئەوی تریان و خۆی و سەکەھەوی کوشت، جاکە بو داخوایی و دادگایی، دادیان بەردە لای پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ - بپاری دا: کە خوینی سەکەھە دەکاتە سەری، ئیتر ئەو سەرە بەندەبی، یا کەنیزەک بێ دەبی، وە بپاریشی دا خوینی ژنە کوژراوەکە و خوینی سەکەھە لەسەر خوینپەستانی ژنە تاوانبارەکە، نەک لەسەر ژنەکە خۆی. وەکە لەپووری ژنە کوژراوەکەیشدا بەمنالەکانی و بە خزمەکانی تری، جا ھەمەلی کورمەزای نابێغە ھوزەیلیش گوتی: ئەو پێغەمەری خوا؟ من چی ببێژم ئەمە کە لەسکی دایکیدا کوژراوە، نە جەشکەکانی و ناوی کردوو و نە ورتە لە دەم دەرھاتوو و نە نقە لەیو ھاتوو، شتی و خوینی نییە!.

پێغەمەریش - دروودی خوای لەسەر بێ - ھەرمووی: ئەمە بەم قسە قوتانەدا، وادەردەکەوێ کە لە دەستە کۆلەنانی و کاهینانە! (تاج/ ٣ ز/ ٨٤ ل/ ٢٢٠ ز/ ٢).

پەيوەندی ئەم ھەرموودە بەسەر باسەکەو، کە باسی پزیشکییە، لەو روووەوە، کە کۆلەنانیتی و کەھانەش وەک سیحرو جادوو بەزای لەکار

جنۆكه و شهياتينين، دمتوانرئ له ريگه‌ی نزاو نووخته كردن به نايه‌ت و سووره ته‌كاني قورنانه وه چاره‌سه‌ر بكرين، و نه‌مانه نه‌خۆشی دهره‌وونی يان ئی ده‌كه‌وێته‌وه، وه به‌پزیشکی گیانی (طبي روهي) چاره‌سه‌ر ده‌كرين.

١٨٨٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَخَطَبَا فَعَجِبَ النَّاسُ لِبَيَانِهِمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ. (الحديث ٥٧٦٧ طرفه في: ٥١٤٦).

عه‌بدوللای کو‌ری عومه‌ر - په‌زای خوای ئی بی- ده‌فه‌رموئ: له‌لای خو‌ره‌لای مه‌دینه‌وه دوو‌پیاوی هۆشه‌ند هاتن بۆ خزمه‌تی پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- په‌کیکیان ناوی زی‌ریقان و ئه‌وی تریان ناوی عه‌مری کو‌ری نه‌هته‌م بوو، سه‌رو وتاریان دا، خه‌لکه‌که له‌قه‌سه نه‌سته‌قی و په‌وانبێژی نه‌وان واقی و په‌مان و سه‌رسام بوون. پیغه‌مه‌ریش دروودی خوای له‌سه‌ر بی- به‌م بۆنه‌یه‌وه فه‌رمووی: (هه‌فتانه که‌وا سه‌رسام بوون، چونکه هه‌ندئ قسه‌ی جوان و وتاری په‌وان ده‌ق وه‌ک سی‌ه‌رو جادوو وان، گو‌یگر ده‌حه‌په‌سینن و سه‌رنجی کیش ده‌که‌ن بۆلای خۆیان). (تاج/ ١٠ ز/ ٧٠ ل/ ١٧٤ ز/ ٢+١).

١٨٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ. (الحديث ٥٧٧١ طرفه في: ٥٧٧٤) (١٨٨٨).

ئه‌بو هوره‌یره - په‌زای خوای ئی بی- له‌خۆشه‌ویسته‌وه ده‌فه‌رموئ: (نه‌خۆش نه‌کریته ناو‌ساخه‌وه، نه‌بادا ساخه‌کانیش نه‌خۆش بکه‌ون و ده‌رده‌که له نه‌خۆشه‌کانه‌وه به‌ته‌نیته‌وه بۆ ساخه‌کانیش). (تاجی کو‌ردی/ ٤ ز/ ٧٦ ل/ ٢٢٩ ز/ ٤).

١٨٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا. (الحديث ٥٧٧٨، طرفه في: ٦٤٩ تجريد = ١٣٦٥ فتح الباري = بهرگی/٢ (٧٢/ل) + (الحديث ٦٤٧ تجريد = ١٣٦٣ فتح = بهرگی/٢ (٧١/ل) ^(٧٨٩).

نه بوهورمیره - رمزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه دمه رموی: (که سی له کیو یکه وه، یاله بهر زاییه که وه، به نیازی خو کوشتن، خو ی بهر بداته وه خو ی بکوژی، نه وه کاتی دمری هه می شه له و کیو وه خو ی هه ل دداته خو اره وه بو ناو ناگری دۆزهخ، هه تا هه تایه نه مه کارو پیشه یه تی و به نیجگاری له ناگری دۆزهخا ده مینیته وه له سه ر نه م حاله، وه که سی زه هر بخوا، یا بخواته وه به زه هر خو ی بکوژی نه وه له ناگری دۆزهخیشا، زه هر که ی که له دونیادا خو ی پی کوشتوه، هه روا له ناو ده ستیا و په یتا په یتا ده بخوا، یا ده بخواته وه و هه تا هه تایه به نیجگاری له ناگری دۆزهخ دا، ده بی و هه می شه یش نه مه حال و کارو پیشه ی ده بی).

(وه که سی به پارچه ناسنی خو ی بکوژی، وه ک نه وه به خه نجه ری یا به کی ری، یا به ده مانچه پی، به قهستی خو ی بکوژی، نه وه له ناگری دۆزهخیشا نه و پارچه ناسنه ده گری به ده ستیه وه و خو ش خو ش، به رده وام ده یکا به ورگی خو یا، نیتر هه تا هه تایه له ناگری دۆزهخدا ده مینیته وه، نه وه حالیه تی). (تاج/٢ ز ٨١/ل ٢٠٣ ز ٧/ل).

مه به ست هه پشه کردنه له خوگوشتنن دمه هه کسه له سهه باومرو
 ئیمان بمرو، به هیچ تاوانی له پرحمه تی خوداو له به ههشت ناومید نابی.
 عه سقه لانی - پرحمه تی خوی لی بی - ناوا ته نویلی نه م فه رموودیه ده کا:
 (نه مه سزای نه وکه سانه یه که نه م تاوانه که ورمیه نه نجام دده ن، مه که ر خودا
 به میهرمانی خوی چاو پوخی لی بکاو، له دۆزه خی هه می شه یی پزگاری بکاو
 بیباته به هه شتی به رینی نه پراوه).

١٨٩٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ
 شِفَاءٌ وَفِي الْآخَرِ دَاءٌ. (الحديث سبق طرفه في: ١٣٣٤ تجريد = ٣٣٢٠ فتح =
 بهرگی ٣/ ل ٤٥٩) (٨٩٠). واته کهیشی له وئ به ته وای پابورد، لی ره ووشه ی (إناء
 = دمفرو قاپو حاجه ت) ه و بهس. نه ویش نه وه ده که یه نی له باتی خواردنه وه
 هه موو شله یی، له م پروموه، با خواردنه وه ش نه بی، وه ک شله و شو ربا، برپاری
 ناوو خواردنه وه ی هه یه. واته: ئیره عام ترو گشتی تره.

پایانی - الخاتمة

مامؤستای عهسقه لانی - پرمزاو - پرهمه تی خوی گهوره ی لی بی- لیردا له م پایانه دا دمفه رموی: (نامه ی پزشکی) سه دو هه ژده فهرمووده ی بهرز کراوه ی تیادایه، هه ژده ری باز (طریق) یان بی پرشته ن (معلق) ن، نه وانی تریان په یوه ست (موصول) ن.

هه شتاو پینج ری باز یان دووبارهن، هه یانه له م نامه خوی دا دووباره بوونه ته وه، هه یانه له پیشتَر دووباره بوونه ته وه، پوخته که یان: (۱۸ - ۸۵ = ۳۳) سی و سی فهرمووده ن، پی شه وا موسلیم وه ک پی شه وا بوخاری، - رمزاو پرهمه تی خودا له ههر دووکیان بی- نه م پوخته یه ی گپراو ته وه، بیجگه له م هه شته یان:

۱. فهرمووده ی نه بوهورمیره، ژماره: ۱۸۷۰ ته جرید = ۵۶۷۸ فه تح = فی نزول الداء و الشفاء.

۲. ژماره: ۱۸۷۱ ته جرید = ۵۶۸۰ فه تح = الشفاء فی ثلاث.

۳. ژماره: ۱۸۷۳ ته جرید = ۵۶۸۷ فه تح = حدیث عائشة فی الحبة السوداء.

۴. ژماره: ۱۸۷۷ ته جرید = ۵۷۰۷ فه تح الباری = حدیث ابي هريرة (فر من المجزوم). لاحظ ما جاء في هامش هذا الرقم من إخراج مسلم له في باب السلام برقم/ ۲۲۲۰.

۵. ژماره: ۱۸۷۸ ته جرید = ۵۷۲۰ فه تح = حدیث انس (رخص لأهل بیت فی الرقية).

۶. ژماره: ۱۸۷۸ کو تاییه که ی = حدیث انس (ان أبا طلحة كواه) = فه تح/ ۵۷۲۱.

۷. حدیث عائشة فی الصبر علی الطاعون = ۵۷۳۴ فتح الباری.

۸. حدیث انس: (اشف و أنت الشافي) = ۵۷۴۲ فه تح.

هه روه ها دمفه رموی: شازده بیستراو - اثر- یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۰- نامه‌ی جلو بهرگ * کتاب اللباس

نامه‌ی جلو بهرگ له تاجول نوصولدا وا له بهرگی جواردا، ل/ ۹۷ ز/ ۲۹ هه تا
ل/ ۱۵۴ ز/ ۴۹ + ریاض/ ۲ ل/ ۲۷۳ ز/ ۱۱۷ هه تا ل/ ۲۹۶ ز/ ۱۲۶.

۱۸۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا
أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَبِئْسَ النَّارُ. (الحديث ۵۷۸۷) (۱۸۹۱).

ئه‌بو هورهیره -پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای
له‌سهر بی- دم‌فهرمووی: (ههر جلو بهرگی دریزییه‌که‌ی بکه‌ویته خوار دوو
قاپه ره‌قله‌ی پیاوه‌وه، ئه‌وه شوینه‌که‌ی له‌قیامه‌تا واله‌ناو ناگری دۆزه‌خا).
(ریاض/ ۲ ل/ ۲۸۰ ژ/ ۷۹۳) + (تاج/ ۴ ز/ ۳۸ ل/ ۱۲۷ ژ/) + (تجرید/ ۴ ل/ ۷۴
ژ/ ۱۳۸۸ = ۵۷۹ فه‌تحو‌لباری + ب/ ۴ ل/ ۱۴۱ ژ/ ۱۴۵۳).

۱۸۹۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَيَّ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَلْبَسَهَا الْجَبْرَةُ. (الحديث ۵۸۱۳ طرفه‌ی:
۵۸۱۲) (۱۸۹۲).

ئهنه‌سی کو‌ری مالک -پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: (پیغه‌مه‌ر -دروودی
خوای له‌سهر بی- له‌گشت جلو بهرگی زیاتر جه‌زی له له‌به‌رکردنی
حیه‌ره‌بوو). (تاج/ ۴ ل/ ۱۰۵ ز/ ۳۱ ش/ ن).

(۱۸۹۱) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أسفل من الكعبين...). (فتح/ ۱۱)

-المترجم-

ص/ ۶۰۲ ط.ج خاتمة کتاب اللباس

(۱۸۹۲) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: فضل لباس ثياب الحرّة، رقم/ ۲۰۷۹.

حبيبهره جوړه قوماشيكي نايابي يه مهنه يه، پښتگي جوړي بي لهو قوماشه ي جاران پييان دهگوت شيرداخ.

١٨٩٣ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُوُفِّيَ سَجَّيَ بِرُؤْدِ حَبْرَةٍ. (الحديث ٥٨١٤) (١٨٩٣).

عائشه - پرمزاي خواي لي بي- فهرمووي: پيغه مهر- دروودي خواي له سره بي- کاتي مهرگ بوو بهميواني دايان پوشي به شالي يه ماني. (تاج/ ٤/ ز/ ٢٠٢ ل/ ٥٤٣/ ١/ ش/ د).

روونکردنه وه:

نيمامي نه وه وي - رحمه تي خوداي لي بي- دمفه رموي: کاتي مردوو گياني دمرده چي واباشه جله کاني له بهري دابکه نري، هه تا به هوي نهو جلانه وه نه ندامه کاني دهق نه گري، وه پاش نه وه به چهرخي هه موو له شي دابپوشي، هه تا شهرمگاي دمړنه که وي، وهک لهم فهرموودميه دا نامازه بو نه وه کراوه.

١٨٩٤ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ ثَوْبٌ أَبْيَضٌ وَهُوَ نَائِمٌ ثُمَّ أَتَيْتُهُ وَقَدْ اسْتَيْقَظَ فَقَالَ مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ وَإِنْ زَكَى (الحديث ٥٨٢٧ طرفه في: رقم: ٥٩٨ تجريد = ١٢٣٧ فتح = بهرگي/ ٢/ ل/ ٢١ + رقم/ ١٠٤٧ تجريد = ٢٣٨٨ فتح = بهرگي/ ٣/ ل/ ١٤٠) (١٨٩٤).

لهم دوو شوي نه وه فهرموودميه به ته واوي روشت، ليردها نه وه ي هه يه له سه تا نه بو زمره - پرمزاي خواي لي بي- دمفه رموي: (چووم بولاي پيغه مهر -

(١٨٩٣) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: تسجية الميت... رقم: ٩٤٢.

(١٨٩٤) سبق في رقم: ١٢٣٧، أخرجه مسلم في الإيمان، باب: من لا يشرك بالله شيئا دخل الجنة،

دروودی خوی له سهر بئ- نوستبوو، بهرگیکي سپی له بهر دابوو، له پاشا جوومه وه بؤ خزمه تی له خه وه لسا بوو....).

۱۸۹۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ إِلَّا هَكَذَا وَأَشَارَ بِإِصْبَعَيْهِ اللَّتَيْنِ تَلِيَانِ الْإِبْهَامَ قَالَ فِيمَا عَلِمْنَا أَنَّهُ يَعْنِي الْأَعْلَامَ. (الحديث ۵۸۲۸ أطرافه في: ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۴، ۵۸۳۵) (۱۸۹۵).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: پیغمهر - دروودی خوی له سهر بئ- نهیی دهکرد، له ناوړېشم و له بهرکردنی، مه گهر بؤ نه مه. پیغمهر - دروودی خوی له سهر بئ- بهو دوو په نجه یه ی که دین به دوا په نجه که له ی دا ناماژه ی کرد. واته: به په نجه ی شایه تمان و به په نجه ی ناوړاست، ناماژه ی کرد، واته: نه گهر ناوړېشم بؤ په راوړزو ته طریز و شتی تری و ابوو دروسته). (تاج/ ۴ ل/ ۹۹/ ۵).

۱۸۹۶- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَبَسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا فَلَنْ يَلْبَسَهُ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۸۳۴ أطرافه في: ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۵) (۱۸۹۶).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: خوښه ویست - دروودی خوی له سهر بئ- فهرمووی: (هر پیاوړی له موسولمانان لهم جیهانه دا، ناوړېشم له بهر بکا، له وجیهاندا له بهه شتا له بهری ناکا، واته: ناچیته بهه شت چونکه بهرگی بهه شتی یه کان ناوړېشمه). (تاج/ ۴ ز/ ۲۹ ل/ ۹۷/ ۱/ ۱).

(۸۹۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب... رقم/ ۲۰۹۶.

(۸۹۶) رواه الخمسة إلا أبا داود، (تاج/ ۴ ل/ ۹۷).

روونکردنه وه:

له تاج دا دمفه رموئ: بوخاری و موسلیم و نه سائی ئهم فهرمووده یه یان
گیراومه وه، له وه جهیکی ئهم فهرمووده یه دا، که له نیامی ئه نه سه وه یه، عه ینی
دمفه رموئ: (و الحدیث من افراد واته: ئهم فهرمووده یه بوخاری به ته نیا
گیراویه ته وه، موسلیم نه یگیراومه ته وه). ئهم دوو فهرمایشته به دیمه ن جیا یه،
ده گهر پته وه بۆ خالیکی گرنه که له زانستی فهرمووده دا، که نه ویش ئهم یاسا
ناسراویه، له ناو فهرمووده شوناسه کاندای:

(فهرمووده به دوو شیوه ی سه ره کی دابهش ده کری و هه ره شه ی ناویکی لی
ده نری:

یه که م: به ناوی مخرجی یه که می، که زۆرینه ی کات یه کی که له سه حابه کانی
پێغه مهر، وه که ده گوترئ: حه دیسی عومهر، حه دیسی عائیشه، حه دیسی زمید،
حه دیسی نه بو سه عید، به ناوی سه حابه که وه فهرمووده که ناوده برئ، جا
نه وه ی که لی ردا، واته: له په راویزی فهرمووده کاندای، له م کتیبه دا،
له ته خرجه که دا دمفه رموئ: (آخرجه مسلم) مه به ست ئهم جۆریه، واته:
نیامی موسلیم هه مان فهرمووده ی له هه مان سه حابه وه به سه نه دی خو ی
ده ره ی ناوه، به لام مه رج نییه سه نه دو مه تن نه مه یش به هه مان له فظ و
به هه مان ده ق و مه تن و به هه مان سه نه دی بوخاری بی، به لکو واده ی پشته و
ده قی فهرمووده که له لای هه ردو و نیام یه که شته به بی زیاده که م، جاری
وا یش ده بی هه م له پشته که دا، هه م له ده فقه که دا جیاوازی هه یه، بگره زۆر جار
جیاوازی زۆریش هه یه، به لام چونکه مخرجی حه دیسه که و ته وه ره ی
حه دیسه که یه که شتن داده نری به متفق علیه، ته نانه ت پڕ ده که وئ نیامی
موسلیم، له یه کی له گیرانه و مگانی خویدا بۆ فهرمووده که، پار چه یی له ده قی
فهرمووده که، نه قه ل ده کا، وه هه موو فهرمووده که له شوینن تر نه قه ل ده کا، وه
نیامی بوخاریش هه روا: له هه ندئ ریوا یه تی خویدا پار چه یی له فهرمووده که

نه قل دهگا، كه نه و پارچه يه له و فهرمووده يه دا تايبه ته به خوځه وه،
له فهرمووده كه ي نيمامي موسليمدا نه و پارچه يه يا نه و زياده يه نيه، له بهر
نه وه خوځنه ر سهرى لى تىك ده چى، ده لى: كه ي نه م دوو حه ديسه يه
له موته فقو عه له يهن. جا بو روونكر د نه وه ي ته واوى نه م باسه عمر زتان ده كه م،
نيمامي موسليم فهرمووده ي ژماره: ١٨٩٤ ته جريد، به م س نه ده ئيخراج ده گا:

١. زوهه ريرى كورى حه رب و نه حمه دى كورى خيراش، هه ردوو شى خى
موسليمن.

٢. عه بدولصه مه دى كورى عه بدولوا ريث.

٣. له عه بدولوا ريثى باوكى عه بدول صه مه ده وه.

٤. حوسه ينى موعه لليم.

٥. ئيبنو بوره يده.

٦. يه حياى كورى يه عمه ر.

٧. نه بولنه سوه دى دىلى.

٨. نه بو زه ر.

به لام نيمامي بوخارى به س نه ده دو مه تنى خو ى ناوا ده يگير پته وه:

١. نه بو مه عمه ر (شىخ = ماموستا) ي بوخارى.

٢. عه بدولوا ريث.

٣. حوسه ينى موعه لليم.

٤. عه بدوللاى بوره يد.

٥. يه حياى كورى يه عمه ر.

٦. نه بولنه سوه دى دىلى — دونه لى.

٧. نه بو زه ر.

له گپړانه وده مېه کی تری ئهم فهرموودمېه دا، سه نه د -رشته ی- موسليم

ناوايه:

۱. محمدی کورې موښه ننا.

۲. محمدی کورې جه عفر

۳. شوعبه.

۴. و اصیلی نه حدیب

۵. مه عروور

۶. نه بوزم.

یه که م: دپاره که نه م رښتانه جیاوازی زوریان هه یه، به لام هه موویان سهر
رشته که یان ده چیت هه سهر نه بوزم، نه لغه فاری، مه تنی ریوا ته کانیش
جیاوازی زوریان هه یه.

دووه م: فهرمووده که ته ودره و باب ته که و واکه ی یه که، یا زور له یه که وه
نزیکه، به لام له چنه د سه حابه یه که وه نیخراج کراوه، وه که فهرمووده ی
ژماره: ۵۸۹۶ ته جرید، که له بوخاریدا له چنه د که سیکه وه ریوا یه ت کراوه،
ژماره: ۵۸۳۰ فتح له عومره وه، له گهل ته ره فقه که ی: ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۴، ۵۸۳۵.

ژماره: ۵۸۳۲ فتح له نه نه سی کورې مالیکه وه.

ژماره: ۵۸۳۳ فتح مورسل نیبنووزوبه یر.

جابه م جوړه فهرمووده مېه ده گوتړی: ریوا یه ت و موسليم. جا نه وه ی که
له تاجولن و صولا زور جار ده فهرموی: بوخاری و موسليم، ریوا یه تیان کردووه،
مه به ست هه ردو و شیوه که یه، جاری واهه یه به شیوه ی یه که مه، که پی ی
ده گوتړی متفق علیه جاری واهه یه به شیوه ی دووه مه، که پی ی ده گوتړی:
ریوا یه ت به مه ه نا، چونکه نالی هه ردو و فهرمووده که له و اتاو مه عنادا یه که
ده گریته وه.

سیئہ ۴: ماموستای عهسقه لانی - رحمتی خودای لی بی- دمفه رموی: له بارترین
فهرما یشت له م لایه نه وه: (که سزای نه و که سه له قیامتا نه ویه که له و نازو بههریه
بی بهش دهبی، به لام وادهبی نه م هر شهیه نایه ته جی، به هوئی توبه وه، یا به هوئی
چاکه وه، یا به هوئی شفاعت وه یا به هوئی پارانده و دی مناله وه بوی). فدرما یشتی شیخی
عهسقه لانی ته و او. له راستیدا نه م جوړه هر پشانه هه موویان هه روان، مهرج نییه
له قیامتدا دمقاو دهق جی به جی بکریږن، به لام هه شیانه وه ک خوی جی به جی ده کری،
نه گهر کابرای گونا هبار هه تا مردن له گومرا هیدابی و ناوړی له ناپین و خوا به رستی و
چاکه خوازی نه دات وه.

چوار ۵: (بروانه: تبیینی) کوتایی پایانی پاش ژماره: ۱۹۶۳ ته جرید = بهرگی/۵
(۲۲۵/ل).

۱۸۹۷ - عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَهَا أَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَن
نَشْرَبَ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَأَن نَّأْكُلَ فِيهَا وَ عَنْ نُبْسِ الْحَرِيرِ وَ الدِّيَاكِ وَ أَن
نَجْلِسَ عَلَيْهِ. (الحديث ۵۸۳۷ سبق طرفه في: رقم: ۱۸۱۳ تجريد = ۵۴۲۶ فتح
= بهرگی/۵ ل/۸۵). (۱۸۹۷):

(بـ: تاج/ ۴ ل/ ۵۷ ز/ ۲۹ ز/ ۲۲) + (رياض/ ۲ ل/ ۲۹۳ ز/ ۸۰۸)،
فهرمووده که لهوئی به ته و اووی رؤیشت، لیږه له ناخره که یه وه نه مهی پتره:
(له سهر ناوړی شم دامه نیشن).

جلو بهرگی زه عفه راناوی

۱۸۹۸ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَزَعَفَرَ
الرَّجُلُ. (الحديث ۵۸۴۶) (۱۸۹۸).

(۸۹۷) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب تحريم استعمال إناء الذهب، رقم: ۲۰۶۷.

(۸۹۸) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: نهى الرجل عن التزعفر، رقم: ۲۱۰۱.

ئەنەس - پەرزەنتى خۇاى ئى بى - فەرموۋى: پېغەمەر - دروۋدى خۇاى لەسەر
بى - رېگەى پىاۋى نەنەدا، كەبەزەغفەران خۇى بۇنخۇش بكا، يا جل و لەشى
خۇى پى رېنگ بكا). (بى: تاج/ ۴ ل ۱۴۳ ز/ ۴۴ ز/ ۴).

روونكردنهوه:

مەبەست لەم ئامازانە كەدمەكەين بۇ ئەطراف و گىرپانەووەكانى تىرى
فەرموودەكان و بۇ شوئىنى ئەم فەرموودانە، لەرىاض الصالحين و لەتاج الأصول
داو، لەسەر چاوەكانى تردا، كار ئاسانىيە بۇ پسپۇران و كەسانى كە بيانەوى،
لەفەرموودەكان بەتەواۋى حالى ببنو، بىپارە شەرعىيەكانيان ئى وەربگرنو،
بەتايبەتى بۇ وەركىپران و وتار خوئنان و بەحس نووسان و لىكۆلەرەوان، هەتا
بتوانن بەئاسانى تەوفىق، يا جەمع، لەنىوانى گىرپانەوه جىاجىاكانا بكەن و
بەهرەى تەواۋيان ئى وەربگرن. زۆر لەپسپۇران جەخت لەسەر ئەم لايەنە
دەكەن و داۋاى لەبەندە دەكەن، دەئىن: چونكە كارئاسانىيەكى زۆر باشى
واتىادا، بەتايبەتى بۇ خوتبەو وتارو ئامۇژگارى و...تاد.

بۇنمونه: ئەومتا بەپىى ئەم فەرموودەمەى ئىرە، بۇ پىاۋ، خۇرپەنگ
كردن و خۇ بۇنخۇشكردن بە زەغفەران، كە گىايەكى بۇنخۇشە، گولئىكى زەردى
بۇنخۇشى ھەيە، ناباشە و نەپى ئى كراۋە، كەچى بەپىى فەرموودەكەى تاجول
ئوصول پېغەمەر خۇى شتى واى كردوۋە، وە ئىبنو عومەر شتى واىكردوۋە.
كەبەباشى لەبابەتەكە دىكۆلئىنەو دەبىنين: ھۆى ئەم ھەمكە راجىايىيە، لەم
مەسەلەمەدا، دىكەپتەوۋە بۇ ئەم گىرپانەوۋە جىاجىايانە، وەھەرودەھا
لەشوپنەكانى تىرىشدا، وە لەراستىشدا ئەم راۋ بۇچوون و بىپارە جىاجىايانە
بۇ مەردوم بوونە سەرچاۋەى كارئاسانى و بارسوۋكى، وە بەپىى پىۋىست و
بارودۇخ و شوئىن و كەس، سوودو بەھرميان ئى وەردەگىرى. وەك دەگوتىرى:
(اختلاف پەحمەتە).

باسی سؤل (نه عل)

۱۸۹۹- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اللَّهُ سُبُلَ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي ثَغْلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۵۸۵۰ سبق طرفه في: رقم: ۲۴۶ تجريد = ۳۸۷ فتح الباري = بهرگی ۱/ ۲۵۹/ل) (۸۹۹).

۱۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا اتَّعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ لِتَكُنَ الْيَمْنَى أَوْلَهُمَا تُنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ. (الحديث ۵۸۵۵) (۹۰۰).

نه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر -دروودی خوای له سر بی- دمفه رموی: کاتی که پیلاو له پی ده کهن، له پیشا بیکه نه پیی راستان، له کاتی داکه نندیشا، له پیشدا پیی چه پتان دابکهن، واته: به پیچه وانه ی له پیگردنه وه، باپی راست له کاتی له پیگردندا یه کهم بیو له کاتی داکه نندا دووهم بی. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰).

۱۹۰۱- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي ثَغْلٍ وَاحِدَةٍ لِيُخَفِّهَهَا جَمِيعًا أَوْ لِيُنْعِلَهُمَا جَمِيعًا. (الحديث ۵۸۵۶) (۹۰۱).

ديسان نه بوهورمیره دمفه رموی: خوشه ویست -دروودی خوای له سر بی- دمفه رموی: به شیوه ی گشتی به یه ک تاک پیلاووه مهرؤن، یاهه ردوو تاکه کان پیکه وه داکه نن و نهوسا نه گهر ناچار بوون به پیی په تی برؤن، یاهه ردوو تاکه کان له پی بکه نن و به ناسایی برؤن. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰ ز/ ۲ ز/ ۳۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۷ ز/ ۲۹۹ ز/ ۱۶۴۹، ۱۶۵۰).

(۸۹۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة.. رقم: ۵۵۵.

(۹۰۰) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم/

۲۰۹۷.

(۹۰۱) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم:

۲۰۹۷.

روونکردنه وه:

مه بهستی سهرکی له م باسی سۆله باسی پیلاره به گشتی، وه مه بهستی
 له م ورده کاری یانه له م بابه تانه دا نه وه مه بهستی، که م روؤف به شیوه ی گشتی، به پێی
 کات و سات و سهرده می خۆی، موهه نده م بێ، له جل و بهرگ و شتی وادا رێک و
 پێک بێ، و شروشیواو نه بێ. دهنه به هیج شیوه ی مه بهستی نه وه منیه که م روؤف
 له کاروباری ئاسایی و عاده تی دا، واز له باوو یاساو رێسای سهرده م و وولاتی خۆی
 به یێنیو، خۆی به سستیته وه به عادات و نه ریت و ده ستووری جل و بهرگ و شتی
 تری وای سهرده می پێغه مه ره وه. چونکه (عادات) جیا به له (عبادات). جل و
 بهرگیش به شیکه له عادات.

ئهنگوستیله سوننه ته

١٩٠٢ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ أَخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَقَالَ: إِنِّي أَخَذْتُ خَاتَمًا
 مِنْ وَرَقٍ وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَّ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ. (الحدیث
 ٥٨٧٧ سبق طرفه في رقم: ٥٨ = ٦٥ فتح = بهرگی ١/ ل ٨٣) (١٩٠٢).

ئه نه سی کوری مالیک - پرزای خوای ئی بێ - ده فه رموئ: پێغه مه ر - دروودی
 خوای له سه ر بێ - ئه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، نه خشه که ی مؤری
 (محمد رسول الله) بوو. نه و جا فه رمووی: (من نه مووستیله یه کی زیوینم له لای
 وه ستا بوؤم دروست کردووه، مؤری محمد رسول الله: موحه مه د پێغه مه ری
 خو دایه م ئی هه لکه نه دووه، به لام نابێ که سی تر چاوه له من بکاوه نه م مؤره
 له نه موستیله ی خۆی هه ئبکه نی). (تاج/ ٤/ ل ١٨/ ژ ٥).

(١٩٠٢) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: لبس النبي صلى الله عليه وسلم ... رقم:

زُن و پياو له جل و بهرگ و شتي وا دا

هه راهه لاسكايي يه كتر بكنه وه

١٩٠٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَبِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ: أَخْرِجُوهُمْ مِنْ يُورَتِكُمْ. قَالَ: فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فُلَانًا وَأَخْرَجَ عُمَرُ فُلَانًا. (الحديث ٥٨٨٦ طرفه في: ٥٨٨٥، ٦٨٣٤) (١٩٠٣).

ئيبنو عباس - پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- بی- نه فرمتی کردوه له پیاوی سه رزنانی و، له زنی کورانی، وه فهرمووی: (نهم جوړه که سانه مه هیلن بینه مالتان، نه گهر هاتیشنه مالتان دمریانکه-). گوتی: پیغه مه- خوی فیساره که سی و دمرنا، وه عومه ریش فیساره زنی و دمرنا). (ریاض/ ٤/ ل/ ٧٧ ز/ ١٦٣١ ز/ ٢٩٢) + (تاج/ ٤/ ل/ ١٥٠ ز/ ٤٧ ز/ ١/).

١٩٠٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشُّوَارِبَ. (الحديث ٥٨٩٢) (١٩٠٤).

ئيبنو عومه- پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- بی- فهرمووی: به پیچه وانه ی بته رستان و فره خواپه رستان بکن، بهم رمگه: ئیوه ریش ته واه بهیلنه وه، سمیل ته واه کورت بکنه وه). (تاج/ ٤/ ل/ ١٣٧ ز/ ٤٢ ز/ ٢/ ش/ د/ ت/ ن).

(١٩٠٣) قال الإمام النووي - رحمه الله - في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني: (من أفراد).

قرؤ موو بویه و نهنگردن و

هه نندی بابه تی تری له م بابه ته

۱۹۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَخَالِفُوهُمْ. (الحديث ۵۸۹۹ سبق طرفه في: ۱۳۸۰ = ۳۴۶۲ فتحولباری = بهرگی ۴/ل ۶۵) + (رياض ۴/ل ۷۹ ز ۲۹۳/۳/۱۶۳۶) (۱۹۰۵).

۱۹۰۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ رَجُلًا، لَيْسَ بِالسَّيْطِ، وَلَا الْجَعْدِ، بَيْنَ أَذُنَيْهِ وَغَاتَيْهِ. (الحديث ۵۹۰۵ طرفه في: ۵۹۰۶) (۱۹۰۶).

قه تاده - په حمه تی خودای لی بی- دهفه رموی: عهرزی نه نه سی کوری مالیکم کرد: مووی پیغه مهر چۆن بوو؟ فه رمووی: هه ره سه ری که می لوول بوو، نه زور کرزو نه زور خاو بوو، هه تا لای گوچکه و ناو شانی دههات). (تاج ۴/ل ۲۵۸ ز ۸۴/۱+ پر: بهرگی ۴/ل ۲۴۱ ته جریدی سه ریخ به کوردی، برگی: سییه م).

۱۹۰۷- عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَخَمَ الْيَدَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ حَسَنَ الْوَجْهِ لَمْ أَرْ بَعْدَهُ وَلَا قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَكَانَ بَسِطَ الْكَفَيْنِ. (الحديث ۵۹۰۷ أطرافه في: ۵۹۰۸، ۵۹۱۰، ۵۹۱۱) (۱۹۰۷).

نه نه س - په زای خوی لی بی- دهفه رموی: پیغه مهر - دروودی خوی له سه ر بی- ده ست و پی خوی بوون، رووی زور جوان بوو، له جوانی و نازداری دا، نه له وه و پاش و نه له وه و پیش مانه ندی نهوم نه بینو، هه ردو و له په کانی به سروشت کراوه بوون).

(۱۹۰۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: في مخالفة اليهود في الصبغ، رقم: ۲۱۰۳.

(۱۹۰۶) أخرجه مسلم في الفضائل، باب في صفة النبي و مبعثه، رقم: ۲۳۴۷.

(۱۹۰۷) عنده العيني طريقا آخر لحديث أنس السابق (العيني/ ۲۲ ص/ ۵۳). -الترجم-

۱۹۰۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ الْقَزَعِ قَالَ: الراوي: الْقَزَعُ، إِذَا حُلِقَ الصَّبِيُّ، وَتُرِكَ هَاهُنَا شَعْرَةٌ، وَهَاهُنَا، وَهَاهُنَا، فَأَشَارَ إِلَى نَاصِيَّتِهِ وَجَانِبِي رَأْسِهِ. (الحديث ۵۹۲۰ طرفه في: ۵۹۲۱) (۱۹۰۸).

ثيبنو عومهر - پرهای خوادایان لی بی- فهرمووی: له پیغهمهرم ژنهوت، نهی دهمرد له قوچکه تاش، گیرمروه دمفهرمووی: کاتی سهری منال دمتاشری، له پیشه سهری و له ههردوو لاجانگی، هه نیکی دمتاشری، و هه نیکی ناتاشری. (تاج/ ۴ ل/ ۱۴۱ ز/ ۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۱ ز/ ۲۹۵ ز/ ۱۶۳۸، ۱۶۳۹).

روونکردنهوه:

مه بهست لهم فهرمووده پیرۆزمیه نهویمیه که موسولمان له ههموو شتیکا ناسایی بی، شتی که له گهل زهوقی سه لیم و سروشتی پاکی مروفا ریك نه که وئو دابنری به ریز پهرو یاساو ریسا به زین، لکی دووربیو، پیشهنگ نه بی له داهینانی خووی ناشیرین و رهفتاری ناهه موارا، دنا به هیچ شیومی مه بهست نهوه نییه که چه شنه دابو نه ریتی تایبهتی به ناوی ناپینهوه بسه پینری به سهر خه لکه که دا، عورفی صه حیج و خووی شیرینی ناو کومه ل نایین په سهندی دهکا، نیر له ههر ولاتی چی باوبی، له باره ی جل و بهرگو قز په رومرده کردن و شتی واوه، شهرع ریگهی پی ددها، به مهرچی دژی شهرعی خوداو سروشتی پاکی مروفا نه بی (مَا رَأَى الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ: ههرچی موسولمانان به جوانی بزنان لای خواش جوانه).

١٩٠٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كُنْتُ أُطِيبُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأُطْيَبٍ مَا يَجِدُ، حَتَّى أَجِدُ وَيَبِصَ الطَّيِّبُ فِي رَأْسِهِ وَ لِحْيَتِهِ. (الحديث ٥٩٢٣ سبق طرفه في: رقم: ١٨٩ تجريد = ٢٧١ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/ ٢٠٣) (١٩٠٩).

عائیشہ ہاوسہری پیغہمہر - دروودی خوا لہسہر پیغہمہرو رمزای خودای گہورہ لہعائیشہی ہاوسہری بی- دمفہرموی: بہدہستی خوم بونی خوشم دہدا لہپیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- تہنانت لہباشترین بونی خوشم نہدا لہسہرو لہریشی، ہہروا لہبہرگو جہستہی، گہلی جار نہوہندہ بہتوخی لیم نہدا، بریقہی بونہکہم نہدی بہسہرو ریشیہوہ (تاج/ ٤ ل/ ١٦٩ ز/ ٥١ ش/ د/ ت/ ن باسی بونی خوش زور پہسہندہ).

١٩١٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ. (الحديث ٥٩٢٩ سبق طرفه في رقم: ١١٠٣ تجريد = ٥٨٢ فتح الباري = بهرگی/ ٣ ل/ ١٩٣).

١٩١١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ طَيِّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْ بَدْرِيَّةَ فِي حَبَّةِ الْوَدَّاعِ لِلْجَلِّ وَالْإِحْرَامِ. (الحديث ٥٩٣٠ سبق طرفه في رقم: ٧٣٩ تجريد = ١٥٣٩ فتح الباري = بهرگی/ ٢ ل/ ١٦٤).

عائیشہ - رمزای خوی لی بی- دمفہرموی: لہحہجی مالآواپیڈا بہدہستی خوم، توڑی بونی زمیرہم نہدا، لہجہستہی پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- کہجورہ توڑیکی بونخوشی گیراوه بوو، لہ ہیندہوہ دمہات، ہہم بوکاتی ئیحرام شکاندنی و ہہم بوکاتی ئیحرام دابہستنی). (تاج/ ٤ ل/ ١٦٨ ز/ ٥ ش).

١٩١٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذِّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَخْبِرُوا مَا خَلَقْتُمْ. (الحديث ٥٩٥١ طرفه في: ٧٥٥٨).

ثيبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغهمهر - دروودی خوای لهسهر بی- دمفهرموئی: نهوانه ی که نه م وینانه دروست دهکن، لهروزی قیامه تا لهسهر نه و تاوانه سزاو نازار نه درین، ومبه ته وسه وه، بؤته عجیزو دمه و سانکردن پییان دهگوتری: ناده ی نه گهر راست نه کن و درو ناکهن گیان بکن به بهر نه م گیانله بهرانه دا که وینه کاناتن دروست کردون. (بر: تاج/ ٤ ل/ ١٥٩ ز/ ٥٠ باسی وینه نادروسته و مهنی فرشته نه کا) + (ریاض/ ٤ ز/ ٣٠٥ ل/ ١٠٩ ژ/ ١٦٧٨).

١٩١٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً﴾ وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَلْيَخْلُقُوا شَعِيرَةً. (الحديث ٥٩٥٣ طرفه في: ٧٥٥٩).

نه بوهورهیره - پرمزای خوای لی بی- دمفهرموئی: ژنه وتم له پیغهمهر - دروودی خوای لهسهر بی- دهیفرموو: (خوای گه وره دمفهرموئی: دمی کی لهوکه سه سته مکار تربی که ده چی دروستکراوی دروست دهکا، وهک دروستکراوانی من، نه گهر نه وان راست دهکن و درو ناکهن فهرموون با میرووجه یی دروست بکن، یا گهر دیله یی دروست بکن، یا تومه یی دروست بکن، یاده نکه جوئی دروست بکن). (تاج/ ٤ ل/ ١٦٠ ژ/ ٢ - ش. باسی وینه نادروستو نار هوایه) + (ریاض/ ٤ ل/ ١٠٩ ز/ ٣٠٥ ژ/ ١٦٧٨ هه تا ژ/ ١٦٨٧).

پایانی - الخاتمة

ماموستای گهوره و مه زن، ثیبو حه جهری عه سقه لانی لهم پایانه دا دمفه رموی: نامه ی جلو بهرگ، دووسه دو بیست و دوو فهرمووده ی بهرزه وه کراوی واتیادا، چلو شهشیان بیپرشتن، یامانه ندی بیپرشتن، نهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: موصولن. سه دو ههشتاو دوویان دوو یارهن، پوخته که یان (۲۲۲-۸۲ = ۴۰) چل فهرموودمیه، پی شه واه موسلیمیش وهک پی شه واه بوخاری - پرماو رحمه تی خوادایان لی بی - نه م پوخته یه ی هه موو ته خریش کردووه، بیجگه له مانه یان:

۱- ژماره: ۱۸۹۱ تجرید = ۵۷۸۷ فتح الباری = فهرمووده ی نه بوهورمیره: ما أسفل من الکعبین من الإزار.

۲- ژماره: ۵۸۳۹ فتح الباری = حدیث الزبیر فی لبس الحریر. (راجع: رقم/۱۱۹۹ تجرید = ۲۹۱۹ فتح الباری = بهرگی/۳ ل/۳۲۳ و هامشه الرقم/۲۵۴).

۳- ژماره/۵۸۹۶ و طرفاه: ۵۸۹۷، ۵۸۹۸ = حدیث أم سلمة فی شعر النبی صلی الله علیه وسلم.

۴- ژماره/ ۱۹۱۰ تجرید = ۵۹۲۹ فتح الباری = حدیث أنس كان لا یرد الطیب.

۵- ژماره/ ۵۹۳۳ فتح الباری = حدیث أبي هريرة فی لعن الواصلة.

۶- ژماره/ ۵۹۴۶ فتح و طرفه فی: ۵۹۳۷ = حدیث أبي هريرة: لا تُشْمَن.

۷- ژماره: ۵۹۵۲ فتح = حدیث عائشة فی نقض الصور.

۸- ژماره: ۵۹۶۰ فتح = حدیث ابن عمر فی وغد جبریل، و طرفه فی: ۳۲۲۷.

بپروانه: بهرگی/ ۴ ل/ ۳ ل/ ۵: إنا لا ندخل بیتا فیهِ سورةٌ ولا کلبٌ. وقد

اخرجه مسلم من حدیث عائشة.

۹- حدیث: صاحبُ الدابةِ أحقُّ بصدرِ الدابةِ إلا أن یأذنَ له. یقع قبل رقم/ ۵۹۶۶ فتح مباشرة.

هه روا عه سقه لانی دمفه رموی: نوژده بیستراوی صه حابه و کهسانی

دوانه وانی واتیادا.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۸۱- نامہ ویلہ جوانہ کان * کتاب الادب

رہ حمہتو چاکو دلسوزی بو

باوک و دایک و کہ سوکار و سیلہی رہ حم

۱۹۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ. (الحديث ۵۹۷۱) (۱۹۱۴).

نہ بوہورہیرہ - ہمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیایو ہات بو خزمہتی
 حہ زرمٹ - دروودی خوی لہ سہر بی۔ عہرزی کرد: نہی پیغہ مہری خودا: کی
 شایانترین کہ سہ کہ بہ جوانی ہاوریٹی بکہم؟ فہرمووی: (دایکت)، گوتی:
 نہ وچاک؟ فہرمووی: (دیسان ہہر دایکت)، گوتیہ وہ: نہ وچا کی؟ فہرموویہ وہ:
 (دیسان ہہر دایکت)، گوتی: نہ وچاک؟ فہرمووی: (نہ وچا باوکت). (ریاض ۱/
 ل/۲۵۸ ژ ۳۱۶ ز/۴۰ ش).

۱۹۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ: يَسُبُّ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ. (الحديث ۵۹۷۳) (۱۹۱۵).

(۹۱۴) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: بر الوالدين وانهما أحق به، رقم/۲۵۴۸.

(۹۱۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر و أكبرها رقم/۹۰.

عەبدوللای کورێ عەمر - ڕمزی خۆیان ئی بێ- دمه‌رمووی: پێغه‌مه‌ر -
 دروودی خۆی له‌سه‌ر بێ- دمه‌رمووی: تاوانیکی گه‌لی گه‌وره‌یه‌و له‌ گونا‌هه
 هه‌ره‌ گه‌وره‌گانه، که‌پیاو جنیو به‌ باوک و دایکی خۆی بدات. یاران هه‌رموویان:
 ئە‌ی پێغه‌مه‌ری خودا: جا چۆن چۆنی پیاو جنیو به‌باوک و دایکی خۆی ئە‌دا،
 بۆ هه‌یه‌ که‌شتی وا بکا؟ هه‌رمووی: نا هه‌یه‌، به‌م رهنکه‌ ده‌چێ جنیو به‌
 باوک و دایکی کابرایه‌کی تر دمه‌دا، کا براکه‌یش جمی‌ن به‌باوک و دایکی ئە‌و
 دمه‌اته‌وه، ناوا دمه‌ی به‌هۆی ئە‌وه که‌خه‌لک جنیو به‌ باوک و دایکی بده‌ن.
 (ریاض ١/ ل ٢٧٢ ز ٤١/ ژ ٣٣٨).

١٩١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَلَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. (الحديث ٥٩٨٤) (١٩١٦):

جوبه‌ریری کورێ موطعیم - ڕمزی خۆی ئی بێ- هه‌رمووی: پێغه‌مه‌ر -
 دروودی خۆی له‌سه‌ر بێ- هه‌رمووی: ئە‌وه‌ی رسته‌ی خزمایه‌تی بپسی‌نی و
 سیله‌ی ره‌حم بپڕێ دووپێی ناچیته‌ ناو به‌هه‌شت. (ریاض ١/ ل ٢٧٢ ژ ٣٣٩
 ز ٤١/ ش- باسی نارمه‌وایی دل‌په‌نجاندنی دایک و باوک ...).

١٩١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 إِنَّ الرَّحِمَ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَقَالَ اللَّهُ: ﴿مَنْ وَصَّلَكَ وَصَلْتُهُ وَمَنْ قَطَعَكَ قَطَعْتُهُ﴾.
 (الحديث ٥٩٨٩) (١٩١٧):

ئە‌بو هوریره‌ - ڕمزی خۆی ئی بێ- هه‌رمووی: خۆشه‌ویست - دروودی
 خۆی له‌سه‌ر بێ- دمه‌رمووی: ره‌حم و به‌زه‌می، رگ و ریشه‌ی ده‌جیته‌وه سه‌ر
 ره‌حمانی ناوی خودای میه‌رمبان، که‌ خاوه‌نی سۆزو به‌زه‌می یه‌، جا له‌م دیدو

(١٩١٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: صلة الرحم و تحریم قطيعتها، رقم:

روانگه‌پیه‌وه خودای میهره‌بان به‌رحم دمفه‌رموئ، که پارچه‌پیه‌که، له‌ناوی ره‌حمانه‌خوئ: ههرکه‌سئ تۆ به‌سه‌ر بکاته‌وه، منیش نه‌و به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه، ههرکه‌سیکیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل تۆ نه‌ی ره‌حم! بپرئ منیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌و دمپر.

پاڤه‌و شیکردنه‌وه:

ئه‌م جوړه‌فه‌رموودانه، له‌سه‌رشپوهی مه‌جاز و نمایش و ته‌مسیلن، له‌جوړی نه‌و نه‌مسالانه‌ن، که خودای گه‌وره‌ له‌م نایه‌ته‌دا ئاماژه‌یان بۆ ده‌کا، که دمفه‌رموئ: ﴿وَبَلَدُ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م جوړه‌دمرپرین و ئاخواتنه‌ دوو پاتکردنه‌وه‌ی باب‌ه‌ته‌که‌په، که په‌یوه‌ندی‌دارانی گرنگی پئ‌بدنه‌ن و پشت گوئی نه‌خه‌ن، هه‌تا پاداشتی گه‌وره‌ی لای خوا دمردسته‌ بکه‌ن، دنا به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ ئاو فه‌دی سزای سه‌ختی لای خودا دمبن.

وه‌کی تریش په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و جپ‌به‌جپ‌کردنی سیله‌ی ره‌حم به‌زۆر شپوه‌دمبئ، وه‌ک به‌هاموشۆکردن و به‌یارمه‌تی سامانی و به‌ ئامۆزگاری خپرو به‌هاوبه‌شی کردن له‌شین و شادی یانا. (پر: پاڤه‌ی ژماره‌/ ۱۶۹۸ تجرید - ۴۸۵۰ فه‌تج = به‌رگی / ۴ / ل / ۴۹۳).

۱۹۱۸ - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَهَارًا غَيْرَ سِرٍّ، يَقُولُ: إِنَّ آلَ أَبِي لَيْسَا بِأَوْلِيَّائِي. إِمَّا وَلِيُّيَ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، وَلَكِنْ لَهُمْ رَحِمٌ أَبْلَاهَا بِلَالِهَا. (الحديث ۵۹۹۰) (۱۹۱۸):

عه‌مری کوپی عاص - په‌زای خوای ئی بئ - دمفه‌رموئ: به‌گوئی خووم به‌ناشکرا به‌ده‌نگی به‌رز، نه‌ک به‌نه‌ئینی و له‌ژیر لیوه‌وه، له‌زاری پیروزی

پیغمبرم بیست دمیغه رموو؛ خانه وادهی نهودی فیسارمکس سهرومرو پشت و پهنای من نین، سهرومرو خاومنی من تهنیا خودایه و بهس، له دوا خودا کهس و پشت و پهنای من هه موو موسولمانیکی خواناسی باشه، که له کاتی پیویست دا دمبن به پاریزمرانی نایینی پیروزی نیسلام، نه و منده هه یه خزم و که سوکاره نه وان مافی خزمایه تیان له سهرم هه یه، هه تا خوم ماوم له دنیا دا، به پیی شهرعی خودا، سیلهی رحمیان به جی دهینم. (ریاض ۱/ ل ۲۶۵/ ژ ۳۳۰/ ۴۰-ش).

مه بهست له م فهروودمیه جهخت کردنه له سهرم م سی شته:

۱. پیغمبرم دروودی خوی له سهرم بی- که سایه تییه کی خیله کی نییه، که به که سوکار و هوزی خویه وه بنازی.

۲. هه میشه خودای گه وره پشتیوانی نایینی پیروزی نیسلامه، وه به پیی به لینی خوی؛ وَاللّٰهُ مُتِمُّ تُرُوْهُ له کاتی پیویستدا پشتیوانی م نایینه پیروزه دهکا، هه روهها موسولمانان به شیوهی گشتی.

۳. به جی هینانی سیلهی رحم رهفتاریکی به رزی نیسلامیه، وه پیغمبرم خوی له و بوارددا سهرم عشق و پیشه وایه.

۱۹۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا. (الحديث ۵۹۹۱) (۱۹۱۹).

عبدوللای کوری عه مر- رمزای خوادایان لی بی- فهرومووی: پیغمبرم - دروودی خوی له سهرم بی- فهرومووی: نه و که سه خزم دوست نییه، که به دهستیواو خزم به سهرم دهکاته وه، به لام خزم دوست نه و که سه یه، که

(۸۸) لم یوافقه مسلم علی تخریج حدیث ابن عمر و (لیس الواصل بالمکافی)، خاتمة کتاب

خرمه که ی په یومندی له گه لیا دمېړی، به لām نه و خزمایه تیه که تازه ده کاته وه.
(ریاض ۱/ ل ۲۶۱/ ز ۴۰/ ژ ۳۲۲).

۱۹۲۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: تُقْبَلُونَ الصَّبِيَّانَ؟ فَمَا تُقْبَلُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ نَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ. (الحديث ۵۹۹۸) (۱۹۲۰):

عائیشه -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: عاره بیکی ده شته کی هات بو لای پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- عه رزی کرد: ئایا ئیوه منالانی خو تان ماچ ده که نه؟ ئیمه شتی وانا که ی و منالی خو مان ماچ نا که ی!! پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- پیی فه رموو: جامن دمه لاتی چیم هیه بو ت؟ تو یه که خودا خو ی رحمه تی له دلت سرپو مته وه، من دمه لاتی چیم هیه بو ت.

۱۹۲۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبِيٌّ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبِيِّ قَدْ تَحَلَّبُ لِنَدِيهَا تَسْعَى إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبِيِّ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَأَرْضَعَتْهُ فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَرَوْنَ هَذِهِ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ قُلْنَا لَا وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ: لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعَبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَدِهَا. (الحديث ۵۹۹۹) (۱۹۲۱):

عومه ری کوړی خه تاب -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- له غه زایه ک هاته وه، هی ندی ئا فرمتی به تالانی گیراوی هی نایه وه، ئا فرمتی له دیله کان منال به بهر بوو، به لām مناله که ی له ولاتی خو ی لی به جیما بوو، زور هر ویی مناله که یی ده کرد، له بهر نه وه هه رده سووپا یه وه

(۹۲۰) اخرجہ مسلم فی الفضائل، باب: رحمته صلی اللہ علیہ وسلم الصبیان و العیال

...رقم/۲۳۱۷.

(۹۲۱) اخرجہ مسلم فی التوبۃ، باب: فی سعة رحمة الله تعالى و انها سبقت غضبة، رقم/۲۷۵۴.

بہناو ژنہ دیلہ کاندہ کہ منالیکہ کۆرپہی شیرہ خۆری دەست دەکەوت لەجیاتنی منالەکەیی خۆی و لەحەبەتەتی ئەو، ئەوساواپەیی هەڵ دەگرتو دمیوووساند بەسینگو بەرۆکی خۆپەووە مەمکی دەداپە. جا پێغەمەرە دروودی خۆی لەسەر بێ- فەرمووی: ئایا بەپرای ئێوە ئەم ئافرەتەیی کە ئیستا ئاوا بەپەرۆشە بۆ منالەکەیی، ئەگەر منالەکەیی لەم کاتەدا دەست بکەوێتەو، توووری دەداتە ناوناگری سوورمەو؟. گوتمان نەبەخوا شتی واناکا، جا فەرمووی: دەسا بزانی کەخودای گەورە، بەبەندەکانی خۆی گەڵی بەرپەحمەرە، هەتا ئەم ژنە بەمنالەکەیی خۆی. (ریاض/ ٢/ ل ٨/ ز ٥١/ ژ ٤٨/ ش-باسی ئومید بەرەحمەتی خودا).

١٩٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَأَّحُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَالِفَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ. (الحديث ٦٠٠٠ طرفه في: ٦٤٦٩) (١٩٢٢):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خۆی لی بێ- فەرمووی: ژنەوتم لە زاری پیرۆزی خۆشەویست- دروودی خۆی لەسەر بێ- دەیفەرموو: خودای گەورە رحەمت و سۆزو میهرمبانی خۆی دابەش کردوو بەسەد بەشەو، نەوئەو نو شیانی لای خۆی هێشتۆتەو، وە تاقەیک بەشیانی ناردۆتە خوارووە بۆ ناو زەوی، ئیتر ئەمەیی کە دەیبینین مەخلووقات و دروستکراوانی خودا، لەناو خۆیانە رحەم بەپەکتری دەکەن، بەزەبیان بەیکتری دەپێتەو، ئەمە هەمووی لەو تاقە بەشەپە، تەنانەت ئەوەپەشە کەوڵاخ سمی خۆی دەپاریژی، نەبادا بەر بەچکەکەیی بکەوێ، ئەوەپەش هەر لەو بەشەپە.

له گپړانه و ميه کی رياض الصالحين دا دمه رموی: خودا سهد رحمه تي ههيه، پهك رحمه تي له وسه ده داناوه، له ناو پهری و جنوکه و ناده ميزاد و گيانله بهران و جانه و مرو مارو میروودا، نيت بههوی نه م تاقه رحمه ته و ميه، که نه م شتانه له ناو خویندا میهرو به زمی له گهال په کتر دهنوین و به زمی یان بهیه کتریدا دیته وه، ته نانه م نه و مپش که دپرنده به زمی به به چکه ی خویدا دیته وه، هر بههوی نه م تاقه رحمه ته وه یه، به لام نه وودو نو رحمه تي تری ههیه، هه لی گرتوون بو روژی قیامت، له و روژدها به ورحمانه رحم دهکا به بهنده کانی خوی. (رياض/ ۲ ل/ ۹ ز/ ۵۱ ز/ ۴۲۰ - ش).

۱۹۲۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي فَيَقْعِدُنِي عَلَى فَخِذِهِ وَيُقْعِدُ الْحَسَنَ عَلَى فَخِذِهِ الْآخِرَى ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنِّي أَرْحُمُهُمَا. (الحديث ۶۰۰۳ سبق طرفه في: رقم/ ۱۴۷۱ تجريد = ۳۷۳۵ فتح الباري، و سبقت ترجمته هناك كاملة) (۱۹۲۳):

۱۹۲۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةٍ وَقُمْنَا مَعَهُ فَقَالَ: أَعْرَابِيٌّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا وَلَا تُرَحِّمْ مَعَنَا أَحَدًا فَلَمَّا سَلَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِلْأَعْرَابِيِّ لَقَدْ حَجَّرَتْ وَاسِعًا يُرِيدُ رَحْمَةَ اللَّهِ. (الحديث ۶۰۱۰) (۱۹۲۴):

نه بو هورهیره - رمزای خوای لی بی - هه رموی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی - له مزگهوت پیشنوپیژی بو مان دهکرد، عاره بیکی دهشته کی له پشته وه نوپیژی دهکرد، له ناو نوپیژ کهدا گوتی: خودایه: بهس رحم بهمن و مهحه ممه د بکه و رحم به که سی تر مه که له گه لمانا. پیغه مهه - دروودی

(۱۹۲۳) سبقت ترجمته بالكامل في بهرگی/ ۴ ل/ ۱۶۱ ز/ ۱۴۷۱.

(۱۹۲۴) لم يوافق مسلم على تخريج حديث أبي هريرة (قام أعرابي فقال: اللهم ارحمنا..)

خوای له سهر بئ- که سلاوی نو یژده که ی دایه وه، به عه ره به ده شته کیه که ی
 فهرموو: نه ی براله: رهمه تی خودا که ئی گه وره یه، هه موو شتیکی گرتوته وه،
 تو بۆ وا ته سک و بچووکی ده که یته وه. (تاج/ ۹ ل/ ۴ ز/ ۱۴ ز/ ۴ ش/ د/ ت/ ن
 - باسی غه یبه تی به دکار دروسته).

۱۹۲۵- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا
 اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى. (الحدیث ۶۰۱۱). (۱۹۲۵):

نوعمانی کوری به شیر- پرهای خوای ئی بئ- دهمه رموی: خوشه ویست -
 دروودی خوای له سهر بئ- دهمه رموی: دهمی موسولمانان له ناو خویندا، وهک
 برا، ته باو دوست و دلسوزی یه کتری بن و، له گه ل یه کتری به رهم و به به زمی
 و میهره بان بن، نموونه ی بالاو سهرمه شتیکی جوان بن، بۆ به ته نگه وه بوونی
 یه کتری، وهک چۆن جهسته یه که نه گهر نه ندایکی بیته ژان، به ویته چاوژان
 بکا، نیت ره موو گیانی وهک یه که دینه ژان و، هه موو نه ندایه کانی تری شه و
 نخوونی له گه ل ده کیشن و، له تاوی ئازاری شه و، شه وانیش تایان ئی دی، دهمی
 موسولمانانیش له گه ل یه کتریدا ناواین! (ریاض/ ۱ ل/ ۲۰۷ ز/ ۲۷ ز/ ۲۲۴/ ۳).

۱۹۲۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ غَرَسَ غَرْسًا فَأَكَلَ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ دَابَّةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحدیث
 ۶۰۱۲ سبق طرفه و ترجمته فی رقم: ۱۰۱۹ تجرید = ۲۳۲۰ فتح الباری =
 بهرگی/ ۳ ل/ ۱۰۶) (۱۹۲۶):

(۱۹۲۵) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: تراحم المؤمنين و تعاطفهم و تعاضدهم،

رقم: ۲۵۸۶.

المترجم-

(۱۹۲۶) سبق في رقم: ۱۰۱۹ تجرید = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۰۶.

۱۹۲۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ. (الحديث ۶۰۱۳ طرفه في: ۷۳۷۶) (۱۹۲۷):

جهریری کوری عہدوللا - ہمزای خوی لی بی۔ دمفہرموی: پیغہمہر۔
دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: نہوہی رحم بہکس نہکا، نہوہ
کہسیش رحم بہوناکا۔

مانی دراوسی و راسپیری باش دہربارہی

۱۹۲۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ. (الحديث ۶۰۱۴) (۱۹۲۸):

عائشہ - ہمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر
بی۔ فہرمووی: ہہمیشہ جوہرائیل ناموژگاری خیری دہکردم دہربارہی
دراوسی، تہنانت وامزانی کہہاوسی میراتو کہلہپوور لہہاوسی دہگری۔
(تاج/ ۹/ ل ۲۴/ ز ۷/ ۵ + ریاض/ ۱/ ل ۲۵۲/ ز ۳۹/ ۱/ ۳۰۳)۔

۱۹۲۹- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَاقِهِ. (الحديث ۶۰۱۷ طرفه في: رقم/ ۱۰۵۹ تجريد = ۲۵۶۶ فتح = ب/ ۳/ ل ۱۸۶) (۱۹۲۹):

(۱۹۲۷) أخرجه مسلم في الفجائل: رحمته صلى الله عليه وسلم، الصبيان والعيال، رقم/ ۱۹/ ۲۳۔

(۱۹۲۸) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: الوصية بالجار... رقم: ۲۶۲۴۔

(۱۹۲۹) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي شريح: (من لا يأمن جاره) فتح الباري/ ۱۲

ئەبو شۆرەیح - ڕەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای
 لەسەر بئ- سێ جار لەسەر یەک فەرمووی: بەخودا باوەڕو ئیمانی نییه!
 عەرزیان کرد: کێ؟ ئەو پێغەمەری خودا! فەرمووی: کەسێ کەهاوسی
 لەزیان و وەزەنی بترسی. (تاج/ ٩/ ل/ ٢٤ ز/ ٧ ز/ ٣ - ش + ریاض/ ١/ ل/ ٢٥٣
 ز/ ٣٩ ز/ ٣٠٥/٢ متفق علیه)

١٩٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ
 لِيَصْمُمْ. (الحدیث ٦٠١٨ طرفه في: رقم: ١٧٧٢ تجريد = ٥١٨٥ فتح الباري).

ئەبو ھورەیرە - ڕەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: خۆشەویست - دروودی
 خۆای لەسەر بئ- فەرمووی: ھەرکەسێ باوەڕی ساغی بەخودا و بەڕۆژی دواپی
 ھەیە، با بۆ دراوسی خۆی باش بئ و ئازاری نەدا، ھەرکەسیکیش باوەڕی
 ساغی بەخودا و بەڕۆژی دواپی ھەیە، باریزی میوانی خۆی بگری،
 ھەرکەسیکیش باوەڕی تەواوی بەخودا و بەڕۆژی دواپی ھەیە، با یاقسە ی باش
 بکا، یا بۆ خۆی بئ دنگ بئ! (ریاض/ ١/ ل/ ٢٥٤ ز/ ٣٠٨/٦ ز/ ٣٩ + ژمارە/ ١٧٧٢
 تەجرید).

کورد گوتنی: کەقسە ی چاک نازانی، قسە ی خراپیش مەکە، کە گول نیت
 دێک مەبە.

زۆری پێگە ی خێر و فرەیی جۆری چاکە

۱۹۳۱ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ. (الحديث ۶۰۲۱) (۱۹۳۱):

جابر بن کوری عہدوللہ - ہمزای خویان لی بی۔ فہرمووی: خوشہ ویست۔
دروودی خوی لہ سہر بی۔ دمفہرموی: کردن و گوتن و بہ خشی نہوہی
کہ یاسانامہی خودا، پەسەندی بکا، بە چاکەو بە خیر دادەنری! (ریاض ۱/ل
۱۲۹/ ۱۳/ ۱۳۴/۸) + (ژ/ ۶۶۶ ھەتا ۶۹۲ تجرید).

روونکردنەوہ:

مامۆستای عەسقەلانی - پەحمەتی خودای لی بی۔ ئەم نمونانە
دەھینیتەوہ، بۆ ئەو خێرو چاکەپەیی کە لەم فەرموودمەیدا نامازەیی بۆکراوہ،
وہ زۆرینەیان بە فەرموودەیی تر دەچەسپینن:

۱. ئەو خەرجی و مەسەرفەیی مەرۆف دەیکا بۆ خەزم و کەسوکاری خۆی.
۲. ھەرچی ببێ بەھۆی پاراستنی نامووس و ریزی خۆی.
۳. رووی خوش لەگەڵ دۆست و برادەر و موسوڵماناندا.
۴. چۆری ئاو لەسەتلەکەت بکەیتە سەتل و دۆلچەیی ھاوڕیکەت.
۵. ھەموو قەسەپەکی باش و، ھەموو کاریکی چاک و ھەموو خو و عادت و
رەوشت و نەریتی جوانی باش.
۶. نەکردنی خرابە و خۆدوور خستەوہ لەشەر، بەتایبەتی لەو کاتانەدا
کەھۆکاری ئەوہ سازابێت.
۷. مەعرووف ھەموو کاریکە کەشەر و ھۆشی ساغ بەباشی دابنێن.
۸. دەست پێوەگرتن، کەدزی دەستبلاوی یە.

۹. هممووکارئ که به لگهی شهرعی بچه سپئ و ساغ بیته وه که هه ق و رهاویه و کردنی به پئی شهرع رهاویه و باشه.

۱۰. نیت کورت و پوخت: همموو شتی، شهرع به حال و جوانی بزانی، کردنی، کوتنی، بلا و کردنه وهی، له لایهن هه رکه سیکه وه بی، به مهرجی نیازی خیر و باش، دادنری به خیر و سه دهقه.

۱۱. مه عرووف همموو شتی که شهرع ریگهی پی ده دا، یا پیشگیری له کردنی ده کا، کردنی بهشی یه که م و نه کردنی بهشی دوو ده، به نیازی به پیره وی شهرعی خوا دادنری به خیر و چاکه و سه دهقه.

۱۹۳۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ. (الحديث ۶۰۲۴ سبق في رقم: ۱۲۰۵ تجريد = ۲۹۳۵ فتح = بهرگی ۳/ ل/ ۳۲۸) (۱۸۳۳)؛

۱۹۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْتَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ثُمَّ شَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَسْأَلُ أَوْ طَالِبٌ حَاجَةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ: اشْفَعُوا فَلْتُنْجَرُوا وَلَيَقْضِيَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ. (الحديث ۶۰۲۷ سبق في رقم: ۶۸۷ تجريد ۱۴۳۲ فتح = بهرگی ۲/ ل/ ۱۱۱) (۱۸۳۳)؛

ئه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- ده فه رمووی: موسوئمان فه لایه بو موسوئمان، ده بی وه ک چینی دیوار چنگ بدنه یه ک. ئه و جا پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- به نجاکانی هه ردوو دهستی خوئی تیک په راندو، ئاماژه ی کرد، که ده بی ئاوا پشتی یه ک بگرن. (بر: ژماره/ ۲۹۲ تجريد = ۴۸۱ فه تح = بهرگی ۱/ ل/ ۲۹۹).

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في السلام، باب: النهي عن ابتداء أهل الكتاب بالسلام.. رقم: ۲۱۶۵.

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب تراحم المؤمنين. رقم: ۲۵۸۵.

مہندہ فیہرموودہکہ لہ پیٹشہوہ رابورد (بر: بہرگی/ ۲ ل/ ۱۱۱).

خوشیرنی و رہفتاری جوان و زمانہ پاک

۱۹۳۴ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَابًا وَلَا فَحَاشًا وَلَا لَعْنًا كَانَ يَقُولُ لِأَحَدِنَا عِنْدَ الْمَعْتَبَةِ مَا لَهُ تُرِبَ جَبِينُهُ. (الحديث ۶۰۳۱ طرفہ فی: ۶۰۴۶) (۱۹۳۴):

نہنہسی کوپی مالیک - رہزای خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- جمین فروش و ہہرزہگو و نہفرینکہر نہبوو، کاتی گلہی لہکہسیکمان بکردایہ، پی دہفہرموو: نہوہ جیبہتی بوچی وادہکا لووتی بہقورا جیتا۔ (بر: تاج/ ۹ ل/ ۶۱ ز/ ۲۱ ز/ ۲)۔

۱۹۳۵ - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَاسُئِلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قَطُّ، فَقَالَ: لَا. (الحديث ۶۰۳۴) (۱۹۳۵):

جابر - رہزای خوی لی بی- فہرمووی: ہہرگیز نہبووہ کہشتی لہپیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- داوا بکری و بلی: نا! (تاج/ ۴ ل/ ۲۶۹ ز/ ۹۰ ز/ ۴ - باسی رہفتارہ شیرینہکانی پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی-)۔

۱۹۳۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي: أَفٍّ، وَلَا لِمَ صَنَعْتُ؟ وَلَا: أَلَا صَنَعْتُ؟. (الحديث ۶۰۳۸ طرفہ فی ۲۷۶۸) (۱۹۳۶):

ئیمامی ئه نهس - پزای خوای لی بی - فه رمووی: دمسالی رپک به رده سستی و خزمه تی پیغه مه رم کرد، نه بووه که پیم بلی: ئوف له ده ست تو، یا بوئه و مت واگرد؟ یانه دمبوو که ناوا بیکه یت.

۱۹۳۷ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزِمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَزِمِيهِ بِالْكَفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ. (الحديث ۶۰۴۵ طرفه في رقم: ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ ففتح = ب/ ۴ ل/ ۸۳) (۱۹۳۷):

لیرمدا دمفه رموی: ژنه وتم له خو شه ویست - دروودی خوای له سه ر بی - دمیفه رموو: نه و موسو لمانه ی به برای ئایینی خو ی، یا به خوشکی ئایینی خو ی بلی: نه ی ناموسو لمان و تۆمه تی بی پروای بی داته پالی، یا تۆمه تی به دکاری لئ بدات، نه وه نه گهر تۆمه ت بۆ کراوه که و بوو، نه وه به رنه و ده که و ی، ده نا تۆمه تبار کردنه ناهه فه که ی ده که رپته وه بۆ خو ی. (ریاض/ ۴ ل/ ۱۴۰ ز/ ۳۲۶ + ۱۷۳۲/ ۱/ ۱۷۳۳ + ۲۶۴/ ۲/ ۱۵۵۴).

روونکردنه وه:

پوخته ی مه به ست له فه رموو ده کانی نه م بابه ته چه ند مه به ستیکه:

۱. موسو لمان زمانپاک بی، جمین فروش و زمان شر نه بی.
۲. تۆمه تی نا ره و له که س نه دا، ده نا ئۆبالی نه وه به ملی خو یت.
۳. نه م جو ره فه رموو ده نا بۆ هه ره شه یه، وه به پی نیازی گوته ری نه م تۆمه ت و جنیوو شایه تییه ناهه فانه، به رپرسی ده که و پته سه ری.

۱۹۳۸ - عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى مِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ فَهُوَ كَمَا

قَالَ، وَلَيْسَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عَذَبَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا فَهُوَ كَقَتْلِهِ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَقَتْلِهِ. (الحديث ۶۰۴۷ سبق طرفه في رقم: ۶۴۷ تجريد = ۱۳۶۳ فتح الباري = بهرگی/۲ ل/۷۱) (۱۹۳۸):

لیژدهدا ئەم دووزیادهی ههیه:

۱. شت ههتا نهبی به مالی مرۆف نه زرو به خشیانی دانا مهزری، وهک تۆ بلیتیت: ئەو مه له بهحه واوه بۆ تۆ، که مه له که هی تۆ نه بی، یا نه گهر ئەم سکه ی ژنه کهم کچ بوو مارهم کرد له کوپه که ی تۆ، یا نه گهر له یلام مارهم کرد بۆ خۆم له پاش شهوئ ته لاه ی که وتبی.

۲. له عنهت کردن له موسولمان به قههه کوشتنه که ی تاوانیکی گه وره یه و گونا هی به قههه ئەو هه یه، به لām واتای وانیه: نه گهر که سی له عنهت له که سی تر بکا له سه ر ئەوه ده کوژری، ههروهک چۆن که سی به ناهه ق که سی بکوژی ده کوژری ته وه.

غهیههت و دووزمانی

۱۹۳۹ - عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ. (الحديث ۶۰۵۶) (۱۹۳۹):

حوزه یفه - پرزای خوای ئی بی- دهفه رموی: ژنه وتم له زاری پیروزی خو شه ویست - دروودی خوای له سه ر بی- دهفه رموو: مروی دوو زمان دوو پیی ناچیته ناوبه هه شت. (ریاض/۴ ل/۱۱۳۱ ژ/۱۵۳۶).

(۱۹۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: غلظ تحريم قتل الإنسان نفسه، رقم: ۱۱۰.

(۱۹۳۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان غلظ تحريم النمیمه، رقم: ۱۰۵.

۱۹۴۰- حدیث ابی ہریرۃ (وَيَحْكُ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا). (الحديث ۶۰۶۱ سبق بالكامل في رقم: ۱۱۲۲ تجريد = ۲۶۶۲ ففتح) (۱۹۴۰):

بہ خیلی و کینہ کی شان

۱۹۴۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. (الحديث ۶۰۶۵ طرفه في: ۶۰۷۶) (۱۹۴۱):

نہنس - ہمزای خوی لی بی- فہرموی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- دمفہرموی: رقو کینہو دغہز لہیہکتری مہکیشن و پشت مہکینہ یہکتری و لہیہکتری لووتہ لا مہبن، وک برای باش و تہبا بہندہی باشی خودابن، دروست نییہ بؤ موسولمان کہ زیاتر لہسؤ روژ قسہ لہبرای نایینی خوی دابری. (پروانہ: ریاض/ ۴/ ز/ ۲۶۹).

۱۹۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. (الحديث ۶۰۶۴ طرفه في ۵۱۴۳، ۶۰۶۶، ۶۷۲۴) (۱۹۴۲):

نہبو ہورہیرہ - ہمزای خوی لی بی- دمفہرموی: خوۂوہست - دروودی خوی لہسہر بی- دمفہرموی: دووربن لہگومانی خراب، چونکہ گومانی خراب دہق وک قسہی درؤ وایہو وکوو درؤ تاوانیکی گہورمیہ، ہہستیش

(۱۹۴۰) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، باب: النهي عن المدح... رقم/ ۳۰۰۰.

(۱۹۴۱) أخرجه مسلم في البر والصلة، باب: تحريم التحاسد و التبغض، رقم: ۲۵۵۹.

(۱۹۴۲) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، رواه الأربعة (تاج/ ۵ ص/ ۲۹) وهم

هەل مەگرن بەنیازی خراپو، بەشوین عەیب و نەنگی خەلک دا مەگەرینو،
سیخوپی و جاسووسی مەکەن و، بەربەرەکانی و قینەبەری مەکەن و بەخیلی
بەیهکتری مەبەن و کۆستە کۆستە لەیهکرتی مەکەن و پەشت مەکەنە یەکتری،
وہ وەک برا تەبابین و بەندەدی باشی خودابن. (تاج/ ۹ ل/ ۴۹ ز/ ۱۶).

غەیبەتی رەوا و پۆشینی نەنگی موسولمان

۱۹۴۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَغْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا. (الحديث ۶۰۶۷ طرفه في:
۶۰۶۸) (۱۹۴۳):

عائیشە -ڕەزای خوای ئی- ڤەرمووی: پێغه‌مەر -دروودی خوای لەسەر
بی- ڤەرمووی: ئەو عائیشە گومان نابەم کە فیسارەکەس و ئەو فیسارەکەس
هیچ لەم ئایینی ئیسلامە ئیئە بزائن. (تاج/ ۹ ل/ ۴۶).

۱۹۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَغْمَلَ
الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا
وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ. (الحديث ۶۰۶۹) (۱۹۴۴):

ئەبو ھورەیرە -ڕەزای خوای ئی- ڤەرمووی: ژنەوتم لە پێغه‌مەر -
دروودی خوای لەسەر بی- دەڤەرموو: ئۆمەتی من ھەموویان بەرەفوو
لیبوردنێ خوا دێکەون، مەگەر ئەوانەیان کە سەری خۆیان ھەل دەمالن، وەک
ئەو کابرایەک لەشەودا کاریکی ناشیرین دەکا، وە خودا بۆی دەپۆشی، کەچی
کابرا بۆ بەیانی دەچی تاوانی خۆی ئاشکرا دەکاو، دەگێڕێتەو بۆ ئەم و ئەو

(۱۹۴۳) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث (ما اظن فلانا و فلانا) (خاتمة كتاب الأدب -

ج/ ۱۲ ص/ ۲۶۰ فتح الباري: ط. ج - طبعة جديدة. - المترجم

(۱۹۴۴) أخرجه مسلم في الرهد و الرقائق، باب: النهي عن هتك الإنسان.. رقم/ ۱۹۹۰.

و دهلی، نهی فیسار! من دوی شهو، ئیشیکی وا وام کرد! له گهڵ فلان و نهو فلانا، ئاره قمان خواردوه، یا قومارمان کرد مه سه لالا!!

ته ماشاکه ن نهو کابرایه خودا به شهو په ردهی بۆده کاو به په ردهی رهحمه تی خوی گوناوه نهنگی ده پۆشی، که چی نهو نه و منده بی باک و بی ناگیه، ده چی به روژ په ردهی خودا له سه ر نهنگ و شوو رهیی خوی هه ل دمهاته وه! (ریاض ۱/ ل ۲۱۵ ز ۲۸ ز ۲۴۱/۲ ش-متفق علیه).

روونکردنه وه:

کردنی گوناوه تاوان به ناشکرا، خوی تاوانیکی دووه مه، وه تۆله ی گوناوه که هورستر دهکا. هه ندی شت هه یه له زاتی خۆیدا دروسته، کردنی هه لاله، به لام گیرانه وه و گوته ی نه وکاره هه لاله نه یه یه له لای نه م و نهو، به بی مه هانه ی رهوا، هه راره و تاوانه و، ده بی به هو ی سزای سه ختی لای خودا. (ب: تاج ۳/ ز ۴۳ ل ۱۰۲ ز ۱۳) نه و هیش وه ک که سی له گه ل هه لاله خوی دا دروست بی و هه سی ژن و می رده ی خۆیان بکه ن، که چی بچی نه م باس و خوا سه بۆته م و نهو بگیری ته وه.

باسی قسه دا برین و قسه نه کردن له گه ل یه کتری

۱۹۴۵- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَجُلُ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ. (الحديث ۶۰۷۷ طرفه في: ۶۲۳۷) (۱۹۴۵):

ئەبو ئەییوبی ئەنصاری - ڕەزای خۆی ئی بێ - فەرمووی: خوشەوپیست - دروودی خۆی لەسەر بێ - دمه‌رموی: دروست نییه بۆ پیاوی موسوڵمان، هەروا بۆ ژنی موسوڵمان، کە زیاتر لەسێ شەو، قسە دابڕێ لەبرای موسوڵمانی، یا لەخوشکی موسوڵمانی و قسە لەگەڵ نەکا، گریمان نەگەر لەشویئێ تووشی یەكتری بوون، ئەمیان بەم لادا ئەویان بەولادا روو وەرگێڕێ! پیاو باشی ئەم دووبرا موسوڵمانە لەیەك تۆراوەیش ئەوەیانە کە لەپیش دا ناست دەبێتەو وەرژ باشی و سلاو لەوی تریان دەکا. (ریاض/٤ ل/١١٧٥ ز/٢٨٠ ژ/٢).

زەمی درۆو پەسنی راستی

١٩٤٦ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقَ حَتَّى يَكُونَ صِدِّيقًا وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا. (الحديث ٦٠٩٤) (١٩٤٦).

عەبدوڵلای کۆری موسعوود - ڕەزای خۆی ئی بێ - دمه‌رموی: حەزەرەت - دروودی خۆی لەسەر بێ - دمه‌رموی: لەراستی ڕەحمەت دەباری، هەمیشە راستی بکەن بەپیشە، چونکە راستی ئادەمیزاد دەخاتە سەر ڕێگەی چاکە، کردەوهی چاکەیش ئادەمیزاد دەخاتە سەر ڕێگەی بەهەشت! پیاوی واهەیه ئەوەندە راستگۆیه و ئەوەندە سۆراخی راستی دەکاو ئەونە عەودالی راستییه، هەتا لەلای خودا بەپیاوی راست و راستال لەقەڵەم دەدرێو، لەدیوانی خودا ناوی بەراستال و راستی پەرورم دەنووسرێ، وە هەرودها ژنیش، وەنەگەن درۆبکەن، چونکە درۆ هەوێنی بەدکاریه، پیاو دەخاتە سەر ڕێگەی خراپە، کردەوهی خراپەیش پیاو دەخاتە سەر ڕێگەی ناگری دۆزەخ، هەروا ژنیش،

خۆکرتن له بهرباری نازاری مهردوم دا

ئەبو مووسا - پرمزای خۆای ئی بی- فەرمووی: خوښه‌وپیست دروودی خۆای
لەسەر بی- دمه‌رموی: کەس نییه که وهك خودای گه‌وره به‌ئارم و
به‌حه‌وسه‌ئه بی، لەسەر ئەو هه‌موو ئازارو قسه ناره‌واپانه‌ی که‌به‌و ده‌کری‌و
به‌گویی خۆی دمیانبیستی، ئەومتانی بته‌پرستان و هاوبه‌ش په‌یداکاران بو‌ی،
برپاری هاوتاو مندالی بو‌ دده‌من و ده‌لین: خودا مندالی هه‌یه، خودا شه‌ریک و
هاوبه‌شی هه‌یه، که‌چی له‌گه‌ڵ ئەم تانه‌و توانجه‌ش دا، ئەومتانی خودا رزق و
رۆژی یان ددا، ساخله‌میان ده‌کا، خوښی و نازو به‌هره‌ی خۆی ده‌رژینی
به‌سه‌ریانا، واته: نارام و چه‌وسه‌ئه و هیمنی سیفه‌تی خوداو پیغه‌مه‌ران و پیاو
چاکانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۰ ل/ ۸۱ ش-باسی سه‌برو نارامو لی‌بوردن و
به‌حه‌وسه‌ئه‌یی و ئازارکێشی).

توورہ بوون

(١٤٤٧) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم: باب: لا أحد أصبر على أذى من الله

۱۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِلَّا مَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ. (الحديث ۶۱۱۴) (۱۹۴۸):

ئەبوھورەیرە -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: خۆشەویست-دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرمووی: ئەو کەسە ئازانییە کە پالەوانی چاکەو، کەس لە زۆرانبازیدا دەرەقەتی نای، بەلام ئەو کەسە ئازایە، کە لە کاتی توورەیی دا، خۆی پی دەگیرئ و، رقی خۆی دەخواتەو. (ریاض ۱/ ل ۶۴/ ز ۳/ ژ ۴۵/۲۱).

۱۹۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي. قَالَ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ. (الحديث ۶۱۱۶) (۱۹۴۹):

ئەبوھورەیرە -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: پیاوی ھاتە خزمەتی پیغەمەر-دروودی خوای لەسەر بی- عەززی کرد: شتیکی وام فیڕبکە، کە تیی بگەم، کە کەم و پوخت بی، بە شکم لئی حائی بېم، ئەویش فەرمووی پی: توورەمەبە. پیاو کە چەند جارئ ئەم ھەسەیی دووبارە کردەو و پی دەگوت: شتیکم فیڕبکە، بەلام زۆرنا، بە شکم لئی حائی بېم و بیئ بەھۆی چوونە بەھەشتە؟ پیغەمەریش-دروودی خوای لەسەر بی- ھەربەم وەلامە وەلامی دەدایەو و دەیفەرموو: توورەمەبە. (ریاض ۱/ ل ۶۶/ ز ۳/ ژ ۴۹/۲۵).

(۱۹۴۸) أخرجه مسلم في البر والصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه رقم/۲۶۰۹.

(۱۹۴۹) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة: لا تغضب.. - خاتمة كتاب الأدب ج/۱۲

شهرم و شکو

۱۹۵۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِمَّا أَذْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ. (الحديث ۶۱۲۰) (۱۹۵۰):

نهبو مهسعودی نه نصاری - پرزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی؛ نهو فهرمایشته جوان و قسه نهسته قه ی که
دمفه رموی؛ نه گهر شهرم ناکه ی چی ده که ی بیکه. نه م فهرمایشته
له فهرمووده ی پیغه مهره پیشینه کانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۸ ل/ ۹۵ ز/ ۳ باسی شهرم و
شکو) + (ریاض/ ۴ ز/ ۳۷۰ ل/ ۱۳۳۲ ژماره/ ۳۷/ ۱۸۴۴).

۱۹۵۱- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. (الحديث ۶۱۱۷) (۱۹۵۱):

عیمرانی کوری حوصه یین - پرزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی؛ شهرم و شکو هه رخیر دینئو بهس. (تاج/ ۹
ز/ ۳۸ ل/ ۱ ز/ ۹۴ ش/ دباسی شهرم و شکو).

سوعبهت و کالته که مه که مه دروسته

۱۹۵۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَخَالِطَنَا حَتَّى يَقُولَ لِي خَيْرٌ يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّعِيرُ. (الحديث ۶۱۲۹ طرفه في: ۶۲۰۳) (۱۹۵۲):

(۱۹۵۰) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث رقم/ ۲۴۸۴ فهتج راجع (به رگی/ ۴ ل/ ۷۸)

المترجم-

تسلسل/ ۱۸).

(۱۹۵۱) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم/ ۳۷.

(۱۹۵۲) و الحديث أخرجه مسلم في الصلاة (العيني ج/ ۲۲ ص/ ۱۷۰) - المترجم -.

ئەنەس - پەرزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- خۆی لەئێمە جیانە دەکردووە، تەواو تیکە لاوی دەکردین، ئەوەندە بئ دەمارو بئ فیزو بئ دەعیە بوو، گالتەو سوعبەتی لەگەڵمان دەکرد، تەنانەت بڕایەکی بچکۆلەم هەبوو، نازاناوی ئەبو عومەیر بوو، بۆ خۆشی پیمان دەگوت: باوکی عومەیر، دایک بڕام بوو، بەمندانێ لەسەر دەمی پێغەمەر دا مرد، ئەبو عومەیر کێشکەپەکی هەبوو، گەمەیی بئ دەکرد، رۆژی کێشکەکی مرد، حەزرت - دروودی خۆای لەسەر بئ- هات بۆ مالم، تەمشای کرد ئەبو عومەیر خەمبارە، فەرمووی: ئەو چییەتی؟ عەرزیان کرد: مەلیچکەکی مردووە! فەرمووی: ئەی باوکی عومەیر! مەلیچکە کەت چی بەسەر هات. (تاج/ ۹/ ل/ ۹۱/ ز/ ۳۵/ ژ/ ۳- ش/ د/ ت/ باسی سوعبەت دروستە).

موسولمان دەبێ زرنک و وریابی

۱۹۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ. (الحديث ۶۱۳۳) (۱۹۵۳):

ئەبو ھورەیرە - پەرزای خۆای ئی بئ- دەفەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- دەفەرمووی: موسولمان دەبێ زرنک و ھۆشیارو وریاو دووربینی، ئەگەر دنیا بوو، کەسێ خەڵەتانی، نابێ جارێ تر باومری پێبکاو دووبارە بێخەڵەتینی ئەوە! چونکە مەرفی ژیر دوو جار لەسەر یەک لەیەک کونەو شت پێوەی نادات. (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۳۲۸/ ژ/ ۲۷/ ۱۸۳۴/ ز/ ۳۷).

روونکردنەو:

جیگهی داخه گهلی کورد لهه لایه نه وه خووش باومره، رۆژ نییه دمر و دروسیگانی وهك مارهكهی شیخ هۆمه ر پیوهی نه دهن، كه چی نه وه وهك نه بای دیبی و نه بۆران، جار له گهلی جارا باشر دهستی دهكاته وه به كونی هه ز دیهاكه دا.

چه نه بابه تیگی نه ده ب

۱۹۵۴- عَنْ أَبِي بِن كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً. (الحديث ۶۱۴۵) (۱۹۵۴):

ئوبهیی کۆری کهعب -رەزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مه ر -دروودی خوای له سه ر بی- فه رمووی: به راستی بازئی له شیع ر حیکمه ته، هه ندئ له هه لبه ست دانایی یه کی شیرینی واتیا دا. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ ب/ د/ ت - باسی- هه ندئ هه لبه ست په ره له حیکمه مه ت و دانایی).

۱۹۵۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِي جَوْفَ أَحَدِكُمْ قَيْحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِي شِعْرًا. (الحديث ۶۱۵۴) (۱۹۵۵):

ئیبنو عومه ر -رەزای خوادایان لی بی- فه رمووی: خو شه ویست -دروودی خوای له سه ر بی- فه رمووی له راستیدا ناودئی مرو ف پریی له کیم و زووخوا، هیشتا نه وه ی باشره له وه ی که ناو دئی پریی له هه لبه ست و هۆنرا وه. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۲ ز/ ۶۸).

(۱۹۵۴) لم يوافقہ مسلم. على ما قاله مؤلف التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول صلى الله عليه وسلم (بەرگی/ ۱ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ - ب/ د/ ت - یعنی رواه البخاری وأبو داود و الترمزي ولم يروه مسلم.

(۱۹۵۵) لم يوافقہ مسلم على تخريج الحديث ابن عمر: لأن يمتلي... . خاتمة كتاب الأدب: فتح/ ۱۲ ص/ ۲۶۰.

خوشه ویستان پیکه وه چه شر ده کرین

۱۹۵۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ قَائِمَةٌ؟ قَالَ: وَتِلْكَ وَمَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟ قَالَ: مَا أَعَدَدْتُ لَهَا إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. قَالَ: إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ. فَقُلْنَا وَنَحْنُ كَذَلِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۶۱۶۷ سبق في ۱۴۵۹ تجريد = ۳۶۸۸ فهتج) (۱۹۵۶):

نالای به ده نه مه کی و بی په یمانی

۱۹۵۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْغَادِرَ يَنْصِبُ اللَّهُ لَهُ لَوَاءً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ. (الحديث ۶۱۷۸ أطرافه في: ۶۱۷۷، ۳۱۸۸، ۶۱۷۸، ۶۹۶۶، ۷۱۱۱) (۱۹۵۷):

ثیبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی: له روژی قیامه تدا هه موو سته مگهر و بی
په یمانی، نالایه کی تایبه تی خوای هه یه، هه لده کړی له دیاری، پی
دمناسریته وه، ده لئین: نه مه نیشانه ی ناپاکی و په یمانشکینی فیساره که سه، هه تا
ناوا ناوی به دیی بزړی و ریسوا ببیت.

هه ندی گوته ی ناپه سه ند

۱۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُسْمُوا الْعَنْبَ الْكَرْمَ إِلَّا مَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ. (الحديث ۶۱۸۲ طرفه في: ۶۱۸۳) (۱۹۵۸):

(۱۹۵۶) سبق في رقم: ۱۴۵۹ - بهرگی ۴/ ل ۱۴۸. المترجم

(۱۹۵۷) أخرجه مسلم في الجهاد و السير، باب: تحريم الغدر رقم/ ۱۷۳۵.

(۱۹۵۸) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب، باب: كراهة تسمية العنب كرماً، رقم: ۲۲۴۷.

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: بەتری و داری مئو مەلچن: (کەرم)، کە بەواتا ریزداری و نازدارییە، چونکە دئی موسوئمان شایستە ی ئەم ناوہ جوانەییە. (تاج/ ۱۰ ز/ ۸۳ ل/ ۱۹۴).

۱۹۵۹ - وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنْ زَيْنَبَ كَانَ اسْمُهَا بَرَّةً، فَيَقِيلُ: تُرْكِي نَفْسَهَا، فَسَمَّاها رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْنَبَ. (الحديث ۶۱۹۲) (۱۹۵۹):

دیسان ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: زینەبی ھاوسەری پێغەمەر، لە پێشا ناوی بەرەبوو، واتە: ژنە خاس، دادە باشە، گوترا: بەررەخۆی بە چاک و باش دادەنئ! جا پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- ناوی نا "زەینەب".

۱۹۶۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ فِي الْفَلِ وَالْجَشَةِ غُلَامٌ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسُوقُ بِهِنَّ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَنْجَشُ رُوَيْدَكَ سَوَّقَكَ بِالْقَوَارِيرِ. (الحديث ۶۲۰۲ أطرافه في: ۶۱۴۹، ۶۱۶۱، ۶۲۰۹، ۶۲۱۰، ۶۲۱۱) (۱۹۶۰):

ئەنەس - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: کۆمەلێ ژن، کە یەکیکیان ئوم سولەیمی دایک بوو، بە سواری و شتر لەسەر ھەریکا، لە ناو بارو بنە کەدا بوون، ئەنچەشە کە نوکەری پێغەمەر بوو، بە دەنگە خۆشە کە ی خۆی، بە ھۆرە، و شترەکانی ژێر ئاھەرمەتەکانی ئی دەخوڕی، وەک زانراوہ و شتر ئەگەر بە دەنگی خۆش ھۆرە ی بۆ بکری، تەواو خیرا دەبی، ھەر وەک چۆن ران بە دەنگی شمشالێ خۆش باش دەلەوێ ئاوا. جا پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- بۆ ئەوہی ئەنچەشە، پێی ئی ھەل نەبێ و بە ئاسایی، و شترەکان ئی بخوڕی

(۱۹۵۹) أخرجه مسلم في الأداب، باب: استحباب تغيير اسم القبيح.. رقم: ۲۱۴۱.

(۱۹۶۰) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: رحمة النبي صلى الله عليه وسلم للنساء.. رقم/ ۲۳۲۳.

بی بی فہرموو: ئەى ئەنجه شە! ھىواش لەسەرە خۆبە، ولاخەکان بەھىواشى ئى
بخۆرە، چونکە باریان ئاھرمەتە کە وەک شووشە و مینا ناسکەن و بەرگەى ئەم
ھەلبەز ھەلبەزە ناگرن! (تاج/ ۱۰/ ل ۷۸/ ز ۷۸/ ۲/).

۱۹۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: أَخْتَى الْأَسْمَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكَ الْأَمْالِكِ. (الحديث
۶۲۰۵ طرفه في ۶۲۰۶) (۱۹۶۱):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خۆای ئى بی- فەرموو: خۆشەویست -دروودی
خۆای لەسەر بی- فەرموو: لە رۆزى ژینە وەدا لەھەموو کەسى خۆپى ترو،
لەھەموو ناوی دزیو و ناشیرینتر، لەلای خودا، ئەو پیاومیە کە بەخۆی بلئ:
ملك الأملاك. واتە شاھەنشاد: شای شایان. (تاج/ ۱۰/ ل ۱۵۸/ ز ۶۳/ ۲/) +
(ریاض/ ۴/ ز ۳۲/ ل ۱۲۵۴/ ذ/ ۱/).

۱۹۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: هَذَا حَمِيدُ
اللَّهِ وَهَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ. (الحديث ۶۲۲۱ طرفه في: ۶۲۲۵) (۱۹۶۲):

ئەنەس -پەزای خۆای ئى بی- فەرموو: جارێ لەخزمەت پێغەمەردا -
دروودی خۆای لەسەر بی- دوو پیاو پزمین، پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر
بی- نزای خیری بۆ یەکیکیان کردو، نزای بۆ ئەوی تریان نەکرد، وایاو
کە یەکی دەپزم ئى دەگوترئ: یرحمک الله: رەحمەتى خودات ئى بی.
ئەوھیان کە پێغەمەر نزای بۆی نەکردن گوتی بە پێغەمەر: بۆچی کە ئەو
پزمی نزات بۆیکرد، کە چی بۆمن، کە پزمیم نزات بۆ نەکردم؟ فەرموو:
چونکە ئەو لەپاش پزمینە کەى سوپاسی خودای کردو ھەمدوسەنای خۆای

(۱۹۶۱) أخرجه مسلم في الآداب، باب: تحريم السُّنَى بملك الأملاك و ملك الملوك. رقم/ ۲۱۴۳.

(۱۹۶۲) أخرجه مسلم في الزهد و الرفاق، باب: تشميت العاطس و كراهة التناوب، رقم: ۲۹۹۱.

کرد، به لام تو سوپاس و حمد و سہنات نہ کرد. (ریاض/۲ ل/۳۳۱ ز/۱۴۲)
 ز/۸۸۱/۴).

پژمینو باویشک

۱۹۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّائِبَ فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّائِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ. (الحديث ۶۲۲۶ سبق في: ۱۳۲۶ تجريد = ۳۲۸۹ فتح = بهرگی/۳ ل/۴۵۴) (۱۹۶۳):

ئەبو ھورەیرە - پەزای خوای لی بی- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: خودا پێمە پێ خۆشەو ھەزی لە پێمینی بەندەم، بەلام باویشکی پێ خۆش نییە، چونکە نیشانە ی خاومبوونی لەش و داھەزانی لەشە، جاکاتی یەکیکتان پێمی و سوپاسی خودای کرد، ئەو دەبی بەماف لەسەر ھەموو موسوڵمانێ کە گوێی لێیەتی پێی بلی: (پەرحمک اللہ) خودا رەحمت پێ بھەرموێ. بەلام باویشک لەشەیتانە و دەم، جا ئەگەر کەسیکتان باویشکی ھات، با ھەتا دەتوانی بەری بگری و بیداتەو دەوواد، چونکە کاتی ئێوە باویشک دەدەن، شەیتان لەخۆشی یاندا پێتان پێ دەکەن. (ریاض/۲ ل/۳۲۹ ز/۱۴۲ ز/۸۷۸).

پایانی - الخاتمة

مامؤستا عهسقه لانی لیږدها، لهفه تحوالباری شهر چی صه حیچی بوخاریدا دمفه رموی: نامه ی نه دمب و ویله جوانه کان، دوو سه دو په نجاو شهش فهرمووده ی بهرزه وه بوو (مه رفووع) ی واتیادا، هه فتاو پینجیان بیږشته، واته: معلقن، نه وانی تریان په یوه ستن واته: موصولن، دوو باره کانیان دوو سه د و یه ک فهرموودن، پوخته که یان: (۲۵۶ - ۲۰۱ - ۵۵) دهکاته په نجاو پینج فهرمووده. پیښه و موسلیمیش وه ک پیښه و بوخاری - رزواو رحمه تی خوا له هه ردو وکیان بی - نه م پوخته یه ی هه موو گپراو ته وه، جگه له مانه یان که نوژده فهرموودن: واته: (۵۵ - ۱۹ - ۳۱) مو سلیمیش (۳۱) فهرمووده ی له و پوخته یه وه ک بوخاری گپراو ته وه.

۱. فهرمووده ی عه مری کوری عاص: (عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْكِبَائِرِ) بابی ژماره (۶) له کتابی نه دمب، و له نیوانی ژماره: ۵۹۷۴ و ۵۹۷۵ دا.

۲. فهرمووده ی نه بوهوره میره: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْسَطَ فِي رِزْقِهِ) - ۵۹۸۵ فتح الباری، له ته جریده که دا نییه.

۳. فهرمووده ی ژماره: ۱۹۱۷ ته جرید - ۵۹۸۹ فتح (الرَّحِمُ شَجَنَةٌ).

۴. فهرمووده ی عه بدوللای کوری عه مر: (لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْكَافِي) - ژماره/ ۱۹۱۹ ته جرید - ۵۹۹۱ هه تح.

۵. فهرمووده ی نه بوهوره میره: (قَامَ أَعْرَابِي فَقَالَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا) - ژماره/ ۱۹۲۴ ته جرید - ۶۰۱۰ هه تحوالباری.

۶. فهرمووده ی نه بو شورمه یح: (مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ...) - ژماره/ ۱۹۲۹ ته جرید - ۶۰۱۷ هه تح.

۷. فهرمووده ی جابیر: (كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ) - ۱۹۳۱ ته جرید - ۶۰۲۱ هه تحوالباری.

۸. فهرمووده ی نه نه س: (لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا...) ژماره/ ۱۹۳۴ ته جرید - ۶۰۳۱ هه تح.

۹. فەرموودهی عائیشه: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا...) = ۱۹۴۳ تهجرید = ۶۰۶۷ فهتج. لهتهجریدهکه دا نییه.
 ۱۰. فەرموودهی نه نهس: (كَانَتْ الْأُمَةُ مِنْ إِمَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ...) = ۶۰۷۲ فهتج. لهتهجریدهکه دا نییه.
 ۱۱. فەرموودهی حوزمیفه: (إِنَّ أَشْبَهَ النَّاسِ ذَلًّا وَسَمْتًا...) = ۶۰۹۷ فهتج.
 ۱۲. فەرموودهی ئیبنو مهسعود: (إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ) = ۶۰۹۸ فهتج.
 ۱۳. فەرموودهی نه بو هورمیره: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: يَا كَافِرٌ...) = ۶۱۰۳ فهتج.
 ۱۴. فەرموودهی ئیبنو عومهر لههه مان بابته، ژماره/۶۱۰۴ فهتج.
 ۱۵. فەرموودهی نه بو هورمیره: (لَا تَغْضَبْ) = ۱۹۴۹ تهجرید = ۶۱۱۶ فهتج.
 ۱۶. فەرموودهی ئیبنو عومهر: (لَأَنْ يَمْتَلِيَاءَ...) = ۱۹۵۵ تهجرید = ۶۱۵۴ فهتج.
 ۱۷. فەرموودهی سه عیدی کوری مسب له باوکیه وه: (له بابته ناوی حزنه وه) = ۶۱۹۰ فهتج.
 ۱۸. فەرموودهی عه بدوللای کوری نه بی نه وفا: (رَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ ابْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) = ۶۱۹۴ فهتج.
- هه روا کۆمه لئ بیستراو - اثر - ی سه حابه و چینه کانی تریوا تیادا، سه رجه میان یازده بیستراوه، بازکیان په یوه ستن و بازکیان بی رشتنه.
- تیبینی/ که ده لئین موسلیمیش وهک بوخاری فیساره فەرموودهی گیراوه ته وه، مه بهست نه وه نییه، که رشته (سه نه د) و (دهق) ی هه ردو وکیان وهک یهک بی، به بی که مو زیاد، نه خهیر مه بهست نه وه نییه، که رچی نه مه بابته باسیکی دوورود ریژو که می پیچیده و ئالۆزه، به لام له بهر گرنگی و بو سوودو به هره و مرگرتنی ته واو له م ئامازه و هیما یا نه نه مه چهنه خاله روون ده که یه نه وه، به پستی خودا، ده لئین:

١. ریوایەت بەمەعنا، ئەو هیە کە چەند فەرموودەیهک، چەند کەسی، هەرکەسی بەرشتە تاییبەتی خۆی و بەدەقی تاییبەتی خۆی دەگێڕێتەوە، و هەر فەرموودەیی لەو فەرموودانە لەمەسنەدی کەسیکە، بەلام لەنەجاما هەموو گێڕاوەکان سەبارەت بەباتیکن، ئەم جوۆرە هەر زۆر زۆر، وەک ئەم کۆمەڵە فەرموودە زۆری کە لەبارە (محمەدی مەدی) یە مەن، بەهەموویان دەگەنە تواتری معنوی، گەرچی لەناو خۆیان چەفیف و قویان واتیادا.

٢. فەرموودە واهیه چەند فەرموودە شوناسی، دەری دەهینی، بەوینە: بوخاری لەئەبوهوریرە دەری دەهینی، موسلیم لەئینووعەباسە دەری دەهینی، بۆ نموونە: فەرموودە ژمارە: ١٩٥٥ تەجرید - ٦١٥٤ فەتەح، بوخاری بەم شیوەی ئیرە لەدوو صەحابە دەری هیناوە، لەئینووعەمرەو، ئەو جا لەئەبو هوریرەو، بەژمارە: ٦١٥٥ فەتەح. رشتەو مەتنی فەرموودە کە ییبنووعومەر، لای بوخاری ئاوایه:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

رشتەو مەتنی فەرموودە کە ییبنوهوریرە لای بوخاری ئاوایه:
حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا، خَيْرٌ يَرِيَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

موسلیمیش هەمان فەرموودە لەم سە ھاویری پیغەمەرەو دەرھیناوە:

١. ئەبو هوریرە

٢. سەعدی کوری ئەبو وەقاص

٣. ئەبو سەعیدی خودری

بەسە مەتن، کە یە کەم و دوو میان وەک و گێڕانەو کە ییبنوهوریرە وایە لای بوخاری، لەگەڵ ئەم دوو جیاوازییە زۆرکەمەدا، جیاوازی دەقی یە کەم: (جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا) لە (يَرِيَهُ). جیاوازی دەقی دوو موسلیم: (جَوْفُ

أَحَدِكُمْ قَبْحًا يَرِيَهُ). به لَام دهقى سَيِّهَمِى مَوسَلِىم، سه رَهتَاكهى ته وَاو جِيَايه، به لَام كُوتَاكهى رِيَك وَهَك يَه كه م و دوو ه وَايه، له كه لَ كه مِى جِيَاوَاى (بِرَوَانِه: صحيح مسلم بشرح النووى، ج/ ١٥ ص/ ١٤-١٥).

جَا ئَه وُهَى كه شَيِّخِ عَه سَقَه لَانِ - پَر هَمَه تى خُودَاى لَى بَى - له خَاتِيْمَه كَانِى نَامَه و سه رِبَا سَه كَانَدَا، ثَامَا زِه دَه كَا، بُو ئَه وُه كه ئَه م حَه دِيَسَه و ئَه و حَه دِيَسَه مَوسَلِىم دَه رِى نَه هَيِّنَاوَه، بُو خَارِى دَه رِى هَيِّنَاوَه، تَه نِيَا ئَه م لَا يَه نَه يَه، كه له و صَه حَا بَه وُه دَه رِى نَه هَيِّنَاوَه، چُونَكِه هَه مَو و صَه حَا بَه يِى مَسْنَدِى خُوَى هَه يَه. له وَا نَه يَه مَوسَلِىمِيش هَه مَان فَه رَمُوودَه دِى دَه رَه يِنَا يَه به لَام له سَه حَا بَه يَه كِى تَر هَوَه. جَا له م رَوَانَكِه و بُو چُو و نَه و مِيَه، كه عَه سَقَه لَانِ له خَاتِيْمَه ي كِتَابِى ئَه دَه بَدَا دَه فَه رَمُوَى: (لَمْ يَوَافِقِ الْبُخَارِيُّ مُسْلِمَ فِي تَخْرِيجِ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّاءَ جَوْفَ أَحَدِكُمْ...) به لَام مَامُوَسْتَاى عَه يِنِى له كَاتِى شَه رَحِى ئَه م فَه رَمُوودَه يَه دَا، به دَه ق دَه فَه رَمُوَى: (وَأَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ). فَه مَوُوودَه يَ وَايش هَه يَه هَه ر لَا يَه كِيَان دَه رِى هَيِّنَاوَه، ئَه وِى تَرِيَان نَه به رَشْتَه، نَه بَه دَه ق، به بَه مَه عَا دَه رِى نَه هَيِّنَاوَه، وَه هُو كَانِى دَه رَه يِنَان و دَه رَنَه هَيِّنَانِيش زُو ر زُو رَن.

وَه كِى تَرِيش (طَرَفَه) و (أَطْرَافَه)ى حَه دِيَس، ئَه و مِيَه كه بُو خَارِى، يَا مَوسَلِىم، يَا فَه رَمُوودَه زَانِيَكِى تَر، له كَتِيْبَه كه ي خُو يَدَا، حَه دِيَسِى له چَه نَد شو يِنِى، به چَه نَد بُو نَه يَه كه وُه دَه گِيِرِ پَتَه وُه، به يَه ك رَشْتَه، يَا به چَه نَد رَشْتَه يَه كِى جِيَا جِيَا، به لَام هَه مَو و رَشْتَه كَان مَه تَنَه كه يَان هِى يَه ك كه سَن و له مَوسَنَه دِى يَه ك كه سَن، به لَام دَه چَه نَه وُه سه رِيَه ك كه س له كُوتَا يِيَدَا، مَه تَنِى طَه رَه ف و ئَه طَرَا فَه كَانِيش، مَه رَج نِيِيَه له هَه مَو و جِيَكِه كَانَدَا يَه ك بَن، به لُكُو و جَارِى وَا هَه يَه فَه رَمُوودَه كه به ش به ش دَه كَرِى، له هَه ر شو يِنِى به شِيَكِى رِيَا يَه ت دَه كَرِى، له تَه نِيَا يَه ك شو يِن دَه قِى مَه تَنَه كه به تَه وَاوِى دَه نُو و سَرِى: (بِرَوَانِه: زُمَارَه/ ٤٩: تَه جَرِيَد - ٥٣ فَه تَح - به رَكِى / ل/ ٧٥) كه له زِيَا دَه شو يِنَا، به يَا زَدَه بُو نَه وُه، هَه ر جَارِه ي بُو خَارِى طَه رَه فِى وَتَه: به شِى له و فَه رَمُوودَه يَه دَه گِيِرِ پَتَه وُه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۲- نامه‌ی ریخوازی

(بر: تاج/ ۱۰ ز/ ۲۶ هه تا زنجیره/ ۳۹).

باسی سلاو کردن * کتابُ الاستئذان

۱۹۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۱ طرفاه في: ۶۲۳۲، ۶۲۳۴) (۱۹۶۴):

ئه‌بو هورمیره - ږمزی خوای ئی بڼ- له خوښه ویسته وه - دروودی خوای له‌سه‌ر بڼ- دمه‌رموئ: بابچوک سلاو له‌گه‌وره بکا، له‌کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتندا، رابردوو له‌دانیشتوو سلاو بکا، که‌میش سلاو له‌زور بکا. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تاج و ریاض دا: باسوار سلاو له‌پیاده بکا. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۸ ز/ ۱۳۳ - ده‌ستووری سلاو‌کردن ز/ ۸۵۷) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۸ ز/ ۳۲ ز/ ۳- له‌پیشا سلاو‌کردن ئنجا قسه‌کردن).

وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۲ طرفه في: ۱۹۶۴ تجريد = ۶۲۳۱ فتح). واته‌کی به‌ته‌واوی له‌ژماره: ۱۹۶۴ دا رابوورد.

۱۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ

(۱۹۶۴) اخرجه مسلم في السلام، باب: يسلم الراكب على الماشي و القليل على الكثير، رقم:

وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ. (الحديث ۶۲۳۶ سبق طرفه في رقم/ ۱۲ تجريد = ۱۲ فتح = بهرگی/ ۱ ل/ ۳۳) (۱۹۶۵)؛

لهوئ به ته وای رؤیشت، هیئانه وهی لییره به سه رجوونه، به پیچه وانهی
 نهم مهرجهی دانهری ته جریده، که له پییشه کییه کهی خویدا دمفه رموی: (و
 إذا اتى الحديث المتكرر أثبتته في اول مرة و ان كان في الموضع الثاني زيادة فيها
 فائدة ذكرتها و الا فلا...).

ریخوازی سونه ته

۱۹۶۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِطْلَعَ رَجُلٌ مِنْ جُحَرَ فِي
 جَحْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِذْرَى يَحْكُ بِه
 رَأْسَهُ، فَقَالَ: لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ، لَطَعْتُ بِه فِي عَيْنِكَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ
 الْبَصَرِ. (الحديث ۶۲۴۱ طرفاه في: ۵۹۲۴، ۶۹۰۱) (۱۹۶۶)؛

سهلی کوړی سهد - پژای خوای لی بی- فهرمووی: جاری پیاوئ له درزی
 دمرگا کهی مائی پیغه مهروه - دروودی خوای له سهر بی- سه ره تاتکیی دهکردو،
 ته ماشای ناووهی دهکرد، پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- شانه یه کی
 ئاسنینی به دهسته وه بوو سهری خوئی بی داده یئنا، فهرمووی: نه گهر
 دهمزانی که تو ته ماشای ناووه ده کهی له درزی دمرگا که وه، نهم شانه یه م دهکرد
 به ناوچاوتا، چونکه خودای گه وره له بهرچاو، ریخوازی (رپییدان = استئذان) ی
 دناوه. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۲۶ ز/ ۱۴۰ ز/ ۸۷۱/ ۲ - ش + تاج/ ۳ ل/ ۲۲۷ ز/ ۷ +
 تاج/ ۱۰ ل/ ۱۱۰ ز/ ۲۸).

(۱۹۶۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم: ۳۷.

داوینپسی نه دنامه کان بیجگه له دامنه

۱۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّمَمِ مِمَّا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَزْنَا الْغَيْنِ النَّظَرُ وَزَنَا اللِّسَانِ الْمَنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَمْتَلِي وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ. (الحديث ۶۲۴۳ طرفه في: ۶۶۱۲) (۱۹۶۷):

له نيبنو عهباس - پرماي خوايان لي بي- پرسيار كرا، مهبهست له (لَمَم) له م نايه ته دا چييه، كه دمفه رموي: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ...﴾ (سورة النجم - ۳۱/۵۳) واته: خودا له گوناوه ورده كاني نه و كه سانه خوښ دهبي، كه له گوناوه گه ورده كان و له گوناوه ناشيرينه حه يابه رده كان خويان ده پاريزن. لييان پرسى مهبهست له (له م م) له م نايه ته دا چييه؟ فهرمووي: شتيكي وام نه ديوه كه له (له م م) بكا، وهك نه م م، كه نه بوهوره ر، له پيغه مه روه ده گيگي پته وه كه دمفه رموي: (هه موو نادميزادى خودا به شى خوئى داوینپسی له چاره ی نووسیوه، خواه ناخواه ده شى نه وهى تووش ببي، جا داوینپسی چاو بریتیه له ته مشا كردنى نادرست، داوینپسی زمان بریتیه له هسه كردنى نادرست وه دلش نارمزووى نه وه دهكاو، دموونيش ناوات بو نه و بي شهرعييه دهخوازي، له نه نجاما دامنه (فه رج = عه ورت = شهرمگا) پش نه مه به كرده وه به دى دهينى، يا رمفزي دهكا. (رياض/ ۴/ ل/ ۱۱۹۸ ز/ ۲۹۰/ ۱/).

سلاؤ له منالان

۱۹۶۸ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صَبِيَّانِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا وَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْضُلُهُ. (الحديث ۶۲۴۷) (۱۹۶۸):

ئەنەسى كۆرى مالیک - پەزای خۆای لی بی- جارئی لەلای کۆمەلئی منالەووە رەت بوو، سلاوی لی کردن و، فەرمووی: جارئی لەگەڵ پیڤەمەردا دەرۆیشتە، لەلای کۆمەلئی منالەووە رەت بوو، سلاوی لی کردن. (ریاض/ ۲ ل/ ۱۵۶ ز/ ۷۱/ ۶۰۴/ ۳ + ب/ ۲ ز/ ۱۳۶ ل/ ۳۲۱/ ۱ ز/ ۸۶۲ - باسی سلاوکردن لە منالان).

دەستورو چۆنییتی ریخوازی و دانیشتی ناو کۆری دانیشتن

۱۹۶۹ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِينٍ كَانَ عَلَى أَبِي، فَذَقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا، فَقُلْتُ: أَنَا. فَقَالَ: أَنَا، أَنَا، كَأَنَّهُ كَرِهَهَا. (الحديث ۶۲۵۰ سبق طرفه في رقم/ ۹۶۳ تهجريد - ۲۱۲۷ فتح - بهرگی/ ۳ ل/ ۳۶) (۱۹۶۹):

لێرەدا جابیر - پەزای خۆای لی بی- دەرۆمۆ: چووم بو خزمەتی پیڤەمەر - دروودی خۆای لەسەر بی- لەپاش مردنی عەبدوللای باوکم، هەتا راویژی پیڤەمەر، لەبارە دانەووی ئەو قەرزی کەوا لەسەر باوکم، جا لەدەرگام دا، پیڤەمەر - دروودی خۆای لەسەر بی- لە ژوورەووە فەرمووی: (ئەو کێیە؟) منیش گوتم: منم. پیڤەمەر - دروودی خۆای لەسەر بی- هاتە دەرەووە وەک کەسێ وەلامەکەى منى پێ ناخۆش بی، لەبەر خۆیەووە فەرمووی: (منم منم!!). (ریاض/ ۲ ل/ ۳۲۹ ز/ ۱۴۱ ژمارە/ ۴/ ۸۷۷).

(۹۶۸) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب السلام على الصبيان، رقم: ۲۱۶۸.

(۹۶۹) أخرجه مسلم في الآداب، باب: كراهة قول المستأذن أنا.. رقم: ۲۱۵۵.

۱۹۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ وَلَكِنْ تَفْسَحُوا وَتَوَسَّعُوا. (الحديث ۶۲۶۹ سبق طرفه فی: رقم/ ۴۸۰ تهجرید/ ۹۱۱ فتح- بهرگی/ ۱ ل/ ۴۵۴) (۱۹۷۰):

لیرهدا نهم پترییهی ههیه: بهلام لهکاتی پیویست دا تهکه تهکه بکهن و، جیگهی یهکتری بکهنه و، کهمی برهوینه و، ههتا شوینی هاتوانی تر له کۆردهکه دا ببیته و.

۱۹۷۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْنَاءِ الْكَعْبَةِ مُحْتَبِياً بِيَدِهِ هَكَذَا. (الحديث ۶۲۷۲) (۱۹۷۱):

ئیبینو عومهر- پهمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: لهحه وشهی کابه دا، پیغه مهرم دی، دروودی خوای له سهر بی- به جیچکانه وه دانیشتبوو، کوروشکهی کردبوو، ههردوو دهستی ناوا گرتبوو به بهرئه ژنۆی خویه وه. واته: به دهستی راستی مه چهکی دهستی چهپی له بهر نه ژنۆیا گرتبوو، له سهر نهو شیوهیه به جیچکانه وه دانیشتبوو.

۱۹۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَجَاوَى رَجُلَانِ ذُوْنَ الْآخِرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُحْزَنَهُ. (الحديث ۶۲۹۰) (۱۹۷۲):

عهبدووللای کورپی مه سعود- پهمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- کاتی سی کهس بوون، نابئ دوو کهستان به بیئ نهوی ترتان سهرته بکهن و دوو به دوو به بیئ نهوی ترتان قسهی په نهانی

(۱۹۷۰) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم إقامة الإنسان من موضعه المباح رقم/ ۲۱۷۷.

(۱۹۷۱) قال العيني: هو من أفراد (العمدة/ ۲۲ ص/ ۲۵۹) - المترجم.

(۱۹۷۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم مناجاة الإثنين دون الثالث بغير رضا،

بکهن، چاومروانکهن نه گهر قسه یه کی نهی نی خو تان هه بوو مه یکه ن هه تا
تی که لی خه لکی تر دمبن، نه وسا دوو به دوو قسه نهی نی یه که ی خو تان بکهن،
چونکه نه گهر سی که س بنو دوانتان چپه چپ بکهن و له وی تر تانی
بشار نه وه نه وه شتی وا ده بی به هو ی دلته نگ ی نه وی تر تان. (ریاض/ ٤/ ل/ ١١٧٩
ز/ ٢٨١/ ٣-ش).

کوژانه وه ی ناگر له کاتی خه وتنا

١٩٧٣- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اخْتَرَقَ بَيْتَ عَلِيٍّ أَهْلُهُ بِالْمَدِينَةِ
مِنَ اللَّيْلِ فَحُدِثَ بِشَأْنِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ هَذِهِ النَّارُ إِنَّمَا هِيَ
عَدُوٌّ لَكُمْ فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَظْفِقُوهَا عَنْكُمْ. (الحديث ٦٢٩٤) (١٩٧٣).

نه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: له مه دینه شه وی مائی سووتا
به سه رخاونه کهیدا، که نه م رووداوه یان عهرزی پیغه مه ر درودی خوای
له سه ربی- کرد فهرمووی: ناگر دوژمنی نیو هیه، که ده خه ون له خو تانی
بکوژینه وه. (ریاض/ ١/ ز/ ١٦/ ١٦١/ ٦/ ل/ ١٥٠-ش) + (ژماره/ ١٣٢٤ تجرید =
٣٢٨٠ فه تح - بهرگی/ ٣/ ل/ ٤٥٢).

١٩٧٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَأَيْتُنِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ بَنَيْتُ بَيْتًا يُكْنِي مِنَ الْمَطَرِ وَيُظِلُّنِي مِنَ الشَّمْسِ مَا أَعَانِي عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ
خَلْقِ اللَّهِ. (الحديث ٦٣٠٢) (١٩٧٤).

نیبنو عومه ر-رمزای خوادایان لی بی- ده فهرمووی: له سه رده می پیغه مه ردا
دروودی خوای له سه ربی- به دهستی خو م خانو چکه یه کم دروست کرد بو

(٩٧٣) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء وإيكاء السقاء... رقم/ ٢٠١٦.

(٩٧٤) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر في البناء (خاتمة كتاب الاستئذان ج/ ١٢)

خۆم، لهزستاندا پهناى له باران دهدامو، له هاوينا سيبهري ئى دهکردم، ههتا وليى نهدهدام، خۆم نهبن كهسيكى تر لهدروستكراوانى خوداى گهوره ياريدى لهدام له دروستكردنى. (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۹۶).

پايانى - الخاتمة

شيخي عهسقهلانى - رحمهتى خوداى لىبى - لهم پايانهدا دمهفرموى: نامهى ريخوازى (استئذان) ههشتاو پينج فهرموودهى بهرزوهه كراوى لهخوگرتوو، دوازدميان يابى رشتەن، يا لهبرپارى بپرشتهدان، نهوانى تريان پهيوهستن واتە: موصولن، شهست و پينج فهرموودهيان دووبارەن، پوختهكهيان بيست فهرموودهيه، پيشهوا موسليميش وهك پيشهوا بوخارى - رحمهتى خودا له ههردوولايان بى - ئهم پوختهيهى گيراوتهوه، بيجگه لهمانهيان، كه ئىستا لهدواوه دميانزميرين، كه ئهم پينج فهرموودميهن:

۱. فهرموودهى ئهبوهورميره: (رَسُولُ الرَّجُلِ إِذْنُهُ) وا لهپيش ژماره: ۶۲۴۶ فهتج.

۲. فهرموودهى نههس، لهبارەى موصافهههه وهفكهكردهوه = ۶۲۶۳ فهتج.

۳. ژماره/ ۱۹۷۱ تهجريد = ۶۲۷۲ فهتج - فهرموودهى ئيبنو عومەر، لهبارەى (اِحْتِباء) دهوه.

۴. ژماره/ ۱۹۷۴ تهجريد = ۶۳۰۲ فهتج. فهرموودهكهى ئيبنو عومەر - رمزای خوادايان ئى بى - لهبارەى دروستكردنى خانووهكهى.

۵. فهرموودهى ژماره/ ۶۳۰۰ فهتج = قُبُضَ النَّبِيِّ وَأَمَّا حَيِّنْ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه‌ی نزاو دووعا

پیشہ کی پروانہ: بہرگی/ ۹ ل/ ۸۰ ز/ ۶۶ جاسی دووعا نزا- تاجول ٹووصول
 بہ کوردی. ہمتا لاپہرہ: ۲۵۲ کوٹایی زنجیرہ: ۸۸ + ریاض/ ۳- کوردی ل/ ۱۰۵۰
 ز/ ۲۵۰ ہمتا لاپہرہ/ ۱۰۷۲ کوٹایی زنجیرہ/ ۲۵۲) = کتاب الدُّعَوَاتِ جابی یہ کہم
 = جابی دووہم ل/ ۳۸ ز/ ۱۴۶۷ ہمتا ل/ ۲۴۱ ز/ ۱۵۰۲.
 ۱۹۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ يَدْعُو بِهَا وَ أُرِيدُ أَنْ أَخْتَبِيَ دَعْوَتِي لِأَمَّتِي فِي الْآخِرَةِ.
 (الحديث ۶۳۰۴ طرفہ فی: ۷۴۷۴) (۱۹۷۵):

لہ نہبو ہورمیرہوہ - پرمزای خوای لی بی- لہ پیغہمہرہوہ - دروودی خوای
 لہسر بی- دمفہرموی: ہہموو پیغہمہری نزاو پارانہ و مہیگی تایبہتی خوی
 ہہیہ، کہ خودا گیرای دمکا لی، ہہموو پیغہمہرہکانی تر نزاکہی خوئیانیان
 بہزووی لہ دنیا دا کردوہو نزاکہیان فہبوولکراوہ، بہ لام من نزاکہی خوئم
 ہہلگرتوہ بؤ پڑوی قیامت، لہوی تکای پی دہکم بؤ ٹومہتم، نیر نہوہی لہ
 ٹومہتم لہسر نیمان و باوہری راست بمری و ہیج هاوبہش بؤ خودا پہیدا
 نہکا - خودا حمزکا- نہوہ نہوہکسہ بہر نہم تکاو شفاعتہی منہ دہکہوی!
 (تاج/ ۴ ل/ ۲۷۷ ز/ ۹۱ ز/ ۱- جاسی دلسوڑی پیغہمہر بؤ گہلی خوی).

۱۹۷۶- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا
 عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ
 وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ

مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُنْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ. (الحديث ٦٣٠٦ طرفه في: ٦٣٢٣) (١٩٧٦):

شه‌ددادی کورپی نه‌وس - پرزای خوای لی بی- فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر - دروودی
 خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: پارانه‌ودی هه‌ره گه‌وره‌و سه‌روم‌ری گونا‌ه‌پو‌شی
 نه‌ودیه که به‌نده به‌ سو‌زی دل بلی: (اللَّهُمَّ أَلْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبْرَأُ
 لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْرَأُ لَكَ بِذُلِّي، فَاعْفُرْ لِي ذَنْبِي إِلَّا أَنْتَ: خوداو‌ندم! هه‌رتو پروره‌ردگاری منیت، له‌تو زیاتر خوای ترنیه، من به‌نده‌و
 عه‌دی تو‌م و تو‌ منت له‌نه‌بوون دروست کردو‌ه، تا بتوانم په‌یمان و به‌ئینی
 تو‌ ناشکی‌نم! که نه‌شم توانی نه‌وه له‌ده‌سا‌وسانیمه، چونکه سته‌مه که به‌نده
 بتوانی ته‌واوی نه‌رکی سه‌رشانی خو‌ی به‌جی به‌ئینی، په‌نا ده‌گرم به‌تو
 له‌سه‌ری کرده‌ودی خو‌م، که‌ده‌بی به‌مایه‌ی سزاو تو‌له‌ بو‌م، تو سه‌رچا‌وه‌ی نازو
 نیعه‌تی بو‌من‌و، هه‌میشه چاکه‌و نیعه‌تی بی شوماری تو‌م له‌به‌رچا‌وه‌و، پی
 دم‌نیم له‌گونا‌ه‌باریی خو‌م، که‌واته: لی‌م خو‌ش به، به‌راستی تو نه‌بی که‌سی تر
 ناتوانی و هیچ که‌س راده‌ی نه‌ودی نا‌که‌وئ که له‌گونا‌هی به‌نده‌ی خودا خو‌ش
 بی).

پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: هه‌رکه‌سی له‌رو‌ژدا نه‌مه
 به‌ده‌م بلی، وه به‌دل با‌وم‌ری ته‌واوی پی‌ی هه‌بی، وه به‌ر له‌هاتنی شه‌و، له‌و
 رو‌ژدا به‌ری، نه‌وه به‌هه‌شتیه، وه هه‌رکه‌سی - به‌شه‌و - نه‌مه بلی، وه به‌دل
 با‌وم‌ری پی‌ی هه‌بی، وه له‌به‌رهاتنی رو‌ژ به‌ری، نه‌وه به‌هه‌شتیه. (ریاض/٤
 ل/١٣٨٦ ز/٣٧١ - نامه‌ی پارانه‌وه‌و دا‌وای لی‌بو‌وردن. چاپی یه‌که‌م = چاپی
 دو‌وه‌م ل/٢٦٥ ز/١٧٥٥/٧).

(١٩٧٦) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث شداد بن اوس (سید الاستغفار..). خاتمة کتاب

الدعوات، فتوح/١٢ ص/٥٣٢.

المترجم-

روونکردنه وه:

شەددادی کورێ ئه‌وسێ کورێ سابیت ی خه‌زه‌رجی، پیاوێکی زانای دانای تیکۆشهر بوو، به‌تایبه‌تی له‌خواپهرستی‌دا، برازای چه‌سانی کورێ سابیته‌، که شاعیری پێغه‌مه‌ر بوو، ئه‌وسێ باوکیشی هاوڕێی پێغه‌مه‌ر بوو، وه‌ له‌غه‌زای ئو‌حوددا شه‌هید کرا، شه‌دداد په‌کیک بوو له‌زانا چه‌لیم و هیمنه‌کان، شه‌دداد ده‌یفه‌رموو: جارێ زۆر نه‌خۆش بووم، له‌گیانه‌لادا بووم، پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ته‌شریفی هات، فه‌رمووی: ئه‌ی شه‌دداد ئه‌وه چیته‌؟ گوتم: دنیا‌م ته‌واو لێ‌ته‌نگ بووه‌. پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- فه‌رمووی: تۆقه‌ی ناکه‌ی، به‌م نه‌خۆشینه نامریت، به‌لکوو چاک ده‌بی‌ته‌وه‌، شام ئازاد ده‌کری، بیتوله‌قدیس ئازاد ده‌کری، تۆو مناله‌کانی تۆ له‌ناویانا ده‌بن به‌پێشه‌نگ و پێشه‌وايان. وه‌ پێغه‌مه‌ر چۆنی فه‌رموو وابوو، به‌غه‌وی - به‌رحمه‌ت بێ- ده‌فه‌رمووی: شه‌دداد له‌حه‌مص نیشته‌جێ بوو، ئه‌بو نه‌عیم ده‌فه‌رمووی: له‌فه‌له‌ستین مردووه‌، له‌سه‌رده‌می جینی‌شینی مو‌عاویه‌دا. ئیبنو‌حه‌بان ده‌فه‌رمووی: سالی په‌نجاو هه‌شتی کۆچی له‌به‌یتول مه‌قدیس به‌خاک سپێردرا ته‌مه‌نی چه‌فتاو پێنج سال بوو. ره‌زاو په‌رحمه‌تی خودای لێ‌بێ- (بر: إصابه فی تمییز الصحابه).

١٩٧٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً. (الحديث ٦٣٠٧) (١٩٧٧).

ئه‌بو هورمه‌یره -په‌زای خوای لێ بێ- له‌پێغه‌مه‌روه‌ دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ده‌فه‌رمووی: به‌خودا به‌یه‌زدانی پاک من به‌ش به‌حالی خۆم، زۆر ده‌پاڕیمه‌وه‌، رۆزی واهیه‌ په‌تر له‌چه‌فتا جار له‌خودا ده‌پاڕیمه‌وه‌ و داوای

(١٩٧٧) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة في عدد الاستغفار كل يوم (خاتمة

لِيَخُوشِبُونِي لِيْ دَهْكَهْ وَ تَهْوِيهِيْ لَهْ خَزْمَهْ تَدَا نَوِيْ دَهْكَهْ مَهْ وَهْ، نَهْ بَادَا بَهْ هَهْ لَهْ هَهْ لَهْ يَهْ كَمْ كَرْدِيْ، يَالَهْ كَرْدِيْ نَهْرَكِيْ سَهْرَشَانِيْ خَوْمَدَا دَرِيْغِيْمْ كَرْدِيْ. (تاج/٩ ل/٢٥٣ ز/٢ ٨٩ - باسی پارانه وهو په شيماني).

باسی: تهویه و په شیمانی

١٩٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ حَدَّثَ حَدِيثَيْنِ أَحَدَهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أُنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا ثُمَّ قَالَ لِلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَزَلَ مِنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ وَمَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ حَتَّى إِذَا اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ. (الحديث ٦٣٠٨) (١٩٧٨):

حاریسی کوړی سوومید - په حمه تی خودای لیږی - هه رمووی: عه بدولای کوړی مه سعوود - په زای خوای لی - دوو هه رمووده ی گپړایه وه بو مان: په کیکیان هه رمایشتی پیغه مهه بوو، نه وی تریان هسه ی خو ی بوو، نیبو مه سعوود هه رمووی: مرو ی موسلمان، گونا هی خو ی وه ک کیو ی ده بین ی، که له بنیا دانیشتی، مه ترسی نه وه ی هه بی که بړوخی به سه ریا. واته: موسولمان دلی رووناکه هیچ گونا هی به بچووک نازانی، له بهر نه وه هه میسه پاریزده کا له گونا ه. به لام به دکار، گونا هی خو ی بی نه همیه ت ده بین ی، دهر به ستی نییه به لایه وه وه ک می شی به لای لووتیا بړواو به ده ستی ناوایه کی لی بکا ناوایه !!

ئەوجا ئىبنو مەسعود فەرموویە وە: خودا پتر شادمان دەبى بەتەوبەى بەندەى خۆى، کاتى پەشیمان دەبیتەو و دەگەرپیتەو بۆ لای خودا، هەتا ئەو پیاو، کە لەهەوارى دادەبەزى، شوینىكى تالووگەى لیدەبى، نان و ئاوگەى بەسەر و لاخەگەىەو دەبى، سەرى دەبیتەو، تاوى دەخەوى، سەرخەوى دەشکینى، کاتى خەبەرى دەبیتەو، لەخەو هەل دەستى، دەروانى و لاخەگەى بەنان و ئاوگەىەو روشتوو و نەماو! جاکاتى بەدواى دا دەگەرپى و لای نائومید دەبى و گەرماتوونیتى زۆرى بۆ دینى، یا ئەوێ کە حەزى خوداى لەسەر بوو بەسەرى دى، وە دەگاتە حالى مردن. لەبەرماندوویى و شەگەتى و توونیتى و برسیتى، دەلى: بابگەرپمەو بۆ جیگەگەى پيشووى خۆم، دەگەرپیتەو بۆئەوى، لەوى دەنوى، لەپاشا کەخەبەرى دەبیتەو و سەرى هەل دەبى، دەبینى و لاخەگەى بەنان و ئاوگەىەو لەدیاری لەلایا راوەستاو، خودا بەتۆبەى بەندەى خۆى شادمانتر دەبى، هەتا ئەم پیاو لێقەوماو بەدۆزینەوى و لاخەى بەنان و ئاوگەىەو، لەو بیابانە چۆل و هۆلەدا.

(تاج/ ۹ ز/ ۹۰ ل/ ۲۵۸ ز/ ۱-باسى گەورمى تەوبە و پەشیمانى) + (ریاض/ ۱ ز/ ۲ ل/ ۲۲ ز/ ۱۵).

دەست دانان لەژێر کۆلمى راستا

۱۹۷۹- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ يَا سَمِكَ أَمُوتْ وَأَحْيَا وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

(الحديث ۶۳۱۴ أطرافه في: ۶۳۱۲، ۶۳۲۴، ۷۳۹۴) (۱۹۷۹):

حوزهی کوری یه مان - رهای خوی لی بی - فه رموی: گه لی جار
 چه زمرت - دروودی خوی له سهر بی - که به شهو ده جووه سهر پیخه فه که ی،
 دهستی راستی دهنایه ژیر کولمی راستی و نه و جا دهیفه رموو: (اللَّهُمَّ يَا سَمِكَ
 أَمُوتُ وَأَحْيَا: خودایه! به پیروزی ناوی تو دهمرمو دهژیم) کاتی که له خه ویش
 خه بهری ده بووه دهیفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ:
 سوپاس بو نه و خودایه ی که له م خه وه خه بهری کردینه وه، له پاش نه وه
 که خه وی لی خستین، هه موومان له نه نجاما دهچینه وه دیوانی خودا خوی!
 (ریاض ۲/ ل ۲۹۷) = ز/ ۱۲۷ ژ/ ۸۱۷/۴.

نوستن له سهر لای راست

۱۹۸۰ - عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ
 نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً
 وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبَنِيَّكَ
 الَّذِي أُرْسِلْتُ). (الحديث ۶۳۱۵ تقدم طرفه في رقم: ۱۷۸ تجريد = ۲۴۷ فتح
 الباري = بهرگی ۱/ ل ۱۹۵/ بالکامل) (۱۹۸۰):

نزا کردن کاتی له خه و خه بهری بووه

۱۹۸۱ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ بَتُّ عِنْدَ مَيْمُونَةَ فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى حَاجَتَهُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ فَأَتَى الْقِرْبَةَ فَأَطْلَقَ
 شِقَاقَهَا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ وَضُوءَيْنِ لَمْ يَكْثُرْ وَقَدْ أُنْبِغَ فَصَلَّى فَقَمْتُ فَمَطَّيْتُ

(۱۹۸۰) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و اخذ المضجع،

كَرَاهِيَّةَ أَنْ يَرَى الْيَمِينِ فَتَوَضَّأَتْ فَقَامَ يُصَلِّي فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَأَخَذَ بِأُذُنِي فَأَذَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَتَنَامْتُ صَلَاتُهُ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ فَأَذَنَهُ بِلَالٌ بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ وَكَانَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ يَسَارِي نُورًا وَفَوْقِي نُورًا وَتَحْتِي نُورًا وَأَمَامِي نُورًا وَخَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا .
(الحديث ٦٣١٦ سبق طرفه في: ٩٨ تجريد = ١١٧ فتح الباري = بهرگی ١/ل ١١٩ + رقم/ ١١٢ ت = ١٣٨ ف = بهرگی ١/ل ١٣٧ + ز/ ١٨٣ تجريد = ١٣٨ فهتج = بهرگی ١/ل ١٥٩) (١٨١)؛

ئيبنو عهباس -رمزای خويان لی بی- همرمووی؛ شهوی له مالی مهیمونهی
پوورم بووم، که هاوسه ری پیغه مهر بوو، لهوی نووستم، خوشه ویست -دروودی
خوای له سهر بی- ههستا، دهستی به ناو گه یاند، نه و جا هه ردوو دهست و
دهموچاوی خوئی شوؤرد و نه و جا خهوت، له پاشا هه لسا بو شه و نوپژ، چوو
بو لای کونده که، ده مبینه که ی کرده و، نه و جا خوئی له ناوی کونده که به بی
نه و ده که سی یاریده ی بدا ده سنو پژیکی مامنا و مندی، نه زؤر ته و او، نه زؤر که م
و کورتی گرت، نه و جا دهستی کرد به نوپژ کردن، جا منیش بو شه و دهی که نه با دا
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- و بزانی که من له و ما و ده دا سهر منجی نه و م
دا و ده ته ما شایم کرد و ده، که هه لسا م دهستم کرد به خو کشان و خو بادان به م
دیو و نه و دیو دا، وه که که سی تازه له خه و هه لسا بی ناوا، جا ده سنو پژیکم گرت،
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- هه لسا نوپژی تری دا به ست، منیش چووم
له لای چه پیه و ده نوپژم له پشتیه و ده به جه ماعه ت دا به ست، جا حه ز رمت -
دروودی خوای له سهر بی- به دهستی راستی گو یچ که ی گرت و بر دمی بو لای
راستی خوئی، هه تا له لای راستیه و ده به جه ماعه ته که دا رابو هستم، جا ته و او ی

(١٨١) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين و قصرها، باب: الدعاء في صلاة الليل و قيامه،

شه و نوپژده کی که بو به سیازده رکات نیت راکشایه وه و خه و ته وه، له ناو خه وه که پیدا دهستی کرد به پرخه پرخ، چونکه زورجار که پیغه مه ر ده خه و ت پرخه پرخی ده کردو، له ناو خه وه که پیدا پفی ده کرد، نیت راکشا هه تا بیلال هات ناگاداری کرده وه که کاتی نوپژی به یانی یه، بفرمو و و مره بو نوپژ، نیت هر به ده سنو پژی شه و نوپژده کی نوپژی به یانیشی کرد، وه ده سنو پژی تری نه گرته وه. له نزاو پارانه وه که شه وانه پیشیا ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبِي نُورًا، وَ فِي بَصَرِي نُورًا، وَ فِي سَمْعِي نُورًا، وَ عَنِ يَمِينِي نُورًا، وَ عَنِ يَسَارِي نُورًا وَ قُلُوبِي نُورًا، وَ كَتِفِي نُورًا، وَ أَمَامِي نُورًا، وَ خَلْفِي نُورًا، وَ اجْعَلْ لِي نُورًا: نهی به روه ردگارم! پردل و زمان و گوپچکه و چاوم له نوورو رووناکی بکه، هه روه ها سه رو ژپرو راست و چه پ و به رده م و پشتم، هه روه ها دل و دموون و هه ناوم له نوور که یلکه و نوهم و غه رقی ناو نوورم بفرمو). (تاج/ ١ ل/ ٥٠٣ ز/ ٨٤ ز/ ٢-م/ د/ ت - خویندنی هورئان و نزاو پارانه وه له شه ودا).

١٩٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا وَإِنْ أَرْسَلَتْهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. (الحديث ٦٣٢٠ طرفه في: ٧٣٩٣) (١٩٨٢).

ئه بو هورهیره -رهای خوای لی بی- هه رموو: پیغه مه ر دروودی خوای له سه ر بی- هه رموو: کاتی یه کی له ئیوه ده یه وی بجپته ناو نوینه که یه وه، بابه چمکی ناوه وهی جله که ی، یا به هه رشتیکی تر، نوینه که ی بته کینی، چونکه ئیوه نازانن که له پاش ئیوه نوینه که چی تری تی ده چی، له وانه یه ماری، یا دوو پشکی، یا که زنده یی، یا نازاریکی تری تی چوو بی، جا که

(٨٨٢) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و أخذ المضجع،

نوڤينه كهى هه‌ل ته‌كانه نه‌وجا بابلئ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنَّ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَخْفَظَهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ: نه‌ى په‌رودردگارم! به‌ پیرۆزی ناوی پیرۆزی تۆ، ته‌نیشتی خۆم له‌سه‌ر نه‌م نوڤينه دادمه‌نیم و ده‌خه‌وم، وه به‌پشتی تۆ به‌رزی ده‌كه‌مه‌وه وه هه‌ل ده‌سم له‌خه‌و، خودایه: نه‌گهر گيانم گل ده‌ده‌يته‌وه وه له‌م خه‌وه‌دا گيانم ده‌كيشی، نه‌وا به‌ره‌حمه‌تی خۆت ره‌حمی پێ بكه، وه نه‌گهر به‌ره‌لای ده‌كه‌يته‌وه وه له‌م خه‌وه خه‌به‌رم ده‌كه‌يته‌وه نه‌وا بپياريزه و به‌وه‌ی كه‌ ناگاداری به‌نده باشه‌كاني خۆتی پێ ده‌كه‌ی ناگاداری نه‌ویش بكه. (تاج/ ٨/ ل/ ٢٦/ ز/ ٨/ ز/ ٣ - ده‌ستووری نزای نووستن).

جه‌خت كردن له‌نزا‌دا

١٩٨٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ لِيَعْزِمَ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مَكْرَةَ لَهُ. (الحديث ٦٣٣٩ طرفه في: ٧٤٧٧) (١٩٨٣):

ئه‌بو هورميره -پرمزای خوای ئی بێ- له‌حه‌زده‌ته‌وه -دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ده‌فه‌رموئ: كه‌ستان مه‌لێن، له‌كاتی نزاو پارانه‌وه‌دا، خودایه! نه‌گهر خۆت ئارمزوو ده‌كه‌ی لێم خۆشبه: خودایه: نه‌گهر خۆت ئارمزووده‌كه‌ی ره‌حمم پێ بكه، داواكه‌تان يه‌ك لایی بكه‌نه‌وه‌و سوور بن له‌سه‌ری و به‌جه‌خت داوا له‌خودا بكه‌ن و نه‌گهر و مه‌گهر له‌دوو‌عا و پارانه‌وه‌دا مه‌كه‌ن، به‌لكوو به‌بێ به‌ند و مه‌رج و ته‌علیق به‌شتیكه‌وه، داوا‌ی شت له‌خودا بكه‌ن، وه‌ك نه‌وه‌ بلێن: خودایه: له‌گونا‌همان خۆشبه، زیندوو‌مان سه‌لامه‌ت‌كه، له‌مردوو‌مان خۆشبه،

(١٩٨٣) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: العزم بالدعاء، ولا يقل: إن شئت...

شیفای نه خوښمان بده، دل و مال و ولاتمان ناوهدان بفرموو، چونکه کهس زوری لهسهر خودانييه، تو بلاییت و نه لاییت، خودا نه گهر مهیلی لهسهر شتی نه بی نایکا. (تاج/ ۹/ ل ۸۶/ ز ۶۷/ ژ ۱۰ - دمستووړو یاسای نزاو پارانه وه).
 ۱۹۸۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي. (الحديث ۶۳۴۰) (۱۹۸۴):

نه بو هورمهړه -ړمزی خوی لی بی- له خوښه ویسته وه -دروودی خوی لهسهر بی- دمه فرموی: نزاو پارانه وه و دوعاتان گیر او قبول دبی، بهمه رجی پهله پهله نه کهن، و هک نه وه بلین: من هر دوو دهم و هر گیرانه بوو. واته: بهرده وام بوون لهسهر دوو دعو کول نه دان له پارانه وه نیشانه ی گیر ابوونیه تی. (تاج/ ۹/ ز ۶۷/ ل ۸۶/ ژ ۱۱) + (ریاض/ ۳/ ل ۱۰۷۰/ ز ۲۵۲/ ژ ۴).

نزاى كاتى خه مو خه فته

۱۹۸۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. (الحديث ۶۳۴۵ أطرافه في: ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱) (۱۹۸۵):

ئیبنو عباس -ړمزی خودا له خوی و باوکی- دمه فرموی: دمستوری پیغه مه -دروودی خوی لهسهر بی- و ابوو: له کاتى سه خله تی و دلته نگو مهینه تدا دهیفرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ: خودای

(۱۹۸۴) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء.. باب: بيان انه يستجاب لكم ما لم.. رقم/ ۲۷۲۵.

(۱۹۸۵) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: دعاء الكرب، رقم/ ۲۷۲۰.

به ههق بهس یه زدانی پاکه، که خودایه کی گه وره و خاومن حیل و
 جه و سه له یه، خودای به ههق هه زدانی پاکه، که خاومنی عهرشی مه زنه،
 که تهخت و باره گای حوکمرانی خو یه تی، خودای به ههق بهس یه زدانی پاکه،
 که خاومنی یه که به یه کی گشت ئاسمانه کان و زهمینه، که خاومنی عهرشو
 باره گای نازداری خودایه). (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۷۱ ز/ ۲۵۲ ز/ ۷ = چاپی دووم
 ل/ ۳۴۱ ز/ ۷۰۲ + = تاج/ ۹ ل/ ۲۱۴ ز/ ۷۲ ز/ ۱ - نراکانی مهینه تبار).

چونیتی په ناگرتن به خوا

۱۹۸۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنْ
 جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ. (الحديث ۶۳۴۷ طرفه
 فی: ۶۶۱۶) (۱۹۸۶):

ئهبو هورمه ر - رمزای خوای لی بی - هه رمووی: یاساو دهمستووری پیغه مهر -
 دروودی خوای له مهر بی - وابوو: ناوا زورترین کات په نای دهگرت به خودا:
 دهمفه رموو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ
 وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ: خودایه: په ناده گرم به تو له به لای بر سپرو، له توشبوونی
 نه گبه تی و، له یه خه گرتنی چاره رمشی و، له چاره نووسی خراب و،
 له پیخو شبوون و شاده کامیی دوزمنان. (تاج/ ۹ ل/ ۲۰۷ ز/ ۷۱ ز/ ۱-ش/ن) +
 (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۵۴).

۱۹۸۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُمَّ فَإِنَّمَا
 عَبْدٌ مُؤْمِنٌ سَبَّيْتُهُ فَأَجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۳۶۱) (۱۹۸۷):

(۱۹۸۱) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: التعوذ من سوء القضاء. رقم/ ۲۷۰۷.

(۱۹۸۷) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: من لعنه النبي صلى الله عليه وسلم أو

نہبو ہورمیرہ - رمزای خوی لی بی- فہرموی: بہگوئی خوم ژنہوتم
لہزاری پیرۆزی پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- دمیغہرموو: ئہی خودایہ!
ہہرموسولمانی، لہبہر ہہر ہوی، جمینیکم پیادا، یا نہفرمت و لہعنہتیکم
لیکرد، یاہہر نازاریکی ترم دا، ئہوہی بو بکہ بہکہفارمتی گوناہ و بہہوی
نزیکبوونہوہ لہخوت لہرۆزی قیامہتدا.

۱۹۸۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُ بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرُدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا يَغْنِي فِتْنَةَ الدُّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث ۶۳۷۰ أطرافه في: ۲۸۲۲، ۶۳۶۵، ۶۳۷۴، ۶۳۹۰) (۱۹۸۸):

سہعدی کوری نہبو ومقاص - رمزای خوی لی بی- فہرموی: پیغہمہر -
دروودی خوی لہسہر بی- فہرمانی پیماں دہکرد کہئہم رستہو وشانہ لہنزاو
پارانہوہماندا بلتین و پہنابگرین بہ خوالییان: اللہم إني أعوذ بك من البخل،
و أعوذ بك من الجبن، و أعوذ بك أن أَرُدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ، و أعوذ بك من فِتْنَةِ
الدُّنْيَا، و أعوذ بك من عَذَابِ الْقَبْرِ: خودایہ: پہنا دہگرم بہتو لہ رمزیلی و
چرووکی و، لہترسنوکی و لہوہی کہ بگہمہ تہمہنی کہسیفی، ہہروا پہنا
دہگرم بہ تو لہ نازاوہ گہورمکہی جیہان، واتہ: لہجہجال، و پہنادہگرم بہتو
لہ سزای گۆر.

۱۹۸۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمُعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ

الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ السَّلْجِ
وَالْبَرَدِ وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقَيَّتِ الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِذْ بَيْنِي وَبَيْنَ
خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ). (الحديث ٦٣٧٧ سبق طرفه في
رقم/٤٤٧ تجريد = ٨٣٢ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/٤٢٦) (١٩٨٩):

عائشہ - ہرمزای خوائ لی بی۔ ہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوائ لہسہر
بی۔ دستووری وابوو دہیفہرموو: خودایہ: پەنادەگرم بہتۆ لہتەمەئی و
تەوہزەلی و، لہتەمەنی کەسیفی و ئیفتادەیی و، لہگوناہباری واتاوانباری و
لەقەرزارای و قەرزکویری و، لہئازاوہ و قەررتەنەئی ناوگۆرو، لہسزای گۆرو،
لەگرفتار بوون بەئاگری دۆزەخ و، لہسزای ئاگری دۆزەخ و، لہشەری ئازاوہ و
ئاشووبی دەولەمەندیی مائی غەزەب، ہەرودھا پەنادەگرم بہ تۆ لہگرفتاری
ہەزاری، کەمرۆ تووشی ئازاوہ دہکا، پەنادەگرم بہتۆ لہقەررتەنەئی ججالہ
کویر، خودایہ: لہباتی من، بەرەحمەت و سۆز و میہرمبانی خۆت گوناهەکانم
بەئای بەفرو تەرزە بشۆرەوہ، وەک چۆن شتی بەئاو بەئای بەفرو تەرزە
بشۆردری، تەواو پاک دەبیئەوہ ئاوا، دڵم لہتاوان پاک بکەرەوہ، وەک بلووری
بی گەرد و بلووری پاک سپی، ہەرودھا لہگوناه دوورم بخەرەوہ وەک دووری
خۆرہەلات و خۆرئاوا لہیەگتری. (تاج/ ٩ ز/ ٧١ ل/ ٢٠٨ ز/ ٣ - ش/ د/ ت/ ن -
ئەو گوتە حەدییسی یانەئی کە بەکار دەھێنرێن بۆ پەناگرتن بەخودای گەورە).

نزای کۆکیر - جوامع الدعاء

١٩٩٠ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. (الحديث ٦٣٩٩ طرفه في ٦٣٩٨) (١٩٩٠):

١٩٩١ - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَلْتَّ أَغْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجِدِّي وَخَطَايَايَ وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي). (الحديث ٦٣٨٩ - سبق طرفه في: ١٦٤١ تجريد = ٤٥٢٢ فتح = بهرگی/٤ ل/٤٨ لهوی رابورد) (١٩٩١):

ئەبو موسای ئەشعەری - ئەزای خۆای ئی بێ - فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لە سەر بێ - گەلی جەر ئەم نزایە دەکرد، دەیفەرموو: اللّهم اغفر لی خطیئتی وجہلی، وِإِسْرَافِی فِی أَمْرِی، وَمَا أَلْتَّ أَغْلَمُ بِهِ مِنِّی، اللّهم اغفر لی هَزْلِی وَجِدِّی، وَخَطَايَايَ، وَعَمْدِی، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِی: ئەو پەرودەگارم: خۆشەبیەم، خۆشەبیە لە تاوانەم، لە نادانی و نەقامیم، لە زیادەڕەوی و پێلێهەڵپێنم لە هەموو کاریکە، لەوێ کەتۆ خۆت باشتی دەزانی لەمن، خۆدایە: تاوانەکانم هەموو بپۆشە، چ بەعەمد و ئەنقەست بن، چ بە نەزانی بن، چ بە گالتە و مەبەن، وە ئەم جوهره تاوانەشم هەموو هەن. (تاج/ ٩ ل/ ١٩٥ ز/ ٧٠ ز/ ٣ - نزای پڕواتا).

١٩٩٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عِزٌّ عَشْرَ رِقَابٍ وَكُتِبَ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ

(١٩٩٠) و أخرجه مسلم من طريق اسماعيل بن عليّة عن عبد العزيز (فتح الباري - ج/ ١٢)

ص/ ٤٨٧ شرح الحديث ٦٣٨٩ - المترجم -

(١٩٩١) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ التعوذ من شر ما عمل، رقم/ ٢٧١٩.

يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ. (الحديث ۶۴۰۳ طرفه في: ۳۲۹۳) (۱۹۹۲):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای لی بی- ھەرمووی: پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەد جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ھەرخودا خودایەو بەس، ھاوبەشی نییە، مۆلک و پاشایی و سوپاس ھەر بۆخۆیەتی، وەخودا تەوانای ھەموو شتیکی ھەیە، ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەدجار ئەم یادە پیرۆزە بلی، خیری ئازادکردنی دە بەندە (کۆیلە) ی ھەیە، وەسەد چاکە ی تریشی بۆ دەنوسری، وە سەد خرابەیشی لی دەکوژی تەو، وە ئەو پۆزەیش ھەتا ئیواری ئەو زیکرە دەبی بەپەرژین و پەنا بۆی و دەپاریژی لەشەیتان وە کەسیش ئەو پۆزە کردەوێ باشتی نەھیناوە بۆ دیوانی خودا، مەگەر کەسێ کەلەو یادو زیکرە ی زیاتر کردبی!.

۱۹۹۳- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَا فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ عَشْرًا كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ. (الحديث ۶۴۰۴) (۱۹۹۳):

ئەبو ئەیووبی ئەنصاری و ئیبنو مەسعوود -رمزای خودایان لی بی- ھەرموویان لەم فورموودەیدا، پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی (کەسێ دەجار لەم زیکرە بلی وە کەسێ وایە کە گەردنی کۆیلە یەکی لەکوۆتی دیلی و بەندەیی ئازادکردبی، کەئەو کۆیلە یە لەبەندەتدا لەنەوێ حەزەرتی ئیسماعیل باپەرەگەرەوێ پیغەمەر بی، دیارە کە ئازادکردنی کۆیلە ی وا

(۱۹۹۲) أخرجہ مسلم فی الذکر و الدعاء و التوبة: باب: فضل التهليل و التسبیح و الدعاء،

رقم: ۲۶۹۱.

(۱۹۹۲) أخرجہ مسلم فی الذکر و الدعاء و التوبة: باب: فضل التهليل و التسبیح و الدعاء،

رقم: ۲۶۹۳.

که له نه وهی ئیسماعیل پیغه مهر بێ - دروودی خوای له مهر بێ - خیری زیاتره، له نازاد کردنی کۆیلهی ئاسایی.

١٩٩٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. (الحديث ٦٤٠٥) (١٩٩٤):

ئه بو هورمهیره - پرمزای خوای ئی بێ - فهرمووی: خۆشه ویست - دروودی خوای له مهر بێ - دمفه رمووی: هه رکه سی، هه ر رۆژی، سه د جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) پاک و پیرۆزی و بێ گه ردی له هه موو نه نگ و که م و کوپییه ک و سوپاس و ستایش، هه ر بۆیه زدانی پاکه، هه رکه سی، هه ر رۆژی سه د جار ئه م یاده بلی، گونا ه و تاوانه کانی ئی هه ل دهره م، با به وینه ی که فی دهریاش گونا ه ی زۆربن. (ریاض ٣/ ل ١٠٤١/ ز ٢٤٨/ ژ ١ - باسی ویرد خویندنی به یانیان و ئیواران = چاپی دووه م ل ٣٠٨/ ژ ١/ ١٤٥١).

روونکردنه وه:

زاناکان دمفه رموون: مه به ست له و تاوان و گونا هانه ی که خودای گه و ره به هۆی گوتن و کردنی ئه م جوړه زیکرو و پیردانه وه، له به نده دمیانسپێته وه، ئه و جوړه گونا ه و تاوانه یه که په یومندیان به مافی خودا وه هه بێ، نه ک گونا ه ی که په یومندی به مافی به نده وه هه بێ. وه کی تریش به ئه زموون دمرکه و تووه که سانی که خوو بگرن به خواپه رستی و زیکرو یادکردنی خودا وه، به تایبه تی ئه م جوړه یاده پیرۆزانه، دوورترین که سن له گونا ه و ناهه رمانی خودا، هه روا و ا به به رچا وه به ته جره به و ئه زموون دمرکه و تووه که درۆزن و بیا و خراپ و دزو حیزو خوینپێژ و خراپه کاریش دوورترین که سن له یادو

زیکری خوا بہ تائبہ تی لہ کردنی ئەم جوړہ زیکرہ تائبہ تییانہ، کابرای
زۆرداری ملهوپ، ئەک ھەر ئەم زیکرانہ ناکا بە لکوو گالتهیشی پیی دی، مەگەر
کەسێ کە خودا ھیدایەتی بداو تەوبە ی راستیی بکا، ئەوانەش بە خوا زۆر
کەمن، چونکە بە راستی گوناه و تاوانی زۆر بەرمبەرہ وادل و دەر وونی مروّف
رەق و رەش دەکەن، ھەتا لووتیان نەتەقێ بەبەردی ئەلحەد و گوڤچەدا
سەرھۆش خوڤان نایەنەوہ!

زۆرمان دی، کە لەگەڵ ئیمەدا ھەق بوون، نوێژکارو باشکار بوون، بەلام
بەبەرہ تیکە لاوی دنیا بوون، گوناه و تاوان دلێ رەش و رەق کردن، وەک گەر دہ
لوولێ قنگلاشکە پیی لوول بدا، ئاوا لافاوی گوناه و تاوان راپیچی کردن، ھەتا
فریای شایەتمانی سەر مەرگ نەکەوتن، بە دەم سەرخۆشی و بەدمەستی یەوہ
گیانیان دەرچوو!

گەورەیی یادی خوا

۱۹۹۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ. (الحديث
: ۶۴۰۷) (۱۹۹۵)

ئەبو موسا -رەزای خوای ئی بێ- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای
لەسەر بێ- دەفەر موێ: وێنە ی کەسێ کە زیکر و یادی خودا بکا، وەک مروّفی
زیندوو وایە، وێنە ی کەسێ کە زیکر و یادی خودا نەکا، وەک مروّفی مردوو
وایە. (تاج/ ۹/ ل ۱۴۱/ ز ۵۸/ ژ ۳- باسی گەورەیی یادو زیکری خودا).

۱۹۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطُّرُقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا

يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا هَلُمُّوا إِلَى حَاجَتِكُمْ قَالَ فَيَحْفُلُهُمْ بِأَجْحِيهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الَّذِي
قَالَ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ مَا يَقُولُ عِبَادِي؟ قَالُوا يَقُولُونَ يُسَبِّحُونَكَ
وَيُكَبِّرُونَكَ وَيَحْمَدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ قَالَ فَيَقُولُ هَلْ رَأَوْنِي؟ قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ مَا
رَأَوْكَ قَالَ فَيَقُولُ وَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْكَ كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً
وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجُّيدًا وَتَحْمِيدًا وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا قَالَ يَقُولُ فَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالَ
يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ
يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا
وَأَشَدَّ لَهَا طَلَبًا وَأَعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً قَالَ فَمِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ يَقُولُونَ مِنَ النَّارِ قَالَ يَقُولُ
وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ قَالَ
يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً قَالَ فَيَقُولُ فَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي
قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ قَالَ يَقُولُ مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِيهِمْ فُلَانٌ لَيْسَ مِنْهُمْ إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ
قَالَ هُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْتَقِي بِهِمْ جَلِيسُهُمْ. (الحديث ٦٤٠٨) (١٩٩٦):

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی
خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: خودای گەورە چەشنە فەریشتەییەکی تایبەتی
ھەیە، ئیشیان ئەوھەیە بەرئ و بانا دەسوورپنەوھو بەشوین ئەھلی زیکردا
دەگەرپن، جا ھەركاتئ دییان كەوا كۆمەئئ یادی خودا دەكەن و كۆری
زیكریانئ دابەستوو، ھاو لەیەكتری دەكەن و بەیەكتر دەلین؛ وەرن بەلای
كارى خۆتانەو، ئەمە ئەوھەیە كە ئیوھ بۆی دەگەرپن. ھەرمووی: ئیتەر كە ئەكە
دەكەن لەدەوریان و ھەتا ئاسمانی خواریو بەبال دەخولپنەو، بەدەوریاندا، جا
بەروردگاریان لییان دەپرسئ (ھەرچەن خوئی باشتەر حالەكە دەزانئ)،
دەفەرموئ: ئەم بەندانەئ من دەلین جئ؟ ھەرمووی -دروودی خوای لەسەر
بئ- فەریشتەكان دەفەرموون: (سبحان الله) دەكەن و تۆبەپاك و پیروژ و
بئخەوش دەزانن و (الله اكبر) دەكەن و خودای خویان بەگەورە دەگرن و (الحمد

للہ) دھکەن و سوپاسی تۆدەگەن و بەهەموو جۆری بەشان و شکۆی تۆدا هەڵ دەدەن، جا دمفەرموی: ئایا ئەمانەمنیان بینیوە؟ دمفەرموون: نەبەخوا نەتیان دیوە، جا دمفەرموی: ئەی ئەگەر بێ بینن چۆنە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: ئەگەر بتبینن باشتەر بەندەییەت دەگەن و باشتەر سوپاس و ستایش و باسی گەورەییەت دەگەن و، پتر تەسبیحات دەگەن و، زیاتر باسی بێ خەوشیت دەگەن، جا خودا دمفەرموی: ئەی باشە داوای چیم لێدەگەن؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: داوای بەهەشتە لێدەگەن. فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموی: ئایا دیویانە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: نەبەخودا ئەی خودایە! نەیان دیوە. فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموی: ئەی ئەگەر ببینن چۆنە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: ئەگەر ببینن باشتەر سوور دەبن، لەسەری و باشتەر هەڵپەیی بۆدەگەن و زیاتر حەزی لێدەگەن، دمفەرموی: ئەی لەچی دەترسن و خۆیانی لێ دەپاریزن؟ فەرمووی: دمفەرموون: لەناگەر دەترسن و پەنا دەگرن بەخودا لێی. فەرمووی: دمفەرموی: ئایا ناگریان دیوە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: نەبەخودا نەیان دیوە، دمفەرموی: ئەی ئەگەر ببینن چۆنە؟ فەرمووی: دمفەرموون: ئەگەر ببینن زیاتر لەدەستی هەڵدین و باشتەر کۆی لێدەگەنەو. فەرمووی: ئەو جا دمفەرموی: دەرئێوە بەشایەت بن ئەوا من لێیان خۆش بووم، جا فریشتەیی لەفریشتەکان دەئێ: کابرایەکیان لەناو دایە لەوان نییە، بیاویکی خراپە، بۆ زیکری خودا نەهاتبوو؟ دمفەرموی: کۆمەڵی کۆری وا، هاونیشینیان لەبەر خاتری ئەوان لەبەدبەختی رزگاری دەبێ و بەهۆی ئەوانەو ئەویش خۆش بەخت دەبێ! (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۳۳ ز/ ۲۴۷ ز/ ۱/ = چاپی دووهم ل/ ۳۰۰ ز/ ۱/ ۱۴۴۷ - ش- باسی بەهرەو خیری کۆری زیکر.. + تاج/ ۹ ل- ۱۳۸ ز/ ۵۸ ز/ ۲/ ش- ت- باسی گەورەیی یادو زیکری خودا).

پایانی - الخاتمة

مامؤستای عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمفه رموی: نامه ی نزاو دووعا، سهدو چل و پینچ فهرمووده ی به رزمه و گراوی واتیادا، چل و په کیان بی پشته ن، واته: معلقن، و نه وانی تریان په یوه ستن - موصولن، دووباره گانیان سهدو بیست و یه ک فهرمووده ن، پوخته که یان (۱۴۵ - ۱۲۱ = ۲۴) دهکاته بیست و چوار فهرمووده. موسلیمیش نه م پوخته یه ی ته خریج کردوه وهک بوخاری، بیجگه له مانه یان که ههشت فهرمووده ن:

۱. فهرمووده ی شداد (سید الاستغفار = ژماره/۱۹۷۶ ته جرید = ۶۳۰۶ فتح الباری).

۲. فهرمووده ی نه بوهورمیره: (فی عدد الاستغفار کل یوم = ژماره = ۱۹۷۷ ته جرید = ۶۳۰۷ فتح الباری).

۳. فهرمووده ی حوزهیفه: فی القول عند النوم = ژماره/۱۹۷۹ ته جرید = ۶۳۱۴.

۴. فهرمووده ی نه بو زهر: اللهم باسمک أموت و أحیا. = ۶۳۲۵ فتح الباری.

۵. فهرمووده ی: صلوا کما صلینا وجاهدوا کما جاهدنا... = ژماره/۶۳۲۹ فتح الباری/ریوایه ته که ی نه بود مرداء و بهس.

۶. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: فی اجتناب السجع = رقم/۶۳۳۷ فتح الباری.

۷. فهرمووده ی جابیر له باره ی استخارموه = رقم/۶۳۸۲ فتح الباری.

۸. فهرمووده ی نه بو نه ییوبی نه نصاری: من قال عشا کان کمن اعتق... رقم/۱۹۹۳ تجرید/۶۴۰۴ فتح الباری.

ههروه ها عهسقه لانی دهفه رموی: نو بیستراو - اثری صه حابه و تابعینیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٨٤- نامه‌ی دلنه رمکاره کان

کتاب الرقاق

١٩٩٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعْمَتَانِ مَعْبُودٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ. (الحديث ٦٤١٢) (١٩٩٧):

ئيبنو عبباس -رمزای خوای لی بی- له خووشه ویسته وه -دروودی خوای لهسر بی- دمه رموی: دوو بههرمی گه وره و گرانبه ها ههن، زورکس لهو دوو بههریه دا بهه له دا چوون و ههرزان فروشیان کردوون، وهك كهسی له سه و دایه کا تی بشکی ناوا، په که میان له شساخی و تهن دروستییه، دووهمیان دمست به تالییه، کهسی له شی ساخ بی و دهستی به تال بی و، تی نه کوشی بو رمزای خودا، بو سوودی ههر دوو جیهان، نه وه نه و دوو نیعمه ته ی تالان فروش کردووه! (تاج ٩/ل ٢٨٦/ز ٩٤/ژ ٢ + ریاچ ١/ل ١٠٦/ز ١١/ژ ٩٧).

١٩٩٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي فَقَالَ كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أُمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ وَخُذْ مِنْ صَبْحِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ. (الحديث ٦٤١٦) (١٩٩٨):

ئيبنو عومهر -رمزای خوادایان لی بی- فه رموی: پیغه مهه -دروودی خوای لهسر بی- سه شانی گرتهم و فه رموی: لهه جیهانه دا خوت بهئاواره دابنی،

(١٩٩٧) قال الإمام النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري). -الترجم-

(١٩٩٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (كن في الدنيا كأنك غريب.. فتج

یاخوت بهر پربوار و رفته‌نی بزانه! به لک‌وو له‌وه پتریش، وای دانی که مردووی ناو گورستانی، که‌واته: له‌م کاروانسه‌رایه‌دا پستی لی مه‌که‌رم‌وه‌و به‌مالی خوتی مه‌زانه! ئیبنو عومەر -ر‌مزای خوادایان لی بی- خوشی دم‌یفه‌رم‌وو: ئی‌واری به‌ته‌مای به‌یانی مه‌به، به‌یانی به‌ته‌مای ئی‌واری مه‌به، کاتی له‌شت ساخه هه‌ول بده بۆکاتی نه‌ساعت، زیانت به‌هه‌ل بزانه‌و، هه‌ول و کوشی تیابده بۆ پاش مردنت. (تاج/ ۹ ل/ ۲۸۶ ز/ ۹۴ ژ/ ۱ + ریاض/ ۲ ل/ ۵۲ ز/ ۵۵ ذ/ ۴۷۱/۵).

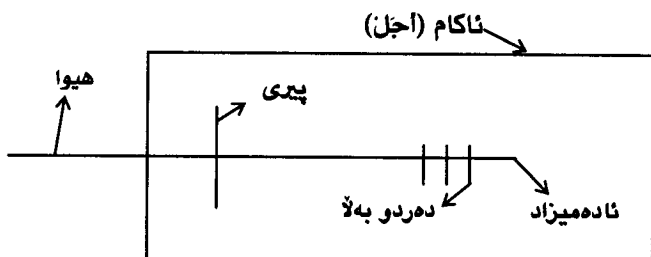
۱۹۹۹ - ۵۹۳۸ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا مُرَبَّعًا وَخَطَّ خَطًّا فِي الْوَسَطِ خَارِجًا مِنْهُ وَخَطَّ خَطًّا صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسَطِ مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسَطِ وَقَالَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ أَوْ قَدْ أَحَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمَلُهُ وَهَذِهِ الْخُطُطُ الصِّغَارُ الْأَعْرَاضُ فَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا. (الحديث ۶۴۱۷) (۱۹۹۹):

عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود -ر‌مزای خوای لی بی- فه‌رمووی: پ‌یغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- خه‌تیکی چوار گۆشه‌ی کیشا، له‌ ناوئه‌وخه‌ته‌ چوار گۆشه‌یه‌وه، خه‌تیکی تری در‌یژی ر‌کیشا هه‌تا دمه‌روه، ئه‌نجا له‌دیوی ناوه‌وه، چه‌ند خه‌تیکی تری وردی له‌سه‌ر خه‌ته‌که‌ی ناوه‌وه کیشا، ئه‌وجا فه‌رمووی -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ئه‌مه‌ و‌ینه‌ی مرؤفو هیوایه‌تی، ئه‌م خه‌ته‌یان که‌وا له‌ناو خه‌ته‌ چوار گۆشه‌که‌دا و خه‌ته‌ ورده‌کانی واله‌سه‌ر، ئه‌مه‌یان و‌ینه‌ی ئاده‌میزاده‌و، ئه‌م خه‌ته‌ چوار گۆشه‌شیان و‌ینه‌ی ئاکامه‌که‌یه‌تی، ئه‌وه‌تانی به‌ری لی پ‌یوه‌ته‌وه‌و له‌هه‌ر چوارلاوه‌ ئابلو‌قه‌ی داوه‌، یا فه‌رمووی: که‌مارۆی داوه‌ ده‌وری گرتووه‌، ئه‌م خه‌ته‌شیان که‌ در‌چووه‌ته‌ دمه‌روه هیواکه‌یه‌تی، ئه‌م خه‌ت و ک‌ی‌ر‌ک‌ی‌ره‌ وردیلانه‌یش دمه‌ردو به‌لاو مه‌ینه‌تن، گریمان ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندی له‌م دمه‌ردو ئازارانه‌یش قوتاری بوو له‌هه‌ندی تریان

(۱۹۹۹) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث ابن مسعود فی الخط المربع طبعہ جدیدہ: فتح

قوتاری نابی، سهرنجام پېش نهووی که بگات به ناواتی خوئی، یه کئی لهم دهر دو به لایانه وهك مار دهیگه زئی. (تاج/ ۹ ل/ ۲۰۴ ز/ ۹۷-باسی: زینهار: خوٚتان بپاریزن چاو برسیتتی و هیوای دوو رو دریژی + ریاض/ ۲ ل/ ۱۳۴ ز/ ۶۵ ژماره/ ۴/ ۵۷۷ - باسی بیرگردنه وه له مردن و هیواگورتی).

ئهم شكله ئهو وینهیه:

به م بۆنهیه وه بهنده گووتومه:

به قه د نوو حیث بژی رۆژن ته سه ن هه ردینه کوٚتایی

ده بن شینی له بۆ بکرن نه وهی که بۆی کرا شایی

هه تا ده کرن بکه ن چاکه و مه که ن کارن خراپ ده رچن

تکام لیتان به هیچ جوړن به ژینی و امه بن بایی

۲۰۰ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطْرًا فَقَالَ هَذَا الْأَمَلُ وَهَذَا أَجَلُهُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَهُ الْخَطُّ الْأَقْرَبُ. (الحديث ۶۴۱۸) (۲۰۰):

ئهنه سی کوپی مالیک - رەزای خوای لی بی - فەرمووی: خوڤه ویست - دروودی خوای له سەر بی - چەند خەتێکی کێشا، فەرمووی: ئەم یەکه یان ئادەمیزادەو، ئەمەشیان هیواو ئاواتەکه یەتکو، ئەمەشیان ئاکامەکه یەتی،

له وکاته دا که ئاوا خه ریکه و هه رساته ی له سه ر باریکه و، به دوا ی هیوا ی دووردو در یژدا ویله، له پرخه ته نزیکه که یان ده گاته سه ری و مردن پری پیاده کاو یه خه ی پی ده گری و ده مری. (ریاض/ ۲ ل ۱۳۴ ز ۶۵ ز ۵۷۶/۳).

۲۰۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَعَذَّرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي أَخْرَأَ أَجَلَهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِّينَ سَنَةً. (الحديث ۶۴۱۹) (۲۰۰۱):

ئه بو هورهمیره -په زای خوا ی لی بی- له خۆشه و یسته وه -دروودی خوا ی له سه ر بی- ده فه رموی: ئه وکه سه ی که خودا ئاکامی دوا بخا، هه تا ته مه نی ده گاته شه ست سا ل، ئیتر ئه وه خودا بیانووی بر یوه و به هانه ی ئه وه ی نه ماوه، که بلێ: ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه هه بی، فه رمانه کانی خودا به حی ده هی نه م و ته وه به ده که م. (تاج/ ۹ ل ۳۰۶).

۲۰۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزَالُ قَلْبُ الْكَبِيرِ شَابًا فِي اثْنَتَيْنِ فِي حُبِّ الدُّنْيَا وَطُولِ الْأَمَلِ. (الحديث ۶۴۲۰) (۲۰۰۲):

دیسان فه رمووی: خۆشه و یست -دروودی خوا ی له سه ر بی- فه رمووی: ئاده میزاد هه تا پیرتر ببی ئه م دوو په وشته ی تیادا که نه جتر ده بیته وه: خۆشه و یستی جیهان و هیوا ی دوورد ریژ. (تاج/ ۹ ل ۹۷ ز ۳۰۳ ل ۲).

۲۰۰۳- عَنْ عَتَبَانَ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُرَافِيَ عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَنْتَفِي بِهِ وَجْهَ

(۲۰۰۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (اعذر الله إكلى أمري) (فتح/ ۱۳)

الترجم-

ص/ ۳۱۰ - خاتمة كتاب الرقاق).

(۲۰۰۲) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: كراهة الحرص على الدنيا رقم: ۱۰۴۶.

اللَّهُ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ. (الحديث ٦٤٢٣ طرفه في رقم: ٣٩ تجريد= ٤٢
فته= بهرگی/ ١ ل/ ٥٩) (٢٠٠٣):

عبتانی کوپی مالیکی نه نصاری - رهای خوی لی بی- فه رموی:
خوشه ویست - درودی خوی له سر بی- فه رموی: هه ربه نده پی له رژی
قیامه تدا، که دی بو دیوانی خودا، له گهل خوی وشه پی رژی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
بهینی، وه له گوتنی نهو وشه یه، مه بهستی رهای خودای گه وره بووبی،
مسوگهر که خودا ناگری دۆزه خی لی حه رام دهکا).

٢٠٠٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعِبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا
ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٢٤) (٢٠٠٤):

نه بو هوریره - رهای خودای لی بی- له خوشه ویسته وه، ده فه رموی - درودی
خوی له سر بی- (خودای گه وره ده فه رموی: کاتی له به ندهی موسو لمانی خۆم،
خوشه ویسته که پی لی دمه سه نه وه و گیانی ده کی شم، وهک منال و براو
خوشه ویستی تری مروف، که نه م جوړه که سانه به سروشت له جیهانا له لای
مروف زور خوشه ویستن، نه ویش نارام و سه بر له سر نه م کوستکه وتنه بگری و
ناسوپاسی و ناشوگری له سر نه کاو، بیکا به تویشووی قیامه تی، نه وه
له پاداشتی نه وه دا به هه شتی ده ده می). (ریاض/ ١ ز: ٣ ل- ٥٤ ژماره ی
فه رمو وده: ٣٢/٨).

٢٠٠٥- عَنْ مِرْدَاسٍ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْهَبُ الصَّالِحُونَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ وَيَبْقَى خُفَالَةٌ كَخُفَالَةِ الشَّعِيرِ أَوْ التَّمْرِ لَا يُبَالِيهِمُ اللَّهُ بَالَةً. (الحديث ٦٤٣٤ طرفه في: ٤١٥٦) (٢٠٠٥):

ميرداس نه سلهمی - رمزای خوای لی بی- له خووشه ویسته وه - دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: (پیاوچاگان یهک له شوینی یهک بهرودوا له دنیا دمرده چن، تاده مینیتته وه خویری و سهر سهر ییه کان، که وهک سهر کوزمری خهرمانی جو وان، یافه رموی: که وهک بنبیزنگو و بنبؤل و بووچه لی خورما وان، یهک تو سقال چیه خودای گه وره دمربه ستیان نایهت و گوئیان پی نادات). (تاج/ ٩ ل- ٣١١ ز: ٩٨ ژماره: ٦- باسی بههری هه ژاری و هه ژاران) + (ریاض/ ٤ ز: ٣٧٠ ژ: ١٨٢٨/٢١).

روونکردنه وه:

١- میرداسی کوری مالیکی نهل- نه سلهمی، له کۆمه لهی پهیمانی بهیعه تول شه جهریه، له نه نجاما له کوفه نیشه جی بوو، و به خه لکی نهوئ دادهنرا، یهک فهرمودهی ههیه که نه فهرموده دهی ئیرهیه، قه یسی کوری نهبو حازم له وه وه گپراویه ته وه).

٢- به پیی فهرمایشتی شهرحه کان، نه فهرموده ده به لگهیه له سهر نه وه، که یه کئ له مهرجه کانی هاتنی قیامهت و نیشانه کانی نه وهیه: پیاو چاک نامینن، ده میننه وه خراپ و گهن دو بیسه کان، بهره بهره وهک که رو گاو ناژه لیان لی دی، به بهرچاوی یه که وه له یه کتر هه لدین!

(٢٠٠٥) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث مرداس: یذهب الصالحون الأول ... راجع

٢٠٠٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. (الحديث ٦٤٣٨) (٢٠٠٦):

ئيبنو عبباس- رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی به گوئی خوّم له زاری پیروزی خو شه ویستم ژنهوت دیفه رموو: ئەم ئادەمیزادە ئەوەندە چا و چنۆک و بەتەمەعە، بەهیچ شتێ تیرناخوا و چاوی تیرنابی، گریمان پربەشیوی زێری هەبێ، حەز دەکا بیکا بە دووشیو، پڕ بە دووشیو سامان و زێری هەبێ حەز دەکا کە بیکا بەسێ شیو، و دەهروهەها هەتا پتری هەبێ هەول و هەلپە بۆ پتر دەکا!! ئیتەر مەگەر گل چاوی ئادەمیزاد پربکا. ئادەمیزاد مەگەر بەگلی گۆر تیربخوا، مەگەر بەمردن تەمەعی نەمیئێ، هەرکە سێکیش لەهەر گوناھێ تەوبە بکا -وێک ئەوە تەوبە لەچا و چنۆکە بکا- خودا تەوبە ی گێرا دەکاو، پەشیمانی لەهەموو کەسێ قەبوولە. (ریاض ١/ ٤٤/ ٣/ ز/ ٢٣/ ١١/ + تاج ٩/ ٢٩١/ ز/ ٩٤/ ز/ ١٤).

٢٠٠٧- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْكُم مَالٌ وَارِثُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ قَالَ فَإِنَّ مَالَهُ مَا قَدَّمَ وَمَالٌ وَارِثُهُ مَا أَخَّرَ. (الحديث ٦٤٤٢) (٢٠٠٧):

عەبدوللای گۆری مەسعوود -پەزای خوای ئی بی- فهرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- فهرمووی: کامتان مائی میراتبەرەکی لەمائی خوئی خوشتەر دەوئ؟ عەرزبان کرد: قوربان! هەموومان مائی خوتمانمان خوشتەر دەوئ لەمائی میراتبەرەکانمان، فهرمووی -دروودی خوای لەسەر بی- : دەبزانی مائی ئادەمیزاد ئەو مالهێەتی کە لەپێشخوێهوە رەتی دەکاو، رەوانە ی دەکا بۆ ئەو

(٢٠٠٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثا ... رقم/١٠٤٩.

(٢٠٠٧) قال النووي في رياض الصالحين، في نهاية هذا الحديث: (رواه البخاري). ويعني ذلك

جیہانی، مالی میراتبہرہکانیشی نہوہیہ کہ بہچنگہکریٰ ہرکوی دہکاتہوہ،
 ہہتا لہپر خوی دہمرئو مالہکھی لہپاشی بہجی دہمینی و دہبی بہہی
 کہلہپوورگرہکانی! (تاج/ ۹/ ل ۲۹۴/ ز ۹۴/ ژ ۲۰) + (ریاض/ ۲/ ز ۶/ ل ۱۰۸/ ژ ۵۴۵/ ۲ - باسی سہخاومت و بہخشینہوہ...).

۲۰۰۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِنْ كُنْتُ لَأَعْتَمِدَ بِكَفِّي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْجُوعِ وَإِنْ كُنْتُ لَأَشُدُّ الْحَجَرَ عَلَى بَطْنِي
 مِنَ الْجُوعِ وَلَقَدْ قَعَدْتُ يَوْمًا عَلَى طَرِيقِهِمُ الَّذِي يَخْرُجُونَ مِنْهُ فَمَرَّ أَبُو بَكْرٍ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي عُمَرُ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ فَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي أَبُو الْقَاسِمِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَبَسَّمَ حِينَ رَأَانِي وَعَرَفَ مَا فِي نَفْسِي وَمَا فِي وَجْهِ ثُمَّ قَالَ
 يَا أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ وَمَضَى فَتَبِعْتُهُ فَدَخَلَ فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنَ لِي
 فَدَخَلَ فَوَجَدَ لَبَنًا فِي قَدَحٍ فَقَالَ مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ قَالُوا أَهْدَاهُ لَكَ فُلَانٌ أَوْ فُلَانَةٌ قَالَ
 أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ فَادْعُهُمْ لِي قَالَ وَأَهْلُ
 الصُّفَّةِ أَصْيَافُ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ إِلَى أَهْلِ وَلَا مَالٍ وَلَا عَلَى أَحَدٍ إِذَا أَتَتْهُ صَدَقَةٌ بَعَثَ
 بِهَا إِلَيْهِمْ وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهَا شَيْئًا وَإِذَا أَتَتْهُ هَدِيَّةٌ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَأَصَابَ مِنْهَا وَأَشْرَكَهُمْ
 فِيهَا فَسَأَلَنِي ذَلِكَ فَقُلْتُ وَمَا هَذَا اللَّبَنُ فِي أَهْلِ الصُّفَّةِ كُنْتُ أَحَقُّ أَنَا أَنْ أُصِيبَ مِنْ
 هَذَا اللَّبَنِ شَرْبَةً أَتَقَوَّى بِهَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرَنِي فَكُنْتُ أَنَا أُعْطِيهِمْ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَنِي
 مِنْ هَذَا اللَّبَنِ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُدُّ
 فَأَتَيْتُهُمْ فَدَعَوْتُهُمْ فَأَقْبَلُوا فَاسْتَأْذَنُوا فَأَذِنَ لَهُمْ وَأَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ مِنَ النَّبِيِّ قَالَ يَا أَبَا
 هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ خُذْ فَأَعْطِهِمْ قَالَ فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ أُعْطِيهِ
 الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَأَعْطِيهِ الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى
 ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلُّهُمْ فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَوَضَعَهُ عَلَى يَدِهِ فَنَظَرَ إِلَيَّ
 فَتَبَسَّمَ فَقَالَ أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَقِيتُ أَنَا وَأَنْتَ قُلْتُ صَدَقْتَ يَا

رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَفْعُدْ فَاشْرَبْ فَقَعَنْتُ فَشَرِبْتُ فَقَالَ اشْرَبْ فَشَرِبْتُ فَمَا زَالَ يَقُولُ اشْرَبْ حَتَّى قُلْتُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجِدُ لَهُ مَسْلَكًا قَالَ فَأَرِنِي فَأَعْطَيْتُهُ الْقَدَحَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَاسْمَى وَشَرِبَ الْفَضْلَةَ. (الحديث ٦٤٥٢ سبق طرفه في رقم: ١٨٠٠ تجريد = ٥٣٧٥ فتح الباري = بهرگی/ ٥/ ٦٧/ (٢٠٠٨):

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: بەخودایەکی کەسەسی لەرەنگ نییە، گەلێ جار وام بەسەرھاتوووە لەبەرسانا، لاکەکی سەرم ھاتوووە و خۆم کوتاووە بەزەویدا و لەپێ کەوتووم، یا لەتاو برسییتی بەردم شەتەک داوە بەسەر سکەمەو، وە روژی لەسەر سەرە رپی موسولماناندا دانیشتم، لەسەر ئەورپگەییەکی کە لێیەو دەچوون بو مزگەوت، سابه شکوو بەبیانووی شتیکیەو، یەکیکیان لەگەل خۆی بمباتەووە تیژان و ئاوم بکا، جا ئەبو بەکر ھات ئایەتیکی قورئانم لێپرسییەو، مەبەستم ئەو بوو کە ئەو پرسیارە بکەم بەبیانووە ھەتا لەگەل خۆیدا بمباتەووە تیژم بکا، بەلام رویشتم و تیژی نەکردم، ئەنجا عومەر پەت بوو لەلامەو، ئایەتیکی لەویش پرسییەو ئەویش ھەروەھا، ئەنجا پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- لەلامەو پەتبوو، کەمنی بینی زەردەخەنەیی گرتی و تی گەشت کەچی لەدەلماوە و پەنگم بۆچی وایە: ھەرمووی: ئەو ئەبو ھیر! گوتم: بھەرموو ئەو پێغەمەر خودا! سەرم لەپیتایە، ھەرمووی: شوینم کەو. نیت ئەو پێش کەوت و منیش شوینی کەوتم، تا گەشتە مائەو و چوو زوورەو و روخسەتی بو منیش خواست و منیش چومە مائەو خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بئ- پوانی واھەندئ شیر لەجامیکا دانراوە، ھەرمووی: ئەم شیرەتان لەکوئ بوو؟ گوتمان: ھی مائی فیسارەپیاو، یا فیسارە ژنە بەدیاری بۆتۆ ھاتوو. ھەرمووی: ئەبو ھیر! گوتم: بھەرموو ئەو پێغەمەری خودا: سەرم لەپیتایە، ھەرمووی: بگەرە دانیشتووەکانی صوففە بانگیانکە بۆم. ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: دانیشتووەکانی

صوفه ئهوانه بوون كه ميوانى ئىسلام بوون، كه سوكارو مال و منال و خانه
خوئ و ئه مانه يان نه بوو، پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بى- نه گهر خير
(صهدهقه) بى بؤ بهاتبايه دمينارد بؤ نهوان و خوئ دهستى بؤى نه دمبرد، به لام
نه گهر ديارى بؤ بهاتبايه دمينارد به شوپنياناو خوئى لئى دهخواردو بهشى
ئهوانيشى لئى ددها، منيش ئه مجاره كه ناردى به شوپنياندا ئه مه مه له شان
گران بوو، چونكى له دلى خوئدا گوتم: ئه م توزه شيره چييه بؤئهم حمكه
دانىشتوانى صوفه يه، ئه م كه م و نهوان زور به چى دمردىكيان دهخوات. ئه مه
به من رها تر بوو كه زه ميكي لئى بخؤمه ومو، هه ناويكم تئى بئته وه پيى، خو كه
ئهوانيش هاتن، خو شه ويست - دروودى خواى له سهر بى- فه رمانم پئ دهكاو،
دهبئ من شيره كه به سهر ياندا بگيرم، جا كه وابئى دهبئ چى له م شيره به من
بپري، به لام فه رمانى خوداو فه رمانى پيغه مهرى خودا چارى نيه و دهشئ
جئ به جئ بكرئ، بؤيه چووم بانگم كردن، ئهوانيش هاتن و له دم رگاوه
روخسه تى چوونه ژوورموميان خواست و ريگه خوازى يان كردو، خو شه ويست
- دروودى خواى له سهر بى- ريگه دانىشتنى دان و، له ماله وه دانىشتن و كؤريان
به ست له هؤده كه دا، فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به رموو ئه ي
پيغه مهرى خودا! فه رمووى: جامه شيره كه هه لگرمو بگه رئ به سهر يانه وه
شير يان پئ بده بابخؤنه وه، منيش جامه كه م هه لگرت و گه رانم به سهر يانه وه،
دهمدا به ره ره ر پياوئ لئى دهخواردوه تاتير شيرى دهخواردوه، نه و جا
جامه كه ي ده دامه وه، هه تا پياوگه له كه، يه كه له دوا يه كه تير شير يان خواردوه،
هه تا گه يشتمه وه سهر پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بى- جا جامه كه ي لئى
وهر گرتم و له سهر به رى دهستى خوئ داياناو سه يريكي منى كردو زهر ده يه كه
گرتى، له وه ي كه هات به خه يالى مندا، كه گوايه شيره كه به شمان ناكات،
فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به لئى قوربان! فه رمووى: ماينه وه خوئوم
خؤت، گوتم: به لئى راست ده فه رموويت ئه ي پيغه مهرى خودا! فه رمووى: ده ي

دانیشه بخورهوه. منیش دانیشتم و له شیره کهم خواردهوه، فهرمووی: دیسان بخورهوه، دیسان خواردمهوه، ئیتر هر دمیفهرموو: (پتریش بخورهوه) تاخوم گوتم: ئیتر ناخومهوه، بهوکهسهی کهتوی کردووه بهم پیغه مه ره راست و دروسته و نهم نایینه راسته ی له گهلدا رهوانه کردووی، کهیهزدانی پاکه، ئیتر جیگهی نا کریته وه بوم!.

فهرمووی - دروودی خوی له سه ر بی- ده بیده به منیش، منیش جامه کهم داپیی، جا سوپاسی خودای کرد له سه ر نه وه که نه و جامه شیر پیت و فه رپکی وای تی کهوت که بهشی دهوری هفتا کهسی کرد، نه و جا ناوی خودای هی نا و ماوه که ی که له جامه که دا مابوو خوارده وه. (تاج/ ۱۰ ز/ ۱/ ل ۳/ ژ ۱- باسی کومه له ی صوفه = نه هلی صوفه).

۲۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ آلَ مُحَمَّدٍ قُوتًا. (الحديث ۶۴۶۰) (۲۰۰۹):

نه بو هوریره- رهزای خودای لی بی- فهرمووی: پیغه مبه ر- دروودی له سه ر- دیفهرموو: خودایه! رزق و روژی خیزان و که سوکاری موحه مه د نه وهنده بده که سه رو به رپی بژین و بهس. (ریاض/ ۲ ل- ۷۳ ز: ۵۶: ژماره ی فهرمووده: ۵۰۱/۱۱- ش)

۲۰۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُنَجِّيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالُوا وَلَا أَنتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ سَدَّدُوا وَقَارِبُوا وَاغْدُوا وَرَوْحُوا وَشَيْءٌ مِنَ الدُّلْجَةِ وَالْقَصْدِ

الْقَصْدَ تَبَلَّغُوا. (الحديث ٦٤٦٣ طرفه في رقم/٣٧ تجريد = رقم/٣٩ فتح الباري = بهرگی/١ ل/٥٦). (قَالَ الْعَيْنِي: الْحَدِيثُ مِنْ أَفْرَادِهِ - الْمُرْجَم -) (٢٠١٠):

ئەبو ھورەیرە - پەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست - دروودی خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: کەستان کردەوێ خۆی رزگاری ناکات). یاران عەرزبان کرد: ھەتا تۆیش؟ ئەو پێغەمەری خودا! ھەرمووی: ھەتا منیش بەکرەوێ خۆم ناچمە بەھەشت، مەگەر خودا بەبەرگی رەحمەتی خۆی دامپۆشێ و نوقمی رەحمەتی خۆیم بکا، ھەول و تەللایەکی پێک و پێکی مامناوەندی بدەن و لەکاری خێرا درێغی مەکەن و ئەوەندە بۆتان دەلوێ بەپاسائی کۆتایی لەکردنی کاری چاک مەکەن، ئیوەش وەک پێبوارێ چالاک لەم سێکاتەدا تیکۆشن و خواپەرستی بەندەگی خۆتان بکەن و بیکەن بەدەسمایە و سەرمايە خۆتان: سەرلەبەیانیان و سەرلەئێواران و دەمەو پارشیو! میانەکاربن میانەکار دەگەنە ھەوار، کاروانی ئەگەر میانەپەونەبێ، ھەم خۆی ھەم و لاخەکانی دەپرووکی و لەپێ دەکەون. (ریاض/١ ل/٩٧ ژ/٨٦/٢ زنجیرە ژمارە: ٨-باسی پاسائی، واتە: ئیستیقامەت).

٢٠١١ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ؟ قَالَ: أَذْوَمُهَا وَإِنْ قُلْتُ. (الحديث ٦٤٦٥ سبق طرفه في رقم: ٩٠٩ تجريد = ١٩٦٩ فتح = بهرگی/٢ ل/٢٩٠) + (بەروانە/ ژمارە/٩١٠ تەجرید = بهرگی/٢ ل/٢٩١) (٢٠١١):

عائیشە - پەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: لەپێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- پرسیارکرا: کام کردەوێ زۆر خۆشەویستە لەلای خودای گەورە؟ ھەرمووی: ھەرکاریکی چاکە خاوەنەکە بەردەوام بئ لەسەری، ئەو لەلای خودا

(٢٠١٠) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و احكامهم، باب: لن يدخل احد الجنة

بعمله..رقم/٢٨١٦ (راجع رقم/٣٧ تجريد).

المرجم-

(٢٠١١) راجع رقم: ٩٠٩ تجريد.

خوشه ویستترین کردموهی چاکهی نه وچاکه کارهی، با نه وکرده ویه کاریکی که میش بی. (تاج/ ۱/ ل ۶۴/ ز ۱۰/ ژ ۷-ش/ت).

۲۰۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا مِائَةً رَحْمَةً فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ رَحْمَةً وَاحِدَةً فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمْ يَيْئَسْ مِنَ الْجَنَّةِ وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَأْمَنْ مِنَ النَّارِ. (الحديث ۶۴۶۹ طرفه فی: ۶۰۰۰) (۲۰۱۲):

نه بو هوردهیره -پهزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مه- دروودی خوای له سه ر بی- دهیغه رموو: نه ورؤژدی که خودا رحمهت و سؤزو به زهی دروست کرد، کردی به سه د به شه وه، نه وه دو نو به شیانی لای خوئی هیشتوته وه، هه لی گرتوون بو رؤزی قیامت، له و رؤزه سه خته دا رحمیان پی ده کا به به نده گانی خوئی، وه تاقه یه که به شیانی ناردوته خواره وه بؤناو زه وی، ئیتر نه مه ی که ده یبیین دروستکرا وان له ناو خوینا هه موو رحم به یه کتری ده که نو، به زهی یان به یه کتری دا دیته وه، نه مه هه مووی به شیکه له و تاقه به شه. جائه گهر بیپروا واته: کافر - دهیزانی که خودا چه نی رحمه تی زوره له به هه شت ناو می د نه ده بوو، هه روه ها نه گهر بر واداریش دهیزانی که خودا چه نی بی با که و چه نی سزای زور و توله ی سه ختی له لا هه یه، که س له چوونه ناو ناگری دؤزه خ دلتیان نه ده بوو. (ریاض/ ۲/ ل ۹/ ز ۵۳/ ژ ۱/ ۴۴۳- باسی کوکردنه وه ی ترس و هیوا) + (تاج/ ۹/ ز ۹/ ل ۲۶/ ژ ۱/ + تاج/ ۹/ ل ۲۷۴/ ز ۹۳/ ژ ۴+۳+۲).

٢٠١٣- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٧٤ - طرفه في: ٦٨٠٧) (٢٠١٣):

سه هلى كورى سه عد -رەزاي خواى لى بى- فه رموى: خو شه ويست -دروودى
خواى له سهر بى- فه رموى: هه ركه سى زامنسى زمانى و زامنسى داوينى
خويم بوبكا، له شهرو خراپه نه م دوو نه ندامه ي خوى بپاريزى، منيش خوم
دمبم به زامنسى به هه شت بوى! واته: موسولمانى داوينپاك و زمانپاك
به هه شتبه. (تاج/١٠ ز/ ٢/ ل/ ٨/ ز/ ٤/ + تاج/ ٣ ز/ ٩٢/ ل/ ٢٣٧/ ز/ ٢) + (رياض/ ٣ ز/ ٢٥٤/ ل/ ١١٠٣/ ژماره/ ١٥١٣- باسى غه يبهت و پاشه مله -ش).

٢٠١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. (الحديث ٦٤٧٨ طرفه في: ٦٤٧٧) (٢٠١٤):

نه بو هورهيره -رەزاي خواى لى بى- له خو شه ويسته وه دمفه رموى -دروودى
خواى له سهر بى- وارى ده كه وى كه به نده ي قه سه يى ده كا، له و جو ره قسانه ي
كه دهبن به مايه ي رمزاي خودا، نه و منده يش دلى ناداتى، به هو ي گو تنى
نه و قسه يه وه، خودا نه و به نده ي چهندين پايه بهرز ده كاته وه، وه هه روه ها رى
ده كه وى كه به نده ي قسه يى ده كا، له و جو ره قسانه ي كه دهبن به هو ي تو وره ي و
ره نجاندى خودا، ناچيته بنج و بناوانى و به باشى لى ورد نابيته وه، تابزانى

(٢٠١٣) ١- متفق عليه: البخاري (٦٤٧٤)، ولم أجده في مسلم هاشم رياض الصالحين. تخريج

الترجم

حديث رقم/٣/١٥١٣.

ب- ولم يوافقه مسلم على تخريج حديث سهل بن سعد: من لم يضمن لي. فتح/ ٣

الترجم

ص/٣١٠.

(٢٠١٤) قال النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني من أفراده. المترجم

قسه كهى كوى ده گريته وه، كه چى به هوى نه و قسه يه وه ده خزيته ناواگرى
دوزه خه وه! (تاج/ ١٠ ز/ ٢/ ل/ ٧ ز/ ١- پاراستنى زمان + رياض/ ٣ ز/ ٢٥٤ ل/ ١١٠٥
ژماره/ ٦/ ١٥١٥).

٢٠١٥- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَنِي اللَّهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمًا فَقَالَ رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعَنِي
وَأَنَا التَّذِيرُ الْعُرْيَانُ فَالْتَجَاءَ النَّجَاءَ فَطَاعَتْهُ طَائِفَةٌ فَأَذْلَجُوا عَلَى مَهْلِهِمْ فَجَرُوا
وَكَذَّبَتْهُ طَائِفَةٌ فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ فَاجْتَاَحَهُمْ. (الحديث ٦٤٨٢ طرفه في:
٧٢٨٣) (٢٠١٥):

ئه بو موسا -رمزاي خواى لى بى- فه رموى: پيغه مهر -دروودى خواى
له مهر بى- فه رموى: نموونه ي من و ئه م ئايينه پيروزه ي كه خوا به منا
ناردوو يه تى، وهك نموونه ي پياويكى راستگو وايه، كه به دلسوزى هوزه كهى
خوى له مه ترسيه كهى گه و ره ي نزديك هوشيار بكاته وه، بجيته ناويان و بلى:
به چاوى خو م ئه و سوپايه م دى، كه هاتوو به سهر ئيوه، وه من ترسيه ريكي
راست و دروست و په تيم بو ئيوه، ده ي هه تازوو ه خوتان رزگار كه ن، درهنگه
درهنگ!! جا كو مه لئ له هوزه كهى بر و اى پى بكه ن و به گوئى بكه ن و رزگاريان
ببى، به م شيويه: له سهر متاي شه وه وه له سهره خوشه و په وى بكه ن و خو
قوتار كه ن، كو مه ئيكي تريشيان هوشيار كردنه وه كهى به ردرو بزانن و باوه ر به
ناموزگاريه كانى نه كه ن و بى ناگا پشتى لي بكه نه وه، هه تا له گه ل به يانا
سوپا كه بدا به سهر يانا و ته فرو تونايان بكه ن و به فه تار متيان به رن.

٢٠١٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالتَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ. (الحديث ٦٤٨٨) (٢٠١٦):

(٢٠١٥) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: شفقة صلى اللهم عليه وسلم على أمته، رقم/ ٢٢٨٢.

(٢٠١٦) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: الجنة اقرب إلى احدكم -خاتمة كتاب الرقاق

عبدالوللّا - پرهزای خوای لی بی- فہرمووی: خوشہ ویست - دروودی خوای
لہسہر بی- دہفہرمووی: ہرکھسی لہئیوہ بگری بہہشتی لیوہ نزیکترہ لہ
بہنپیلاوی کہوشہکانی، دوزہخیش ہہروہا۔ (ریاض/ ۲/ ۵۳/ ل/ ۳۱/ ۴۵/ ۳-
کؤکردنہوہی ترس و ہیوا لہدلا)۔

روونکردنہوہ:

واتہ: کہس نازانی بہہوی چییہوہ خوالیی دہرنجی، یابہہوی چییہوہ
خوالی خوش دہبی، کہواتہ: مروف تادمتونی کاری خیر زور بکا، سا بہشکو
بہہوی یہکیکیانہوہ خوالیی خوش بی، وہہروہا تادمتونی لہخراپہ،
لہگہورہو بجووی، لہکہم و لہزوری، دووربی، نہبادا خوانہخواستہ، بہہوی
یہکیکیانہوہ ببی بہدوزہخی؟ (تاج/ ۱۰/ ۱۴/ ل/ ۴۸/ ۳-ترسی خودای
گہورہ)۔

۲۰۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَ حُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ. (الحديث ۶۴۸۷) (۲۰۱۷)۔

ئہبوہورمیرہ - پرهزای خوای لی بی- دہفہرمووی: خوشہ ویست - دروودی
خوای لہسہر بی- دہفہرمووی: ناگری دوزہخ بہنارہزووبازی پہرژین کراوہ،
بہہشتیش بہبی دلی کردنی دموون پہرژین کراوہ۔ (تاج/ ۱۰/ ۴۷/ ل/ ۱۴/
ز/ ۲-ش/ت)۔

۲۰۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا نَظَرَ
أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ.
(الحديث ۶۴۹۰) (۲۰۱۸)۔

(۲۰۱۷) أخرجه مسلم في أول كتاب الجنة وصفة يفعها و اهلها رقم/ ۲۸۲۲، ۲۸۲۳۔

(۲۰۱۸) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، رقم: ۲۹۶۳۔

ئەبو ھورەیرە -رەزای خۆای لی بئ- لەخۆشەویستەووە -دروودی خۆای
 لەسەر بئ- دمه‌رموئ: ئەگەر تەماشای کەسیکتان کرد، کە لەمال و سامان و
 شیوە جوانیدا، باوی هەبوو بەسەر ئیووەو، باتەماشای خوار خۆشەوانەووە
 بکەن، نەبادا بەهۆی ئەووەو خۆتان بەمەغدوور بزانن و، ئەو نازو بەهەر و
 نێعمەتە ی کە خۆاپی بەخشیون بەکەم بزانن و سەبارت بەو تووشی هەلەو
 ناسو پاسی ببن! (تاج/ ۹/ ز ۹۶/ ل ۲۹۹ + ل ۲/ ۳۰۰ ز/ ۲).

۲۰۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا
 يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ
 فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا
 كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَعِ مِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ
 بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ
 لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً. (الحديث ۶۴۹۱) (۲۰۱۹):

ئەبنو عەباس -رەزای خوا لەخۆی و بابی بئ- فەرمووی: لەفەرموودەیهکی
 قودسیدا، کە پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بئ- دەگێڕێتەووە لەخودای
 گەورەو پیرۆزموە، فەرمووی: خودای گەورە دمه‌رموئ: خودا هەموو
 چاکەیهک و هەموو خراپەیهکی لە (لوح المحفوظ) نوسیووە بەم شیوەیه روونی
 کردۆتەووە، بۆ هەموو کەسێ: ئەگەر کەسێ ویستی چاکەیی بکاو بۆی نەکرا،
 ئەو خودا لەلای خۆی چاکەیهکی تەواوی بۆ دهنوسی، و ئەگەر کەسێ
 ویستی چاکەیی بکاو لەهەمان کاتدا کردی ئەو خودای سەردار و سەرور
 لەلای خۆی لە دە چاکەووە تا حەوت سەد چاکە، تا ئەو نەندە خودا خۆی
 حەزدەکا چاکە بۆ دهنوسی، و ئەگەر کەسێ ویستی خراپەیی بکات بەلام
 نەیکرد ئەو خودا لەلای خۆی چاکەیهکی تەواوی بۆ دهنوسی، و ئەگەر

كهسى ويستى خرابه يي بكا، وه كردى، نه وه خودا به يهك خرابه دمينووسى له سه رى. (رياض ١/ ز ١/ ١١/ ل ١٦- ش. باسى: نيازو نياز پاكى...).

٢٠٢٠- عَنْ حَدِيثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَلْتَمِظُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَدْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ يَنَامُ الرَّجُلُ النَّوْمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيُظِلُّ أَثَرَهَا مِثْلَ الْوَكْتِ ثُمَّ يَنَامُ النَّوْمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيُظِلُّ أَثَرَهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَخَرَجْتُهُ عَلَى رِجْلِكَ فَتَنْفِطَ فَتَرَاهُ مُتَبَيَّرًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ ثُمَّ أَخَذَ حَصَى فَدَخَرَجَهُ عَلَى رِجْلِهِ فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَاذُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلَدَهُ مَا أَظْرَفَهُ مَا أَغْفَلَهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ وَلَقَدْ أَتَى عَلِيٌّ زَمَانَ وَمَا أَبَالِي أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِمَنْ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ دِينُهُ وَلَكِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِلْبَايَعِ مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. (الحديث ٦٤٩٧ طرفاه في: ٧٠٨٩، ٧٢٧٦) (٢٠٢٠):

حوزه يفه - ره زاي خواى لى بى- فه رموى: پيغه مبه رى خودا - درووى خوداى له سه ر بى- دوو فه رمايشتى له باره دى سپارده وه پيمان فه رموو، يه كيكيانم به چاوى خوّم دى كه هاته دى، كه بريتي بوو له هاتنى سپارده (نه مانه ت) وه چاوه نواري نه وى تريشيانم كه بيته دى، بريتي يه له نه مانى نه مانه ت، واته: سپارده. يه كه م: نه وه بوو فه رموى پيمان: (نه مانه ت - واته: سپارده - كه هاته خواره وه، له ناخى دلى پياو چاكان وهك چينى سه حابه و تابعين به سروسشت سپارده په رومر بوون، به ره به ره قورئانيش دهاته خواره وه، سوننه تى پيغه مبه ريش له دوا نه وه دهات، ئيتر نه وانيش

بەفیربوونی قورئان و بەزانینی شەریعەت، سپاردەیان بەباشی و بەجوانی
بەرودەکرد.

فەرماستی دووهم ئەوە بوو باسی نەممانی ئەمانەتی بۆ کردین، فەرمووی
-دروودی خوای لەسەر بێ- (کاتێ ئەمانەت هەڵ دەگیرێ بەرەبەرە نامینێ،
پیاو دەبێ خەوی ئێ دەکەوێ، لەو خەویدا سپاردە لەدەستی وەردەگیرێتەو،
بەرەبەرە شوینەکەیشی لەناو دلا کوێر دەبێتەو، لەسەر ئەم شیوەیە:

یەكەمجار شوینەكەى وەك نیتكەیهكى رەش دەمێنێتەو، دوومجار
كەخەوى ئێ دەكەوێ ئەوەیشی كە ماوه لەدەلێا ئەوەیش دەرواو هیچی نامینێ،
ئیتەر شوینەكەى وەك تەلۆقى ئێ دێ، نوورى ئەمانەت، پرووناكى ی سپاردە، كە
لەدەل بار دەكا، وەك ئەو پشكۆیه وایە كەبەینییت بەقاچى خۆتاو، شوینەكەى
هەتەلۆقى، سەیر دەكەیت قاچت بلۆق دەكاو، بلۆقەكەو شوین بلۆكەو، تاماوەی
دەمینێ، بەلام پشكۆكە نەماوەو سكلەكە دیار نییە، ئەمانەتیش كە لەدەل بارى
کرد ئاواپە!

ئەوجا بۆ روونکردنەوێ مەبەستە كە پتر، چەوێكى هەلگرت و تلاینەو
بەسەر قاچى خۆیاو، نیشانی دا كەپشكۆكە ئاوابێنێ بەقاچى خۆیا. فەرمووی:
ئیتەر بەرە بەرە كەس متمانە بەكەس ناكا، تاواى ئێ دێ، خەلك مامەلەو سەودا
لەگەڵ یەكترى دەكەن، بەلام خەريك دەبێ كەكەس ئەمانەت بەجێ نەهێنێ،
تاواى ئێ دێ پیاوى ئەمین و دەستپاك واكەم دەبێ، دەلێن: لەناو فیسارە خێلدا
پیاوێكى دەستپاكی ئەمین ماوە! واى ئێ دێ دەبێ بەپاشاگەردانییەكى وا، قسەو
گوتاریان باپەخى نامینێ، پیاوى واپەیدا دەبێ سەنگى دەنكە خەرتە لەیى
جیبیە، باوەرونیمان لەدەلێا نییە، كەچى پێى دەلێن: ئای لەم شا پیاو، چەندە
زێرو هۆشیارە، یاچەندە سەلارو ناسك و نازدارە، یاچەندە بەجەرگ و رەشیدو
نازایە! (بەرەستى ئیستا رێك وایە).

حوزمیفه - ٲهزای خوای لی بی- دمیفه رموو: نهو سه ردمه نه ماوه که من دمر به ست نه بووم، که له گهل ههر کامیکتانا مامه نهو سه و دام بکردایه، ترسم نه بوایه، چونکه مامه نه کاره که نه گهر خوئی موسلمان بوایه، ناپین و دینه که ی نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا، خو نه گهر گا ورو جو و له که ش بوایه، سه رکاره که ی سه ری، نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا! به لام نه مړو مه گهر له گهل فیساره که سو فیساره که س بتوانم مامه نهو سه و دا بکه مو لیان دلیابم). (تاج/ ١٠ ل ٦٩ ز ١٨ / ١ / ش / ت باسی سپارده هل ده گری) + (ریاض/ ١ ل ١٨٣ ز ٢٥ / ٢ / ٢٠٠ باسی همرمانکردن به دانه و دی نه مانه ت - سپارده-)

٢٠٢١- عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَجِدُونَ النَّاسَ كَابِلٍ مَائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً. (الحديث ٦٤٩٨) (٢٠٢١):

نیبنو عومهر - ٲهزای خوادایان لی بی- همرمووی: ژنه وتم له خو شه ویست - دروودی خوای له سه ری بی- دمیفه رموو: (نهو خه لکه بی متمانه ن، متمانه یان بی ناکری، مه گهر چونه ها، ههروهک چو ن له سه رد و شتردا، و شتریکی ره س نه ت ده ست ناکه وئی که ده ست بدا بو سواری ناوا!).

٢٠٢٢- عَنْ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُرَاءِ يُرَاءِ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ. (الحديث ٢٠٢٢):

جوندوب - ٲهزای خوای لی بی- دهفه رموی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه ری بی- دهفه رموی: (هه رکه سی بو ناوبانگ و شو رمت چاکه و خودا په رستی بکا، خودا له جیهانا دهیکا به په ندو، له هیامه تیشا بی پاداشتی دهکا،

(٢٠٢١) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله صلى الله عليه وسلم (الناس كابل مائة...)، رقم/٢٥٤٧.

(٢٠٢٢) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، باب: من اشرك في عمله غير الله: رقم/٢٩٨٦.

وهمه ركهسى بؤ روالهت و ريبازيى ههركارى بكا، خودا له رۆزى قيامه تدا
پهردهى له روو ههلا دهمالى و ريبازييه كهى ناشكرا دهكا). (تاج/ ١/ ل/ ٧٣ ز/ ١٣
١/ ش/ ت هه رشه كردن له ريا كارى و ريبازي).

٢٠٢٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ
إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ
حَتَّى أَجِبَهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي
يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ وَمَا
تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ
مَسَاءَتَهُ. (الحديث ٦٥٠٢) (٢٠٢٣).

ئهبو هوريره - ريمزاي خواى لى بى- فهرمووى: خو شه ويست - دروودى خواى
له سهر بى- فهرمووى: (خوداي گه ورمو سهر ورمو دم فهرمووى: كه سى گه ر بكا
به خو شه ويستىكى من و دوژمنايه تى بكا له گهلا دوستىكى من دا، ياشه ر پى
بفرۆشى، ئه وه دوژمنايه تى له گهلا مندا دهكاو شه ر به من دمفرۆشى، كه واته
باخوى ئاماده بكا بؤ شه ر كردن له گهلا خوڤما، من خوڤم شه رى تى دهبه ستم و
له حياتى ئه وه دوسته نازدارم بؤى ده چمه مهيدانى جهنگو شه رى له گهلا
دهكهم، وه عهبدو بهندهى من به هيچ شتىكى باش و خو شه ويست وهك ئه وه
خوى له من نزيك ناكاته وه، كه وهك به كردن ئه وه شتانهى فهرزو پيوستيم
كردو وه له سهرى خوى له من نزيك بكاته وه، باشترين هوكار بؤ نزيكبوونه وه
له خواى پهرومردگار، جى به جى كردنى فهرزهكانه وه به ره بهندهى من
به كردنى سوننه تهكان خوى له من نزيك دهكاته وه و خوى دينيته پيشه وه،
ههتا خو شه ويست ده بى لهلام، جاكاتى بهنده، به كردنى عياداتى جوان،

(٢٠٢٣) لم يوافقهم مسلم على حديث أبي هريرة، (من عادى الي وليا..). (فتح/ ١٣ ص/ ٣١٠)

گه‌یشته نهو پایهی که‌بئی به‌خوشه‌ویستو دۆستی من، ئیتر خۆم دهبم به‌گوئی و چاوو دهست بئی بۆی! هه‌رجی به‌دئی من نه‌بئی و بۆ رمزای من نه‌بئی، نه‌گوئی ده‌داتی و نه‌ته‌ماشای ده‌کاو نه‌دهستی بۆ دهباو نه‌بۆی ده‌چی! ئیتر منیش بئی دئی نهو ناکهم و دئی ناشکینم، هه‌رجیم ئی داوابکا، به‌بان چاو ده‌یده‌می و به‌دهستی خۆم ده‌یده‌می و به‌پئی ی خۆم بۆی دهبهم، نه‌گهر به‌نام بۆ بئینی په‌نای ده‌دهم، له‌کردنی هیچ شتی وه‌ک نه‌وه‌سی و دوو ناکهم، وه‌ک نه‌وه‌که له‌کیشانی گیانی موسوئمانا، سی و دوو ده‌که‌م، چونکه نه‌وه‌حه‌زی له‌مردن نییه، وه‌منیش هه‌رچه‌ند چه‌زم له‌بئی دئی نهو نییه به‌لام مردنیش کارئیکی ناچاریه، هه‌رده‌بئی ببئی). (ریاض ۱/ ز ۴۷ ژ ۳۸۶/۱ - ل ۳۰۱/ چایی دووهم + ز ۱۱/ ژ ۹۵ ل ۱۰۵ - باسی تیکۆشان و لیبران بۆ خوا، باسی نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خوا).

۲۰۲۴ - عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. (الحديث) (۲۰۲۴):

ئهم فهرمووده‌یه له‌ریاض الصالحین دا، له‌عائیشه وه‌ئاوایه: عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبه‌ر - دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوسهره‌ پاکیزه‌کانی - فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بئی - فهرمووی: هه‌رکه‌سی چه‌ز به‌دیداری خودا بکات، خودایش چه‌ز به‌دیداری نه‌وه‌ده‌کا، وه‌هه‌رکه‌سی چه‌ز له‌دیداری خودا نه‌کات، خودایش چه‌ز له‌دیداری نه‌وه‌ناکات و چه‌زی له‌چاره‌ی نییه، عائیشه فهرمووی: منیش عه‌زیم کرد: جا خۆنه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! که‌سمان چه‌ز له‌مردن ناکه‌ین، گوایه‌ ده‌بئی خوداش چه‌ز له‌ئیمه‌ نه‌کا؟

(۲۰۲۴) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه...

خوشه‌ویست - دروودی خوی له‌سهر بی - فه‌رمووی: (مه‌به‌ست نه‌مه نییه که تو تی ی گه‌یشتویت، به‌لام مه‌به‌ست نه‌ومیه کاتی موسولمان له‌سهره مهرگا فریشته ی - رحمه‌تی خوی لئ‌بی - موژده‌ی رحمه‌ت و په‌زامه‌ندی و ریزلیگرتنی خوی دده‌نی له‌گه‌ل نازو نیعمه‌ت و به‌هری به‌ه‌شتا، نیت نه‌ویش هیچی وه‌ک نه‌و دنیا پی خوش نابی، وه‌حه‌ز له‌دیداری خوی ده‌کا، خوداش حوز به‌دیداری نه‌و ده‌کا، ناموسولمانیش کاتی که‌مردن قورتمی ده‌گری، و هموژده‌ی سزای سه‌ختی خوی پی دده‌ری، نیت هیچی تری وه‌ک نه‌و جیهان پی ناخوش نابی، وه‌حه‌ز له‌دیداری خوی نا‌کا، خوداش چه‌ز له‌چاره‌ی نه‌و نا‌کا). (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۳۳۶ ز/ ۳۷۰ ز/ ۱۸۴۸/ ۴۱ - موسلیم).

۲۰۲۵ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ جُفَاءً يَأْتُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَسْأَلُونَهُ: مَتَى السَّاعَةُ، فَكَانَ يَنْظُرُ إِلَى أَصْغَرِهِمْ فَيَقُولُ: إِنْ يَعِشَ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ سَاعَتُكُمْ (يعني موتهم). (الحديث ۶۵۱۱) (۲۰۲۵):

عائیشه - ره‌زای خوی لی بی - فه‌رمووی: گه‌لی جار پیاو گه‌لیکی سارا نشینی عه‌رب، که‌به‌سوست و شک و ره‌قن، ده‌هاتنه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر - دروودی له‌سهر - پرسایریان لی ده‌کرد: کاتی قیامه‌ت که‌ی دی؟ نه‌ویش ته‌ماشای هه‌ره به‌کۆله‌که‌یانی به‌ته‌مه‌ن ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (نه‌گه‌ر نه‌م کوره‌بزی، به‌ر له‌وه‌ی پیر ببی کاتی قیامه‌تی نیوه‌ دی). هیشامی کوری عوروه ده‌یفه‌رموو: واته: کاتی مردنی نیوه‌ دی. (تاج/ ۱۰/ ل/ ۲۷۵ ز/ ۱۰۵ - باسی نیشانه‌ی داهاتنی قیامه‌ت).

۲۰۲۶ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ

أَحَدُكُمْ خُبْرَتُهُ فِي السَّفَرِ نَزُلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَارَكَ الرَّحْمَنُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَلَا أَخْبِرُكَ بِنَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ بَلَى قَالَ تَكُونُ الْأَرْضُ خُبْرَةً وَاحِدَةً كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَطَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا ثُمَّ صَحَّكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِإِدَامِهِمْ قَالَ إِدَامُهُمْ بِالْأَمِّ وَتَوْنٌ قَالُوا وَمَا هَذَا قَالَ تَوْنٌ وَتَوْنٌ يَأْكُلُ مِنْ زَائِدَةٍ كَيْدِهِمَا سَبْعُونَ أَلْفًا. (الحديث ٦٥٢٠) (٢٠٢٦):

ئەبو سەعیدی خودری -پەزای خوای ئی بی- فەرمووی پێغه مەبەر -دروودی خوای لەسەر بی- فەرمووی: (پوژی دەستا خیز (قیامەت) گوێ زەوی دەبی بەیەك کولێره، خودا وەندی بەزەبرو زەنگ، بەدەستی خۆی ئەم دەستاو ئەو دەستی پی دەکا، وەکوو چۆن یەکی لەئێوە لەسەفەرا، کولێره بنناگرە لەبن ناگردا دەبرژێنیو، کە دروستی دەکا، ئەم دەستەو ئەو دەستی پی دەکا، هەتا توژی پان ببیتەووە ناوا، خودا ئەم کولێرهی گوێ زەوی یە دەکا بەنانی میوانداریی بۆ بەهەشتیەکان، لەئێستگای مەحشەردا بەر لەچوونە بەهەشت، وەك بەرکۆل دەبخۆن! لەو کاتەدا، پیاویکی جوولەکە هات گوتی: ئەی باوکی قاسم! خودا پێت فەر بەسەرتا برێژی، باعەرزت بکەم کە لەپوژی قیامەتا یەکەم زیافەتی بەهەشتیەکان چییە؟ فەرمووی: (ئادەبێ) گوتی: گوێ زەوی دەبی بەتاقە کولێرهیەك. جوولەکەکش فەرمايشتهکە ی پێغمەری، سەبارت بەبوونی زەوی بەکولێره دووبارە کردووە. پێغمە مەبەریش -دروودی خوای لەسەر بی- تەماشایەکی واتا بەخشی ئیمە کردو تەواو پێکەنی، هەتا خری پاشینەکانی وەدەرکەوتن، چونکە قسە ی جوولەکەکە گوتە ی تەورات بوو، پێکی فەرمايشتهکە ی پێغمە مەبەر بوو، پاشان جوولەکەکە گوتی: باپێت بکیم و عەرزت بکەم کە پێخۆرە کەشیان چییە؟!، کابرای جوووە گوتی: پێخۆرە کە یان بالام نوونە، هاوڕێیان فەرموویان: بالام چییە و نوون چییە؟

کابرای جووه گوتی : بالام گاجووته و نونیش ماسی و نههنگه، له پارچه گوشته زیادهکهی جگهری نهم دوانه، که خوشتین پارچه یانه، ههفتا هزار بههشتی لی دهخون). (تاجی کوردی/ ١٠ ل/ ٣٦٠ ز/ ١٨ ز/ ٣ - باسی ههشر لهسهر زهوییهکی نوئی دهکری) + (تاج/ ١٠ ل/ ٤٧١ ز/ ١٤٧ ز/ ١ - باسی یهکه م خوراک و یهکه م خواردنه وهی خه لکی بههشت) + (تاجی کوردی/ ٦ ل/ ١١ ز/ ٣ ز/ ٧ - تهفسیری سوورتهی بهقه ره).

٢٧٠٢٧ - عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقِيٍّ قَالَ سَهْلٌ أَوْ غَيْرُهُ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ. (الحديث ٦٥٢١) (٢٠٢٧):

سههلی کوری سهعد - پهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم لهزاری پیرۆزی پیغه مهر خوی - دروودی خوای لهسهر بی- دهیضه رموو: (پۆزی قیامت، مهردوم هه موو لهسهر زهمینیکی سپی مهیله و سوور، ههشر دهکری، که وهک کولیره ی باراشی پاک کراوی بیژراوهی بی سووس و که پهک وایه).

سههل - یایهکیکی تر - لهگیرمه دهکانی نهم فهرموودهیه فهرمووی: (نهو زهوی یه، زهوی یهکی تری نوئی یه جیایه لهم عهردهی ئیستای خویمان، که ئیستا لهسهری دهژین له بهر نهوه نیشانهی خاوه نییتی و په یوهندی و دیاریکردنی جیگه و ریگه ی پیوه نییه، بهههر چوارلادا ههتا چاو برکا، دهشتیکی سافی بی بهرزی و نزمی و بی نیشانه و شوینه واره). (تاج/ ١٠ ل/ ٣٦٠ ز/ ١٨ ز/ ٢ ش - ههشر لهسهر زهوییهکی نوئی دهکری).

٢٧٠٢٨ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ رَاغِبِينَ رَاهِبِينَ وَاثْنَانِ عَلَى بَعِيرٍ وَثَلَاثَةَ عَلَى بَعِيرٍ

وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ وَعَشْرَةً عَلَى بَعِيرٍ وَتُحْشَرُ بِقِيَّتِهِمُ النَّارُ تَبِيتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاقُوا
وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا.
(الحديث ٦٥٢٢) (٢٠٢٨):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای لی بی- ھەرمووی: ھەزەرت -دروودی خوای
لەسەر بی- ھەرمووی: (توژی لەپیش بەرپابوونی ھیامەتدا، ھەشری
لەجیھاندا دەبی، لەم ھەشرەدا مەردوم بەسی کۆمەل کۆدەکرینەو، دەستە
یەکەم: پیشەنگەکانن، ئارەزوومەندی دیداری خودان و لەرپابووردوویان بیزارن،
چونکە ئەوێندە تامەزرۆی دیداری خودان، لەھەموو شتیکی تر بیزارن.

دەستە دووھەم: ئەوانەن کە دووکەس ، یا سی کەس، یاچار کەس،
یاپینج کەس، یاشەش کەس، یاھەوت کەس، یاھەشت کەس، یا نۆکەس،
یادەکەس، بەسەرەو بەنۆرە بەرودوا سواری یەک و شتر دەبن، یاخود دووکەس
دووکەس، یاسی کەس سی کەس، پیکەو لەپاشکۆی یەکتری یەو سواری یەک
و شتر دەبن و... تاد. وھەرچی لەمانە مایەو ئەو دەستە سییەمن و،
ئایەخی ھەرسی دەستەکەن، ئەمانە پیادەن بەپی دەپۆن، ئاگر وەک شوان
دەیاندا بەرو وەک رات بەرەو سارای مەحشەرییان دەخوپی، ئیتر چەند پۆژ
بەپێوەن ناگرەکەش لەگەڵیان، لەھەركوئ شەو بکەنەو ناگرەکەش
بەدیاریانەو شەو دەکاتەو، لەھەر کوئ نیومروان وچان بگرن، ناگرەکەش
لەویدا لەگەڵیان وچان دەگری، لەھەر کوئ بەیان بکەنەو ھەروەھا، وەلەھەر
کوئ ئیوارەیان لی بی ھەروەھا -ش. (تاج/ ١٠ ز/ ١١٧ ل/ ٣٥٨ ز/ ٤).

٢٠٢٩ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ تُحْشَرُونَ خُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجَالُ وَ

النِّسَاءُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَهْمَهُمْ ذَلِكَ. (الحديث ٦٥٢٧) (٢٠٢٩):

عائشه - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر- دروودی لہسہر - فہرمووی: (نیوہ ئہی بہرہی ئادہمیزادا! لہرؤزی قیامہتا بہرووت و قووتی و بہپیخواوسی و بہسوننہت نہکراوی، حہشر دہکرین و کؤدہکرینہوہ بو لیپرسینہوہ.

عائشه فہرمووی: منیش گوتہ: ئہی پیغہمبہری خودا! پیواوان

و ژنان پیکہوہ دہبن، خو ئہوہ تہماشای شہرمگای یہکتری دہکہن! نایا وایہ یانا؟ فہرمووی: (لہبہر دیزواری ہہلوپست و سہختی ئہو دہمہ، کی دمیپہرژیتہ سہر شتی وا، کی وہک خودا لہقورئانا دہفہرموی: (لکل امری منہم یومئن شان یغنیہ ۳۷/۸۰ - واتہ: لہو رؤژدا بارودؤخ و ہہلوپست و اشلؤق و سہخت و سہخلمت دہبی، کہس نایپہرژیتہ سہر کہس، ہہرکہسی ئالوہ بہدہردی خوئیہوہ نایپہرژیتہ سہر شتی وا، مشووری کاری خوئی دہخوات و بہس!) . (تاجی کوردی/ ۷ ل/ ۲۳۷ ز/ ۶۳ - تہفسیری سوورہتی عہبہسہ ۳/ ز) + (ریاض/ ۱ ل/ ۳۸ ز/ ۵۰ ز/ ۴۱/۱۶ - ترسان لہقاری خودا - ش).

۲۰۳۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَغْرَقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرْقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ آذَانُهُمْ. (الحديث) (٢٠٣٠):

ئہبو ہورہیرہ - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: حہزمت - دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (لہرؤزی ژیانہوہدا ئہو خہلکہ دہکہونہ سہخلتہکی

(٢٠٢٩) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: فناء الدنيا، وبيان الحشر يوم القيامة،

رقم/ ٢٨٥٩.

(٢٠٢٠) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ في صفة يوم القيامة، رقم/ ٢٨٦٣.

واوه نارەق دەکەن، ئارەقەیکى زۆر زۆر، تەنەنت حەفتا بال ئارەقیان بەناخی زەویدا دەجیته خوارەوه، وەكى تریش پەنگاوی ئارەقی لەشیان وائەوق دەکاتەوه، هەتا دەگاتە لاغاوەیان، گەلی جار دەگاتە بناگوئی یان! . (ریاج ١/ ل ٣١٤ ژ ٤٠٣/٨ ش).

٢٠٣١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ. (الحديث) (٢٠٣١):

دیسان فەرمووی: پێغەمبەر -دروودی خۆی لەسەر بێ- فەرمووی: (لەرۆژی قیامەتا، یەكەم شت كە ئادەمیزاد لەسەری دادگایی مەحکەمە دەکری، مەسەلەو پرسی خۆین رشتن و پیاکوشتنە. لەگێرپانەوێهەکی تاج دا دەفەرمووی: (یەكەم شت كەبەندە لەسەری بەرپرسی (موحاسەبە) دەکری، مەسەلەو خۆین رشتنی ناهەق و کوشتنە). (تاجی کوردی/ ٢/ ل ٢٠٠/ ٨١/ ژ ٢/ - ش/ت/ن) + (ریاض/ ٤/ ل ١٣٣٤/ ز ٣٧٠/ ژ ١٨٤٥/٣٨).

٢٠٣٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ أَتَى بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَرْدَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزْدَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ. (الحديث) (٢٠٣٢):

ئێبنو عومەر -رەزای خوادایان ئی بێ- - رەزای خودا لەخۆی و بابی - فەرمووی: خۆشەویست - دروودی خودای لەسەر - فەرمووی: (کاتێ بەهەشتیەکان لەبەهەشتا جیگیر دەبن و تیادا دا دەمەزرێن، و مەهروەها دۆزەخییەکانیش لەدۆزەخ دا مۆل ئەدرێن، ئەوجا جاترچییهك جار هەل دەداو

(٢٠٣١) أخرجه مسلم في القسامة، باب/ المجازاة بالدماء في الآخرة ... رقم/١٦٧٨.

(٢٠٣٢) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون، ٢٨٥٠.

بہدہنگی بہرز بانگ دہکا؛ نہی دانیشتوانی بہہشتا گوی بگرن، نہوانیش گوی قولاخ دہکمن و دمنوارن، دیسان بانگی دۆزہخیہکان دہکاو دہلی؛ نہی خہلکی دۆزہخ! گوی بگرن، نہوانیش گوی قولاخ دمبن و دمنوارن! نہوجا مردن دینن، لہشیوہی بہرانیکی تہودا، لہسہر شورہکہی نینوانی بہہشتا و دۆزہخ کھپنی دہگوتری نہعرف، پایدہگرن، جارچیہکہ بہہردوولا دہلی؛ نہمہ دمناسن؟ دہلین؛ بہلی نہمہ مردنہ، ہموویان بہباشی جاویان لیہتی، جایہ حیای کوری زہکھریا بہرانہکہ پال دہخاو سہری دمہری، نہنجا جارکیش بانگہواز ہل دہدا؛ نہی خہلکی بہہشتا خوشی لہئیوہ، موزدہتان لی بی، نیر مردن نہما، ہتا ہتایہ لہبہہشتا بہخوشی دہزین! وہ نہی خہلکی دۆزہخ! قۆربہبانی چاوتان، دمرگای نومیدتان بہنیجگاری لی داخرا، نیر مردنیش نہما، ہتا ہتایہ نہمہ شوینتانہ! جابہ ہشتیہکان بہم بۆنہ خوشہوہ نہومندہی تر کھیفخوش و شادمان دمبنو، دۆزہخیہکانیش بہہوی نہم رووداوہ دل نہزینہوہ نہومندہی تر خہمبارو خہفہتبار دمبن). (تاج/٧ ل/١٩ ز/٢ ز/٢ ش/ت تہفسیری سوورمتی مہریہم).

٢٠٣٣ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ فَيَقُولُ هَلْ رَضِيتُمْ فَيَقُولُونَ وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَيَقُولُ أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُونَ يَا رَبُّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُ أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحديث ٦٥٤٩ - طرفه في: ٧٥١٨): (٢٠٣٣).

نہبو سہعیدی خودری - ہمزای خوی لی بی- ووی: خوشہویست - دروودی خوی لہسہر بی- ووی: خودای پاک و پیروزو مہزن، بہبہہشتیہکان

(٢٠٣٣) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: إحلال الرضوان على أهل الجنة، رقم:

دەفەر مۆی: ئەو خەلکی بەهەشت! ئەو بەهەشتینە! ئەوانیش بەیەك دەنگ دەلێن: بۆ مۆو ئەو پەر و مردگارمان! هەمیشە نێمە بەندەو کە مەربەستەین و نامادەین بۆ جێ بە جێ کردنی فەرمانەکان، سەرچاوەی گشت خێرو خۆشی و بەهرەیی، والە هەردوو دەستی توانایی تۆدا، خودای گەورە دەفەر مۆی: ئایا بەش و بارەو باشی خۆتان لەبەهەشتا رازین و پێی خوشنودن؟ دەلێن: ئەو بۆ رازی نابین، لەم بەش و بارە باشە، کە تۆداوتە بەنێمە دەبێ باشتەر هەبێ؟ کۆی تر بەش و بارەو وا زۆر باشی پێ دراوە؟ خودا دەفەر مۆی: ئەو دەلێن چی ئەگەر لەو مەیش باشتەر تان پێ خەلات بکەم؟ دەلێن: جاشتی واهەبە دەبێ چی شتێ هەبێ کە لەو بەشتەر بێ؟! دەفەر مۆی: (خۆشنودی و رمزامەندیی خۆمتان دەر دەمێ و لێزەمەو لێپرازیبوونی خۆم دا دیمبارێنم بە سەرتانداو لەناو بەهەشتی ریزوانی خۆما جێتان دەرکەمەووە و نێتر بەهۆی ئەووەوە هەتا هەتایەو هەرگیزاو هەرگیزو قەت و قەت و بێرایی بێرایی لەم رۆ بەدواوە لێتان ناپرنجێم). (ریاض ٤/ل ١٤٠٦ ز/ ٣٧٢ ز/ ١٨٩٤/١٥ ش - ب+م - ئیمامی بوخاری و ئیمامی موسلیم - رمزاو رەحمەتی خودایان ئی -).

٢٠٣٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا بَيْنَ مَنْكَبِي الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ. (الحديث ٦٥٥١) (٢٠٣٤):

ئەبو هوریرە - پرمزای خۆای ئی - دەفەر مۆی: خۆشەویست - دروودی خۆای لەسەر بێ - دەر فەر مۆی: (لەشی دۆزەخیەکان ئەوەندە دز و گەورە، تەنانەت بەپێی هەردوو سەرشارانی ناموسوڵمان، لە دۆزەخ دا، سێ رۆژە رێگە، بەرپۆشتنی سواری خێراو تیز رەو). (تاجی کوردی ١٠/ل ٤٩٨ ز/ ١/ ز ١٥٢).

(٢٠٣٤) أخرجه مسلم في الجنة، وصفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون و الجنة يدخلها

روونكر دىنەۋە:

لەفەرمايشى دانەرى تاجول ئوۋوول و شىخى عەسقىلانى و مامۇستاي
 عەينى و زانايان دەرەكەۋى كە: (كۆمەللى فەرموودەى بەھىز ھەيە، كەمى
 لەناو خۇيانا جۆرە جىاۋازى يەكيان ھەيە، قسە لەجۇنىتتى و گەورەو بچوۋكى
 ئەندام و لەشى بېباۋەرەن دەكەن لەناو دۆزەخا، ۋەك ھەندى فەرموودە باسى
 ئەۋە دەكا كەھەندى لەناموسولمانەكان زۆر زەبەلاح و فېلەتەنن، تەننەت
 كاكىلەيەكيان بەقەد كىۋى ئوۋو دىمى، يالەنەرمەى گوى ناموسولمانەۋە،
 ھەتا سەرشاخ، ماۋى ھەوت سەد سالى رېگەيە، يانەستوۋرى پىستەكەى سى
 پۆۋە رېگەيە، يان ئەستوۋر پىستەكەى چل و دوۋبالە، كابرايەكى زەبەلاح، يا
 جى قىنگى ناموسولمان لەناو ئاگرى دۆزەخ دا، بەقەد نىۋانى رەبەزەو مەدىنە
 دىمى، يابە قەد نىۋانى مەككەو مەدىنە دىمى، يازمانى ناموسولمان، فرسەخى،
 دوو فرسەخ رادەخى، خەللى بەسەرىدا دەرۋىن و بەپى دەيشىلن، ۋەھەندى
 فەرموودەى تر باسى ئەۋە دىمەكەن، كەجەستەى دەعيە زل و خۇبەزلزانەكان
 زۆر بچكۆلەن، ۋەك دەفەرەمۇ: خۇبەزلزانەكان، كاتى ھەشەر دەرۋىن، لەرۋى
 قىامەتدا، بەقەد مىروۋچەيەك دىمى، لەسەر شەكل و شىۋەى پىاۋ دىمى.
 ۋەگەللى فەرموودەى ترى لەم بابەتەنە ھەيە، كەباسى چۇنىتتى و چەندىتى
 ئەندام و لەش و قەبارەى ناموسولمانان لە دۆزەخادەكەن، لەگەل ھەندى
 جىاۋازى لەھەندى لايەنەۋە، لەناو ئەم فەرموودانەدا، ئەمەيش قەيدى نىيە
 چۈنكە:

۱. لەپەلى يەكەما، مەبەست لەم دەرۋىنەنە، ئەۋەيە كە موسولمان لەھالى
 شىرى بېباۋەرەن ھالى بىي، كەلەدۆزەخا چەندە سزايان سەختە،
 ۋەشەپتان و دەستەى شەپتان تەفرەى نەدەن و لەقارو بىباكى خوداى
 گەورە بترىۋ، ھەمىشە ئەۋ پۆۋە رەشەو ئىش و نازارو سزاي دۆزەخى
 لەبەر چاۋىي.

٢. سزای دۆزه خیه کان له دۆزه خ دا هه موو وه کوو یه ک نین، به لکوو جیاوازییه کی زۆر هه میه له نیوانی چه ندی و چۆنی ی سزای دۆزه خیه کاند، سزای فیرعه ون و نه مروودو شه ددادو نه بو جه هل، گه ل قورسو سه ختره، له سزای ناموسو لمانیکی ره شوکی، که نه داوای خوا به تی کردبی، نه زو لئو زۆری له که سی کردبی، ته نیا له سه ر بیباو مه په که ی سزا بدری.
٣. گه ل جار جووری سزاو چۆنی تی له شو جهسته یان، ناماژمی به بۆ تاوانه کانی جیهانیان، وه ک چه شرکردنی ده میه زلان، له سه ر شیوه ی پیاوی به قه د میرووله پی بی!
٤. بۆیه جهسته و نه ندامه کانی بی باو مه ران گه و ره ده کرین، هه تا به پی ی نه وه سزاو ئازار زیاتر به چیژن.
٥. ئەم جوړه جیاوازی یانه هه موو ته ئویل کراون، له بهر نه وه هیج کی شه پی دروست ناکه ن، بۆ نمونه ده لئین: هه ندی بیباو مه به پی ی تاوانه که ی، نه ستوری چه ره مه که ی سی پۆژه پښگه یه، وه مه ندی کی تر، نه ستووری پیسته که ی چلو دوو باله، به پی ی تاوانه که ی، وه مه ندی تر پینچ پۆژه پښگه یه له بهر هه مان هو... تاد.
٦. که سی به چاوی ژیری، سه رمه نجی حا لی ژیا نی زۆرینه ی دروستکراوان بدا، له م جیهانی په که مه دا، که به تان و پۆی مه ی نه ت و خه م و خه فه ت و ئیش و ئازارو کارمه ساتی دئه زین چنراوه و ته نراوه، بۆی درده که وئ که لایه نی تاریکی ژیا ن، نموونه یه که له ژیا نی ناو دۆزه خ، نه و هه مکه ئیش و ئازارو ترس باره و درباره و هه زار هه زار باره ده بنه وه، تابلو یه کن له تابلو کانی ژیا نی دۆزه خ، یه ک چه رکه نییه له م ژینه دا، که ئیش و ئازارو خه م و خه فه ت و مه ی نه ت، وه ک قیسه نه بارئ، وابه بهر چاومه که پۆژانه به ملیونه ها رۆح ده کی شری، له شو بی سه رده کری، کو رپه له بهر دایک هه لده کری، گیانه به رانی بی تاوان ده بن به ژیر هه ره سی بوومه له رزه و

رووخانی دارو پەردموهوه، لافاوی مەرگ، بەهەزارویەك ناوموه، گیانی نازداران دروینە دەگا، پۆژانە بەهەزاران لاوو پیرو کچو کوپو ژنو پیاو دمبن بەداوی شیر پەنجە و دمردی کوشندە ترموه، هەر موبتەلایە، بەسال، بەدمسال لەژیر باری نیش و نازاری گولی و گەپری و دمردی بی دممانا دەتلیتەوه، ئەم هەموو نازەلە لەقەسابخانەکانا سەردەبرین، ئەم هەموو مەل و مۆرو ئاسک و بزە و مەرە، بەردموام، گورگو شیر و پلنگو هەلوو دال، پەلپەلیان دەکەن و چاو و دل و جەرگیان لەت لەت دەکەن! تەنانەت دمریاکان بەو زلی و پانی و پۆرییە خیان، سوور بوون بەخوینی ماسی سک هەلدراو و نەهەنگی شەقوبەفکراو، بەهاران ئەم هەمکە گیانلەبەرە خنجیلانە لەدایک دمبن، بەهەزارو یەك شیوە رازاونەتەوه، کەچی لەپایزا نا بەبی تاوان، وەیشوومەو گەردەلوولی سەرماو سوڵە، لەبەهەشتی ژین وە دمریان دەنی!.

دهی ئەم کۆمیدی یە سەرمەدی، ئەم شانۆی مەرگەساتەنەم بەردموامبوونی ئەم هەموو نیش و نازارو ئەشکەنجەیه، بەلگەیه لەسەر بی باکی ی خودا، هەروەك نمونەیه کە لەژیانی ناو دۆزەخی ئەو جیهان. خواپەنامان بدا. (بڕ/تاج/ ۱۰ ل/ ۴۹۷ ز/ ۱۵۲ ژ/ ۱+۲+۳+۴+۵ ز/ ۱۵۵ ژ/ ۱+۲+۳). ۲۰۳۵ - عن أَسْبُنْ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بَعْدَ مَا مَسَّهُمْ مِنْهَا سَفْعٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَيَسْمِيهِمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَهَنَّمِيِّينَ. (الحديث) (۲۰۳۵):

ئەنەسی کوپی مالیک- رمزای خودای ئی بی - فەرمووی: خۆشەویست- دروودی لەسەر بی- فەرمووی: (کۆمەلای دۆزەخی لەدۆزەخ دمردەجن، کەلەومو بەر ئاگری دۆزەخ مۆری پیاوا ناوان و داخی کردوون و کردوونی

(۲۰۳۵) أخرجه مسلم من حديث أبي سعيد، وزاد فيه: فيدعون الله فيذهب عنهم هذا الاسم

به سووته مهرؤ، جائه مانه كه ده چنه ناو به ههشت، به ههشتیه كان پێیان ده لێن له ناو به ههشتا، كۆنه دۆزهخی یه كان! جاله خوا دوا ده كهن ئهم ناو میان له كۆل ده كاته وه).

۲۰۳۶- عن الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَخْطُبُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ تَوَضَّعَ فِي أَخْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ. (الحديث ۶۵۶۲) (۲۰۳۶):

نوعمانی کوپی به شیر - رهزای خوای ئی بی- فهرمووی: له خۆشه ویستم بیست ده یفه رموو: (له پۆزی قیامهتا، ئهو كه سه ی كه له هه مووان سزای سوو كتره، كابرایه كه دوو پشكۆ ئاگر ده خه نه سه ر هه ر دوو به ری پێ ی، می شکی پێیان دیته كوێ، وهك مه نه جێ و حه و جووشی سه ر ئاگر). (تاج/ ۱۰ ز/ ۱۵۵ ل/ ۵۰۷ ز/ ۳+۲+۱).

تییینی: له و دوو لیسته دا، كه له سه رهتای به رگی دوو ده و به رگی چواره مه وه، بۆ زیان نامه ی هاو ده لانی پیغه مه رو هه ندێ له پیاوانی رسته كان نوو سراون، له زۆرینه ی ژماره كانا ئاماژه بۆ ژماره ی ته جریده كه و فه تیح كراوه ئاوا: (۲۰/۲۸) - ئه بو زه رپی غیفاری - ژماره/ ۲۸ ته جرید - ژماره/ ۳۰ فه تحولباری). له هه ندێ ژماره ییش دا، ئاماژه بۆ ژماره ی ته جریده كه به ته نیا كراوه، یا بۆ ژماره ی فه تحه كه به ته نیا كراوه، كه واته: ئه گه ر ته رجه مه ی حاڵی كه سایه تی یه كه له ژماره ی ته جریده كه دا نه بوو، ته ماشای ژماره ی فه تیحی فهرمووده كه بكری.

۲۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَدْخُلُ أَحَدٌ الْجَنَّةَ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةٌ. (الحديث ۶۵۶۹) (۲۰۳۷):

ئەبو ھوریرە - ڕمزی خۆی ئی - ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆی لەسەر ئی - دەفەرموئ: (ھەموو کەسێ لەبەھەشتا، بە چاوی خۆی جێگەی خۆی لەناو دۆزەخا دەبینێ، پێی دەلێن: ئەم شوپینی تۆ بوو، ئەگەر خراپەکار بوویتایە، ھەتا زیاترو باشتر سوپاسی خودا بکا، لەسەر ئەو بەھەرەو نازو نیعمەتەئەو کە واتیادا، ھەروەھا گشت دۆزەخییەکانیش، کەدەچنە ناو دۆزەخ ھەرکەسەیان لەناو بەھەشتا جێگەی خۆی نیشان ئەدرێ، پێی دەلێن: ئەم شوپینە خۆشە جێگەی تۆ بوو، ئەگەر پێگەی راستت بگرتایەو لەجیھانا ئیمانت بەئینایەو کاری باشت بکردایە، ھەتا پتر داخو خەم و خەفەت بخواتو ناھی سەرد ھەلکێشێ). (تاج/ ١٠/ ز/ ١٥٧/ ل/ ٥١٠/ ژ/ ٣).

٢٠٣٨ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أَيْضٌ مِنَ الْوَرَقِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكَيْزَالُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحدیث ٦٥٧٩) (٢٠٣٨):

عەبدوللای کورێ عەمر - ڕمزی خوادایان ئی - ھەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر ئی - دەفەرموئ: (ئەندازەئەو گەورەئەو جەوزی کەو پەری من رێ ی مانگە رێ یەکە، ئاوەکەئەو لەچرێ شیر ترە، بۆنی لەبۆنی میسک خۆشترە. گۆزەئەو شەربەکانی دەوری، کە ئاویان ئی دەخۆنەو، لە ئەستێرەئەو ناسمان زۆرتەر، ئەوئەو ئاوی کەوسەریان پێ بخواتەو، ھەرگیز تینووی نابێ). (تاجی کوردی/ ١٠/ ز/ ١٢٧/ ل/ ٢٨٣/ ژ/ ٧+٦+٥+٣+٢+١+٤).

(٢٠٣٧) لم يوافقہ مسلم علی تخريج أبي هريرة (لا يدخل الجنة اري مقعده..) (فتح/ ١٣)

المترجم

ص/ ٣١٠ خاتمة كتاب الرقاق).

(٢٠٣٨) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا صلى اللهم عليه وسلم و صفاته،

٢٠٣٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَمَّاكُمْ حَوْضٌ كَمَا بَيْنَ جَرَبَاءَ وَأَذْرَحَ. (الحديث ٦٥٧٧) (٢٠٣٩):

نیبنو عومەر - ڕمزی خوادایان ئی بی- فەرمووی: پیغه مبهەر - دروودی خوای
له سهر بی- فەرمووی: (حهوزی له درگای به ههشتا واله پشتیان هوه، له جهر پارهوه
ههتا نه زروح دهیج). (تاج/ ۱۰ ل/ ۳۸۲ ز/ ۱۲۷ ژ/ ۱ ش).

٢٠٤٠- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَدَرُ حَوْضِي كَمَا بَيْنَ أَيْلَةَ وَصَنْعَاءَ مِنَ الْيَمَنِ وَإِنَّ فِيهِ مِنَ الْآبَارِيقِ كَعَدَدِ نُجُومِ السَّمَاءِ. (الحديث ٦٥٨٠) (٢٠٤٠):

ئەنەس كۆرى مالىك - پەزىلى خۇاى لى بى - فەرموۋى: خۇشەۋىست - دروۋدى
خۇاى لەسەر بى - فەرموۋى: (ئەندازى حەزەكەى مەن لەھەندى شوپنىيا،
لەئەيلەۋە كەۋا لەشام، ھەتا سەنعاۋ دەبى كەۋا لەيەمەن (ئىستە پىتەختى
كۆمارى يەمەنە) ۋەك ژمارەى ئەستېرەى ئاسمانىش پىاللەۋ جامو مەسىنەۋ
سوراخى ۋا لەسەر). (تاج/ ۱۰ / ل ۳۸۳ / ز ۱۲۷ / ۳).

٢٠٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَا أَنَا قَائِمٌ إِذَا زُمِرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي وَبَيْنَهُمْ فَقَالَ هَلُمَّ فَقُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ وَمَا شَأْنُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى ثُمَّ إِذَا زُمِرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي وَبَيْنَهُمْ فَقَالَ هَلُمَّ قُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ مَا شَأْنُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى فَلَا أَرَاهُ يَخْلُصُ مِنْهُمْ إِلَّا مِثْلُ هَمَلِ التَّعَم. (الحديث ٦٥٨٧) (٢٠٤١):

(٢٠٣٩) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/٢٣٩٩.

(٢٠٤٠) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/٢٣٠٣.

(٢٠١) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة فيمن يدفع عن الحوض (فتح/١٣)

ئەبو ھورەیرە - پەزای خۆای لی بئی - فەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بئی - فەرمووی: (جاری لەخەوما، لەسەر حەوزی کەوپەرەم پراوەستا بووم، بۆ پێشوازی لەھاتوانی ئۆمەتەم، کە دین بۆ دینی من و نۆشین لەناوی حەوزی کەوپەرەم، ئەوەندەم زانی کۆمەڵی خەڵک ھاتن، کەھاتنە پێشەوہ ناسیمنەوہ، کەچی فریشتەیی لەشیوہی پایوێکا، کەوتە نیوانی من و نیوانی ئەوانەوہو، نەپھیشت پتر بێنە بەرەوہ، ئەوجا فەرمووی بەو کۆمەڵە: دەی وەرن، منیش بەفریشتەکەم گوت: دمیانیئیری بۆ کوئی؟ فەرمووی: بەخودا دمیانیئیرم بۆ دۆزەخ. گوتەم: بۆ چییان کردوہو، کەوا دمیانیئیری بۆ ئەو شوینە؟ فەرمووی: ئەمانە لەپاش تۆ پاشەو پاش لەدین وەرگەرا بوون و پاشگەز بوو بوونەوہو لەتۆ ھەل گەرابوونەوہ، ھەروا لەدوا ئەمانە کۆمەڵی تریش دین، ئەوانیش ھەروا، خۆشەویست فەرمووی: (جا وابزانم زۆر کەم لەم کۆمەڵانە قوتاریان دەبێ، وەک چۆن وشتی بەرەلا کرابی و پشت گوی خرابی، کەم وا دەبێ ئەو وشتەرە زەگاری ببی و سەری تیا نەچی و لەناو نەچی). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨١ ز/ ١٣٦ ز/ ٤).

٢٠٤٢ - عن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم و ذكر الحوض فقال: كما بين المدينة و صنعاء. (الحدیث ٦٥٩١) (٢٠٤٢):

حاریثە کۆری وەھب - پەزای خۆای لی بئی - فەرمووی: جاری پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بئی - باسی حەوزی کەوپەرەری بۆمان دەکرد، گویم لیی بوو دەیفەرموو: (حەوزەکەم لەمەدینەوہ ھەتا صەنعای یەمەن دەبێ!). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨٣ ز/ ١٣٧ ز/ ٢ - ش).

روونکر دنده وه:

باسی چهوزی که وئهر، له تاج داوا له بهرگی/ ۵ ل/ ۳۸۷ هتا ل/ ۳۸۳، نه صله
 عهرمبی یه که، که بریتی یه له ته و اوای زنجیره ی/ ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵، که نه م سح
 زنجیرمیه له باره ی نه م چهوزم وه، بهر یز: ۵ + ۷ + ۳ = ۱۵ پازده فهرموودمیان
 له خو گرتو وه، نه م پازده فهرموودمیه، نه گهر بهر یز له یه که وه هتا پازده
 ژماره یان بؤ دابنری، ژماره/ ۲ + ۳ + ۶ + ۷ + ۸ نه م پینجه یان موته فقه وعه له یهین،
 واته شیخی بوخاری و شیخی موسلیم ریوایه تیان کردوون، بوخاری
 له صه حیجی بوخاریداو موسلیم له صه حیجی موسلیم دا، که نه م دوو کتیبه
 پیروژه له پاش قورن ان دروستترین پهراوی سوننه تن. ژماره/ ۴ + ۹ + ۱۴ نه م سح
 یهشیان بوخاری گیراونه ته وه. ژماره/ ۱۰ + ۱۱ نه م دوو مشیان موسلیم ریوایه تی
 کردوون. مامؤستای عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئبی - دمه فرموی،
 (قورگوبی و قازی عه یاج دمه فرموون، به پی ی دمه فرموون، به پی ی
 فهرمووده ی ساخ، چهوزه که ی پیغه مهر، که مه شهووره به چهوزی که وپهر
 چه سباوه، پیویسته له سهر هه موو موکه لله فی بیزانی و باومری پی هه بی، پتر
 له سیی سه حابه باسی نه م چهوزمیان له پیغه مبهرم وه گیراومه ته وه).

پایانی - خاتمه

مامؤستای گه ووه و سهرور شیخی عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئبی -
 له پایانی نه م نامه ی (رفاق) ددا دمه فرموی: (نه م نامه یه سه دو نه وودوسی
 فهرمووده ی واتیادا، سپی و سئ ریگه (طریق) یان بی رشتن، واته:
 موعه لله فن، نه وانی تریان په یومست (موصول) ن، دوو باره کانیان سه دو سیی و
 چوار فهرموودن، پوخته که یان (۱۳۹ - ۱۳۴ - ۵۹) په نجاو نو فهرموودن،
 موسلیمیش فهرمووده کانی نه م پوخته یه ی وهک بوخاری گیراومه ته وه، بیجکه
 له مانه یان که حه فده فهرموودن:

۱. فہرموودہکھی ٹیبنو عومہر پرمازی خواداپان لی بی: (کن فی الدنیا کالک غریب) = ژ/۱۹۹۸ تہجرید = ۶۴۱۶ فہتحوالباری).
۲. فہرموودہکھی ٹیبنو مسعود لہبارہی خہتکیشانہکھی پیغہمبہرموہ. = ژ/۱۹۹۹ تہجرید = ۶۴۱۷ فہتحوالباری.
۳. ہہروا فہرموودہکھی ٹہنس لہبارہی خہتکیشانہوہ = ژمارہ: ۲۰۰۰ تہجرید = ۶۴۱۸ فہتحوالباری.
۴. فہرموودہکھی ٹوبہیی کوری کہعب، سہبارمت بہہاتنی سوورمتی (الہکم التکائر) = ژ/۶۴۲۰ فہتحوالباری، لہتہجریدہکھی دانییہ.
۵. فہرموودہکھی ٹیبنو مسعود: ایکم مال وارثہ احب الیہ = ژ/۲۰۰۷ تہجرید = ۶۴۴۲ فہتحوالباری.
۶. فہرموودہکھی ٹہبو ہوریرہ (أعن الله إلى امری...) ژ: ۲۰۰۱ تہجرید = ۶۴۱۹ فہتحوالباری.
۷. فہرموودہکھی: (اللجنة أقرب إلى أحدکم من شراک ثلثة...) = ژمارہ: ۲۰۱۷ تہجرید = ۶۴۸۸ فہتحوالباری.
۸. فہرموودہی: (مالعبدی المؤمن إذا قبضت ضیفہ) = ژمارہ: ۲۰۰۴ تہجرید = ۶۴۲۴ فہتحوالباری.
۹. فہرموودہی: (لو کان لأبن ادم واد من ذهب = ژمارہ: ۶۴۳۸ فہتحوالباری- حہدیپہکھی ابن الزبیر
۱۰. فہرموودہی سہلی کوری سہعد: (من یضمن) = ۲۰۱۳ تہجرید = ۶۴۷۴ فہتحوالباری.
۱۱. فہرموودہی ٹہنس: (إنکم لتعلمون اعمالا = ۶۴۹۲ ففتح).
۱۲. فہرموودہی ٹہبو ہوریرہ: (من عادی لی ولیا) = ۲۰۲۳ تہجرید = ۶۵۰۲ فہتحوالباری.

۱۳. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (بعثت أنا والساعة كهاتين) - ژ: ۶۵۰۵
فہتحوالباری.

۱۴. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (لي بعث النار) - ژمارہ: ۶۵۳۰ فہتحوالباری.

۱۵. فہرموودہی عیمرانی کوپی حوصہین: (فيدخلون الجنة يسمون الجهنميين)
- ۶۵۶۶ فہتحوالباری.

۱۶. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (لايدخل أحد الجنة إلا أرى مقعدة) - ۲۰۳۷
تہجرید =

۱۷. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (فيمن يدفع عن الحوض) - ژ: ۲۰۴۱ تہجرید =
۶۵۸۷ فہتحوالباری.

ہہروا دمفہرموی: حہفدہ بیستراو - اثر - یشی واتیا، کہہی سہحابہکانو
زانایانی دوا نہوانہ.

۸۵- نامہ ی چارہ نوس - کتاب القدر

۲۰۴۳- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْعَرَفُ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَلِمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ قَالَ كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خَلَقَ لَهُ أَوْ لِمَا يُسَرُّ لَهُ. (الحديث ۶۵۹۶ طرفہ فی: ۷۵۵۱) (۲۰۴۳):

عیمرانی کوپی حوصہین - پرمزای خوائی لی بی- فہرمووی: پیایوی عہرزی
 ھہزرمئی کرد: ھوربان! ئہی پیغہمبہری خودا! ئایا لہ جیہانا بہ ھہشتی
 لہدؤزہخی جیا دہکریتہوہ، و ھہرکہسہیان دمناسرین یانا؟ فہرمووی: (بہلج)
 پیاوہکہ فہرمووی: (کہوتہ: کارو کردہوہ سوودی جیہ، مادہم ھہرکہسی
 لہئیسٹاوہ جیگہی لہبہ ھہشتا یا لہدؤزہخا دیاری کرابی؟ فہرمووی:)
 ھہرکہسی بؤچی دروست کرابی، پیگہی ئہوہ دہگری و کاری دہکا بیگہیہنیتہ
 ئہوئی). (تاج/۱۰ ز: ۶ ل/۲۱ ز: ۴).

روونکردنہوہ:

کہسی چوارہم لہرشتہ -سند- ی ئہم فہرموودہیہدا کہمامؤستای
 مامؤستای مامؤستاکی بوخاریہ، مہشورہ بہ یہزیدی رشک. شیخی عہینی
 لہعومدہدا دمفہرموی: (ناوی یہزیدی کوپی سینانی ھہسسامہ، بؤیہ پیی
 دہگوتری ھہسسام چونکہ خانووی لہمہککہ دابہش دہکرد، ھہروا دمفہرموی:
 رشک واتہ رشکی وردہ بہچکہی ئہسپی، کہبہکوردی خوئشان ھہپی
 دہگوتری: رشک. ھہروا عہینی -رہحمہتی خودای لی بی- دمفہرموی: دہلین:
 (ئہم یہزیدی رشکہ ریشیکی دریژی گہورہی وای ھہبوو، دووپشکی دہجیتہ
 ناوی، سی رؤژ لہناومیدا دہمینیتہوہ یہزید پیی نازانی). ھہروا دمفہرموی:

ئەم يەزیدە لەبوخاریە ئەم فەرموودەى ھەبە لێردا لەگەڵ گەرمفەكەى كەژمارە: (٧٥٥١) ٥. ھەزار ھەزار رحمةى خودای ئى بى - ئامین.

٢٠٤٤- عَنْ حَدِیْقَةِ قَالَ قَامَ فِینَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَهُ حَفِظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَكَسِيَهُ مَنْ كَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. (الحديث ٦٦٠٤) (٢٠٤٤):

حوزەیفە - پەزای خۆای ئى بى- فەرمووی: جارى خۆشەویست- دروودی خۆای لەسەر بى- و تارىكى گەنگى دوورو درێژى دا، ھىچ نەما كەرووی دا بى، ياهەتا پۆژى قىامەت رووبدا، كەباسى نەكا بۆمان، ئىتر ئەوى لەيادی مابى ئەوا لەيادی ماوه (و گەنجینەى رازو نەئىنى يەكان بوو بەمالى) ئەوييشى لەيادی چووبىتەو ئەوا لەيادی چۆتەو (و ئەنجى ناو گەنجینە يەى بەفەرۆ داناو) مەن بەش بەحالى خۆم جارى وادەبى شتى لەو بابەتەنە روودەدا، كەپىغەمەر لەو وتارەدا باسى كردبوون، وەمەن ئەو شتەم لەياد نەما بوو، بەلام كەروو دەدات وشتەكە دەبينم، ئەوجا يادەم دەكەوتەو ئەو لەدلى خۆما دەئىم: ئای ئەمە ئەو ھەبە كەپىغەمەر- دروودی خۆای لەسەر بى- لەو وتارەدا باسى كرد بۆمان، رىك وەك چۆن گەلى جار وارى دەكەوى مەرۆف پياوى دەناسى، بەلام لەپاش ماوئى ئەو پياوئى لەبىر دەچى، ھەتا كاتى دىتەو بەر چاوى دەبينى، ديسانەو دەيناسىتەو دەزانى كەئەمە پياوئەكەى پيشووە ئاوا (تاج/ ١٠ ز ٨٨ / ل ٢١٦ / ژ ١/ = خەبەردان لەفیتنە گەل...)

(٢٠٤٤) أخرجه مسلم في الفتن و أشراف الساعة، باب: أخبار النبي صلى الله عليه وسلم فيما

۲۰۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرَبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ وَلَكِنْ النَّذْرُ يُوَافِقُ الْقَدْرَ فَيُخْرِجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ. (الحديث ۶۶۹۴) (۲۰۴۵):

نه بو هوریره -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغمبر -دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: (خوای گهوره دهفهرمووی: نهو شتهی که خودا نهینووسیبی له چاره‌ی ناده‌میزاد، بهشت نه‌زرکردن بو‌ی نابی، به‌لام واده‌بی نه‌زهرکه له‌گه‌ل چاره نووسه‌که یه‌ک ده‌گریو شته‌که روودمداتو ناده‌میزاد واده‌زانی که نه‌وه له‌بهر نه‌زهرکه‌ی نهو رووی داوه، جا به‌هو‌ی نه‌مه‌وه و له‌سهر نه‌م بنیاته، شتی له پی‌او‌ی پیسکه و چرووک بی دمرده‌هینم، چونکه نه‌گهر وانه‌بی نهو کابرا رژدو چرووکه خیرو نه‌زرناکا). (تاج/ ۳ ل / ۳۳۴ ز / ۱۰۲ ز / ۱۳۰ - باسی نه‌ز).

پروونکردنه‌وه:

ماموستای عه‌سقه‌لانی له‌ته‌ره‌فی نه‌م فهرمووده‌یه‌دا که ژماره / (۶۶۹۴) ه، که‌وا له ل / ۴۳۳ ج / ۱۳ و ل / ۴۳۸ دا ده‌فهرمووی: (هذا من الأحاديث القدسية ولكن سقط منه التصريح بنبته إلى الله) واته: نه‌مه فهرمووده‌ی قودسی یه‌و فهرمایشتی خوای گه‌ورمیه، به‌لام دانه‌پال خودای لی په‌ریوه.

۲۰۴۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا اسْتَخْلَفَ خَلِيفَةً إِلَّا لَهُ بَطَانَتَانِ بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْخَيْرِ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَبَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالشَّرِّ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَالْمَغْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهُ. (الحديث ۶۶۱۱- طرفه فی: ۷۱۹۸) (۲۰۴۶):

(۲۰۴۵) أخرجه مسلم في النذر، باب: النهي عن النذر وأنه لا يرد شيئاً، رقم/ ۱۶۴۰.

(۲۰۴۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: ما استخلف من خليفة. فتح/ ۱۳ ص/ ۲۵۸.

ئەبو سەئیدی خۆدی-پەرزای خۆای ئی-بی-فەرمووی : پێغەمبەر -
 دروودی خۆای لەسەر بی- فەرمووی: (خودا هەر پێغەمەریکی پەوانە کردبی،
 وەهەرکەسیکی کرد بی بەجێنشین، یاخود بە خاوەن دەسلاتی سەر ولات،
 مسۆگەر کە دوو تاقمە دەستو پێوەندی بوو: تاقمە یەکیان پێگە چاکە
 بی نیشان دەداو، هانی دەدا لەسەر گرتنی پێگە چاکەو، کردنی کاری باش،
 تاقمەکە تریشیان بەپێچەوانەو: ی خراپە بی نیشان دەداو، گالی دەدا
 لەسەر گرتنی پێگە خراپەو کردنی بی فەرمانی خودا. پاک و پاکیزمیش
 تەنیا ئەو کەسە یە کە خۆدای گەورە بیپارێزی و بەسۆزو میهرەبانی خۆی
 لەخراپە دووری بگری و بیخاتە سەر شەقامە پێگە یاسانامە خوا دەناکەس
 بەئازایی خۆی نییە کە پاک و پاکیزمە و لەگونا و تاوان بەدوورە). (تاجی
 کوردی/ ۳/ ل/ ۲۹۳ ز/ ۱۰۸ ۱/۱- باسی دئسۆزی بو فەرمانەر(وا).

پروونکردنەو:

۱. پەيوەندی ئەم فەرموودمە بەباتەکەو کە چارەنووسە لەدوايە کە پەدايە،
 کە دەفەر موئ: کەس بەئازایی خۆی نییە کە پارێزراوە لەتاوان، چونکە
 شتی و چارەنووسین خودایی یە ، دیارە ئەم بابەتەش باسی چارەنووسە.
۲. وەرگەرپاوە کە دەقی تەرفی ئەم فەرموودمە، کە ژمارەکە
 لەفەتحوالباریدا: (۷۱۹۸) ه، والەبەرگی/ ۱۳ ل/ ۸۹ طبعە قديمة.
۳. عەسقلانی دەفەر موئ: (لەگێڕانەوئە ئەوزاعی و معاویە کوری سلام دا:
 (من وال) ه، ئەم گێڕانەوئە گشتی ترە) بۆیە منیش لە تەرجمەکەدا،
 وشە: (خاوەن دەسلاتی سەرولات) م ئ پتر کرد، مەبەستم
 لەروونکردنەوئە ئەم بڕگە یە ئەو یە، کە بەهرەمەندی بەرێز دنیایی،
 لەخاڵو لەوشە بەوشە وەرگەرپاوە کوردی یەکە، خواپاربی دوور دەبی
 لەهەواو هەموەسکاری.

۴. لهراستیدا ئەم دوو تاقمەییە، مەرج نییە کە دوو تاقمەیی دیاریکراوی تایبەتمەند بن و شەوو پۆژ هاودەم و هاوئشینێ کاربەدەستان بن، جیگەیی داخە لەم پۆژگاردی ئێمەدا، بەتایبەتی لەنیشتمانی ئێمەدا، پراگەیانندی بەهەموو لقو بەشەکانیەو، هەروا هونەر و هونەرماندا، بەهەموو جۆرەکانیەو، وەك مۆسقاو مۆسقارو گۆرانێ و گۆرانێ بێژو شانۆ و شانۆ نوسان، جیگەیی داخە ئەمانە هەموو لەم پۆژگاردی ئێمەدا، لەکوردستانی ئازیزدا، بگانی سووئ، هەرخەریکی بەخشی گەندەلی رەوشتین، بوون بەبلوێری شەیتان!!

۲۰۴۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ كَثِيرًا مِّمَّا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْلِفُ لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ. (الحديث ۶۶۱۷ طرفاه في: ۶۶۲۸، ۷۳۹۱) (۲۰۴۷):

عەبدوللای کۆپی عومەر - پەزای خوای لی بێ - فەرمووی زۆر جاران پیغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بێ - ئاوا سۆندی دەخوارد: (لا ومقلب القلوب = ئائەو شتە ناکەم، یاخود نا ئەو شتە وانییە بەهەلسوورپنەری دلان!)

پایانی - خاتمه

عسقه لانی - رحمتی خودای لی - دمه رموی: نامه ی چارمنوس - کتاب
القدر - بیست و نو فهرمووده ی به رزه و گراوی وا تیادا، سی له مانه بیپرشته
(معلق) ن، نهوانی تریان په یوه ست (موصول) ن. بیست و دوویان دووبارهن،
پوخته که یان ههوت فهرمووده یه: (۲۹-۲۲ = ۷). له م ههوت فهرمووده
پوخته یه موسلیم پینجیانی گپراومه توه، نه م دوانه یانی نه گپراومه توه:

۱- ژماره: ۲۰۴۶ ته جرید = ۶۶۱۱ هه تحولباری = فهرمووده ی نه بو سه عید
(ماستخلف من خلیفة).

۲- ژماره: ۲۰۴۷ ته جرید = ۶۶۱۷ هه تحولباری = فهرمووده ی ئیبنو عومره:
(لا ومقلب القلوب).

له م پوخته یه که ههوت فهرمووده ن، له ته جریده که دا: (۲۰۴۷-۲۰۴۲ = ۵)
پینج فهرمووده یان هاتوون، سیانیان متفق علیهن که ژماره: ۲۰۴۳ و ۲۰۴۴ و
۲۰۴۵ ن، دوانیشیان له نه فرادی بوخارین که ژماره: (۲۰۴۶، ۲۰۴۷) ن.

ههروا عسقه لانی دمه رموی: (ههروا له م نامه یه دا پینج بیستراو-
نه پهری صه حابه و تابعینیش واتیادا. والله اعلم.

۸۶- نامه‌ی سویندو نه زرکردن

کتاب الایمان والنذور

(بؤ باسی نه زر بپ. بهرگی/ ۳ ل/ ۳۳۳ ز/ ۱۳۰ هه تا لاپه‌ره: کۆتایی زنجیره/

(۱۳۵۰۳۴۸).

۲۰۴۸- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سُمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سُمُرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَكَفَّرْ عَنْ يَمِينِكَ وَالتَّ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ. (الحديث ۶۶۲۲ أطرافه في: ۶۷۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷) (۲۰۴۸):

ئه‌وره‌حمانی کورپی سه‌مووره -پر‌زای خ‌وای ئی بی- فه‌رمووی: پی‌غه‌مه‌ر -
دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی پی‌م: ئه‌ی ئه‌وره‌حمان! دا‌وای
فه‌رمان‌پروایی (ئه‌ماره‌ت = ئه‌میری) مه‌که، چونکه ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر دا‌واکردنی
خ‌ۆت، فه‌رمان‌پروایی و به‌رپرسی وهر‌بگری‌ت لی‌ت ده‌بی به‌بار، به‌لام ئه‌گه‌ر
به‌بی ئه‌وه که‌خ‌ۆت هه‌وئی بؤ بده‌ی بکری‌ی به‌فه‌رمان‌پروه‌وا، یا به‌سه‌ر ک‌اری
سه‌رک‌اری، ئه‌وا خودا ز‌الت ده‌کا به‌سه‌ریا، ئه‌ی ئه‌و په‌حمان! ئه‌گه‌ر سویند‌ت
خ‌وارد له‌سه‌ر ش‌تی، وه‌له‌پاشا ته‌ماش‌ات کرد که‌له‌وش‌ته باش‌تر هه‌یه، ئه‌وه
بریت‌ی - واته: که‌فه‌ارمه‌تی- سوینده‌که‌ت بده‌و، ئه‌وه بکه که‌به‌باش‌تری
ده‌زانی). (تاج/ ۳ ل/ ۲۷۰ ز/ ۱ ش/ د/ ت/ ن).

(۲۰۴۸) أخرجه مسلم في الایمان باب/ ندب من حلف يميناً فرأى غيرها خيراً منها أن يأتي

الذي هو خير و في الإمارة باب: النهي عن طلب ... رقم/ ۱۶۵۲.

۱. به‌پێ ی ئەم فەرمووده‌یی، هه‌رکاتێ که‌سێ سویندی خوارد له‌سه‌ر شتێ، که‌بیکا، یانه‌یکا، نه‌وه نابێ سوینده‌که‌ی بخت، دهبی سوینده‌که‌ی بباته‌ سه‌ر، به‌لام نه‌گه‌ر سویندی له‌سه‌ر کردنی شتێ خوارد که‌بیکات، دوایی وابه‌باشی زانی که‌نه‌یکا، باکه‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بداو شته‌که‌ نه‌کا، وه‌هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌وه‌ نه‌گه‌ر سویندی له‌سه‌ر نه‌کردنی شتێ خوارد.

۲. عه‌بدو ره‌حمانی کو‌ری سه‌موره -ره‌زای خوای ئی بێ- به‌س ئەم فەرمووده‌ی هه‌یه له‌بوخاریدا، که‌له‌م سی شوینه‌ی تر دا دووباره‌ بوته‌وه‌:

۱- ژماره‌ی/ ۶۷۲۲ له‌که‌فاره‌تی نه‌یماندا.

ب- ژماره‌/ ۷۱۴۶ له‌ئه‌حکام دا. ج- ژماره‌/ ۷۱۴۷ له‌ ئه‌حکام دا. له‌موسلیمیش دا فەرمووده‌ی هه‌یه.

عه‌بدولره‌حمان له‌مسلمی فه‌تحه، واته‌: ره‌زای ئازاد کردنی مه‌که‌که‌ موسوڵمان بووه، له‌فتوحاتی عی‌راقدا ئاماده‌ بووه، له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌ودا سه‌جستان ئازاد کراوه، له‌سه‌رده‌می جینشین ی عوبماندا، هه‌روا کابل له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌ودا غه‌زا کراوه و ئازاد کراوه، له‌خزمه‌ت پێغه‌مه‌ر خۆی دا ئاماده‌ی غه‌زای ته‌بووک بووه، خۆی فەرمووده‌ی له‌پێغه‌مه‌رو له‌موعا‌زی کو‌ری جه‌به‌له‌ و مرگه‌پراوه‌ ته‌وه، ئەم زاتانه‌یش فەرموودمیان له‌وه‌وه‌ گه‌پراوه‌ته‌وه‌: ئیبنو عه‌باس و سه‌عه‌یدی کو‌ری مسی‌ب و محم‌دی کو‌ری سیرین و حه‌سه‌نی به‌حری و که‌سانی تریش. مالی په‌نجاو په‌کی کو‌چی له‌ به‌حره‌ مردووه، ره‌زای خودای ئی بێ.

۲۰۴۹- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال:

نحن الآخرون السابقون يوم القيامة. (الحديث ۶۶۲۴ أطرافه ۲۳۸، ۸۷۶، ۸۹۶،

۲۹۵۶، ۳۴۸۶، ۶۸۸۷، ۷۰۳۶، ۷۴۹۵) وقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و الله لأن يلج أحدكم يمينه في أهله آثم له عند الله من أن يعطى كفارته التي افترض الله عليه. (الحديث ۶۶۲۵ طرفه في: ۲۶۲۶) (۲۰۴۹):

فهرموده‌ی: ۶۶۲۴ لهم ژماره‌یه‌دا رابورد: ۴۶۵ ته‌جرید= ۸۷۶ فه‌تحو‌ل‌باری + ۴۷۵ ته‌جرید = ۸۹۶ فه‌تحو‌ل‌باری = به‌رگی ۱/ ل ۴۴۰ + به‌رگی ۱/ ل ۴۵۱.

فهرموده‌ی ژماره/۶۶۲۵ پیش واته: خو‌شه‌ویست -دروودی خ‌وای له‌سهر بی- دمه‌فرم‌وی: به‌خودا نه‌گهر که‌سی‌کتان له‌سهر شتی سویند له‌که‌سوکاری بخ‌وای له‌پاشا وورکی لی بگری و لیی په‌شیمان نه‌بیته‌وه، وه‌لحال په‌شیمان‌بوو نه‌وه له‌وشته باشر بی، نه‌وه پیلیدا گرتنه گونا‌هی زور تر ده‌گا له‌لای خودا، هه‌تا نه‌وه‌که سوینده‌کی بشکینی و نه‌وه که‌فارمه‌یه‌دا که‌خودا داپناوه بو سویند له‌کاتی شکاندنیدا. (تاج/ ۲ ل ۳۲۹ ز ۱۲۶ ز ۱/ ب/ م).

۲۰۵۰ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْآنَ يَا عُمَرُ. (الحديث) (۲۰۵۰):

عه‌بدول‌لای کوری هیشام - پرم‌زای خودای لی بی - فهرمووی: جاری له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووین، دروودی خودای لی بی، ده‌ستی عومه‌ری کوری خه‌تابی گرت، عومه‌ر عه‌رزی کرد: هوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! به‌خودا تو‌م له‌هه‌مووشتی تر خو‌شتر ده‌وی، به‌س نییه، سویندم به‌و که‌سه که‌گیانی

(۲۰۴۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: النهي عن الإصرار على اليمين، رقم/ ۱۶۵۵.

(۲۰۵۰) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عبدالله بن هشام: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم

وسلم راجع رقم: ۱۱ ج ۴ ص ۱۹۲ تجريد. الترجمة الكردية. - المترجم

منی به ددهسه، ده بی منت له خودی خوشت خوشت بوئ نهوسا بهسه بو
گهشتن به پلهو پایه هره بهرز لهم لایه نهوه. (بروانه ژماره/ ۱۰۸۰
ته جرید = ۲۵۰۱ = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۷۱ هه تا ۱۷۳. زیانامه ی عه بدوللای کوری
هیشامی واتیادا).

۲۰۵۱- عَنْ أَبِي دَرَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ وَرَبُّ
الْكَعْبَةِ. قُلْتُ: مَا شَأْنِي أَيْرَى فِي شَيْءٍ، مَا شَأْنِي؟ فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: فَمَا
اسْتَطَعْتَ أَنْ اسْكُتَ وَتَغْشَانِي مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقُلْتُ: مَنْ هُمُ بَأْيِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا
رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْآكُثَرُونَ أَمْوَالًا إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا. (الحديث
۶۶۳۸ طرفه في: ۱۴۶۰) (۲۰۵۱):

ئهو زهر - پرمزای خوای ئی بی- فهرمووی: پیغه مهری خودا، دروودی له سه
بی، له سیبهری کابهدا بوو، چووم بو خزمهتی، کاتی گه پشته لای لهو کاته دا
ذهیفه رموو: (سویندم به خودای کابه، که یهزدانی پاکه، زیانه ومهندی ههره
گهوره خوینان، سویندم به خودای کابه، که یهزدانی پاکه زیانکردووی ههره
گهوره خوینان!) منیش له بهر خۆمهوه به خۆمم گوت: ئهوه چیمه، ده بی
شتیکی وا له مندا هه بی، کهشایه نی ئهوه بم بېم به که سیکی ههره
زهرمه نند؟

که له خزمه تیدا دانیستم، ههروای دهفه رموو، له بهر ئهوه نه متوانی که بی
دهنگ بم، هه نی خه یالی ناخو شیش هات به دلما له وهی که مه یلی خودای
له سه ر بوو، وهک ئهوه ئه بی گونا هیکی وام کرد بی، جاعه رزی حه زرمتم کرد:
ئهی پیغه مهری خودا! به باوک و دایکه مه وه به قوربانیت بم ئه م نه گبه تانه کین،
که ههره زیانه و مه ندانن؟ فهرمووی: (ئهوانه ی که مالمو سامانیان زور زوره،

مهگەر کهسێ لهوانه خودا مائی باشی زۆری بێ دابی، نهویش درێغی لێ نهکاو، بههر چوار لادا داغانی بکا، بهراستو بهچهپا، لهپێگهی خودادا بیدا بهم و بهوو ببیه خشیتهوه و بۆکاری خێر درێغی نهکا. (تاج/ ٩ ز: ٩٤؛ ل/ ٢٩٠ ز/ ١٣) + (تاجی کوردی/ ١٠ ز/ ١٩؛ ل/ ٧٢).

٢٠٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ قَتَمَسَهُ النَّارُ إِلَّا تَحِلَّ الْقَسَمُ. (الحدیث ٦٦٥٦ طرفه في: ١٢٥١) (٢٠٥٢):

لهئهبو هوریرهوه -پهزای خوای ئی بێ- پێغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ده‌فه‌رموێ: (هه‌ر موسوڵمانێ سێ منائی به‌مرن، ره‌سیده نه‌بووبن، مه‌گه‌ر بۆ ئاهێ سوێن به‌جێته دۆزه‌خ). (ریاض/ ٣ ل/ ٩ ز/ ٩٥٣-٦- چاپی/ ٢ کوردی).

پروونکردنهوه:

پێشه‌وا نه‌وه‌وی -په‌حمه‌تی خودای ئی بێ- ده‌فه‌رموێ: مه‌به‌ست له‌ئاهێ سوێن (تحله القسم) له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا، ئه‌و سوێنه‌یه که‌له‌م ئایه‌ته په‌رۆزه‌دایا ده‌فه‌مه‌ریته‌وه، که‌ده‌فه‌رموێ: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾. (سورة مريم ٧١/١٩) واته: که‌س نییه له‌ئیه که‌به‌ناو دۆزه‌خا نه‌پواو نه‌جێته ناوی: ئه‌م چوونه ناو دۆزه‌خه هه‌موانی (عمومی) یه، به‌پاریکی خودا نووسه و په‌تبوونه‌وه‌ی بۆ نییه. پوخته‌یی له‌ژبا‌نامه‌ی ئیما‌می نه‌وه‌وی -په‌رگۆ‌ری په‌رۆ‌زی له‌ره‌حمه‌ت و نووری خودا بێ- ناو و نه‌سه‌بی: (الأمام الخافض، الأوح‌د، القدوة، شیخ الإسلام، علم الأولیاء، محی الدین ابو زکریا یحی بن شرف، الأمام الربانی، الشافعی الثانی).

له مانگی موحه رهمی سال ٦٣١ کۆچی، له گوندی نهوا، له باوک و دایکیکی زۆر باش، له دایک بووه، گوندی نهوا سهر به شاری حۆرانه له سوریا. له ته مه نهی ده سالییدا دهستی کردووه به له بهر کردنی قورئان و خویندنی پهراوه گانی شهر (فقه) له و ده مه دا شیخی خواناس؛ شیخ یاسینی مه پراگیشی له وێوه ږهت ده بی، ده پوانی واکۆمه ئی منال زۆری ئی ده که ن که له گه ئیانا یاری بکات، ئه ویش له دهستیان راده کاو، له بهر خوشیه وه قورئان له بهر ده کا، له بهر ئه وه شیخ یاسین ده چی بۆلای باوکی ئیمامی نه وه وی و نامۆزگاری ده کا، که ناگای لئی بی و ته رخانای بکات بۆ خویندنی ئایینی، ئه ویش به گوئی ده کا، له سالی (٦٤٩) دا ده چی بۆ دیمه شق و ده بی به فقه و له وی له په رواچییه داده مه زری، به نانی فه قییه تی له قوتا بخانه که ی ره و اچییه ده زی و که له ته نیشت مه سجیدول ئه مه وه ییه وه ده بی. ئه و جا له خزمه تی باوکیدا ده چی بۆ حه ج، زۆرینه ی کات له پێگه نه خوش ده بی، چل و پینج شه و له مه دینه له خزمه ت پێغه مه ردا ده مینیته وه، ئه مه سالی (٦٥١) کۆچی ده بی، له پاش حه جه که ده که پیته وه بۆ دیمه شق. خۆی ده فهرموی: له م ماومه دا، پۆزانه دوازه وانه م له خزمه ت مامۆستا کانم دا ده خویند، ئه و په راویزو حاشیانه ی که پتویست بوون بۆ پروونکردنه وه ی واتای ده ربهرین و جیگه قورسه کان خۆم ده منووسینه وه و کتیبه کانم خوش ده کرد، خودای گه و ره پیت و فه ری خسته کاته که م، ویستم که خه ریکی پزیشکی بم، خۆم خه ریک کرد به کتیبی (القانون فی الطب) وه، که دانراوی ئیبنوسینایه، به لام دلم تاریک بوو، چه ند پۆژی نه مه ده توانی خه ریکی هیج ببم، ته نانم به زمیم به خۆما هاته وه، تا قانوونه که م فروشت و له و بیرو بیردۆزیه په شیما بوومه وه، ئیتیر خودا دلی رووناک کردمه وه و ئه و حاله ته م نه ما). له ته مه نه ی سی و چوار سالییدا، واته: له سالی (٦٦٥) ک دا ده بی به سه روکی مه شیخه ی دارول حه دیث، و متاکاتی مردنی له و پایه دا ده مینتی. پێشه وانه وه وی هه تا خه یال بر بکات خاومنی

زوهڊو و مرعو تهقوا بوو، بهواتای وشه بۆ خودا لیبرا بوو. شیخ موحیه‌دین دمفه‌رموی: (گله‌ییم لا کرد، که‌بۆچی واگوزمرانت له‌خۆت گران کردوو، له‌خواردن و جل و به‌رگ و گوزمرانا خۆت جه‌رمبابه‌داوه، ته‌نانه‌ت ناچیتته‌ جه‌مامیش، دمترسم که‌تووشی نه‌خۆشی ببیت و له‌کارو نیشت بکات!!).

که‌چی فه‌رمووی: (فیسارمه‌که‌س نه‌وه‌نده‌ به‌رپۆزوو بوو، ومه‌وه‌نده‌ خواپه‌رستی کردوو، هه‌تا پێستی شین هه‌لگه‌راپوو). میوه‌و خه‌یاری نه‌ده‌خوارد، ده‌یفه‌رموو: نه‌بادا جه‌سته‌م شێدار بکاو خه‌وم ئی بخت).

ئه‌مه‌یش کورته‌یه‌کی پوختی ژياننیتی: (هه‌تا بلێیت زاهیدو دنیا نه‌ویست، له‌عیبادمت و ژیکرو نه‌ورادا کولا بوو، شه‌و نوێژیکی زۆری ده‌گرت، شه‌وو پۆژ خه‌ریکی کتیب دانان و وانه‌ گوته‌وه‌ بوو، به‌هه‌ناسه‌ له‌خوا بی ئاگا نه‌بوو، مانگایه‌کی باشی هه‌بوو، هه‌مووی دمکرد به‌خیر، سال دوازه‌ مانگه‌ به‌رپۆزوو بوو، پینج پۆژ نه‌بی، پۆژی یه‌که‌می جه‌ژنی په‌مه‌زان و چوار پۆژه‌که‌ی جه‌ژنی قوربان. ئه‌مه‌یش خواردن و خواردنه‌وه‌ی بوو: ئیواره‌ پۆزووی ده‌شکان و ژه‌می نانی ئیواره‌ی ده‌خوارد. له‌پیش مه‌لا بانگانیشا، له‌جیات یارشیو جامی ئاوی ده‌خواردوه‌).

ئه‌مه‌یش مال و حال و دارایی و سامانی بوو: (ژنی نه‌هی‌ناوه، منالی نه‌بوو، له‌گۆشه‌ی مزگه‌وتا ده‌ژیا، گۆزه‌یه‌کی هه‌بوو بۆ ئاو خواردنه‌وه، هه‌سیری له‌سه‌ری ده‌نوست، مه‌وجی له‌کاتی خه‌ودا ده‌یدا به‌خۆی دا، میژمریکی خام، جبه‌یه‌کی خام، دیشداشه‌یه‌کی خام، جووتی سۆل و ئاوبێنه‌و ده‌ست بشۆ!!).

وه‌قاتی: له‌سالی (٦٧٦) ک. دا گه‌راپه‌وه‌ بۆ نه‌وا، له‌پیشا هه‌موو نه‌و کتیبانه‌ی له‌نه‌وه‌قافی خواستبوو گه‌رانده‌یه‌وه‌ بۆی، چوو بۆ سه‌ردانی گۆرستانی مامۆستاگانی و بۆیان پاراپه‌وه‌و له‌سه‌ریان گریا، سه‌ردانی دۆسته‌کانی خۆشی کردو خواحافیزی ئی کردن، وه‌سه‌ردانی باوکیشی کرد، نه‌وجا دین به‌یتوله‌قدیس و خه‌لیلی کرد له‌فه‌له‌ستین، نه‌وجا گه‌راپه‌وه‌ بۆ

گوندی نه‌وا، له‌وئ نه‌خوښ كه‌وت و مه‌رگ بوو به‌ميوانى له‌بيست و چوارى مانگى ره‌جه‌بى (٦٧١)ك. واته: چلو پي‌نج سال و چه‌ند مانگى ژياوه. ره‌زاو ره‌حه‌متى خوداى لى بى.

٢٠٥٣- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأَمْتِي عَمَّا وَسَّوَسْتَ أَوْ حَدَّثْتَ بِهِ أُنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أَوْ تَكَلَّمْ * (الحديث ٦٦٦٤ سبق طرفه في: ١٠٨٦ تجريد = فتح الباري: ٢٥٢٨ = بقرطى/ ٣ ل/ ١٧٨) (٢٠٥٣):

واتاكهى به‌ته‌واوى له‌وئ رابورد.

٢٠٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِيهِ. (الحديث ٦٦٩٦ طرفه في: ٦٧٠٠) (٢٠٥٤):

عائيشه -ره‌زاى خوداى لى بى- له‌خوشه‌ويسته‌وه ده‌فه‌رموئ: (كه‌سى نه‌زرى كرد كه‌فه‌رمانبه‌رى خودا بكا، نه‌وه بانه زره‌كه‌ى به‌جى بي‌نى، به‌لام نه‌گه‌ر كه‌سى نه‌زرى كرد كه‌گوناهى بكا، كه‌دياره كردنى گونا‌ه بى فه‌رمانى خودايه، نه‌وه با نه‌و نه‌زره جى به‌جى نه‌كا). (تاجى كوردى به‌رگى/ ٣ ل/ ٣٥٣ ز/ ١٣٠- باسى نه‌زر- ب/ د/ ت/ ن).

٢٠٥٥- عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اسْتَفْتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَذَرٍ كَانَ عَلَى أُمِّهِ فُتُوْقَاتٍ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَهُ فَأَقْتَاهُ أَنْ يَقْضِيَهُ عَنْهَا. (الحديث ٦٦٩٨ طرفه في: ٢٧٦١، ٦٩٥٩) (٢٠٥٥):

(٢٠٥٣) اخرجہ مسلم في الايمان: تجاوز الله عن حديث النفس... رقم: ١٢٧.

(٢٠٥٤) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة: من نذر ان يطيع الله فليطعه. خاتمة

المترجم

كتاب كفارات الإيمان ج/ ١٣ ص/ ٤٨٤.

(٢٠٥٥) اخرجہ مسلم في النذر، باب: الأمر بقضاء النذر، رقم/ ١٦٣٨.

ئیبینو عەبباس -رمزای خودای گەورە لەخۆی و بابی- فەرمووی: سەعدی کۆری عوبادە -رمزای خودای ئی بی- لەپێغەمەری پرسی: دایکم نەزریکی لەسەر بوو، لەپیش ئەویدا کەجی بەجی ی بکا مرد، ئایا دەبی ئیستا من خۆم بیگێرمەووە بۆی؟ فەرمووی: (بەئێ دەبی ئیستا تۆ بۆی بیگێرمەووە). (تاجی کوردی/ ۲/ ۳۳۷/ ز/ ۱۳۱/ ۱/ ۲+۳).

پوونکردنەووە:

کەسێ هەرخیری نەزربکا، وەك گرتنی پۆزوی سوننەت و ئازاد کردن و پارەو مال بەخشینەووە، لەپاش مردنی خۆی بۆی قەزا دەکریتەووە.

۲۰۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ يَبْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَائِمٍ فَسَأَلَ عَنْهُ فَقَالُوا أَبُو إِسْرَائِيلَ لَدَرَ أَنْ يَقُومَ وَلَا يَقْعُدَ وَلَا يَسْتَظِلَّ وَلَا يَتَكَلَّمَ وَيَصُومُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرُّهُ فَلْيَتَكَلَّمْ وَلْيَسْتَظِلَّ وَلْيَقْعُدْ وَلْيَتِمَّ صَوْمُهُ. (الحديث ۶۷۰۴) (۲۰۵۶):

ئیبینو عەبباس -رمزای خودا لەخۆی و لەبابی- فەرمووی: جاری پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- ووتاری ئەدا، پیاویکی بینی لەبەر هەتاوێکە پەق راوەستابوو، پرسی: بۆچی ئەو پیاو و پەق راوەستاوە؟. عەرزیاں کرد: ئەو ئەبو ئیسرائیلە، ئاە (نەز) ی کردووە، کەبەپێووە لەبەر خۆر پەق راوەستی و دانەنیشی و نەجیتە بەر سێبەر و قسە نەکا و لەهەمان کاتدا بەپۆز و وش بیان فەرمووی- دروودی لەسەر بی-: (فەرمانی بی بکەو لەزمانی منەووە پێی بلێ: کە قسە بکا و بجیتە بن سێبەر دا دابنیشی، بەلام بارپۆزوووەکە تەواو بکا). (تاجی کوردی/ ۲/ ۳۳۸/ ز/ ۱۳۲/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن- نەزەرکردنی شتی کە لە دەستی نەیی دانامەزێ).

(۲۰۵۶) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث قصة ابي اسرائيل (خاتمة كتاب كفارات الايمان:

**۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتیی سوئنده‌کان
کتاب کفارات الایمان**

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتی‌ی سوینده‌کان

کتاب کفارات الایمان

۲۰۵۷- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ كَانَ الصَّاعُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُدًّا وَثُلُثًا بِمُدِّكُمْ الْيَوْمَ. (الحديث ۶۷۱۲ طرفاه فی: ۱۸۵۹، ۷۳۳۰):

سائیبی کوپی یه‌زید -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: بہسہرینی ی پیغہمہر خوئی -دروودی خوای لہسہر بی- (مہن) واتہ: صاع- موددیک و سی یہکی مودیک بوو، بہمووددی نہمپوکہی نیوہ). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱۳۵- دیاریکردنی نہندازہی کہ فاره‌تی سویند).

۲۰۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَكْيَالِهِمْ وَصَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ. (الحديث ۶۷۱۴ طرفاه فی: ۲۱۳۰، ۷۳۳۱) (۲۰۵۸):

نہنہسی کوپی مالیک -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (خودایہ! بیت و فہرو بہرہکەت بخەرہ عہ یارہو مہن و موددی خەلکی شاری مەدینەوہ).

پایانی = خاتمه

ماموستای گهورمو مهزمن شیخی عهسقه لانی - غه ریقی رحمه تی خودا بی - دمفه رموی: (نامه ی ئه پیمان و نه زرو که فارمت و پاشکوی ئه م نامه یه، سه دو بیست و هه وت فه رمووده ی به رزه وه کراوی واتیادا، بی پرشته کانی (هه ئسپیراوه کانی = معلقه کانی) بیست و شهش فه رمووده ن، دووباره کانیان سه دو پازده فه رمووده ن، پوخته گه یان: دوازه فه رمووده ن. پی شه وا موسلیمیش وه ک پی شه وا بوخاری - پرزاو رحمه تی خودایان لی بی - ئه م پوخته یه ی هه موو گیراومه وه، بیجگه له م شه شه یان:

(۶) فه رمووده ی عانیسه له باوکیه وه: (ژماره: ۶۶۲۱ فه تج).

(۷) فه رمووده ی عانیسه: (من نذر أن یطیع الله فلیطعه) ۲۰۵۴ ته جرید =

۶۶۹۶ فه تحولباری.

(۸) فه رمووده ی ئیبنو عه باس، سه بارمت به داستانه که ی ئه بو ئیسرائیل =

ژماره/ ۲۰۵۶ ته جرید = ۶۷۰۴ فه تحولباری

(۹) فه رمووده ی ئیبنو عه باس: (أعوذ بعزتک).

(۱۰) فه رمووده ی عه بدوللای کوری عومه ر: (فی الیمین الغموس).

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۸۸- نامہ فی فرائیز (میرات دابہ شکردن)

کتاب الفرائض

نامہ فی فرائیز و باسی میرات و کہ لہ پور دابہ شکردن، لہ تاجی کوردیدا، و
لہ بہرگی ۳/ل ۳/ز ۱/ہتا زنجیرہ ۱۰/۵ لاپہرہ ۲۴/۵ + پروانہ: ریاض صالحین ۱/
ل ۱۸۷/ ژمارہ ۲۰۲/۴/۵ ہتا لاپہرہ ۱۹۲/۵ + فیکھی ناسان، بہرگی دووہم،
لاپہرہ ۵۶۳/ زنجیرہ ۲۴۱/ ہتا لاپہرہ ۶۰۴/ زنجیرہ ۲۵۲/.

۲۰۵۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
ألقوا الفرائض بأهلها، فما بقي فهو لأولى رجل ذكر. (الحديث ۶۷۳۲ أطرافه في:
۶۷۳۵، ۶۷۳۷، ۶۷۴۶) (۲۰۵۹):

ثیبنوعہباس - پرمزای خوالہ خوئی و بابی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی
خوای لہسہر بی- دہفہرموئی: ہہموو خاومن بہشی لہکہسو کاری مردوو،
بہشی دیاریکراوی خوئی پی بدن، بہپی دہقی فورئانہکہ، نہنجا ہہرچی
لہوان مایہوہ، نہوہ بوخزمتین کہسہ بہمہرجی کہنیرینہ بیٹ. (تاجی
کوردی ۳/ل ۱۱/ ۴/ز ۲/ - ش/د/ت).

روونکردنه وه:

وهك پياوئ دهرئ كچيک و ژنيك و ماميک و نامؤزايه كي دهبي، به پئی دهقي قورئان له کاتي وادا، کچ نيوهی مائی باوکه کهی بۆههيه، ژنه کهی ههشت يه کی بۆههيه، واته: لهههشت بهش چواری بۆ کچه که، يه ک بهشی بۆ ژنه که، کۆی بهشی ئەم دوانه يه کسانه به: $4 + 1 = 5$. که واته: $8 - 5 = 3$ بهش دهميني ئەم سئ بهشه دهرئ به مامه ی مردوو ده که، چونکه ئەو نزیکترین خزمی نييرينه يه تي، نامؤزاکه شی بئ بهش دهبي، چونکه ئەو به پله يه دوورتره له مردوو ده که.

٢٠٦٠- عن أبي موسى رضي الله عنه أنه سئل عن ابنة و ابنة ابن و أخت، فقال: للإبنة النصف و للأخت النصف، وأت ابن مسعود فسيتابعني، فسئل ابن مسعود، و أخبر بقول أبي موسى فقال: لقد ضللت إذا، وما أنا من المهتدين أقضي فيها بما قضى النبي صلى الله عليه وسلم: للإبنة النصف و لابنة الابن السدس تكملة الثلثين، وما بقي فللأخت، فأخبر أبو موسى بقول ابن مسعود، فقال: لا تسألوني مادام هذا الخبر فيكم. (الحديث ٦٧٣٦ طرفه في: ٦٧٤٢) (٢٠٦٠):

هوزهيلی کوپی شه ره حیل - په حمه تی خودای لی بئ - فه رمووی: پرسیارکرا له نه بومووسای نه شعهری - په زای خوای لی بئ - مردوویه که ههيه کچيک و کچيکی کوپ و خوشکيکی ههيه، که له پوورده کيان چۆن لی دابهش ده کړئ؟ فه رمووی: نيوهی له بۆ کچه که يه تي و ئەو نيوه که ی تريشی بۆ خوشکه که يه تي، کچی کورده که ی هيچی ناکه وئ. بشچۆ بۆلای ئيبنو مه سعود،

(٢٠٦٠) انفراد البخاري بتخريج حديث ابن مسعود في توريث بنت الابن. (كتاب الفرائض -

بُوْ دُنْيَايِ تَهْوَاوْ لَهْوَيش بېرسه، دهبینی نهویش ههروهك من دهلی و لهه
پرسیاردها پهپرهوی من دهكا. جا پرسیاركرا له ئیبنو مهسعوود، وه قسهكهی
ئهبو موساشیان گیرایه وه بوْی، نهویش فهرمووی: ئهگهر وابی. دهبی من
ریگهی شهرعم ههلهگردبی و لهه لایه نهوه سهرم لئشیاو بی، چونكه نهه
وهلامه ههلهیه، بهپیچه وانهی سوننهت و ریبازی پیغه مهروهیه، شتی وایش
وهك نهه نایته وایه كه دمهفرموی: ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
لهبهرنهوه من لهه پرسیاردها، وهك پیغه مهه خوی بریار نهدهم و حوكم
دهكهه: بُو كچهكه نیوه ههیه، بُو كچی كورهكهش شهش یهك ههیه، كه
بهههر دوولا دهكه نهه دووس یهکی تهواو، كه دوو سی یهك بهشی دیاریكراوی
دوو كچ و زیاتره، وه ههرجیش لهوان مایه وه بُو خوشكهكهیه، جا چوینه وه
بۆلای ئهبو موسا و قسهكهی ئیبنو مهسعوود مان بُو گیرایه وه، فهرمووی:
ئیه كه نهه زانا گه ورهیه تان واله ناوا، لهمن مهپرسن، لهو بېرسن،
پرسیارهكه تان وهلام دهواته وه. (تاجی كوردی/ ۳/ ل ۷/ ز ۳/ ژ ۳- باسی بهشه
كه لهپووری منال).

۲۰۶۱- عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قال: ابن أخت القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۲) (۲۰۶۱):

خۆشهویست - دروودی خوای لهسهه بی- دمهفرموی: خوشكه زای پیاو
یهکیكه له كه سوکارهكهی. (تاجی كوردی/ ۳/ ل ۲۲/ ز ۹/ ژ ۲- باسی دانی
كه لهپوور به خالوان (ذوقیلتهه رهام).

۲۰۶۲- عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: مولى القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۱) (۲۰۶۲):

ئەنەسەسى كۆپى مالىك - پەزىلەتلىك خەلىپە ئىبنى- خەشەبىستە- دروودى خەلىپە
لەسەر ئىبنى- دەفەرەمە: ئازاد كەسەن ھەممە كەسەن بەيەكەن لەخەيەن دادەنەرى
و مەيرەت و كەلەپوورەكەسى لەپەش مەردەنى بۆ ئەوانە، ئەگەر مەيرەتەرى خەزەمە
نەبەو. (تاج/ ۳/ ل/ ۱۹/ ز/ ۸/ ژ/ ۲).

۲۰۶۳- عن سعد رضي الله عنه قال: سمعت النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: من ادعى إلي غير أبيه، وهو يعلم أنه غير أبيه، فالجنة عليه حرام. (الحديث ۶۷۶۶ سبق طرفه في: رقم: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۶ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۳۳۹. انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد فذكر ذلك لأبي بكره فقال: وأنا سمعته أذناي و وعاه قلبي من رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الحديث ۶۷۶۷ تقدم طرفه في: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۷ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۳۳۹). (انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۸۳) (۲۰۶۳):

روونکردنەو:

ئەم ھەرموودە پەيوستى بە روونکردنەو مەكە تايبەتە، پەيوستى ھەبوو
ناوى زىيادى كۆپى باوكى بوو، يەكە بوو لە سەر كەردەكانى ئىمامى عەلى، داىك
براى ئەبو بەكرە بوو، داىكى كەنيزەك بوو، ئەبوسوفيان لەسەر دەمى ئىمامى

(۲۰۶۲) أشار في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول إلى تخريج البخاري لهذا الحديث فقط

المترجم-

و انفراد به من دون مسلم.

(۲۰۶۳) أخرجه مسلم في الإيمان باب: بيان حال إيمان من رغب عن أبيه ... رقم/ ۶۳.

عومهردا، گوتی: من دزمانم ئەم زیادەکی سکی دایکی پێی پرکردوو، ئەگەر
بمەوی ناوی ئەوگەسە دەبەم، بەلام لەعومەر دەترسم. مەبەستی ئەبوسوفیان
ئەو مەبەستە، کە زۆلە و لەخۆیەتی، لەو پیاوێ نێیە کە مێردی دایکی زیادبوو،
جالەگاتی شەڕ و هەراگانی نیوانی ئیمامی عەلی و معاویە کۆری
ئەبوسوفیاندا، زیاد سەرکردەییەکی ئازای بەناو بانگ بوو، عەلی کردبووی
بەسەرکاری سەرولاتی فارس، معاویە پەییوەندی پێیەوه کرد، وە
هەلیگێڕایەوه لەعەلی، وەکردی بەبرای خۆی و ناوی نا زیادی کۆری ئەبو
سوفیان و کردی بە فەرمانڕەوای سەر بەصرە، ئەوجا کردی بەهی کووفە و
رێژیکی زۆری گرت، زیاد پیاویکی زۆر رەوانبێژ بوو. جا بەم بۆنەییەوه ئەبو
عوسمانی ئەم فەرموودەییە پێغەمەری لەسەعدی کۆری ئەبو
وەقاصەوه گێڕایەوه بۆ ئەبو بەکرە و گلەیی ئی کردو فەرمووی: ئەمە چی
بوو کردتان؟ ئەبو بەکرەش فەرمووی: گوناھی منی تێدانییە، منیش ئەم
فەرموودەییە بەگویی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمەر -دروودی خۆی لەسەر
بێ- ژنەوتوو و بەدڵ تێی گەیشتوو. (بۆ روونکردنەوه بڕ: ژمارە/ ٩٣٥
تەجرید = ٣/ ب/ ١٠).

٢٠٦٤- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
لا ترغبوا عن آبائكم، فمن رغب عن أبيه فهو كفر. (الحديث ٦٧٦٨) (٢٠٦٤):
(بڕ: ژمارە/ ١٣٩٥ و ١٣٩٦ لەبەرگی/ ٤/ ل/ ٣٣٩).

پایانی - خاتمه

ماموستای عهسقه لانی - رمزاو ره حمه تی خودای لئی - دمه رموی: نامه ی
 فرهانیض چلو سئ فره مووده ی به رزه و هکراوی واتیادا، ته نیا فره مووده که ی
 ته میمی داری بیپرشته یه، که دمه رموی: (من أسلم علی یدیہ رجل) ئه وانی تر
 هه موو په یوه ست (موصول)ن، دوو باره که یان سیی و جهوت فره موودن، پالفته
 (پوخته) که یان: (۴۳ - ۳۷ = ۶) شہش فره موودن. ئیمامی موسلیم ته نیا ئه م
 دوانه یانی گیراوه ته وه:

۱. فره مووده ی ئه بو هورهیره: (فی الجنین غرة) = رقم/ ۶۷۴۰ فته ت.

۲. فره مووده ی ئیبنوعه باس: (ألقوا الفرائض بأهلها) = ۲۰۵۹ ته جرید =

۶۷۳۲ فته تحولباری. به لام ئه م فره موودانه ی تری له ئه فرادی ئیمامی بوخارین
 - ره حمه تی خودای لئی -

ا. فره مووده ی موعاز، سه باره ت به به شه میراتی خوشک و کج = ۶۷۳۴ +

طرفه فی ۶۷۴۱ فتح الباری. له ته جریده که دا نییه.

ب. فره مووده ی ئیبنوعه باس سه باره ت به میراتگرتنی کچی کور = ۲۰۶۰

ته جرید = ۶۷۳۶ فته تحولباری.

ج. فره مووده ی ئیبنوعه باس: (إن أهل الإسلام لا یسیون) = ۶۷۵۳

فته تحولباری. له ته جریده که دا نییه.

د. ته علیقه که ی ته میمی داری: (هو أولى الناس بمحیاه و مماته) = به ته علیق

وا له پیش ژماره/ ۶۷۵۷ فته تحولباری).

ههروا دهفهرموی: بیست و چوار بیستراو (اثری صهحابهو کهسانی تری

دوا نهوانیشی واتیادا.

نهمانهیش ژماره‌ی نهو فهرموودانه، که لهسه‌راسه‌ری نه‌م (په‌پراوه -
ته‌جریده) دا، په‌یوه‌ندی به‌زانستی که‌له‌پووره‌وه هه‌یه:

۱. ژماره/ ۱۴۳ ته‌جرید = ۱۹۴ فه‌تحو‌لباری = ب/ ۱ ل/ ۱۶۴.

۲. ژماره/ ۶۲۲ ته‌جرید = ۱۲۹۵ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۲ ل/ ۴۷.

۳. ژماره/ ۹۳۳ ته‌جرید = ۲۰۴۸ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۵ هتا ل/ ۷.

۴. ژماره/ ۱۰۰۹ ته‌جرید = ۲۲۸۹ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۹۰.

۵. ژماره/ ۱۰۴۹ ته‌جرید = ۲۳۹۹ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۱۴۳.

۶. ژماره/ ۱۰۴۱ ته‌جرید = ۲۷۶۴ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۲۷۲.

۷. ژماره/ ۱۱۴۳ ته‌جرید = ۲۷۷۶ = به‌رگی/ ۳ ل/ ۲۷۴.

۸. ژماره/ ۱۱۴۵ ته‌جرید = ۲۷۸۰ فه‌تج = به‌رگی/ ۳ ل/ ۲۷۵.

۹. ژماره/ ۱۲۵۸ ته‌جرید = ۳۰۹۴ فه‌تحو‌لباری. ب/ ۳ ل/ ۳۷۹.

۱۰. ژماره/ ۱۳۹۵ ته‌جرید = ۳۵۰۸ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴ ل/ ۸۳.

۱۱. ژماره/ ۱۵۳۹ ته‌جرید = ۴۰۳۴ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴ ل/ ۲۷۳.

۱۲. ژماره/ ۱۶۵۰ ته‌جرید = ۴۵۷۷ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴ ل/ ۴۳۱.

۱۳. ژماره/ ۱۹۲۸ ته‌جرید = ۶۰۱۴ = به‌رگی/ ۵ ل/ ...

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۹- نامه‌ی تۆله‌ی تاوان،

که ناسراون به‌ده‌ده شه‌رعیه‌کان = کتاب الحدود

ئهم باسه له‌تاجول نوصولدا، ده‌که‌وئته به‌رگی سییه‌م لاپه‌ره/۱۹۹
 زنجیره/۸۱ هه‌تا زنجیره/۱۰۱ ل/۲۶۶ + فیهی ناسان، به‌رگی سییه‌م، لاپه‌ره/۸۰۵
 زنجیره/۳۸ هه‌تا/لاپه‌ره/۸۳۹ زنجیره/۳۳۴ + ته‌جریدی بوخاری، به‌رگی/۵
 ل/.....نامه‌ی خواردنه‌وه‌کان، ژماره/۱۸۴۰، ۱۸۴۱، ۱۸۴۲، ۱۸۴۳،تاد.

۲۰۶۵- عن أبي هريرة رضي الله عنه أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل
 شرب، قال: (اضربه) قال ابو هريرة: فما الضارب بيده، و الضارب بنعله و
 الضارب بثوبه، فلما انصرف قال بعض القوم: أخزأك الله، قال: لا تقولوا هكذا، لا
 تعينوا عليه الشيطان. (الحديث ۶۷۷۷، طرفه في: ۶۷۸۱) (۲۰۶۵):

ئهبو هوره‌یره -رمزای خوای لی بی- فه‌رمووی: کابرایه‌کیان هینا بو‌لای
 پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- نارمقی خواردبو‌وه، پیغه‌مه‌ر -دروودی
 خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: ئاده‌ی لیی دهن. ئیتر ئیمه‌ش دهمان کرد
 به‌لیدانی، ههمان بوو به‌ده‌ستی لیی دهدا، چه‌ن شه‌فازلییه‌کی لی‌ده‌دا، ههمان
 بوو به‌ج‌له‌که‌ی لیی دهدا ج‌له‌که‌ی لوول ده‌کردو پیاودا ده‌مالی، کاتی کابراکه

(۲۰۶۵) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل قد شرب الخمر). (خاتمة كتاب الحدود - فتح/ ۱۴ ص/ ۱۶۳ طبعة جديدة).

رؤیشت، هه ندى كهس گوتيان: خواروو زهردو شه رمه سارت كا، بۆ ئىشت ده يكه يت!

پيغه مه ريش - دروودى خواى له سه ر بى - فه رمووى: نا، وا مه ئين، مه بن به كۆمه كى شه يتان له سه رى! (تاجى كوردى/ ۳ ل/ ۲۵۲ ز/ ۹۶ - باسى: هه ددى: باده نووش: ئاره قنووش. / ۲ + ۱ + ۳ + ۴ - ب/ د = بوخارى و نه بو داوود).

۲۰۶۶ - عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: ما كنت لأقيم حداً على أحدٍ فيموت، فأجد في نفسي، إلا صاحب الخمر، فإنه لو مات وديته، وذلك أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يسته. (الحديث ۶۷۷۸) (۲۰۶۶):

ئىمامى عه لى - ره زاي خواى لى بى - ده فه رموى: دارى هه دد له هه ركه سى بده م، له وكه سانه ي كه دارى هه ديان لى ده درى، وه ك بوختيانكه ر و داوئنييس، نه گه ر به ودارى هه دده ي منه بشمري ده ربه ستى نيم و خه م و خه فه تى پى ناخۆم، چونكه نه و جوړه هه ددانه پيغه مه ر خوى ديارى كړدوون و دايناون، به لام نه گه ر گريمان دارى هه ددى مه ينووشى له كه سى بده م و به ودارى هه دده ي منه بمري، نه وه په ستم ده كا، وه خوئينى نه و كا برايه ش ده دم كه له كاتى وادا بمري، له ژيردارى هه ددى مه ينووشيدا.

۲۰۶۷ - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه: أن رجلاً على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم كان اسمه عبدالله، وكان يلقب حماراً وكان يضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكان النبي صلى الله عليه وسلم قد جلدته في الشراب، فأتى به يوماً فأمر به فجلد، فقال رجل من القوم: اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به؟! فقال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تلعنوه، فوا الله ما علمت إلا أنه يحب الله ورسوله. (الحديث ۶۷۸۰) (۲۰۶۷):

(۲۰۶۶) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد الخمر رقم/ ۱۷۰۷.

(۲۰۶۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمر في قصة الشارب الملقب حماراً (خاتمة كتاب

الحدود فتح الباري/ ۱۴ ص/ ۱۶۳.

عومهری کوری خهتاب - پرزای خوای لی بی- فهرمووی: بهسه رینی پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- پیاوی هه بوو ناوی عه بدوللا بوو، نازناوی حیمار بوو (واته: کهر) جاروبار به قسه ی خوش، یا به نوکته یی، پیغه مهری دهینایه پیکه نین، گه لی جار پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- لهسهر مه یخواردنه وه داراگاری دهگرد، واته: جه لده ی مهینوش لی ددها، رۆزی به و حاله وه هینا بوویان، پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمانی فهرموو جه لده یان لی ددها، هه ندی کهس گوتیان: له عنه تی خودای لی بی، جهنده به زوری دهینن لهسهر نه م خووه پیسه! پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: نه فرین (له عنه ت) ی لی مه کهن، دسا به خودا من ناگام لی یه تی که خودا و پیغه مهری خودای خوش دهوی، نه وهیش واتای وایه که باومری به خودا و پیغه مهر هه یه، ده ی له عنه تی باومرداریش دروست نییه.

روونکردنه وه:

جاروبار و کهمه کهمه، قسه ی خوش و قسه ی نهسته ق و نوکته ی خوش گیرانه وه شتیکی په سهنده، خه تیبه دمفه رموی: چونکه نیمامی عه لی، سه بارمت بهم بابه ته دمفه رموی: (روحوا القلوب و ابتغوها طرف الحکمة:) وچانی دل بدهن و به قسه ی خوش و نهسته ق باومشین بکهن و فینکی بکهنه وه. نیمامی زوهری به هاوه له گانی دمفه رموو: نه گهر شیعرتان هه یه ئاده ی بیهینن، قسه ی خوش بگپرنه وه چونکه گوی که رخ ده بی. (بروانه: ته دریبی راوی نیمامی سیووتی - بهرگی/ ۲ ل/ ۵۸۱).

هه ندی جار نه م کابراسوعبه ته چیه هیزولکه یی رۆن، یا دوو به ره یی ههنگوینی به دیاری دهینا بو پیغه مهر، به قهرز و مری دهگرت له خاومنه که ی،

کاتی خاوه نه که ی دهات بۆ پارهی هیزۆلکه رۆنه که، یا بۆ پارهی دووبه ره ههنگوینه که، دهیبرد بۆلای پیغه مهرو پیی دهگوت: ئە ی پیغه مهری خودا! پارهی شته که یی پی بده! پیغه مه ریش زمرده خه نه یکی ده کردو له پاشا پارهی دیاری یه که ی ددها به خاوه نه که ی!!

ئە م به هرا نه لە م فەر موودانه و مرده گیرین:

۱. قسه ی نهسته ق و قسه ی خو ش و نوکته و شتی وا، باش و ره و او دروستن، وه دروسته گو ی یان لی بگیری، وه که سی بیانگیر پته وه، یا کاریکی نوکته و قوشمه بکا دروسته، به مه رجی گالته و سوعبهت و قسه نهسته قه که هه ق بی، نا هه ق نه بی.

۲. خاوه نی گونا هی گه وره به موسو لمان دائه نری، چونکه ریگه نه درا وه که له عه نه تی لی بکری، وه فەرمانکرا وه که دوعای خیری بۆ بکری، به لام گونا هه که ی له سه ر نه نوو سری.

۳. گونا هبار و تاوانبار، ئە گه ر چاکه یان هه بوو، یا رهفتاریکی جوانیان تیا بوو، دروسته با سی نه و چاکه و نه ورهفتاره جوانه یان بکری.

۴. ئە م جو ره که سانه، که خاوه نی گونا هه گه وره کانن، دروسته مامه له و گفتو گو و مه رحه بایان له گه ل بکری، ته نانته دیاری شیان لی و مر بگیری و تاموشو دراوسی تی یان بکری، نه و نه ده هه یه به هیج جو ری نابی هان بدرین و ته شجیع بکری نه له سه رکردنی گونا ه، به لکو و به پیچه وانه وه دمی ئامۆزگاری خیر، به پی ی حال بکری ن.

۵. دروسته زن و ژنخوازی له گه ئیان، وه ته لاقی موسو لمان به کردنی گونا هی گه وره ناکه و ی.

۶. به کردنی گوناھی گه وره چاکه ی مروؤف ناسرپیته وه، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾.

۷. هه تا له سه رده می پیغه مه ردا، ئەم جوړه که سانه ی تیا دا بووه.

۸. به راستی له م روژگار ی نئیمه دا خاوه ی گوناھی گه وره زور بوون، وه موسو لمانان ده ستیان ناړوا به سه ریا نا، له کاتی وادا، و اباشه موداراتیان له گه ل بکری و چاوپوښی له هه ندی کاریان بکری و، موسو لمان به خوپرای کی شه و به ره بوخوی دروست نه کا.

۶۸۰۲- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لعن الله السارق يسرق البيضة فتقطع يده، ويسرق الحبل فتقطع يده. (الحديث ۶۷۸۳) (۲۰۶۸):

ئهبو هورميره - پمزاى خواى لى بى- فهرمووى: خوشه ويست - دروودى خواى له سه ر بى- فهرمووى: نه فرين و له عنه تى خودا له دز، كه نه وه نده نه فسى سوو كه، له سه ر دزى نى هيلكه يى، يا به هوى دزى نى گوري سيكه وه ده ستى دمېرن به پيى شه رعى خوا. (تاجى كوردى ۲/ ل ۲۳۳ ۱/ ز ۹۰ ش/ د/ ت/ ن باسى دزى..).

۶۹۰۲- عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: تقطع اليد في ربع دينار فصاعداً. (الحديث ۶۷۸۹ طرفاه في: ۶۷۹۰، ۶۷۹۱) (۲۰۶۹):

(۲۰۶۸) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۷.

(۲۰۶۹) أخرجه مسلم في الحدود، باب: حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۴.

عائیشہ - پڑھای خوائ لی بی۔ دمفہرموی خوشہ ویست - دروودی خوائ
لهسر بی۔ دمفہرموی: دهستی دز به پیی شهرع، کاتی دمپرئی که بایی
چارهکی دیناری زیر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی. (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۲۳۴
ز/ ۹۰ - باسی سزای دزی - ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۷۰ - و عنها رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنْ يَدَّ السَّارِقُ لَمْ يَقْطَعْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا فِي ثَمْنٍ مَجْنٍ، حَجْفَةً أَوْ تَرْسٍ. (الحديث ۶۷۹۲ طرفاه في:
۶۷۹۳، ۶۷۹۴) (۲۰۷۰):

ديسان عائیشہ - پڑھای خوائ لی بی۔ فہرمووی: بهسهرینی پیغہمہر -
دروودی خوائ لهسر بی۔ دهستی دز نہ دمپررا، لهکه متر لهبه های مهتائی، نیر
فه لئانی بی، که به چهرم جوتبه قی کرابی، یا فه لئانی بی که ته خته و بهرگی
چهرمی تی گیرایی.

۲۰۷۱ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَطَعَ فِي مَجْنٍ ثَمْنَهُ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمٍ. (الحديث ۶۷۹۵ أطرافه في: ۶۷۹۶،
۶۷۹۷، ۶۷۹۸) (۲۰۷۱):

ثیبنو عومہر - پڑھای خوادایان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوائ
لهسر بی۔ دهستی دزیکی بری، لهسر دزینی فه لئانی که بایی سی درہم
بوو! (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ - ش/ د/ د).

(۲۰۷۰) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۵.

(۲۰۷۱) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۶.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۰- نامه‌ی موحاربین

کتاب المحاربين من أهل الكفر و الردة

موحاربین: واته نهوانه‌ی که دژایه‌تی ده‌کهن له‌گه‌ل خوداو پیغه‌مه‌ردا، له‌بیباوم‌ران و پاشکه‌زبان.

۲۰۷۲- عن أبي بردة الأنصاري رضي الله عنه قال: كان النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: لا يجلد فوق عشر جلداتٍ إلا في حدٍّ من حدود الله. (الحديث ۶۸۴۸ طرفاه فی: ۶۸۴۹، ۶۸۵۰) (۲۰۷۲):

ئه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری-په‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: جاران خوشه‌ویست-دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: مه‌گه‌ر بو حه‌ددی شه‌رعی، نه‌گینا له‌سه‌ر هیج سه‌رپیچی‌یه‌کی تر، له‌ده‌ردار (جه‌لده) زیاتر له‌که‌س نادری. (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۵۴ ز/ ۹۷ ژ ۱/ باسی: ته‌می کردن (ته‌عزیز = سووک کردن).

روونکردنه‌وه:

ئه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری ناوی هانی کورپی نیاره، خائی به‌رائی کورپی عازیبه، ئاماده‌ی جه‌نگی به‌درو نه‌به‌رده‌کانی پاش به‌در بووه، هه‌روا ئاماده‌ی په‌یمانێ عه‌قه‌به‌ی دووهم بووه. فه‌رمووده‌ی له‌بوخاری و موسلیم داهه‌یه،

له بوخاریدا هه رنهم فهرموودمیه ی هه یه، که دوو تهرمفی هه یه، ژماره: ۶۸۴۹ و ۶۸۵۰.

شه یخان: بوخاری و موسلیم - ره حمه تی خودایان لئ بئ - له سه حیحیندا، له جابیری کوپی عه بدوللاوه ریوایه تیان لئیه وه کردوو، بوخاری له عه بدولر هه مانای کوپی جابیریشه وه تهرمفی ژماره/ ۶۸۴۹ ی نهم فهرموودمیه ی ئیره ی لئیه ریوایه ت کردوو، نه بو بورده بئ وه چه بووه، منال و مناله زای له پاش به جئ نه ماوه.

نهم زاتانه گیرانه وه یان لئ نه نجام داوه: بهرائی کوپی عازیبو که عی کوپی عومه یرو نه صری کوپی یه سار، پشتگیری عه لی بوو له هه موو نه به رده کانیدا، ده لئین: له ده ورو بهری سالی چل و یه ک، یادوو، یا پئنج مردوو - په زای و ره حمه تی خوی لئ بئ -.

۲۰۷۳ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت أبا القاسم صلى الله عليه وسلم يقول: من قذف مملوكه، وهو بريء مما قال، جلد يوم القيامة، إلا أن يكون كما قال. (الحديث ۶۸۵۸) (۲۰۷۳).

نه بو هورمه ره - په زای خوی لئ بئ - فهرمووی: به گوپی خۆم ژنه وتم له زاری پیرۆزی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بئ - ده یفه رموو: که سی بوختان بکا بۆ به ندهی خۆی، کۆیله که ی ژن بئ یا پیاو، به لام به نده که ی بئ تاوان بئ و پاک بئ، نه وه له روژی قیامه تدا، نه و خاومن کۆیله یه داده نری به بوختیانکار، له روژی قیامه تدا له سهر نه و بوختانه داری هه ددی لئ ده دری. به لام نه گهر وه ک ده لئ، کۆیله که وایی، نه وه داری هه ددی لئ ندری. (تاج/ ۳ ل/ ۲۵۰ ز/ ۹۵ - باسی هه ددی بوختیان و جمین و جادوو بازی).

پایانی - خاتمه

عسقه لانی - پر حمه تی خودای لی بی - دهفه رموی: نامه ی خودوودو
 موخاریبین، سهدو سی فهرمووده ی بهرزی واتیادا، حهفتاو نؤیان په یوهستن،
 واته موصولن، له نیمامی بوخارییه وه ههتا سهر پیغه مهر - دروودی خوی
 له سهر بی - رشته که یان بی بچرانه. ئهوانی تریان بی رشته و موتابه عاتن،
 دووباره گانیان شه ست و دووه، پوخته که یان: (۷۹ - ۶۲ = ۱۷) حه فده
 فهرموودن، نیمامی موسلیمیش ئه م پوخته یه ی گیراوه ته وه بیجگه له م
 ههشت فهرمووده یه یان:

۱. فهرمووده ی ئه بو هورمیره: (أَتِي النَّبِيَّ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ) =
 ژماره/ ۲۰۶۵ ته جرید = ۶۷۷۷ فه تحولباری.

۲. فهرمووده ی سائیبی کوری په زید: (كُنَّا نُؤْتِي بِالْشَّارِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ
 اللَّهِ) = ۶۷۷۹ فه تحولباری.

۳. فهرمووده ی عومه: باسی کابرای نازناوی که ربوو = ژماره/ ۲۰۶۷
 ته جرید = ۶۷۸۰ فه تحولباری.

۴. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ژماره/
 ۶۷۸۲ فه تحولباری.

۵. فهرمووده ی عهلی: (فِي رَجْمِ الْمَرْأَةِ وَجِلْدِهَا = ۶۸۱۲ فه تحولباری).

۶. فهرمووده ی عهلی: (أَمَّا عَلِمْتُ أَنَّ الْقَلَمَ رَفَعَ عَنِ الْجَنُونَ = پیش
 ژماره/ ۶۸۱۵ فه تحولباری).

۷. فەرموودهی ئه‌نه‌س: (یا رَسُوْلُ اللّٰهِ اَصْبَتْ حَدًا فَاَقَمَهُ عَلَيَّ) =

ژماره/ ۶۸۲۳ فەتحو لبّاری.

۸. فەرموودهی ئیبنو عەبباس لەبارەى چیرۆکەگەى ماعیزەووە = ۶۸۲۴.

هه‌روا ده‌فه‌رموئ: فەرمووده درێژه‌گەى عومەریش سەبارەت بە‌داستانی

سەقیفە کە سەرەتاگەى سەبارەت بە‌چیرۆکی رەجەم متفق علیه یە. هه‌روا

ده‌فه‌رموئ: بیست بیستراو (اثر) یشی واتیا‌دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۱- نامه‌ی خوین و خوینبایی

کتاب الدیات

باسی خوین و و خوینبایی له تاجول ئوصول دا، تهرجه مه کوردیه که ی ده که ویتته: بهرگی/ ۳/ ل/ ۲۱۳ ز/ ۸۳ هه تا زنجیره: ۸۹ لاپه ره/ ۲۳۲. له فیهی ناسانا واله بهرگی/ ۳/ ل/ ۷۸۲ ز/ ۳۰۶ هه تا زنجیره/ ۳۱۷ ل/ ۸۰۳. ۲۰۷۴- عن ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ فِي فِسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يَصِبْ دَمًا حَرَامًا. (الحديث ۶۸۶۲ طرفه في: ۶۸۶۳) (۲۰۷۴):

ئیبینو عومهر -رمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مه -دروودی خوای له سه ر بی- دمفه رموی: موسولمان هه تا خوین پشتنی نارپه و نه بی به تووشیه وه، هیشتا ئایینی به بهریه وه دهمینی.

گیرانه وهیه کی تری ئەم فەرموودهیه له تاجا ئاوایه:

موسولمان هه تا خوینی نارپه و به قهستی نه پێژێ، هیشتا کۆلی سووکه و خوش رهوته و هه رباشه، به لام هه رکاتی خوینی نارپه و بوو به تووشیه وه، ئیتر له پێ ده که وێ و ده وهستی! (تاجی کوردی/ ۳/ ل/ ۲۰۱ ز/ ۸۱ ز/ ۳- هه ره شه کردن له مرووف کوشتن).

۲۰۷۵- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لِلْمَقْدَادِ: إِذَا كَانَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ يَخْفِي إِيمَانَهُ مَعَ قَوْمٍ كُفَّارٍ، فَأُظْهِرَ إِيمَانَهُ فَقُتِلَتْهُ؟ فَكَذَلِكَ
كُنْتُ أَنْتَ تَخْفِي إِيمَانَكَ بِمَكَّةَ مِنْ قَبْلِ. (الحديث ۶۸۶۶) (۲۰۷۵):

ثیبنو عه عباس -رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی: پیغمهر -دروودی
خوای له سهر بی- به میقدادی کوپی نه سوهدی فهرموو: نه گهر پیاوپیکی
موسولمان، له ناو هوژیکی ناموسولماندا بی، باومره کی بشاریته وه، هه تا نا
موسولمانه کان پی نه زانن و نازاری نه دهن، به لام کاتی باومپی خوئی ناشکرا
بکا تو بجی بیکوژی؟ دهی تویش پیک ناوا بوویت کاتی له مه که بوویت
له پیش کوچ کردندا.

روونکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته واو له فهرمووده یه سهرنجی ژماره: ۱۵۳۵ ته جرید =
۴۰۱۹ فه تیج بده = بهرگی/ ۴ ل ل/ ۲۶۹.

۲۰۷۵م- عن عبدالله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا. (الحديث ۶۸۷۴ طرفه في:
۷۰۷) (۲۰۷۵):

عبداللہ کوری عومہر - ہمزای خوای لی بی - فہرمووی: پیغہ مہر -
دروودی خوای لہ سہر بی - فہرمووی: کہسی چہ کمان لی ہہ لبگری لہ نیمہ
نیہ. (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۱۳۳ ز/ ۵۵ باسی: پیمان شکاندن و بی پیمانی).

۲۰۷۶ - عن عبد الله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ:
النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالثِّبُ الزَّانِي، وَالمُفَارِقُ لِدِينِهِ التَّارِكُ لِلْجَمَاعَةِ. (الحديث
۶۸۷۸) (۲۰۷۶):

عبداللہ کوری مہسعود - ہمزای خوادای لی بی - دمفہرموی:
خوشہویست - دروودی خوای لہ سہر بی - دمفہرموی: ہہر موسولمانی شایہتمان
بہینی و بی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: بہدل باومرم
ہہیہو بہزمان دہلیم و شایہتی دمدم کہہرخودا خودایہو بہس، خودای تر
نیہ، موحمہدی کوری عبداللہیش پیغہ مہری پوانہکراوی خودایہ).
ہہر کہسی نہم شایہتیہ بدا، نیتر خوینی نہو کہسہ حہرامہو بہہیج شیوہی
خوینی بہ کہس پوانابی، مہگہر لہیہ کی لہم سی کاتانہدا: بیوہی داوینپیس،
چ زن بی، چ پیاو، پاکہسی بہنارہوا کہسی بہنارمزو و بکوژی، یالہنایینی خو
ومرگہرابی و لہکومہلہی موسولمانان تہرا بووبی! (فیقہی ناسان/ ۳ ل/ ۸۱۰
ز/ ۳۱۹ باسی تولہی شہروالپسی).

٢٠٧٧- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أْبْعُضِ النَّاسَ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةً، مَلْحُدٌ فِي الْحَرَمِ، وَ مَبْتَغٍ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَ مَطْلَبٌ دَمٍ أَمْرِيٍّ بِغَيْرِ حَقٍّ لِيَهْرِيْقَ دَمَهُ. (الحديث ٦٨٨٢) (٢٠٧٧):

ئيبنو عەبباس -پەزای خودا لەخۆی و بابی- فەرمووی: خۆشەویست - دروودی خوای لەسەر بێ- فەرمووی: خودا لەهەموو تاوانباری زیاتر، رقی لەم سێ تاوانبارە: یەكەم زەندیقی ناوبەست و حەرەمی مەككە، دووەم: كەسێ لەئیسلا مەتێدا، مەنەیی ڕەوشت و یاسای سەر دەمی نەزانی بكا، سێیەم: كەسێ مەنەى خۆینی كەسێ بكا، تا بەنارەوا خۆینی بپێژی. (تاج/ ٣/ ل/ ٢٠٥/ ز/ ٨١/ ژ/ ٩- باسی هەڕەشە كردن لەكوشتنی نارەوا).

٢٠٧٨- عن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ يَقُولُ: لَوْ أَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ أَحَدٌ، وَلَمْ تَأْذِنْ لَهُ، حَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ، فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جَنَاحٍ. (الحديث ٦٨٨٨ طرفه في: ٢٩٠٢) (٢٠٧٨):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای ئی بێ- فەرمووی: ژنەوتم لەخۆشەویست - دروودی خوای لەسەر بێ- دەیفەرموو: ئەگەر كەسێ، بەبێ ڕێگە پێدانى خۆت، تەماشای ناوماڵی تۆ بكا، تۆ بە پەلەپیتكە چەوێكى تىبگری و چاوی قەلپووت بكەى، گوناھت ناگا. (تاجی كوردی/ ٣/ ل/ ٢٢٧/ ز/ ٨٧/ ژ/ ٣- باسی ئەوانەى كە خۆینیان بەفێرۆ دائەنرێ).

(٢٠٧٧) و الحديث من افراده (العيني = عمدة القاري/ ٢٤/ ص/ ٤٤). -المترجم-

(٢٠٧٨) أخرجه مسلم في الآداب، باب تحريم النظر في بيت غيره رقم/ ٢١٥٨.

۲۰۷۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: هذه و هذه سواء يعني المختصر و الإبهام. (الحديث ۶۸۹۵) (۲۰۷۹):

ئيبينو عه بباس -رہزای خودا له خوئی و بابی- فہرمووی: خو شہ ویست -
دروودی خوای له سہر بی- دمفہرمووی: ئەمەو ئەمە یەکسانو و خوینیان وەک
یەکە. واتە: پەنجە تووتەو پەنجە کە ئە خوینیان چون یەکە. (تاجی کوردی ۳/
ل/ ۲۲۱ ز/ ۸۵ ژ/ ۱ - باسی خوینی ئەندامەکانی لەش - ب/ د/ ت/ ن).

پایانی = خاتمه

شیخی عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: نامه ی خوین و قصاص، په نجاو چوار فهرمووده ی بهرزی واتیادا، هه وتیان بیپرشته و متابعاتن، نه وانی تریان په یوه ستن له نیمامی بوخارییه وه هه تا سر پیغه مهر، پرشته که یان ته و اووه و پچرانی تیادا نییه. دووباره کانیاں چل فهرمووده ن، هه موویان موسلیمیش گیراوییه تیه وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده ی ئیبنو عومره: (إن من ورطات الأمور) = ژماره/ ۶۸۶۳ فه تحولباری.

۲. ژماره/ ۲۰۷۷ ته جرید = ۶۸۸۲ فه تج = فهرمووده ی ئیبنو عه بیاس (أبغض الناس إلى الله ثلاثة: ملحد في الحرم).

۳. ژماره/ ۶۹۰۰ فه تحولباری = فهرمووده ی نه نه س: (لو أطلع عليك).

۴. فهرمووده ی ئیبنو عه بیاس: (هذه و هذه سواء) = ۲۰۷۹ ته جرید = ۶۸۹۵.

۵. فهرمووده مورسه له که ی نه بو قلابه: (ما قتل أحد قط إلا في إحدى ثلاث) = ژماره: ۶۸۹۹ فه تحولباری = فهرمووده مورسه له که ی تری: (دخل عليه نفر من الانصار).

هه روا شیخی عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: بیست و هه شت بیستراو (اثر) یشی واتیادا، هه ندیکیان په یوه ستن و هه ندیکیان بیپرشته ن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۲- نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو

له‌سهرکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌لیان

کتاب استنابة المرتدين والمعاندين وقتالهم

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه بنواړه: فیه‌قی ناسان - به‌رگی سییه‌م،
زنجیره/۳۳۹ هه‌تا ۳۴۴ = لاپه‌ره/۸۴۷ هه‌تا ۸۶۱.

۲۰۸۰- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رجل يا رسول الله ائواخذ بما عملنا في الجاهلية؟ قال: من احسن في الاسلام لم يؤخذ بما عمل في الجاهلية ومن اساء في الاسلام اخذ بالاول والآخر. (الحديث ۶۹۲۱) (۲۰۸۰):

ئیبینو مه‌سعود - رمزای خوای ئی بئ - فه‌رمووی: پیاوئ له‌پیغه‌مبه‌ری
پرسی: هوربان! ئایا له‌سهر نه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی که‌له سه‌رده‌می نه‌قامی
پیش هاتنی ئیسلاما کردوومانن سزاو نه‌شکه‌نجه دمه‌ریین له‌دوا پوژدا؟
فه‌رمووی: هه‌رکه‌سه‌ی له‌پاش موسولمانبوون ره‌فتارو کرداری جوان بئ، له‌سهر
کارو کرده‌وه‌ی سه‌رده‌می کافری پیش ئیسلامبوونی، سزا ناده‌ری و موحاسه‌به
ناکری له‌سهری، به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی له‌سهرده‌می ئیسلامه‌تی دا کردارو ره‌فتاری
ناشیرین بئ، تو‌له‌ی به‌رو دوا‌ی ئی ده‌سیئری.

پایانی = خاتمة

ماموستای عهسقه لانی، -رحمهتای خودای لی بی- دمفه رموی: نامه ی
 إستابهای مورتهددین، بیست و یه ک فهرموددی بهرزموه کراوی واتیادا،
 یه کیکیان بیپرشته یه، نهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: موصولن.
 حه قدهیان دووبارهن، پوخته که یان (۲۱- ۱۷ = ۴) چوار فهرموددی. نیمای
 موسلیم نه م پوخته یه ی هه موو گپراومته وه، حهوت بیستراوی هاوولان و دوی
 هاوولانیسی واتیادا، هه موویان په یوهستن.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۲- نامه ی خهوپه رزین * کتاب التعبیر

نامه ی خهون و خهوبینین و دهستورمهکانی خهوبینین واله تاجی کوردیدا
 بهرگی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ هه تا ل ۳۶/ ز ۱۰/.

۲۰۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوءِ. (الحديث ۶۹۸۳ طرفه فی: ۶۹۹۴) (۲۰۸۱):

نه نه سی کوری مالیک -رهزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مه ر-دودی
 خوای له سه ر- دمفه رموی: خهونی باشی پیاوی باش، به شیکه له چل و شهش
 بهش له پیغه مه رایه تی. (تاجی کوردی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ ژ ۱/ + ل ۶/ ژ ۲/ ز ۲/).

٢٠٨٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيُحَدِّثْ بِهَا وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلْيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَصُرُّهُ. (الحديث ٦٩٨٥) (٢٠٨٢):

ئەبو سەعیدی خودری -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بەگوێی خووم لەزاری پیرۆزی خوڤه‌وێستم بیست دەیفەرموو: (ئەگەر کەسیکتان خەونیکی بینی و خەونەکە ی بئ خووش بوو، ئەووە لەخوداوەیە، باحەمدو سوپاسی خودای لەسەر بکاو بیگیڕیتەووە بۆ زاناو دوست، بەلام ئەگەر خەویکی وای دی کە بە دئی نەبوو، ئەووە لەشەیتانەووەیە، باپەنابگری بەخودا لەشەری شەیتان و لەشەری ئەو خەونە، وەبایە نەکا بۆکەس، ئیتر زیانی بئ ناگەیه‌نی!). (تاجی کوردی/ ٨/ ل ٤/ ز ١/ ژ ٣).

٢٠٨٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَمْ يَبْقَ مِنَ الثُّبُوتِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ. (الحديث ٦٩٩٠) (٢٠٨٣):

ئەبو ھوریرە -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بیستم لەپێغەمەر- دروودی لەسەر- دەیفەرموو: (لەپێغەمەرایەتی تەنیا موژدە بەخشەکان ماون). ھاوێلان -رەزای خودایان ئی بئ- فەرموویان: قوربان! موژدەدەرەکان چین؟ فەرمووی: (خەونی باشە). (بیر: تاجی کوردی/ ٨/ ل ٣/ ز ١/ ژ ٢).

(٢٠٨٢) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا رأى أحدكم الرؤيا يحبها. خاتمة

الترجم

كتاب التعبير، فتح/ ١٤/ ص/ ٤٩٠).

الترجم

(٢٠٨٣) والحديث من أفراده (العيني/ ٢٤/ ص/ ١٣٤).

٢٠٨٤- و عنه رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي. (الحديث ٦٩٩٣) (٢٠٨٤):

ديسان نه بو هوريرم- رهزاي خوداي لي بي- فهرمووي: ژ نهوتم له پيغه مهر - دروودي له سهر- دهيفه رموو: (ههركه سي له خه و من ببيني، نه وه به چاوي سه ريش له حالي هو شياري دا من ده بيني، شهيتان قهت ناجيته شه كلي منه وه). (تاج/ ٨/ ل ٢٣/ ز ٧/ ژ ٢).

٢٠٨٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَكَوَّنُنِي. (الحديث ٦٩٩٧) (٢٠٨٥):

نه بو سه عيدي خودري- رهزاي خواي لي بي- فهرمووي: ژ نهوتم له پيغه مهر - درودي خواي له سهر- دهيفه رموو: ههركه سي له خه وني دا من ببيني، نه وه خه ويكي راست و دروستي ديوه، چونكه شهيتان خوي بو ناكري به من و، ناتواني به هيچ شيوه ي و له هيچ حاليكا بجيته شكل و شيوه ي منه وه). (تاجي كوردي/ ٨- ل ٢٣: ز ٧: ش ٣- باسي ديتني پيغه مهر به خه و ن).

(٢٠٨٤) أخرجه مسلم في الرؤيا، باب: قول النبي صلى الله عليه وسلم من رآني في المنام فقد رآني، رقم/ ٢٢٦٦.

(٢٠٨٥) قال الشيخ منصور علي ناصيف مؤلف (التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول صلى اللهم عليه وسلم: (رواه الشيخان). راجع التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول. الأصل العربي مجلد/ ٤/ ص ٢١٦. راجع صحيح مسلم بشرح النووي ج/ ٥/ ص ٢٦٦. - المترجم.

پروونکردنهوه:

بینینی پیغه‌مه‌ر - درودی خوای له‌سه‌ر - به‌خه‌و، به‌دوو شیوه‌ده‌بی، به‌هیزه‌که‌یان نه‌وه‌یه: که‌له‌سه‌ر شیوه‌ی کاتی ژیانی پیغه‌مه‌ر - درودی خوای له‌سه‌ر - بی‌بینی، نیت‌ر شیوه‌ی کاتی لاوی بی، پاکاتی هه‌ر‌ه‌تی پیاوه‌تی بی، یاشیوه‌ی کاتی پیری بی، یاهی کاتی ناخرو نوخوری ژیانی بی، ده‌بی ته‌نانه‌ت ئیبنو سیرین که‌گه‌ور‌ه‌ترین خه‌ونزانی ناوداری موسولمانانه، کاتی که‌سی بۆ ید‌ه‌گیر‌اپه‌وه‌وه که‌پیغه‌مه‌ری دیوه، پپی ده‌گوت: ئاده‌ی باسی شیوه‌و شه‌کلیم بۆ بکه‌چۆن بوو؟ نه‌گه‌ر کابرا بی‌گوت‌بایه‌ شیوه‌ی ئاواو ئاوابوو، ومنه‌وه‌ی نه‌و ده‌یگوت جیاباویه له‌شیوه‌و سیفه‌تی پیغه‌مه‌ر له‌کاتی ژیانیدا، ئیبنو سیرین ده‌یگوت پپی: نه‌ت دیوه‌). پیاوی‌یکیش به‌ئیبنو عه‌باسی فه‌رموو: له‌خه‌ونا به‌خزمه‌تی پیغه‌مه‌ر - درودی له‌سه‌ر - که‌پشتم، پپی فه‌رموو: پ‌ه‌نگو پ‌واله‌ت و شیوه‌ی چۆن بوو؟ پیاوه‌ که‌ پپی گوت: من هه‌سه‌نی کوری عه‌لیم دیوه، پیغه‌مه‌ر له‌خه‌وما له‌وی ده‌کرد. فه‌رموو: راست ده‌که‌یت دیوته. جاله‌م پ‌وانگه‌یه‌وه‌و بۆ د‌ن‌یا بوون له‌پ‌استی و دروستی خه‌ونی وا، باش‌ترین شت نه‌وه‌یه که‌مرۆی موسولمان شار‌ه‌زایی ته‌واوی له‌سیفه‌ت و جۆن‌یتی ی شه‌کلۆ شیوه‌ی پیغه‌مه‌ر هه‌بی، هی کاتی ژیانی، وه‌به‌پ‌ی ی سوننه‌ت و ژینامه‌ی پ‌است و دروستی پیغه‌مه‌ر، شیوه‌ی شیرینی بناسی. به‌هه‌ر حال بینینی پیغه‌مه‌ر له‌خه‌وندا، له‌سه‌ر هه‌ر شیوه‌یی بی، خالی نییه له‌سوود و به‌هره، به‌لام به‌مه‌رجی که‌ نه‌و شیوه‌یه شایانی شانی پیغه‌مه‌ر بی‌ت.

۲۰۸۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَيُطْعِمُهُ وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ فَدَخَلَ عَلَيْهَا يَوْمًا فَأَطْعَمْتُهُ وَجَعَلْتُ تَقْلِي رَأْسَهُ فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي غَرَضُوا عَلَيَّ غُرَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرَكِبُونَ بَجَبَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا

عَلَى الْأَسِيرَةِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِيرَةِ قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرَضُوا عَلَيَّ غَزَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلَى، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ: أَنتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ. فَرَكِبْتُ أُمَّ حَرَامٍ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرَ فِي زَمَنِ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ، فَصُرِعْتُ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجْتُ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكْتُ. (الحديث ۷۰۰۲) (۲۰۸۶):

ئەنەسە کورې مالیک -رەزای خوای ئی بی- فەرمووی: (گەلی جار پیغەمەر -درودی خوای لەسەر- دەچوو بۆ دینی ئوم حەرام، کەپووری هەقی من بوو، خوشکی دایکم بوو، وەپووری شیریی پیغەمەریش بوو، مەحرەمی بوو، نامەحرەم نەبوو، ئوم حەرام ناوی رومەیسای کچی میلحان بوو، خیزانی عوبادە کورې صامیت بوو، پۆژی پیغەمەر -درودی خوای لەسەر- هات بۆ دینی ئوم حەرام، نانی بۆ دانا، دواپی هەنئ سەری پیغەمەری دۆزی، پیغەمەر خەوی ئی دەکەوئ و سەرخەوی نیومرپۆ لەوئ دەشکینی، کاتئ خەبەری دەبیتهو پئ دەکەنئ. ئوم حەرام فەرمووی: عەرزیم کرد: ئەی پیغەمەری خودا! باوک و دایکم بەقوربانت بن، ئەو بەوچی پئ دەکەنئ؟ فەرمووی: (لەخەوما کۆمەلانی لەگەلی ئیسلامی خۆم بینئ، دەبن بەخەباتکار و غەزا کار لەپێگە خوادا، سواری پشتی ئەم دەریایانە دەبن، شوین و جیگەیان لەناو پاپۆر و کەشتی یەکاندا، ئەوەندە باش و خوش و فەرەح و ئاوەدانە دەلیی پاشان لەسەر تەخت و قەنەفە شاهانە دانیشتون) ئوم حەرام فەرمووی: عەرزیم کرد: ئەی پیغەمەری خودا! داوا لەخودا بکە کەمن یەکئ لەم چینهی ئۆمەتت بم. فەرمووی: (تۆ لەوانیت و لەجینی غەزا

کاران و شهیدانی ناو دمریایت!) نهجا دیسان پیغمه مهر - درودی خوی لهسهر -
 سهری نایه وه و جارئ تر خه وته وه، که هه ئسایه وه دیسان پیده که نی، کاتی له م
 بارهیه وه پرسیارم ئی کرده وه، هه مان وه لامی پیشووی دامه وه، که کومه لانی
 تریش له ئومه تی له بارو دۆخیکی شاهانه دا ده چن بۆ خه باتگێران و غه زاکردن
 له پێگهی خودای گه و ره داو، نه ویش له خووشی نه وه پیده که نی و موعجیبه
 پێیان). ئوم حه رام فه رمووی: منیش عه رزیم کرده وه: نه ی پیغمه مهری خودا!
 نزام بۆ بکه که خودا بمکات به یه گن له و دهسته یه. فه رمووی (تۆ له دهسته ی
 پیشینی!).

له پاشا له کاتی موعاوپییه ی کوری سو فیاندا، که نوینه ری ئیمامی عوسمان
 بوو له سه ر ولاتی شام، عوباده ی میردی، له دمریا وه ئوم حه رامی له گه ل خوی
 برد بۆ غه زای قوبروس، کاتی هاته وه و گه راپیه وه و گه یشته وشکانی، هیستره
 ماحیه کیان بۆ ی برد، کاتی سواری هیستره که بوو، گلاندی و که وته خواره وه و
 مرد. به پی ی دوو عاکه ی پیغمه مهر، که بۆی کرد، شه هید بوو). (تاجی
 کوردی ۸/ ل ۵۳ ژ ۱۷/ ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۸۷- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُ لَمْ تَكْذُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ مِنْ تَكْذِبٍ وَرُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ
 مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوءِ. وَمَا كَانَ مِنَ الثُّبُوءِ فَإِنَّهُ لَا يَكْذِبُ. (الحديث
 ۷۰۱۷) (۲۰۸۷):

ئه بو هوریره - پره زای خودای ئی بی- فه رمووی: پیغمه مهر - درودی خوی
 لهسهر - فه رمووی: (کاتی شه وو پۆژ به رابه ر بوون، وه ک ناوه رپاستی وهرزی
 پایزو ناوه رپاستی وهرزی به هار، له و کاته دا زۆر نزیکه که خه ونی موسوئمان
 هه ئه ی نه بی و راست دهرچی. نه و که سه یشتان خه ونی زۆر راست و دروسته

که خوی زور راستگوئی، و دهخه‌ونی موسولمان، پیاوبی یازن، به‌شیکه له‌چل و شەش بەش له پیغه‌مه‌رایه‌تی). (شتیکیش که له‌بابه‌تی پیغه‌مه‌رایه‌تی بی، قهت به‌درو دهرناچی). (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۴ ز/ ۱ ز/ ۴ - باسی: به‌شه‌کانی خه‌ون).

۲۰۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَأَيْتُ كَأَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ ثَائِرَةَ الرَّأْسِ خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى قَامَتْ بِمَهْيَعَةٍ وَهِيَ الْجُحْفَةُ فَأَوَّلْتُ أَنَّ وَبَاءَ الْمَدِينَةِ يُقَلِّ إِلَيْهَا. (الحديث ۷۰۳۸ طرفاه في: ۷۰۳۹، ۷۰۴۰) (۲۰۸۸):

ئیبنو عومەر رمزای خودا له‌خوی و بابی فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر دروودی له‌سه‌ر فه‌رمووی: (له‌خه‌وما دیتم وه‌کوو بلئی ژنیکی ره‌شی سه‌ر ئالۆسکاوی له‌مه‌دینه دهریچی و بجی بۆ مه‌هیه‌عه‌وابوو) واته: بۆ جوحفه، هه‌زرمه‌ت دروودی له‌سه‌ر- فه‌رمووی: (جامن وام لیکدایه‌وه‌و وابه‌رژینم کرد که‌په‌تاو ناسازییه‌که‌ی مه‌دینه ده‌گوێزێته‌وه‌و بۆ مه‌هیه‌عه‌). (تاج/ ۸ ل/ ۱۷ ز/ ۵ - ب/ت-باسی: نه‌و خه‌وانه‌ی که‌پیغه‌مه‌ر خوی دیونی).

۲۰۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَمْ يَرَهُ كُفًّا أَنْ يَقْدَرَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارُهُونَ أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ صُبَّ فِي أَذُنِهِ أَلَّا تَكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَ وَكُفِّ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ. (الحديث ۷۰۴۲) (۲۰۸۹):

ئیبنو عه‌باس- ره‌زای خودا له‌خوی و له‌بابی- ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر- دروودی خوای له‌سه‌ر- ده‌فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سێ له‌ خۆیه‌وه‌، خه‌ونی به‌درو هه‌ل به‌ستی،

(۲۰۸۸) قال الشيخ منصور ناصف علي: رواه البخاري.

المترجم-

(۲۰۸۹) لم يوافقهم مسلم على حديث عكرمة عن ابن عباس وهو يشتمل على ثلاثة احاديث

(من تحلم، ومن استمع، ومن صور) (خاتمة كتاب التعبير فتح/ ۱۴ ص/ ۴۹۰) - المترجم-

لەرپۇزى قىيامەتدا جەختى ئى دەكرى كە دوو دەنكە جۆى ئاگرىن بېكەوہ گرى
 بدا، ئەویش ھەرگىز ئەوہى بۆ ناكرى، واتەى واىە، كەبەردەوام ھەر لەو سزاو
 ئەشكەنجەپەدا دەبى. ھەر كەسەش گوى لە قسەى ھۆزى بگرى، كەئەوان ئەو
 گوىگرتنەى ئەويان پى ناخۆش بى، يائەوان خۆيانى ئى دوور بخەنەوہ ھەتا
 گوىى لەقسەيان نەبى كەچى ئەویش ھەر بچىتە پىشەوہو گوى يان ئى بگرى،
 ئەوہ لەرپۇزى قىيامەتا، لەتۆلەى ئەو تاوانەدا، قور قوشى سوورە وەكراوى
 تواوہ دەكرىتە ناو ھەردوو كونە گوىچكەپەوہ، ھەر كەسەش وپنەى بكىشى،
 ئەوہ ئازارو سزا دەدرى و بەزۆر داواى ئى دەكرى كەدەبى گيان بكا بەبەرىدا،
 ديارە كەئەوہىشى بۆ ناكرى). (تاجى كوردى ٨/ل ٩/ز ٣/ژ ١/ب/د/ت-
 باسى: لەخەون گىرانەوہدا درۆ دروست نىيە).

٢٠٩٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِنَّ مِنْ أَفْرَى الْفَرَى أَنْ يُرَى عَيْنُهُ مَا لَمْ تَرَ. (الحديث ٧٠٤٣) (٢٠٩٠):

ئىبنو عومەر -رمزى خودا لەخۆى و بابى- ھەرمووى: پىغەمەر -دروودى
 لەسەر- دەفەرموى: (ھەلاتىكى فرە زلە: كەسى بلى: لەخەوما ئەوہم دىوہ،
 وەلەپراستىشدا ھىچى نەدىبى). (تاجى كوردى ٨/ل ١٠/ز ٣/ژ ٢/ب/د/ت-
 لەخەون گىرانەوہدا درۆ دروست نىيە).

٢٠٩١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ ظُلَّةً تَنْطَفُ السَّمَنَ
 وَالْعَسَلَ فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ مِنْهَا فَالْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ وَإِذَا سَبَبَ وَاصِلٌ مِنَ
 الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ فَأَرَاكَ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ
 رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَانْقَطَعَ ثُمَّ وَصَلَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ

(٢٠٩٠) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (من أفرى الفرى أن يرى...) (خاتمة

اللَّهُ بِأَيِّ أُنْتَ وَاللَّهُ لَتَدْعَنِي فَأَعْبَرَهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْبُرْهَا. قَالَ: أَمَّا الظُّلَّةُ فَلِإِسْلَامٍ وَأَمَّا الَّذِي يَنْطَفُ مِنَ الْغَسَلِ وَالسَّمَنِ وَالْقُرْآنِ حَلَاوَتُهُ تَنْطَفُ فَلِمُسْتَكْبَرٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلُ وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَالْحَقُّ الَّذِي أُنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُهُ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ ثُمَّ يُوصِلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ فَأَخْبِرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أُنْتَ أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَبْتُ بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ بَعْضًا. قَالَ: فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي بِالَّذِي أَخْطَأْتُ قَالَ لَا تُقْسِمُ. (الحديث ٧٠٤٦) (٢٠٩١):

ئيبنو عه بياس -رهزای خودا له خوئی و له بابی- فهرمووی: بیاوئ هاته خزمه تی پیغه مهه -دروودی له سهه- گوتی: نهی پیغه مهه ری خودا! نه مشه و له خه وما په له یه که هه ورم دیت، رۆن و ههنگوینی لی دهچۆرایه وه، دیشم که نه و خه لکه به هه ردوو له پ لییان دهگرت هه وه، هه بوو زۆرو هه بوو که می گرتبۆوه! وه دیشم که مه ندئ له ئاسمانه وه شوپۆته وه وه گه یشتۆته سه رهزه وی، وه تۆم دی، نه و که مه ندمت گرتبوو سه رکه وتیت، له پاش تۆ بیاوئیکی تر گرتی و نه ویش سه رکه وت، له پاش نه و بیاوئیکی تریش هه روا، له پاش نه و بیاوئیکی تریش گرتی، به لām که مه نده که له دهستی دا پسا! هه تا به ستیانه وه به یه که وه بوئی و نه ویش سه رکه وت. نه بوبه کریش -رهزای خوای لی بی- فهرمووی: نهی پیغه مهه ری خودا! باوکم به قوربانت بی، به خودا دهبی لیم گه پیت من نه و خه وه لیک دده مه وه، فهرمووی: (باشه خه وپه رزینی بکه). نه بو به کریش فهرمووی: په له هه وره که که پرو ساباتی نیسلامه نه و رۆن و ههنگوینه ویش که ده چۆرایه وه، نه وه شیرینی و نه رم و ناسکی ی قورنانه وه ویش که خه لک به هه ردوو دهست لییان دهگرت هه وه نه ویه که هه ندئ کهس زۆر له قورنانه

و مردمگرن و هندی کەس کەم، ئەو کەمەندمش کە لەناسمانەوه گەیشنبووە
سەرزهوی ئەو هەق و راست و دروستیە یە کەتۆی لەسەریت، پێگە ی هەق و
راستی ئیسلامە، هەر لەسەری دەرۆیت و هەر خودا پلە و پایەت، جار لەگەڵ
جاردا، بۆند تەرت دەکا. لەپاش تۆش پیاوی پێگە ی راستی تۆ دەگری و پێی
بۆند دەبیتهوه، پیاویکی تریش دوا ی ئەو هەروەها، لەپاشا پیاویکی تریش ئەو
کەمەندە دەگری و لەسەری دەرپوا، بەلام لەدەستیدا دەبچرێ و بۆی
دەبەستەنەوه بەیەکەوه، جا ئەویش پێی بەرز دەبیتهوه، جا ئە ی پێغەمەری
خودا! باوکم بەقوربانت بێ، پێم بفرموو نایا پێکاومە یابەهەلەدا چووم؟
فەرمووی: (هەندیکیت پێکاوه هەندیکیت هەلە کردووه) جا گوتی: دەسا
بەخودا ئە ی پێغەمەری خودا! دەبی پێم بفرموویت کە کامەیم بەهەلە
خەو پەرژێن کردووه، فەرمووی: (سوێن مەخۆ پێت نائیم. (تاجی کوردی/ ٨
ل/ ٢٠ ز/ ٦ ژ-٤ش/ د/ ت- باسی: ئەو خەوانە ی کە پێغەمەر درودی خوی
لەسەر- خۆی خەوپەرژینی کردوون).

پایانی = خاتمة

یەكەم: مامۆستای عەسقلانی -رمزاو رحمةتی خودای لی بێ-
دەفەرمووی: نامە ی خەو پەرژین (تەعبیر) نەوێدو نو فەرموودە ی بەرزەوه
بووی لەخۆ گرتووه، هەشتاو دوویان پەییوەست (موصول)ن، ئەوانی تریان
بپێرشتەو مۆتابە عاتن، حەفتاو پێنجیان دووبارەن، پوختەکیان (٩٩ - ٧٥ =
٢٤) بیست و چوار فەرموودەن، موسلیمیش ئەم پوختە یە ی گێراوێتەوه بپێجگە
لە مانەیان:

١. ژمارە/ ٢٠٨٢ تەجرید = ٦٩٨٥ فەتخ = فەرموودە ی ئەبو سەعید: (إذا

رای احدکم الرؤیا یجها..).

٢. فهرموودهی ژماره/٦٩٨٦ فهتحولباری = فهرموودهی ئه‌بو فهتاده:
(الرؤيا الصالحة جزء من ستة واربعين).

٣. ژماره/٢٠٨٩ ته‌جريد = ٧٠٤٢ فهتحولباری = فهرموودهی ئيبنو عه‌باس:
(من تحلم، ومن استمع، ومن صور).

٤. فهرموودهی ئيبنو عومهر: (من أفرى القرى ان يرى..) = ٢٠٩٠ ته‌جريد
= ٧٠٤٣ فهتحولباری. هه‌روا دم‌هه‌رموئ: دم‌ببستراو (اثر)ی سه‌حابه‌و
تابعينيشی واتيادا. خوا بو خوی له‌هه‌موو شتئ باشت دمرانئ.

دووهم: خه‌ون و خه‌و بينين دياردميه‌کی راست و دروسته، وه‌لق و پۆپی
زۆری ئی دم‌ببته‌وه، خه‌وی پڤغه‌مه‌ران هه‌فه، وه‌ک خه‌ونه‌که‌ی هه‌زره‌تی
ئبراهيم که‌له‌خه‌ويدا هه‌زره‌تی ئيسماعيلی کردبوو به‌هه‌وربانی، وه‌ک
خه‌ونه‌که‌ی هه‌زره‌تی يوسف، وه‌ک خه‌ونه‌که‌ی عه‌زیزی ميسر، که‌گاگان
يه‌کتری يان خوارد، وه‌ک خه‌ونه‌کانی پڤغه‌مه‌ر که‌ له‌هه‌ورئان و سونه‌تدا باس
کراون. له‌سونه‌تیش دا کۆمه‌لئ خه‌ونی پڤغه‌مه‌ران و پياو چاکان تۆمار
کراوه، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رکه‌سه‌ئ باوم‌پي به‌خه‌ون نه‌بی، باوم‌پي
به‌هه‌ورئان و سونه‌تی راست و دروستی پڤغه‌مه‌ر نييه له‌به‌ر ئه‌وه داده‌نرئ
به‌ناموسوئمان. لێره‌دا بو سوودی گشتی کۆمه‌لئ زانیاری به‌سوود و راست و
دروست له‌بابه‌ت خه‌ونه‌وه دم‌نووسين، له‌ خوا داوا ده‌که‌م که‌ببکا به‌نووری
چاوی ئه‌و که‌سانه که‌پابه‌ند دم‌بن به‌م رڤنمايپانه‌وه. ئامين:

١. باشتري‌ن خه‌ون خه‌ونی موسوئمانی باشه، که‌م وادم‌بب که‌خه‌ونی
موسوئمانی باش، راست دمرنه‌چئ، جياوازی له‌نيوانی ژن و پياودا له‌م لايه‌نه‌وه
نييه.

٢. جارو بار خه‌وی پياو خراپ و ناموسوئمانيش راست دمرده‌چئ، وه‌ک
دوو هاوړپکه‌ی يوسف له‌به‌نديخانه‌که‌دا.

۳. باشتین کات بۇ خەۋنى راست و دروست کاتى بەرمەبەيانە.

۴. مامۇستاي عەسقىلانى دەفەرمۇئى؛ (ذىكرى پياو لەم ھەرموودانەدا بۇ تەغلىبە، مەفھومى نىيە، چونكە ژنى باشيش لەم لايەنەوہ رېك وەك پياوى باشە، خەۋنەكەى وەك خەۋنى ئەو راست و دروستە).

۵. واباشە ئەگەر كەسى ھەزىكا خەۋنى باش بىيىنى، خۇى بۇ ئامادەبكا، وەك ھەلأل خواردن و خۇپاراستن لەھەرام و بى شەرى و بەردەوام بوون لەسەر دەسنوئىزو لەپېش خەۋتن دا زىكرو يادىكى زۇرى خودا بكا، قورئان بخوئىنى، سەلاۋاتى زۇر لەدىدارى خۇشەويست بىدا. ئەگەر مەبەستىكى تايبەتى بوو، بالەپېش خەۋتن دا دووركات نوئىزى استخارەش بكات.

۶. كەسى لەخەو نەپەرژىن نەزانى دروست نىيە، كەدەم لەشتى وابىدا، ئەوہ وەك ئەوہ وايە گائتە بەپېغەمەرايەتى بكا. چونكە خەۋن و بەشىكە لەپېغەمەرايەتى.

۷. خەۋون ھەيە رېك دەقاۋ دەق دەرەجى، وەك ئەوہ لەخەۋدا كەسى دەبىنى دەجى بۇ ھەج، وە ئەو كەسە لەو سائەدا دەجى بۇ ھەج، يا لەخەۋدا دۇستىكى دى بۇ دىنى، وەلەكاتى دىيارىكراۋدا دۇستەكەى دىت بۇ سەردانى. وەمن بەش بەھالى خۇم لەم جۇرە خەۋنەم دىوہ. جارى لەكەرەكوك بووین، سوۋدى زۇرم لەتەفسىرى خالو تەفسىرى نامى وەردەگرت، شەۋئ لەخەۋما بايەكى سەخت ھەللى كرد، كۆمەللى دار خورماى گەورە ھەبوون، بايەكە دىھىئان و دەيبردن، جارى واھەبوو نوۋجى تەۋاۋى پى دىدان و ھەل دەسانەوہ، بەرە بەرە بايەكەى خست، دارخورماكان وەك جارانىان راستەوہ بوون، ناو بەناو خورما لەدارە خورماكان دەۋەرى، منيش لەگەل كەسانى تردا خورمام دەچنىيەوہ و دەمانخوارد، لەم كاتەدا شەمەللى ھەللى كرد يەككى لەدارخورماكانى لەرەمگ و رېشە ھەلگەند، كارىكى سەير بوو بە لامانەوہ بەو باسەختە ھەل نەكەندرا، كەچى بەۋشەمالە سوۋكەلەيە ھەلگەنرا!!! وەك

بئیی هەر له خهونه کهدا ههستم کرد که ئه مه خهونه، وه هەر له خهونه کهم دا
ئهم خهونه مه ناوا خو نه پرژین کرد؛

(که خورما نموونه ی پیاو چاکی موسوئمانه، من خۆم له بهری زانستی
جه نابی شیخ محمدی خاڵو شیخ عبدالکریمی بیارهم زۆر چهشتوو،
به تایبهتی له بابتهتی تهفسیردا، دیاربوو، نهو خورما و مریوه بهری زانسته
پیرۆزه که ی نهوان بوو، نه لاهو نه علم؛ یه کێ لهم دوو زاته و وفات دهکهن).
جا بۆ سبهینی کاتی نوێژی عهسر له مزگهوت باسی ئهم خهونه مو وفاتی
یه کێ لهم دوو زاته دهکرد بۆ نوێژ که رهکان، لهم کاته دا حاجی قادر ناوی
هه بوو، شوڤیر بوو، پیاویکی زۆر چاک بوو، خه لکی سلیمانی بوو، هات بۆ
نوێژ گوتی: مامۆستا شیخ موحه ممه دی خاڵ ئه مرۆ له سلیمانی، ئه مری
خودای کرد!!).

له دوا چه جی ئه مسائیش، حاجیه ک که باومری ته و اوم پئی ههیه،
فه رمووی: (له مه دینه، له پاش ته و او کردنی مه راسیمی چه ج، مامۆستا مه لا
عه بدولکه ریمی مودم ریسم دی، له چواردمری یانیکا، به بهرگی ئیحرامه وه
را و مستابووم، سه روشانی رووت بوو، پئی په تی بوو، بهرگی ئیحرامه که ی
سه وز بوو، سه رو پیشی ماش و برنج بوو، حاجیه کان به رودوا
له هه موولایه که وه دهه اتن، ته وه وه به خیره اتن و خوا حافیزی ئی ده کردن،
که له دوو پیاوه که ی که له گه ئی دابوون پرسیارم کرد: ئه مه چییه، گوتیان:
(ئه مسال مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم، له لایه نی پیغه مه ره وه، کراوه به نوینه ر،
بۆ ئیستقبال و ته ودیعی حاجیانی ئه مسال). والله علی صدق ما نقول شهید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۴- نامہی ناژاودہ و فہرتہ نہ کان

کتاب الفتن

نامہی فہرتہ نہ و ناژاودہ کان لہ تا جوں نوصول دا وا لہ بہرگی دمہم دا،
لاپہرہ/۲۰۵ زنجیرہ/۸۷ ہتا لاپہرہ/۲۷۲ زنجیرہ/۱۰۴.

۲۰۹۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مِنْ كَرَةِ مَنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَبْرًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً.
(الحديث ۷۰۵۳ طرفاه فی: ۷۰۵۴، ۷۱۴۳) (۲۰۹۲):

نُیَبِنُو عَهَبَاس - رَمَزای خُودا لہ خُوی و باوکی - دَمَہر موی: پَیغَمہر -
دروودی لہ سہر - دَمَہر موی: (نہ گہر کھسی شتیکی دی لہ فہرمانرہ واگہی،
ومئہو شتہی بہ دل نہ بوو، پی ی ناخوش بوو، نہوہ بائہوہ نہکا بہ مہانہ بو
ہہ لکردنی بہ پیداخ یاختیتی و لہ فہرماندہر چوونی و، نہوہ نہکا بہ بیانوی
تیکدانی کؤمہ لہی موسولمانان، بہ لکوو باددان بہ خؤیدا بگری، چونکہ نہوہی
یہک بست لہ کؤمہ لہی موسولمانان جیا ببیتہوہ، ومہمرئ نہوہ بہ نہزانی
دہمرئ، و ہک مردنی سہردہمی نہزانی پیش نیسلام) (تاجی کوردی/۳ ل/۲۷۹
۵/ ز/۱۰۵- ش- باسی: بہ گوئی کردنی فہرمانرہوا پیویستہو..).

۲۰۹۲م- وَ عَنْهُ فِي رِوَايَةِ أُخْرَى قَالَ: مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ
عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَمَاتَ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (الحديث
۷۰۵۱) (۲۰۹۲):

(۲۰۹۲) أخرجه مسلم في الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن

واته که می له زماره که می پیشه و میدا به ته و او می راپورد.

۲۰۹۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا: أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ قَالَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ * (الحديثان ۷۰۵۵، ۷۰۵۶) (۲۰۹۳):

عوباده می کوپی صامیت - رده می خود می بی - فه رمو می: پیغه مه - دروودی له سر - له شه می په میانی عهقه به دا، داوی بی کردین، که په میانی پی بددهین، نیمه هیش په میانمان پی دا، پیغه مه - دروودی له سر - له کاتی په میانی پیدانه که ماندا، فه رمو می: (په میان و به نیم پی بدن له سر نه وه: که هه میسه گوپی رایه ل و فه رمان به ری خود او پیغه مه ری خود این، له خوشی و ناخوشیدا، له کاتی ناسو وود می و ته نگانه دا، ته نانه ته گهر فه رمان په واکانی شمان خو مانه خو مانه مان له گه ل بکه و نازی نه و نه و بدن به سر نیمه دا، نیمه نه وه نه که این به مه هانه و له فه رمانیان دمر نه چین) وه له سر نه و میسه په میانمان له گه لیدا به ست: (که گه رو گیچه ل و ته شقه له به وکه سانه نه که این که بوون به سه ره وکارو کار به ددست و به رپرس و فه رمان په وای موسو لمانان، مه گه له کاتی کا که به ته وای شو ولی بی هه ل بکیشن و له پی دور چین و کار بگاته نه وه کوفریکی به تی و بی با ودر پیه کی ناشکرایان به چاوی خو تان بی بینن، که بی به به لگه یه کی روشن و به هانه یه کی ره و بو تان له لای خودا، نه و جا هه فتان هه یه به زمبری شیرو تیر، بایان پی بدده نه وه بو سه ر شه قومه ریگه می نیسلام). (تاجی کوردی ۱/ ل ۴۷/ ۸/ ژ ۱+۲-۳ - باسی په میان به ست و به یعت و مرگرتن).

(۲۰۹۲) لاحظ ماجاء في رقم ۲۰۹۲ السابق عليه. المترجم

(۲۰۹۳) أخرجه مسلم في الإمامة، وجوب طاعة الأمراء في غير معصية ... رقم/ ۱۷۰۹.

٢٠٩٤- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُذَرِكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ. (الحديث ٧٠٦٧) (٢٠٩٤):

ئيبنو مسعود -رمزای خودای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مه- دروودی له سه- دمیغه رموو: (قیامت کاتج هه ل دهستی، ته نیا کۆمه لانی خه لکی به دکار به سه ر زیندوون و له ناو ولاتا دهژین).

٢٠٩٥- عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: أَتَيْنَا أَلَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَشَكَرْنَا إِلَيْهِ مَا نَلَقَى مِنَ الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: اضْبِرُوا، فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ إِلَّا الَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ، حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٧٠٦٨) (٢٠٩٥):

زوبهیری کوپی عه دی -رحه تی خودای گه وره ی لی بی- فهرمووی: چووین بو خزمه تی نه نه سی کوپی مالیک- رمزای خودای لی بی- له خزمه تیدا سکا لمان له دهستی زولم و زوری حه جاج کرد. فهرمووی: (ددان بگرن به خۆتانان، به نارام بن، چونکه پوژ به پوژ دنیا خراپتر ده بی، له راستیدا زه مانه پوژ به پوژ خراپتر ده بی، ومه م بارودوخی به ردهوامی خراپوونی دنیا یه هه روا ده بی هه تا له قیامه تا ده چنه وه به ردیوانی خودا) وه نه مه م له پیغه مه ره که تان بیستوه. (تاجی کوردی/ ١٠ ل/ ٢٢٥ ز/ ٨٩ ز/ ٣).

(٢٠٩٤) اخرجہ مسلم فی الفتن و اشرط الساعة، باب: قرب الساعة رقم/ ٢٩٤٩.

(٢٠٩٥) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث انس/ اشرار الناس من تدركهم الساعة وهم

٢٠٩٦- عن أبي هريرة عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي أَحَدَكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقَعُ فِي خُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ. (الحديث ٧٠٧٢) (٢٠٩٦):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی لەسەر- دەفھەرمووی: (ئەو موسوڵمانینە! نەبەپراست و نەبەدرۆ، کەستان پرووی چەك مەكەنە بۆی ئایینی خۆتان، چونکە دوور نییە و پێی تی دەچی کەشەیتان ھەلەبەھێکی پێ بکاو لە دەستی دەرچی و براکەمی بپێکی و بەھۆی ئەو ھو، پەھەندی ناو ئاگردانی دۆزەخ ببێ). (ریاض/٤ ل/١٦٥ ز/٢٥٧ ژ/١/١٧٨٣-٢٤٨-ش- باسی: پێگە نەدراوە کە چەك و شتی وا ئاراستەمی موسوڵمان بکری، نیتەر بەپراست بێ یابەسووعبەت..).

٢٠٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَتَكُونُ فِتْنٌ، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَسْتَشْرِفُهُ فَمَنْ وَجَدَ فِيهَا مَلْجَأً أَوْ مَعَاذًا فَلْيَعُذْ بِهِ. (الحديث ٧٠٨٢) (٢٠٩٧):

دیسان ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی لەسەر- ھەرمووی: (ئاشووب و ئازاوە ھەرتەنە گەلی دھقەومین، ھەتا لییان دووربی و دووریان ئی بگری کەمە، ئەو ھە بچی بەپیریانەو دین بەپیریەو بەرۆکی پێ دەگرن! دانیشتوو تیایان لەپراوەستاو تیایان باشترە، پراوەستاو تیایان لەپۆیشتوو باشترە، پۆیشتوو تیایان لەپراکردوو باشترە. واتە: ھەتا

(٢٠٩٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب/النهي عن الإشارة بالسلاح الى مسلم،

رقم/٢٦١٧.

(٢٠٩٧) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: نزول الفتن كمواقع القطر،

رقم/٢٨٨٦.

که متر به شداری لهو ناژاوانه‌دا بکه‌ی باشره. ده‌ی هه‌رکه‌سی لهو دهمه‌دا په‌ناو پاساریکی ده‌ست که‌وت، باپه‌نای بۆ به‌ری و خۆی له‌وێ قایم بکاو خۆی قوتار بکا). (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۰۸ ز/ ۸۷ ژ/ ۶ - ش/ د/ ت- باسی ترساندن له‌ناژاوه‌کان).

۲۰۹۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَّاجِ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ ارْتَدَدْتَ عَلَى عَقَبَيْكَ تَعَرَّبْتَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِي فِي الْبُذُورِ. (الحديث ۷۰۸۸) (۲۰۹۸):

سه‌له‌مه‌ی کورێ نه‌کووه -رمزای خودای ئی بی- پویشته بۆ لای حه‌جاج، پێی گوت: نه‌ی کورێ نه‌کووه! له‌ئیسلاام کۆچ کردن بۆ مه‌دینه پاش گه‌ز بوویته‌وه‌و نه‌وه‌تا بوویته‌وه‌و به‌ نه‌عراپو له‌ناو به‌دوه‌کانا له‌سارا نیشته‌جێ بووی! سه‌له‌مه‌ فه‌رمووی: (نا من نه‌له‌ئیسلاام پاشگه‌ز بوومه‌ته‌وه‌و نه‌له‌کوچکردن په‌شیمان بوومه‌ته‌وه‌و، به‌لام من کاتی خۆی پیغه‌مه‌ر -دروودی له‌سه‌ر- ریگه‌ی نه‌وه‌ی پێ داوم که‌له‌ده‌شت نیشته‌جێ به‌م).

۲۰۹۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى نِيَّاتِهِمْ. (الحديث ۷۱۰۸) (۲۰۹۹):

ئیبنو عومه‌ر -رمزای خودا له‌خۆی و بابی- فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر -دروودی له‌سه‌ر- فه‌رمووی: (کاتی خودا سزا دهنێری بۆ هۆزی، سزا که‌ ته‌پرو وشکو پاکو پیسیان ده‌گریته‌وه‌و، به‌لام له‌پاشا له‌پوژی قیامه‌تا هه‌رکه‌سه‌یان له‌سه‌ر نیازێ خۆی زیندوو ده‌گریته‌وه‌و، چاکیان به‌چاک پاداشتی ده‌دریته‌وه‌و

(۲۰۹۸) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: تحریم رجوع المهاجر الى إستيطان وطنه، رقم/ ۸۶۲.

(۲۰۹۹) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ الأمر بحسن الظن بالله تعالى

خرابییان به خراب). (تاجی کوردی/ ۲/ ل ۲۷۵/ ز ۱۳۷/ ژ ۱/ - ش/ د/ ت/ ن- باسی لهشکری شالو دینن بۆ سه رکابه، وهله پری پۆده چن به ناخی زه ویدا).

۲۱۰۰- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ إِمَّا كَانَ التَّفَاقُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَإِمَّا هُوَ الْكُفْرُ بَعْدَ الْإِيمَانِ. (الحديث ۷۱۱۴) (۲۱۰۰):

حوزه یفه ی کوری یه مان-رمزای خودای لی بی- دهفه رموی؛ (دوو پرووی و ناپاکی و به ده م موسوئمانبی و به دل ناموسوئمان نه وه تایبه ت بوو به سه رده می پیغه مه رده، به لام ئیستا مروف یان موسوئمانی ساغه، یان ناموسوئمانه موسوئمان بووه بووه به کافر).

۲۱۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَغْتَاكَ الْإِبِلِ بِصُرَى. (الحديث ۷۱۱۸) (۲۱۰۱):

ئه بو هورمیره-رمزای خودای لی بی- فه رموی؛ پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رموی؛ (قیامه ت هه ئناسه هه تا ناگری له خاکی حیجاز دمرده چی، گه ردنی و شتر له شاری بو صرا رووناك ده کاته وه. بو صرا شاری حوړانه، واله شام سی پۆژه ری له دیمه شقه وه دووره). (تاجی کوردی/ ۱۰/ ل ۲۷۶/ ز ۱۰۵/ ژ ۴/ ش/ ت باسی نیشانه ی داهاتنی قیامه ت).

۲۱۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَخْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا. (الحديث ۷۱۱۹) (۲۱۰۲):

(۲۱۰۰) لم يوافقهم مسلم على إخراجهم، راجع خاتمة هذا الكتاب، رقم/ ۵. -الترجم-

(۲۱۰۱) أخرجه مسلم في الفتن و أشرط الساعة، باب: لا تقوم الساعة حتى تخرج

ديسان فهرمووی؛ پیغه مهر - دروودی له سهر - فهرمووی: (هاکا گه نجی له زیږ له بن رووباری فوراته وه دمرکه وت، ههرکه سې پیادا گه یشتو له و سهر دمه دا بوو، باهیچی ئی نه باو هیچی ئی همل نه گری). (تاجی کوردی ۱۰/ ل ۲۷۸ ز ۱۰۵ ژ ۷ - ش/د/ت).

۲۱۰۳ - و عنه رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُقَوْمُ السَّاعَةُ حَتَّى تَفْتِلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ دَعَوْتُهُمَا وَاحِدَةٌ وَحَتَّى يُنْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ وَحَتَّى يُقْبَضَ الْعِلْمُ وَتَكْثُرَ الزَّلَازِلُ وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ وَتُظْهَرَ الْفِتْنُ وَيَكْثُرَ الْهَرْجُ وَهُوَ الْقَتْلُ وَحَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِضَ حَتَّى يَهْمَ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ وَحَتَّى يَغْرِضَهُ عَلَيْهِ فَيَقُولَ الَّذِي يَغْرِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي بِهِ وَحَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبُيَّانِ وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولَ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ وَحَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ يَعْنِي آمَنُوا أَجْمَعُونَ فَذَلِكَ حِينَ (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا) وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ كَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَبَايَعَانِهِ وَلَا يَطْوِيَانِيهِ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ الصَّرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقَحْتِهِ فَلَا يَطْعُمُهُ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يُلِيطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعُمُهَا. (الحديث ۷۱۲۱) (۲۱۰۳):

ديسان نه بوهوريره - رمزای خودای ئی بی - فهرمووی: حه زمرت - دروودو سلاوو بیتو فهرو میهره بانی خودای گه وره ی له سهر بیو، سهر و مان و رۆح و ههست و نهست گشتی، به قوربانی گهردی سهر گۆری پیروزی بی - فهرمووی:

(۲۱۰۲) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يحسر الفرات....

(۲۱۰۳) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: إذا توجه المسلمان بسيفيهما و

قيامەت ھەئەئاسى ھەتتا دوو بەرەى زۆر گەورە دەچن بەگژ يەگا، كوشتارىكى
فرە گەورەو زۆر سامناك لەنيوانياندا روو دەدا، داواى ھەردوو لاشيان ھەريەك
داوايە، وەھەتا نزيكەى سىي پېغەمەرە درۆزنەى جادووگەرى لاسدەرى
ھەلاتبازى فريودەر پەيدا دەبن، كەھەموويان بەدرۆ خۇيان بەپېغەمەرى
خودا دىزانن و لافى پېغەمەرەيەتى ئى دەمدن، وەھەتا بەرمبەرە زانا ئايىنى
يەگان دەمرن و بەنەمانى ئەوان عىلم و زانين ھەل دىگىرى و شوپنەوارى كوڭر
دەبىتەو دە نامىنى، وەبوو مە لەرزمەش زۆر دەبى، وەكات و وەخت بەرى كورت
دەبى (چونكە پىت و فەر نامىنى، خراپە پەرە دەستىنى، تەمەن كورت دەبى)
و فەرەرتەنە و ئازاوە سەرھەل دەمدن و فەرەرتەنە لەدوا فەرەرتەنە بەرپادەبن، وەكو
شت و بىرپن زۆر دەبى، وەھەتا بەشىو مەپەكى و مالو سامان زۆر دەبى و دەبى
بەلېشاو، تەنەنەت خاومەن مال دىكەوئە مشوورى ئەو دەو كەپەكى بدۆزىتەو
خىرو زەكاتى ئى وەربگىرى! بگىرە واپى دىكەوئە خاومەن مال مەلەكەى پېشكەشى
كەسى دەكا كەچى دەلئ نامەوئە و ھىچكارم پىي نىيە، وەھەتاواى ئى دى
مەردوم خانوبەرەو كۆشك و تەلارى ئى رادەكېشن و فىزو دەمەيە پىو دەكەن،
وەھەتا وای ئى دى پىاو دەدا بەلای گۆرى پىاودا و دەلئ: خۆزگەم بەخۆى
كەلەكېشەو بەرەى دنيا رىزگارى بوو، وەھەتا رۆژ دەگەرپىتەو دەو خۆرلەخۆر
ئاواو ھەل دى! جا كە خۆر لەو پىو ھەلەتات و خەلەك بەچاوى خۇيان دىيان،
ئەو خەلە ھەموو بەناچارى ئىمان و باومر دەھىنن، بەلام تازە ج سوود،
چونكە ئەو ئەو رۆژمە كەئىمان و باومر ھىنان تىادا قەھرى يە، اختىارى
نىيە، لەبەرئەو ئەمان و باومر ھىنان تىا ھىچ سوودى نابەخشى، ئەگەر
لەو دەپىش ئىمانى نەبووبى، وەك لەم ئايەتەدا باسى ئەو كاتە دەكاو
دەفەرموئ: يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ. سورة الأنعام - ۱۵۸/۶.

قیامت له پړو له ناګاو روودۀ، هه یه دوو پیاو کهل و پهل و تۆپه
کووتالیان بلاوکردۆته وه له بهینی خویانا، هه تا سه وای بکهن، به لام فریای
نه وه ناګه ون که سه وایه که ی بپرنه وه، یان دیسان بیپچنه وه کوتو پر قیامت
هه ل دهستی، هه یه پیاو شیری و شتره که ی دمدۆشی و دمیاته وه به لام فریای
نه وه ناګه وئ که بیخواته وه له و ماویده قیامت هه ل دهستی، هه یه
نهستی له که ی خوړ دهاو بهری نهستی له که ی دهگری هه تا پر بی له ئاو، وه ل
فریای نه وه ناګه وئ که ئازهلئ ئی ئاوبدا، هه یه تیکه که ی دمبا بوډمه ی، به لام
فریاناګه وئ که بیخواو قووتی بدا، قیامت له و وخته دا له پړ هه ل دهستی (۱).
(تاجی کوردی ۱۰/ل ۲۸۱/ز ۱۰۴/ز ۱۲ - ش/د/ت - باسی: نیشانه کانی داهاتنی
قیامت).

پایانی = خاتمة

یه که هم: ماموستای گه ورده مه زن نیمای عسقه لانی - رحمه تی خودای
 لی بی- لی ردها له م پایانه دا، وهك دستوری خوئی، دمفه رموی: نامه ی ئازاوه
 فره تهنه كان سه دو یهك فره مووده ی بهرزه وه گراوی هه تا سه ر پیغه مه ر
 واتیا دا، هه شتاو هه وتیان موصولو په یوهستن، نهوانی تریان- که چوارده
 فره موودن بی پرشته وه هئسپیرو و موتابه عاتن- ههشتایان دووبارهن،
 پوخته که یان (۱۰۱-۸۰-۲۱) بیستو یهك فره موودن، پی شهوا موسلیمیش وهك
 پی شهوا به خاری نه م پوخته یه ی له صه حیجی موسلیم دا، بهرشته وه دمقی
 خوئی، له موسنده ی نه م زاتانه ی نیمای بوخاری ته خریجی فره مووده کانی
 نهوانی کردوو له صه حیجی به خاریدا، نهویش نه م پوخته یه ی دهره ی ناوه
 له موسنده ی نهو زاتانه، له صه حیجی موسلیم دا - رهزاو رحمه تی خوا
 له ههر دوکیان بی-، بیجگه له م چند فره مووده یه یان:

۱. ژماره/ ۲۰۹۴ ته جرید = ۷۰۶۷ فره تحوالباری = فره مووده ی ئیبنو مه سعود:
 (شرار الناس من تدركهم الساعة وهم احياء...) (لاحظ ماجاء في الهامش
 من تخريج مسلم لة برقم: ۲۹۴۹. - المترجم.
۲. ژماره/ ۲۰۹۵ ته جرید = ۷۰۶۸ فره تحوالباری = فره مووده ی نه نه س: (لایاتی زمان
 إلا والذي بعده شر منه).
۳. الحديث ۷۱۰۲ و ۷۱۰۳ و ۷۱۰۴ فره تحوالباری = حديث عمار و ابن مسعود (في
 قصة الجمل).
۴. ژماره/ ۷۱۱۲ فره تحوالباری = حديث أبي برزة في الإنكار على من يقاتل
 للدنيا).
۵. ژماره/ ۲۱۰۰ ته جرید = ۷۱۱۴ فره تحوالباری = فره مووده ی حوزیه یفه، له باره ی
 نیفاقه وه.

۶. ژماره / ۷۱۱۳ ښه تحولباری = ښه رموودهی حوزمیغه له باره ی مناهقیه وه.

۷. ژماره: ۷۱۳۴ ښه تحولباری = ښه رموودهی نه نه س: (فی المدينه لا یدخلها الذجال ولا الطاعون ان شاء الله).

پازده بیستراو- اثر- ی هاوه لآن و دوا نه وانیشی واتیادا. خوا خو ی زور باش دمرانی.

دووه م: یارمبی خودایه سهرمان لی نه شیوینی، ودریگه ی راستمان نیشان بدهی، و مبه هو ی نه قامی و سهرلی شیواوی هه ندی لایه نه وه، گه لی کوردی سته مدیده تووشی ناشووب و هه رته نه و ناژاوهی نو ی نه که ی وه نه بین به و هوژانه، که خوا له بار میانه وه دمه رموی: ﴿وَالْقُوا فِتْنَةً لِّلْكَافِرِينَ﴾ الیین ظلموا مِنْكُمْ خَاصَّةً.

جیگه ی داخه، که نیمه ی گه لی کورد، به تایبه تی له عیراقی به عث دا، له سیبهری عوروبه و عونصوریه تدا، حالمان له کویله زور خراپتر بوو، ژیر دمه ته و ژیر چه پوکه بووین، هه تا کاسه ی زوروستم پر بوو، ودهوای گه وړه به میهره بانی خو ی دمووی رحمه تی لی کردینه وه، ونازادی و سهر به سستی پی به خشین، و مبووین به خاومنی نامووس و هه واره و کیان و ولاتی خو مان، ودهودا دوژمنه که مانی کرد به پهن دی بسات، سه د هه زار خوزگه ی به جاری جاران ی نیمه، که چی هیشتا به ته و او ی پر به سینگی خو مان هه وای نازادی مان هه ل نه مژی بوو، به دمنکه جوی زهرین، له باتی نه وه ی که به پی ی یاسای دمستووری خودایی: ﴿لَنْ شُكِرْتُمْ لَّا زِيدْنَكُمْ﴾ سوپاسی خودا بکه یین و هه ول بدمین که نه م نیعمه تی سهر به سستی و نازادی یه، نه مجارش و هک له مه و پیشت له کیس نه دمین، ودهو مان له ناوچه که دا له بهر چاوی دؤست و دوژمن شیرین بکه یین، و مبیسه لی نین نیمه گه لیکی باوم پر داری خاوم نامووس و حیثیه ت و رهفتاری به رزین، دورترین گه لین له بی دینی و بی رهوشتی که چی له جیاتی

ئەو، ئىستا راگەياندىنى كوردستانى ئازاد، شەو و پۇز، ئالاي دژەدىنى و زەندىقى ھەلگەردو، ھەر خەرىكى پەخشى بى پەشتى و گۇرانى خەلاعى و بلاوگەردنەو، بەر بەرەلەيى نىرومىيە، تەنانەت زۇريان بۇ قوتابى و خویندكارە كان ھىناو، كەفەرگەكان بکەن بەجىگەى عىشقەزى و زانگۇ بکەن بەگانگۇ، وەبۇ ئەم مەبەستە گلاو، خۇيان، كۆمەلئ كۆلگە مىرزا و نىمچە ئەفەندى و خوینەوارانى دەربارى خۇيان گەردو، بە (پەر و فیسۆر و مەلا چلکا و خۇرا).

وەلەسەر شاشە و كەنالەكانى راگەياندىن، وەك مىكى ماوس و بووگەلە دارىنە، بەردەوام قوتيان دەكەنەو و فوويان تى دەكەن و سەر و مې پەفو بى پىزى بەبىر و باومې پىرۇزى ئاپىنى و رەشتى گەلى كورد دەكەن و بەزۇرى زۇردارى دەیانەوئ ئەو خەلگەش وەك ئەوان زەندىق و بەرەلاو بى پەشتى و بى نامووس و حىزو سەفیل و تېرۇ و ھىبى بن، كورت و پوخت مەبەستى سەرەكى يان ئەو مەبەستە وەك خەلگەش وەك خۇيان بەرەلاو لەزەتپەرست بى و ھەموو لەكىن و چون يەكىن بى، نەبادا خەلگە پىزدار ئەوان بى پىز، وەك قورئان بەدەق دەفەرەمۇ، ﴿وَدَا لَوْ تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً﴾ بەلئ كەنالەكانى راگەياندىن گەردو بەبەلۇرى شەيتان لەباتى ئەو، ئەو بەرەلەكەن راگەياندىن بەھىزانە رەھمەتى خودا بلاو بکەنەو و پەشتارى شىرىن پەخش بکەنەو و ناوى جوان بۇ كورد و كوردستان دروست بکەن و بىنانووى چەوسىنەرەو، كەنى كورد و كوردستان بېر، كەگوايە كورد بى دىن و ھۆزىكى خىلگەكى و شەپانى و دوور لەنەرەت و باو و كەلتوورى جوانى ناوچەكەن، لەباتى ئەو، كەدەرزى مەردايەتى و ئازايەتى و دلیری لەلاو و گەنجەكانمان بدم، بەگور و كچیانەو، ھەتا كاتى كوردستان پىوېستى بەخوینى گەشى ئالى ئەوان بوو، بەرخى نىر بن بۇ سەرېرېن و بىچەسپىن: شىر كە لەلانە دەرچوو، چ نىر چ مى! لەجىياتى ئەو، راگەياندىن ھەرىم بى بەمەشخەل

لەناوچە کەداو ببێ بە مەینبەرێکی جوان بۆ پەخشی خووی جوان و عادەتی شیرین و ژیاڵی پڕ لە شەرم و شکۆ و سەر بەرزى دین و دنیا، خەڵکی فێرى نیشتمان پەرورەى بکا، فێرى خەبات و تێکۆشان و نەبەرد بکا، وەك هەموو پراگەیاندىكى مسۆلى جیهانى پێشکەوتوو، بەتایبەتى لەناوچەکەى خۆماندا، کەچی لەجیاتى ئەوە، پراگەیاندى کوردی بوو بە نوێنەرى ھۆلیۆدو لەپەخشی بەر بەرەلایى دا، شان لەشانى کەناڵە جنسى یەکان دەدا، کارگە پشتۆتە ئەوە، بەپێچەوانەى پراگەیاندى ھەموو جیهان، پراگەیاندى چەواشەى کوردی، چلەى مردوو لەسەر گۆرەکەى بەئامادەبوونی کەسوکارەکەى ناو دەنى ئاھەنگ و وەك خۆیان دەلێن: (ئاھەنگى چلەى پێشمەرگەى دێرى لەسەر گۆرەکەى بەچەند گۆرانىيەك لەلایەن فلانە گۆرانى چىيە وە رازایە وە!!) من لەم جێگە پێرۆزەدا، بەنورى فیراسەى ئیمانى، لەسەر زمانى ئەو جەماوەرە ستەمىدە بى ئاو و نان و بى کارەباو نەوت و غاز و بەنزى و بى خانە و لانە و رەشو رووتە، عەرزى ئەم پراگەیاندى چەواشەى دەکەم: (... بەئێ دەتوانى یەك دووساڵى تریش بەم جۆرە بەنگ و تلیاکە، خەڵکی زۆر سێو چەواشە بکەن، وەسوودو بەھرە لەرق و غەزەبى گەلى کورد لەسەدام و رژێمەکەى وەربگرەن و نان و پیازى پیۆە بخۆن و ئەم دیاردەى بەرھەم بەیەن و بۆ چەند ساڵى تریش بۆ خۆیان بخۆن و بدزن و گیرھان پڕکەن، تەنانەت مەلای (وَعَاظ السَّلَاطِينَ) یش فەتواى ئەومیان بۆ بدەن و ژنى دووھەم و سێھەم و چوارەمیان ئى مارە بپەرن و تەلاقنامە بۆ ژنە دێرىنەکانیان بنووسن، وەپێک وەك رژێمە داپلۆسەنەرەکان، کۆمەلە کاسەلیس و چلکاو خۆر لەخۆیان کۆبکەنەو، خەڵکی زۆرىش، لەبەر دلسافى و خۆشباوەردى و ساویلکەى خۆیان باوەریان پێ بکەن وەك گەنەى گونى گا بلکێن پێتانەو، بەلام خەیاڵیان خاوە، ھاكا قارى خودا و رق و توورمى مەت، دەق وەك زىل و خاشاک، خۆیان و بى پەشتى و گەندەل و زمندى کەیانیان توور دایە ناو زىلدانى مێژوو وە!!

نیمه رووی دهممان لهجه ماوهری گهلی کوردستانه، دمنه ئه و له رێدەر
چوانه، و شتره که ی هۆزی شه موود، به خۆی و به چکه که یه وه له شاشه ی
که ناله که یان دمر بچێ باوهری پێ ناکه نو بگره سه ریشی ده برن، ئه مانه له و
جوۆره له خوا دووره به درموستانه ن، ئه گهر به شتۆپن و له قه برو قیامه تا حساب و
کتاب و دۆزه خ و سزابه چاوی خۆیان ببینن، ئه گهر بگه رینه وه بۆ دنیا له بی
دینی تی هه ل ده چنه وه! وه ک قوورئان به ده ق دمفه رموی: (ولو ردوا لعادوا لما
لهوا عنه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۵- نامه ی بریاره کان و خاوه ن بریاره کان

کتاب الأحکام

۲۱۰۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيَّةٌ.
(الحديث ۷۱۴۲) (۲۱۰۴):

به ته وای رابورد له ژماره /۳۹۰ ته جرید - ۶۹۳ فتح الباری - به رگی یه که م

لاپه ره: ۳۸۰.

۲۱۰۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
إِنَّكُمْ سَتَخْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَتَكُونُونَ لِدَامَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَنِعْمَ الْمُرْضِعَةُ وَنَسْتِ
الْفَاطِمَةَ. (الحديث ۷۱۴۸) (۲۱۰۵):

ئەبو ھوریرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: خوۆشەویست -دروودی خودای ئی بی- دەفھەرمووی: (ئێو وادیارە زۆر سووروومجیزن لەسەر ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی، وەلحال ئەم کارە لەپۆزی ھیامەتا، بەشیمانی لەدوایە، لەپاستیدا ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی، دایەنی چاکە، بەلام لەشیر بڕینەو ھەگەیی گەلی ناخۆشە) تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۷۱ ز/ ۱۰۳ -۳/ باسی ھەویستنی ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی).

۲۱۰۶- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرْعَاهُ اللَّهُ رَعِيَّةً فَلَمْ يَحْطَهَا بِنَصِيحَةٍ إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَاحَةَ الْجَنَّةِ. (الحديث ۷۱۵۰) (۲۱۰۶):

مەعقیلی کۆری یەسار -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: بەگۆی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمەر ژ ھەوت دەیفەرموو: (ھەر بەندەیی خودا بیکا بەسەر گەورە کۆمەڵی و بەباشی و بەدڵسۆزی سەرھەوکاری کاروباریان نەکا، بێگومان کەئەو بەندەییە بۆنی بەھەشت ناکات). (تاجی کورد/ ۳ ل/ ۲۸۵ ز/ ۱۰۶ -۲/ باسی ھەری سەر شانی ھەرمانرەو).

۲۱۰۷- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رَعِيَّةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. (الحديث ۷۱۵۱) (۲۱۰۷):

مەعقیلی کۆری یەسار نەخۆش بوو، عوبەیدوللای کۆری زیاد - کە ھەرمانرەوای بەسەر بوو- چوو بۆ لای، بۆ سەر خۆشی کردنی، مەعقیلی پێی

(۲۱۰۵) لم يوافقته مسلم على تخريج هذا الحديث (فتح/ ۱۵ ص ۱۶۷). -المترجم-

(۲۱۰۶) أخرجه مسلم في الإيمان باب/ استحقاق الوالي الغاش ... وفي الإمارة باب/ فضيلة الإمام

العادل... رقم/ ۱۴۲.

(۲۱۰۷) طريق آخر في الحديث السابق (عيني - ۲۴ عمدة القاري/ ۲۴ ص/ ۲۲۸). -المترجم-

گوت: گوئی بگره فەر موودمیه کی پیغمه رت بۆ بگپر مه وه، که خۆم لییم بیستوو، دهیغه رموو: (هه رکار به دهستی ببی به گه وره دهستی له موسولمانان و کزی و ناپاکی یان ئی بکاو، له سه ر نه و حاله دهوام بکا تاده مری، نه وه بیگومان که خودا به هه شتی ئی قه دهغه دهکا). (تاج/ ۲ ل/ ۲۸۵ ز/ ۱۰۶ ز/ ۲ - باسی: نه رکی سه ر شانی فەرمان په و - ش).

مه عقیلی کورپی یه سار - ره زای خودای ئی بی- له پیش ره زای خوده بییه دا موسولمان بوو، ئاماده ی په یمانی خو شنوودی - بیعة الرضوان) بوو، فەر مووددی له صه حیه یه و سونه نی نه ره عه دا هیه، له به صره نیشته جی بوو، نه م زاتانه و کهسانی تریش فەر موودیه یان له وه وه گپرا وه ته: عه مری کورپی مه یمونی نه زدی و نه بو عو ثمانی نه دی و هه سه نی به صری، دوو فەر مووددی له بو خاریدا هیه. له ناخرو نوخری جینشی نی مو عاوی هه دا مه رگ بوو به میوانی- ره زاو ره حمه تی خوایان ئی بی-.

۲۱۰۸- عَنْ جَنْدَبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ: وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَقَالُوا: أَوْصِنَا. فَقَالَ: إِنْ أُولَ مَا يَنْتُنُ مِنَ الْإِنْسَانِ بَطْنُهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا طَيِّبًا فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَجَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ بَمَلٍّ كَفَرٍ مِنْ دَمِ أَهْرَاقَةٍ فَلْيَفْعَلْ. (الحديث ۷۱۵۲ سبق طرفه في رقم ۲۰۲۲ تجريد = ۶۴۹۹ فتح الباري = به رگی/ ۵ ل/ ۲۷۹) (۲۱۰۸):

لیره دا نه م پتری یه ی هیه: (وهه ره که سی به بی پیویست کار له موسولمانان و به نه دهکانی خودا گران بکا، له ره زای قیامه تا له توله ی نه وه دا خودا کارناسانی بۆ نا کاو به لکوو کارگرانی بۆ ده کاو کاری ئی گران دهکا).

هاورې پان عهريزي هه زمرت ياعهريزي جوندوبيان- کرد: ناموژگاري
خيرمان بزه رموو: فهرمووي: (په کهم شت که له مروف له پاش مردن،
له نه ندامه کاني ده گهنې ورگيه تي، که واته هه تا ده توان شتي هه لالې پاک
بخون، نه کهن که به هوي رشتني خويني ناهه فوه، با پر به لوي چيکيش بي،
په رده له نيواني خوتان و به هه شتا دروست بکهن، واته: رشتني خوین به ناهه ق
، کهم بي يا زور دمبي به هوي نانو ميډ بوون له به هه شت).

٢١٠٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَقْضِينَ حَكْمَ بَيْنِ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضَبَانُ. (الحديث ٧١٥٨) (٢١٠٩):

نه بو به گره - رمزي خوداي لي بي- فهرمووي: خو شه ويست- دروودي
له سهر- فهرمووي: (دادوهر له کاتي تووردي دا دادپرسی و مه حکه مهی کهس
نه کا). (تاج/ ٣/ ل/ ٣٠٤/ ز/ ١١٣/ ژ/ ١- ش/ د/ ت/ ن- باسی ده ستوورو ياسای
دادوهری).

٢١١٠- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَ
مُحِيصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خَرَجَا إِلَى خَيْرٍ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمْ فَأَخْبَرَ مُحِيصَةُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ
قَدْ قُتِلَ وَطَرَحَ فِي فَقِيرٍ أَوْ عَيْنٍ فَأَتَى يَهُودَ وَقَالَ أَتَيْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ قَالُوا وَاللَّهِ مَا
قَتَلْنَاهُ فَأَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةُ وَهُوَ أَكْبَرُ
مِنْهُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ فَذَهَبَ مُحِيصَةُ لِيَتَكَلَّمَ وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْرٍ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُحِيصَةَ كَبُرَ يُرِيدُ السَّنَّ فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةُ ثُمَّ
تَكَلَّمَ مُحِيصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِمَّا أَنْ يَدُودَا صَاحِبَكُمُ وَإِمَّا أَنْ
يُؤْذَنُوا بِحَرْبٍ. (الحديث ٧١٩٢) (٢١١٠):

(٢١٠٩) اخرجه مسلم في الأفضية، باب: كراهة قضاء القاضي وهو غضبان، رقم/ ١٧١٧.

(٢١١٠) اخرجه مسلم في القسامة و المحاربين و القصاص...باب/ القسامة، رقم/ ١٦٦٩.

سہلی کوڑی نہبو حہثمہ - رزای خودای لی بی۔ فہرمووی: عہدوللای
کوڑی سہل و موحدہ بیسہی کوڑی مہسعوود - رزای خودایان لی بی۔ دہچن بو
خہیہر، لہبہردہست کورتی، بو کہسابہت...تاد۔ (رابورد لہژمارہ: ۱۲۸۲
تہجرید = ۳۱۷۳ فہتحوالباری = بہرگی ۴۱۲-۳/

۲۱۱۱- عن عبادۃ بن الصامت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: بايعنا رسول الله صلى
الله عليه وسلم على السمع و الطاعة.... (الحديث ۷۱۹۹ و ۷۲۰۰ سبق طرف
الحديث الأول في رقم: ۱۸ تجريد = ۱۸ فتح الباری = بہرگی ۱/ ۳۷ و سبق طرف
الحديث الثاني في رقم: ۲۰۹۳ تجريد = رقم/ ۷۰۵۶ فتح الباری = بہرگی ۵/ ل۔
(۲۱۱۱):

۲۱۱۲- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قال: كنا إذا بايعنا رسول الله
صلى الله عليه وسلم على السمع و الطاعة، يقول لنا: فيما استطعتم. (الحديث
۷۲۰۲):

عہدوللای کوڑی عومہر - رزای خودایان لی بی۔ فہرمووی: جاران کاتی
پہیمانمان لہگہل پیغہمہردا دہبہست، دہیفہرموو: (نہومندہی کہ لہتواناتانا
ہہیہ)۔ (تاج/ ۳/ ل/ ۲۷۳ ز/ ۱۰۴ ژ/ ۲ - ش/ د/ ت/ ن-باسی: پہیمان بہستن
بہیعت) و پہیمان بردنہ سہر)۔

۲۱۱۳- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: قِيلَ لِعمر "ألا تَسْتَخْلِفُ؟ قَالَ: إِنْ
أَسْتَخْلِفْتُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ وَإِنْ أَتْرُكُكُمْ فَقَدْ تَرَكَ مَنْ هُوَ
خَيْرٌ مِنِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۷۲۱۸) (۲۱۱۳):

دیسان نیبنوعومہر - رزای خودا لہخوی و باوکی۔ فہرمووی: (کاتی
عومہر - رزای خودای لی بی۔ پیکرا، عہرزیان کرد کہبوچی جینشین بو پاش

(۲۱۱۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ وجوب طاعة الأمراء في غير معصية رقم/ ۱۷۰۹.

(۲۱۱۲) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ الاستخلاف و تركه رقم/ ۸۲۷.

خۆت ديارى ناكەپت؟ ھەرمووى: (خۆئەگەر جى نشىن بۇ پاش مردنى خۆم ديارى بىكەم، ئەو ھە جىگەى خۆپەتى چونكە ئەبو بەكر كەلە من باشتەر بوو، جىنشىنى بۇ خۆى دانا، ھەسپىتى كرد كەم من مردم عومەرى كوپرى خەتاب لەجىگەى من بىپىت بەخەلىفەى موسولمانان، ھە خۆشى وابوو، خۆ ئەگەر جىنشىنىش ديارى نەكەم ، ئەو ھە پىغەمەر- دروودى لەسەر- كەلەمن باشتەر، جىنشىنى ديارى نەكرد بۇ پاش مەرگى خۆى).

٢١١٤- عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَكُونُ اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا فَقَالَ كَلِمَةً لَمْ أَسْمَعْهَا فَقَالَ أَبِي إِنَّهُ قَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ. (الحديثان ٧٢٢٢/٧٢٢٣) (٢١١٤):

جابىرى كوپرى سەموورە-رمزى خوداى لى بى- ھەرمووى: لە زارى پىرۆزى خۆشەويستەم بىست دىفەرموو: (ھەتا دوانزە جىنشىن، ئايىنى ئىسلام ھەرزال و سەرکەوتوو دىبى و لەشەوقو و برەودا دىبى) ئەنجا ھەسەيەكى ھەرموو، باش تى نەگەپشتەم، چونكە بەباشى نەم بىست، بەباوكم گوت: ئەو ھەرمووىچى؟ ھەرمووى: ھەرمووى: (ھەموويان لەھۆزى قورەيش دەبن) (تاجى كوردى/ ٣ ل/ ٢٦٨ ز/ ١٠٢ ز/ ٤ - ش/ ت - باسى: كى پەرەواترەين كەسە بەھەرمان پەرەوايى).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۶- نامه‌ی نأواتخواستنو خۆزگه خواستن

کتاب التمني

۲۱۱۵- عن أنس رضي الله عنه قال: لَوْلَا أَنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ) لَتَمَنَّيْتُ. (الحديث ۷۲۳۳ سبق طرفه في: ۱۸۶۶ تجريد = ۵۶۷۱ فتح الباري بهرگی/ ۵ ل/ ۱۵۹):

لێره‌دا ئیمامی ئەنەس- ره‌زای خودای ئی بی- ده‌فه‌رموئ: له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌به‌گوێچکه‌ی خۆم له‌زاری پیرۆزی پێغه‌مه‌رم ژ نه‌وتوووه که ده‌یفه‌رموو: (مه‌رگ به‌خۆزگه مه‌خوازن) ده‌نا مه‌رگم به‌ئأوات ده‌خواست).

۲۱۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَّا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِلَّا مُحْسِنًا فَلَعْلَهُ يَزْدَادُ وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعْلَهُ يَسْتَعْتَبُ. (الحديث ۷۲۳۵):

سبق طرفه في/ ۳۷ تجريد = ۳۹ فتح الباري = بهرگی/ ۱ ل/ ۵۶) واتاکه‌ی به‌ته‌واوی له‌پێشه‌وه له‌ژماره‌: ۱۸۶۸ ته‌جريد = ۵۶۷۳ فه‌تحو‌لباری = بهرگی/ ۵ ل/ ۱۶۰ رابورد.

پایانی = خاتمة

ماموستا عهسقه لانی دمفه رموی: (نامه ی نه حکام و ته مه ننی و نه خبری
 نأحاد، سه دو شهست و سی و هه رمووده ی به رزه وه کراویان بو پیغه مه ر- دروودی
 له سه ر- واتیادا- سی و هه وتیان بیړشته ن، یاله حوگمی معلق دان، نه وانی
 تریان په یوه ستن، سه دو چل و نو یان دووبارمن، پوخته که یان (۱۶۳-۱۴۹=۱۴)
 چوار دمفه رمووده ن، موسلیمیش نه م پوخته یه ی گیراوه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱. ژماره: ۲۱۰۴ ته جرید = ۷۱۴۲ هـ تـج = (انکم سترصون).

۲. حدیث ابی ایوب فی البطانة.

۳. حدیث ابی هريرة فی البطانة.

۴. حدیث ابن عمر فی بیعة عبدالملك.

۵. حدیث عمر فی بیعة ابی بکر الثانية.

۶. حدیث ابی بکر فی قصة وفد بزاخة.

کتابی ته مه ننی (۲۷) هه رموودمیه هه موویان دووبارمن هه روا خه به ری

واحد (۲۲) هه رمووده ن هه موو دووبارمن په نجاو هه شت نه په ریشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۷- نامہ دی دستکرتن بہ کہ مہندی نامہ دی خود او
کہ مہندی ریبازو رہ فتاری پیغہ مہر- دروودی لہ سہر-

کتاب الإعتصام بالكتاب والسنة

۲۱۱۷ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي
دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى. (الحديث ۷۲۸۰) (۲۱۱۷):

تہبو ہوریرہ -رمزای خودای لی بی- فہرمووی : پیغہ مہر -دروودی لہ سہر-
فہرمووی: (کہ لی نیسلامی من ھہموودہ چنہ بہ ھہشت مہ گہر تھوانہ دی کہمل
نہدہن). عہرزیان کرد: قوربان تھوانہ کامانہن کہمل نادہن؟
فہرمووی: (ھہرکہ سہی بہ گویای من بکاو فہرمانی من جی بہ جی بکا، لہ بارہی
کاروباری جوڑاو جوڑی ناپینیہوہ، دہ چیتہ بہ ھہشت، و دھہرکہ سہی لہ من
یاخی بیو فہرمانی ناپینی نیسلامی پیروژ جی بہ جی نہ کا، تھوہ واتای وایہ
مل بہ نیسلام نادا لہ بہر تھوہ ناچیتہ بہ ھہشت).

۲۱۱۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ جَاءَتْ مَلَائِكَةٌ إِلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ نَائِمٌ فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ
وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا إِنَّ لَصَاحِبِكُمْ هَذَا مَثَلًا فَاضْرِبُوا لَهُ مَثَلًا فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ
وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا مَثَلُهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى دَارًا وَجَعَلَ
فِيهَا مَادَبَّةً وَبَعَثَ دَاعِيًا فَمَنْ أَجَابَ الدَّاعِيَ دَخَلَ الدَّارَ وَآكَلَ مِنَ الْمَادَبَّةِ وَمَنْ لَمْ
يُجِبِ الدَّاعِيَ لَمْ يَدْخُلِ الدَّارَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنَ الْمَادَبَّةِ فَقَالُوا أَوَلَوْهَا لَهُ يَفْقَهُهَا فَقَالَ

بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا فَالِدَارُ الْجَنَّةُ
وَالدَّاعِي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَنْ أَطَاعَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ
أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَى مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَقَ بَيْنَ النَّاسِ. (الحديث ٧٢٨١) (٢١١٨):

جابر بن كوري عه بدوللا - رمزای خودایان لی بی - فهرمووی: جاری
پیغمه مری خو شه ویست - دروودو سه لآوات و سه لامی خودای گه ورده له سهر
بی و باوک و دایک و مال و منال و ههست و نهست هه مووی به قوربانی بیت -
دهخه وی، فریشته دینه دیاری، هه ندیکان ده لئین: نه مه نووستوو، هه ندیکی
تریشیان ده لئین: به چاو نووستوو به لام به دل وریایه، چونکه پیغمه مهران
دلایان ناوی. جاگوتیان: نه م برادره وی نیوه مه سل و وینه یه کی هه یه، نه و
مه سل و وینه یه کی خو یی بو پروون بکه نه وه. هه ندیکان گوتیان نه وه: ناخر
خه وتوو، هه ندیکی تریشیان گوتیان نه وه: به چاو نووستوو، به لام به دل
ووریایه. نینجا فهرموویان: مه سل و وینه یه نه م پیاو وه ک پیاو وایه، که و
خانوو یی دروست بکا و شای یه کی بو بکا و بانگکهر بنیرئ که خه لک خو لک
بکا بو سه رشایی، نیتر نه وه ی به دهنگی بانگکاره که وه بجیت ده چیت نه و
خانوو که وه له نانی شاییه که ده خوات، نه وه شی نه چئ به دهنگی
بانگکهر که وه نه ده چیت نه و خانوو که وه نه له نانی شاییه که یش ده خوا.
نه نجا فریشته کان فهرموویان: نه ده ی نه م مه سل و سه رگوروشته ی بو لیك
به نه وه باباش تی ی بگات، جادیسان هه ندیکان فهرموویان: ناخر خه وتوو،
وهه ندیکی تریشیان فهرموویان: چاو خه وتوومن دل خه به رداره! نینجا
فهرموویان: خانوو که به هه شته، بانگکهر که ش موحه مه ده - دروودی خودای
لی بی - نیتر نه وه ی فهرمانی موحه مه ده له گوئ بگری له راستیدا فهرمانی خودا
له گوئ ده گری، و نه وه ی له موحه مه ده یاخی بی له فهرمانی خودا ده رده چئ،

ئەو بەراستی لەخودا یاخی دەبێ و لەفەرمانی خودا دەر دەچێ. وەموو حەمەد-
 دروودی خودای ئی بێ- پاك و بیسی ئەو خەلگە لەیەك جوئ دەكاتەو. چونكە
 ئەوێ پەپەرەوێ ئەو، ئەو پەپەرەوێ فەرمانی خودایە، وە ئەوێ لەدزی
 ئەو، ئەو لەحیزبو پارتی شەیتانە). (تاج/ ۱/ ل/ ۵۴ ز/ ۹ ز/ ۸- باسی
 پەفتارکردن بەقورئان و بەسوننەتی پیغمەر- دروودی خودای ئی بێ-).

۲۱۱۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنْ يَرِحَ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يَقُولَ: هَذَا خَلَقَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ. (الحديث ۷۲۹۶) (۲۱۱۹):

ئەنەسێ کورێ مالیک- رمزای خودای ئی بێ- فەرموودە: خۆشەویست-
 دروودی لەسەر- فەرمووی: (ئەو خەلگە هەر بەرمبەرە پرسیار لەدوا پرسیار
 لەم شتو لەوشت دەکەن) تابەرمبەرە سەردەکیشی بۆ ئەو دەلێن: باشە ئەو
 خودا ئەم خەلگ و جیهان و بوونەومرە هەموو دروست کردوو و هەمووشتی
 ئەو دروستکاریەتی، ئەو کێ خودای دروست کردوو؟ (تاج/ ۱/ ل/ ۲۸ ز/ ۳+۴+۵-
 ش-).

۲۱۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْزِعُ الْعِلْمَ بَعْدَ أَنْ أَعْطَا كُمُوهُ الْتِزَاعًا وَلَكِنْ يَنْتَزِعُهُ مِنْهُمْ
 مَعَ قَبْضِ الْعُلَمَاءِ بِعِلْمِهِمْ فَيَنْقِي نَاسَ جُهَالٍ يُسْتَفْتُونَ فَيُفْتُونَ بِرَأْيِهِمْ فَيُضِلُّونَ
 وَيُضِلُّونَ. (الحديث ۷۳۰۷- سبق في رقم/ ۸۵ تجريد = ۱۰۰ فتح الباري =
 بەرگی/ ۱/ ل/ ۱۰۷) لەوئ بەتەواوی رابورد (۲۱۲۰):

(۲۱۱۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب/ بيان الوسوسة في الإيمان و مايقوله من
 وجدها.... رقم/ ۱۳۶.

(۲۱۲۰) أخرجه مسلم في العلم، باب/ رفع العلم و قبضة رقم/ ۲۶۷۳.

۲۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِبْرًا بِشِيرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَفَّارِسَ وَالرُّومِ فَقَالَ وَمَنِ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَئِكَ. (الحديث ۷۳۲۰- سبق طرفه من رقم/ ۱۳۷۸ تجريد = ۳۴۵۶ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل- ۶۳):

جیاوازی نیرہ نہ وہیہ: دمہرمووی: قیامت ہہ ناسی ہہ تا... تاد.
و دمہرمووی: (مہ بہست فارس و روومہ..)

۲۱۲۲- عَنْ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ فَكَانَ فِيمَا أُنْزِلَ آيَةُ الرَّجْمِ. (الحديث ۷۳۲۳- سبق في رقم/ ۱۳۷۳ تجريد = ۳۴۵۵ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل/ ۶۰) (۲۱۲۲):

عومہر - رمزای خودای لی بی- فہرمووی: خودای گہورہ حہ زہرتی
موحہ مہدی رہوانہ کردوہ لہ گہل دینیکی حق و راست و دروستا، و ہقورٹان
کہنامہی خودایہ ناردوویہ تی بو، یہ کی لہ نایہ تہ کانی قورٹان، نایہ تی
رہجمی زانی موحصہ ن بوو، کہدوایی لہ تیلاوہتا نہ سخ بووہ، بہ لام
حوکمہ کہی ہہرماوہ) نایہ تہ کہیش ناوابوو: (الشَّيْخُ وَ الشَّيْخَةُ إِذَا زِنَا
فارجمہما).

۲۱۲۳- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ. (الحديث ۷۳۵۲) (۲۱۲۳):

عہمری کوری عاص - رمزای خوی لی بی- فہرمووی: خو شہ ویست- دروودی
لہسہر- فہرمووی: (دادپرس - حاکم) نہ گہر تی کو شہ و باش وورد بییتہ وہ بو

(۲۱۲۲) أخرجه مسلم من الحدود، باب: رجم الثيب في الزنا، رقم/ ۱۶۹۱.

(۲۱۲۳) أخرجه مسلم في الأقضية، باب/ بيان اجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ،

گه‌یشتن به‌هه‌ق له‌مه‌سه‌له‌که‌داو ئه‌نجا بریاره‌که دمرکا، ئه‌وه له‌م حاله‌دا،
ئه‌گهر بریاره‌که‌ی راست بوو ئه‌وه دووباشی بۆ هه‌یه، به‌لام ئه‌گهر له‌م کاته‌دا
بریاره‌که‌ی هه‌له‌بوو ئه‌وه یه‌ک پاداشی بۆ هه‌یه، چونکه ئه‌و به‌ئه‌رکی
سه‌رشانى خۆی هه‌له‌ساوه‌و درێغی نه‌کردوه‌و). (تاجی کوردی/ ٣/ ل/ ٣١٢ ز/ ١٨
١/ - باسی تیکۆشین (اجتهاد) - ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

داوهر، یا‌حاکم، کاتێ مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، که‌له‌مه‌سه‌له‌که‌دا تیکۆشی‌و
اجتهاد بکا، که‌شایانی ئه‌وه‌بێ‌و بتوانی اجتهاد بکا، دهننا نه‌زانو نه‌ته‌وانا
ئه‌گهر اجتهاد بکه‌ن وانیه، هه‌روا ئه‌گهر ده‌قیکی روون هه‌بوو، پێویست به
اجتهاد ناکا.

٢١٢٤- عن محمد بن المکدر رحمه الله تعالى قال: رأيتُ جابرَ بن عیدالله رَضِيَ
اللهُ عَنْهُما یحلفُ باللهِ أنَّ ابنَ الصَّیادِ الدَّجَّالُ، قلتُ: تحلفُ باللهِ؟ قال: إني سمعتُ
عمرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عنه یحلفُ على ذلك عند النبیِّ صلی فلم ینکرهُ النبیُّ صلی اللهُ
علیه وسلم. (الحديث ٧٣٥٥) (٢١٢٤).

موحه‌مه‌دی کورێ مونکه‌ دیر- رحمه‌تی خودای گه‌وره‌ی لی بێ-
فه‌رمووی: به‌چاوی خۆم جابیری کورێ عه‌بدووللام بی‌نی سویندی ده‌خوارد که
ئیب‌نو سه‌ییاد جه‌اله، منیش عه‌رزیم کرد: چۆن سویندی وا ده‌خویت؟
فه‌رمووی: (به‌گوێی خۆم گویم له‌عومه‌ری کورێ خه‌گاب بوو له‌خزمه‌ت
پێغه‌مه‌ر خۆیدا، سویندی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ خوارد که‌ئیب‌نو سه‌ییاد جه‌اله،
که‌چی پێغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- انکاری ئه‌وه‌ی نه‌کرد، شتی وایش
به‌ته‌قریردائه‌نرئ). (به‌روانه: تاجی کوردی/ ١٠/ ل/ ٢٤٧ ز/ ٩٦ - سه‌رگوزه‌شته‌ی
ئیب‌نو سه‌ییاد).

پایانی = خاتمة

گه وره و سه رومرمان نیمامی عه سقه لانی، له فه تحولباری شه رحی
 صه حیجی بوخاریدا، له خاتمه ی نه م باسانه دا له بهرگی/ ۱۵ ص/ ۲۸۹. طبعة
 جدیدة دمه رموی: نامه ی اعتصام سه دو بیست و جهوت فه رمووده ی
 بهرزه وه گراوی واتیادا، بیست و شهشیان تعلیقن، نه وانی تر موصولن. سه دو
 دهیان دووباره ن، پوخته که یان: (۱۲۷ - ۱۱۰ = ۱۷) حه فده فه رمووده ن. هه موویان
 موسلیمیش گیرا و نیه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱- ژماره/ ۲۱۱۷ ته جرید = ۷۲۸۰ فه تح = (..إلامن أبی).

۲- حدیث عمر: (نهینا عن التکلف).

۳- ژماره/ ۲۱۲۱ ته جرید = ۷۳۰ = فی مأخذ القرون.

۴- حدیث عائشة فی الرفق.

۵- حدیث عائشة لا اذکی به.

۶- حدیث عثمان فی الخطبة.

۷- حدیث أبی سلمة المرسل فی الاجتهاد.

۸- حدیث المشاورة فی الخروج إلى الأحد.

شازده نه سه ریشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩٨- نامه‌ی یه‌کتا به‌رستی

كتاب التوحيد

٢١٢٥- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ (الحديث ٧٣٧٥) (راجع: رقم/ ١٧٢٨ تجريد = ٥٠١٣ فتح الباري = بهرگی/ ٥ ل/) (٢١٢٥):

٢١٢٦- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى يَسْمَعُهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى إِنْهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ وَيُعَافِيهِمْ وَيُعْطِيهِمْ * (الحديث ٧٣٧٨ - سبق طرفه بالكامل في رقم / ٩٤٧ تجريد = ٦٠٩٩ فتح الباري = بهرگی/ ٥ ل/) (٢١٢٦):

٢١٢٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَلْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ. (الحديث ٧٣٨٤ - طرفه في: رقم/ ١٦٩٧ تجريد = ٤٨٤٨ فتح الباري = بهرگی/ ٤ ل/ ٤٢٩) (٢١٢٧):

(٢١٢٥) أخرجه مسلم في الصلاة و فقرها، باب/ فضل قراءة قل هو الله... رقم/ ٨١٣.

(٢١٢٦) أخرجه مسلم في صفات المنافقين، باب/ لا أحدا أصبَرَ على أذى رقم/ ٢٨٠٤.

(٢١٢٧) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة... رقم/ ٢٧١٧.

ئیبینو عہباس -رمزای خوا لہ خوئی و بابی- فہرمووی: خوۛشہ ویست -
دروودی لہ سہر- فہرمووی: (پہنا دەگرم بەعیزمت و گہورمی توۛ خودایہ، توۛ
نہمری و نامری، بہلام جنوۛکە و مروۛف دەمرن).

۲۱۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ وَهُوَ يَكْتُبُ عَلَى نَفْسِهِ وَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ عَلَى الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي. (الحديث ۷۴۰۴ - سبق طرفه في رقم/ ۱۲۸۹ تجريد = ۳۱۹۴ فتح الباري) = بهرگی/ ۳ ل/ ۴۲۱ (۲۱۲۸):

۲۱۲۹- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَيْئًا نَقَرْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِحُ أَكْبُتُهُ هَرُولَةً). (الحديث ۷۴۰۵ طرفه في ۷۵۰۵، ۷۵۳۷) (۲۱۲۹):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای لہ سہر بی- دیسان فہرمووی: خوۛشہ ویست -
دروودی خوای لی بی- فہرمووی: خودای گہورەو سەرورە دەفہرمووی: بہندەوی
من گومانی چۆن بی بہمن، من وا دەبیم لہ گەلی. لہودەمەدا کەئەو ناوی من
دەباو یادی من دەکا، خوۛم وام لہ گەلیدا، جا ئەگەر ئەو بەتەنیا ھەرخوئی یادو
زیکری من بکا، ئەوا منیش ھەرخوۛم بہنەینی یادی ئەو دەکەم، ئەگەر ئەو
لەناو دەستەپەکا یادو زیکری من بکا، ئەوا منیش بەئاشکرا لەناو دەستەپەکی
باشتردا یادو باسی ئەو بەچاکە دەکەم، ئەگەر بہندە بستێ لەمن نزیک
ببیتەو، من بایی لەو نزیک دەبمەو، ئەگەر ئەو بایی لەمن نزیک بیتەو، من

(۲۱۲۸) أخرجه مسلم في التوبة، باب/ في سعة رحمة الله رقم/ ۲۷۵۱.

(۲۱۲۹) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: الحث على ذكر الله تعالى.. و باب

٢١٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ عَبْدِي أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ حَتَّى يَعْمَلَهَا فَإِنْ عَمِلَهَا فَاكْتُبُوهَا بِمِثْلِهَا وَإِنْ تَرَكَهَا مِنْ أَجْلِي فَاكْتُبُوهَا لَهُ حَسَنَةً وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَلَمْ يَعْمَلَهَا فَاكْتُبُوهَا لَهُ حَسَنَةً فَإِنْ عَمِلَهَا فَاكْتُبُوهَا لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ. (الحديث ٧٥٠١) (٢١٣٠):

(فهرمووی: له فهرموودمیه کی خودسیدا، که پیښه مهر دروودی خوی لئ
 بئ- دمیگپرېته وه له خودای گه وره و پیرۆزه وه، چه زرت فهرمووی: خودای
 گه وره هه موو چاکه یه ک و هه موو خراپه یه کی له له و حول مه محفوظ نووسیوه،
 و بهم شیوه یه روونی کردوته وه بؤ هه موو که سی: نه گهر که سی ویستی
 چاکه یی بکا و بؤی نه کرا، نه وه خودا له لای خوی چاکه یه کی ته وای بؤ
 دهنوسی، وه نه گهر که سی ویستی چاکه یی بکا و له هه مان کاتا کردی، نه وه
 خودای سهردارو سهرور له لای خوی له ده چاکه وه هه تا هوت سهد چاکه،
 هه تا نه و منده ی که خودا خوی حمز ده کا، چاکه ی بؤ دهنوسی، وه نه گهر که سی
 ویستی خراپه یی بکا، به لآم نه یکرد، نه وه خودا له لای خوی چاکه یه کی
 ته وای بؤ دهنوسی، وه نه گهر که سی ویستی خراپه یی بکا وه کردی، نه وه
 خودا به یه ک خراپه دهنوسی له سهری). (ش-تاج). (ریاض ۱/ ل ۱۶ ز ۱۱/۱۱
 ز/ باسی نیازو نیاز پاکي).

(١٣٠) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: إذا هم العبد بحسنة كتبته...، رقم/١٣١.

۲۱۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَخْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَذْذَبَ عَبْدٌ ذُئْبًا فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي أَذْذَبَ ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى لَا أَذْذِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ قَالَ أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ زَلْجَوِيَّةَ الْقُرَشِيُّ الْقُشَيْرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ الثَّرَسِيُّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ حَدَّثَنِي عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنِي أَبُو الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ قَاصٌّ يُقَالُ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ عَبْدًا أَذْذَبَ ذُئْبًا بِمَعْنَى حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَذَكَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَذْذَبَ ذُئْبًا وَفِي الثَّالِثَةِ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ. (الحديث: ۷۵۰۷) (۲۱۳۱):

نہم فہرموودہیہش لہ ریاض الصالحین دا ناواہیہ:

نہبو ہورمیرہ - رمزای خوای لہ سہر بی- فہرمووی: پیغہ مہری
خوشہ ویست و نازدار - دروودو سلاو و صہلاوات و رحمت و بہرہ کاتی خودای
گہورہ و سہرومری لہ سہر بی و سہرو مال و منال و حال و ہست و نہست گشتی
بہ قوربانی توڑی بہر بی دینیکہ رانی گوڑی پیروڑی بی- لہ فہرموودہیہ کی
خودسیدا، لہ بہروردگاری گہورہ و سہرومری خوئیہ وہ دہگیر پیتہ وہ، کہ خودای
گہورہ و سہرومر دہفہرموی: بہندمی گوناہی دہکا، لہ پاشا بہ شیمان دہبیہ وہ
و دہلی: خودایہ! بہ شیمانم، لیہ خوش بہ، خودای پیروڑو گہورہش

دەفەر مۆی: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھە ی کردوو، هەق دەیشزانئ، کە خودایەکی وای هەیه دمتوانئ: هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە بستینئ، دیسان ئەو بەندەییە تئ هەل دەچیتەو و گوناھێکی تر دەکاتەو دەلیتەو: خودایە! پەشیمانم لەگوناھم خۆش بە. دیسان خودای پیرۆزو گەورمیش دەفەر مۆیتەو: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھە ی کردوو، دەیشزانئ کە خودایەکی وای هەیه، میهرمان و لیبوردەیه، دمتوانئ هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە لەگوناھکار بستینئ، دە ی ئیتر هەرچی ئارمزوو دەکا با بیک، مادام ئەمە حالیەتی: گوناھ دەکات و تەوبە ی بەراستی ئ دەکا، والئی خۆش بووم ش. (ریاض/ ٢ ل/ ١١ ز/ ٢١/١٠) — باسی هیوا و ئومید بەمیهر و رحمتەتی خودای گەورە زنجیرە (٥١).

٢١٣٢ — عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ شَفَعْتُ فَقُلْتُ يَا رَبِّ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ خَرَدَلَةٌ فَيَدْخُلُونَ ثُمَّ أَقُولُ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْنَى شَيْءٍ فَقَالَ أَنَسٌ كَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحدیث ٧٥٠٩ طرفه في: رقم/ ٤١ تجريد = ٤٤ فتح الباري = بەرگی یەكەم لاپەرە/ ٦٣) (٢١٣٢):

لێرەدا خۆشەویست -دروودی خوای ئ بئ- دەفەر مۆی: کاتی روژی قیامت هات، خودای گەورەو سەرور، گوشتوگوێیەکی تایبەتی لەگەڵ پیغمەران و کەسانی تریش دەکا، وە من رێگەم پئ دەدرئ، تکاو شەفاعەت دەکەم، وە تکام بۆ گوناھبارانی ش گێرا دەبئ، منیش عەززی پەرورەدگاری خۆم دەکەم: ئە ی خودایە! ئەو ی تۆسقالئ خێرو چاکەو باومر بە تۆی لەدلیا بئ داخلی بەهەشتی بفرموو، جا ئەو جۆرە کەسانە هەموو دەرۆنە ناو بەهەشت و لەدۆزەخ و سزا پزگاریان دەبئ، دیسان عەززی پەرورەدگاری گەورەو سەرور و

به لوتف و کهرم و به خششی خۆم ده که مه وه: نه وهی که مترین با و پرو ئیمانی به تۆ هه بووه ببهره به رسیبهری رهحه مه تی خۆت و داخلی به هه شتی به هرموو، وه له ناگری دۆزهخ به که ره می خۆت رزگاری بکهو به به هه شتی شاد به هرموو، وه له ناگری دۆزهخ به که ره می خۆت رزگاری به هرموو، وه خودایش وادهکا. نه نه س - رمزای خوای له سه ر بئ - ده یفه رموو: ئیستاش هه روا له بهر چاوم که چۆن چۆنی پیغه مه ر - دروودی خودای که ورمو سه روهری له سه ربی - بۆ روونکردنه وهی نموونه ی که مترین با و پرو ئیمان، به نووکی په نجه کانی خۆی ئاماژه ی بۆ نه وده کرد.

۲۱۳۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَآجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ ... (الحديث ۷۵۱۰ - سبق طرفه في رقم/ ۴۱ تجريد = ۴۴ فتح الباري = بهرگی ۱/ ل/ ۶۳) (۲۱۳۳)؛

ئه م فه رمووده پیرۆزمیه له م جیگه یه دا به تیرو ته سه لی لهحه زه تی نه بو هورهیره وه - رمزای خوای له سه ر بئ - رابورد. ژماره/ ۱۶۷۰ ته جریدی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) بهرگی چواره م، لاپه ره/ ۴۵۳ + تاج/ ۱۰ ز/ ۱۳۰ ل/ ۴۰۴ ژ/ ۸ + ژماره/ ۷۱۱ ته جرید = بهرگی ۲/ ل/ ۱۳۴.

۲۱۳۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. (الحديث ۷۵۶۳ طرفه في: ۶۴۰۶) = آخر حديث من أحاديث صحيح البخاري رضي الله عنه (۲۱۳۴)؛

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست دروودی
خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: ئەم دوو ووشەیه: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ = خودا بەپاک و پیرۆز دەزانم و سوپاس و ستایشی بئ پایانی
دەکەم، دیسان خودای خۆم، یەزدانی مەزن، بەپاک و پیرۆز دەزانم و لەمەدا
ھیچ گومان و سوو یەکم نییە). ئەم دوو ووشە پیرۆزەییە سووک و خۆش و
ئاسانن لەسەر زمان، قورسو گرانن لەناو شایان لەکاتی کێشان، خۆشەویستن
لەلای خودای میھرمبان -ش = موسلیم و بوخاری، رمزاو رەحمەتی خودای
گەورەو سەرورەیان ئی بئ. ئامین. (ریاض صالحین/ ۳ ل/ ۲۷۸ ز/ ۱/ ۱۴۰۸ -
۴۶۲).

لێردەدا لەکۆتایی ئەم نامە پیرۆزەدا لە پەشنووسی یەکەمی ئەم تەجریدی
بوخاریەدا، بەدەق ئەمەم نووسیوە، وا ئیستا بەبئ ئەوەی پیتیکی ئی کەم
بکەمەو وەك خۆی دەینووسم، خۆزگەم بەرێژ چاپکاریش وەك خۆی
بەھەمان! ملای! ئنشا ئەقڵی دەکرد:

"پیشەوای داناو مەزن و گەورە -دانەری ئەم نامە پیرۆزە- سەرورەو
مامۆستامان: ئەبولعەبباس، زەینوددین: ئەحمەدی کوری ئەحمەدی کوری
عبد اللطيفي شەرجی زوبەیدی -خوای لێی خۆش بئ- ئەفەرموی: لەم
تەجریدە ئی بوومەو وە لە پۆژی چوارشەممە ریکەوتی بیست و چواری مانگی
شەعبانی پیرۆز سائی (۸۸۸ کۆچی) والحمد لله وَحَدُهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.

بەندەش لەسایەى خوداوە ئەم نامە پیرۆزە مەزنەم کرد بەکوردی، وە
وەرم گیرایە سەر زمانە شیرینەکەى گەلی کوردی خواپەرستی ئیسلام دۆست،
وە ئی بوومەو وە لێی لەشەوی چوار شەممە ریکەوتی ۱۴ مانگی پەمەزانی سائی
۱۳۹۳ کۆچی بەرامبەر ۱۰-۱۰-۱۹۷۳ زایینی لەھۆدەکەى خۆما لە خەستەخانەى
سەربازی کەرکوک لەکاژێر نۆی تەواو.

سا خواجه! بیکهیت به چرای ههردوو جیهانی خۆم و باوکم و دایکم و
هه‌موو کهس و کارێکم (و دوورو نزیک، ئه‌وه‌ی به‌خۆی چێشت پێم ده‌گات،
له‌ زیندوو و مردووم، له‌ ئوصولو فروع و حواشیم) و هه‌موو موسوڵمانێک
که‌سوودی ئی و مرده‌گرێ (وهه‌هرکه‌سی بۆ ره‌زای خوا خزمه‌تی ئه‌م کتێبه‌ ده‌کا،
په‌خشی ده‌کا، ومقفی ده‌کا، چاپی ده‌کا) به‌تایبه‌تی باوکی سه‌روهر و خواناسم
حاجی فارس برایماوه‌یی که‌زۆرنیه‌ رووه‌و دیوانی خوای میهرمبان سه‌ری
نایه‌وه‌.

نوری فارس

٩٧٣/١٠/١٠

مستشفى كركوك العسكري

ئێستاش که‌سه‌عات هه‌شتی به‌یانی رۆژی ٢٠٠٦/٥/١٠ ز = ١٢ ره‌بعی
دووه‌می ساڵی ١٤٢٧ کۆچی، له‌پاش سوپاس و ستایشی بێ پایانی خوا له‌سه‌ر ئه‌م
جهاد و کۆششه‌ بێ وچانه‌ ده‌ئێم:
غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِإِلَدَيَّ وَلِإِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ. وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

به‌ ئومیدی دوعای خێرتان..

خواجه به‌ لوتف و که‌ره‌م و په‌حمه‌تی خۆت توفیقم بدمیت که‌: مختصر

صحیح مسلم — لِلْمُنِيرِ — پش ته‌رجه‌مه‌ بکه‌م به‌زمانی شیرینی کوردی. آمین.

دوعا گۆتان

نوری فارس همه‌مه‌ خان حه‌سه‌ن

٢٠٠٦/٥/١٠ زایینی

سلێمانی- کوردستان — مامۆستایان — مائی خۆمان

فہرہ سی باسہ کان

زنجیرہ	سہریاس	لا پەرہ
۷۰-	نامہ ی ژنہیتان	۳
	رمبہ نی و خو خہ ساندن زور ناباشہ	۴
	ہینانی کچ پەسەندە	۶
	مارہ برینی بچووک لەگەورە دروستە	۷
	باسی ھاوتایی و ھاولفی- کەفائەت	۸
	باسی شوومی و بەدھدوومی ژن	۱۴
	باسی شیرو مەمکھواردن	۱۴
	دروست نییە ژن بەسەر پووری، یابەسەر میمکی خوئی شوو بکات	۱۸
	باسی ژن بەژن	۲۲
	باسی سیغەکردن، واتە: مۆتە	۲۲
	ژن پیشکەش کردن بە پیاوی باش	۲۴
	وەلی = ھەقدار	۲۶
	ھەقدار- وەلی- چ باوک بی، چ کەسێ تر بی، کچ یابیوہ ژن نادات بەشوو، مەگەر بەنارمزووی خوئی.	۲۸
	پیاوی کچی خوئی کەرمزەمەندی لەسەر نەبی بەدا بەشوو، بەشوودانە کە یووچو بی بایەخە.	۳۰
	خوازبێنی لەسەر خوازبێنی نادروستە	۳۱
	ئەو مەرجانە ی لەھاوسەر گرتن دا نا دروستن	۳۲
	ژنان ژن دەبەن بەبووکی بۆ میژدە کە ی دووعای پیت و فەریان بۆ دەکەن.	۳۳
	نزای کاتی دروستبوون لەگەڵ ھەڵاڵ و ھاوسەردا	۳۴
	شایی و مەر سەرپرین لەشایی دا	۳۵
	نامۆژگاری خێر دەربارە ی ژنان	۳۶
	داستانی ئوم زەر	۳۷

۴۳	بەبىج فەرمانى مېرد نابىج هاموشۆى ژنى مېررددار بکرى.	
۴۵	سەرپېچى ژن ھۆى ئەومىيە كەزۆرىنەى خەلگى دۆزەخن	
۴۵	قورە كىردن لەنىۋانى چەند ژنىكا لەكاتى سەفەردا	
۴۷	نۆرە شەوى ژنان = القسم بين الزوجات	
۴۷	لافو گەزافو خۆ ھەلگىشانى ھەوى بەسەر ھەوى خۇيدا	
۴۸	مەردايەتى و بەتەنگەوہ بوونى نامووس زۆر پەسەندە	
۵۱	پىكەوہ بوونى دوو بە دووى ھەردوو پەگەزى ناخۆى	
۵۲	گېرانەوہو باسى جوانى و شىوہى ژنى ناخۆى بۇ مېرد	
۵۴	دلىپسى نىۋانى ھاسەران ھەوینى رووخانى خىزانە	
۵۷	نامەى تەلاق (ژن بەرەلاكردن)	۷۱-
۵۸	بەكارھىنانى ووشەى تەلاق و لىداتاشراوہكانى مەرجه بۇ كەوتنى تەلاق يانا؟	
۶۱	تەلاقى سى بە سى دروستە يا نا دروستە	
۶۲	شتى ھەلال لەخۆ ھەرامكردن بەوہ ھەرام نابىج	
۶۵	باسى (خولج) رىكەوتنى ژن و مېرد لەسەر جىابوونەوہ بەرامبەر بەمال.	
۶۶	كەنىز خۆى سەرپىشكە لەپاش ئازادبوونى، كەبمىنىتەوہ لەلاى مېردى كۆيلەى	
۶۷	ئامازە برپار و ھوكمى پىدادەمەزرى	
۶۸	ھوكمى تەعرىض بۇ ھاشاكردن لەمنالى خۆى جىيە	
۶۹	مارەبى ژنى شەرمەفرىن لەگەل كراو	
۶۹	كل بۇ ژنى پەشپۆش	
۷۵	نامەى ژىوار و نەفەقە * كتاب النفقات	۷۲-
۷۷	نامەى خواردەمەنىيەكان * كتاب الأَطْعِمَةِ	۷۳-
۱۰۰	نامەى ھەوتم * كتاب العَقِيقَةِ	۷۴-
۱۱۶	نامەى سەربراوہكان و نەچىر	۷۵-
۱۱۶	ناوى خودا ھىنان لەنەچىر	

۱۳۵	نامەى قوربانى - كىتاب الاضاحى	۷۶-
۱۳۹	نامەى خواردنەو ەكان * كىتاب الاشرىة	۷۷-
۱۴۲	باسى نادروستى مەى	
۱۴۳	خۇشاۋ دروستە نا دروست نىيە	
۱۴۴	رەئدان بەبەكار ەيتانى ەندى دەرۋو قاپ و حاجەت	
۱۴۴	خۇشاۋ دەمى لەمەك جۆرە ميوە بىت	
۱۴۶	خواردنەۋەى شىرو سەرداپۇشىنى خۇراك	
۱۴۷	ئاۋخواردنەۋە بەپۇۋە دروستە	
۱۴۸	دەمۋ ەنگلى كۈندەۋ مەشكە ەلپىچ كىردن	
۱۴۸	خواردنەۋە لەدەمى كۈندەۋ مەشكە	
۱۴۸	ەناسەدان لەكاتى شت خواردنەۋەدا	
۱۵۳	نامەى نە خۇشەكان	۷۸-
۱۶۳	نامەى پزىشكى	۷۹-
۱۸۴	نامەى جىل و بەرگ	۸۰-
۱۹۰	جىل و بەرگى زەغفەراناۋى	
۱۹۲	باسى سۇل (نەل)	
۱۹۳	نەنگۈستىلە سۈننەتە	
۱۹۴	زىن و پىاۋ لەجىل و بەرگ و شتىۋا دا ەرامە لاسكايى يەكتىر بىكەنەۋە.	
۱۹۵	قۇزۋ مۋو بۇيەۋ رەنگىردن و ەندى بابەتى تر لەم بابەتە	
۲۰۰	نامەى وىلە جۋانەكان * كىتاب الادب	۸۱-
۲۰۰	رەمەت و چاكى و دىئۇزى بۇ باۋك و دايك و كەسۋكار و سىلەى رەم.	
۲۰۸	مافى دراۋسىۋو پاسبىرى باش دەربارەى	
۲۰۹	زۇرى رىگەى خىرو فرمى جۇرى چاكە	
۲۱۲	خۋوشىرنى و رەقتارى جۋان و زامانپاكى	

۲۱۴	غەيىبەت و دووزمانى	
۲۱۵	بەخىلى و كىنە كېشان	
۲۱۶	غەيىبەتتى پەوا و پۇشىنى نەنگى موسولمان	
۲۱۷	باسى قىسەدابرېن و قىسەنەكردن لەگەل پەكترى	
۲۱۸	زەمى درۆو پەسنى راستى	
۲۱۹	خۇگرتن لەبەرپارى ئازارى مەردوم دا	
۲۲۰	توورەبوون	
۲۲۱	شەرم و شكۆ	
۲۲۱	سوعبەت و گالتە كەمە كەمە دوستە	
۲۲۲	موسولمان دەبى زىنگ و وريابى	
۲۲۳	چەند بابەتتىكى ئەدەب	
۲۲۴	خۇشەويستان پېكەوۋە حەشر دەكرېن	
۲۲۴	ئالاي بەد ئەمەكى و بى پەيمانى	
۲۲۴	ھەندى گوتەى ناپەسەند	
۲۲۷	پژمىن و باويشك	
۲۳۲	نامەى رېخوازى	۸۲-
۲۳۲	باسى سلاو كردن	
۲۳۴	رېخوازى سوننەتە	
۲۳۴	داوېن پېسى ئەندامەكان بېجگە لەدامەن	
۲۳۵	سلاو لەمنداآن	
۲۳۵	دەستورو چۇنىەتتى رېخوازى و دانىشتنى ناوكۆرى دانىشتن	
۲۳۷	كوژانەوۋى ناگر لەكاتى خەوتنا	
۲۳۹	نامەى نزاو دووۋعا	
۲۴۲	باسى تەوبەو پەشىمانى	
۲۴۳	دەست دانان لەژېر كولمى راستا	
۲۴۴	نوستن لەسەر لاي راست	
۲۴۴	نزاكردن كاتى لەخەو خەبەرى بۆۋە	

۲۴۷	جهت کردن له نزاذا	
۲۵۹	نامه‌ی دلنه رمکاره‌کان	۸۳-
۲۹۹	نامه‌ی چاره‌نوس - کتاب القدر	۸۵-
۳۰۵	نامه‌ی سویندو نه زرکردن	۸۶-
۳۱۵	نامه‌ی که فاره‌تو بریتسی سوینده‌کان	۸۷-
۳۱۸	نامه‌ی فه‌رائیز (میرات دابه‌شکردن)	۸۸-
۳۲۵	نامه‌ی تۆله‌ی تاوان، که ناسراون به‌ه‌ده شه‌رع‌یه‌کان - کتاب الحدود.	۸۹-
۳۳۱	نامه‌ی موچاریبین	۹۰-
۳۳۵	نامه‌ی خوین و خوینبایی	۹۱-
۳۴۱	نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو له‌سه‌رکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌ئیان	۹۲-
۳۴۲	نامه‌ی خه‌وپه‌رژین * کتاب التعبير	۹۳-
۳۵۵	نامه‌ی خه‌وپه‌رژین	۹۴-
۳۶۸	نامه‌ی نازاوه‌وه فه‌رته‌نه‌کان	۹۵-
۳۷۴	نامه‌ی ناوانخواستن و خۆزکه‌خواستن	۹۶-
۳۷۶	نامه‌ی ده‌ستگرتن به‌که‌مه‌ندی نامه‌ی خوداو که‌مه‌ندی ریبازو ره‌فتاری پیغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر-	۹۷-
۳۸۲	نامه‌ی یه‌کتا په‌رستی	۹۸-